

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

15. december 2016

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2013-2014

Mødeperioden fra den 9. til den 12. december 2013

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 89 E af 28.3.2014.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 10. december 2013

2016/C 468/01	Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 med Europa-Parlamentets henstilling til Kommissionen, Rådet og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil om forhandlingerne om en strategisk partnerskabsaftale mellem EU og Canada (2013/2133(INI))	2
2016/C 468/02	Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om et regelsæt for genopretning og afvikling af institutioner uden for banksektoren (2013/2047(INI))	5
2016/C 468/03	Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om EU's politik for rumindustrien — udnyttelse af potentialet for økonomisk vækst i rumsektoren (2013/2092(INI))	12
2016/C 468/04	Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om udnyttelse af potentialet ved cloud computing i Europa (2013/2063(INI))	19
2016/C 468/05	Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 med udtalelse om evalueringsrapporten vedrørende BEREC og dets støttekontor (2013/2053(INI))	30
2016/C 468/06	Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om udkast til Rådets forordning om fastsættelse af kriterier for, hvornår returpapir ophører med at være affald i henhold til artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF om affald (D021155/01 — 2012/2742(RPS))	33

2016/C 468/07	Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om kønsaspekter i forbindelse med EU-rammen for de nationale strategier for romaernes integration (2013/2066(INI))	36
2016/C 468/08	Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om det internationale samfunds indsats på området for udvikling og statsopbygning i Sydsudan (2013/2090(INI))	45
2016/C 468/09	Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om CARS 2020: Handlingsplan for en konkurrencedygtig og bæredygtig bilindustri i Europa (2013/2062(INI))	57
2016/C 468/10	Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder (2013/2040(INI))	66
2016/C 468/11	Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om frivilligt arbejde og volontøraktiviteter i Europa (2013/2064(INI))	67

Onsdag den 11. december 2013

2016/C 468/12	Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 2013 med henstillinger til Kommissionen om donorkoordination på EU-plan i forbindelse med udviklingsbistand (2013/2057(INL))	73
2016/C 468/13	Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 2013 om EU's årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i verden i 2012 og EU's politik på området (2013/2152(INI))	80
2016/C 468/14	Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 2013 om årsberetningen om EU's konkurrencepolitik (2013/2075(INI))	100
2016/C 468/15	Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 2013 om bevarelse af mælkeproduktion i bjergområder, ugunstigt stillede områder og randområder efter udløbet af mælkekvoten (2013/2097(INI))	114
2016/C 468/16	Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 2013 om EU's strategi til styrkelse af resiliens og nedbringelse af katastroferisici i udviklingslande: anvendelse af erfaringer fra fødevarer sikkerhedskriser (2013/2110(INI))	120
2016/C 468/17	Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 2013 om kvinder med handicap (2013/2065(INI)) .	128
2016/C 468/18	Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 2013 om en europæisk handlingsplan for detailhandelen til gavn for alle aktører (2013/2093(INI))	140

Torsdag den 12. december 2013

2016/C 468/19	Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om økoinnovation — arbejdspladser og vækst gennem miljøpolitik (2012/2294(INI))	146
2016/C 468/20	Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om opfordring til et måleligt og bindende engagement mod skatteunddragelse og skatteundgåelse i EU (2013/2963(RSP))	155
2016/C 468/21	Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om fremskridt med hensyn til gennemførelsen af de nationale strategier for romaernes integration (2013/2924(RSP))	157
2016/C 468/22	Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om resultaterne af topmødet i Vilnius og fremtiden for det østlige partnerskab, især med hensyn til Ukraine (2013/2983(RSP))	163
2016/C 468/23	Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om statusrapport 2013 for Albanien (2013/2879(RSP))	167

2016/C 468/24	Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om forberedelserne til Det Europæiske Råds møde (19.-20. december 2013) (2013/2626(RSP))	173
2016/C 468/25	Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om konstitutionelle problemer i forbindelse med forvaltning på flere niveauer i Den Europæiske Union (2012/2078(INI))	176
2016/C 468/26	Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om Europa-Parlamentets forbindelser med de institutioner, der repræsenterer de nationale regeringer (2012/2034(INI))	187
2016/C 468/27	Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om grøn infrastruktur — styrkelse af Europas naturkapital (2013/2663(RSP))	190
2016/C 468/28	Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om Den Europæiske Centralbanks årsberetning 2012 (2013/2076(INI))	195
2016/C 468/29	Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om situationen i Den Centralafrikanske Republik (2013/2980(RSP))	202
2016/C 468/30	Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om organhøst i Kina (2013/2981(RSP))	208
2016/C 468/31	Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om situationen i Sri Lanka (2013/2982(RSP))	210

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 10. december 2013

2016/C 468/32	Europa-Parlamentets afgørelse af 10. december 2013 om rapporter om undersøgelser med henblik på undersøgelse af andragender (fortolkning af forretningsordenens artikel 202, stk. 5) (2013/2258(REG))	213

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 10. december 2013

2016/C 468/33	P7_TA(2013)0519 Programmet for retlige anliggender for perioden 2014 til 2020 ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om programmet for retlige anliggender for perioden 2014 til 2020 (COM(2011)0759 — C7-0439/2011 — 2011/0369(COD)) P7_TC1-COD(2011)0369 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om oprettelse af et program for retlige anliggender for perioden 2014 til 2020	214

2016/C 468/34	P7_TA(2013)0520	
	Programmet for rettigheder og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020 ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om programmet for rettigheder og unionsborgerskab for perioden 2014-2020 (COM(2011)0758 — C7-0438/2011 — 2011/0344(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0344	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om oprettelse af et program for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020	216
2016/C 468/35	P7_TA(2013)0521	
	Autonome handelspræferencer for Republikken Moldova ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 55/2008 om indførelse af autonome handelspræferencer for Republikken Moldova (COM(2013)0678 — C7-0305/2013 — 2013/0325(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0325	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 55/2008 om indførelse af autonome handelspræferencer for Republikken Moldova	217
2016/C 468/36	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko (14165/2013 — C7-0415/2013 — 2013/0315(NLE))	218
2016/C 468/37	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om udkast til Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations 1990-konvention vedrørende sikkerhed i forbindelse med anvendelse af kemikalier på arbejdspladsen (konvention nr. 170) (11463/2013 — C7-0236/2013 — 2012/0320(NLE))	219
2016/C 468/38	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil, til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (12324/2013 — C7-0379/2013 — 2013/0083(NLE))	220
2016/C 468/39	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Folkerepublikken Kina i henhold til artikel XXIV, stk. 6, og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne i Republikken Bulgariens og Rumæniens lister i tilslutning til deres tiltrædelse af Den Europæiske Union (16112/2012 — C7-0285/2013 — 2012/0304(NLE))	221
2016/C 468/40	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af et revideret aftalememorandum med Amerikas Forenede Stater om import af oksekød fra dyr, der ikke er behandlet med visse væksthormoner, og den af USA anvendte forhøjede told for visse produkter fra Den Europæiske Union (14374/2013 — C7-0377/2013 — 2013/0324(NLE))	222

2016/C 468/41	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Elfenbenskysten (2013-2018) (08701/2013 — C7-0216/2013 — 2013/0102(NLE))	223
2016/C 468/42	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om forslag til Rådets forordning om åbning og forvaltning af autonome EU-toldkontingenter for import af visse fiskevarer til De Kanariske Øer i perioden 2014-2020 (COM(2013)0552 — C7-0262/2013 — 2013/0266(CNS)) .	224
2016/C 468/43	Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2013/001 FI/Nokia, Finland) (COM(2013)0707 — C7-0359/2013 — 2013/2264(BUD))	225
2016/C 468/44	Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2013/003 DE/First Solar, Tyskland) (COM(2013)0706 — C7-0358/2013 — 2013/2263(BUD))	228
2016/C 468/45	Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2012/011 DK/Vestas, Danmark) (COM(2013)0703 — C7-0357/2013 — 2013/2262(BUD))	231
2016/C 468/46	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (12007/3/2013 — C7-0375/2013 — 2011/0195(COD))	235
2016/C 468/47	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (12005/2/2013 — C7-0376/2013 — 2011/0194(COD))	237
2016/C 468/48	P7_TA(2013)0539 Særlige betingelser for fiskeriet efter dybhavsbestande i det nordøstlige Atlanterhav og bestemmelser for fiskeriet i internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af særlige betingelser for fiskeriet efter dybhavsbestande i det nordøstlige Atlanterhav og bestemmelser for fiskeriet i internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2347/2002 (COM(2012)0371 — C7-0196/2012 — 2012/0179(COD)) P7_TC1-COD(2012)0179 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om fastlæggelse af særlige betingelser for fiskeriet efter dybhavsbestande i det nordøstlige Atlanterhav og bestemmelser for fiskeriet i internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002	239

2016/C 468/49	P7_TA(2013)0540	
	EU-civilbeskyttelsesordning ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om en EU-civilbeskyttelsesordning (COM(2011)0934 — C7-0519/2011 — 2011/0461(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0461	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme	263

2016/C 468/50	P7_TA(2013)0541	
	Kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (COM(2011)0142 — C7-0085/2011 — 2011/0062(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0062	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010	265

2016/C 468/51	Europa-Parlamentets ændringer af 10. december 2013 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførsel af ris med oprindelse i Bangladesh (COM(2012)0172 — C7-0102/2012 — 2012/0085(COD))	266

2016/C 468/52	P7_TA(2013)0543	
	Det tidsmæssige forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på præcisering af bestemmelserne om det tidsmæssige forløb for auktioner med kvoter for drivhusgasemissioner (COM(2012)0416 — C7-0203/2012 — 2012/0202(COD))	
	P7_TC1-COD(2012)0202	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2013/EU om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på præcisering af bestemmelserne om det tidsmæssige forløb for auktioner med kvoter for drivhusgasemissioner	272

Onsdag den 11. december 2013

2016/C 468/53	Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 30. oktober 2013 om betingelserne for, hvornår en ydeevnedeklaration for byggevarer kan gøres tilgængelig på et websted (C(2013)7086) — 2013/2928(DEA))	273

2016/C 468/54	P7_TA(2013)0552	
	Handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles 2020-programmet) ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles 2020-programmet) (COM(2011)0913 — C7-0510/2011 — 2011/0449(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0449	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles 2020-programmet) og ophævelse af Rådets afgørelse 2001/923/EF, 2001/924/EF, 2006/75/EF, 2006/76/EF, 2006/849/EF og 2006/850/EF	274
2016/C 468/55	P7_TA(2013)0553	
	Ændring af forordning (EU) nr. 99/2013 om det europæiske statistiske program 2013-2017 ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 99/2013 om det europæiske statistiske program 2013-2017 (COM(2013)0525 — C7-0224/2013 — 2013/0249(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0249	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af forordning (EU) nr. 99/2013 om det europæiske statistiske program 2013-2017	275
2016/C 468/56	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om udkast til Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations 2011-konvention om ordentlige arbejdsforhold for husarbejdere (konvention nr. 189) (11462/2013 — C7-0234/2013 — 2013/0085(NLE))	276
2016/C 468/57	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokol til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side vedrørende en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Armenien om de generelle principper for Republikken Armeniens deltagelse i Unionens programmer (16469/2012 — C7-0009/2013 — 2012/0247(NLE))	277
2016/C 468/58	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftale mellem Den Europæiske Union og Den Franske Republik om anvendelse, med hensyn til Saint-Barthélemy, af EU-lovgivningen om beskatning af opsparingsindtægter og om administrativt samarbejde inden for beskatning (COM(2013)0555 — C7-0360/2013 — 2013/0269(NLE))	278
2016/C 468/59	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Rådets afgørelse om ændring af beslutning 2002/546/EF for så vidt angår dens anvendelsesperiode (COM(2013)0781 — C7-0420/2013 — 2013/0387(CNS))	279
2016/C 468/60	Europa-Parlamentets afgørelse af 11. december 2013 om den foreslåede udnævnelse af Phil Wynn Owen til medlem af Revisionsretten (C7-0313/2013 — 2013/0811(NLE))	280
2016/C 468/61	Europa-Parlamentets afgørelse af 11. december 2013 om udnævnelsen af Alex Brenninkmeijer til medlem af Revisionsretten (C7-0312/2013 — 2013/0810(NLE))	281
2016/C 468/62	Europa-Parlamentets afgørelse af 11. december 2013 om den foreslåede udnævnelse af Henri Grethen til medlem af Revisionsretten (C7-0309/2013 — 2013/0807(NLE))	282

2016/C 468/63	Europa-Parlamentets afgørelse af 11. december 2013 om den foreslåede udnævnelse af Nikolaos Milionis til medlem af Revisionsretten (C7-0310/2013 — 2013/0808(NLE))	283
2016/C 468/64	Europa-Parlamentets afgørelse af 11. december 2013 om den foreslåede udnævnelse af Danièle Lamarque til medlem af Revisionsretten (C7-0311/2013 — 2013/0809(NLE))	284
2016/C 468/65	Europa-Parlamentets afgørelse af 11. december 2013 om Den Europæiske Centralbanks forslag til udnævnelsen af formanden for Den Europæiske Centralbanks tilsynsråd (N7-0103/2013 — C7-0424/2013 — 2013/0901(NLE))	285
2016/C 468/66	P7_TA(2013)0565 Fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne for Unionens optræden udadtil ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne for Unionens optræden udadtil (COM(2011)0842 — C7-0494/2011 — 2011/0415(COD)) P7_TC1-COD(2011)0415 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne til finansiering af Unionens optræden udadtil	286
2016/C 468/67	P7_TA(2013)0566 Stabilitetsinstrumentet ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et stabilitetsinstrument (COM(2011)0845 — C7-0497/2011 — 2011/0413(COD)) P7_TC1-COD(2011)0413 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om oprettelse af et instrument, der bidrager til stabilitet og fred	288
2016/C 468/68	P7_TA(2013)0567 Et europæisk naboskabsinstrument ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et europæisk naboskabsinstrument (COM(2011)0839 — C7-0492/2011 — 2011/0405(COD)) P7_TC1-COD(2011)0405 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument	290
2016/C 468/69	P7_TA(2013)0568 Instrument til førtiltrædelsesbistand ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) (COM(2011)0838 — C7-0491/2011 — 2011/0404(COD)) P7_TC1-COD(2011)0404 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II)	293

2016/C 468/70	P7_TA(2013)0569 Partnerskabsinstrumentet for samarbejde med tredjelande ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande (COM(2011)0843 — C7-0495/2011 — 2011/0411(COD)) P7_TC1-COD(2011)0411 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande 296
2016/C 468/71	P7_TA(2013)0570 Finansieringsinstrumentet til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (COM(2011)0844 — C7-0496/2011 — 2011/0412(COD)) P7_TC1-COD(2011)0412 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om indførelse af et finansieringsinstrument for demokrati og menneskerettigheder på verdensplan 298
2016/C 468/72	P7_TA(2013)0571 Oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingsarbejde ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingsarbejde (COM(2011)0840 — C7-0493/2011 — 2011/0406(COD)) P7_TC1-COD(2011)0406 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingsarbejde for 2014-2020 300
2016/C 468/73	P7_TA(2013)0572 Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014 — 2020) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014 — 2020) (COM(2011)0608 — C7-0319/2011 — 2011/0269(COD)) P7_TC1-COD(2011)0269 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014 — 2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 303
2016/C 468/74	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (COM(2013)0348 — C7-0200/2013 — 2013/0188(CNS)) 305

Fællesskabssystem til registrering af transportører af radioaktive materialer ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Rådets forordning om et fællesskabssystem til registrering af transportører af radioaktive materialer (COM(2012)0561 — C7-0320/2012 — 2011/0225(COD))

P7_TC1-COD(2011)0225

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om et fællesskabssystem til registrering af transportører af radioaktive materialer* [Ændring 1] 316

Torsdag den 12. december 2013

2016/C 468/76 Europa-Parlamentets ændringer af 12. december 2013 til udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af protokollen vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol gennem forhøjelse af antallet af dommere ved Retten (02074/2011 — C7-0126/2012 — 2011/0901B(COD)) 330

2016/C 468/77 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. december 2013 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF og direktiv 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte (COM(2013)0577 — C7-0268/2013 — 2013/0280(CNS)) 333

2016/C 468/78 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. december 2013 om udkast til Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 2010/18/EU på grund af Mayottes ændrede status (14220/2013 — C7-0355/2013 — 2013/0189(NLE)) 334

2016/C 468/79 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. december 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår procedurerne for vedtagelse af visse foranstaltninger (13283/1/2013 — C7-0411/2013 — 2011/0039(COD)) 337

2016/C 468/80 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. december 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår tillægelse af delegerede beføjelser med henblik på vedtagelse af visse foranstaltninger (13284/1/2013 — C7-0408/2013 — 2011/0153(COD)) 340

2016/C 468/81 Europa-Parlamentets ændringer af 12. december 2013 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til at oprette og anvende betalingskonti med basale funktioner (COM(2013)0266 — C7-0125/2013 — 2013/0139(COD)) 342

2016/C 468/82 Europa-Parlamentets ændringer af 12. december 2013 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammerne for maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning (COM(2013)0133 — C7-0065/2013 — 2013/0074(COD)) 368

2016/C 468/83

P7_TA(2013)0589

Ændring af visse direktiver vedrørende miljø, landbrug, social- og arbejdsmarkedspolitik og folkesundhed som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Unionen ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af visse direktiver vedrørende miljø, landbrug, social- og arbejdsmarkedspolitik og folkesundhed som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Unionen (COM(2013)0418 — C7-0176/2013 — 2013/0192(COD))

P7_TC1-COD(2013)0192

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om ændring af visse direktiver vedrørende miljø, landbrug, social- og arbejdsmarkedspolitik og folkesundhed som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Unionen 397

2016/C 468/84

P7_TA(2013)0590

EU-initiativ vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2020-2033 ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et EU-initiativ vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2020-2033 (COM(2012)0407 — C7-0198/2012 — 2012/0199(COD))

P7_TC1-COD(2012)0199

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2014/EU om et EU-initiativ vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2020-2033 og om ophævelse af afgørelse nr. 1622/2006/EF

[Ændring 84] 404

2016/C 468/85

P7_TA(2013)0591

Ændring af visse forordninger vedrørende fiskeri og dyresundhed som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Unionen ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af visse forordninger vedrørende fiskeri og dyresundhed som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Unionen (COM(2013)0417 — C7-0175/2013 — 2013/0191(COD))

P7_TC1-COD(2013)0191

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af visse forordninger vedrørende fiskeri og dyresundhed som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Unionen 417

2016/C 468/86

Europa-Parlamentets afgørelse af 12. december 2013 om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 30. oktober 2013 om ændring af bilag I, II og IV til Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer (C(2013)07167 — 2013/2929(DEA)) 423

Tegnforklaring

*	høringsprocedure
***	godkendelsesprocedure
***I	almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
***II	almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
***III	almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet ¶ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2013-2014

Mødeperioden fra den 9. til den 12. december 2013

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 89 E af 28.3.2014.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 10. december 2013

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2013)0532

Forhandlingerne om en strategisk partnerskabsaftale mellem EU og Canada

Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 med Europa-Parlamentets henstilling til Kommissionen, Rådet og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil om forhandlingerne om en strategisk partnerskabsaftale mellem EU og Canada (2013/2133(INI))

(2016/C 468/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til de igangværende forhandlinger mellem EU og Canada om en strategisk partnerskabsaftale,
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2006 om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler ⁽¹⁾,
- der henviser til sine seneste beslutninger om forbindelserne med Canada, navnlig beslutning af 5. maj 2010 om topmødet i 2010 mellem EU og Canada ⁽²⁾, beslutning af 8. juni 2011 om handelsforbindelserne mellem EU og Canada ⁽³⁾ og beslutning af 13. juni 2013 om EU's rolle i fremme af et bredere transatlantisk partnerskab ⁽⁴⁾,
- der henviser til rammeaftalen af 1976 om handelsmæssigt og økonomisk samarbejde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Canada ⁽⁵⁾,
- der henviser til erklæringen af 1990 om transatlantiske forbindelser mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada,
- der henviser til den fælles politiske erklæring og fælles handlingsplan af 1996,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om forbindelserne mellem EU og Canada (COM(2003)0266),
- der henviser til partnerskabsagendaen af 2004 mellem EU og Canada,
- der henviser til rapporten fra 2011 til Det Blandede Samarbejdsudvalg mellem EU og Canada,
- der henviser til resultaterne fra det interparlamentariske møde af april 2013 mellem EU og Canada,
- der henviser til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til forretningsordenens artikel 90, stk. 4, og artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A7-0407/2013),

⁽¹⁾ EUT C 290 E af 29.11.2006, s. 107.

⁽²⁾ EUT C 81 E af 15.3.2011, s. 64.

⁽³⁾ EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 20.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0280.

⁽⁵⁾ EFT L 260 af 24.9.1976, s. 2.

Tirsdag den 10. december 2013

- A. der henviser til, at forbindelserne mellem EU og Canada er historiske, stærke og bygget på fælles interesser og værdier; der henviser til, at de fælles demokratiske værdier og beskyttelse af menneskerettighederne bør danne et centralt grundlag for enhver aftale mellem de to parter med sigte på at opstille en ramme for dette forhold;
- B. der henviser til, at EU og Canada har lang tradition for at føre omfattende politisk og økonomisk samarbejde, hvilket formelt går tilbage til 1976, da EU underskrev en rammeaftale med Canada, den første med et OECD-land; der henviser til, at denne aftale igennem en længere periode har fremstået som en hensigtsmæssig ramme til at udvide forbindelserne, styrke den politiske associering og fremme samarbejdet;
- C. der henviser til, at Canada er et konsolideret parlamentarisk demokrati; der henviser til, at Canada har demokratiske værdier og principper, der ligner EU's;
- D. der henviser til, at den strategiske partnerskabsaftale, som der i øjeblikket forhandles om, vil opdatere og stimulere forholdet mellem EU og Canada og betragteligt hjælpe til at udbygge politiske, økonomiske og kulturelle forbindelser og forbedre samarbejdet med landet på mange områder; der henviser til, at aftalen kodificerer EU's og Canadas status som strategiske partnere;
- E. der henviser til, at den strategiske partnerskabsaftale ud over at forbedre de institutionelle strukturer for forbindelserne sideløbende med den omfattende økonomiske og handelsmæssige aftale tillige giver Europas og Canadas indbyggere mærkbare fordele og muligheder, så længe alle interessenter inddrages i processen; der henviser til, at markedernes åbning og reguleringssamarbejdet forventes at skabe væsentlig økonomisk gevinst og have en positiv indvirkning på beskæftigelsen for både Canadas og EU's vedkommende samt i lyset af et bredere transatlantisk partnerskab og den eksisterende NAFTA-ramme muligvis at føre til etableringen af et transatlantisk marked, hvilket er en situation, der kommer alle involverede aktører til gode, så længe de nuværende sociale og miljømæssige standarder ikke reduceres;
- F. der henviser til, at de fordele og muligheder, der opstår gennem en intensivering af forbindelserne mellem EU og Canada, bør kanaliseres ligeligt ud blandt alle europæiske og canadiske befolkningsgrupper afhængig af deres levestandard og krav; der henviser til, at der bør tages højde for de forskellige økonomiske og erhvervmæssige forhold i såvel EU som Canada, og at der skal sikres en bæredygtig og ansvarlig udnyttelse af ressourcerne;
- G. der henviser til, at formanden for kommissionen og den canadiske premierminister den 18. oktober 2013 indgik en politisk aftale om de centrale elementer i en omfattende økonomisk og handelsmæssig aftale, mens forhandlingerne om den strategiske partnerskabsaftale stadig pågår; der henviser til, at den omfattende økonomiske og handelsmæssige aftale og den strategiske partnerskabsaftale supplerer hinanden med hensyn til at styrke forholdet mellem Canada og EU;
- H. der henviser til, at der sideløbende med forhandlingerne om den strategiske partnerskabsaftale er blevet forhandlet om en PNR-aftale mellem EU og Canada, som skal styrke forholdet også på området for terrorbekæmpelse og sikre hensigtsmæssige sikkerhedsforanstaltninger mod uforholdsmæssig anvendelse af profilanalyser baseret på tilbageholdelse af oplysninger om EU-passagerer;
- I. der henviser til, at Canada formelt trak sig fra Kyotoprotokollen i 2011; der henviser til, at EU gentagne gange opfordrede Canada til at nedbringe sine drivhusgasemissioner i overensstemmelse med sine internationale forpligtelser;
- J. der henviser til, at spørgsmålet om fuld visumfritagelse bør løses hurtigt, så det sikres, at personer og virksomheder fra alle EU's medlemsstater, herunder Rumænien og Bulgarien, har lige samarbejdsmuligheder med deres canadiske modparter;
- K. der henviser til, at det strategiske partnerskab mellem EU og Canada bør behørigt afspejles i internationale fora og organisationer; der henviser til, at det Arktiske Råds beslutning med opbakning fra Canada vedrørende EU-observatørstatus i denne forbindelse er beklagelig; der henviser til, at EU har forpligtet sig til at samarbejde med de canadiske myndigheder om at løse dette problem;

Tirsdag den 10. december 2013

1. retter følgende henstillinger til Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil:
    - a) at gøre alle de nødvendige fremskridt for hurtigt at indgå aftalen
    - b) at insistere på, at alle EU-aftaler med tredjelande bør indeholde klart gensidige konditionalitetsklausuler og politiske klausuler på områderne menneskerettighederne og demokrati som en fælles fornyet bekræftelse af de gensidige forpligtelser i forbindelse med disse værdier uanset status for beskyttelse af menneskerettighederne i de pågældende lande; at vedtage passende sikkerhedsforanstaltninger, der sikrer, at suspensionsordningen ikke kan misbruges af nogen af parterne
    - c) at insistere på, at en sådan konditionalitet skal medtages i den strategiske partnerskabsaftale med Canada for at sikre overensstemmelse med den fælles EU-tilgang på dette område
    - d) at opfordre alle involverede parter til om muligt at godkende og undertegne den strategiske partnerskabsaftale og den omfattende økonomiske og handelsmæssige aftale hurtigst muligt og understrege, at de supplerer hinanden
    - e) at sikre, at civilsamfundet og hovedinteressenterne inddrages, informeres og høres fuldt ud i processen
    - f) at sikre, at aftalen indeholder et reelt tilsagn om interparlamentarisk samarbejde, som anerkender Europa-Parlamentets og det canadiske parlaments vigtige rolle i forbindelser mellem EU og Canada, særlig gennem den allerede længe etablerede interparlamentariske delegation
    - g) at forelægge periodiske beretninger til Parlamentet om gennemførelsen af aftalen, som skal give et overblik over udførte aktiviteter og opnåede resultater ud fra objektive efterprøvnings i henhold til de forskellige områder i aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende denne beslutning med Europa-Parlamentets henstilling til Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, medlemsstaterne og Canadas regering og parlament.
-

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0533

Regelsæt for genopretning og afvikling af institutioner uden for banksektoren**Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om et regelsæt for genopretning og afvikling af institutioner uden for banksektoren (2013/2047(INI))**

(2016/C 468/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den konsultative rapport fra juli 2012 fra Udvalget om betalings- og clearingssystemer (CPSS) og Den Internationale Børstilsynsorganisation (IOSCO) med titlen »Recovery and Resolution of financial Market Infrastructures«,
  - der henviser til CPSS-IOSCO's konsultative rapport fra august 2013 med titlen »Recovery of financial market infrastructures«,
  - der henviser til rapporter fra Den Internationale Forsikringstilsynsorganisation (IAIS) fra juli 2013 med titlen »Global Systemically Important Insurers: Initial Assessment Methodology« og »Global Systemically Important Insurers: Policy Measures«,
  - der henviser til publikationen af 18. juli 2013 fra Rådet for Finansiell Stabilitet med titlen »Global systemically important insurers (G-SIIs) and the policy measures that will apply to them« ⁽¹⁾;
  - der henviser til den konsultative rapport fra Rådet for Finansiell Stabilitet fra august 2013 med titlen »Application of the Key Attributes of Effective Resolution Regimes to Non-Bank Financial Institutions«,
  - der henviser til, at den høring, som Kommissionens tjenestegrenes gennemførte, om et muligt regelsæt for genopretning og afvikling af andre finansieringsinstitutter end banker,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR) ⁽²⁾,
  - der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (CSD'er) samt om ændring af direktiv 98/26/EF (CSDR),
  - der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (COM(2012)0280) (BRRD) og til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget herom ⁽³⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0343/2013),
- A. der henviser til, at vurderingerne af den finansielle markedsinfrastruktur nu er indeholdt i IMF's og Verdensbankens handlingsplan for finansielle tjenesteydelser;
- B. der henviser til, at effektive genopretnings- og afviklingsplaner er afgørende for at forbedre stabiliteten af finansielle sektor uden for bankerne globalt;
- C. der henviser til, at den finansielle markedsinfrastruktur er kendetegnet ved sin vidt forskelligartede organisatoriske natur, hvorfor det for at lette tilvejebringelsen af egnede genopretnings- og frem for alt afviklingsplaner er nødvendigt at foretage en sontring på grundlag af organisationsmodel, geografisk dækning og forretningsmodel;

⁽¹⁾ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_130718.pdf

⁽²⁾ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

⁽³⁾ A7-0196/2013.

Tirsdag den 10. december 2013

- D. der henviser til, at selv om EMIR og CSDR (forordningen om værdipapircentraler) sigter mod at reducere systemiske risici gennem en velreguleret markedsinfrastruktur, er der fortsat sandsynlighed for utilsigtede konsekvenser;
- E. der henviser til, at mens obligatorisk central clearing bidrager positivt til at mindske de finansielle markeders overordnede systemiske risici, har den også øget koncentrationen af systemiske risici i centrale modparter (CCP'er), og minder om, at alle CCP'er er systemisk vigtige på deres egne markeder;
- F. der henviser til, at de største clearingmedlemmer typisk deltager i mere end én CCP, hvilket betyder, at hvis én CCP misligholdes, kan de andre ligeledes forventes at få problemer;
- G. der henviser til, at hvis CCP'ers medlemmer laver mange fejl, får det ødelæggende konsekvenser ikke blot for deltagere på det finansielle marked, men også for de pågældende samfund som helhed;
- H. der henviser til, at begrundelsen for at anvende en CCP er at reducere modpartsrisici ved at marginberegne produkterne korrekt, inden de cleares centralt, således at en modparts misligholdelse ikke berører resten af markedet;
- I. der henviser til, at risikostyringsprocedurer viser, at CCP'er reducerer modpartsrisiko og usikkerhed og forhindrer afsmittende virkninger;
- J. der henviser til, at EMIR ikke fuldt ud afhjælper de risici, der opstår, hvis en CCP har fejlvurderet marginkravene for en hel produktkategori;
- K. der henviser til, at CCP'er kan have incitamenter til at anvende lavere marginer for at tiltrække kunder, navnlig i forbindelse med indførelsen af nye produkter eller aktivklasser; der henviser til, at der fortsat er behov for at vurdere effektiviteten af misligholdelsesfonde opdelt efter produkt eller aktivklasse;
- L. der henviser til, at et produkts risiko for cross-margining (porteføljers marginberegning) ved hjælp af afgrænsning af aktiver inden for CCP's misligholdelsesfond endnu ikke er undersøgt, og hvilket derfor betyder, at selv hvis mindskede sikkerhedsstillelseskraav reducerer omkostningerne på kort sigt, må anvendelsen af cross-margining ikke true en CCP's evne til at sikre en korrekt risikostyring, hvorfor VaR-analysernes begrænsninger bør anerkendes;
- M. der henviser til, at en af de vigtige fordele, som kunderne opnår fra clearingmedlemmerne, skal ses i forhold til den »brandmur«, der er rejst omkring modpartsrisici, og som finder anvendelse på såvel CCP'en som øvrige clearingmedlemmer;
- N. der henviser til, at EU's internationale værdipapircentraler udgør globale systemisk vigtige institutioner, idet de fungerer som formidlere på markedet for euroobligationer og i øjeblikket opererer med banklicenser;
- O. der henviser til, at central clearing har øget behovet for forvaltning af sikkerhedsstillelse og beslægtede tjenester, som på nuværende tidspunkt forvaltes af CSD'er og depotbanker;
- P. der henviser til, at den forestående indførelse af Target2Securities har fået CSD'erne til at udforske nye tjenester;
- Q. der henviser til, at de almindelige insolvensordninger ikke tilvejebringer et fuldstændigt regelsæt for håndtering af en kundes aktiver, hvis en CSD misligholdes, inden værdipapirlovgivningen er gennemført;

Tirsdag den 10. december 2013

- R. der henviser til, at IAIS i juli 2013 rapporterede om de globalt systemiske forsikringsselskaber og konkluderede, at mens den traditionelle forsikringsforretningsmodel har vist sig at være væsentlig mindre følsom under finanskriser end bankernes model, kan store, tæt forbundne, grænseoverskridende forsikringsselskaber, især dem, der har betydelige aktiviteter uden for traditionel tegningsgaranti såsom kredit- og investeringsgarantier, ikke desto mindre udgøre en væsentlig systemisk risiko; der henviser til, at FSB på grundlag af IAIS-vurderingsmetoden har identificeret ni store forsikringsselskaber som værende systemiske, hvoraf fem har hovedsæde i Unionen;
- S. der henviser til, at selv om den systemiske risiko, der er forbundet med en misligholdende kapitalforvalter, ikke er så udtalt som hos en kritisk markedsinfrastruktur, kan kapitalforvalterens forretningsmodel få større systemisk betydning, efterhånden som den udvikler sig, hvilket FSB har påvist i sit arbejde med skyggebanker;
1. opfordrer Kommissionen til at prioritere genopretningen og afviklingen af CCP'er, og når den vurderer, om det er hensigtsmæssigt at udvikle tilsvarende lovgivning til andre øvrige finansielle institutioner, at skelne behørigt mellem dem og tage tilstrækkeligt hensyn til dem, som potentielt kan påføre økonomien systemiske risici;
  2. understreger betydningen af EU-lovgivning i henhold til de internationalt aftalte principper, som er vedtaget i CPSS-IOSCO, FSB og IAIS;
  3. understreger betydningen af klare bestemmelser for en »interventionsskala« i alle genopretningsbestemmelser for institutioner uden for banksektoren, hvorunder kompetente myndigheder overvåger behørigt udformede indikatorer for finansiell sundhed og har beføjelse til at gribe tidligt ind i tilfælde af finansielt stress for en enhed og kræve, at den træffer afhjælpende foranstaltninger i henhold til en på forhånd godkendt genopretningsplan for at afværge den potentielt ødelæggende sidste udvej bestående af en sådan enheds afvikling;
  4. mener, at institutioner uden for banksektoren selv bør udvikle omfattende og betydelige genopretningsplaner, der identificerer kritiske aktiviteter og tjenester, og udvikle de strategier og foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre den gennemførelse af dele af genopretningsplaner, der endnu ikke er blevet aktiveret, eller om nødvendigt træffe andre foranstaltninger; mener, at tilsynsmyndigheden bør kunne anmode om ændringer i genopretningsplanen og bør lede og høre afviklingsmyndigheden, der, hvis det ikke er den samme, kan rette henstillinger til den tilsynsførende;
  5. mener, at tilsynsmyndigheder bør have bemyndigelse til at gribe ind af hensyn til den finansielle stabilitet og kræve gennemførelse af dele af genopretningsplaner, der endnu ikke er blevet aktiveret, eller om nødvendigt træffe andre foranstaltninger; mener, at myndighederne dog også bør være opmærksomme på risikoen for at skabe usikkerhed på markedet under forhold, der allerede er stressede;
  6. mener, at afviklings- og tilsynsmyndighederne i hvert land dog bør tilstræbe at samarbejde og holde hinanden informerede;
  7. mener, at der for koncerner med enheder i forskellige jurisdiktioner bør aftales en koncernafviklingsplan mellem forskellige afviklingsmyndigheder, og at disse planer bør baseres på formodningen om samarbejde mellem myndighederne i forskellige jurisdiktioner;
  8. mener, at afviklingsforanstaltninger bør skelne mellem forskellige tjenester og aktiviteter, som den pågældende institution i den finansielle markedsinfrastruktur har godkendelse til at levere eller udføre;
  9. understreger behovet for at undgå konflikter med genopretnings- og afviklingsplanerne og den eksisterende lovgivning, navnlig direktivet om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse (FCAD) og forordningen om europæisk markedsinfrastruktur (EMIR), idet de vil kunne forhindre udøvelsen af CCP'ers og CSD'ers genopretnings- og afviklingsbeføjelser eller forhindre dem i at være effektive;

Tirsdag den 10. december 2013

10. understreger det presserende behov i forbindelse med vurderingen af specifikke afviklingsordningers relevans for markedsinfrastruktur, finansielle institutioner og enheder i skyggebanksystemet for udvikling af værktøjer til effektiv tilnærmet realtidsovervågning af beholdningen og strømmen af finansielle risici inden for og på tværs af virksomhedsmæssige, sektormæssige og nationale grænser i Unionen og mellem Unionen og andre globale regioner; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at de relevante data, der er indgivet i henhold til lovgivningen om bankvæsen, forsikring og markedsinfrastruktur, anvendes effektivt til dette formål af ESRB, ESA'erne og andre kompetente myndigheder;

CCP'er

11. opfordrer Kommissionen til at sikre, at CCP'er har en styringsstrategi for alle produkter, der cleares af CCP'en, hvilket skal ses som led i en større genopretningsplan godkendt af tilsynsmyndigheden med et særligt fokus på de produkter, der udpeges til central clearing, da der er en større sandsynlighed for risikokoncentration i disse tilfælde;

12. understreger betydningen af at overvåge de risici for CCP'er, der følger af koncentrationen af clearingmedlemmer, og opfordrer tilsynsmyndighederne til at underrette EBA om de 10 største clearingmedlemmer inden for hver enkelt CCP, således at risici såsom indbyrdes forbindelser, afsmitning og muligheden for misligholdelse hos mere end én CCP ad gangen kan overvåges og vurderes centralt;

13. opfordrer Kommissionen til at udvikle værktøjer til vurdering af intradagsrisikoen for CCP'er for at sikre, at deres intradagsmidler i kommercielle banker til bankkontoforvaltning og betalingstjenester ikke overstiger de på forhånd fastsatte grænser, som ellers kan true CCP'ens funktion;

14. mener, at begrebet default waterfall som fastsat i EMIR bør respekteres for at fastholde incitamentet til god forvaltning af CCP'er, således at CCP'ers forudfinansierede egne finansielle midler opbruges, inden de ikke-misligholdende medlemmers bidrag til misligholdelsesfonden anvendes;

15. opfordrer Kommissionen til at sikre, at CCP'er handler i almenhedens interesse og vælger deres forretningsstrategier i henhold dertil for i væsentlig grad at reducere sandsynligheden for at igangsætte genopretnings- og afviklingsscenerier;

16. opfordrer Kommissionen til at anerkende, at selv om målet med afgrænsning af aktivklasser inden for CCP's misligholdelsesfond er at begrænse afsmitning, er det uklart, hvorvidt en sådan afgrænsning er tilstrækkelig til at begrænse denne afsmitning i praksis, eftersom kommercielle incitamenter i forbindelse med cross-margining kan øge risikoen i systemet; opfordrer Kommissionen til at foreslå yderligere foranstaltninger for at minimere denne afsmitningsrisiko;

17. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der indføres sunde principper såvel for kontraktforhold mellem en CCP og dennes clearingmedlemmer som for måden, hvorpå clearingmedlemmer kan overføre tab til deres kunder, således at clearingmedlemmernes misligholdelsesfond opbruges, inden tab fra et misligholdende clearingmedlem kan overføres til kunden som led i en gennemsigtig procedure til allokering af tab;

18. mener, at ethvert kontraktforhold mellem en CCP og dens clearingmedlemmer bør skelne mellem tab, der er forårsaget af et medlems misligholdelse, og tab, der skyldes andre årsager som f.eks. er opstået som følge af CCP's dårlige investeringsvalg; opfordrer Kommissionen til at sikre, at CCP's risikoudvalg underrettes fuldt ud om CCP's investeringer for at bevare en passende overvågning; mener, at genopretningsværktøjer såsom suspension af udbytter og betaling af variabel aflønning eller frivillig omstrukturering af passiver via ombytning af gæld mod aktier bør anses for de mest passende værktøjer at bruge under disse omstændigheder;

19. mener, at alle CCP'er bør indføre omfattende genopretningsordninger, der giver større beskyttelse end de midler og ressourcer, som EMIR kræver; mener, at disse genopretningsplaner bør give beskyttelse mod alle forudsigelige forhold og bør medtages og offentliggøres som en del af CCP's regler;

Tirsdag den 10. december 2013

20. mener, at skillelinjen mellem en CCP's genopretning og afvikling er, når default waterfall er opbrugt, og CCP'ens tabsabsorberingskapacitet er udtømt; mener, at tilsynsmyndigheden på dette tidspunkt aktivt bør overveje at fjerne CCP'ens bestyrelse og overveje at overføre kritiske tjenester eller overdrage driftskontrollen over CCP'en til anden tjenesteyder; mener, at afviklingsmyndighederne bør råde over den nødvendige skønsbeføjelse og et vist spillerum for at vurdere situationen, hvilket gør det muligt for dem at begrunde deres beslutninger;

21. mener, at afviklingsmyndigheder ved udøvelsen af disse skønsbeføjelser bør anvende følgende meget specifikke kriterier:

- i) når den pågældende finansielle markedsinfrastrukturens bæredygtighed forventes at komme eller allerede er i alvorlig fare som følge af deres manglende evne til at overholde de gældende tilsynskrav
- ii) når der ikke forefindes andre foranstaltninger som et alternativ til iværksættelse af afviklingsordningen til at genoprette forholdene effektivt og uden indvirkning på det finansielle systems stabilitet
- iii) når der er behov for en afviklingsforanstaltning i den offentlige interesse, dvs. at afviklingsforanstaltningen ved hjælp af afpassede midler gør det muligt at opfylde et eller flere mål, der forfølges med afviklingen;

22. understreger behovet for at behandle »tjenestekontinuitet« som et centralt afviklingsmål;

23. understreger, at clearingmedlemmernes deltagelse i allokeringen af tab forud for CCP'ens bestyrelsens afgang ikke må involvere direkte eller indirekte kunders penge eller aktiver, idet afviklingsmyndigheden, når den er ansvarlig, kan anvende afviklingsredskaber for allokering af tab såsom variationsmargin, nedbringelse eller genetablering af misligholdelsesfonden fra ikke-misligholdende clearingmedlemmer i henhold til afviklingsplanen så nøje som muligt;

24. mener, at hvis afviklingsmyndigheden var i stand til at sætte en stopper for retten til førtidig opsigelse, således at en CCP kan sættes på pause i højst to dage, vil dette gøre det muligt markedet for at revurdere kontraktens prisforhold, hvilket vil resultere i en mere hensigtsmæssig risikospredning; minder om, at tilgængeligheden og udøvelsen af en sådan beføjelse nøje bør overvejes, for at den som minimum er betinget af, at afviklingsmyndigheden fastlægger, at pålægningen af et stop er nødvendig med henblik på finansiell stabilitet under hensyntagen til afviklingsmålene, samspil med relevante bankordninger eller andre afviklingsordninger, som er gældende for clearingmedlemmer, CCP'ens misligholdelse og risikostyring og indvirkningen på hver af CCP'ens markeder, clearingdeltagere og de finansielle markeder generelt; mener, at dette nødvendigvis vil blive ledsaget af beføjelsen til at øge clearingforpligtelsen som en sidste udvej, efter at det som minimum er blevet undersøgt, om en anden CCP på kort sigt kan levere clearing;

25. anerkender, at CCP'er har clearingmedlemmer fra et stort antal lande; mener derfor, at et CCP-regelsæt for afvikling først være trådt i kraft, når det er trådt i kraft i alle de involverede jurisdiktioner; mener, at nationale regelsæt for insolvens derfor skal opdateres, for at de tager højde for den nye europæiske afviklingsordning;

26. mener, at centrale modparter med en banklicens bør underlægges en central modpartsspecifik ordning og ikke den foreslåede ordning for genopretning og afvikling af banker i direktivet om genopretning og afvikling af banker (BRR); minder om, at det i den henseende er særligt bekymrende, at den foreslåede ordning for banker ville kræve, at de var i besiddelse af et samlet beløb for gælden, der kan stilles som sikkerhed; mener, at en sådan beføjelse ville være upassende for centrale modparter med en banklicens, fordi de ikke er tilbøjelige til at udstede sådanne gældsinstrumenter;

Tirsdag den 10. december 2013

CSD'er

27. understreger, at det er CSD'ers ansvar at garantere, at genopretningsplanen sikrer rimelig operationel kontinuitet i krisescenarier, hvilket betyder, at selv hvis øvrige dele af forretningsaktiviteterne afvikles, kan de primære afviklingsfunktioner såvel som CSD's andre kernetjenester fortsat udføres af CSD'en eller en eksisterende tredjepartstjenesteyder, som er godkendt under CSDR;

28. opfordrer til, såfremt der ikke foreligger et separat lovforslag, at der i forordningen om værdipapircentraler (CSDR) indarbejdes et krav om, at de nationale kompetente myndigheder sikrer oprettelsen af passende genopretnings- og afviklingsplaner i overensstemmelse med FSB's og CPSS-IOSCO's internationale standarder for alle CSD'er, herunder henvisninger til artikler i BRR, der bør finde anvendelse på de CSD'er, der drives i henhold til en banklicens;

29. opfordrer medlemsstaterne til i mangel af en værdipapirlovgivning at udvikle og koordinere deres eksisterende administrative ordninger vedrørende CSD'er med henblik på at forbedre retssikkerheden samt fastholde operationel kontinuitet i krisetider, navnlig ved at sikre adgang til CSD'ens registre, registreringer eller konti, således at afviklingsmyndigheden eller den nationale kompetente myndighed let kan identificere aktivernes ejere;

30. opfordrer Kommissionen til at sikre, at forslaget til et regelsæt for genopretning og afvikling for CSD'er — så vidt muligt — sikrer CSD'ernes kontinuitet under genopretningen og afviklingen;

31. opfordrer Kommissionen til at sikre, at forslaget til et regelsæt for genopretning og afvikling for CSD'er garanterer kontinuiteten af CSD'ernes lovgivningsmæssige rammer, navnlig ved at overholde direktivet om endelig afregning, ordninger for levering mod betaling, driften af ethvert CSD-link og aftaler med kritiske tjenesteydere under genopretningen og afviklingen;

Forsikringsselskaber

32. bemærker, at EU i mange år har haft en tilsynsregulering for forsikring; understreger vigtigheden af medlemsstaternes ensartede og konvergerende tilgang hen imod gennemførelsen af Solvens II-direktivet inden for en rimelig som fastsat i Omnibus II; opfordrer til, at forhandlingerne om Omnibus II afsluttes, således at niveau to og tre i Solvens II kan afsluttes rettidigt, således at man dermed kan minimere sandsynligheden for, at afviklingsmyndighederne skal gribe ind;

33. opfordrer Kommissionen til nøje at tage hensyn til IAIS's indsats på området for genopretning og afvikling af forsikringsselskaber samt anskue den i forbindelse med niveau to i Solvens II, lovgivningen for finansielle konglomerater og forsikringsmæglingsdirektivet og arbejde med internationale partnere for at følge den tidsplan, som FSB har udarbejdet for at gennemføre de politiske anbefalinger, herunder krav om systemiske forsikringsselskabers indførelse af genopretnings- og afviklingsplaner og vurderingerne af opløsningsevne, udvidet koncerntilsyn og større krav til tabsabsorption; erkender, at den langsigtede karakter af forsikringsforpligtelser, forskellige tidsplaner, de lange afviklingsperioder og den erhvervsmæssig karakter af forsikring sammenlignet med bankvirksomhed sammen med de værktøjer, der er tilgængelige for tilsynsmyndigheder, allerede giver mulighed for effektive afviklingspraksisser; mener, at fokus derfor bør være på genopretning;

34. beklager, at IAIS og FSB har udsat offentliggørelsen af retningslinjer for vurderingen af den systemiske status af og de politiske anbefalinger for genforsikringsselskaber indtil juli 2014; opfordrer Kommissionen til omhyggeligt at gennemgå den systemiske risiko ved genforsikringsselskaber, især med hensyn til dens centrale rolle for forsikringsrisikostyring, deres høje grad af indbyrdes forbindelser og ringe substituerbarhed;

Kapitalforvaltning

35. opfordrer Kommissionen til nøje at vurdere, hvorvidt kapitalforvaltere bør udpeges som systemisk vigtige under hensyntagen til deres omfang af deres aktivitet og ved at anvende et omfattende sæt indikatorer som f.eks.: størrelse, forretningsmodel, geografisk dækning, risikoprofil, kreditværdighed, om de handler for egen regning og er underlagt krav om adskillelse af deres kunders aktiver såvel som andre relevante faktorer;

Tirsdag den 10. december 2013

36. bemærker, at kunders aktiver holdes adskilt og opbevares i depotinstitutioner, og at muligheden for, at disse aktiver kan overføres til en anden kapitalforvalter, derfor er en væsentlig sikring;

37. mener, at en effektiv værdipapirlovgivning kan afhjælpe mange af de problemer, der opstår som følge af en større grænseoverskridende kapitalforvalters misligholdelse;

Betalingssystemer

38. opfordrer Kommissionen til at samarbejde med de relevante internationale finansielle tilsynsorganer og -myndigheder for at påvise svagheder i globale systemisk vigtige betalingssystemer samt i de gældende ordninger med henblik på at sikre tjenestekontinuitet i tilfælde af misligholdelse;

39. mener, at eftersom betalingssystemer står i centrum for alle overførsler af likvide midler, er det klart, at en markedsforstyrrelse i et sådant system ville have en væsentlig afsmitning på andre aktører på det finansielle marked; bemærker, at direktivet om endelig afregning fra 1998 allerede sigter mod at begrænse mulige risici i betalingssystemer, men mener, at det dog ikke i tilstrækkelig grad behandler genopretning og afvikling, og at der skal udarbejdes specifikke bestemmelser for at give betalingssystemer mulighed for at reagere tilstrækkeligt på ugunstige omstændigheder;

o

o o

40. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0534

EU's politik for rumindustrien — udnyttelse af potentialet for økonomisk vækst i rumsektoren

Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om EU's politik for rumindustrien — udnyttelse af potentialet for økonomisk vækst i rumsektoren (2013/2092(INI))

(2016/C 468/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til afsnit XIX, artikel 189 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), da den omhandler politikken for forskning og teknologisk udvikling og rumpolitikken og med særlig henvisning til, at Unionen udarbejder en europæisk rumpolitik for at fremme det videnskabelige og tekniske fremskridt, industriens konkurrenceevne og gennemførelsen af sine politikker,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. februar 2013 med titlen »EU's politik for rumindustrien« (COM(2013) 0108),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. oktober 2010 med titlen »En integreret industripolitik for en globaliseret verden — Fokus på konkurrenceevne og bæredygtighed« (COM(2010)0614),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. oktober 2012 »En stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning« (COM(2012)0582),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. april 2011 med titlen »En EU-rumstrategi til gavn for borgerne« (COM(2011)0152),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. november 2012 med titlen »Etablering af relevante forbindelser mellem EU og Den Europæiske Rumorganisation« (COM(2012)0671),
- der henviser til Rådets afgørelse 2004/578/EF af 29. april 2004 om indgåelse af rammeaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Europæiske Rumorganisation ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 11. oktober 2010, 31. maj 2011, 2. december 2011 og 30. maj 2013,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2012 om en EU-rumstrategi til gavn for borgerne ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelse fra Udenrigsudvalget (A7-0338/2013),
- A. der henviser til, at artikel 189 i TEUF udtrykkeligt tildeler EU opgaven at udarbejde en europæisk rumpolitik med henblik på at fremme det videnskabelige og tekniske fremskridt, industriens konkurrenceevne og gennemførelsen af EU-politikkerne;
- B. der henviser til, at EU-medlemsstaternes nationale politiske vægt med henblik på at den stadig større konkurrence fra nye rumfartsnationer såsom Kina og Indien ikke længere er nok til at tage de fremtidige udfordringer op i denne sektor;
- C. der henviser til, at rumpolitikken er et centralt element i Europa 2020-strategien;

⁽¹⁾ EUT L 261 af 6.8.2004, s. 63

⁽²⁾ EUT C 227 E af 6.8.2013, s. 16.

Tirsdag den 10. december 2013

- D. der henviser til, at utallige tjenester, som borgerne benytter sig af i dagligdagen, er direkte eller indirekte afhængige af rumfarten, f.eks. fjernsyn, højhastighedsinternet, navigationssystemer og det EU-dækkende automatiske nødopkaldssystem eCall;
- E. der henviser til, at den europæiske rumindustri genererer en samlet omsætning på 6,5 milliarder EUR og beskæftiger mere end 34 500 højtuddannede personer på fuldtidsbasis, og henviser til, at under den nuværende økonomiske krise bør betydningen af denne sektor som en sektor med høj vækst og innovationspotentiale og som en sektor, der skaber job med stor merværdi, udnyttes bedre;
- F. der henviser til, at der stadigvæk ikke er nogen tilstrækkelig koordinering af foranstaltningerne inden for rumfartspolitikken mellem EU, medlemsstaterne og Den Europæiske Rumorganisation (ESA), hvilket har haft til følge, at samme strukturer er opstået flere steder, og at synergieffekter ikke udnyttes tilstrækkeligt; understreger, at indførelsen af en klar governance-ramme i rumsektoren ville betyde store effektiviseringsbesparelser;
- G. der henviser til, at ESA som en mellemstatslig organisation ikke har nogen formelle forbindelser til Europa-Parlamentet og dermed heller ikke har den direkte tilbagekobling til borgerne, som ellers findes inden for alle Unionens politikområder;
- H. der henviser til, at rumfartsindustrien er en investeringsintensiv industri med usædvanligt lange udviklingscykluser, og at planlægningssikkerhed derfor spiller en afgørende rolle for denne industri; der henviser til, at den synlighed, dette afstedkommer, vil drage stor fordel af, at der er en stabil lovgivningsramme og en klar governance-ramme;
- I. der henviser til, at driften af et europæisk opsendelsessystem kan yde et bidrag til at sikre uafhængig adgang til rummet;
- J. der henviser til, at EU for tiden er afhængig af ikkeeuropæiske militære globale satellitnavigationssystemer (GNSS), og Galileo blev udformet og udviklet og vil forblive under civil kontrol;
- K. der henviser til, at kommercielt salg spiller en langt vigtigere rolle for den europæiske rumfartssektor end for dens største internationale konkurrenter;
- L. der henviser til, at satellitbaserede tjenesteydelser med hensyn til formidling af oplysninger spiller en stor rolle for vækstsektorerne i det digitale samfund og bidrager til at nå målene på EU's digitale dagsorden;
- M. der henviser til, at markedet for satellitnavigations- og overvågningstjenester ifølge ekspertskøn kan nå en volumen på 300 milliarder USD om ti år, og at mellem 6 % og 7 % af de vestlige EU-medlemsstaters BNP allerede i dag er afhængige af satellitnavigation;
- N. der henviser til, at det bliver vigtigere og vigtigere at stemme af med hinanden internationalt, hvordan spektret udnyttes, og det på grund af den stigende efterspørgsel efter trådløse kommunikationsmuligheder og bølgeudbredelsens fysiske egenskaber samt den deraf følgende mangel på radiofrekvenser;

En rumpolitik baseret på europæiske prioriteter

1. glæder sig over Kommissionens meddelelse om EU's politik for rumindustrien; er af den opfattelse, at Kommissionen bør koncentrere sig om nogle få af de foranstaltninger for rumindustripolitikken, der nævnes i denne meddelelse, for at der også reelt opnås en udnyttelse af vækstpotentialet i rumsektoren;
2. understreger, at alle aktører, der er involveret i styringen af EU's fremtidige rumfartspolitikker, herunder Kommissionen, Det Europæiske GNSS-agentur, ESA, nationale agenturer og specialiserede agenturer såsom EUMETSAT, skal være indbyrdes forbundet og fungere på lang sigt;
3. mener, at de nationale agenturer kan fremsætte konkrete forslag i denne retning, således at Kommissionen kan strømline forslag fra medlemsstaterne og definere en EU-vision;
4. understreger, at Kommissionen hurtigst muligt skal udarbejde en klar køreplan for GMES/Copernicus og for udviklingen og idriftsættelsen af de forskellige sentinel-satellitter og den lovgivningsmæssige og operationelle ramme, der er foreslået til dette komplekse system;

Tirsdag den 10. december 2013

5. støtter Kommissionen i dens bestræbelser på at træffe foranstaltninger til at udvikle en sammenhængende EU-lovgivningsramme for rumfarten; går ind for skabelsen af et ægte indre EU-marked for rumprodukter og rumbaserede tjenesteydelser; anser det for vigtigt, at politik bør udformes og udvikles, uden at dens gennemførelse har en negativ indvirkning på eller forvrider de handelsmæssige markedsvilkår; bemærker, at konkurrencemæssig neutralitet og gennemsigtighed begge er hjørnesten i udviklingen af en europæisk rumpolitik;
6. konstaterer, at der hidtil ikke har været nogen horisontal tilgang fra Kommissionen side til at forankre rumpolitikken og dens mål i Unionens forskellige politikområder; opfordrer Kommissionen til fremover at gøre dette ved at tage rumpolitikken i betragtning inden for politikområder såsom telekommunikation, trafik, miljø, landbrug, sikkerhed og kultur;
7. glæder sig over erklæringen fra Kommissionen om, at rumbaseret telekommunikation, navigation og jordobservation giver EU strategisk vigtig viden, der understøtter dets eksterne forbindelser inden for udviklingsbistand og humanitær bistand;
8. opfordrer Kommissionen til at opprioritere følgende temaområder: institutionelle spørgsmål, Galileo og Copernicus, rumindustrien som vækstmotor og beskæftigelsesinstrument, konsekvensvurdering af rumrelaterede aktiviteter, uafhængig adgang til rummet, F&U's rolle, satellitkommunikation, rumovervågning og -sporing og rumaffald;
9. støtter Kommissionens synspunkt om, at mange rumsystemers komponenter har dobbelt anvendelse eller er af militær karakter og derfor er omfattet af direktiv 2009/43/EF af 6. maj 2009 om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 2012/47/EU af 14. december 2012 for så vidt angår listen over forsvarsrelaterede produkter, Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 af 5. maj 2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse ⁽²⁾ eller den fælles holdning om våbeneksport; bifalder forslaget i meddelelsen om, at der inden udgangen af 2013 udarbejdes en formel rapport til Parlamentet om ordningen for kontrol med udførsel af produkter med dobbelt anvendelse; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og Rådets Gruppe vedrørende Eksport af Konventionelle Våben (COARM) til at afklare, hvilke lovgivningsmæssige rammer der skal gælde for hvilken kategori af varer og teknologi;

Institutionelle anliggender

10. anerkender de succeser, som ESA har opnået for Europa inden for rumfarten i de forløbne årtier, og opfordrer de resterende medlemsstater, der ikke er medlemmer af ESA, til at overveje tiltrædelse og øget samarbejde; må dog konstatere, at yderligere operationel effektivitet såvel som politisk koordinering og ansvarlighed på lang sigt kun kan opnås ved, at ESA og EU arbejder tættere sammen på en måde, der bl.a. gør det muligt at undgå dobbeltarbejde og overlapning; opfordrer Kommissionen til at foretage en særdeles omhyggelig undersøgelse af, om ESA fremover kan indgå i Unionens governance-strukturer, f.eks. som en mellemstatslig organisation, i hvilken forbindelse det dog ikke anses for hensigtsmæssigt at ændre ESA til et EU-agentur;
11. går ind for, at EU i mellemtiden i tæt samarbejde med ESA i højere grad i bør koordinere medlemsstaternes rumpolitik og -programmer, for således at få en ægte europæisk tilgang dertil, mens det sikres, at ESA's og dets medlemsstaters interesser respekteres; konstaterer, at rumindustrien kun med en europæisk tilgang kan bringes i stand til ikke kun at blive konkurrencedygtig, men også at blive ved med at være det;
12. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og ESA til at oprette en form for koordineringsgruppe, hvis medlemmer på regelmæssige møder afstemmer strategier og foranstaltninger på rumfartsområdet efter hinanden for at undgå overlappende strukturer og for at udvikle en fælles tilgang til internationale spørgsmål og fora;
13. bemærker, at enhver stigning i anvendelsen af rumaktiver til militære formål ikke må reducere eller begrænse den civile anvendelse og eventuelle fremtidige civile anvendelsesmuligheder; opfordrer medlemsstaterne og den højtstående repræsentant/næstformand i Kommissionen til at iværksætte en gennemgang af den nu forældede traktat fra 1967 om det ydre rum eller til at udforme et nyt regelsæt, som tager højde for de teknologiske fremskridt siden 1960'erne;

⁽¹⁾ EUT L 146 af 10.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 134 af 29.5.2009, s. 1.

Tirsdag den 10. december 2013

Galileo og Copernicus (GMES)

14. understreger, at færdiggørelsen af det europæiske satellitnavigationssystem Galileo og fortsættelsen af det europæiske jordovervågningsprogram Copernicus skal have førsteprioritet som den europæiske rumpolitik's flagskibsprogrammer, for at de første Galileo-tjenester også reelt kan stilles til rådighed for borgerne i 2014;

15. understreger, at Egnos er det første operationelle europæiske GNSS-program; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme og gennemføre brugen af Egnos på forskellige områder såsom transport;

16. beklager, at der tidligere er forekommet forsinkelser i udarbejdelsen af det europæiske satellitnavignationsprogram Galileo; hilser velkommen, at der i mellemtiden er bragt fire satellitter i omløb om jorden; fremhæver, at fordelene ved og nytteværdien af i særdeleshed Galileo og i almindelighed den europæiske rumindustri skal formidles bedre til samfundet, og opfordrer Kommissionen til i forbindelse med fremtidige opsendelser af Galileo-satellitter at organisere højtprofilerede offentlige begivenheder i EU's hovedstæder til fremme af Galileo og dets anvendelsesmuligheder;

17. understreger, at EU er nødt til at informere personer, tiltrække fremtidige ingeniører, sprede information om EU's satellitnavigation samt foreslå en række incitamenter til alle brugere med henblik på at anvende Galileo- og Egnos-baserede teknologier;

18. er overbevist om, at målet med en fuld operativ kapacitet baseret på en konstellation af 27 satellitter plus et passende antal reservesatellitter og en tilstrækkelig jordinfrastruktur er en forudsætning for, at Galileo bringer merværdi, især med hensyn til høj præcision og uafbrudt service, og dermed bringer flere økonomiske og samfundsmæssige fordele;

19. beklager, at ikke hele EU på nuværende tidspunkt er dækket af Egnos-systemet, og opfordrer til, at systemet udvides til det sydlige, østlige og sydøstlige Europa for således at udbrede dets anvendelse til hele Europa;

20. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at holde Parlamentet underrettet om planer om at anvende Copernicus-programmet og Galileo-programmets statsregulerede tjeneste til støtte for FSFP-missioner og -operationer;

Rumindustrien som vækstmotor og beskæftigelsesinstrument

21. konstaterer, at SVM'er (ikke kun, men alligevel især SMV'er) har brug for en form for initiativfremmende finansiering fra det offentlige, således at de har tilstrækkelige økonomiske midler til rådighed til langsigtede investeringer i forskning og udvikling; er overbevist om, at man ved hjælp af offentlig finansiering og eksistensen af offentlige aftagere af produkter og tjenesteydelser fra rumindustrien kan fremme innovation og dermed kan skabe vækst og arbejdspladser;

22. gentager, at EU ikke må forsømme lejligheden til at udvikle downstream-markedet for satellitnavigationstjenester, og understreger vigtigheden af en handlingsplan for det europæiske GNSS-agentur med henblik på at udvide GNSS-markedet, hvilket er afgørende for EU-økonomiens fremtid;

23. minder om, at nye anvendelser af satellitnavigation kan øge sikkerheden, effektiviteten og pålideligheden inden for luftfarts-, søfarts-, vej- og landbrugssektorerne, trafiksikkerhed, betalingsopkrævninger, trafik- og parkeringsforvaltning, flådeforvaltning, nødopkald, sporing af varer, onlinebooking, sikkerhed for skibstrafik, digitale fartskrivere, dyretransport og bæredygtige arealer;

24. bemærker, at det i meddelelsen nævnes, at 60 % af al elektronik om bord på europæiske satellitter i øjeblikket er importeret fra USA; opfordrer til et initiativ om, hvordan man i denne forbindelse beskytter følsomme eller personlige data og til anvendelse af den aktuelle procedure for offentlige indkøb for så vidt muligt at sikre, at indkøb af ruminfrastruktur fra medlemsstaterne anvendes som en yderligere drivkraft for vækst inden for sektoren;

25. opfordrer endvidere Kommissionen, ESA, EDA og medlemsstaterne til at identificere kritiske teknologier inden for rammerne af den fælles europæiske proces for uafhængighed og til at udvikle alternativer, der er mindre afhængige af tredjelande; minder om risikoen for, at USA i tilfælde af uenighed kan lukke europæiske ruminfrastrukturer ned eller blokere dem;

Tirsdag den 10. december 2013

26. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at skabe incitamenter for den europæiske industri til på europæisk plan at udvikle komponenter til rumfarten for således at mindske afhængigheden af import fra tredjelande;

27. bemærker, at virksomheder uden for rumsektoren kan have gavn af produkter, som er et resultat af rumforskningen; opfordrer derfor alle interessenter til at opbygge en udveksling mellem aktører inden for og uden for rumindustrien og til på partnerskabsbasis at arbejde på at udvikle teknologier, der kan føre til banebrydende innovation til gavn for samfundet; understreger værdien af bedre offentliggørelse af konkrete fordele, som rumfartsindustrien kan tilføre europæerne i deres dagligdag;

28. betoner, at der især i sektoren for rumbaserede tjenesteydelser og robotteknik åbner sig mangeartede markedsmuligheder, først og fremmest for SMV'er;

29. understreger, at autonome og intelligente robotsystemer er teknologier af central betydning for den videre udforskning af rummet; minder i lyset af dette om effektiv udnyttelse af europæiske midler fra Horisont 2020, især til markedsnære aktiviteter;

30. fremhæver, at en passende pulje af højt kvalificerede ansatte er afgørende for en konkurrencedygtig europæisk rumindustri; opfordrer derfor alle berørte parter til at intensivere samarbejdet mellem universiteter og industrien og tilskynde unge talenter, især kvindelige talenter, til at forpligte sig over for denne sektor (f.eks. ved oprettelsen af nationale uddannelsesprogrammer såvel som udvælgelsesprøver for europæiske og ikkeeuropæiske forskere); bemærker desuden, at man ikke kan komme udenom at skulle tiltrække talenter fra tredjelande (herunder ved at tiltrække europæiske talenter tilbage);

Adgang til rummet

31. fremhæver, at det er af stor betydning at have adgang til rummet for alle medlemsstater og til kommercielt salg for den europæiske rumsektor; gør samtidig opmærksom på, at adgangen til de institutionelle markeder i tredjelande stadigvæk er delvist lukket for det europæiske erhvervsliv; fremhæver, at det er vigtigt for det europæiske erhvervsliv at have lige udgangsvilkår på internationalt plan; opfordrer derfor Kommissionen til i forbindelse med handelsaftaler (f.eks. det transatlantiske handels- og investeringspartnerskab) at få skabt gensidighed, lige muligheder og retfærdige konkurrencevilkår;

32. understreger, at det er vigtigt for den uafhængige adgang til rummet, at der udvikles og drives europæiske løfteraketter; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til sammen med ESA på lang sigt at sikre opretholdelse og udbygning af et europæisk løfteraketsystem og en raketopsendelsestjeneste;

33. er af den opfattelse, at den europæiske rumindustri bør benytte sig af eksisterende europæisk ruminfrastruktur, som delvist er blevet finansieret af offentlige midler;

Forskning og Udvikling

34. glæder sig over, at der også i det nye forskningsrammeprogram Horisont 2020 skal investeres 1,5 mia. EUR i forskning og innovation inden for rumfart; opfordrer Kommissionen til derudover inden for rammerne af Horisont 2020 at afsætte en del af budgettet til forskning i og udvikling af satellitkommunikationens anvendelsesmuligheder;

35. er af den opfattelse, at det især inden for forskningsaktiviteterne er nødvendigt med en stærkere koordinering mellem EU, ESA og medlemsstaterne; opfordrer de tre aktører til at udarbejde en fælles forskningskøreplan for perioden indtil 2020 og til at fastlægge prioriteter og mål for rumpolitikken, som skal nås i fællesskab, således at de berørte parter, navnlig fra erhvervslivet, får garanti for planlægningssikkerhed; fremhæver vigtigheden af forskningssamarbejde med tredjelande;

36. understreger, at udviklingen af GNSS-applikationer og -tjenester er af væsentlig betydning for at sikre, at de infrastrukturinvesteringer, som Galileo medfører, udnyttes fuldt ud, og at Galileo-systemets kapacitet udvikles til fulde; understreger behovet for at sikre, at den passende finansiering ydes til forskning og udvikling med henblik på GNSS og til dennes gennemførelse; beklager, at nedbringelsen af midler afsat til forskning og innovation vedrørende applikationer baseret på Egnos og Galileo i væsentlig grad forsinker det teknologiske fremskridt og væksten i den industrielle kapacitet såvel som en miljømæssig effektiv gennemførelse heraf i EU, og opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at indføre mekanismer, der gør det lettere for SMV'er at få adgang til finansiering;

Tirsdag den 10. december 2013

37. bemærker, at udviklingen af innovative produkter i Europa bremses af forskellige forhindringer; minder derfor Kommissionen om, at der er et uudnyttet marked for kommerciel udnyttelse af rumbaserede data, der genereres af jordovervågnings- og satellitprogrammer; opfordrer Kommissionen til at foretage en undersøgelse for at identificere disse forhindringer (såsom: ansvar for skader forvoldt af rumgenstande/-affald, usikkerhed med hensyn til adgang til tjenesteydelser, sikkerheds- og databeskyttelsesmæssige betænkeligheder, manglende bevidsthed om potentialet og manglende interoperabilitet) og at fremkomme med mulige løsningsforslag til at komme ind på disse markeder;

Satellitbaseret kommunikation

38. betoner, at satellitkommunikation indtager en vigtig rolle i den europæiske rumindustri, da orderne fra denne sektor sikrer vedvarende udnyttelse af rumfærgerne og løfteraketterne og dermed bidrager til opfyldelse af målet om, at EU skal have uafhængig adgang til rummet; henviser i lyset heraf ligeledes til den rolle, som den uafhængige anvendelse af allerede eksisterende satellitters overskydende kapacitet (såkaldte hosted payloads) spiller ved opsendelse af forretningsmæssige satellitter, som kan benyttes til afprøvning af nye produkter og teknologier i rummet og således hjælper med at mindske omkostningerne og den tid, der kræves for at kunne tilbyde nye tjenester;

39. fremhæver, at satellitkommunikation er en effektiv mulighed for også at forsyne de personer i erhvervslivet og samfundet med multimedietjenester, som man hidtil ikke har kunnet nå ud til ved hjælp af jordbaserede teknologier;

40. understreger, at satellitnet til levering af bredbåndstilslutning overalt i EU, navnlig i fjertliggende egne, bidrager til opfyldelse af målene for EU's digitale dagsorden; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at der under henvisning til teknologisk neutralitet tages passende hensyn til satellitbaseret internet i det mix af teknologier, der skal anvendes til at udvide bredbåndstilslutningen, f.eks., i EU's samhørighedspolitik;

41. bemærker, at satellitkommunikation får en stadig vigtigere logistisk funktion i krisesituationer, f.eks. ved naturkatastrofer, eller til bevarelse af den indre sikkerhed, da data- og kommunikationsforbindelser er uundværlige i situationer, hvor der ikke er nogen jordbaseret infrastruktur, eller hvor den er blevet ødelagt;

42. opfordrer derfor Kommissionen til at analysere, hvad der aktuelt er til rådighed af radiofrekvenser til satellitkommunikation, og hvad det fremtidige behov vil være, og til ved den kommende verdenskonference for radiokommunikation at sørge for, at EU's og satellitkommunikationsindustriens interesser tilgodeses på passende vis ved tildelingen af globale og regionale radiofrekvenser;

43. er af den opfattelse, at innovationspotentialet inden for satellitkommunikation stadigvæk slet ikke er udnyttet til fulde; gør opmærksom på mulighederne i de nyeste teknologier, f.eks. »Laser Communication Terminals« (LCT) og »High Throughput Satellites« (HTS), med henblik på opfyldelse af behovet for stadig kraftigere dataudveksling med stadig højere datahastigheder;

44. understreger, at Europa kun kan opretholde sit teknologiske forspring inden for satellitkommunikation, hvis forskningsbestræbelserne på dette område fortsættes på europæisk plan;

Rumaffald

45. fremhæver, at rumbaserede infrastrukturer er ryggraden i mange forskellige tjenesteydelser, som erhvervslivet og samfundet gør brug af i dagligdagen; gør opmærksom på, at et udfald i disse infrastrukturer, f.eks. på grund af sammenstød mellem satellitter og andre rumobjekter eller rumaffald, kunne have en negativ indvirkning på virksomhedernes og borgernes sikkerhed;

46. slår fast, at rumaffald er et stigende problem; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde for en global governance for rummet; opfordrer samtidig Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre en indsats for, at tredjelande underskriver den adfærdskodeks for aktiviteterne det ydre rum, som er udarbejdet af EU gennem alle diplomatiske kanaler;

Tirsdag den 10. december 2013

47. opfordrer Kommissionen til så hurtigt som muligt at støtte etableringen af det støtteprogram for overvågning og sporing i rummet, der blev foreslået først på året, på europæisk plan for at sikre en større uafhængighed af de institutioner i USA, som udsender kollisionsadvarsler;

o

o o

48. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0535

Udnyttelse af potentialet ved cloud computing i Europa**Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om udnyttelse af potentialet ved cloud computing i Europa (2013/2063(INI))**

(2016/C 468/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. september 2012 udnyttelse af potentialet ved cloud computing i Europa (COM(2012)0529) og det dertil knyttede arbejdsdokument,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. maj 2010 om en digital dagsorden for Europa (COM(2010)0245),
- der henviser til sin beslutning af 5. maj 2010 om en ny digital dagsorden for Europa: 2015.eu ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 243/2012/EU af 14. marts 2012 om indførelse af et flerårigt radiofrekvenspolitikprogram,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om databeskyttelse) (COM(2012)0011), fremlagt af Kommissionen den 25. januar 2012,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten (COM(2011)0665), fremlagt af Kommissionen den 19. oktober 2011,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse,
- der henviser til arbejdet i Det Europæiske Institut for Telestandarder (ETSI) med kortlægning af cloud-standarder,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT C 81 E af 15.3.2011, s. 45.⁽²⁾ EFT L 171 af 7.7.1999, s. 12.⁽³⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.⁽⁴⁾ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

Tirsdag den 10. december 2013

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og til udtalelser fra Retsudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Det Indre Marked og Forbruger beskyttelse (A7-0353/2013),
- A. der henviser til, at de forskellige former for fjerndatabasebehandlingstjenester, der nu er almindeligt kendt som »cloud computing«, ikke er nye, men at cloud computing-teknologiens omfang, ydeevne og indhold udgør et væsentligt fremskridt inden for informations- og kommunikationsteknologi (ikt);
- B. der henviser til, at cloud computing ikke desto mindre har vakt opmærksomhed i de senere år på grund af udviklingen af nye og innovative forretningsmodeller i større skala, cloud-udbydernes omfattende salgsmængder, teknologisk innovation og forbedrede muligheder inden for databehandling, lavere priser og højhastighedskommunikation såvel som de potentielle økonomiske og effektivitetsmæssige fordele, bl.a. med hensyn til energiforbrug, som cloud-tjenester tilbyder alle brugere;
- C. der henviser til, at anvendelse og udvikling af cloud-tjenester i tyndtbefolkede og fjerntliggende områder kan bidrage til at mindske deres isolation men samtidig forårsage meget alvorlige problemer som følge af den manglende nødvendige infrastruktur;
- D. der henviser til, at fordelene for sælger af cloud-tjenester bl.a. består i tjenestegebyrer, monetisering af underudnyttet og overskydende edb-kapacitet, stordriftsfordele, muligheden for et fast kundegrundlag (den såkaldte indlåsnings effekt), og sekundær udnyttelse af kundeoplysninger, f.eks. i forbindelse med reklamer, under behørig hensyntagen til kravene om beskyttelse og hemmeligholdelse af personoplysninger; der henviser til, at en indlåsnings effekt kan have konkurrencemæssige ulemper, som dog kan tackles gennem rimelige standardiseringsforanstaltninger og større gennemsigtighed i licensaftaler om intellektuelle ejendomsrettigheder;
- E. der henviser til, at forbrugernes fordele ved cloud-tjenester omfatter potentielt lavere omkostninger, adgang overalt, bekvemmelighed, pålidelighed, skalerbarhed og sikkerhed;
- F. der henviser til, at cloud computing også indebærer risici for forbrugerne, navnlig med hensyn til følsomme data, hvilket brugerne skal være opmærksomme på; der henviser til, at myndighederne i det land, hvor behandlingen af cloud-data foregår, har adgang til disse data; der henviser til, at Kommissionen bør tage højde for dette, når den fremsætter forslag og afgiver henstillinger vedrørende cloud computing;
- G. der henviser til, at cloud-tjenester pålægger brugerne at videregive oplysninger til udbyderen af cloud-lageret, som er en tredjepart, hvilket rejser spørgsmål vedrørende den fortsatte kontrol med og adgang til den enkelte brugers oplysninger samt beskyttelsen af oplysningerne mod selve udbyderen, andre brugere af samme tjeneste og andre parter; der henviser til, at nogle af problemerne i denne forbindelse kunne løses ved at fremme tjenester, hvor kun brugeren, og ikke udbyderen af cloud-lageret, har adgang til brugerens oplysninger;
- H. der henviser til, at den øgede brug af cloud-tjenester, der leveres af et begrænset antal større udbydere, betyder, at stadig flere oplysninger samles i hænderne på disse udbydere, hvilket ikke kun øger deres effektivitet, men også risikoen for katastrofale tab af oplysninger, ved centraliserede fejlpunkter, der kan underminere internettets stabilitet, og for tredjeparts adgang til oplysninger;
- I. der henviser til, at det ansvar og de pligter, der påhviler alle involverede parter i cloud computing-tjenesterne, bør præciseres, navnlig hvad angår sikkerhed og overholdelse af databeskyttelseskrav;

⁽¹⁾ EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10.

Tirsdag den 10. december 2013

- J. der henviser til, at markedet for cloud-tjenester synes at være opdelt mellem private forbrugere og erhvervskunder;
- K. der henviser til, at standardiserede cloud-tjenester, hvis de opfylder brugerens særlige behov, kan være et fordelagtigt middel for erhvervskunder til omlægning af kapitalomkostninger til driftsudgifter og kan muliggøre hurtig adgang til og skalering af yderligere lagrings- og behandlingskapacitet;
- L. der henviser til, at det forhold, at navnlig udbydere af styresystemer til forskellige typer af forbrugerudstyr i stigende grad anvender standardindstillinger osv. til at få forbrugere til at anvende proprietære cloud-tjenester, for forbrugerne betyder, at disse udbydere skaber et fast kundegrundlag og samler brugernes oplysninger;
- M. der henviser til, at brugen af eksterne cloud-tjenester i den offentlige sektor skal afvejes nøje med en øget risiko vedrørende borgernes oplysninger og med garanti for ydelse af offentlige tjenester;
- N. der henviser til, at indførelsen af cloud-tjenester ud fra et sikkerhedsmæssigt synspunkt betyder, at ansvaret for at sikre beskyttelsen af den enkelte brugers oplysninger flyttes fra tjenestebrugeren til tjenesteudbyderen, hvilket øger behovet for at sikre, at tjenesteudbyderne har den retlige evne til at levere sikre og robuste kommunikationsløsninger;
- O. der henviser til, at udviklingen af cloud-tjenester vil øge mængden af transmitterede data og efterspørgslen efter båndbredde, højere uploadhastigheder og større udbredelse af højhastighedsbredbånd;
- P. der henviser til, at det er nødvendigt at opfylde målene i Europas digitale dagsorden, navnlig målene for anvendelse af og lige adgang til bredbånd, grænseoverskridende offentlige tjenester og forskning og innovation, hvis Europa i fuld udstrækning skal kunne udnytte fordelene ved cloud computing;
- Q. der henviser til, at der har været tilfælde for nylig af brud på sikkerheden, navnlig PRISM-spionskandalen;
- R. der henviser til manglen på serverfarme på europæisk territorium;
- S. der henviser til, at det digitale indre marked er en faktor af afgørende betydning for at opfylde målene i EU 2020-strategien, som vil betyde en væsentlig styrkelse af indsatsen for at nå målene i akten for det indre marked og for at reagere på den økonomiske og finansielle krise i EU;
- T. der henviser til, at bredbåndsdækning overalt i EU, universel og lige adgang til internetjenester for alle borgere og en garanti for netværksneutralitet er en væsentlig forudsætning for at udvikle et europæisk cloud-system;
- U. der henviser til, at Connecting Europe-faciliteten blandt andet har til formål at øge anvendelsen af bredbånd i Europa;
- V. der henviser til, at cloud computing skulle stimulere SMV'ernes integration takket være reduktionen af hindringerne for at komme ind på markedet (f.eks. reduktion i omkostningerne ved it-infrastruktur);
- W. der henviser til, at det er af afgørende betydning for det europæiske cloud-system, at de europæiske retsstandarter for databeskyttelse garanteres;
- X. der henviser til, at udviklingen af cloud computing burde bidrage til at fremme kreativiteten til gavn for både rettighedshavere og brugere; der desuden henviser til, at skævheder på det indre marked derved burde undgås, og at forbrugernes og erhvervslivets tillid til cloud computing burde styrkes;

Tirsdag den 10. december 2013

Generelt

1. glæder sig over Kommissionens meddelelse om udnyttelse af potentialet ved cloud computing i Europa og godkender Kommissionens hensigt om at udvikle en sammenhængende tilgang til cloud-tjenester, men mener samtidig, at de ville have været mere hensigtsmæssigt med en retsakt på visse områder for at nå den ambitiøse målsætning med strategien;
2. understreger, at politikker, der muliggør en sikker kommunikationsinfrastruktur med høj kapacitet, er af afgørende betydning for alle tjenester, der er baseret på kommunikation, herunder cloud-tjenester, men påpeger, at støtten til etablering af bredbånd, da budgettet for Connecting Europe-faciliteten er begrænset, skal suppleres med midler fra andre EU-programmer og -initiativer, herunder de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESIF);
3. understreger, at cloud-tjenester skal sikre et sikkerheds- og pålidelighedsniveau, der står i et rimeligt forhold til de øgede risici, som opstår i forbindelse med, at der overføres data og oplysninger til et begrænset antal udbydere;
4. understreger, at Unionens lovgivning bør være neutral og med undtagelse af tvingende almene hensyn ikke bør udformes for at fremme eller hindre bestemte lovlige forretningsmodeller eller -tjenester;
5. understreger, at en strategi for cloud computing bør omfatte indirekte aspekter, såsom datacentrenes energiforbrug og relaterede miljøspørgsmål;
6. fremhæver de mange muligheder ved at have adgang til data fra samtlige apparater, der er koblet til internet;
7. understreger EU's åbenlyse interesse i af følgende to årsager at have flere serverfarme på eget territorium: det industripolitiske hensyn, idet det vil sikre større synergi med målene om etablering af Next Generation Access Networks (NGA) i overensstemmelse med den digitale dagsorden, og databeskyttelseshensynet, idet det vil højne tilliden ved at sikre EU's overhøjhed over serverne;
8. understreger vigtigheden af digitale kompetencer hos alle borgere og opfordrer medlemsstaterne til at udvikle idéer til, hvordan man kan fremme sikker brug af internettet, herunder cloud computing;

»Skyen« som et instrument til at fremme vækst og beskæftigelse

9. betoner, at »skyen« i betragtning af dens økonomiske potentiale til at øge Europas globale konkurrenceevne kan blive et virkningsfuldt instrument til at fremme vækst og beskæftigelse;
10. understreger derfor, at udviklingen af cloud-tjenester i mangel af en velfungerende bredbåndsinfrastruktur risikerer at udvide den digitale kløft mellem by og land, hvilket vil gøre det stadig vanskeligere at opnå territorial samhørighed og regional økonomisk vækst;
11. fremhæver, at Unionen står over for adskillige kombinerede hindringer for væksten i BNP på et tidspunkt, hvor mulighederne for at stimulere væksten gennem offentlige midler er begrænset af omfattende gældsætning og store budgetunderskud, og opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at mobilisere enhver mulig form for vækstfremme; bemærker, at cloud computing kan medføre en tilbundsgående udvikling i alle økonomiske sektorer, navnlig inden for områder som sundhedspleje, energi, offentlige tjenesteydelser og uddannelse;
12. understreger, at arbejdsløsheden, herunder ungdoms- og langtidsarbejdsløsheden, har nået et uacceptabelt højt niveau i Europa og sandsynligvis vil forblive høj i den nærmeste fremtid, og at der er behov for en målrettet og hurtig indsats på alle politiske niveauer; bemærker, at en indsats for e-færdigheder og digital uddannelse i forbindelse med udviklingen af cloud computing derfor kan være yderst vigtig for at bekæmpe den stigende arbejdsløshed, navnlig blandt unge;
13. understreger behovet for at styrke brugernes e-færdigheder og for uddannelse for at vise dem fordelene ved cloud computing; minder om nødvendigheden af at etablere flere kvalifikationsordninger for specialister, der administrerer cloud computing-tjenester;

Tirsdag den 10. december 2013

14. fremhæver, at SMV'er er centrale i EU's økonomi, og at der er behov for en større indsats for at fremme EU's SMV'ers globale konkurrenceevne og etablere det bedst mulige miljø for udbredelse af ny lovende teknologi, såsom cloud computing, som kan have en betydelig indvirkning på EU-virksomhedernes konkurrenceevne;

15. fastholder cloud computing-tjenesternes positive virkninger for små og mellemstore virksomheder og navnlig virksomheder i fjernliggende områder eller de yderste randområder, da sådanne tjenester kan bidrage til at nedbringe de små og mellemstore virksomheders faste omkostninger ved at skabe mulighed for leje af edb-behandlings og -lagerkapacitet, og opfordrer Kommissionen til at overveje en passende ramme, der vil gøre det muligt for SMV'er at øge deres vækst og produktivitet, idet SMV'er kan drage fordel af reducerede startomkostninger og bedre adgang til analyseværktøjer;

16. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at informere navnlig små og mellemstore virksomheder om det økonomiske potentiale ved cloud computing;

17. påpeger, at Europa bør udnytte, at denne teknologi befinder sig på et relativt tidligt stadium, og arbejde på at udvikle den for at kunne udnytte de stordriftsfordele, som denne teknologi forventes at give, og derved sætte nyt skub i økonomien, navnlig i ikt-sektoren;

EU-markedet og »skyen«

18. understreger, at det indre marked bør forblive åbent for alle udbydere, der overholder EU-lovgivningen, eftersom den frie globale udveksling af tjenester og oplysninger øger den europæiske industris konkurrenceevne og muligheder og gavner EU-borgerne;

19. beklager tegnene på omfattende, udbredt og vilkårlig statslig adgang til de oplysninger om Unionens brugere, som lagres i »tredjelandsskyer«, og opfordrer cloud-tjenesteudbydere til at være åbne omkring, hvordan de administrerer de oplysninger, som forbrugerne stiller til rådighed for dem gennem brug af cloud-tjenester;

20. insisterer på, at Kommissionen med henblik på at modvirke risikoen for udenlandske regeringers direkte eller indirekte adgang til oplysninger i tilfælde, hvor en sådan adgang ikke er tilladt i henhold til EU-lovgivningen, skal:

- i) sikre, at brugerne er opmærksomme på denne risiko, herunder at støtte Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) i forbindelse med aktivering af platformen for almenyttige oplysninger som omhandlet i forsyningspligtdirektivet;
- ii) støtte forskning i og kommerciel anvendelse eller offentlige indkøb af teknologier, såsom kryptering og anonymisering, der gør brugerne i stand til at sikre deres oplysninger på en enkel måde; og
- iii) inddrage ENISA i verificeringen af minimumsstandarderne for sikkerhed og databeskyttelse for de cloud computing-tjenester, der udbydes til de europæiske forbrugere og navnlig den offentlige sektor;

21. glæder sig over Kommissionens hensigt om at oprette et EU-dækkende certificeringssystem, der kan give udviklere og udbydere af cloud computing-tjenester incitament til at investere i en bedre beskyttelse af privatlivets fred;

22. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med erhvervet i EU og andre interesserede parter at identificere de områder, hvor en særlig EU-tilgang især ville være attraktiv på verdensplan;

23. fremhæver betydningen af at sikre et konkurrencedygtigt og gennemsigtigt EU-marked med henblik på at tilbyde alle EU's brugere sikre, bæredygtige og pålidelige tjenester til en overkommelig pris; opfordrer til indførelse af en enkel, gennemsigtig metode til identificering af sikkerhedshuller, således at tjenesteudbydere på det europæiske marked har et tilstrækkeligt og hensigtsmæssigt incitament til at lukke sådanne huller;

24. understreger, at alle cloud-udbydere i Unionen skal konkurrere på lige fod og være omfattet af de samme regler;

Tirsdag den 10. december 2013

Offentlige indkøb og indkøb af innovative løsninger og »skyen«

25. understreger, at den offentlige sektors ibrugtagning af cloud-tjenester vil kunne reducere omkostningerne for offentlig forvaltning og sikre mere effektive tjenesteydelser til borgerne, mens den digitale løftestangseffekt for alle økonomiens sektorer vil være højst fordelagtig; påpeger, at den private sektor også kan udnytte disse cloud-tjenester til indkøb af innovative løsninger;
26. opfordrer de offentlige forvaltninger til at overveje sikre og pålidelige cloud-tjenester i forbindelse med it-indkøb, men understreger samtidig deres særlige forpligtelser med hensyn til beskyttelse af oplysninger om borgerne, adgang og tjenesternes kontinuitet;
27. opfordrer navnlig Kommissionen til at overveje at gøre brug af cloud-tjenester, hvor det er relevant, med henblik på at være et eksempel for andre;
28. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde arbejdet i det europæiske cloud-partnerskab;
29. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre cloud computing til en prioritering for forsknings- og udviklingsprogrammer og fremme det både i den offentlige forvaltning som en innovativ e-forvaltningsløsning i borgernes interesse og i den private sektor som et innovativt redskab til forretningsudvikling;
30. understreger, at offentlige myndigheders, herunder retshåndhævende myndigheders og EU-institutioners, anvendelse af cloud-tjenester kræver særlig hensyntagen og koordinering mellem medlemsstaterne; fremhæver, at dataintegritet og -sikkerhed skal garanteres, og at uautoriseret adgang, herunder for udenlandske regeringer og deres efterretningstjenester uden et retsgrundlag i Fællesskabslovgivningen eller en medlemsstats lovgivning, skal forhindres; understreger, at dette også gælder for særlige databehandlingsaktiviteter, der udføres af visse vigtige ikke-statslige tjenester, navnlig behandling af særlige kategorier af personoplysninger, som f.eks. banker, forsikringsselskaber, pensionsfonde, skoler og hospitaler; understreger endvidere, at ovennævnte navnlig er vigtigt i forbindelse med dataoverførsler (uden for Den Europæiske Union mellem forskellige jurisdiktioner); mener derfor, at offentlige myndigheder såvel som ikke-statslige tjenester og den private sektor i så høj grad som muligt bør anvende europæiske cloud-tjenesteudbydere, når de behandler følsomme oplysninger, indtil der er indført tilfredsstillende globale regler om databeskyttelse til sikring af følsomme oplysninger og databaser, som forvaltes af offentlige myndigheder;

Standarder og »skyen«

31. opfordrer Kommissionen til at gå i spidsen for at indføre standarder og specifikationer, der støtter databeskyttelsesvenlige, pålidelige, fuldt ud interoperable, sikre og energieffektive cloud-tjenester som en integreret del af en fremtidig europæisk industripolitik; understreger, at pålidelighed, sikkerhed og beskyttelse af data er påkrævet af hensyn til forbrugertilliden og konkurrenceevnen;
32. understreger, at standarder er baseret på eksempler på bedste praksis;
33. insisterer på, at standarderne bør muliggøre nem og fuldstændig overførsel af tjenester og en høj grad af interoperabilitet mellem cloud-tjenesterne for at øge og ikke begrænse konkurrenceevnen;
34. glæder sig over kortlægningen af standarder, som er blevet overdraget til ETSI, og understreger betydningen af en fortsat åben og gennemsigtig proces;

Forbrugerne og »skyen«

35. opfordrer Kommissionen til at sikre, at forbrugerudstyr ikke anvender cloud-tjenester som standardindstilling eller er begrænset til en specifik cloud-tjenesteudbyder;
36. opfordrer Kommissionen til at sikre, at alle handelsaftaler mellem telekommunikationsoperatører og cloud-udbydere er i fuld overensstemmelse med EU's konkurrencelovgivning og giver forbrugerne mulighed for at få fuld adgang til alle cloud-tjenester ved anvendelse af internetforbindelser, der udbydes af en hvilken som helst telekommunikationsoperatør;

Tirsdag den 10. december 2013

37. minder Kommissionen om, at den endnu ikke har udbyttet muligheden i direktiv 1999/5/EF (RTTE-direktivet) for at stille krav om, at udstyret skal omfatte sikkerhedsforanstaltninger til at sikre beskyttelsen af brugernes oplysninger;
38. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge forbrugernes bevidsthed om de risici, der er forbundet med brugen af cloud-tjenester;
39. opfordrer kommissionen til at sikre, at forbrugerne, inden de tilskyndes til at acceptere eller på anden vis tilbydes en cloud-tjeneste, får de nødvendige oplysninger, navnlig om, hvilken domstolskompetence de data, der er gemt i disse cloud-tjenester, hører under, for at kunne træffe et kvalificeret valg;
40. understreger, at disse oplysninger bør identificere den endelige udbyder af tjenesten og beskrive, hvordan tjenesten finansieres; understreger endvidere, at brugeren i tilfælde af, at tjenesten finansieres, ved at brugerens oplysninger anvendes til reklameformål eller ved at gøre det muligt for andre at anvende oplysningerne til reklameformål, bør oplyses herom;
41. understreger, at oplysningerne bør fremlægges i et standardiseret, bærbart, let tilgængeligt og sammenligneligt format;
42. opfordrer Kommissionen til at finde passende foranstaltninger til fastlæggelse af et minimumsniveau for forbrugerrettigheder i forhold til cloud-tjenester omfattende spørgsmål som databeskyttelse, datalagring i tredjelande, ansvar for databas og andre forhold af væsentlig interesse for forbrugerne;
43. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage konkrete foranstaltninger vedrørende anvendelse og fremme af cloud computing i forbindelse med åben adgang og åbne undervisningsressourcer;

Intellektuel ejendomsret, privatret osv. og »skyen«

44. opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage skridt til en yderligere harmonisering af medlemsstaternes lovgivninger med henblik på at undgå forvirring omkring domstolskompetence og opsplitting samt for at sikre gennemsigtighed på det digitale indre marked;
45. opfordrer Kommissionen til at revidere anden EU-lovgivning for at fjerne huller i tilknytning til cloud computing; opfordrer navnlig til en præcisering af ordningen for intellektuelle ejendomsrettigheder og en gennemgang af direktivet om urimelig handelspraksis, direktivet om urimelige kontraktvilkår og direktivet om elektronisk handel, som er de mest relevante EU-retsakter, der finder anvendelse på cloud computing;
46. opfordrer Kommissionen til at fastsætte en klar retlig ramme for det ophavsretlige indhold i skyen, navnlig med hensyn til bestemmelser om licenser;
47. anerkender, at indførelsen af lagring af ophavsretligt beskyttet materiale i cloud computing-tjenester ikke bør skade europæiske rettighedshaveres ret til at modtage en rimelig kompensation for anvendelsen af deres værker, men spørger sig selv, hvorvidt disse tjenester kan sidestilles med traditionelle og digitale lagringsmedier og -udstyr;
48. opfordrer Kommissionen til at undersøge de forskellige typer af cloud computing-tjenester, hvordan cloud-lagringen af ophavsretligt beskyttet materiale påvirker systemer til opkrævning af royalties, og mere specifikt hvordan privatkopieringsafgifter, der er relevante for visse typer af cloud computing-tjenester, pålægges;
49. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med de interesserede parter at fremme udviklingen af decentraliserede tjenester baseret på free and open-source software (FOSS), der vil bidrage til at harmonisere praksis blandt cloud-tjenesteudbydere og gøre det muligt for europæiske borgere at genvinde kontrollen over deres personlige oplysninger, f.eks. ved hjælp af »point-to-point« kryptering;
50. understreger, at aftaler på grund af usikkerheder med hensyn til gældende lov og domstolskompetence er det vigtigste redskab til etablering af forbindelser mellem cloud-tjenesteudbydere og deres kunder, hvorfor der er et klart behov for fælles europæiske retningslinjer på dette område;

Tirsdag den 10. december 2013

51. opfordrer Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne om udviklingen af modeller for bedste europæiske praksis for aftaler, eller »standardaftaler«, der vil sikre fuldstændig gennemsigtighed ved at opstille alle vilkår og betingelser i et meget klart format;

52. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med interessenterne at udvikle frivillige certificeringsordninger til udbydersikkerhedssystemer, som vil bidrage til at harmonisere praksis blandt cloud-tjenesteudbydere, og som vil gøre kunderne mere bevidste om, hvad de bør forvente af deres cloud-tjenesteudbydere;

53. understreger, at de europæiske forbrugere på grund af problemerne med domstolskompetence sandsynligvis ikke i praksis vil kunne anlægge sag mod cloud-tjenesteudbydere i andre jurisdiktioner; opfordrer derfor Kommissionen til at skabe tilstrækkelige klagemuligheder inden for forbrugertjenester, da der er en stor ubalance i magtfordelingen mellem forbrugerne og udbydere af cloud computing-tjenester;

54. opfordrer Kommissionen til at sikre en hurtig gennemførelse af alternativ tvistbilæggelse og onlinetvistbilæggelse samt til at sikre, at forbrugerne råder over tilstrækkelige midler til kollektivt søgsmål i forbindelse med brud på sikkerheden og krænkelse af privatlivets fred samt ulovlige aftalebestemmelser for cloud-tjenester;

55. beklager den nuværende mangel på effektive retsmidler for brugere, hvis aftaler ikke bliver overholdt;

56. opfordrer til, at forbrugeroplysning behandlingen af personoplysninger systematisk medtages i kontraktforslaget, og at der gøres obligatorisk, at ændringer i kontraktvilkårene kun kan ske med brugerens samtykke;

57. opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af drøftelserne i dens ekspertgruppe at stille krav om, at cloud-udbydere medtager visse nøglebestemmelser i aftalerne for at sikre tjenesternes kvalitet, for eksempel en forpligtelse til om nødvendigt at opdatere software og hardware, fastlægge, hvad der sker, hvis data går tabt, og at fastlægge, hvor lang tid det vil tage at løse et problem, eller hvor hurtigt krænkende materiale kan fjernes fra en cloud-tjeneste, i tilfælde af at cloud-kunden anmoder herom;

58. minder om, at en cloud-udbyder, når denne anvender data til et andet formål end det, der er aftalt i serviceaftalen, eller videreformidler dem eller anvender dem på en måde, der er i strid med aftalens bestemmelser, skal anses for at være registeransvarlig og skal drages til ansvar for de overtrædelser og krænkelse, der har fundet sted;

59. understreger, at parternes forpligtelser og rettigheder vedrørende cloud-udbyderes behandling af personoplysninger skal fremgå på en klar og gennemsigtig måde af aftaler om cloud-tjenester; påpeger, at de aftalemæssige ordninger ikke medfører et afkald på garantier, rettigheder og beskyttelsesforanstaltninger i EU's databeskyttelseslovgivning opfordrer indtrængende Kommissionen til at stille forslag til at genoprette balancen mellem cloud-tjenesteudbydere og deres kunder for så vidt angår de vilkår og betingelser, der anvendes til cloud-tjenester, herunder:

— bestemmelser, der beskytter imod vilkårlig nedlæggelse af tjenester og sletning af data

— garantier, der giver kunden en rimelig chance for at generhverve gemte data i tilfælde af nedlæggelse af en tjeneste og/eller flytning af data

— klare retningslinjer for, hvordan cloud-udbydere gør det nemt for deres kunder at blive overflyttet til andre tjenester;

60. understreger, at der er behov for, at cloud-tjenesteudbyderens rolle i henhold til den nuværende EU-lovgivning fastlægges fra sag til sag, eftersom udbydere både kan være registerførere og registeransvarlige; opfordrer til forbedring af vilkår og betingelser for alle brugere gennem udvikling af modeller for international bedste praksis for kontrakter og præcisering af, hvor tjenesteudbyderen skal lagre data og i henhold til hvilket EU-lovgivningsområde;

Tirsdag den 10. december 2013

61. understreger, at der skal rettes særlig opmærksomhed mod de situationer, hvor ubalancen i kontraktsituationen mellem kunden og cloud-udbyderen fører til, at kunden indgår et kontraktforhold, hvor der skrives under på standardtjenester og en kontrakt, i hvilken udbyderen definerer formål, betingelser og metode for behandlingen⁽¹⁾; understreger, at cloud-udbyderen i sådanne situationer skal regnes for registeransvarlig og bærer ansvaret i fællesskab med kunden;

Databeskyttelse, grundlæggende rettigheder, håndhævelse af loven og »skyen«

62. mener, at adgang til et sikkert internet er enhver borgers grundlæggende rettighed, og at cloud computing fortsat kommer til at spille en vigtig rolle i den forbindelse; gentager derfor sin opfordring til Kommissionen og Rådet til utvetydigt at anerkende digitale frihedsrettigheder som grundlæggende rettigheder og som ufravigelige forudsætninger for, at en person kan siges at være omfattet af de universelle menneskerettigheder;

63. gentager, at graden af databeskyttelse i et cloud computing-miljø som hovedregel ikke må være lavere end det, der kræves i enhver anden databehandlingskontekst;

64. understreger, at EU's databeskyttelseslovgivning, idet den er teknologisk neutral, allerede i dag finder fuld anvendelse på de cloud computing-tjenester, der opererer i EU, og således skal respekteres fuldt ud; understreger, at der bør tages højde for Artikel 29-Gruppens udtalelse om cloud computing⁽²⁾, idet denne udstikker retningslinjer for anvendelsen af principperne bag og bestemmelserne i EU's databeskyttelseslovgivning i forhold til cloud-tjenester, såsom registeransvarlig/registerfører, formålsafgrænsning, forholdsmæssighed, dataintegritet og -sikkerhed, ansvarsfordeling, brud på data-sikkerheden og internationale overførsler; understreger behovet for at lukke eventuelle huller i beskyttelsen, hvad angår cloud computing i den igangværende revision af EU's retlige ramme for databeskyttelse, der er baseret på yderligere vejledning fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) og Artikel 29-Gruppen;

65. udtrykker alvorlig bekymring over den seneste afsløring af overvågningsprogrammer under amerikanske National Security Agency og andre sådanne programmer, der drives af efterretningsbureauer i forskellige medlemsstater, eftersom de, hvis de hidtil tilgængelige oplysninger bliver bekræftet, kan udgøre en alvorlig krænkelse af den grundlæggende ret til privatlivets fred og databeskyttelse, der tilkommer EU-borgerne og fastboende i EU, og af retten til et privatliv og et familieliv samt til kommunikationshemmelighed, uskyldsformodning, ytringsfrihed, informationsfrihed og fri erhvervsudøvelse;

66. gentager og udtrykker sin alvorlige bekymring over den obligatoriske direkte videregivelse til tredjelandsmyndigheder af EU-personoplysninger og oplysninger, der behandles som en del af cloud-aftaler, som er pålagt cloud-udbydere, der er underlagt lovgivning i tredjelande eller anvender servere, der er placeret i tredjelande, til opbevaring, og om direkte fjernadgang til personoplysninger og oplysninger, der behandles af tredjelandes retshåndhævende myndigheder og efterretningstjenester;

67. beklager, at denne adgang sædvanligvis opnås ved tredjelandsmyndighedernes direkte håndhævelse af deres egen lovgivning uden at gøre brug af de internationale instrumenter, der er blevet oprettet vedrørende retligt samarbejde, såsom aftaler om gensidig retshjælp (MLA), eller andre former for juridisk samarbejde;

68. understreger, at en sådan praksis rejser spørgsmål om tillid for så vidt angår udbydere af cloud-tjenester og online-tjenester i lande uden for EU, og hvad angår tredjelande, der ikke er afhængige af internationale instrumenter for lovligt og retligt samarbejde;

69. forventer, at Kommissionen og Rådet træffer de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe denne situation og sikre respekten for EU-borgernes grundlæggende rettigheder;

70. minder om, at alle virksomheder, der leverer tjenesteydelser i EU, skal overholde EU-retten uden undtagelser og er ansvarlige for eventuelle overtrædelser;

⁽¹⁾ Navnlig i tilfælde, hvor forbrugere og SMV'er anvender cloud-tjenester.

⁽²⁾ Udtalelse 5/2012, WP 196 er tilgængelig på: http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/index_en.htm#h2-1

Tirsdag den 10. december 2013

71. understreger, at cloud-tjenester, der hører under tredjelandes jurisdiktion, bør give brugere, der befinder sig i EU, en klar og tydelig advarsel om, at deres personoplysninger risikerer at blive udsat for overvågning af tredjelandes retshåndhævende myndigheder og efterretningstjenester efter hemmelige ordrer eller påbud, eventuelt efterfulgt af en anmodning til den registrerede om at give sit eksplicitte samtykke til behandling af vedkommendes personoplysninger;

72. opfordrer indtrængende Kommissionen til under forhandlinger om internationale aftaler, der vedrører behandling af personoplysninger, at være særlig opmærksom på de risici og problemer, som cloud computing kan udgøre for de grundlæggende rettigheder, og navnlig, men ikke udelukkende, retten til privatlivets fred og til beskyttelsen af personoplysninger som fastsat i artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter for grundlæggende rettigheder; opfordrer endvidere indtrængende Kommissionen til at notere sig forhandlingspartnerens nationale regler vedrørende retshåndhævende myndigheders og efterretningstjenesters adgang til personoplysninger, der behandles via cloud computing-tjenester, navnlig gennem krav om, at retshåndhævende myndigheder og efterretningstjenester kun kan få adgang efter behørig domstolsbehandling og på et utvetydigt retsgrundlag, samt krav om at præcisere de nøjagtige betingelser for adgang, de eksisterende sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med udlevering af data, enkeltpersoners rettigheder såvel som regler for tilsyn og for en effektiv klagemekanisme;

73. understreger sin alvorlige bekymring vedrørende det arbejde, der udføres i Europarådets komité for konventionen om it-kriminalitet med henblik på at udarbejde en tillægsprotokol for fortolkning af artikel 32 i konventionen om it-kriminalitet af 23. november 2001 vedrørende grænseoverskridende adgang til lagrede computerdata med samtykke eller offentligt tilgængelige data ⁽¹⁾ med henblik på at fremme en effektiv brug og gennemførelse heraf set i lyset af den retlige, politiske og teknologiske udvikling; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til, i betragtning af den kommende drøftelse i Europarådets Ministerkomité, at sikre foreneligheden af bestemmelsen i artikel 32 i konventionen om it-kriminalitet og dens fortolkning i medlemsstaterne, med de grundlæggende rettigheder, herunder databeskyttelse og især bestemmelserne om grænseoverskridende strømme af personoplysninger, som er nedfældet i EU's charter om grundlæggende rettigheder, EU's databeskyttelsesregler, den europæiske menneskerettighedskonvention og Europarådets Konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med automatisk databehandling af personoplysninger («konvention 108»), som er retligt bindende for medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til på det bestemtteste at afvise enhver foranstaltning, der ville bringe håndhævelsen af disse rettigheder i fare; er foruroliget over det faktum, at hvis en sådan tillægsprotokol godkendes, kan gennemførelsen resultere i, at retshåndhævende myndigheder får uhindret fjernadgang til servere og computersystemer i andre jurisdiktioner uden anvendelse af aftaler om gensidig retshjælp (MLA) og andre instrumenter for retligt samarbejde, som er udarbejdet med henblik på at garantere de grundlæggende rettigheder for den enkelte, herunder databeskyttelse og retfærdig rettergang;

74. understreger, at der skal rettes særlig opmærksomhed mod små og mellemstore virksomheder, som i stigende grad er afhængige af cloud computing-teknologi, når de behandler personoplysninger, og som måske ikke altid har ressourcer eller ekspertise til i tilstrækkelig grad at tage hånd om sikkerhedsproblemer;

75. understreger, at den registeransvarliges og registerførerens kvalifikationer bør afspejles på passende vis i den reelle grad af kontrol, som de har over hjælpemidlerne til behandling, således at ansvaret for beskyttelse af personoplysninger ved brug af cloud computing fordeles klart;

76. understreger, at der fuldt ud skal tages hensyn til samtlige principper i EU's databeskyttelseslov, såsom rimelighed og lovlighed, formålsafgrænsning, forholdsmæssighed, rigtighed og afgrænsning af opbevaringsperioden for data ved cloud computing-tjenesteudbydere behandling af personoplysninger;

77. understreger vigtigheden af effektive, forholdsmæssige og afskrækkende administrative sanktioner, der kan pålægges i tilfælde af, at cloud computing-tjenester ikke overholder EU's databeskyttelsesstandarder;

⁽¹⁾ [http://www.coe.int/t/dghl/cooperation/economiccrime/Source/Cybercrime/TCY/TCY%202013/TCY\(2013\)14transb_elements_protocol_V2.pdf](http://www.coe.int/t/dghl/cooperation/economiccrime/Source/Cybercrime/TCY/TCY%202013/TCY(2013)14transb_elements_protocol_V2.pdf) http://www.coe.int/t/DGHL/cooperation/economiccrime/cybercrime/default_en.asp

Tirsdag den 10. december 2013

78. understreger, at hver enkelt cloud computing-tjenestes indvirkning på databeskyttelsen er nødt til at blive vurderet på ad hoc-basis for at fastlægge de mest velegnede sikkerhedsforanstaltninger, der skal indføres;

79. understreger, at en europæisk cloud-tjenesteudbyder altid skal agere i overensstemmelse med EU's databeskyttelseslov, selv hvis dette strider imod de instruktioner, der er givet af en kunde eller en registeransvarlig, der er etableret i et tredjeland, eller hvis de pågældende registrerede (udelukkende) er bosat i tredjelands;

80. understreger behovet for at tage hånd om de udfordringer, som cloud computing skaber på internationalt niveau, navnlig angående regeringers efterretningsovervågning og nødvendige sikkerhedsforanstaltninger;

81. understreger, at EU-borgere, der udsættes for tredjelandsmyndigheders efterretningsovervågning, som minimum skal kunne drage fordel af de samme sikkerhedsforanstaltninger og retsmidler som borgere i de pågældende tredjelands;

82. beklager den tilgang, Kommissionen har i sin meddelelse, som undlader at nævne risici og udfordringer i forbindelse med cloud computing, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at fortsætte sit arbejde vedrørende cloud computing ved at udvikle en mere holistisk meddelelse om cloud computing, der tager højde for alle berørte parter interesser, og som foruden en henvisning til den selvfølgelig overholdelse af de grundlæggende rettigheder og de databeskyttelsesretlige forpligtelser mindst indeholder følgende:

- retningslinjer, der skal sikre fuld overholdelse af EU's grundlæggende rettigheder og forpligtelser med hensyn til databeskyttelse
- begrænsninger for, under hvilke omstændigheder der kan eller ikke kan gives adgang til cloud-data med henblik på retshåndhævelse, i overensstemmelse med EU's charter for grundlæggende rettigheder og EU-retten
- beskyttelsesværn mod ulovlig adgang for uden- og indenlandske enheder, for eksempel i form af ændrede udbudskrav og anvendelse af Rådets forordning (EF) nr. 2271/96 ⁽¹⁾, med henblik på at modvirke udenlandsk lovgivning, som kan resultere i massiv ulovlig videregivelse af cloud-data vedrørende EU-borgere og personer bosat i EU
- forslag til, hvordan man definerer »videregivelse« af personoplysninger, og hvordan man kan ajourføre standardkontraktbestemmelser, således at de tilpasses til cloud-miljøet, idet cloud computing ofte medfører massive datastrømme fra cloud-kunder til cloud-udbyderes servere og datacentre med inddragelse af mange forskellige parter og med overskridelse af grænser mellem EU- og ikke-EU-lande;

83. opfordrer Kommissionen til at undersøge, om det vil være hensigtsmæssigt at revidere Safe harbour-aftalen mellem EU og USA for at tilpasse den til den teknologiske udvikling, navnlig med hensyn til aspekter forbundet med cloud computing;

o

o o

84. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2271/96 af 22. november 1996 om beskyttelse mod virkningerne af den ekstraterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf (EFT L 309 af 29.11.1996, s. 1).

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0536

Udtalelse om evalueringsrapporten vedrørende BEREC og Støttekontoret

Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 med udtalelse om evalueringsrapporten vedrørende BEREC og dets støttekontor (2013/2053(INI))

(2016/C 468/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 23. april 2013 om evalueringsrapporten om Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekontor (SWD(2013)0152),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. maj 2010 med titlen »En digital dagsorden for Europa« (COM(2010) 0245),
- der henviser til artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til sin beslutning af 5. maj 2010 om en ny digital dagsorden for Europa: 2015.eu⁽¹⁾,
- der henviser til rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1211/2009 af 25. november 2009 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekontor⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 119, stk. 1,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelse fra Budgetudvalget (A7-0378/2013),
- A. der henviser til, at BEREC blev oprettet for at bidrage til udformningen af tekniske og politiske retningslinjer for fuldstændiggørelsen af det indre marked med det dobbelte formål at give lovgiverne størst mulig uafhængighed og gøre deres gennemførelse af rammebestemmelserne mere konsekvent i hele EU;
- B. der henviser til, at evalueringsrapporten påskønner og anerkender værdien af BEREC og BEREC-kontoret, navnlig i forbindelse med artikel 7- og 7a-procedurerne samt på områderne netneutralitet og international roaming;
- C. der henviser til, at der kun er gået kort tid, siden BEREC og BEREC-kontoret blev oprettet;
- D. der henviser til, at gennemførelsen af det indre marked er en fortløbende proces, som bedst understøttes ved at højne kvaliteten af reguleringen på tværs af de enkelte nationale markeder, og at den mest solide og holdbare måde at opnå dette på (hvor det sikres, at de reguleringsmæssige afgørelser opfattes som legitime på de nationale markeder) er via den bottom-up-metode, BEREC på nuværende tidspunkt står for;
- E. der påpeger, at BEREC kun kan fungere effektivt, hvis dets uafhængighed af medlemsstaterne og EU-institutionerne er garanteret;
- F. der påpeger, at nationale hensyn kan komplicere processen med at fastlægge fælles holdninger og dermed gøre det vanskeligere at opnå enighed;

⁽¹⁾ EUT C 81 E af 15.3.2011, s. 45.

⁽²⁾ EUT L 337 af 18.12.2009, s. 1.

Tirsdag den 10. december 2013

- G. der fremhæver, at BEREC spiller en vigtig rolle for at sikre en mere sammenhængende anvendelse af EU's rammebestemmelser i alle medlemsstater, hvilket er en forudsætning for en vellykket udvikling af et indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester;
- H. der påpeger, at de seneste initiativer, som er truffet på nationalt plan, især med hensyn til udgiftsrevisioner, kan berøre implementeringen af uafhængighedsprincippet;
- I. der påpeger, at de nationale tilsynsmyndigheder ikke er homogene, men undertiden har vidt forskellige beføjelser i deres hjemlande, hvor nogle kun beskæftiger sig med markedsregulering, mens andre også arbejder med netsikkerhed, privatlivets fred, domænerregistrering samt frekvens- og brugertjenester;
- J. der påpeger, at BEREC-kontoret på nuværende tidspunkt muligvis ikke bruges optimalt;
- K. der henviser til, at nogle af EU-agenturer, der har hjemsted i andre lande, også har et satellitkontor i Bruxelles;
- L. der påpeger, at de fleste af ekspertgruppens møder blev afholdt i Bruxelles eller under en national tilsynsmyndigheds værtskab, samt at man i større omfang bør gøre brug af videokonferencer;
- M. der henviser til, at et af de vigtigste mål for det indre marked for elektronisk kommunikation er at skabe fordele for forbrugerne;
- N. der finder, at de beslutninger, som BEREC træffer på europæisk plan, bør skabe europæisk merværdi;
1. mener, at evalueringsrapporten ud fra en overordnet betragtning er relevant og afbalanceret;
  2. mener, at det nødvendige samarbejde samt koordineringen og de mere uformelle aspekter af forvaltningen har brug for tid for at kunne gøre størst mulig fyldest;
  3. mener, at der stadig er plads til forbedringer i driften af BEREC og BEREC-kontoret, men erkender, at der kun er begrænsede ressourcer til rådighed; understreger dog, at anvendelsen af de nye artikel 7- og 7a-procedurer i direktiv 2009/140/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester har fungeret godt og dermed berettiger den tostrengede opbygning;
  4. understreger, at BEREC er det mindste EU-agentur med et EU-budgetbidrag på kun 3 768 696 EUR og 16 godkendte stillinger i henhold til EU-budgettet i 2013, som primært yder administrativ støtte til BEREC-strukturen, der består af de nationale tilsynsmyndigheder;
  5. minder om, at Budgetudvalget i sin udtalelse af 29. maj 2008 om forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation (COM(2007)0699 — C6-0428/2007 — 2007/0249(COD)) forkastede oprettelsen af et nyt agentur;
  6. mener, at de nationale tilsynsmyndigheder spiller en vigtig rolle inden for reguleringssystemet, eftersom de nationale markeder har fundamentalt forskellige nettopologier og også adskiller sig med hensyn til forbrugernes efterspørgselsmønstre, befolkningens sammensætning etc.; understreger, at tilstedeværelsen af uafhængige og sektorspecifikke tilsynsmyndigheder med tilstrækkelige ressourcer er en forudsætning for at opnå et struktureret samarbejde inden for EU og derigennem et velfungerende indre marked;
  7. mener, at BEREC spiller en afgørende rolle som den enhed inden for reguleringssystemet, der har til opgave udligne forskellene mellem de faktiske og de reguleringsmæssige forhold på nationalt plan med henblik på at gennemføre det indre marked for elektronisk kommunikation;
  8. henstiller, at BEREC's rolle, navnlig i relation til de nationale tilsynsmyndigheder, defineres bedre samt styrkes ved at udvide dets ansvarsområder, således at det bliver lettere at fastlægge fælles holdninger med henblik på at styrke indre marked-strategien, herunder ved at evaluere effektiviteten af det nuværende samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen inden for artikel 7/7a-procedurerne;
  9. mener, at en øget harmonisering af de opgaver, der udføres af de nationale tilsynsmyndigheder i medlemsstaterne, således at de alle har beføjelser inden for relevante aspekter, der direkte vedrører sikkerhed og modstandsdygtighed på det indre marked for elektronisk kommunikation, kan bidrage til at forbedre BEREC's funktionsmåde og forudsigeligheden for markedsaktørerne;

Tirsdag den 10. december 2013

10. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre, at de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed styrkes, ikke svækkes, da dette er den eneste måde, hvorpå BEREC's overordnede uafhængighed kan sikres;
  11. mener, at BEREC's og BEREC-kontorets roller og struktur bør tilpasses efter graden af gennemførelse af det indre marked for elektronisk kommunikation;
  12. opfordrer Kommissionen til at sikre BEREC's uafhængighed af EU-institutionerne i forbindelse med fremtidige forslag vedrørende BEREC's virkefelt og formål;
  13. mener, at BEREC skal handle i de europæiske borgeres interesse, og at dets ansvarlighed over for Europa-Parlamentet, som den eneste institution, som er direkte valgt til at repræsentere de europæiske borgeres interesser, bør styrkes;
  14. henstiller, at BEREC styrker sin interne ansvarlighed ved klart at definere sine mål i sit årlige arbejdsprogram og fremlægge sine resultater og fremskridt i forhold til disse mål i sin årsberetning;
  15. anser det for overordentligt vigtigt for sammenhængen og konsekvensen i BEREC's aktiviteter, at dets opgaver prioriteres bedre, og at der i højere grad kommunikeres med alle interessenter under udarbejdelsen af det årlige arbejdsprogram;
  16. mener, at BEREC bør have større margen til at træffe strategiske beslutninger, hvilket bl.a. indebærer, at BEREC skal udarbejde egne analyser og undersøgelser som grundlag for sådanne beslutninger, således at beslutningsprocessen bliver mere top-down og uafhængig;
  17. understreger, at BEREC mere systematisk bør inddrages som rådgiver under udarbejdelsen af lovforslag, der berører den elektroniske kommunikationssektor;
  18. finder, at BEREC's kommunikation udadtil bør tydeliggøres og forbedres med henblik på at opmuntre til inddragelse af interessenter i den politiske beslutningstagning på alle niveauer;
  19. henstiller, at rollen for Gruppen af Uafhængige Regulatorer (IRG) i Bruxelles formaliseres, idet det sikres, at dette ikke griber ind i BEREC-kontorets opgaver;
  20. henstiller, at man i højere grad anvender telearbejde, videokonferencer og andre teknikker til fjernarbejde, der kan gøre det muligt at anvende elektronisk kommunikation og derved mindske udgifterne og forbedre CO₂-fodafttrykket;
  21. henstiller, at Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at der stilles tilstrækkelige midler til rådighed for BEREC og de nationale tilsynsmyndigheder;
  22. mener, at BEREC-kontorets placering ikke hindrer det i at følge med i det daglige arbejde i EU-institutionerne inden for elektronisk kommunikation, som er et spørgsmål af særlig interesse for BEREC, og at det heller ikke vil udgøre en hæmsko for den effektive udnyttelse af BEREC-kontoret, forudsat at man gør øget brug af elektroniske kommunikationsstrategier;
  23. mener, at BEREC-kontorets arbejdsopgaver bør revideres, styrkes og defineres mere præcist under særlig hensyntagen til resultaterne af den kommende audit af BEREC på dette område;
  24. henstiller, at der foretages de nødvendige ændringer og afsættes de nødvendige midler for at gøre det muligt for BEREC-kontoret at støtte BEREC's kernefunktioner mere effektivt frem for blot at yde administrativ støtte;
  25. mener, at enhver diskussion om BEREC-kontoret placering bør tage udgangspunkt i behovet for at styrke dets uafhængighed i forhold til EU-institutionerne og medlemsstaterne, samtidig med at man tilgodeser princippet om en ligelig fordeling af hjemsteder for institutioner, agenturer og andre enheder;
  26. mener, at der er behov for øget konsolidering for at sætte aktørerne i stand til at udnytte stordriftsfordele mere optimalt, og at BEREC bør have en fremtrædende rolle i denne proces;
  27. finder, at der er behov for klare og stabile lovgivningsmæssige rammer med henblik på at opnå et bedre indre marked, som kan give mere konkurrence og bedre service for forbrugerne;
  28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0544

Fastsættelse af kriterier for, hvornår returpapir ophører med at være affald i henhold til artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF om affald**Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om udkast til Rådets forordning om fastsættelse af kriterier for, hvornår returpapir ophører med at være affald i henhold til artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF om affald (D021155/01 — 2012/2742(RPS))**

(2016/C 468/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets forordning om fastsættelse af kriterier for, hvornår returpapir ophører med at være affald i henhold til artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF om affald (COM(2013)0502),
  - der henviser til Det Fælles Forskningscenters videnskabelige og tekniske rapport med titlen »End-of-waste criteria for waste paper: technical proposals«, der blev offentliggjort i marts 2011,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF om affald og om ophævelse af visse direktiver ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 1,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 om overførsel af affald ⁽²⁾, særlig artikel 49,
  - der henviser til Kommissionens afgørelse 2011/753/EU om fastlæggelse af regler og beregningsmetoder med henblik på at kontrollere overholdelse af de mål, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽³⁾, særlig artikel 2, stk. 2,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. januar 2011 »Flagskibsinitiativet — Et ressourceeffektivt Europa under Europa 2020-strategien« (COM(2011)0021),
  - der henviser til udtalelse af 9. juli 2012 fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 39 i direktiv 2008/98/EF,
  - der henviser til artikel 5a, stk. 4, litra e), i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 88, stk. 2 og 3, og stk. 4, litra c),
- A. der henviser til, at fastlæggelse af kriterier for affaldsfasens ophør i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF kan være et vigtigt redskab til at fremme genanvendelse og et marked for sekundære råvarer og dermed kan forbedre ressourceeffektiviteten;
- B. der henviser til, at det i forslaget til Rådets forordning fastsættes, at returpapir med en ikke-papirkomponent på højst 1,5 tørvægtsprocent ophører med at være affald, når det er bestemt til udvinding af papirfibre til papirfremstilling og opfylder visse yderligere kriterier;

⁽¹⁾ EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.⁽²⁾ EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1.⁽³⁾ EUT L 310 af 25.11.2011, s. 11.⁽⁴⁾ EUT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Tirsdag den 10. december 2013

- C. der henviser til, at multimaterialepapir med et indhold af ikke-papirkomponenter på over 30 tørvægtsprocent som helhed anses for at være en ikke-papirkomponent; der henviser til, at en typisk beholder af multimaterialepapir højst indeholder 30 % ikke-papirkomponenter (24 % polyetylen, 6 % aluminium) og dermed ikke vil anses for at være en ikke-papirkomponent; der henviser til, at returpapirstrømme som følge heraf kan indeholde et ubegrænset antal beholdere af multimaterialepapir (med deres tilhørende høje indhold af ikke-papirkomponenter såvel som ikke ubetydeligt restindhold af væsker, fødevarer og andet organisk materiale) og ikke længere vil anses for at være affald, men derimod et produkt;
- D. der henviser til, at »genanvendelse« i henhold til artikel 3, nr. 17), i direktiv 2008/98/EF defineres som »enhver nyttiggørelsesoperation, hvor affaldsmaterialer omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten de bruges til det oprindelige formål eller til andre formål«;
- E. der henviser til, at affaldsfasen i udkastet til forordning ophører, når returpapiret er bestemt til udvinding af papirfibre til papirfremstilling, hvilket placerer affaldsfasens ophør før den faktiske omforarbejdning på en papirfabrik; der henviser til, at dette er i strid med den gældende definition på »genanvendelse«, som stiller krav om omforarbejdning af affaldsmaterialer;
- F. der henviser til, at et sådant affaldsmateriale efter indsamling og sortering kun er blevet forbehandlet (ikke omforarbejdet) og ikke kan anvendes uden yderligere omforarbejdning;
- G. der henviser til, at der, såfremt affaldsfasens ophør placeres inden omforarbejdningen rent faktisk har fundet sted, ville opstå problemer i forbindelse med en stor mængde af den gældende fællesskabslovgivning om f.eks. miljømærkning, offentlige udbud, miljøvenligt design og REACH, hvor »genanvendelse« hidtil har været anvendt i betydningen af den operation, der resulterer i et genanvendelsesprodukt, der er klart til brug, og til, at det desuden er i strid med artikel 2, stk. 2, i Kommissionens afgørelse nr. 2011/753/EU, hvor der klart skelnes mellem forbehandling og endelig genanvendelse;
- H. der henviser til, at visse særlige former for affald i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF ophører med at være affald, når det har gennemgået en nyttiggørelsesoperation, herunder en genanvendelsesoperation, og opfylder de særlige kriterier, der udarbejdes i henhold til de betingelser, der er fastsat i samme artikel; der henviser til, at disse betingelser omfatter: a) at stoffet eller genstanden er i overensstemmelse med gældende lovgivning og normer for produkter (artikel 6, stk. 1, litra c)), og b) at anvendelsen af stoffet eller genstanden ikke får generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed (artikel 6, stk. 1, litra d);
- I. der henviser til, at grænseværdien for ikke-papirkomponenter på 1,5 % er baseret på europæisk standard EN 643; der henviser til, at denne standard ifølge undersøgelsen fra Det Fælles Forskningscenter udgør et centralt element i handelen med returpapir, og at den opstiller en liste over standardaffaldsgrader på EU-plan; der henviser til, at det er klart i strid med artikel 6, stk. 1, litra d), i direktiv 2008/98/EF at basere fastlæggelsen af kriterier for affaldsfasens ophør på denne standard, idet der i den nævnte artikel tydeligt henvises til »normer vedrørende produkter« og ikke til normer vedrørende affald;
- J. der henviser til, at relevante standarder for papirvarer såsom ISO 1762 for uorganiske urenheder, ISO 5350/1 og 5350/2 for synligt snavs og ISO 624 for ekstrakter (kulhydrater med lav molekylvægt) stiller krav om en renhedsgrad på 1 ppm, dvs. 15 000 gange lavere end den foreslåede renhedsgrad;
- K. der henviser til, at medtagelse af multimaterialepapir er i strid med den tydelige henstilling fra undersøgelsen fra Det Fælles Forskningscenter om at udelukke flerlagsreturpapir fra anvendelsesområdet for kriterierne for affaldsfasens ophør på grund af de øgede iboende miljørisici, der er forbundet hermed, såfremt materialet eksporteres, navnlig ud af EU;
- L. der henviser til, at det som anført i artikel 49, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1013/2006 i tilfælde af eksport fra EU påhviler den kompetente afsendelsesmyndighed i EU at kræve og bestræbe sig på at sikre, at eksporteret affald håndteres på en miljømæssigt forsvarlig måde i bestemmelsestredjelandet, blandt andet ved at kunne godtgøre, at det anlæg, der modtager affaldet, drives i overensstemmelse med standarder for menneskers sundhed og miljøbeskyttelse, som i store træk svarer til de standarder, der er fastlagt i EU-lovgivningen;

Tirsdag den 10. december 2013

- M. der henviser til, at returpapir, herunder multimaterialereturpapir, såfremt det får status af ikke at være affald, inden det overhovedet er undergået en behørig genanvendelsesoperation, frit vil kunne handles på de globale markeder, og at sikkerhedsforanstaltningerne i forordningen om overførsel af affald, for så vidt angår miljømæssigt forsvarlig håndtering, ikke længere vil finde anvendelse; der henviser til, at undtagelse af affaldsstrømme med et højt indhold af ikke-papirkomponenter — som desuden i betydeligt omfang vil kunne overstige grænseværdien på 1,5 % på grund af den manglende medregning af multimaterialepapir — fra kravene i forordningen om overførsel af affald indebærer en klar risiko for overtrædelse af artikel 6, stk. 1, litra d), i direktiv 2008/98/EF om, at anvendelsen af det pågældende stof eller den pågældende genstand ikke må få generelle negative indvirkninger på miljøet;
- N. der henviser til, at det håndteringssystem, der foreslås for at bevise opfyldelse af kriterierne i artikel 3 i udkastet til Rådets forordning og navnlig bestemmelsen om, at ikke-papirmaterialer i sendinger af multimaterialepapir skal være bestemt til nyttiggørelse, sandsynligvis er næsten umulig at gennemføre for affald, der er ophørt med at være affald og dermed handles frit, muligvis skifter ejer mange gange og i hvert fald ikke længere kræver en miljømæssig forsvarlig behandling af det pågældende materiale;
- O. der henviser til, at fremme af den globale handel med denne type af papir, som hævdes ikke længere at være affald, gennem omgåelse af miljømæssige og sundhedsmæssige beskyttelsesforanstaltninger ikke alene vil have en yderligere negativ indvirkning på miljøet under transporten, men også vil kunne føre til et fald i papirgenanvendelsesprocenten i Europa på grund af nedgang i det til rådighed værende returpapir, således at papirproducenter eventuelt vil være nødt til i hvert fald til dels at gå over til en papirfremstilling i Europa, der i højere grad er baseret på nye fibre, med en højere energitilførsel og tilsvarende højere CO₂-emissioner, hvilket igen vil være i strid med kravet om at undgå generelle negative indvirkninger på miljøet;
- P. der henviser til, at Kommissionens meddelelse om »et ressourceeffektivt Europa« indeholder en strategi om at gøre EU til en »industriel symbiose« baseret på et genanvendelsessamfund med det formål at begrænse affaldsproduktionen og udnytte affald som en ressource; der henviser til, at der er risiko for, at yderligere forbedringer af genanvendelsesprocenterne i EU kan blive alvorligt undergravet af de foreslåede kriterier for affaldsfasens ophør, hvilket ikke vil være i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra d), i direktiv 2008/98/EF;
1. modsætter sig vedtagelse af udkastet til Rådets forordning om fastsættelse af kriterier for, hvornår returpapir ophører med at være affald i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF om affald;
  2. mener, at udkastet til Rådets forordning er uforeneligt med basisretsaktens formål og indhold;
  3. mener, at udkastet til Rådets forordning overskrider de gennemførelsesbeføjelser, som Kommissionen har fået tillagt i henhold til basisretsakten;
  4. mener, at Kommissionen ikke på behørig vis har vurderet virkningerne af udkastet til forordning, for så vidt angår papirgenanvendelse, på værdikæden for papiraffald, på overførsel af papiraffald og på de almene miljøvirkninger af udkastet til forordning; tilskynder Kommissionen til at genoverveje udkastet til forordning og forbedre de foreslåede kriterier for affaldsfasens ophør i lyset af de indsigelser, der rejses i denne beslutning;
  5. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0545

Kønsaspekter i forbindelse med EU-rammen for de nationale strategier for integration af romaer

Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om kønsaspekter i forbindelse med EU-rammen for de nationale strategier for romaernes integration (2013/2066(INI))

(2016/C 468/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til chartret om grundlæggende rettigheder, især artikel 1, 14, 15, 21, 23, 24, 25, 34 og 35,
- der henviser til international lovgivning på menneskerettighedsområdet, navnlig den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination, FN's erklæring fra 1992 vedrørende rettigheder for personer, der tilhører nationale eller etniske, religiøse og sproglige mindretal, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder og FN's konvention om barnets rettigheder,
- der henviser til europæiske konventioner til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK), den europæiske socialpakt og dermed forbundne henstillinger fra Den Europæiske Komité for Sociale Rettigheder, Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal og Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet,
- der henviser til artikel 2, 3 og 6 i traktaten om Den Europæiske Union og til artikel 8, 9 og 10 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration frem til 2020 (COM(2011)0173) og Det Europæiske Råds konklusioner af 24. juni 2011,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om første trin i gennemførelsen af EU-rammen for de nationale strategier for romaernes integration (COM(2012)0226),
- der henviser til forslag til Rådets henstilling om foranstaltninger i medlemsstaterne til effektiv integration af romaerne (COM(2013)0460),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om skridt fremad i gennemførelsen af de nationale strategier for romaernes integration (COM(2013)0454),
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag om Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering (COM(2008)0426),
- der henviser til sin beslutning af 1. juni 2006 om romakvindens situation i EU ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. marts 2011 om EU's strategi for integration af romaer ⁽⁴⁾,
- der henviser til analysen af resultaterne af den kønsspecifikke romaundersøgelse udarbejdet af EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) efter anmodning på grundlag af artikel 126,

⁽¹⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽³⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 283.

⁽⁴⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 112.

Tirsdag den 10. december 2013

- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0349/2013),
- A. der henviser til, at strategien for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015 kræver, at Kommissionen støtter »fremme af ligestilling mellem kønnene ved gennemførelsen af alle aspekter af og flagskibsinitiativer i Europa 2020-strategien«, og til, at Rådets konklusioner om en EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration (de nationale romaintegrationsstrategier) kræver, at der skal »anlægges et ligestillingsperspektiv i alle politikker og foranstaltninger til fremme af romaernes integration«;
- B. der henviser til, at romakvinder ofte udsættes for mangeartet og tværsektoriel forskelsbehandling på grund af køn og etnisk oprindelse — i mere intenst omfang end det er tilfældet for romamænd eller ikke-romaer — og at de har begrænset adgang til beskæftigelse, uddannelse, sundhed, sociale ydelser og beslutningstagning; der henviser til, at romakvinder tit er ofre for racisme, fordomme og stereotype forestillinger, som har en negativ indvirkning på deres konkrete integration;
- C. der henviser til, at romakvinder er underlagt patriarkalske, chauvinistiske traditioner, som forhindrer dem i at udøve deres valgfrihed inden for grundlæggende aspekter af deres liv, såsom uddannelse, arbejde, seksuel og reproduktiv sundhed og endda ægteskab; der henviser til, at henvisningen til traditioner ikke kan retfærdiggøre forskelsbehandling af romakvinder, men at dette problem skal løses med respekt for tradition og mangfoldighed;
- D. der henviser til, at romakvinder har en større risiko for fattigdom end romamænd, og til, at romafamilier med fire børn eller derover har den største fattigdomsrisiko i EU;
- E. der henviser til, at de almindeligt anvendte indikatorer sædvanligvis udelader problemer som fattigdom blandt erhvervsaktive, energifattigdom, vold mod kvinder og piger, fattigdom i store familier og hos enlige forsørgere samt social udstødelse af kvinder;
- F. der henviser til, at ældre romakvinder i større grad risikerer fattigdom, fordi de fleste af dem har arbejdet i den uformelle økonomi uden løn og uden at være omfattet af en social sikringsordning;
- G. der henviser til, at et overvældende flertal af de voksne romaer, der er kategoriseret som »inaktive«, er kvinder, og at andelen af romakvinder i den erhvervsaktive alder i lønnet beskæftigelse — til dels på grund af den traditionelle arbejdsdeling mellem kvinder og mænd og dels som følge af den racisme og sexismen, der findes på de europæiske arbejdsmarkeder — kun er omkring halv så stor som andelen af romamænd, og at det samme gælder andelen for selvstændigt erhvervsdrivende;
- H. der henviser til, at data fra alle lande viser, at romakvinder er udsat for alvorlig udstødelse på beskæftigelsesområdet såvel som diskrimination på arbejdspladsen, både når de søger arbejde og når de er i arbejde; der henviser til, at romakvinderne også stadig lider under udstødelse fra den formelle økonomi og er hæmmet af begrænsede uddannelsesmuligheder, dårlige boligforhold, utilstrækkelig sundhedspleje, traditionelle kønsroller og en generel marginalisering såvel som diskrimination fra flertalssamfundenes side; der henviser til, at de nationale rapporter om gennemførelsen af EU-rammen for de nationale romaintegrationsstrategier endnu ikke har tilstrækkeligt fokus på ligestillingen mellem kønnene;
- I. der henviser til, at det er betydeligt hårdere for både mødre med store familier og enlige mødre i ugunstigt stillede landområder at arbejde et stykke væk fra deres hjem og familie;
- J. der henviser til, at romakvinder klarer sig betydeligt ringere end både romamænd og andre kvinder med hensyn til at lære at læse og tage en uddannelse, og til, at flertallet af romapiger går ud af skolen tidligt, samt at en betydelig andel af dem aldrig har gået i skole;
- K. der henviser til, at den økonomiske krise har haft en negativ indflydelse på romakvindernes sundhed og velfærd og således har forværret deres i forvejen langvarige uacceptable situation, idet mere end en fjerdedel af romakvinderne begrænses af helbredsmæssige problemer under udførelsen af deres daglige aktiviteter;

Tirsdag den 10. december 2013

- L. der henviser til, at manglen på respekt for omfattende seksuelle og reproduktive rettigheder, inklusive adgang til prævention, svangerskabsforebyggelse, står i vejen for en styrkelse af romakvindernes stilling og ligestillingen mellem kønnene og fører til uventede graviditeter, herunder blandt teenagere, hvad der skader kvindernes og pigernes uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder; der henviser til, at fødsler i en meget ung alder og fraværet af svangerskabsforebyggelse hovedsagelig skyldes manglen på hensigtsmæssig adgang til de sociale tjenesteydelser og utilstrækkelige sundhedsstrukturer, der ikke tager højde for romakvindernes behov;
- M. der henviser til, at romakvinder som følge af deres socioøkonomisk lave status og den forskelsbehandling, de oplever at være udsat for inden for sundhedsplejen, ikke er bevidste om de fleste af deres rettigheder og i langt mindre grad end flertallet af befolkningen gør brug af sundhedsydelser;
- N. der henviser til, at romakvinder og -piger i uforholdsmæssig høj grad rammes af en række sygdomme — herunder hiv/ aids –, men at forebyggelsesprogrammer for dem generelt prioriteres lavt og underfinansieres, og at adgangen til screeninger fortsat er ringe;
- O. der henviser til, at ekstrem fattigdom, ulighed mellem kønnene og intern forskelsbehandling gør, at romakvinder i højere grad udsættes for menneskehandel, prostitution, vold i hjemmet og udnyttelse, og samtidig står over for flere forhindringer i opnåelsen af beskyttelse;
- P. der henviser til, at et stort antal romakvinder har været udsat for vold i hjemmet begået af deres mænd, svigerfamilie eller andre familiemedlemmer; der henviser til, at hovedparten af den vold og de menneskerettighedskrænkelser, der begås mod romakvinder, ikke rapporteres, fordi vold mod kvinder stadig er accepteret i patriarkalske samfund som en lovlig form for magtudøvelse, såvel som fordi gerningsmændene bag vold mod kvinder sjældent stilles til ansvar for deres handlinger, hvilket afholder kvinderne fra at søge hjælp i retssystemet;
- Q. der henviser til, at der regelmæssigt begås vold mod romakvinder af myndighederne i alle EU-medlemsstater som en indgroet form for forskelsbehandling og som er en klar overtrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention, der antager forskellige former, såsom indsamling og lagring af data i registre om romaer, herunder børn, udelukkende baseret på etnisk oprindelse, eller udsættelse af hundredevis af personer uden tilstrækkelig, alternativ genhusning eller støtte, hvilket er en beskæmmende og hensynsløs fremgangsmåde, der udgør en fuldstændig tilsidesættelse af medlemsstaternes internationale menneskerettighedsforpligtelser;
- R. der henviser til, at alle EU's institutioner og medlemsstater er ansvarlige for at bekæmpe volden mod kvinder og piger og ligeledes for at gøre ende på straffriheden og retsforfølge gerningsmænd til hadforbrydelser, hadefuldt tale, diskriminering og vold mod romakvinder og -piger;
- S. der henviser til, at Rådets direktiv 2000/43/EF forbyder forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse; der henviser til, at Kommissionen har indledt omkring 30 traktatbrudsprocedurer mod EU-medlemsstater for ikke i tilstrækkelig omfang at gennemføre ligebehandlingsdirektivet i national lovgivning;
1. der henviser til, at de nationale romaintegrationsstrategier skal sætte fokus på at forbedre romakvindernes stilling, så de sættes i stand til at styre deres eget liv ved at blive synlige formidlere af forandring inden for deres lokalsamfund og til at komme til orde således, at de kan influere politikker og programmer, der berører dem, såvel som sætte fokus på at styrke romakvindernes socioøkonomiske modstandskraft, dvs. deres evne til at tilpasse sig de hastigt forandrende økonomiske forhold, ved at foretage opsparinger og forebygge nedslidning af aktiver;
2. bifalder Kommissionens statusrapport fra 2012⁽¹⁾ og forslag til Rådets henstilling af 26. juni 2013 om foranstaltninger i medlemsstaterne til effektiv integration af romaerne⁽²⁾, med særligt fokus på adgang til beskæftigelse, bolig, uddannelse og sundhedspleje, hvorved medlemsstaterne opfordres til at indføre positive foranstaltninger og til at harmonisere strategierne for romaernes integration i deres kamp mod fattigdom og social udstødelse;

⁽¹⁾ COM(2012)0226.

⁽²⁾ COM(2013)0460.

Tirsdag den 10. december 2013

3. opfordrer de medlemsstater, der endvidere har modtaget landespecifikke henstillinger under det europæiske semester om romarelaterede spørgsmål, til at gennemføre dem hurtigt og til at bekæmpe forskelsbehandling, herunder på arbejdspladsen, til at inddrage civilsamfundet, herunder romaorganisationer, i beslutningsprocessen og til ikke blot at afsætte EU-midler, men også nationale midler og andre midler for at opfylde forpligtelserne i deres nationale romaintegrationsstrategier;
4. beklager, at beslutningstagere på EU- og medlemsstatsplan — trods Parlamentets vedtagelse i 2006 af beslutningen om romakvindens situation og Rådets 10 fælles grundprincipper for integration af romaer, hvor et af principperne vedrører bevidsthed om kønsspørgsmålet — i praksis stadig ikke har taget hånd om romakvindens og ikke-bofaste kvinders sårbare situation;
5. understreger, at effektiviteten af EU-rammen for de nationale romaintegrationsstrategier kan øges væsentligt ved en øget inddragelse af Kommissionen, på baggrund af dens muligheder for at forbedre kvaliteten af forordninger og andre instrumenter, tilskynde til større sammenhæng i politikkerne og fremme EU-rammens overordnede mål;
6. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde nationale handlingsplaner på de fire nøgleområder: sundhed, boliger, beskæftigelse og uddannelse med specificering af målsætninger og mål, finansiering, indikatorer og tidsramme; og opfordrer til evaluering af fremskridtene ved at måle resultaterne af gennemførelsen;
7. opfordrer medlemsstaternes regeringer og lokale myndigheder til at inddrage romakvindens organisationer, romango'er og relevante interessehavere i udarbejdelsen, implementeringen, evalueringen af og tilsynet med de nationale romaintegrationsstrategier for og til at skabe forbindelse mellem ligestillingsorganer, kvinderetsorganisationer og sociale integrationspolitikker; opfordrer endvidere Kommissionen til at tage hånd om ligestillingen mellem kønnene på konsekvent vis i forbindelse med gennemførelsen af EU 2020-strategien og de nationale reformprogrammer;
8. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en »faseoversigt« for romaintegrationsprocessen i EU med angivelse af resultater, målsætninger, de specifikke foranstaltninger truffet for at opfylde disse målsætninger, den aktuelle status for gennemførelsesforanstaltningerne og de næste skridt;
9. opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe territorial adskillelse, tvangsudsættelser og hjemløshed, som romamænd og -kvinder udsættes for, og til at etablere effektive og gennemslagslige boligpolitikker;
10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at romakvindens og -børns grundlæggende rettigheder overholdes, og til — bl.a. gennem bevidstgørelseskampagner — at sikre, at romakvinder og -piger gøres bevidste om deres rettigheder i henhold til den eksisterende nationale lovgivning om kønsligestilling og forskelsbehandling, og til yderligere at bekæmpe patriarkalske og sexistiske traditioner;
11. opfordrer Kommissionen til at specificere den institutionelle fordeling af opgaver og ansvarsområder blandt de involverede organisationer, fora og organer og til klart at definere disse interessehaveres roller — såsom EU's romataskforce, netværket af nationale kontaktpunkter, den europæiske romaplatform, Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder og agenturets ad hoc-arbejdsgruppe om integration af romaer — i forbindelse med styring, kontrol og samordning af EU-rammen for de nationale romaintegrationsstrategier;
12. opfordrer Kommissionen til at støtte de nationale romaintegrationsstrategier ved at finde fælles, sammenlignelige og pålidelige indikatorer og ved at udvikle et panel med indikatorer for romaintegration i EU, således at der fremkommer klare og entydige data, som kan bruges til måling af fremskridt, og som kan imødekomme kravene til effektiv overvågning;
13. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at spareforanstaltningerne ikke uforholdsmæssigt rammer romakvinder og ikke-bofaste kvinder, og at budgetafgørelser er understøttet af menneskerettighedsprincipperne;
14. opfordrer Kommissionen til indtrængende at bede medlemsstaterne om i deres nationale strategier for de vigtigste prioriterede områder at fremlægge resultatindikatorer, referenceniveauer og overordnede numeriske mål, som kan bruges til måling af fremskridt;
15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at opdelte data vedrørende køn og etnicitet indsamles af alle forvaltninger og anvendes som input i politikfastsættelsen; gør opmærksom på, at indsamling af data skal udføres i overensstemmelse med menneskerettighedsprincipperne;

Tirsdag den 10. december 2013

16. opfordrer medlemsstaterne til at tilsikre overensstemmelse mellem deres nationale politikforpligtelser og afsættelsen af tilstrækkelige økonomiske ressourcer til gennemførelsen af de nationale romaintegrationsstrategier og til at afspejle integrationsstrategierne i de nationale budgetpolitikker;

17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at etablere en egnet ramme for høringer, peerlæring og erfaringsdeling mellem politikere og romaorganisationer og at indlede en struktureret dialog for at inddrage romaorganisationer og ngo'er i planlægning, gennemførelse, overvågning og evaluering af strategierne for integration af romaer på EU-plan og på nationalt og lokalt plan;

18. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre lighed i borgerrettighederne og i adgangen til sundhedstjenester, uddannelse, beskæftigelse og boliger på en måde, der respekterer menneskerettighederne, er ikke-diskriminerende og forenelig med nomadeliv, hvor det er relevant;

19. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at inkludere instrumenterne til integrerede territoriale investeringer og lokalsamfundsstyret lokaludvikling i deres partnerskabskontrakter, til at mobilisere disse i forbindelse med underudviklede mikroregioner og ugunstigt stillede områder samt til at inkludere lokalsamfundsstyret lokaludvikling i det sæt af operationelle programmer, der skal udvikles;

20. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at der i alle medlemsstaterne vedtages og gennemføres en specifik og helhedsorienteret lovgivning til bekæmpelse af diskrimination i tråd med internationale standarder og EU-standarder, og dermed sikre, at organer til bekæmpelse af diskrimination klædes på til at fremme ligebehandlings- og klagemekanismer, som er tilgængelige for romakvinder og -piger;

21. opfordrer medlemsstaterne til i de nationale strategier at lægge større vægt på de territoriale aspekter i den sociale integration og at fokusere på de dårligst stillede mikroregioner ved brug af komplekse og integrerede udviklingsprogrammer;

22. opfordrer medlemsstaterne til desuden at have fokus på den urbane dimension af samhørighedspolitikken, med særlig opmærksomhed rettet mod byer, som i uforholdsmæssig høj grad rammes sociale ubalancer, såsom arbejdsløshed, social udstødelse og polarisering, og hjælpe dem med at udvikle infrastrukturen, så de kan udnytte deres potentielle bidrag til økonomisk vækst og styrke forbindelserne mellem by og land med henblik på fremme af integrerende udvikling;

23. opfordrer medlemsstaterne til at styrke kønsaspektet i forbindelse med gennemførelsen af deres nationale romaintegrationsstrategier, ved at anlægge et ligestillingsperspektiv på alle politikker og praksisser, der berører romakvinder, og til at koble gennemførelsen af disse sammen med eksisterende ligestillingsstrategier, navnlig ved at udjævne forskellene i løn og pension mellem mænd og kvinder i romasamfundene, såvel som ved at gøre udryddelse af vold mod kvinder og piger til udtrykkelige mål og tage skridt i denne henseende;

24. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre sig, at specifikke foranstaltninger vedrørende kvinders rettigheder og integration af kønsaspektet omfattes af de nationale romaintegrationsstrategier, således at disse tager hensyn til et sådant perspektiv og til den rådende situation med mangeartet og tværsektoriel forskelsbehandling, som romakvinder udsættes for, især vedrørende beskæftigelse, sundhed, bolig og uddannelse, og til, at vurderingen og den årlige overvågning, der foretages af Kommissionen, især i FRA's regi, tager kvinders rettigheder og ligestillingsperspektivet i betragtning inden for hver sektion af de nationale romaintegrationsstrategier; anmoder om, at disse undersøgelsesresultater forelægges Europa-Parlamentet;

25. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at de nationale romaintegrationsstrategier afspejler romakvindernes specifikke rettigheder og behov, og til at udvikle konkrete indikatorer for gennemførelse, opfølgning og overvågning heraf, baseret på eksempelvis FN's udviklingsprogramms kønsspecifikke udviklingsindeks (GDI), der belyser aspekter såsom langt og sundt liv, viden og anstændig levestandard, og GEM-målingen af kønsrelateret indflydelse, som omfatter politisk deltagelse og beslutningstagning, økonomisk deltagelse og beslutningstagning og magt over økonomiske ressourcer, opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende kønsbudgettering som et af redskaberne til indarbejdelse af ligestillingsprincippet;

26. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle en national overvågnings- og evalueringsramme for de nationale romaintegrationsstrategier, som inddrager aspekter såsom budgetovervågning og andre former for overvågning i civilsamfundets regi (udført af nationale ngo'er, ngo-netværk eller paraplyorganisationer), ekspertvurderinger (udført af uafhængige eksperter med dokumenteret ekspertise på området) og administrativt tilsyn;

Tirsdag den 10. december 2013

27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udføre kønsspecifikke konsekvensanalyser, når de udarbejder konkrete foranstaltninger inden for rammerne af deres nationale romaintegrationsstrategier;

28. opfordrer Kommissionen til at indføre mere effektive redskaber til måling af romakvinders faktiske socioøkonomiske situation, eksempelvis ved at medtage kvantificering af værdien af »hverdagens økonomi« og anerkendelse af den uformelle økonomi i dens projekt »Hinsides BNP«; opfordrer derudover Kommissionen til at udvikle og overvåge kønsspecifikke indikatorer for både de nationale romaintegrationsstrategier og sociale integrationspolitikker;

29. opfordrer medlemsstaternes ngo'er på området til at udarbejde skræddersyede handlingsplaner, der sigter mod at støtte kvinder og unge med at søge og finde arbejde, til at sørge for psykologisk rådgivning, der kan motivere romaer til at deltage i uddannelse og erhvervspraktik, men også til at indkredse egne personlige færdigheder og evner for bedre at kunne integrere sig socialt på arbejdsmarkedet; til at tilbyde mægling mellem på den ene side udbydere af kompetencegivende uddannelser/efteruddannelseskurser og arbejdsgivere og på den anden side romakvinder/romabefolkninger; til at stimulere romakvinder og -piger til at indgå i uddannelsesforløb ved at tildele dem tilskud og stipendier under overholdelse af princippet om lige muligheder, på baggrund af det forhold, at piger bliver gift i en yngre alder end drenge;

30. opfordrer medlemsstaterne til udtrykkeligt at rette deres foranstaltninger mod romakvinder i ekstrem socioøkonomisk fattigdom og til samtidig at rette fokus mod risikogrupper ved at forebygge og bekæmpe forarmelse;

31. opfordrer medlemsstaterne til at øge antallet og synligheden af programmer for romaer og ikke-bofaste samfund og af støttemodtagende romaer og ikke-bofaste personer, herunder specifik støtte til organisationer for ikke-bofaste samfund og romaorganisationer, der arbejder for at styrke kvindernes stilling og ngo'ernes adgang til strukturfondene;

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle finansielle mekanismer til støtte for civilsamfundets og lokalsamfundets tilsyn med den sociale integrationspolitik, initiativer og projekter vedrørende romakvinder og ikke-bofaste kvinder;

33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre reduktion af børnefattigdom som et mål i EU's proces til inklusion af romaer, og til generelt at indarbejde børns rettigheder i foranstaltninger til social integration, til at overvåge fremskridt for så vidt angår børnefattigdom og til at identificere og udvikle prioriterede tiltag på området;

34. understreger, at forebyggelse af marginalisering skal finde sted lige fra barndommen; mener, at det er vigtigt at anvende en tilgang, der er rettet mod forskellige generationer af kvinder, for at bringe videreførelsen af fattigdom mellem generationerne til ophør;

35. opfordrer medlemsstaterne til i deres nationale romaintegrationsstrategier at medtage skræddersyede programmer til aktiv integration af romakvinder på arbejdsmarkedet ved at sikre adgangen til uddannelsesprogrammer af høj kvalitet for romakvinder og -piger og ved at stille livslang læring til rådighed, så de kan opnå kvalifikationer, der kan bruges på arbejdsmarkedet; opfordrer medlemsstaterne til at indarbejde kapacitetsopbygning og styrkelse af romakvindernes stilling som et horisontalt mål i alle prioriterede dele af de nationale romaintegrationsstrategier såvel som til at fremme politisk inddragende politikker gennem støtte til romakvinders aktive deltagelse på lokalt, national og europæisk niveau;

36. opfordrer medlemsstaterne til at etablere foranstaltninger til positiv særbehandling for at lette romaers adgang til stillinger i den offentlige administration;

37. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle særlige foranstaltninger for store familier (med fire børn eller flere) og eneforsørgere for at gøre adgangen til arbejdsmarkedet nemmere, med overvejelse af skræddersyede velfærdsordninger, udvide børnepasningsfaciliteterne og sikre, at romabørn integreres i de lokale skoler og børnepasningsfaciliteter og har fuld og lige adgang til obligatorisk skolegang, for dermed at imødegå social udstødelse og ghettodannelse;

38. opfordrer medlemsstaterne til at sikre lige adgang til god og økonomisk overkommelig børnepasning, god grundskoleundervisning, børneudviklingsydelse og forældrepartnerskabsbaseret undervisning for romabørn, til at genindføre Barcelona-målene for børnepasning og til at udvikle tilgængelige, økonomisk overkommelige og velfungerende plejeydelse gennem hele livsforløbet;

39. opfordrer medlemsstaterne til at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at forhindre afskedigelse af ansatte under graviditeten eller efter barnets fødsel, og til at overveje at anerkende opdragelse af børn som en periode, der tæller med ved beregningen af pensionsrettigheder;

Tirsdag den 10. december 2013

40. opfordrer medlemsstaterne til at undersøge hindringerne for selvstændig beskæftigelse blandt romakvinder, at muliggøre tilgængelig, hurtig og økonomisk overkommelig registrering af kvindelige roma-iværksættere og til at udvikle mikrolånsordninger målrettet mod opstart af små virksomheder og iværksættere med enkle, iværksættervenlige administrative procedurer, herunder teknisk bistand og støtteforanstaltninger og særlige tilladelser, der anerkender en række sæsonbetingende eller midlertidige jobs som »betalt arbejde«, der bidrager til betaling af social forsikring; opfordrer endvidere medlemsstaterne og de lokale myndigheder til at tage den europæiske mikrofinansieringsfacilitet til fordel for beskæftigelse og social integration i anvendelse;

41. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle målrettede integrationsforanstaltninger inden for arbejdsløshedsrelateret støtte (omskoling, jobskabelse og jobanvisning med løntilskud, socialforsikringstilskud, skattefradrag osv.), i stedet for det nuværende, nærmest enøjede fokus på offentlige arbejdsprogrammer;

42. opfordrer til at støtte og fremme romabefolkningens integration på arbejdsmarkedet; konstaterer, at der med henblik på at differentiere arbejdsforvaltningstjenester og -foranstaltninger og at udvikle vejledningsprocesser er behov for assisterende medarbejdere og sagsbehandlere med romabaggrund;

43. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at oprette et specifikt uddannelsesspecifikt mentor- og støttesystem via lokalsamfundsbaseret uddannelse og sociale tjenester fra tidlig barndom til universitetsniveau for unge romaer, med særlig opmærksomhed rettet mod kønsaspektet;

44. anmoder medlemsstaterne om fuldt ud at udnytte mulighederne i strukturfondene, navnlig Den Europæiske Socialfond (ESF), for at forbedre både uddannelses- og beskæftigelsesudsigterne for romaer, således at de får reel mulighed for social inddragelse og for at undslippe de vedvarende høje fattigdomsrater; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til regelmæssigt at overvåge fremskridt, især med hensyn til akademisk uddannelse og erhvervsuddannelse for unge romaer, navnlig kvinder;

45. opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe stereotype forestillinger i den hensigt at afværge bandlysning af denne etniske gruppe, da dette ellers medvirker til at afholde arbejdsgivere fra at ansætte romaer og fører til diskriminerende behandling i den offentlige forvaltning og i skolerne og dermed får negative konsekvenser for forholdet til myndighederne og i jobsøgning;

46. gentager, at der indgår et væsentligt kønsaspekt i uddannelseskløften inden for romabefolkningen, eftersom den gennemsnitlige grad af alfabetisme er på 68 % for romakvinder i sammenligning med 81 % for romamænd, og at indskrivningsfrekvensen for grundskoleforløb kun er på 64 % blandt romapiger, og en sådan kløft ses ligeledes i indskrivningsfrekvensen for erhvervsuddannelser; bemærker dog, at der er store forskelle mellem medlemsstaterne i disse statistikker;

47. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde konkrete programmer, der skal sikre, at romapiger og unge romakvinder bliver i uddannelsesforløbet, fra grundskole over gymnasialt niveau til videregående uddannelse, og desuden etablere særlige foranstaltninger for unge mødre og piger, der forlader skolen tidligt, navnlig med henblik på at støtte et uafbrudt skoleforløb, give tilskud til deres indtræden på arbejdsmarkedet og til at sørge for uddannelse på arbejdspladsen; opfordrer endvidere medlemsstaterne og Kommissionen til at tage hensyn til disse foranstaltninger i forbindelse med samordning og evaluering af de nationale romaintegrationsstrategier;

48. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle strategier til bekæmpelse af diskrimination med henblik på at forebygge og at fordømme racistisk adfærd inden for de offentlige tjenester og navnlig på arbejdsmarkedet og dermed sikre en konsekvent respekt omkring romaers rettigheder på arbejdsmarkedet;

49. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at investere ressourcer i at tiltrække »utraditionelle studerende« til at fortsætte deres uddannelse og til at støtte ngo'er og programmer, med hvilke målet er at højne integrationen af utraditionelle studerende gennem uddannelse og voksenuddannelsesprogrammer;

50. opfordrer medlemsstaterne til at fremme netværk for romastuderende, til at tilskynde til solidaritet mellem dem og til at fremme synligheden af succeshistorier og til at afhjælpe romastuderendes isolation;

51. opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde romafamilierne til at deltage i skolerelaterede aktiviteter, til at vurdere de uddannelsesinstitutioner, hvor romabørn og -unge modtager undervisning, og til at foretage alle de nødvendige ændringer for at sikre alles integration i uddannelsessystemet og gennemførelse af skoleforløbet; påpeger, at specifikke foranstaltninger bør målrettes romapiger og baseres på succeshistorier, der er blevet valideret af akademiske kredse;

Tirsdag den 10. december 2013

52. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at afsætte midler til at bygge skoler, børnehaver og vuggestuer med flere pladser, således at romabørn kan gå i klasser med andre børn uden at blive diskrimineret og skubbet ud af uddannelsessystemet eller afvist af lærerne på grund af deres etniske oprindelse;

53. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre systematiske uddannelsesprogrammer om køns-sensitivitet og kulturelle særegenheder for leverandører af sociale tjenesteydelser og sundhedspleje;

54. fremhæver, at uddannelse af romapiger bidrager til at forbedre tilværelsen for romaer på mange måder, da det blandt andet er en afgørende betingelse for at øge beskæftigelsesegnetheden blandt romakvinder og derved gøre det nemmere for dem at komme ind på arbejdsmarkedet og sikre indkomstgaranti, og desuden er essentielt for at overvinde fattigdom og social udstødelse; konstaterer endvidere, at en forbedring af undervisernes kendskab til romakulturen hjælper med at nedbringe risikoen for udstødelse; anmoder som følge deraf medlemsstaterne om at bekæmpe adskillelse, sikre mere inklusiv og tilgængelig uddannelse og kulturelt sensitive undervisningsmetoder med inddragelse af skolemedarbejdere med romabaggrund og forældre og om samtidig at prioritere forbedringen af arbejdskvalifikationer for at tilpasse dem efterspørgslen på arbejdsmarkedet;

55. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre romakvinder til en udtrykkelig målgruppe for deres sundhedsinitiativer, navnlig med hensyn til sygdomme, der er stærkt forbundet med kvinders hormonelle system og/eller fattigdom, f.eks. osteoporose, muskel- og knogleproblemer og sygdomme i centralnervesystemet; opfordrer dem endvidere kraftigt til at give fuld adgang til screening for bryst- og livmoderhalskræft — herunder vaccination mod humane papillomavira — og til at bestræbe sig på at iværksætte sundhedspleje for gravide kvinder allerede i de første tre måneder af graviditeten;

56. opfordrer medlemsstaterne til at sikre adgang til sundhed, navnlig via romakvinders ngo'er i udformningen, implementeringen og evalueringen af sundhedspleje og til at sikre, at romakvinder og -piger kan træffe deres egne valg om seksualitet, sundhed og moderskab, ved at fremme familieplanlægning, adgang til hele spektret af seksual- og reproduktionsrelaterede sundhedsydelser og til seksualundervisning, og til at beskytte børn og unge mod seksuelt misbrug og tidlige ægteskaber, forebygge børne- og mødredødelighed og fænomenet tvangssterilisering;

57. opfordrer medlemsstaterne til at lette og fremme romasamfundenes deltagelse med ligelig kønsfordeling i udarbejdelse, gennemførelse, overvågning og evaluering af programmer til sygdomsforebyggelse, behandling, pleje og støtte, såvel som i nedbringelse af stigmatisering og diskrimination i sundhedssystemet;

58. opfordrer medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at udvikle og anvende politikker, som sikrer, at alle romakvinder, også de, som tilhører de mest marginaliserede grupper, har adgang til primær sundhedspleje både i presserende situationer og til forebyggelse; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at organisere uddannelsesinitiativer, som skal være rettet mod de ansatte i sundhedssektoren, med henblik på at udrydde fordommene mod romaer;

59. opfordrer medlemsstaterne til at undersøge, forbyde og retsforfølge direkte og indirekte diskrimination af romakvinder, der gør brug af deres grundlæggende rettigheder og af offentlige tjenesteydelser, og til at forebygge yderligere diskrimination; understreger vigtigheden af at gennemføre bevidstgørelseskampagner til bekæmpelse af diskrimination og racistiske stereotype kønsopfattelser om romaer og navnlig romakvinder;

60. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at inkludere romaer og i særdeleshed romakvinder som specifik målgruppe i de operationelle programmer og i programmerne for udvikling af landdistrikter i den kommende programmeringsperiode;

61. opfordrer Kommissionen til at udsende en evalueringsrapport om gennemførelse af Rådets direktiv 2000/43/EF i hver medlemsstat; opfordrer ligeledes Kommissionen til at udarbejde specifikke henstillinger til hver enkelt medlemsstat med henblik på også at inkludere kønsaspektet inden for direktivets rammer;

Tirsdag den 10. december 2013

62. opfordrer Rådet til at nå frem til en aftale om EU's ligebehandlingsdirektiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering for at sikre, at alle grundlag såvel som former for diskrimination ulovliggøres på alle aspekter af tilværelsen; opfordrer ligeledes alle EU's institutioner til at sikre, at tværsektorielle former for diskrimination omfattes af dette direktiv;

63. opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe alle former for vold mod kvinder, såsom vold i hjemmet, seksuel udnyttelse og menneskehandel med særlig fokus på romakvinder, og til at støtte ofre ved at inkludere specifikke målsætninger til imødegåelse af handel med romakvinder i de nationale romaintegrationsstrategier og sikre ordentlige ressourcer til offentlige tjenesteydelser på dette område og ved at yde bistand, herunder via det almindelige system, f.eks. inden for sundhed, beskæftigelse og uddannelse; opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte staternes og civilsamfundenes initiativer til løsning af disse problemer, samtidig med at der værnes om ofrenes grundlæggende rettigheder;

64. opfordrer medlemsstaterne til at arbejde med romakvinder om at opstille strategier for at styrke deres stilling, hvori kvindernes tværsektorielle identitet anerkendes, samt at fremme aktiviteter, der modarbejder stereotype kønsopfattelser, målrettet mod kvinder og mænd, piger og drenge;

65. påpeger, at arrangerede ægteskaber, barneægteskaber og tvangsægteskaber stadig er almindeligt udbredt som »traditionel praksis«, og understreger, at denne praksis er en krænkelse af menneskerettighederne, som ikke alene har alvorlige konsekvenser for romapigernes helbred og øger deres risiko for komplikationer under graviditet og når de føder, men som også fører til, at pigerne potentielt udsættes for seksuelt misbrug og udnyttelse, og til, at de forhindres i at udnytte deres uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder;

66. opfordrer medlemsstaterne til at ratificere og gennemføre Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel og til at gennemføre bestemmelserne i direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor ⁽¹⁾ fuldt ud i national ret, især ved at styrke identifikation, beskyttelse og hjælp til ofre og med særlig vægt på børn;

67. anmoder medlemsstaterne og Kommissionen om europæiske løsninger på romaernes problemer, idet der tages hensyn til dissers ret til fri bevægelighed som europæiske borgere og behovet for samarbejde mellem medlemsstaterne for at løse de problemer, som denne etniske gruppe står over for;

68. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme udvekslingen af information og viden om god praksis i forbindelse med integration af romakvinder på alle samfundets områder;

69. anbefaler, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at standse praksis med arrangerede ægteskaber for unge romakvinder, hvilket er en hån mod deres værdighed;

70. opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at tage hånd om ældre romakvindes behov, eftersom de er en af de mest sårbare grupper og mangler utilstrækkelig indkomst og har behov for adgang til sundhedsydelser og langtidspleje, når de bliver ældre;

71. opfordrer indtrængende Kommissionen til at iværksætte en helhedsorienteret strategi for bekæmpelse af vold mod kvinder, som Parlamentet har anmodet om i adskillige beslutninger; opfordrer Kommissionen til at sørge for retlige instrumenter, herunder et direktiv om bekæmpelse af kønsbetinget vold;

72. opfordrer til, at romaernes sprog og kultur nyder udvikling og fremme, til opbygning af administrative strukturer for romaanliggende, til en styrkelse af politikken vedrørende romabefolkningen og implementeringen heraf og til øget deltagelse i det internationale samarbejde vedrørende romaspørgsmål;

73. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1.

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0546

Udvikling og statsopbygning i Sydsudan

Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om det internationale samfunds indsats på området for udvikling og statsopbygning i Sydsudan (2013/2090(INI))

(2016/C 468/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 13. juni 2012 om situationen i Sudan og Sydsudan ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2011 om EU's budgetstøtte til udviklingslande i fremtiden ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2011 om det 4. forum på højt niveau om bistandseffektivitet ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 18. december 2008 om udviklingsperspektiver for freds- og nationsopbygning efter konflikter ⁽⁴⁾,
- der henviser til Udviklingsudvalgets undersøgelsesmission til Sydsudan i juli 2011,
- der henviser til den endelige rapport fra Den Europæiske Unions valgobservationsmission om folkeafstemningen i det sydlige Sudan den 9.-15. januar 2011 ⁽⁵⁾,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-staterne) og Den Europæiske Union og dens medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽⁶⁾ og første gang ændret i Luxembourg den 25. juni 2005 ⁽⁷⁾, og igen ændret i Ouagadougou den 22. juni 2010 ⁽⁸⁾,
- der henviser til erklæringen fra formændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling om situationen i Sudan og Sydsudan udstedt i Horsens (Danmark) i maj 2012 ⁽⁹⁾,
- der henviser til EU's og dets medlemsstaters erklæring af 9. juli 2011 i anledning af Republikken Sydsudans uafhængighed ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 22. juli 2013 om Sudan og Sydsudan ⁽¹¹⁾,
- der henviser til erklæring af 5. juli 2012 fra Kristalina Georgieva, medlem af Kommissionen, om Sudan og Sydsudan ⁽¹²⁾,
- der henviser til den humanitære gennemførelsesplan (Humanitarian Implementation Plan — HIP) for Sudan og Sydsudan for 2013 fra Generaldirektoratet for Humanitær Bistand og ændringen heraf ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 49.

⁽²⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 38.

⁽³⁾ EUT C 131 E af 8.5.2013, s. 80.

⁽⁴⁾ EUT C 45 E af 23.2.2010, s. 74.

⁽⁵⁾ http://eeas.europa.eu/sitemap/index_en.htm.

⁽⁶⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽⁷⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

⁽⁸⁾ EUT L 287 af 4.11.2010, s. 3.

⁽⁹⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2012_horsens/pdf/soudan_en.pdf.

⁽¹⁰⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/123591.pdf.

⁽¹¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/138254.pdf.

⁽¹²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-12-524_en.htm.

⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/echo/files/funding/decisions/2013/HIPs/Sudan-SouthSudan_en.pdf.

Tirsdag den 10. december 2013

- der henviser til erklæringerne af 18. juni 2013 fra talsmanden for den højtstående repræsentant, Catherine Ashton, om det dødelige angreb på et medlem af De Forenede Nationers midlertidige sikkerhedsstyrke for Abyei (UNISFA) i det sydlige Kordofan ⁽¹⁾; af 1. maj 2013 om konflikten i Sydkordofan og Blå Nil ⁽²⁾; og af 8. januar 2013 om den nylige lukning af civilsamfundsorganisationers kontorer i Sudan ⁽³⁾,
- der henviser til den erklæring, der blev udsendt lokalt af EU-delegationen den 25. juli 2013, efter præsidentens afskedigelse af hele Republikken Sydsudans regering ⁽⁴⁾,
- der henviser til Dili erklæringen: »en ny vision for fredsofbygning og statsopbygning« af 10. april 2010 ⁽⁵⁾,
- der henviser til »New Deal«, aftalen om engagement i struktursvage stater, der blev forelagt på Det Fjerde Forum på Højt Plan om Bistandseffektivitet, der blev holdt i Busan i december 2011 ⁽⁶⁾,
- der henviser til OECD's rapport fra 2011 »International Engagement in Fragile States — Republic of South Sudan« (internationalt engagement i struktursvage stater — Republikken Sydsudan) ⁽⁷⁾,
- der henviser til Verdensbankens rapport om udviklingen i verden (»World Development Report 2011: »Conflict, Security, and Development« ⁽⁸⁾),
- der henviser til rapporten fra Den Afrikanske Unions gennemførelsespanel på højt plan (African Union High-Level Implementation Panel — AUHIP) om Sudan og Sydsudan), der blev offentliggjort den 31. juli 2013 ⁽⁹⁾,
- der henviser til erklæring af 8. marts 2013 fra talsmanden for FN's generalsekretær om oprettelsen af en sikker demilitariseret grænsezone mellem Sudan og Sydsudan og aktivering af den fælles mekanisme for verifikation og overvågning af grænsen (»Joint Border Verification and Monitoring Mechanism«) ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til resolutionen »Technical assistance and capacity building for South Sudan in the field of human rights«, der blev vedtaget af FN's Menneskerettighedsråd den 27. juni 2013 (A/HRC/21/L.7/Rev.1),
- der henviser til rammeaftalen om de politiske og sikkerhedsmæssige ordninger for Blå Nil og staterne i Kordofan-provinsen, undertegnet den 28. juni 2011 ⁽¹¹⁾,
- der henviser til konklusionerne i rapporterne fra FN's højkommissær for menneskerettigheder, der blev forelagt for Menneskerettighedsrådet på dets 21. og 23. møde ⁽¹²⁾,
- der henviser til de aftaler, der blev indgået i Addis Ababa mellem Republikken Sudan og Republikken Sydsudan den 27. september 2012 ⁽¹³⁾,
- der henviser til Amnesty Internationals rapport fra 2013 om menneskerettighedssituationen i Sydsudan ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til Human rights Watch-rapporten »This old man can feed us, you will marry him« ⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/137507.pdf.

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/136969.pdf.

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/134590.pdf.

⁽⁴⁾ http://eeas.europa.eu/statements/local/local_statement_south_sudan_24072013_en.pdf.

⁽⁵⁾ http://timor-leste.gov.tl/wp-content/uploads/2010/04/Dili_Declaration_FINAL_12.04.20101.pdf.

⁽⁶⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/Final%20file.pdf>, s. 39.

⁽⁷⁾ <http://www.oecd.org/countries/southsudan/48697972.pdf>.

⁽⁸⁾ http://wdonline.worldbank.org/worldbank/a/c.html/world_development_report_2011/abstract/WB.978-0-8213-8439-8.abstract.

⁽⁹⁾ <http://appablog.wordpress.com/2013/07/31/report-of-the-african-union-high-level-implementation-panel-for-sudan-and-south-sudan/>.

⁽¹⁰⁾ <http://www.un.org/sg/statements/index.asp?nid=6644>.

⁽¹¹⁾ http://www.sudantribune.com/IMG/pdf/Two_Areas_Agreement.pdf.

⁽¹²⁾ http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session21/A-HRC-21-34_en.pdf.

http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session21/A-HRC.21.62_en.pdf http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session23/A-HRC-23-31_en.pdf.

⁽¹³⁾ <http://www.rssnegotiationteam.org/historic-september-27-peace-agreements.html>.

⁽¹⁴⁾ <http://www.amnesty.org/en/region/south-sudan/report-2013>.

⁽¹⁵⁾ <http://www.hrw.org/reports/2013/03/07/old-man-can-feed-us-you-will-marry-him-0>.

Tirsdag den 10. december 2013

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og til udtalelser fra Udenrigsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0380/2013),
- A. der henviser til, at FN's Sikkerhedsråds resolution 1996 (2011) bifaldt oprettelsen af Republikken Sydsudan den 9. juli 2011, og at FN's Generalforsamling den 14. juli 2011 vedtog at optage Sydsudan som medlemsstat (A/RES/65/308);
- B. der henviser til, at der kun ved hjælp af en samlet tilgang kan tages fat på det bælte af usikkerhed, underudvikling og ringe regeringsførelse, der går tværs gennem Sahel til Afrikas Horn;
- C. der henviser til, at det nyligt skabte Sydsudan også er et af de fattigste lande i verden med 50 % af befolkningen, der lever under fattigdomsgrænsen; der henviser til, at landet efter at være kommet ud af en krig og ligger i en ustabil region er i fare for at bryde sammen, hvis ikke det internationale samfund og de lokale aktører samarbejder om at udvikle en fælles strategi, der kan gøre det til en demokratisk og inklusiv stat;
- D. der henviser til, at der er iværksat visse foranstaltninger til en reform af sikkerhedssektoren (SSR), såsom oprettelsen af den nationale sydsudanesiske polititjeneste (SSNPS), det nationale råd for sikkerhed og afvæbning (SCND) samt rådet for demobilisering og reintegration (DDR);
- E. der henviser til, at den nye stat Sydsudans velstand og levedygtighed i stor udstrækning afhænger af konstruktive og fredelige forbindelser med alle nabolande, især Republikken Sudan, og af disse to landes evne til at gøre en ende på deres stridigheder og til at enes om og gennemføre holdbare løsninger, især hvad angår grænsekonflikter, olieindtægter, Abyeis endelige status, statsgælden og spørgsmålet om statsborgerskab;
- F. der henviser til, at opbygning af en stat og overvindelse af struktursvaghed kræver et langsigtet perspektiv og et holdbart, pålideligt og stabilt engagement fra det internationale samfunds side;
- G. der henviser til, at Sydsudan, selvom det står over for et stort antal alvorlige udfordringer, har gjort væsentlige fremskridt i forhold til de centrale udviklingsindikatorer, siden fredsftalen («Comprehensive Peace Agreement») fra 2005 trådte i kraft, herunder en seksdobling af antallet af indskrivninger i underskolen, et fald på 25 % i børnedødeligheden og oprettelse af vigtige statslige institutioner på forbunds- og delstatsniveau;
- H. der henviser til, at børn er de første ofre for urolighederne og konflikterne i Sydsudan; der henviser til de væbnede gruppers seksuelle mishandling af børn og kvinder samt rekruttering af børn;
- I. der henviser til, at den demokratiske genopbygning får et bredere perspektiv, når flere kvinder involveres i konfliktløsningsprocesser og politisk beslutningstagning;
- J. der henviser til, at Sydsudans store afhængighed af olieproduktion, der tegner sig for omkring 88 % af de nationale indtægter, og som for øjeblikket, hvad eksporten angår, er totalt afhængig af Republikken Sudan; der henviser til, at denne alt for store afhængighed ikke alene er en trussel mod landets økonomi men også tjener som et middel til at lægge pres på det nye land og dermed skaber yderligere spændinger og endda konflikter mellem de etniske grupper, som det har vist sig gennem de sidste to år; der henviser til, at Sydsudan har indgået aftaler med nabolandene Kenya, Etiopien og Djibouti om at undersøge mulighederne for at anlægge to rørledninger, der forbinder dets oliefelter med Adenbugten og Det Indiske Ocean;
- K. der henviser til, at olieproduktionen i over et år har været afbrudt af den sydsudanske regering, samt at olieledningerne i Sudan har været lukkede, hvilket har betydet, at Sydsudan har været afskåret fra sine hovedindtægter, hvorved landet er blevet kastet ud i en alvorlig finanskrisen fulgt af en periode med hård økonomisk stramning, der stadig varer ved;
- L. der henviser til, at ressourcestyringsindekset («Resource Governance Index») for 2013, skønt det anerkender en »ambitiøs retsramme udformet til at fremme gennemsigtig styring af oliesektoren«, placerer Sydsudan som nr. 50 ud af 58 lande, fordi dets myndigheder ikke har udsendt oplysninger om sektoren og etableret effektive overvågnings- og revisionsmekanismer;

Tirsdag den 10. december 2013

- M. der henviser til, at det internationale samfund i væsentlig grad har understøttet Sydsudans uafhængighed og levedygtighed og dets økonomiske og sociale udvikling politisk og materielt, og til, at EU har spillet en meget positiv rolle i denne forbindelse; der henviser til, at EU og dets medlemsstater i anledning af Sydsudans uafhængighed forpligtede sig til at udvikle et tæt og langsigtet partnerskab med Republikken Sydsudan og dens befolkning;
- N. der henviser til, at Rådet den 23. maj 2011 godkendte en finansieringspakke på 200 millioner euro til Sydsudan, der stillede midlerne til rådighed til EU's bidrag til det fælles landestrategidokument (»Response Strategy«) for Sydsudan 2011-2013;
- O. der henviser til, at det internationale samfund og de internationale humanitære organisationer i høj grad har reageret på nødvendigheden af at lette befolkningens lidelser i området, på trods af at oprørsgrupper og den sudanske regering har nægtet dem adgang til visse regioner, og at EU til dette formål har ydet og fortsat yder omfattende humanitær bistand, herunder 110 millioner euro alene i 2012;
- P. der henviser til, at perspektiverne for en mere langsigtet udvikling og statsopbygning i Sydsudan er uløseligt forbundet med den regionale gensidige afhængighed på Afrikas Horn — ikke mindst med hensyn til en løsning på sikkerhedsproblemerne i forholdet til nabolandet Sudan (herunder regionerne Darfur, Kurdofoan og Blå Nil), og investeringer i økonomisk integration med andre regionale partnere;
- Q. der henviser til, at Sydsudan er et af de allerførste lande, hvor fælles planlægning mellem Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Kommissionen og EU-medlemsstaterne i overensstemmelse med udviklingsplanen for Sydsudan er blevet gennemført i praksis i form af et fælles EU-landestrategidokument, der blev vedtaget i december 2011, og som omfattede et beløb på i alt 830 millioner euro i udviklingsbistand;
- R. der henviser til, at Sydsudan endnu ikke er tiltrådt Cotonouaftalen, idet Sydsudans regering har givet udtryk for frygt for eventuelle følger for dets forbindelser med Republikken Sudan; der henviser til, at tiltrædelse af Cotonouaftalen ikke ville forpligte Sydsudan til omgående at tiltræde Romstatutten; der henviser til, at denne tøven med at tiltræde Cotonouaftalen fører til problemer med planlægningen af EU-bistanden fra 2014 og fremover under den 11. Europæiske Udviklingsfond, som potentielt kunne resultere i, at Sydsudan går glip af midler ikke alene, hvad angår nationale tildelinger, men også hvad angår midler fra regionalfondene og omfattende finansiering fra Den Europæiske Investeringsbank, som ville forbedre landets infrastruktur og regionale økonomiske integration; der henviser til, at Sydsudan ved at ratificere Cotonouaftalen også kunne forbedre landets evne til at tiltrække europæiske investeringer inden for den private sektor; der henviser til, at de yderligere lånefaciliteter, som Sydsudan kunne få adgang til efter en tiltrædelse af Cotonouaftalen, på tilsvarende vis kunne bidrage til implementeringen af Addis Ababa-aftalerne;
- S. der henviser til, at Rådet i august 2010 udnævnte Rosalind Marsden til Den Europæiske Unions Særlige Repræsentant (EUSR) for Sudan og derefter har udvidet og forlænget hendes mandat, men at det i juni 2013 kun gik med til en fire måneders forlængelse frem til 31. oktober 2013, idet dette mandat skal sammenlægges med EUSR's mandat for Afrikas Horn, til trods for at hun har gjort et fremragende arbejde og spillet en vigtig rolle med henblik på optimal udnyttelse af EU's forskellige instrumenter og deres indflydelse på udviklingen i regionen; der henviser til, at EU uden en sådan særlig repræsentant for Sudan/Sydsudan ville blive kørt ud på et sidespor i forbindelse med internationale forhandlinger og tiltag;
- T. der henviser til, at Den Europæiske union har ydet støtte til Den Afrikanske Unions højniveaupanel, som har den tidligere sydafrikanske præsident Thabo Mbeki til formand, og til FN-missionerne, navnlig De Forenede Nationers mission i Sudan (UNMIS), De Forenede Nationers mission i Sydsudan (UNMISS), FN's og Den Afrikanske Unions fælles mission i Darfour (UNAMID) samt FN's midlertidige sikkerhedsstyrke i Abyei (UNISFA);
- U. der henviser til, at der blev formuleret en ny aftale om engagement i struktursvage stater (»New Deal for Engagement in Fragile States«) af G7+- gruppen (herunder Sydsudan) og den Internationale Dialog om Fredsopbygning og Statsopbygning (»International Dialogue on Peace Building and State Building«– IDPS), som derefter blev støttet af EU sammen med 36 lande på det fjerde forum på højt plan om bistandseffektivitet i Busan i december 2011;

Tirsdag den 10. december 2013

- V. der henviser til, at der blev holdt et forum om økonomisk partnerskab i Washington, hvor det blev bebudet, at der ville blive oprettet en ny kompaktale (»New Deal Compact«) for at afstikke rammerne for et nyt internationalt engagement til understøttelse af udviklingen i Sydsudan;
- W. der henviser til, at de eksterne bestræbelser, der gøres med hensyn til statsopbygning og udvikling, kun kan krones med held, hvis Sydsudans ledere bestræber sig på og er i stand til at udvikle en ansvarlig, hurtigtreagerende og inklusiv ledelse og modarbejder kortsigtede eller egennyttige interesser; der henviser til, at Sydsudan endnu ikke er blevet inkluderet i de fleste forvaltningsindikatorer, og at der fortsat foreligger meget få kvantitative oplysninger om omfanget af korruption i landet; der henviser til, at såvel det private som det offentlige internationale samfund ikke tolererer korruption og derfor skal sikre, at ydelsen af bistand eller investeringer ikke medfører eller ansporer til skadelig praksis;
- X. der henviser til, at der mangler et socialt sikkerhedsnet, og at adgangen til serviceydelser såsom sundhedspleje, elektricitet og vand fortsat er yderst begrænset; der henviser til, at det ifølge nogle skøn kun er en tredjedel af befolkningen, der har adgang til rent vand, og til, at problemer med adgang til vand har skærpet konflikter i lokalsamfundene;
- Y. der henviser til, at sydsudanske kvinder og piger har verdens højeste dødelighed blandt mødre, og at en ud af syv kvinder i Sydsudan vil dø under eller umiddelbart efter nedkomst⁽¹⁾; der henviser til, at den største årsag til dødelighed blandt mødre er infektioner og/eller blødninger, og til at der i Sydsudan er alvorlig mangel på basalt lægestyr og kvalificerede sygeplejersker og jordemødre;
- Z. der henviser til, at det anslås, at 48 % af piger i alderen 15-19 år tvangsgiftes i Sydsudan og til, at 12-årige piger efter sigende også skulle være blevet tvangsgiftet, hvilket direkte påvirker pigernes skolegang, idet kun 39 % af eleverne i underskolen og 30 % i overbygningen er piger;
- AA. der henviser til, at den overbevisning, at piger er deres fars eller ægtemands ejendom, er en dybt forankret del af det medgiftssystem, der eksisterer i Sydsudan;
- AB. der henviser til, at vold i hjemmet anses for en rodfæstet social norm i hele Sydsudan og til, at 82 % af kvinderne og 81 % af mændene mener, at en kvinde bør tolerere vold i hjemmet og holde problemet inden for familien⁽²⁾;
- AC. der henviser til, at analfabetismen skønnes til at ligge på over 80 % af befolkningen (landet har verdens højeste analfabetisme blandt kvinder), mens kun 25 % af alle skoleelever er piger, og at andelen af kvinder, der har adgang til uddannelse, dermed er den laveste i verden; der henviser til, at der er mangel på lærere;
- AD. der henviser til den store lærermangel og det presserende behov for erhvervsuddannelser samt uddannelsesinstitutioner, der kan uddanne en kvalificeret arbejdsstyrke;
- AE. der henviser til, at de vidtstrakte landbrugsarealer i Sydsudan betyder, at landbruget ikke alene har et stort potentiale, hvad angår rentable forretninger samt lokale beskæftigelsesmuligheder i landet, men at det ligeledes vil kunne bidrage til at afhjælpe fødevaremangler i selve Sydsudan og på længere sigt også dække nabolandenes behov;
- AF. der henviser til, at kvinder spiller en central rolle for nedbringelse af fødevare- og ernæringsusikkerheden og kan bistå med at øge landbrugets produktivitet;
- AG. der henviser til, at Sydsudan så godt som ikke råder over infrastrukturer for vej- eller jernbanetransport eller transport ad indre vandveje; der henviser til, at det er nødvendigt at udvikle disse infrastrukturer for at sætte skub i landets økonomiske vækst såvel som handel, markedsadgang og jobskabelse;

⁽¹⁾ Humanitarian news and analysis, rapport om »Women's Security in South Sudan« 2012.

⁽²⁾ »Conflict and Health«, marts 2013.

Tirsdag den 10. december 2013

- AH. der henviser til, at der ifølge skøn stadig ligger flere millioner personellandminer og ueksploderet ammunition begravet i Sydsudan efter borgerkrigen;
- AI. der henviser til, at den indre sikkerhed fortsat er en af de største udfordringer for Sydsudan, idet adskillige konflikter med lav intensitet bevirker en alvorlig humanitær situation; der henviser til, at der gentagne gange er blevet berettet om krænkelser begået af de sydsudanesiske sikkerhedsstyrkers side, herunder udenretslige henrettelser, voldtægt og tortur under kampagner for afvæbning af civilbefolkningen; der henviser til, at bestræbelserne efter 2005 på området for demobilisering, nedrustning og genintegration er gået i stå, og at der mangler en acceptabel pensionsordning for veteraner;
- AJ. der henviser til, at befolkningen står over for en stor risiko for fødevarer- og sundhedsrisiko, som allerede i år har ramt 4,1 mio. sydsudanesere; der henviser til den meget begrænsede adgang til sundhedstjenester, manglen på personale og medicinsk udstyr og de humanitære behov hos de mennesker, der er fordrevet af konflikterne; der henviser til børnedødeligheden blandt børn under fem år og mødredødeligheden, som er den største i verden;
- AK. der henviser til, at Sydsudan i 2013 er faldet 12 placeringer i Journalister uden Grænsers pressefrihedsindeks og nu ligger som nummer 124 ud af de 180 lande på listen;
- AL. der henviser til, at holdbar langsigtet stabilitet på Afrikas Horn kun kan opbygges ved hjælp af stærke demokratiske institutioner, en passende rolle og et passende rum for civilsamfundet, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne, navnlig for ytringsfriheden, samt solide økonomiske udsigter for samfundet generelt; der henviser til, at adskillelsen af Sudan og Sydsudan angiveligt har ført til en religiøs konflikt; der henviser til, at et antal personer er flygtet fra Sudan til det overvejende kristne Sydsudan; der henviser til, at antallet af flygtninge fra Sudan til Sydsudan i juni 2013 blev anslået til 263 000 ⁽¹⁾;
- AM. der henviser til, at journalister ofte er blevet truet, arresteret eller tilbageholdt uden sigtelse; der henviser til, at der er rapporteret om sikkerhedsstyrker, der har chikaneret og illegalt tilbageholdt journalister; der henviser til, at de sydsudanske myndigheder ikke har foretaget omgående, effektiv og upartisk efterforskning af angreb på journalister eller i sager såsom drabet på regeringskritikeren og journalisten Isaiah Abraham;
- AN. der henviser til, at svaghederne i retssystemet er medvirkende årsag til alvorlige krænkelser af menneskerettighederne; der henviser til, at der inden for det juridiske erhverv er et klart behov for specialuddannelse vedrørende menneskerettigheder; der henviser til, at det for at behandle straffrihed er nødvendigt at skabe større viden om centrale instrumenter vedrørende menneskerettigheder, hvilket vil bidrage til anvendelsen deraf; der henviser til, at der næsten er total mangel på retshjælp i det strafferetlige system;
- AO. der henviser til, at engelsk er officielt sprog i Sydsudan, men at det ikke tales af den overvejende analfabetske sydsudanske befolkning; der henviser til, at engelsk er det dominerende sprog i den offentlige administration, retssystemet, private virksomheder og i landets største medier; der henviser til, at der i Sydsudan tales over 60 sprog og dialekter af de forskellige etniske grupper, som landet består af; der henviser til, at sproget har afgørende betydning for den nationale samhørighed, og at en fyldestgørende sprogpolitik derfor er vigtig;
- AP. der henviser til, at Sydsudan vil fortsætte med at anvende dødsstraf, med mindre der indføres ændringer i landets forfatning;
- AQ. der henviser til, at den store udbredelse af børneægteskaber — I Sydsudan er næsten halvdelen af alle piger i alderen mellem 15 og 19 år gift — skaber et miljø, hvor de i højere grad er udsat for fysiske, seksuelle, psykiske og økonomiske overgreb;

⁽¹⁾ FN's Højkommissariat for Flygtninge, »CAP for South Sudan, Mid-Year Review 2013«.

Tirsdag den 10. december 2013

AR. der henviser til, at kvinders lige deltagelse i det offentlige rum er en forfatningssikret rettighed, hvilket understøttes af en kvote på 25 %; der henviser til, at der kun er sket små fremskridt med hensyn til at øge kvinders deltagelse i den offentlige sektor på trods af den sydsudanske regerings løfter på området; der henviser til, at et effektivt engagement fra kvinder i Sydsudan i forbindelse med fredsskabelse, forvaltning og økonomisk udvikling kan bidrage til at konsolidere freden og sikkerheden i landet;

1. bifalder de nylige tegn på en lettelse af spændingerne mellem Sydsudans og Republikken Sudans regeringer, som kom til udtryk under den sydsudanesiske præsidents besøg i Republikken Sudan i begyndelsen af september 2013, og de erklæringer om god vilje, der blev fremsat af begge parter ved denne lejlighed; understreger, at begge landes økonomiske og sociale udvikling i høj grad afhænger af fredelige og samarbejdsprægede forbindelser mellem de to lande;

2. opfordrer begge landes regeringer og det internationale samfund til at fortsætte og intensivere bestræbelserne på at få afklaret de spørgsmål, der stadig mangler at blive løst, efter at den omfattende fredsaftale fra 2005 er udløbet, og Sydsudan opnåede uafhængighed i juli 2011, idet disse stadig er en hindring for gode naboskabsforbindelser, og opfordrer dem til at afstå fra brug af trusler og militærmagt samt fra at understøtte irregulære væbnede styrker i regionen;

3. opfordrer indtrængende de sydsudanesiske myndigheder til at efterleve FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 2109, håndhæve retsstatsprincippet, leve op til deres ansvar for så vidt angår beskyttelse af civilbefolkningen og respektere borgernes grundlæggende rettigheder; opfordrer ligeledes de sydsudanesiske myndigheder til at optrappe deres indsats for at tackle det udbredte og voldelige kvægtveri, som traditionelt finder sted i landets landdistrikter;

4. beklager, at henstillingen fra Den Afrikanske Union til regeringerne i Khartoum og Juba om, at der skulle afholdes en folkeafstemning om den omstridte region Abyei i oktober 2013, ikke er blevet imødekommet; opfordrer de sydsudanesiske myndigheder til at sikre, at Misseriya-nomaderne kan deltage i folkeafstemningen, idet Khartoum i modsat fald modsætter sig afholdelsen heraf; glæder sig over erklæringen fra de sydsudanesiske myndigheder, hvori der mindes om, at Misseriya-folket altid har haft fri adgang til vand og græsarealer i Abyei, og det påpeges, at de fortsat vil have denne rettighed i fremtiden;

5. foreslår, at regeringerne i Sudan og Sydsudan i sidste instans overlader det til Den Internationale Domstol at finde en juridisk og fredelig løsning på de tilbageværende grænseproblemer mellem Sudan og Sydsudan;

6. opfordrer indtrængende Republikken Sudan og Republikken Sydsudan til fuldt ud at respektere Addis Ababa-aftalerne fra september 2012;

7. gentager sin støtte til Den Europæiske Unions regionale engagement under EU's strategiramme for Afrikas Horn såvel som i forbindelse med den samlede EU-tilgang til Sudan og Sydsudan; bemærker yderligere den geografiske overlapning i Sahelregionen og dens politiske, økonomiske og sociale udfordringer, som er indbyrdes forbundne; opfordrer derfor Den Europæiske Union til at samordne sin strategi for regionen som helhed mere effektivt, specifikt ved at forbinde målene og anvendelsesområdet for EU's strategiramme for Afrikas Horn med målene og anvendelsesområdet for EU's strategi for sikkerhed og udvikling i Sahel; tilskynder til, at der i forbindelse med begge instrumenter tages særligt hensyn til menneskerettighederne på en snævert samordnet måde; opfordrer desuden Den Europæiske Union til at inddrage sine særlige repræsentanter for Sahel og for menneskerettighederne samt sin særlige repræsentant for Afrikas Horn i indsatsen for at imødegå de aktuelle udfordringer i denne region og til at forpligte sig til en omfattende dialog med de regionale partnere med henblik på at forbedre samarbejdet og fremme udviklingen;

8. anerkender og støtter fuldt ud den gode indsats, som EU's særlige repræsentant for Sudan og Sydsudan og andre EU-partnere yder; opfordrer samtlige EU-institutioner og medlemsstater til henholdsvis at bevare og opbygge en konstruktiv dialog med begge stater og til at bidrage til en virkelig proces med en omfattende national dialog om fremtidsperspektiver for Sudans og Sydsudans befolkning;

Tirsdag den 10. december 2013

9. opfordrer indtrængende myndighederne i Sudan og Sydsudan til fuldt ud at gennemføre den samlede fredsaftale, i henhold til hvilken de to stater opfordres til at tackle spørgsmålene vedrørende deling af magten, statsborgerskab, olieindtægter og deling af gælden; understreger, at der til trods for betydelige meningsforskelle mellem regeringerne i Khartoum og Juba, især vedrørende den kontroversielle folkeafstemning om Abyei, som skulle være afholdt i oktober 2013, er positive tegn på samarbejde mellem de to regeringer, såsom initiativet til at tillade trafik over grænsen som et forberedende skridt til indgåelsen af handelsaftaler mellem de to lande; påskønner de fremskridt, som Den Afrikanske Union har gjort ved at bringe præsidenterne for henholdsvis Sudan og Sydsudan sammen for at tilskynde til gennemførelse af samarbejdsaftalerne; opfordrer Sudan og Sydsudan til at genoptage forhandlingerne om olieforsyningen til den nordlige del;

10. opfordrer Sydsudan og Sudan til at gøre bedst mulig brug af den rigdom og det potentiale, som olieressourcerne i regionen udgør for begge lande, og til at nå til enighed om de uløste økonomiske overgangsordninger mellem de to lande;

11. understreger betydningen af den samarbejdsaftale, herunder sektoraftalerne, mellem Sudan og Sydsudan, der blev undertegnet i Addis Ababa den 27. september 2012; understreger imidlertid sin bekymring over den sudanske regerings ensidige beslutning med hensyn til at lukke for olieeksporten fra Sydsudan og en indefrysning af alle sektoraftaler, der er en foranstaltning, som vil skade begge landes økonomier og forværre de regionale spændinger; opfordrer begge regeringer til at arbejde sammen med Den Afrikanske Unions højniveaupanel for at vende tilbage til samarbejdsaftalen, til at standse støtten til væbnede oprørsgrupper, til fuldt ud at støtte op om aftalen om den demilitariserede sikkerhedszone langs grænsen, der overvåges af FN's udvidede, midlertidige sikkerhedsstyrke i Abyei, og til at træffe forberedelser til en folkeafstemning om Abyeis fremtidige status;

12. opfordrer samtlige grupper og partier i Sydsudan til at udforme en fælles vision for deres land og dets fredelige, fremgangsrige og retfærdige udvikling; opfordrer den sydsudanske regering til at overveje at indlede en national og inddragende debat for at løse de etniske konflikter og finde løsninger til en fredelig sameksistens;

13. understreger betydningen af, at den sydsudanesiske befolkning får demonstreret værdien og effektiviteten af deres nye demokratiske stat, herunder dannelsen af en stabil regering, der ikke handler ved hjælp af vilkårlige præsidentdekreter, og som sikrer adskillelse af den udøvende, den lovgivende og den dømmende magt samt respekterer menneskerettighederne og mediefriheden, forebygger og sætter ind over for korruption og leverer offentlige tjenester og infrastruktur, herunder i landdistrikter uden for Juba; beklager dybt korruptionens konsekvenser for denne nye stat og opfordrer det internationale donorsamfund, inklusive Den Europæiske Union, til omhyggeligt at vurdere Sydsudans evne til at løse dette problem; opfordrer endvidere Sydsudan til at øge sine bestræbelser på at bekæmpe korruption, herunder præsident Kiirs initiativer over for højtstående embedsmænd, og til samtidig at opmuntre regeringen til at gå videre med gennemførelsen af sin udviklingsplan, blandt andet ved at diversificere landets økonomi væk fra afhængighed af olieeksport;

14. opfordrer indtrængende Sydsudan til at ratificere Cotonouaftalen mellem EU og AVS-landene for at gøre det muligt for EU at engagere sig i Sydsudans udvikling på lang sigt, og understreger, at Sydsudans tiltrædelse af aftalen på ingen måde bør hæmme forsoningsprocessen og de konstruktive forbindelser med Republikken Sudan, der faktisk har en langsigtet interesse i en positiv udvikling hos alle sine naboer;

15. opfordrer den sydsudanske regering til hurtigst muligt at ratificere de internationale menneskerettighedskonventioner;

16. opfordrer alle vigtige internationale partnere, især EU-medlemsstaterne, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, til at opretholde deres engagement i udviklingen og opbygningen af staten og sikkerheden for alle mennesker i Sydsudan; understreger behovet for at forbinde fredsskabelse, herunder elementet om håndtering af fortiden, med indsatsen for at opbygge en stat med henblik på at sikre en bæredygtig statsopbygning; støtter EU's engagement som en vigtig partner i forbindelse med »New Deal« med henblik på opbygning af staten gennem en »State Building Compact«;

17. opfordrer alle vigtige internationale partnere, især EU-medlemsstaterne, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, til at opretholde deres engagement i udviklingen og opbygningen af staten og sikkerheden for alle mennesker i Sydsudan; støtter EU's engagement som en vigtig partner i forbindelse med »New Deal« med henblik på opbygning af staten gennem en »State Building Compact«;

Tirsdag den 10. december 2013

18. fremhæver betydningen af, at Den Europæiske Union arbejder sammen med multilaterale partnere og donorer om at støtte Sydsudan på dets vej til demokrati; glæder sig i denne forbindelse over bidraget (4,9 mio. USD) fra Den Europæiske Union til Den Internationale Organisation for Migration, som vil lette dialogen og kommunikationen mellem de forskellige stammer og klaner om, hvorledes de knappe ressourcer (vand, græsningsarealer) kan deles i en situation med stigende vold blandt forskellige samfundsgrupper; glæder sig over det arbejde, De Forenede Nationers Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur (Unesco) har udført med at bevare de historiske arkiver, idet de udgør et vigtigt redskab for Sydsudan i statsopbygningsprocessen; opfordrer indtrængende den sydsudanesiske regering til — i betragtning af det internationale samfunds øgede bevidsthed om kemiske våben — hurtigst muligt at undertegne og ratificere konventionen om forbud mod udvikling, fremstilling, oplagring og anvendelse af kemiske våben og sådanne våbens tilintetgørelse, såvel som andre konventioner om våbenkontrol og nedrustning, inklusive dem, der er bestemt til at tackle ulovlige og ukontrollerede strømme af håndvåben og lette våben;

19. erindrer om, at alle former for budgetstøtte til udviklingslande kræver egnede risikostyringsredskaber, bør være et supplement til andre bistandsmetoder og skal understøttes af effektiv parlamentarisk kontrol med det nationale budget i modtagerlandet samt af andre former for ansvarlighed og gennem borgerdeltagelse, og at alle disse foranstaltninger skal sikres og understøttes af både den nationale regering og de respektive bistandsdonorer;

20. tilskynder Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, EU's særlige repræsentant for Sudan og Sydsudan og Kommissionen til at øge bevidstheden om og synligheden af EU's meget positive bidrag til en fredelig, demokratisk overgang og til den økonomiske og sociale udvikling i Sydsudan; frygter, at det yderligere ville kunne mindske denne synlighed og reducere effekten af EU's og dets medlemsstaters indsats, hvis det mandat, der er tildelt EU's særlige repræsentant for Sudan og Sydsudan, blev bragt til ophør på et tidspunkt, hvor en række forpligtelser indeholdt i den omfattende fredsaftale fra 2005 og Addis Ababa-aftalen fra 2012 stadig ikke er blevet efterkommet fuldt ud; opfordrer til en udvidelse af den særlige repræsentants mandat frem for planen om at tilføje Sudan til den særlige repræsentant for Afrikas Horns allerede overbebyrdede mandat;

21. opfordrer til en regelmæssig gennemgang af EU's strategiramme for Afrikas Horn og EU's samlede tilgang til Sudan og Sydsudan for at sikre, at de politiske instrumenter og ressourcer er skræddersyede til at støtte fredsprocessen og opbygningen af demokrati, herunder forberedelserne til valget i 2015; bemærker, at de fremtidige mandater for EU's særlige repræsentanter i denne region, herunder beslutninger om at sammenlægge stillinger, bør overvejes i forbindelse med denne politikgennemgang og i forhold til den politiske virkelighed på stedet;

22. bifalder, at EU siden 2011, hvor Sydsudan opnåede uafhængighed, foruden humanitær bistand har ydet 285 millioner euro i udviklingsbistand til Sydsudan (bistanden fra medlemsstaterne undtaget);

23. opfordrer staten til ikke at forhindre ngo'erne og de humanitære organisationer adgang til befolkningerne i konfliktområder; minder om, at denne obstruktion af ngo'erne og de humanitære organisationer er i strid med den humanitære folkeret;

24. støtter det fokus, som EU-bistanden til Sydsudan sætter på landbrug, demokratisk regeringsførelse og retsstatsforhold, uddannelse og sundhed; bemærker, at man trods vedtagelsen af love og administrative bestemmelser sakker bagud med implementeringen; bifalder Kommissionens bestræbelser på at understøtte udviklingen af det sydsudanske retsvæsens kapacitet, især ved at yde teknisk bistand til domstolene og Højesteret; bifalder EU's støtte til Sydsudans Nationale Lovgivende Forsamling;

25. opfordrer indtrængende Kommissionen, medlemsstaterne og de sydsudanske myndigheder til at arbejde sammen med lokalsamfundene og kvindeorganisationerne om at yde og fremme adgang til uddannelse, seksuelle og reproduktive rettigheder og sundhedstjenester for piger og kvinder, herunder adgang til prævention og hiv/aids-tests og behandling, hvis nødvendigt;

26. opfordrer til, at der sikres en regelmæssig overvågning og vurdering af EU-finansierede projekter, herunder af fremskridtene mod ligestilling mellem mænd og kvinder, og til at Europa-Parlamentets underrettes om resultaterne;

27. opfordrer til at sikre, at lokalsamfundenes og især kvindernes synspunkter tages i betragtning, således at der kan fastsættes klarere målsætninger for projekterne og projekterne kan afpasses efter situationen lokalt og udviklingen;

Tirsdag den 10. december 2013

28. opfordrer det internationale samfund og især EU og medlemsstaterne til i deres indsats udadtil i samarbejde med de lokale parter og ngo'er at lægge vægt på betydningen af pigers adgang til primær undervisning og på kampen mod analfabetisme blandt voksne, som berøver Sydsudan en værdifuld menneskelig kapital, som landet har brug for til sin udvikling og til at styrke det som demokratisk stat;

29. anbefaler, at der hurtigst muligt indføres et uddannelsessystem, som gør det muligt at opbygge og vedligeholde Sydsudans infrastruktur i form af veje, boliger, vandrensningsanlæg, rensningsanlæg samt el-, informations- og telefonnet osv.;

30. bifalder EU's støtte til Den Afrikanske Unions Gennemførelsespanel på Højt Plan for Sudan og Sydsudan (AUHIP), idet det samtidigt opfordrer til en revision af panelet med henblik på at vurdere dets effektivitet; beklager, at EU-støtten ikke altid har været fuldstændig synlig;

31. understreger nødvendigheden af at støtte mekanismer, der vil muliggøre en korrekt og gennemsigtig distribution og forvaltning af olieindtægterne; opfordrer de sydsudanske myndigheder og Den Nationale Lovgivende Forsamling samt de internationale partnere og virksomheder, der befinder sig i Sudan, til at bidrage til større gennemsigtighed i produktionen og brugen af indtægterne herfra; bifalder Den Nationale Lovgivende Forsamlings nylige vedtagelse af loven om forvaltning af olieindtægterne; opfordrer til, at præsidenten hurtigt gennemfører loven, og at alle bestemmelser i loven implementeres hurtigt;

32. understreger nødvendigheden af at foretage bæredygtige og væsentlige investeringer i infrastruktur, levering af grundlæggende serviceydelser og i udvikling af landbruget i Sydsudan; fastholder, at udvikling af landbruget burde have som hovedformål at garantere fødevarersikkerheden for befolkningen og diversificering af landets økonomi, som måske er i fare ved, at frugtbare landarealer inddrages ved, at der gives koncession til private udenlandske selskaber til udvinding og eksport af store mængder varer; understreger i denne forbindelse betydningen af jordbesiddelse, der i vidt omfang er blevet forsømt i Sydsudan, hvilket har ført til, at strid om jord er blevet til en af de centrale årsager til konflikt i landet; opfordrer EU til at støtte en indsats omkring jordforvaltning og styrkelse af ejendomsretten i landet, samtidig med at der tages højde for lokale, uformelle ordninger i forhold til tvistbilæggelse og anerkendelse af praktisk ejendomsret;

33. tilskynder den sydsudanesiske regering til at fremme økonomisk diversificering og mindske afhængigheden af kulbrinter; opfordrer Sydsudan til at øge den lokale fødevareproduktion, fremme eksportindustrien og udvikle transportinfrastruktur for at lette adgangen til markederne;

34. understreger det bidrag, som kvinder vil kunne yde til udviklingen af landbruget og landdistriktsøkonomien; opfordrer Sydsudan til at træffe foranstaltninger til at fremme inddragelsen af kvinder i disse økonomiske aktiviteter;

35. minder om vigtigheden af at udvikle og forbedre infrastrukturer, som giver adgang til bedre drikkevand i hele landet og anbefaler, at planlægningen af investeringer i vandkraft forbedres;

36. understreger, at hvis den menneskelige sikkerhed i Sydsudan skal garanteres, kræver det en fornyet indsats fra Sydsudans regering og dens internationale partners side med henblik på gennemførelse af afvæbning, demobilisering og reintegration af væbnede grupper, samt en bredere reform af sikkerhedssektoren, så der kan opnås en nedbringelse af den stående hærs størrelse og professionalisering, fuld respekt for civil kontrol og kommandovejen samt større respekt for menneskerettighederne blandt de væbnede styrker; opfordrer til, at præsidenten hurtigt gennemfører loven, og at alle bestemmelser i loven implementeres hurtigt;

37. er dybt bekymret over, at kvinder og børn udgør et overvældende flertal af de internt fordrevne personer og flygtninge i forbindelse med de væbnede konflikter i Sydsudan; opfordrer til, at der gennemføres en effektiv overvågning af menneskerettigheder, herunder seksuel og kønsbaseret vold eller krænkelser og overgreb mod børn; opfordrer alle krigsførende parter til at afskaffe straffriheden for gerningsmændene;

Tirsdag den 10. december 2013

38. opfordrer indtrængende den sydsudanske regering til at sikre ligestilling mellem kønnene og sikre, at kvinder kan udøve deres rettigheder og friheder uden at blive udsat for diskrimination på baggrund af køn, race, religiøs eller kulturel overbevisning og national eller social oprindelse;

39. opfordrer de sydsudanske myndigheder til at indføre en familielov, der fastsætter en mindstealder for indgåelse af ægteskab, betingelser for forældremyndighed og en lov, som sætter ind over for kønsbaseret vold, og som navnlig kriminaliserer skadelige traditionelle skikke som kønslig lemlæstelse af piger/kvinder;

40. opfordrer den sydsudanske regering til at ratificere konventionen om fjernelse af alle former for forskelsbehandling af kvinder (CEDAW) samt FN's konvention om barnets rettigheder;

41. opfordrer Sydsudans regering til fortsat at samarbejde fuldt ud med De Forenede Nationers mission i Republikken Sydsudan (UNMISS) og til at hjælpe FN med at varetage sit mandat, især hvad angår beskyttelsen af civile; opfordrer indtrængende FN-medlemsstaterne til at bevare deres engagement i UNMISS, idet de om nødvendigt på realistisk vis tilpasser dets mandat, idet der tages hensyn til de sydsudanske myndigheders voksende kapacitet til at sikre menneskelig sikkerhed gennem de kommende år;

42. er i lyset af det bidrag, som EU har ydet til FN, forbavset over, at FN ikke har givet EU en privilegeret status i forbindelse med valgobservationsmissioner og deraf følgende beskyttelse af observatørerne og støtte til udførelsen af deres arbejde (sikre boliger, adgang til sundhedspleje);

43. understreger vigtigheden af at erstatte overgangsforfatningen med en permanent forfatning baseret på offentlig høring og støtte; er bekymret over den manglende politiske vilje fra den sydsudanske regerings side; minder kraftigt regeringen om dennes forpligtelser i henhold til præsidentdekretet til at gennemføre en forfatningsmæssig gennemgangsproces, og opfordrer regeringen til at gøre dette inden valget i 2015; opfordrer Den Europæiske Union og dens medlemsstater til at følge og støtte en lokalt ejet og styret forfatningsudviklingsproces, hvori alle samfundsgrupper skal inddrages, herunder kvinder og mennesker, der lever i afsidesliggende områder; opfordrer Den Europæiske Unions delegation i Djouba til med udsigt til præsidentvalget i 2015 at overvåge gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastlagt i rapporten fra Unionens valgobservationsmission i 2011;

44. glæder sig over, at Sydsudans præsident har forpligtet sig i forhold til målet om at opnå mindst 25 % kvindelig repræsentation i kabinettet, og opfordrer ham til at styrke kvinders deltagelse i den igangværende forfatningsproces; erindrer om, at kvinder spiller en central rolle i konfliktløsning, fredsopbygningsprocesser og i forbindelse med opbygning af en stabil stat; opfordrer de sydsudanske myndigheder til at sikre, at kvinder inddrages fuldt ud i gennemførelsen af fredsprocessen i forholdet til Sudan; opfordrer det internationale samfund til at fortsætte med at støtte kvindernes deltagelse i samfundslivet på alle niveauer;

45. opfordrer indtrængende den sydsudanesiske regering til at øge bestræbelserne på at opstille en køreplan med henblik på at understøtte overgangsprocessen, indtil den forfatningsmæssige orden og retsstatsforholdene er blevet fuldstændig genoprettet i hele landet, gennem afholdelse af demokratiske, frie, retfærdige og gennemsigtige valg i 2015; opfordrer EU og dets internationale partnere til at øge deres støtte til den kommende valgproces;

46. konstaterer, at der siden den samlede fredsaftale i 2005 er blevet gjort bestræbelser på at intensivere kampen mod korruption, men at Sydsudans antikorrupsionsramme stadig er i en tidlig udviklingsfase; konstaterer også, at manglende politisk vilje kan hindre gennemførelsen heraf, selv hvor der findes retsinstrumenter; opfordrer Sydsudan til at ratificere de internationale konventioner om bekæmpelse af korruption og anmoder de sydsudanske myndigheder om at udarbejde og gennemføre en integreret strategi til bekæmpelse af korruption; understreger, at det internationale samfund og EU bør hjælpe Sydsudan med landets indsats på området, navnlig ved at øge støtten til kapacitetsopbygning;

47. opfordrer indtrængende den sydsudanske regering til at vedtage medielovgivning for at sikre pressefriheden og beskytte medierne i forbindelse med disses rapporteringsarbejde;

48. opfordrer Sydsudans nationale sikkerhedstjeneste til at sætte en stopper for forfølgelse af menneskerettighedsforkæmpere og journalister og den ulovlige tilbageholdelse og censurering af journalister, som er i modstrid med Sydsudans forfatning, der kræver, at regeringen garanterer pressefrihed;

Tirsdag den 10. december 2013

49. opfordrer indtrængende de sydsudanske myndigheder til at gennemføre hurtige, effektive og upartiske undersøgelser af alle påstande om trusler og angreb på menneskerettighedsforkæmpere og journalister, og til at kræve de ansvarlige til regnskab i overensstemmelse med internationale standarder; bifalder de skridt, som myndighederne for nylig har taget med at efterforske drabene på civile og påstandene om menneskerettighedskrænkelser begået af sikkerhedsstyrkerne;
50. opfordrer indtrængende Sydsudans regering til at gøre alt, hvad der står i dens magt, for at sætte en stopper for udenretslige henrettelser og til at finde frem til og retsforfølge de sikkerhedsfolk, der beskyldes for drabet på journalisten Isaiiah Abraham;
51. opfordrer indtrængende de sydsudanske myndigheder til at styrke kampen mod straffrihed ved at udruste retsvæsenet og det retshåndhavende samfund med redskaber, der er udformet til at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og sikre, at gerningsmændene faktisk bliver dømt;
52. anbefaler, at Menneskerettighedsrådet etablerer en hensigtsmæssig mekanisme til opfølgning på situationen vedrørende menneskerettigheder i Sydsudan, eksempelvis en uafhængig ekspert;
53. er absolut modstander af dødsstraf i enhver situation og opfordrer Sydsudan til at træffe konkrete foranstaltninger hen imod en afskaffelse deraf;
54. understreger, at kvinder i Sydsudan mødes af mange former for diskrimination og krænkelser af deres grundlæggende rettigheder, herunder den brede anvendelse af tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, manglen på familieret, kvinders begrænsede deltagelse i politik på alle myndighedsniveauer og seksuel vold og vold i hjemmet; opfordrer den sydsudanske regering til at bekæmpe alle former for diskrimination imod kvinder og bekæmpe analfabetismen ved at forbedre kvinders adgang til uddannelse og derved forbedre deres rolle i samfundet i forbindelse med opbygningen af den nye stat; opfordrer den sydsudanske regering til at udarbejde en national handlingsplan for at sætte en stopper for børneægteskaber ved blandt andet at fremme børns adgang til uddannelse; opfordrer i denne forbindelse — og i betragtning af at traditionel praksis spiller en vigtig rolle i samfundet i Sydsudan — indtrængende den sydsudanske regering til at sætte en stopper for enhver form for diskriminerende traditionel praksis, der anvendes imod kvinder, ved f.eks. at gå sammen med ngo'er med henblik på at uddanne medlemmer af retsvæsenet med respekt på området for menneskerettigheder;
55. glæder sig over oprettelsen af den første sygepleje- og jordemoderskole ved Juba-uddannelseshospitalet, men bemærker, at der er behov for flere kvalificerede sygeplejersker og jordemødre for, at der kan opnås en væsentlig forbedring af mødre- og børnesundheden, og for at få åbnet veje og oprettet flere sundhedscentre efter denne model i hele landet;
56. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Sydsudans og Sudans regering, Sydsudans menneskerettighedskommissær, Sydsudans Nationale Lovgivende Forsamling, Sudans nationalforsamling, Den Afrikanske Union samt De Forenede Nationers generalsekretær.
-

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0547

CARS 2020: Handlingsplan for en konkurrencedygtig og bæredygtig bilindustri i Europa**Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om CARS 2020: Handlingsplan for en konkurrencedygtig og bæredygtig bilindustri i Europa (2013/2062(INI))**

(2016/C 468/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 173 i afsnit XVII i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (tidligere artikel 157 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab), der dækker EU's industripolitik og bl.a. henviser til EU-industriens konkurrenceevne,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse »CARS 2020: Handlingsplan for en konkurrencedygtig og bæredygtig bilindustri i Europa« (COM(2012)0636),
  - der henviser til rapporterne fra CARS 21-ekspertgruppen om konkurrenceevne og bæredygtig vækst i EU's automobilindustri (2012) ⁽¹⁾ og om en konkurrencevenlig lovramme for automobiler i det 21. århundrede (2006) ⁽²⁾,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse »En stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning« (COM(2012)0582),
  - der henviser til konklusionerne fra Rådet (konkurrenceevne) af 10. og 11. december 2012 om EU-industriens situation og om bilindustriens særlige situation,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelserne fra Udvalget om International Handel, Udvalget om B beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse samt Transport- og Turismeudvalget (A7-0391/2013),
- A. der henviser til, at bilindustrien både er et stærkt led i Europas industrielle produktionsgrundlag og en grundlæggende konkurrence-, vækst- og beskæftigelsesfaktor i EU;
- B. der henviser til, at den europæiske bilindustri, på trods af den aktuelle økonomiske og finansielle krise af hidtil uset omfang, spiller en vigtig rolle for bevarelsen af visse kompetencer og produktionssektorer i Europa, og at dette nødvendiggør en samordnet indsats på EU-plan;
- C. der henviser til, at krisen rækker ud over den aktuelle økonomiske situation, og til, at det, der er brug for, er at genoverveje vores tilgang til mobilitet i det 21. århundrede helt forfra, eftersom mobilitet er en vigtig faktor for fremme af økonomisk vækst;
- D. der henviser til, at bilindustrien gennemgår en revolution på globalt niveau, idet efterspørgslen er faldende eller stagnerende i Europa, og både efterspørgslen og produktionen flytter mod vækstlandene, og der henviser til, at de anvendte energikilder ændres gradvis, men mærkbart, og til, at komponenter og funktioner digitaliseres, hvilket resulterer i et øget produktivitsniveau, der til gengæld medfører store ændringer i værdikæden;
- E. der henviser til, at den europæiske bilsektor stadig er førende i verden med hensyn til forskning og innovation og derfor skal genskabe konkurrenceevnen og den bæredygtige produktion i hele produktions- og værdikæden;
- F. der henviser til, at en af løsningerne på problemet med overskydende kapacitet ligger i at omlægge kapaciteten til andre industrielle sektorer, såsom offentlig transport og vedvarende energi samt i investeringer i bæredygtige infrastrukturelementer;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/automotive/files/cars-21-final-report-2012_en.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/automotive/files/pagesbackground/competitiveness/cars21finalreport_en.pdf

Tirsdag den 10. december 2013

Politisk ledelse

1. støtter Kommissionens nye strategi, der går ud på at lancere en ny europæisk industripolitik, navnlig for den bæredygtige bilindustri, der befinder sig i centrum af Europas økonomi;
2. forventer, at Kommissionen samordner sine egne kompetencer mere effektivt, for at sikre, at anbefalingerne i CARS 2020 kan blive operationelle og overvåges af ekspertgruppen, for ikke at gentage fiaskoen fra den første fase af CARS 21-proceduren (december 2005), hvor konklusionerne ikke førte til de nødvendige tiltag; opfordrer med henblik herpå Kommissionen til at fastsætte en klar og hurtig tidsplan, samt, inden for rammerne af dens beføjelser, til at benytte sin initiativret, navnlig ved at fastsætte retningslinjer, for at koordinere og supplere medlemsstaternes og virksomhedernes indsats for at sikre en anstændig levestandard for EU-borgerne og konsolidere industrien i EU med fokus på økonomisk og beskæftigelsesmæssig vækst samt genopretning af markedet;
3. opfordrer Kommissionen til at udvikle tværsektorielle køreplaner, der dækker udvikling i energisektoren, transportsektoren og ikt-sektoren;
4. mener, at Kommissionens indsats inden for denne sektor svækkes af forskellige begrænsninger og utilstrækkelige mekanismer for politisk koordinering; anmoder den om at gennemføre en undersøgelse, der viser uoverensstemmelsen mellem ambitionerne og de midler, den har til rådighed, med henblik på at indlede en debat i Rådet og Parlamentet;
5. mener, at Kommissionen bør tage hensyn til hele bilsektoren, navnlig underleverandører, forhandlere og virksomheder på eftermarkedet, i alle fremtidige politiske beslutningsprocesser, der vedrører sektoren;
6. glæder sig over konklusionerne fra Rådet (konkurrenceevne) fra december 2012 om industripolitik; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fastholde deres vilje til en dybdegående gennemgang af bilindustripolitikken og til at styrke et nyt samarbejde vedrørende bilsektoren på EU-niveau; minder om, at disse tilnærmelser, for så vidt angår bilindustripolitikken, kan realiseres på EU-plan eller på frivillig basis mellem flere stater;
7. opfordrer medlemsstaterne til at indføre grundigt koordinerede strukturreformer for at fremme konkurrenceevnen, f. eks. støtte til forskning og innovation, kompetenceopbygning, omskoling af personale, nedbringelse af indirekte omkostninger, øget fleksibilitet i arbejdet på grundlag af social dialog, reduktion af bureaukratiet og kortere betalingsfrister;
8. vurderer, at det for at genoprette tilliden til EU er helt afgørende, at Unionen forbedrer gennemførelsen af sin handlingsplan og den måde, som handlingsplanen formidles på over for borgerne, investorerne og virksomhederne;

Bilindustri og -produktion i Europa

9. mener, at det er absolut nødvendigt at bevare og yderligere udvikle sammenhængende og dynamiske kæder af forskning, fremstilling, produktion og værdi samt innovation i EU med fokus på produktion af bæredygtige køretøjer; mener, at bilindustrien for at sikre fortsat konkurrenceevne i Europa må skabe en gunstig cirkel, der gavner innovation, beskæftigelse, konkurrenceevne, sundhed, miljø og mobilitet;
10. gør opmærksom på, at lønudgifterne i bilindustrien blot ligger på mellem 13 og 20 % af merværdien; påpeger endvidere, at konkurrenceevnen på globalt niveau kun sikres gennem innovation i hele produktionskæden og fleksibilitet i produktionen, og at der skal forhandles herom med de ansatte;
11. understreger betydningen af at opretholde og styrke produktionsgrundlaget i Europa for at sikre en anstændig levestandard for EU-borgerne og konsolidere industrien med henblik på at opnå økonomisk vækst og genopretning;

Tirsdag den 10. december 2013

12. bemærker den generelle kriseprægede tilbagegang på det europæiske bilmarked, inklusive inden for bilindustrien, men beklager, at Kommissionen ikke analyserer de grundlæggende årsager til denne tilbagegang som differentiering af betingelserne (virksomheder, segmenter og typer af markeder, produkter, brancher) og de mange strukturelle forandringer af efterspørgslen (demografiske, sociologiske, adfærdsmæssige, økonomiske og tekniske); bekræfter som følge heraf, at der må findes differentierede løsninger på nationalt, men også på europæisk niveau, sideløbende med en global europæisk indsats med henblik på at øge efterspørgslen;

13. mener, at nye adfærdsmønstre inden for mobilitet har en kraftig løftestangseffekt med hensyn til at fremme den europæiske bilindustris konkurrenceevne, f.eks. offentlige og multimodale transportnet, trafikforvaltning, intelligente byer og ordninger med delebiler og fælles ejerskab;

14. beklager, at Kommissionen ikke beskæftiger sig med overskydende produktionskapacitet, hvilket dog er et centralt problem i hele sektoren og uundgåeligt har konsekvenser på kort og mellemlang sigt (kæde, beskæftigelse, regional økonomi); anmoder således Kommissionen om hurtigt at udarbejde:

- a) en undersøgelse af omfanget af den overskydende kapacitet i Europa og af god praksis for løsninger herpå, navnlig uden for EU (USA)
- b) en handlingsplan, der angiver samtlige politiske redskaber, der er til rådighed på dette område, navnlig dem, der omfatter forskning og innovation
- c) anmoder om, at arbejdstagere og virksomheder inden for bilindustrien får stillet en mere aktiv og koordineret støtte til rådighed til omlægningen af kompetencer og job til andre vækstområder;

15. hvad angår omstruktureringer:

- a) glæder sig over Kommissionens plan om at genetablere taskforcen til overvågning af store omstruktureringsaktiviteter og offentliggørelsen af grønbogen om effektive omstruktureringspraksisser (COM(2012)0007);
- b) opfordrer virksomhederne og medlemsstaterne til at styrke samarbejdet og foregribelsen af industrielle tilpasninger for at undgå negative eksterne indvirkninger på sammenhængen i industrikæden (beskæftigelse, produktion);
- c) opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til på koordineret vis at udvikle omstillingsplaner til støtte for de regioner, der står over for et kraftigt fald i beskæftigelsen inden for bilsektoren, og opfordrer derfor til, at alle eksisterende instrumenter på europæisk (EIB, ESF og EFRU) og nationalt plan på integreret vis tages i brug til såvel vejledning af de berørte arbejdstagere og en nyorientering mod anden beskæftigelse i beslægtede sektorer, f.eks. alternativ energi, og med henblik på optimering af den eksisterende bilteknologiske knowhow;
- d) understreger også virksomhedernes og de regionale myndigheders centrale rolle og ansvar for omstillingspolitikken, navnlig med hensyn til at forbedre arbejdstagernes uddannelse, men også for at stille de bygninger, der er blevet ledige, til rådighed for den socioøkonomiske udvikling og omstillingen i den pågældende region;

16. minder medlemsstaterne og virksomhederne om, at tilnærmelser mellem virksomheder (indkøbssammenslutninger, samarbejde, konsortier, fusioner) styrker konkurrenceevnen over for den stadig skarpere internationale konkurrence;

17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke de specifikke redskaber til at forbedre adgangen til kapitalmarkedet for SMV'er og virksomheder med mellemkapitalisering, navnlig gennem oprettelse af territoriale kvikskranker; mener, at SMV'er og virksomheder med mellemkapitalisering vil være dem, der rammes hårdest af krisen, navnlig inden for underleverance, distribution og eftersalg; minder om den fordel, at deres størrelse og reaktionsevne er tilstrækkelig til at tilpasse sig forandringerne, og at de har ligget til grund for mange teknologiske udviklinger; mener således, at diversificering af afsætningsmuligheder (gennem internationalisering og deltagelse i nye projekter) for SMV'er og virksomheder med mellemkapitalisering medfører en god udviklingsmulighed, som skal udnyttes;

Tirsdag den 10. december 2013

18. minder om betydningen af at overholde princippet om teknologisk neutralitet ved valget af standarder for at beskytte de første aktørers investeringer og dermed anspore til innovation i denne sektor;

Menneskelige ressourcer

19. mener, at arbejdstagerne inden for bilsektoren har et knowhow, der er en fordel for Europa; glæder sig over oprettelsen af det europæiske råd for køretøjskvalifikationer i 2013 og stoler på, at det hurtigt vil identificere effektive politikker på dette område;

20. glæder sig over meddelelsen fra Kommissionen om udvikling af færdigheder og kompetenceudvikling, der skal udgøre en kilde til et fast konkurrencemæssigt forspring;

21. mener, at arbejdsmarkedet i øjeblikket er bagud i forhold til sektorens behov (stærk efterspørgsel efter kvalificerede arbejdstagere); mener, at det er absolut nødvendig både at justere de offentlige uddannelsesstrategier (fremme af uddannelse og erhvervsuddannelse inden for videnskab, teknologi, ingeniørfag og matematik) og virksomhedernes uddannelsesstrategier (navnlig ved udbygning af et dobbelt uddannelsessystem) med henblik på at bevare og tiltrække højt kvalificerede arbejdstagere;

22. opfordrer medlemsstaterne til at tilpasse deres lovgivning for at gøre den sociale dialog og arbejdsmarkedsrelationerne, som vedrører arbejdets organisation, mere åbne og konstruktive (f.eks. aftaler mellem brancherne, inddragelse af arbejdstagerne); opfordrer medlemsstaterne til at udvikle og følge bedste praksis;

23. anbefaler medlemsstaterne og virksomhederne at forbedre medarbejdernes videreuddannelse for at foregribe den fremtidige efterspørgsel og for at deres kompetencer i tilfælde af tab kommer andre vækstsektorer til gode;

Innovation og teknologi

24. bekræfter, at teknologisk innovation er en væsentlig faktor for bilindustriens konkurrenceevne; opfordrer til en tilgang med teknologineutralitet; bekræfter atter sin vilje til at opfylde målene for Europa 2020-strategien og tilvejebringe økonomiske og bæredygtige transportmidler og nye produktionsmetoder;

25. understreger, at integrerede innovationsprojekter, der dækker hele værdikæden, har central betydning for at styrke konkurrenceevnen;

26. mener, at viden og innovation kan være en kilde til et fast konkurrencemæssigt forspring for den europæiske bilindustri, når nye løsninger indføres så hurtigt, at de ikke når at blive imiteret, og når metoder til beskyttelse af innovation og bekæmpelse af industrispionage sikrer et muligt afkast af investeringerne, uden skade for forbrugerne; forventer, at områderne med innovative fordele inden for bilprodukter på det europæiske marked er forbundet med overvejelser om miljø og sikkerhed;

27. bemærker, at der findes to effektive strategier for konkurrenceevne i den europæiske bilindustri: en strategi for omkostningslederskab samt en differentieringsstrategi; mener, at det er mindre effektivt at kombinere dem i form af en blandet strategi, da det er sværere og mere krævende at anvende en bred front af innovativ forskning;

28. bemærker, at den europæiske bilindustri har haft flere succeser i forbindelse med strategien for omkostningslederskab som følge af lavprisbestsellere henvendt til det europæiske marked (f.eks. mærker som Skoda, Dacia, Nissan);

29. hilser Kommissionens forslag velkommen hvad angår teknologiske fremskridt, men minder om, at der er betingelser forbundet med disse planer, når det handler om skabelse af merværdi, afsætningsmuligheder på markedet samt beskæftigelsesmuligheder;

Tirsdag den 10. december 2013

30. mener, at det er absolut nødvendigt at fremme forskning og udvikling inden for kulstoffattige og bæredygtige teknologier, som Europa er førende indenfor, med henblik på at mindske Europas afhængighed af importeret energi. påpeger, at disse omfatter elektriske køretøjer og hybridkøretøjer, alternative brændstoffer, mobil energilagring og indførelse af de nødvendige distributionsnetværk og infrastrukturer, men beklager, at sådanne teknologier endnu ikke er blevet bragt i omsætning; forventer, at der træffes foranstaltninger med henblik på:

- at tilpasse teknologierne bedst muligt til forventningerne på EU's og det globale marked og sikre, at de vil blive accepteret af bilisterne, og
- at tage højde for alle miljømæssige og sociale omkostninger i forbindelse med køretøjets livscyklus, fra fremstilling til ophugning;

31. mener, at den europæiske bilindustri konkurrenceevne afhænger af dens økonomiske bæredygtighed, der sikres gennem en passende udvikling af de samarbejdende industrier, der leverer billigt produktionsinput fra Europa: stål, støbegods, smedegods, møbelpolstring, dæk samt elektriske og elektroniske dele;

32. mener, at EU bør basere sin indsats på en differentieringsstrategi med fokus på visse prioriteter, der skal styrke Europas teknologiske fordel, herunder:

- a) teknologisk konvergens, særlig hvad angår standarder for produktionens og distributionens tidlige faser
- b) udvikling af miljøvenlige innovationer (lettere, mere effektive og mindre forurenende køretøjer, som det er nemmere at genbruge, centrale støtteteknologier, batterier og energilagring, førerstøtte, komfort, internetforbundne biler), sikkerhed (eCall) og tilgængelighed (indretninger for førere med handicap), som differentierer europæiske produkter fra andre produkter;
- c) samarbejde på EU-niveau og internationalt niveau inden for områder, der endnu ikke er godt udnyttet, navnlig inden for fremdrift
- d) styrkelse af Europas lederskab, når det gælder internationale standarder, hvilket sikrer, at vores tekniske udvikling fortsat er førende på verdensmarkedet i betragtning af betydningen af international harmonisering for tiltrædende nye markeder;
- e) instrumenter såsom proceduren til måling af brændstofforbrug, der bliver et vigtigt element for konkurrenceevnen hos den globale bilindustri på det europæiske marked, hvilket sikrer, at europæiske producenter beskyttes mod ulige konkurrence;
- f) etablering af infrastruktur til elbiler og alternative brændstoffer;

33. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at stimulere dannelsen af tværnationale klynger, konkurrenceklynger og offentlig-private partnerskaber vedrørende fremtidens mobilitet, som er en permanent kilde til innovation (prototyper);

34. minder om, at FoU kræver betydelig finansiering (videnskabelig risiko, lang investeringscyklus), og beklager i denne forbindelse, at Unionen endnu ikke har opfyldt målet om at indskyde 3 % af BNP i FoU; mener, at medlemsstaternes planlagte nedskæringer i budgetterne for programmerne COSME og Horisont 2020 især vil skade budgetposterne med tilknytning til transport;

35. bemærker, at bilsektoren er en kilde til betydelige private investeringer i forskning og innovation; påpeger dog, at EU-midler som Horisont 2020 og COSME kan bidrage til at fremme private investeringer i sektoren, så længe recessionen fortsætter med at påvirke det europæiske marked; insisterer på at fastholde en ambitiøs finansiering af klare prioriteter: initiativet »miljøvenlig bil« og udviklingen af SMV'er; påpeger, at regionale og lokale myndigheder, afhængigt af deres beføjelser, har forskellige redskaber til aktivt at støtte bilindustrien,

36. påpeger vigtigheden af, at den flerårige finansielle ramme 2014-2020 sikrer passende finansielle midler til omstrukturering af sektoren, til genopretning og modernisering af de indbefattede mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder med henblik på større produktivitet og opnåelse af en bedre udnyttelse af de nationale produktioner inden for denne produktionsgren;

Tirsdag den 10. december 2013

Lovgivning

37. understreger nødvendigheden af, at princippet om »intelligent lovgivning« som en sammenhængende fremgangsmåde med hensyn til lovgivning, der har indvirkning på bilindustrien, gennemføres hurtigst muligt; minder om, at det handlede om en anmodning fra den første »CARS 21«-gruppe (2005), som efterfølgende ikke førte til noget; understreger, at intelligent lovgivning er yderst vigtig for at fremme investeringer i bilindustrien;

38. mener, at det moratorium, som Kommissionen har foreslået, om enhver ny lovgivning, der risikerer at svække den økonomiske balance inden for sektoren, bidrager til at opnå langsigtet konkurrenceevne og hjælper til at reagere hensigtsmæssigt på miljømæssige udfordringer;

39. understreger betydningen af rimelige gennemførelsesfrister for industrien til at tilpasse konstruktive forudsætninger og investeringer i industrisystemet;

40. opfordrer til om nødvendigt på ny at undersøge visse allerede fastsatte retningslinjer og beslutninger, som kan hindre en bæredygtig omlægning af bilsektoren; opfordrer Kommissionen til at iværksætte en efterfølgende vurdering af vedtaget lovgivning samt af manglende eller dårlig gennemførelse af den vedtagne lovgivning;

41. opfordrer de europæiske producenter til at fastholde og styrke de eksisterende EU-regler om retsgarantier;

42. mener, at handelsgarantierne på europæiske bilprodukter er for korte, og at de ikke svarer til deres høje pålidelighed, hvilket betyder, at de slet ikke er konkurrencedygtige i forhold til handelsgarantierne fra producenter fra tredjelande (f.eks. Japan og Sydkorea);

43. mener, at det er absolut nødvendigt at harmonisere de tekniske bestemmelser i hele EU for at bekæmpe enhver kunstig forvridning af konkurrencen; understreger behovet for harmonisering og forbedring af testprocedurerne, som hos visse fabrikanten i øjeblikket resulterer i betydelige forskelle i forbruget; anmoder Kommissionen om at gribe ind over for problemet med vildledning af forbrugerne gennem ukorrekte oplysninger om køretøjers brændstofforbrug og miljøresultater; støtter den planlagte udvikling af en ny nøjagtig cyklus og nye procedurer for prøvekørsel, der afspejler reelle køreforhold, og opfordrer til, at de indføres omgående;

44. opfordrer europæiske virksomheder, der producerer bilprodukter, til at forbedre deres samarbejde på det indre marked ved hjælp af europæisk standardisering, godkendelse, forening og udnyttelse samt ved hjælp af en frivillig opdeling af markedssegmenter;

45. mener, at det er nødvendigt at forbedre sikkerheden på EU's veje i væsentlig grad ved at træffe foranstaltninger vedrørende køretøjer, infrastruktur og bilisternes adfærd; glæder sig over Kommissionens såkaldte »eCall«-forslag, hvor køretøjer foretager automatisk opkald til beredskabstjenesten i tilfælde af alvorlige uheld;

46. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret på globalt niveau og at etablere en strategi til beskyttelse af forretningshemmeligheder på EU-niveau for at bekæmpe forfalskning og industrispionage; minder om, at den teknologiske udvikling er en følsom og skrøbelig sektor;

Finansielle midler

47. opfordrer EU og medlemsstaterne til at harmonisere, optimere og styrke anvendelsen af de disponible finansielle midler for at stimulere investeringen i bæredygtig mobilitet ud over de offentlige tilskud gennem skatteincitamenter for SMV'erne (skattefordele ved forskning, tillæg/-fradrag for CO₂-emissioner, skrotpræmier) og private finansielle instrumenter (venturekapitalfonde, »business angels«) og offentlige finansielle instrumenter (Den Europæiske Investeringsbank);

48. anmoder Kommissionen om en dybtgående undersøgelse af beskatningen i bilsektoren, som via sammenligning med andre lande i EU kan forenkle og strømline den nuværende beskatning af produktionen og salget af bilrelaterede ydelser samt mindske bureaukratiet;

Tirsdag den 10. december 2013

49. mener, at det er absolut nødvendigt, at de disponible midler hvad angår såvel omstruktureringer som FoU fortsat komplementerer hinanden; opfordrer derfor til, at de disponible midler til Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen bevares;

50. kræver, at konkurrencepolitikken (bestemmelserne om statsstøtte) tilgodeser konkurrenceevne-, vækst- og beskæftigelsespolitikken, sådan som det er praksis hos vore udenlandske konkurrenter;

51. opfordrer til, at der tilføjes en betingelsesklausul, der under afskrivningsperioden for de støttede investeringer pålægger bilindustrien at opretholde virksomheden på de anlæg, der modtager støtte, eller at tilbagebetale de beløb, som EU har tildelt, i tilfælde af udflytning;

Det indre marked

52. minder om, at et stabilt indre marked er en uundværlig forudsætning for en fornyet konkurrenceevne og bæredygtighed i bilsektoren;

53. mener, at europæisk tilnærmelse er væsentligt inden for områder, hvor der de facto skabes en uafbalanceret konkurrence:

a) over for udenlandske konkurrenter: høje priser på energi og råstoffer, høj valutakurs for euro

b) og på det indre marked: social og skattemæssig konkurrence, skattefordele for virksomheder og incitamenter til køb (miljøtillæg, skrotpræmier);

c) og på EU's indre marked: betingelser med relation til genanvendelse af køretøjer og økologisk genanvendelse af brugte biler;

54. understreger, at især underleverandørerne skal styrkes, og at der her både er innovationspotentiale (car2car, car2infrastructure) og beskæftigelsesmuligheder;

55. beklager, at den aktuelle juridiske fragmentering på eftersalgsmarkedet har negative konsekvenser for bilister og for den loyale og sunde konkurrence mellem medlemsstaterne; opfordrer med henblik på at øge beskæftigelsen og bilisternes købekraft og sikre vedligeholdelse og udvikling af europæiske produktionskæder og sektoren for eftersalg til en tilnærmelse af lovgivningerne, navnlig på markedet for reservedele, og til at informere bilisterne om deres rettigheder med hensyn til reparation; beder Kommissionen støtte denne tilnærmelse med en tilbundsående og sammenlignende undersøgelse af denne juridiske fragmenterings indvirkninger på det indre marked, den europæiske fremstillingssektor og bilisternes købekraft;

56. opfordrer til koordinering på fællesskabsplan med henblik på at styrke indsatsen mod import af varemærkeforfalskede reservedele;

57. bemærker behovet for, at medlemsstaterne sikrer større gennemsigtighed og respekt for principperne om god tro i handelsforbindelserne mellem fabrikanter og forhandlere; vurderer, at indførelsen af en adfærdskodeks mellem fabrikanter og forhandlere er et sikkert middel til at opnå dette; mener, at denne kodeks som minimum bør omfatte klausuler vedrørende udlicitering af forhandleres aktiviteter, forhandlingen af flere mærker og retten til godtgørelse i tilfælde af fabrikantens uberettigede opsigelse af kontrakten, i overensstemmelse med de supplerende retningslinjer i meddelelse fra Kommissionen 2010/C 138/05;

58. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at træffe foranstaltninger til sikring af et højt niveau af forbrugerbeskyttelse, gennemsigtighed og sikkerhed på brugtbilsmarkedet samt at arbejde hen imod en gradvis udfasning af forurenende og mindre sikre køretøjer; glæder sig over, at Kommissionen i forordningen om teknisk kontrol af motorkøretøjer anbefaler at stille krav om registrering af kilometertallet ved hver kontrol; mener, at initiativer som »Car Pass«-ordningen i Belgien kan fremmes ved hjælp af en europæisk standard; bemærker, at omregistrering i forbindelse med overdragelse af køretøjer også vil begrænse svig med kilometertal på tværs af grænserne;

Tirsdag den 10. december 2013

59. bekræfter Europas økonomiske interesse, der er forbundet med på ny at grundlægge store industrielle projekter, som på området for luftfart og rumfart, for at opnå den nødvendige kritiske masse til at kunne imødegå den globale konkurrence; minder om, at disse store projekter kan realiseres på EU-plan eller på frivillig basis mellem medlemsstater;

60. understreger vigtigheden af intelligente specialiseringsstrategier, hvorved der kan skabes en ramme, som betyder, at den interne europæiske konkurrence om de samme aktiviteter kan afløses af komplementerende regionale specialer, der vil gøre EU mere konkurrencedygtigt i forhold til tredjelande;

61. henleder

a) medlemsstaternes opmærksomhed på tilgængelige alternative løsninger til at sætte gang i efterspørgslen såsom mærkning, målrettet frigivelse af arbejdstageres lønopsparing, skattefritagelse for virksomheders indkøb, genanvendelse af materialer, offentlige udbud);

b) virksomhedernes opmærksomhed på handelsstrategierne som f.eks. forsikringer, der omfatter en rentegodtgørelse i tilfælde af arbejdsløshed, garantiforlængelse, delekøretøjer, salg over internettet;

62. beklager, at CARS 2020-handlingsplanen hovedsageligt fokuserer på bilproducenterne i Europa og dermed ikke tager hensyn til eftermarkedet, dets aktører og deres behov; mener, at den europæiske bilpolitik skal være omfattende og være baseret på en holistisk tilgang; mener, at hovedmålet bør være at sikre lige vilkår for alle deltagere i kæden; mener således, at den europæiske politik rettet mod bilsektoren skal indeholde bestemmelser, der er tilpasset alle aktører, såvel store procenter som små og mellemstore virksomheder i forsynings- og reparationskæden;

Markeder uden for EU og handelsforbindelser

63. mener, at bilindustrien leverer et betydeligt positivt bidrag til EU's handelsbalance, at eksport til vækstmarkederne er en umiskendelig forudsætning for en maksimal udnyttelse af vores succes på lang sigt, og at allianceerne med udenlandske fonde og virksomheder hænger uløseligt sammen med vore virksomheders fremtid, ligesom etableringen af anlæg uden for Unionens grænser bidrager til deres vækst (bl.a. når det gælder om at producere biler til det lokale marked) og import af køretøjer til at imødekomme efterspørgslen;

64. bifalder Kommissionens meddelelse om det banebrydende arbejde med en frihandelszone med USA og Japan og lige adgang til de globale markeder, hvilket betyder en streng overholdelse af de samme regler for alle deltagere på bilmarkedet i verden; mener, at det vil øge sandsynligheden for en bæredygtig udvikling og forøgelse af trafiksikkerheden, der kan udgøre konkurrencefordele globalt set;

65. anerkender, at en ensartet international godkendelse kan gøre det muligt at kontrollere køretøjer og bilkomponenter i hele det europæiske indre marked; anerkender, at en godkendelse, der er baseret på EU's standarder for miljøkvalitet og sikkerhedsstandarder, kan spille en væsentlig rolle i udelukkelsen af ulige konkurrence;

66. anerkender, at efterspørgslen på de nye markeder vil stige — ikke alene i luksuskategorien, men også inden for de lavere markedssegmenter — og at EU-industrien vil blive mere konkurrencedygtig inden for disse segmenter;

67. bekræfter, at konkurrenceevnen hos en stor del af vore bilvirksomheder forringes på grund af den skærpede og til tider illoyale konkurrence fra virksomheder i tredjelande; understreger, at en stor del af dem har mulighed for at få succes, hvis det gøres muligt for dem at efterleve den stigende efterspørgsel på nye eksportmarkeder; insisterer på, at Kommissionen omorganiserer sin handelspolitik for at få mulighed for:

a) at koordinere medlemsstaternes redskaber til at fremme EU's virksomheder og værne om EU's produkter, investeringer og intellektuelle rettigheder uden for EU

b) at centralisere alle de europæiske redskaber, der er afsat til eksport, navnlig dem, der fokuserer på SMV'er (»Small Business, Big World«), ikke mindst gennem etableringen af en komplet, tilgængelig og sektorspecifik digital platform

Tirsdag den 10. december 2013

c) gradvis at gøre princippet om gensidighed — som Kommissionen giver for lidt opmærksomhed i CARS 2020 — til et centralt element af vore handelsrelationer

d) at insistere på, at ikke-toldmæssige handelshindringer afvikles

e) ved at reagere hurtigere med hensyn til at indlede undersøgelser og iværksætte handelsbeskyttelsesforanstaltninger;

68. anmoder Kommissionen om at udvide sine forudgående analyser af virkningen af handelsaftaler til også at omfatte bilindustriens konkurrenceevne, foretage nye undersøgelser efter deres ikrafttræden og regelmæssigt vurdere den samlede virkning af de gældende handelsaftaler og de handelsaftaler, der er under forhandling, på grundlag af specifikke og veldefinerede kriterier, herunder måden, hvorpå interessenter inddrages;

69. opfordrer til, at Parlamentet skaffer sig midler til selv at kunne måle indvirkningen af hver enkelt frihandelsaftale;

o

o o

70. ålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaterne.

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0548

Seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder

Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder (2013/2040(INI))

(2016/C 468/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 168 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der vedrører folkesundhed, og navnlig artikel 7 heri, hvoraf det fremgår, at Unionens indsats respekterer medlemsstaternes ansvar for udformningen af deres sundhedspolitik samt for organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og behandling på sundhedsområdet,
  - der henviser til handlingsprogrammet fra den internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD) i Kairo i 1994 og til handlingsprogrammet fra verdenskonferencen om kvinder i Beijing i 1995,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0426/2013),
- A. der henviser til, at ICPD-handlingsprogrammet giver en definition på seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder (SRSR);
1. bemærker, at udformning og gennemførelse af politikker på området for SRSR og seksualundervisning i skoler henhører under medlemsstaternes kompetencer;
  2. bemærker, at EU — selvom det påhviler medlemsstaterne at udforme og gennemføre politikker inden for sundhed og uddannelse — kan bidrage til at fremme bedste praksis blandt medlemsstaterne;
  3. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder samt til FN's generalsekretær.
-

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0549

Frivilligt arbejde og volontøraktiviteter i Europa**Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om frivilligt arbejde og volontøraktiviteter i Europa (2013/2064(INI))**

(2016/C 468/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til artikel 165, 166 og 214 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) definition af frivilligt arbejde i håndbogen om måling af frivilligt arbejde (2011),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2241/2004/EF af 15. december 2004 om en samlet fællesskabsramme for større gennemsigtighed i kvalifikationer og kompetencer (Europass),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1719/2006/EF af 15. november 2006 om oprettelse af programmet Aktive unge for perioden 2007-2013 ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1720/2006/EF af 15. november 2006 om et handlingsprogram for livslang læring ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1904/2006/EF af 12. december 2006 om programmet Europa for Borgerne til fremme af et aktivt medborgerskab i Europa (2007-2013) ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets beslutning nr. 2010/37/EF af 27. november 2009 om det europæiske år for frivilligt arbejde til fremme af aktivt medborgerskab (2011) ⁽⁴⁾,
- der henviser til resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om anerkendelse af værdien af ikke-formel og uformel læring på det europæiske ungdomsområde ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets resolution af 27. november 2007 om unges frivillige arbejde (14427/1/2007),
- der henviser til resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 16. maj 2007 om gennemførelsen af de fælles målsætninger for unges frivillige arbejde ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets henstilling af 20. november 2008 om unge volontørers mobilitet i Den Europæiske Union ⁽⁷⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/961/EF af 18. december 2006 om tværnational mobilitet i Det Europæiske Fællesskab i uddannelsesøjemed: Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 30.⁽²⁾ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 45.⁽³⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 32.⁽⁴⁾ EUT L 17 af 22.1.2010, s. 43.⁽⁵⁾ EUT C 168 af 20.7.2006, s. 1.⁽⁶⁾ EUT C 241 af 20.9.2008, s. 1.⁽⁷⁾ EUT C 319 af 13.12.2008, s. 8.⁽⁸⁾ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 5.

Tirsdag den 10. december 2013

- der henviser til sin erklæring af 10. marts 2011 om etablering af en europæisk statut for gensidige selskaber, foreninger og fonde ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 3. oktober 2011 om frivilligt arbejdes rolle i social- og arbejdsmarkedspolitikken (14552/2011),
- der henviser til Rådets konklusioner af 29. november 2011 om den rolle, som frivilligt arbejde inden for sport kan spille med hensyn til at fremme aktivt medborgerskab ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport af 27. oktober 2010 om unionsborgerskab 2010 med titlen »Afskaffelse af hindringerne for unionsborgernes rettigheder« (COM(2010)0603),
- der henviser til meddelelse af 5. september 2007 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Fremme af unges fulde deltagelse i uddannelse, beskæftigelse og samfundsliv« (COM(2007)0498),
- der henviser til meddelelse af 27. april 2009 fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om: En EU-strategi for unge — investering og mobilisering — En fornyet åben koordinationsmetode tilpasset udfordringer og muligheder på ungdomsområdet (COM(2009)0200),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)02020),
- der henviser til meddelelse af 15. september 2010 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Unge på vej — Et initiativ om udnyttelse af unges mulighed for at fremme en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i Den Europæiske Union (COM(2010)0477),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. september 2011 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om EU-politikker og frivilligt arbejde: Anerkendelse og fremme af frivillige aktiviteter på tværs af grænserne i EU (COM(2011)0568),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. november 2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af »Erasmus for alle« — EU-programmet for almen uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og idræt (COM(2011)0788),
- der henviser til Kommissionens rapport af 19. december 2012 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om gennemførelsen, resultaterne og den samlede evaluering af det europæiske år for frivilligt arbejde 2011 (COM(2012)0781),
- der henviser til udtalelse af 28. marts 2012 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om EU-politikker og frivilligt arbejde: Anerkendelse og fremme af frivillige aktiviteter på tværs af grænserne i EU ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 12. juni 2012 om anerkendelse og fremme af frivillige aktiviteter på tværs af grænserne i EU ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets henstilling af 20. december 2012 om validering af ikke-formel og uformel læring,
- der henviser til Kommissionens rapport om gennemførelsen, resultaterne og den samlede evaluering af det europæiske år for frivilligt arbejde (EYV) 2011,

⁽¹⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 187.

⁽²⁾ EUT C 372 af 20.12.2011, s. 24.

⁽³⁾ CESE 824/2012.

⁽⁴⁾ EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 14.

Tirsdag den 10. december 2013

- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A7-0348/2013),
- A. der henviser til, at EYV 2011 var en succes, dets mål var relevante, og det udbredte kendskabet til frivilligt arbejde;
- B. der henviser til, at skabelse af vilkår, hvor frivilligt arbejde kan blomstre og være åbent for alle, er en langsigtet proces, der nødvendiggør inddragelse af samtlige interessenter;
- C. der henviser til, at formerne for frivilligt engagement er centrale for det aktive medborgerskab og demokratiet og for den personlige dannelse og konkretiserer europæiske værdier såsom solidaritet og ikkeforskelsbehandling og desuden bidrager til at fremme deltagelsesdemokratiet og menneskerettighederne både inden for og uden for EU;
- D. der henviser til, at frivilligt engagement spiller en væsentlig rolle i debatten om offentlige politikker;
- E. der henviser til at deltagelse i en frivillig aktivitet kan være en vigtig måde til at tilegne sig de færdigheder, der er brug for på arbejdsmarkedet, samt en mulighed for at få en fremtrædende social stilling i samfundet;
- F. der henviser til, at idrætten i høj grad afhænger af de frivilliges indsats;
- G. der henviser til, at frivilligt arbejde er en vigtig faktor, hvad angår individuel og kollektiv frigørelse, solidaritet og social samhørighed;
- H. der henviser til, at frivilligt arbejde som en vigtig faktor til at skabe social kapital og udvikling og til at fremme økonomisk og social samhørighed bidrager til at fremme målene i Europa 2020-strategien;
- I. der henviser til Rådets konklusioner af oktober 2011 om den rolle, som frivilligt arbejde inden for social- og arbejdsmarkedspolitikken spiller med hen syn til at tackle kønsuligheder;
- J. der henviser til, at de vedvarende bureaukratiske hindringer på nationalt plan hæmmer mulighederne for at udføre frivilligt arbejde, som endnu ikke er tilstrækkeligt anerkendt i de juridiske systemer i forskellige lande;
- K. der henviser til, at der i medlemsstaterne er indbyrdes meget forskellige lovgivningsmæssige rammer og former for organisering af frivilligt arbejde og forskelle i de frivilliges rettigheder, hvilket skyldes forskellige traditioner og kulturer;
- L. der henviser til, at den alvorlige økonomiske krise, stramningerne og skattebyrden truer den finansielle stabilitet for mange ngo'er, idrætsforetagender og frivillige foreninger, som dog i disse vanskelige tider fortsat gør, hvad de kan for at styrke integration og social velfærd;
- M. der henviser til, at der for at værne om resultaterne efter EYV 2011 bør udvikles en struktureret og koordineret tilgang på EU-plan hen imod en europæisk politik for frivilligt arbejde, som nu er fragmenteret og fordelt mellem forskellige tjenester;
- 1. noterer sig tallene anført i bilaget til Kommissionens rapport for EYV 2011 angående oplysningskampagnen, og beklager, at der kun blev opnået beskedne resultater på grund af manglen på økonomiske ressourcer;
- 2. anerkender og respekterer de forskellige former for frivilligt arbejde i medlemsstaterne, som kommer til udtryk i de forskellige nationale organisationer og foreninger, der er aktive i lokalsamfundene; opfordrer i denne forbindelse til en multikulturel tilgang fra medlemsstaternes side og en dybtgående analyse fra Kommissionens side af de nationale praksisser og traditioner for frivilligt arbejde med henblik på at fremme en fælles europæisk tilgang;
- 3. bemærker, at en yderligere konsolidering af en fælles europæisk tilgang til frivilligt arbejde vil skabe flere muligheder for unges mobilitet og beskæftigelsesegnethed, da de vil tilegne sig værdifulde færdigheder;

Tirsdag den 10. december 2013

4. glæder sig over, at flere medlemsstater har vedtaget eller modificeret lovgivningen på området med henblik på at skabe gunstige betingelser for frivilligt arbejde, og anbefaler andre medlemsstater at gøre det samme og fokusere på at styrke de frivilliges rettigheder på grundlag af det europæiske charter om rettigheder og pligter for frivillige;
5. opfordrer medlemsstaterne til at blive ved med at skabe et befordrende miljø for frivilligt arbejde, navnlig ved hjælp af en lovgivningsmæssig ramme, hvor en sådan stadig ikke findes;
6. bemærker, at nogle medlemsstater anvender Den Internationale Arbejdsorganisations håndbog om måling af frivilligt arbejde, og opfordrer de andre medlemslande til at gøre det samme, så der kan indsamles sammenlignelige data, der kan give et klart billede af det frivillige arbejdes væsentlige bidrag til samfundet;
7. opfordrer til vedtagelse af en europæisk statut om frivillige foreninger for at fremme deres juridiske og institutionelle anerkendelse;
8. understreger behovet for at fremme frivilligt arbejde, især blandt skolebørn, studerende og andre unge, med henblik på at øge solidariteten og støtten hertil;
9. bemærker, at det store antal europæiske kvalifikationspas, der er blevet oprettet online i de seneste måneder, beviser den elektroniske pungs succes og dens nytteværdi med hensyn til at give et samlet overblik over individers færdigheder, herunder dem, der tilegnes gennem frivilligt arbejde, så de eventuelt kan blive anerkendt officielt både i erhvervsøjemed og til læring;
10. understreger, at de kompetencer og færdigheder, der tilegnes gennem frivilligt arbejde, hvilket kan betragtes som ikke-formel og uformel læring og arbejds erfaring, er plusser på CV'et og nyttige i arbejdslivet;
11. mener, at det foreslåede Europass-erfaringsdokument vil gøre det muligt for de frivillige at beskrive og nedfælde de færdigheder, som de har opnået i kraft af deres frivillige arbejde, og som ikke nødvendigvis fører til certificering, og opfordrer i lyset af Rådets henstilling om validering af ikke-formel og uformel læring Kommissionen til at lancere dette dokument hurtigst muligt;
12. understreger de ovennævnte kompetencer og færdigheders betydning med hensyn til at motivere unge mennesker til at udføre frivilligt arbejde, til at skabe social kapital og til at fremme samfundsudviklingen;
13. foreslår, at man er opmærksom på en ligelig kønsfordeling inden for den frivillige sektor og især på den udtalte forskel blandt de frivillige ledere, hvor mændene er overrepræsenteret på de ledende poster;
14. mener, at de kompetencer, som unge tilegner sig gennem frivilligt arbejde, skal indgå i det europæiske kvalifikationspas og Europass, således at formel og ikke-formel læring bliver behandlet lige;
15. fremhæver, at frivilligt arbejde gør det muligt for unge med tidligt afbrudt skolegang at genfinde et inklusivt miljø og inklusive aktiviteter;
16. bekræfter sin støtte til Kommissionens initiativ om at oprette et »frivilligt europæisk korps for humanitær bistand«, der skal fremme en hurtig og koordineret reaktion fra EU på humanitære kriser og alvorlige naturkatastrofer gennem støtte til uddannelse, mobilisering og ledelse af frivillige i forbindelse med ydelse af humanitær bistand fra EU;
17. understreger, at frivilligt arbejde, der bliver stadig mere udbredt blandt unge såvel som ældre, fremmer tværkulturel læring, europæisk identitetsfølelse og solidaritet mellem generationerne og bidrager til aktiv aldring og aktivt medborgerskab i alle faser af livet;
18. gør opmærksom på, at frivilligt arbejde er en mulighed for både unge og ældre til at yde et bidrag til samfundet og få anerkendelse og blive værdsat herfor, samt at dette øger deres livskvalitet, velbefindende og generelle sundhed;

Tirsdag den 10. december 2013

19. minder om, at det med henblik på at fremme frivilligt arbejde i alle aldersgrupper er vigtigt, at der er et stort udvalg af muligheder for frivilligt arbejde, at udgifts- og informationsniveauet og infrastrukturen ikke udgør en hindring, samt at de frivillige er dækket af både en ansvarsforsikring og en ulykkesforsikring;
20. mener, at frivilligt arbejde som en aktiv form for opbygning af civilsamfundet kan bidrage til interkulturel dialog og spille en rolle med hensyn til at bekæmpe fordomme og racisme;
21. fremhæver, at frivilligt arbejde spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at skabe menneskelig og social kapital og fremme social integration; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende den altafgørende merværdi ved frivilligt arbejde på idrætsområdet, og nærmere bestemt inden for amatøridrætten, hvor mange idrætsorganisationer ikke ville kunne klare sig uden de frivillige;
22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende den store merværdi ved frivilligt arbejde i disse tider præget af en alvorlig økonomisk krise;
23. understreger, at en kontinuerlig indsats er påkrævet for at sikre, at kvinder får lige adgang til frivillige aktiviteter;
24. henleder opmærksomheden på behovet for kontinuitet mellem EYV 2011 og de efterfølgende EYV'er for at sikre, at frivilligt arbejde betragtes som et vigtigt udtryk for aktivt medborgerskab, og opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at medtage frivilligt arbejde som et vigtigt bidrag til aktivt medborgerskab i løbet af borgernes Europaår;
25. opfordrer medlemsstaterne til at sikre bæredygtigheden af de resultater, der er opnået på nationalt niveau i løbet af EYV 2011;
26. opfordrer Kommissionen til at indføre og udvikle en politik for frivilligt arbejde og til at anvende den åbne koordinationsmetode med henblik på at lette udveksling og samarbejde mellem aktørerne i de forskellige medlemsstater;
27. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at tage de nødvendige skridt til at institutionalisere frivilligt arbejde i overensstemmelse med deres nationale arbejdsmarkedslovgivninger;
28. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at etablere ét fælles kontaktpunkt ved at gøre en tjeneste ansvarlig for politikken for frivilligt arbejde og for koordinering mellem Kommissionens tjenester og de forskellige institutioner;
29. gentager, at det er nødvendigt at oprette en centraliseret EU-portal som en fælleseuropæisk platform for koordinering på dette område i samarbejde med især europæiske frivillige organisationer, foreninger og netværk, og at denne også bør bestå af en database over bedste praksis for frivilligt arbejde og et afsnit om grænseoverskridende frivilligt arbejde med oplysninger om de tilgængelige programmer, priserne og betingelserne for deltagelse med henblik på at lette udveksling af oplysninger;
30. opfordrer medlemsstaterne til at oprette nationale koordinerende websites og søgemaskiner, hvormed enkeltpersoner på en let og velstruktureret måde kan finde mulighederne for at udføre frivilligt arbejde og organisationernes samarbejdsmuligheder;
31. opfordrer medlemsstaterne til fortsat at sikre stabile og bæredygtige ramme for frivillige og frivillige organisationer, både nationalt og på tværs af grænserne; anbefaler medlemsstaterne at opretholde det nationale koordineringsorgan for EYV 2011;
32. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre bestemmelserne i direktiv 2004/114/EF⁽¹⁾ om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste og til yderligere at forenkle visumudstedelsesprocedurerne eller helt at afskaffe disse for personer, der ønsker at udføre frivillige aktiviteter, bl.a. inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik;

⁽¹⁾ EUT L 375 af 23.12.2004, s. 12.

Tirsdag den 10. december 2013

33. opfordrer indtrængende de nationale, regionale og lokale myndigheder til at sikre passende finansiering, forenkle de administrative procedurer og indføre skatteincitamenter til fordel for frivillige organisationer og netværk, ikke mindst når de er små og råder over begrænsede midler; ønsker i den forbindelse en afklaring af begrebet tilskud til foreninger, således at finansiering af foreninger ikke længere forveksles med statsstøtte, som kan hæmme konkurrencen i den økonomiske sektor;
  34. opfordrer Kommissionen til at overveje muligheden af at tage frivilligt arbejdes økonomiske bidrag i betragtning i forbindelse med medfinansiering af europæiske projekter;
  35. påpeger betydningen af at fremme frivilligt arbejde også som et led i strategien for virksomhedernes sociale ansvar under overholdelse af den frivillige internationale standard ISO 26000:2010 om retningslinjer for virksomhedernes sociale ansvar;
  36. anmoder Kommissionen om at sikre, at medlemsstaterne gør forsikringsdækning for frivillige obligatorisk, så deres sundhed og sikkerhed under det frivillige arbejde beskyttes;
  37. anmoder de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, om at lovgive om frivilligt arbejde og fremme frivillige aktiviteter gennem bl.a. bestemmelser om den formelle, uformelle og ikke-formelle læring som styrkelse af de frivilliges færdigheder og erhvervsmæssige kompetencer;
  38. anmoder medlemsstaterne om at fremme frivilligt arbejde gennem bl.a. bestemmelser om den formelle, uformelle og ikke-formelle læring som styrkelse af de frivilliges færdigheder og erhvervsmæssige kompetencer, eftersom deres indsats i høj grad er altruistisk og uegennyttig; opfordrer dem til at indføre valgfrie træningskurser i frivilligt arbejde på uddannelsesinstitutionerne;
  39. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte den europæiske volontørtjeneste yderligere på universiteter og andre videregående uddannelsesinstitutioner;
  40. mener, at volontøraktiviteter i forbindelse med ikke-formel uddannelse bidrager til udvikling af kompetencer og kvalifikationer, der gør det lettere for volontører at komme ind på eller vende tilbage til arbejdsmarkedet;
  41. anbefaler, at Kommissionen opretholder kontakterne med EYV 2011 Alliances efterfølger — Den Europæiske Alliance for Frivilligt Arbejde og andre organisationer, der er baseret på frivilligt arbejde — og tager hensyn til de anbefalinger, der er indarbejdet i den politiske dagsorden for frivilligt arbejde i Europa (P.A.V.E.), som grundlag for en handlingsplan for fremtiden;
  42. anmoder Kommissionen om at afsætte de nødvendige midler til oprettelse af en europæisk udviklingsfond for frivilligt arbejde for at garantere opbygning af en passende støttende infrastruktur;
  43. understreger, at det er vigtigt på nationalt og europæisk plan at forenkle ngo'ernes adgang til EU-midler, navnlig ESF;
  44. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre Rådets henstilling om validering af ikke-formel og uformel læring og forud for måldatoen i 2018 at sikre indførelse af formelle strukturer til validering af viden, færdigheder og kompetencer opnået gennem frivilligt arbejde, som kan føre til anerkendte kvalifikationer, som uddannelsesinstitutioner, arbejdsgivere og andre bør anerkende;
  45. opfordrer Kommissionen til at anerkende volontørtid som mulig medfinansiering i naturalier i forbindelse med alle europæiske bevillinger og til at samarbejde med de frivillige organisationer om udvikling af systemer til registrering og dokumentation af volontørtid på basis af de mange tilgængelige værktøjer og modeller;
  46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter og regeringer.
-

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0558

Donorkoordination på EU-plan i forbindelse med udviklingsbistand**Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 2013 med henstillinger til Kommissionen om donorkoordination på EU-plan i forbindelse med udviklingsbistand (2013/2057(INL))**

(2016/C 468/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 9, artikel 151 og artikel 153, stk. 1, litra e),
- der henviser til artikel 209 og 210 i TEUF,
- der henviser til FN's årtusindeerklæring af 8. september 2000,
- der henviser til Pariserklæringen fra 2005, Accrahandlingsplanen fra 2008 og det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde fra 2011,
- der henviser til fælleserklæringen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om Den Europæiske Unions udviklingspolitik: Den europæiske konsensus ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. oktober 2011 »Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring« (COM(2011)0637),
- der henviser til Rådets konklusioner af 14. maj 2012 »Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring« ⁽²⁾,
- der henviser til konklusionerne fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, som mødtes i Rådet den 15. maj 2007, vedrørende »EU's adfærdskodeks om komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitikken« ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 28. september 2006 om »mere, bedre og hurtigere EU-udviklingsbistand — 2006-bistandseffektivitetspakken« ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. maj 2008 om opfølgning af Pariserklæringen fra 2005 om bistandseffektivitet ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2011 om det fjerde forum på højt plan om bistandseffektivitet ⁽⁶⁾,
- der henviser til konklusionerne af 17. november 2009 fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) om en operationel ramme for bistandseffektivitet ⁽⁷⁾,
- der henviser til konklusionerne af 14. juni 2010 fra Udenrigsrådet (udviklingsministrene) om landeoverskridende arbejdsdeling ⁽⁸⁾, hvori der tilføjes og ændres en række elementer i den operationelle ramme for bistandseffektivitet,

⁽¹⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.⁽²⁾ Dok. 9369/12.⁽³⁾ Dok. 9558/07.⁽⁴⁾ EUT C 306 E af 15.12.2006, s. 373.⁽⁵⁾ EUT C 279 E af 19.11.2009, s. 100.⁽⁶⁾ EUT C 131 E af 8.5.2013, s. 80.⁽⁷⁾ Dok. 15912/09.⁽⁸⁾ Dok. 11081/10.

Onsdag den 11. december 2013

- der henviser til konklusionerne af 9. december 2010 fra Udenrigsrådet (udviklingsministrene) »Gensidig ansvarlighed og gennemsigtighed: Et fjerde kapitel til EU's operationelle ramme for bistandseffektivitet«⁽¹⁾,
  - der henviser til den konsoliderede tekst om en operationel ramme for bistandseffektivitet, der blev vedtaget af Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union den 11. januar 2011⁽²⁾,
  - der henviser til rapporten fra oktober 2009 med titlen »Aid Effectiveness Agenda: Benefits of a European Approach«, bestilt af Kommissionens Generaldirektorat for Udvikling⁽³⁾,
  - der henviser til den endelige rapport fra marts 2011 med titlen »Joint Multiannual Programming«, som var bestilt af Kommissionens Generaldirektorat for Udvikling⁽⁴⁾,
  - der henviser til »Final report of the Evaluation of the Paris Declaration: Phase 2«, der blev offentliggjort i maj 2011,
  - der henviser til rapporten »The cost of Non-Europe« om øget koordination mellem EU-donorere, som blev forelagt Udviklingsudvalget den 10. juli 2013,
  - der henviser til Rådets afgørelse af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (2010/427/EU)⁽⁵⁾, navnlig artikel 9 om instrumenter for optræden udadtil samt programmering,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 42 og 48,
  - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Udenrigsudvalget (A7-0393/2013),
- A. der henviser til, at de seneste skøn, der fremlægges i ovennævnte rapport »The Cost of Non-Europe«, viser, at der årligt ville kunne spares helt op til 800 mio. EUR gennem en reduktion af transaktionsomkostningerne, hvis EU og dets medlemsstater koncentrerer deres bistand på færre lande og aktiviteter; og der henviser til, at der kunne opnås årlige besparelser på yderligere 8,4 mia. EUR, hvis landetildelingene blev fuldstændig samordnet og havde fattigdomsbekæmpelse som eneste mål;
- B. der henviser til, at en mere effektiv koordination på EU-plan er et yderst vigtigt anliggende i en situation, hvor der samlet set er gjort begrænsede fremskridt i retning af at nå FN's mål om at yde 0,7 % af bruttonationalindkomsten i officiel udviklingsbistand senest i 2015;
- C. der henviser til, at øget effektivitet i anvendelsen af udviklingsbistanden — i lyset af den internationale demografi og den fremtidige større indbyrdes afhængighed mellem EU som helhed og det, der i dag er den tredje verden — vil tilvejebringe mere effektiv bistand ude i indsatsområderne og vil have den yderligere fordel at skabe større gensidig respekt fremover;
- D. der henviser til, at en samordnet indsats fra EU som helhed, især ved oprettelse af et udvalg bestående af repræsentanter for Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet, har en merværdi, som hvad angår den politiske og finansielle løftestangseffekt er større end summen af den enkelte indsats fra de 28 medlemsstater og Kommissionens side;
- E. der henviser til, at EU og dets medlemsstater fortsat bør foregå med et godt eksempel og mindske fragmenteringen af bistanden ved fuldt ud at gennemføre de internationale forpligtelser om bistands- og udviklingseffektivitet, som blev indgået i Paris, Accra og Busan, og ved at bygge videre på de fremskridt, der blev gjort under den nuværende fælles programmeringsproces;

⁽¹⁾ Dok. 17769/10.

⁽²⁾ Dok. 18239/10.

⁽³⁾ Projekt nr. 2008/170204 — Version 1.

⁽⁴⁾ Projekt nr. 2010/250763 — Version 1.

⁽⁵⁾ EUT L 201 af 20.5.2010, s. 3.

Onsdag den 11. december 2013

- F. der henviser til, at EU's donorkoordination bør bidrage til målsætningen om at gøre en ende på al formel og uformel bundet bistand og til at ændre »dagsordenen om bistandseffektivitet« til en »dagsorden om udviklingseffektivitet«;
- G. der henviser til, at EU's initiativer med sigte på at forbedre donorkoordinationen primært er af frivillig, ikke-bindende karakter; og der henviser til, at EU's adfærdskodeks om komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitikken kun har ført til begrænsede resultater;
- H. der henviser til, at traktaterne giver EU retsgrundlaget til at styrke sammenhængen i og effektiviteten af EU's eksterne foranstaltninger;
- I. der henviser til, at Kommissionen bør være drivkraften bag en fuldstændig gennemførelse af dagsordenen for bistands- og udviklingseffektivitet på EU-plan;
1. opfordrer EU og dets medlemsstater til at leve op til deres forpligtelser i henhold til Paris-erklæringen, Accra-handlingsplanen og det globale Busan-partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde, idet de primære hindringer herfor er manglende politisk vilje, bureaukrati og høje transaktionsomkostninger; minder i denne forbindelse om, at en grundlæggende betingelse for opfyldelsen af »dagsordenen om bistandseffektivitet« er fuld inddragelse af princippet om »demokratisk ejerskab«, hvilket betyder, at udviklingsstrategier er landestyrket og afspejler alle nationale interessenters engagement;
  2. opfordrer EU og dets medlemsstater til at drage fuld nytte af bestemmelserne om udvikling i TEUF, ifølge hvilke EU og dets medlemsstater bør styrke komplementariteten i deres indsats med hensyn til udviklingssamarbejde (artikel 208 og 210 i TEUF) med henblik på at styrke en effektiv samordning mellem EU-donorerne;
  3. opfordrer til en mere effektiv samordning af arbejdsdelingen i det enkelte land fra EU's og dets medlemsstaters side for at undgå overlappende foranstaltninger og høje transaktionsomkostninger; fastholder ligeledes, at det er nødvendigt at foretage en omhyggelig analyse af hvert enkelt modtagerlands specifikke behovssituation, samtidig med at det sikres, at finansierede projekter er forankret i den lokale økonomi og er til gavn for dem, der har størst behov;
  4. kræver en mere effektiv samordning af bistandens fordeling mellem de forskellige lande fra EU's og dets medlemsstaters side med henblik på at løse problemet med »donordarlings« og »donorstedbørn«; understreger, at EU's arbejdsdelingspolitik bør sikre, at der fuldt ud tages hensyn til horisontale spørgsmål såsom menneskerettigheder, ligestilling og klimaændringer; understreger endvidere, at målsætningen om at øge bistandens virkning og opnå bedre resultater og større nytteværdi for pengene ikke bør føre til en udviklingspolitik, der tilstræber at undgå risici og derfor kun fokuserer på »nemme lande«;
  5. efterlyser en nyvurdering af EU's og dets medlemsstaters komparative fordele i fordelingen af opgaver på udviklingsområdet ved at vurdere styrker og svagheder, som bør inddrage de pågældende medlemsstater (eller Kommissionen) samt andre donorer og partnerlande;
  6. henviser imidlertid til, at der også er behov for en bedre samordning med det internationale samfund og, endnu vigtigere, med lokale aktører, herunder navnlig med lokalregeringer, nationale parlamenter, civilsamfundet og ikke-statslige organisationer; minder om årtusindudviklingsmål nr. 8 om opbygningen af et globalt partnerskab for udvikling og tilskynder til, at alle udviklingsaktører i højere grad medvirker og samarbejder;
  7. understreger, at multilaterale udviklingsorganisationer har potentiale til at gøre bistanden mere målrettet og maksimere dens effektivitet ved at samle donorlandenes ressourcer i en pulje; konstaterer, at anvendelsen af ressourcer, der stilles til rådighed af internationale organisationer, også gør det muligt for donorer at udveksle oplysninger om udviklingsaktiviteterne, hvilket fører til større åbenhed og ansvarlighed;
  8. understreger betydningen af at støtte disse landes kapacitetsudvikling, således at de kan opbygge den kompetence, den viden og de institutioner, der kræves, for at de effektivt kan styre deres egen udvikling; understreger betydningen af frihandel, markedsøkonomi og iværksætterånd, for at udviklingslandene selv kan bekæmpe fattigdom og således skabe en holdbar økonomisk udvikling og mindske deres afhængighed af bistand; understreger ligeledes betydningen af at fremme og beskytte god regeringsførelse samt af, at myndighederne i modtagerlandene bekæmper korruption og opbygger deres skatteinfrastruktur, således at de kan sikre deres skatteindkomster og modvirke skatteflugt og ulovlig kapitalflugt;

Onsdag den 11. december 2013

9. fremhæver den voksende betydning af utraditionelle donorer såvel som af investeringer fra den private sektor og filantropiske finansielle strømme til udviklingslandene, som betyder yderligere udfordringer til samordningen; mener, at de nye rammer for samordning af udviklingsbistand fra EU-donorer også bør tage hensyn til mulighederne for at integrere disse aspekter, med udgangspunkt i de forpligtelser der er indgået som led i Busan-partnerskabet for effektivt udviklingssamarbejde;

10. understreger vigtigheden af en nuanceret tilgang til spørgsmålet om bistandens effektivitet, der tager højde for partnerlandenes udviklingsniveau (mindst udviklede lande, skrøbelige stater eller mellemindkomstlande) og deres specifikke behov; denne differentierede tilgang bør baseres på flerdimensionelle udviklingsindikatorer, der rækker ud over BNP og tager hensyn til landeintern fattigdom, ulighed og sårbarhed;

11. opfordrer medlemsstaterne til at udnytte nye elektroniske værktøjer fuldt ud til samordning af projekter, såsom ODAmoz (Official Development Assistance to Mozambique Database), der blev skabt med finansiering fra EU;

12. opfordrer EU til at sikre, at forpligtelserne vedrørende bistands- og udviklingseffektivitet afspejles fuldt ud i alle de finansieringsmekanismer, der har relevans for udviklingssamarbejdet;

13. understreger, at forbedret donorkoordination er absolut nødvendigt i lyset af begrænsningerne på medlemsstats- og EU-budgetterne som følge af de økonomiske vanskeligheder og på grund af det voksende politiske fokus på at kunne dokumentere en mere effektiv anvendelse af bistandsmidlerne, og understreger, at EU bør spille en central rolle i at fremme dette, og at samordningen bør dække alle vigtige aspekter ved alle udviklingsprojekter, herunder planlægning, overvågning og evaluering af disse;

14. mener, at de nuværende EU-initiativer med sigte på at forbedre donorkoordinationen i kraft af deres frivillige, ikke-bindende karakter ikke helt har udnyttet EU's og dets medlemsstaters fulde potentiale til at gøre deres udviklingsbistand mere virkningsfuld og effektiv; opfordrer derfor EU og medlemsstaterne til at oprette et nyt koordinationsinstrument i form af en forordning;

15. anmoder Kommissionen om, helst inden 31. december 2015 og under alle omstændigheder ikke senere end det første halvår af 2016, at fremlægge et forslag til retsakt, på grundlag af artikel 209 og 210 i TEUF, om de reguleringsmæssige aspekter af EU-donorkoordination af udviklingshjælp, der følger på vedtagelsen og implementeringen af en køreplan for forberedende foranstaltninger til at lette disse reguleringsmæssige aspekters ikrafttræden, på baggrund af de detaljerede henstillinger, der er fremsat i bilaget hertil;

16. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at evaluere denne køreplan på grundlag af et i forvejen aftalt sæt indikatorer; mener, at deltagerne i denne proces skal bestå af dels EU-delegationerne sammen med medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer i partnerlandene og dels GD DEVCO og EU-Udenrigstjenesten sammen med repræsentanter for medlemsstaterne; mener, at denne proces skal indebære, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten aflægger rapport til Europa-Parlamentet med henblik på at opnå enighed om implementeringen af køreplanen;

17. bekræfter, at disse henstillinger respekterer borgernes grundlæggende rettigheder og nærhedsprincippet;

18. finder, at forslaget er uden finansielle følgevirkninger;

19. pålægger sin formand at sende denne beslutning og de udførlige henstillinger i bilaget til Kommissionen og Rådet.

Onsdag den 11. december 2013

BILAG TIL BESLUTNINGEN:

DETALJEREDE HENSTILLINGER VEDRØRENDE INDHOLDET AF DET UDBEDTE FORSLAG

Henstilling 1 (om formålet med og anvendelsesområdet for den forordning, der skal vedtages)

Formålet med forordningen bør være at kodificere og styrke mekanismer og praksisser med henblik på at sikre større komplementaritet i og effektiv koordination af udviklingsbistanden. Dens anvendelsesområde bør tilvejebringe en tilfredsstillende løsning på spørgsmålet om at øge effektiviteten af EU's udviklingsbistand.

Forordningen bør gælde for alle medlemsstater og for EU's institutioner.

Henstilling 2 (om de generelle principper, der bør styre koordinationen mellem EU's donorer)

Forordningen bør kodificere følgende principper:

- Tilknytning: EU og dets medlemsstater skal respektere partnerlandets lederskab og rette sig ind efter strategier, der styres af centralregeringen. De bør, hvor det er relevant, inkludere foranstaltninger, der kan bidrage til at styrke partnerlandets kapacitet til at styre operationelle rammer for donorkoordination.
- Harmonisering: EU og dets medlemsstater bør på landeniveau gennemføre fælles ordninger for programmering (fælles programmering) og arbejde sammen om at mindske antallet af individuelle, ofte overlappende, inspektionsbesøg og analyserende gennemgange. De bør endvidere tillægge ledende donorer beføjelser til at gennemføre aktiviteter, hvortil en af disse donorer har en komparativ fordel på sektor- eller landeplan.
- Tilpasning: EU og dets medlemsstater bør basere deres overordnede støtte (landestrategier, politisk dialog og programmer om udviklingssamarbejde) på partnerlandenes nationale udviklingsstrategier og regelmæssige evalueringer af fremskridtene med hensyn til gennemførelsen af disse strategier. For at gøre bistandsadministrationen mindre besværlig bør de som første prioritet anvende landesystemer. EU og dets medlemsstater bør undgå at oprette særlige strukturer til den daglige forvaltning og implementering af bistandsfinansierede projekter og programmer.
- Forudsigelighed i finansieringen: EU og dets medlemsstater bør for effektivt at koordinere deres bistandsindsatser give udviklingslandene rettidige oplysninger om deres rullende udgifts- og/eller gennemførelsesplaner med angivelse af en vejledende ressourcefordeling, således at partnerlandene får mulighed for at integrere disse i deres mellemfristede planlægning.
- Gennemsigtighed og gensidig ansvarlighed: EU og dets medlemsstater bør samarbejde med partnerlandene om at etablere indbyrdes aftalte rammer, som kan tilvejebringe pålidelige vurderinger af landesystemernes resultatopnåelse, gennemsigtighed og ansvarlighed, og om at forbedre tilgængeligheden og kvaliteten af data i partnerlandene. Centrale initiativer, der bidrager til opfyldelsen af dette mål, som f.eks. EU's gennemsigtighedsgaranti og det internationale initiativ vedrørende gennemsigtighed i bistanden, bør fremmes yderligere.
- En differentieret tilgang: Ved gennemførelsen af denne forordning bør der anlægges en differentieret tilgang med udgangspunkt i hhv. udviklingssituation og -behov, således at partnerlandene og -regionerne tilbydes et specifikt, skræddersyet samarbejde baseret på deres egne behov, strategier, prioriteter og aktiver.
- Gennemgang, evaluering og drøftelse af resultater: EU bør overvåge og aflægge rapport om gennemførelsen af forordningen. Trufne foranstaltninger bør årligt indberettes til de nationale parlamenter og til Europa-Parlamentet.

Onsdag den 11. december 2013

Henstilling 3 (om fælles programmering)

Forordningen bør kodificere EU's og dets medlemsstaters forpligtelse til at øge deres deltagelse i fælles flerårig programmering tilpasset partnerlandenes udviklingsstrategier, og herunder i størst muligt omfang synkroniseringen med programcyklusser på partnerlandniveau. Det fælles programmeringsramme er et pragmatisk redskab, der skal fremme arbejdsdelingen, og som bør komplementere og styrke eksisterende ordninger for donorkoordination, således at unødige parallelle processer undgås.

Forordningen bør sikre, at EU aktivt overvåger fremskridtene på landeplan og fra hovedkvarteret med henblik på at sikre, at der løbende gøres fremskridt med hensyn til opfyldelsen af eksisterende forpligtelser, og at køreplanerne for gennemførelse af EU's fælles programmeringsramme følges behørigt.

Henstilling 4 (om arbejdsdeling)

EU og dets medlemsstater har udviklet en bred vifte af vejledende principper for, hvordan effektiv arbejdsdeling bør foregå. EU's adfærdskodeks om komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitik giver vejledning til EU og dets medlemsstater og bør hurtigt gennemføres i alle partnerlande.

Henstilling 4.1: om arbejdsdeling internt i landet

EU og dets medlemsstater bør mindske transaktionsomkostningerne ved at begrænse antallet af EU-donorer, der tager aktivt del i sektorpolitiske drøftelser og samarbejdsaktiviteter. Med dette for øje bør de udvikle og gennemføre planer for udtræden af sektorer med henblik på forbedret sektorkoncentration på grundlag af såvel en dialog med partnerregeringerne og øvrige donorer som en konsekvensanalyse af eventuelle huller i finansieringen.

Henstilling 4.2: om arbejdsdeling mellem landene

Med henblik på at mindske opsplitning af bistanden mellem landene og donorspredning bør EU og dets medlemsstater sikre, at deres landetildelinger foretages på et informeret grundlag, blandt andet ved at tage højde for andre medlemsstaters intentioner og mulighederne for, at EU-bistanden får en virkning. Medlemsstaterne bør tilstræbe bedre geografisk koncentration, mens Kommissionen skal spille en koordinerende rolle, især i donorstedbørn-lande. I denne forbindelse kan fælles EU-analyser og strategier for både EU's »donordarlings« og »donorstedbørn« fungere som grundlag for en bedre arbejdsdeling mellem landene.

Henstilling 5 (om overvågning af fremskridt fra hovedkvarteret og på landeplan)

Forordningen bør kodificere mekanismerne til at indberette tegn på fremskridt med hensyn til øget donorkoordination på landeplan ved blandt andet at medtage: a) ikke-sammenkørte oplysninger om alle relevante bistandsstrømme, b) fremskridt i de fælles programmeringsprocesser, med særligt fokus på arbejdsdeling, c) dokumentation for reducerede transaktionsomkostninger som følge af arbejdsdeling og d) integrering af fælles programmering og arbejdsdeling i strategiske planlægningsprocesser.

Disse oplysninger bør stilles til rådighed for partnerlandene, så de kan gengive dem i deres nationale budgetdokumenter, og dermed fremme gennemsigtigheden for parlamenterne, civilsamfundet og andre relevante aktører.

Henstilling 6 (om inddragelse af nationale parlamenter i overvågning af donorkoordinationen)

Forordningen bør indeholde bestemmelser, der sigter mod at øge de nationale parlameters deltagelse i overvågning af donorkoordinationen. I dette øjemed bør der afholdes årlige møder mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter med henblik på at vurdere fremskridtene og drøfte resultaterne.

Henstilling 7 (om årsberetningen til Europa-Parlamentet og Rådet)

Forordningen bør indeholde bestemmelser om evaluering ved hjælp af en årsberetning. Kommissionen bør undersøge, hvilke fremskridt der er gjort med gennemførelsen af de foranstaltninger, der træffes under forordningen, og forelægge en årsberetning for Europa-Parlamentet og Rådet samt for det i henstilling 9 omhandlede udvalg om gennemførelsen og resultaterne vedrørende koordination af EU-bistanden.

Onsdag den 11. december 2013

Rapporten bør endvidere fremsendes til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Årsberetningen bør være baseret på oplysninger vedrørende det foregående år, som leveres af hovedkvarteret og landekontoret. Den bør vurdere resultaterne af bestræbelserne på at forbedre koordinationen af EU's og dets medlemsstaters udviklingspolitikker, idet der så vidt muligt anvendes specifikke, målbare indikatorer for de fremskridt, der sker med hensyn til at nå målene i forordningen.

Henstilling 8 (om evaluering)

Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori gennemførelsen af denne forordning i de første tre år evalueres, om nødvendigt ledsaget af et forslag til retsakt om indførelse af de nødvendige ændringer.

Henstilling 9 (om oprettelse af koordinationsudvalget)

Forordningen bør indeholde bestemmelser om oprettelse af et udvalg. Udvalget bør selv vedtage sin forretningsorden og bør bestå af repræsentanter for Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0575

Menneskerettighederne i verden 2012 og EU's menneskerettighedspolitik

Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 2013 om EU's årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i verden i 2012 og EU's politik på området (2013/2152(INI))

(2016/C 468/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder og andre FN-traktater og -instrumenter på menneskerettighedsområdet,
- der henviser til De Forenede Nationers millenniumerklæring af 8. september 2000 (A/Res/55/2) og til de relevante resolutioner fra FN's Generalforsamling,
- der henviser til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til EU's årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i verden i 2012, som vedtoges af Rådet den 6. juni 2013,
- der henviser til sin beslutning af 13. december 2012 om årsberetningen om menneskerettigheder og demokrati i verden 2011 og EU's politik om menneskerettigheder og demokrati ⁽¹⁾,
- der henviser til EU's strategiramme og handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati (11855/2012) vedtaget af Rådet (udenrigsanliggender) den 25. juni 2012,
- der henviser til sin beslutning af 13. december 2012 om revisionen af EU's menneskerettighedsstrategi ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2012/440/FUSP af 25. juli 2012 om udnævnelse af Den Europæiske Unions særlige repræsentant for menneskerettigheder ⁽³⁾,
- der henviser til sin henstilling af 13. juni 2012 om EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 14. maj 2012 vedrørende »Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring»,
- der henviser til sin henstilling af 13. juni 2013 til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og næstformand i Kommissionen, til Rådet og til Kommissionen om revisionen i 2013 af EU-Udenrigstjenestens organisation og funktionsmåde ⁽⁵⁾,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettigheder og humanitær folkeret ⁽⁶⁾,
- der henviser til Den Europæiske Unions retningslinjer om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed og til Parlamentets henstilling til Rådet af 13. juni 2013 om udkast til EU-retningslinjer om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed,
- der henviser til EU's retningslinjer for fremme og beskyttelse af alle menneskerettigheder for lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle (LGBTI-personer),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0503.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0504.

⁽³⁾ EUT L 200 af 27.7.2012, s. 21.

⁽⁴⁾ EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 114.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0278.

⁽⁶⁾ http://www.eeas.europa.eu/human_rights/docs/guidelines_en.pdf.

Onsdag den 11. december 2013

- der henviser til EU's retningslinjer om menneskerettighedsdialoger, som vedtoges af Rådet den 13. december 2001 og blev revideret den 19. januar 2009,
- der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2013 om korruption i den offentlige og private sektor:: indvirkningen på menneskerettighederne i tredjelande ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. februar 2013 om De Forenede Nationers Menneskerettighedsråds 22. samling ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. november 2011 om EU's støtte til Den Internationale Straffedomstol: håndtering af udfordringer og vanskeligheder ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. december 2011 om revision af den europæiske naboskabspolitik ⁽⁴⁾,
- der henviser til de fælles meddelelser fra Europa-Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 20. marts 2013 »Den europæiske naboskabspolitik: På vej mod et stærkere partnerskab« (JOIN(2013)4) og af 25. maj 2011 »En ny tilgang til nabolande i forandring: Revision af den europæiske naboskabspolitik« (COM(2011)0303),
- der henviser til strategidokument 2011-2013 om Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR) og til Kommissionens forslag til en ny finansforordning for EIDHR 2014-2020 (COM(2011)0844),
- der henviser til sin henstilling af 29. marts 2012 til Rådet om de nærmere retningslinjer for den mulige oprettelse af en europæisk demokratifond ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. juni 2010 om EU-politikker til fordel for menneskerettighedsforkæmpere ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. juli 2011 om eksterne EU-politikker til fremme af demokratisering ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. december 2012 om en strategi for digital frihed i EU's udenrigspolitik ⁽⁸⁾,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 67/176 af 20. december 2012 om et moratorium for anvendelsen af dødsstraf,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000), 1820 (2008), 1888 (2009), 1889 (2009), 1960 (2010) og 2106 (2013) om kvinder, fred og sikkerhed,
- der henviser til rapporten om EU-indikatorer for den omfattende strategi for EU's gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 og 1820 om kvinder, fred og sikkerhed, som vedtoges af Rådet den 13. maj 2011,
- der henviser til FN's resolutioner om barnets rettigheder, senest den af 4. april 2012 (66/141),
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om menneskerettigheder samt sociale og miljømæssige standarder i internationale handelsaftaler ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om international handelspolitik i lyset af de krav, som klimaændringerne medfører ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0394.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0055.

⁽³⁾ EUT C 153 E af 31.5.2013, s. 115.

⁽⁴⁾ EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 26.

⁽⁵⁾ EUT C 257 E af 6.9.2013, s. 13.

⁽⁶⁾ EUT C 236 E af 12.8.2011, s. 69.

⁽⁷⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 165.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0470.

⁽⁹⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 31.

⁽¹⁰⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 94.

Onsdag den 11. december 2013

- der henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om virksomhedernes sociale ansvar i internationale handelsaftaler ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0418/2013),
- A. der henviser til, at de forskellige overgangsprocesser, herunder folkelige opstande, konflikt- og postkonfliktsituationer, og de fastlåste overgange i autoritære lande har skabt stigende udfordringer for EU's politikker til støtte for menneskerettigheder og demokrati i verden; der henviser til, at EU's årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i verden i 2012 viser behovet for, at EU fortsætter med at udvikle fleksible politiske svar; der henviser til, at det mest grundlæggende politiske valg for EU drejer sig om modstandsdygtighed og politisk vilje til at forblive tro mod EU's grundlæggende værdier i en tid fyldt med udfordringer under presset fra andre politiske mål og interesser;
- B. der henviser til, at retspleje, retsstatsprincippet, ansvar, gennemsigtighed og ansvarlighed, bekæmpelse af straffrihed, retfærdig rettergang og et uafhængigt retsvæsen er absolutte forudsætninger i beskyttelsen af menneskerettighederne;
- C. der henviser til, at EU-traktatens artikel 21 yderligere forstærkede EU's forpligtelse til at lade sin optræden på den internationale scene bygge på principperne om demokrati, retsstat, menneskerettighedernes og de grundlæggende frihedsrettigheders universalitet og udelelighed, respekt for den menneskelige værdighed, principperne om lighed og solidaritet samt respekt for principperne i De Forenede Nationers pakt, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og folkeretten;
- D. der henviser til, at de politiske Københavnskriterier om »institutionel stabilitet, som garanterer demokrati, retsstatsforhold, menneskerettigheder samt respekt for og beskyttelse af mindretal« fortsat er et grundlæggende element i udvidelsesprocessen;
- E. der henviser til, at demonstrationerne i den arabiske verden fik EU til at anerkende tidligere tiders fejlslagne politikker og forpligte sig til en »mere for mere«-tilgang i revisionen af naboskabspolitikken, baseret på en forpligtelse til at »tilpasse omfanget af EU's støtte til partnerlandene i overensstemmelse med deres fremskridt med at gennemføre politiske reformer og opbygge et velforankret demokrati« samt respektere menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder frie og retfærdige valg, forenings-, ytrings- og forsamlingsfrihed, en fri presse og frie medier, en retsstat, der bygger på en uafhængig dømmende magt samt tanke-, samvittigheds- og religions- eller trosfrihed;
- F. der henviser til, at det i Rådets konklusioner om Kommissionens dagsorden for forandring i EU's udviklingspolitik, vedtaget i maj 2012, specifikt anføres, at »støtten til partnerne vil blive tilpasset til deres udviklingssituation og engagement og deres fremskridt med hensyn til menneskerettigheder, demokrati, retsstat og god regeringsførelse«; der henviser til, at det anføres i EU's seneste fælles holdning angående forummet på højt niveau om bistandseffektivitet, at der systematisk bør henvises til »demokratisk ejerskab«, hvor partnerlandene har ansvaret for at fremme et miljø, der virker befordrende på civilsamfundet, og for at styrke parlamenternes, de lokale myndigheders, de nationale revisionsorganers og de frie mediers rolle;
- G. der henviser til, at Rådet i juni 2012 vedtog en strategisk ramme og handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati, der forpligter EU-institutionerne til at nå flere håndgribelige politiske målsætninger; der henviser til, at Rådet i juli 2012 oprettede stillingen som og satte navn på EU's første tematiske særlige repræsentant for menneskerettigheder; der henviser til, at proceduren for vedtagelse af en ny handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati, som skal træde i kraft i januar 2015, hvor den nuværende handlingsplan udløber, skal starte i foråret 2014;
- H. der henviser til, at Den Europæiske Demokratifond blev oprettet i oktober 2012 med det primære formål at yde direkte støtte til prodemokratiske aktivister eller organisationer, der kæmper for en overgang til demokrati i de europæiske nabolande og andre lande;

⁽¹⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 101.

Onsdag den 11. december 2013

- I. der henviser til, at oprettelsen af EU-Udenrigstjenesten blev ledsaget af forsikringer om, at støtte til menneskerettigheder og demokrati ville være den røde tråd i EU's nye diplomatiske tjeneste; der henviser til, at netværket af EU-delegationer rundt om i verden giver næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik nye muligheder for at gennemføre EU's menneskerettighedspolitik;
- J. der henviser til, at det i sine beslutninger om den foregående årsberetning og om revisionen af EU's menneskerettighedsstrategi (som begge blev vedtaget i december 2012) understregede behovet for en reform af sin egen praksis med henblik på at integrere menneskerettigheder i alle sine aktiviteter og følge op sine hastebeslutninger, som fordømmer krænkelse af demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet;
- K. der henviser til, at Europa-Parlamentets Eurobarometer-meningsmåling, der blev foretaget i de 27 EU-medlemsstater i november og december 2012, endnu en gang viser, at beskyttelse af menneskerettighederne fortsat er den vigtigste værdi i europæernes øjne; der henviser til, at en troværdig gennemførelse af EU's erklærede forpligtelser til at støtte menneskerettigheder og demokrati i sine politikker udadtil er afgørende for opretholdelsen af troværdigheden af EU's udenrigspolitik generelt;
- L. der henviser til, at EU i december 2012 modtog Nobelprisen for sit bidrag til fremme af fred og forsoning, demokrati og menneskerettigheder i Europa;

Generelle bemærkninger

- 1. mener, at menneskerettighederne står i centrum for EU's forbindelser med alle tredjelande, herunder de strategiske partnere; understreger, at EU's menneskerettighedspolitik skal være konsekvent for så vidt angår overholdelse af de traktatmæssige forpligtelser og sikre sammenhæng mellem interne og eksterne politikker, og at man skal undgå dobbeltmoral i politikkerne udadtil; opfordrer derfor til vedtagelse af Rådets (Udenrigsanliggender) konklusioner om menneskerettigheder og strategiske partnere, som indebærer, at der indføres en fælles tærskel for medlemsstaterne og for EU-tjenestemænd med hensyn til menneskerettighedsspørgsmål, som disse som minimum skal tage op med deres strategiske partnere;
- 2. opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs- og sikkerhedsanliggender (VP/HR), EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder og EU-Udenrigstjenesten til at følge op på disse forpligtelser og integrere menneskerettigheder og demokrati i EU's forbindelser med sine partnere, herunder på højeste politiske niveau, ved at gøre brug af alle EU's relevante udenrigspolitiske instrumenter;
- 3. anerkender den vigtige rolle, som civilsamfundet spiller i forbindelse med beskyttelse og fremme af demokrati og menneskerettigheder; opfordrer VP/HR til at sikre et tæt samarbejde og partnerskab med civilsamfundet, herunder menneskerettighedsforkæmpere; mener endvidere, at EU bør gøre sin fulde indflydelse gældende i forhold til alle forkæmpere for menneskerettigheder, demokrati, frihed og åbenhed verden over;
- 4. erkender, at EU-institutionerne og alle medlemsstaterne bør anlægge en fast og sammenhængende tilgang til menneskerettighedskrænkelser over hele verden på en gennemsigtig og ansvarlig måde; mener, at EU, når det står over for tilfælde af vedvarende menneskerettighedskrænkelser, skal tale med én stemme og sikre, at dets budskab høres af såvel korrupte regeringer som deres befolkninger; opfordrer Rådet (Udenrigsanliggender) til at afholde en årlig offentlig debat om menneskerettigheder;
- 5. minder om, at det er fast besluttet på at blive tæt inddraget i og hørt om gennemførelsen af EU's strategiske ramme om menneskerettigheder og demokrati;

EU's årsberetning for 2012

- 6. glæder sig over vedtagelsen af EU's årsberetning om menneskerettighederne og demokrati i verden i 2012; forventer et løbende engagement fra VP/HR's side med regelmæssige rapporter til Parlamentet; opfordrer til aktive og konstruktive drøftelser blandt EU-institutionerne under udarbejdelsen af fremtidige beretninger, som øger synligheden af EU's indsats på dette område;

Onsdag den 11. december 2013

7. mener, at årsberetningen bør blive et vigtigt redskab for kommunikation og diskussion af EU's aktiviteter på området menneskerettigheder og demokrati; glæder sig derfor over tilsagnet fra VP/HF og EU-Udenrigstjenesten om at bruge EU's årsberetning som gennemførelsesrapporter om EU's strategiramme og handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati;
8. noterer sig henvisningerne til tiltagene fra EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder i årsberetningen og opfordrer VP/HF og EU-Udenrigstjenesten til at medtage mere dybdegående analyser, især hvad angår hans rolle i gennemførelsen af strategirammen og handlingsplanen, for at give en fyldestgørende beskrivelse af hans rolle og arbejde;
9. anerkender bestræbelserne på at opregne de forskellige EU-tiltag til støtte for menneskerettigheder og demokrati i landerapporterne, som giver et væld af oplysninger om EU-institutionernes arbejde rundt om i verden; beklager imidlertid, at landerapporterne stadig synes at mangle en systematisk, klar og sammenhængende ramme, som giver mulighed for en mere grundig analyse af virkningerne og effektiviteten af EU's tiltag;
10. gentager sit synspunkt om, at landerapporterne bør styrkes yderligere og bør afspejle gennemførelsen af landestrategierne for menneskerettigheder og således henvise til specifikke benchmarks baseret på et sæt af indikatorer til at vurdere både positive og negative tendenser, evaluere effektiviteten af EU's tiltag og give grundlag for at tilpasse niveauet af EU's støtte til fremskridtene med hensyn til menneskerettigheder, demokrati, retsstatsprincippet og god regeringsførelse;
11. glæder sig over bestræbelserne på at medtage Parlamentets indsats i årsberetningen, tilskynder til anvendelse af Parlamentets resultater og potentiale, herunder de talrige undersøgelser og analyser, som Parlamentet har bestilt, og opfordrer på det kraftigste VP/HR og EU-Udenrigstjenesten til at angive, hvad de har foretaget som opfølgning på Parlamentets beslutninger, herunder uopsættelige beslutninger om krænkelse af menneskerettighederne; opfordrer til en løbende informationsstrøm og et løbende samarbejde mellem Parlamentet og EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, specielt i nødsituationer;
12. glæder sig over EU's årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i verden i 2012, idet den viser den indsats, EU gør for at fremme integration af menneskerettigheder, ligestilling, demokrati og god regeringsførelse i udviklingspolitikker og -instrumenter;

EU's politiske ramme

Strategirammen og handlingsplanen

13. gentager sin påskønnelse af EU's strategiramme og handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati som en vigtig milepæl i bestræbelserne på at integrere menneskerettighederne i alle EU's eksterne politikker; understreger behovet for en generel konsensus og en øget koordinering af EU's menneskerettighedspolitik mellem EU-institutionerne og medlemsstaterne; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at intensivere indsatsen for at øge ejerskabsfølelsen hos medlemsstaterne med hensyn til denne handlingsplan; opfordrer til, at der i årsberetningen indføres et afsnit om medlemsstaternes gennemførelse af handlingsplanen;
14. understreger den afgørende betydning af en effektiv og troværdig gennemførelse af de erklærede forpligtelser, både i strategirammen og i handlingsplanen; påpeger, at troværdighed kræver tilstrækkelige ressourcer til målrettede menneskerettighedspolitikker og konsekvent mainstreaming på et højt politisk plan, såsom på ministerplan og topmøder med tredjelande, herunder med strategiske partnere;
15. beklager, at økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder i vid udstrækning er overset af EU's menneskerettighedspolitik i modstrid med EU's erklærede tilsagn om rettigheders udelelighed og indbyrdes uafhængighed, og opfordrer EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere bestræbelserne i denne retning, herunder også hvad angår arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder;
16. bemærker, at den nuværende handlingsplan vil blive afsluttet ved udgangen af 2014; forventer, at VP/HR og EU-Udenrigstjenesten i god tid forinden vil gennemgå den og indlede konsultationer med medlemsstaterne, Kommissionen, Parlamentet og civilsamfundet med henblik på vedtagelse af en ny handlingsplan, der vil træde i kraft i januar 2015;

Onsdag den 11. december 2013

EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder

17. anerkender betydningen af det mandat, som EU's første særlige repræsentant for menneskerettigheder har fået; opfordrer EU's særlige repræsentant til at styrke synligheden, mainstreamingen, sammenhængen og effektiviteten i EU's menneskerettighedspolitik, og i særdeleshed kvinders rettigheder og alle mindretals rettigheder, og til at finde den rette balance mellem stille og offentligt diplomati i udøvelsen af sit mandat; gentager sin henstilling om, at EU's særlige repræsentant regelmæssigt aflægger beretning til Parlamentet om sine aktiviteter og med en afklaring af hans tematiske og geografiske prioriteter og følger op på spørgsmål rejst af Parlamentet;

18. roser EU's særlige repræsentant for åbenheden i sin dialog med Parlamentet og civilsamfundet, der skaber en vigtig praksis, som bør fortsættes og konsolideres for at sikre behørig gennemsigtighed og ansvarlighed; glæder sig over EU's særlige repræsentants samarbejde med regionale organer og i multilaterale fora og opfordrer ham til yderligere at udvide disse aktiviteter;

19. glæder sig over, at samarbejdet med EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder blev medtaget i mandatet for EU's særlige geografiske repræsentant for Sahel, og opfordrer indtrængende Rådet og VP/HR til også at følge denne praksis med hensyn til mandaterne for EU's fremtidige særlige geografiske repræsentanter;

EU's retningslinjer om menneskerettigheder

20. glæder sig over vedtagelsen af EU-retningslinjerne om religions- og trosfrihed og om LGBTI-personers menneskerettigheder; minder dog EU-Udenrigstjenesten om, at den skal respektere god interinstitutionel praksis og inddrage de rette politiske organer i Parlamentet i tide, når den udvikler nye strategiske værktøjer, såsom retningslinjer, eller når den reviderer de eksisterende; minder om sin henstilling til Rådet om retningslinjer om religions- eller trosfrihed, hvori Parlamentet fremsatte forslag om et ambitiøst sæt af instrumenter, og om den konkrete gennemførelse af retningslinjerne med henblik på at gøre væsentlige fremskridt med hensyn til beskyttelse og fremme af denne grundlæggende og universelle frihed; glæder sig over den praksis, som EU-Udenrigstjenesten og Rådet har fulgt med at gennemgå og revidere ældre retningslinjer; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at indføre en mere grundig gennemgangsproces med omfattende høring af de berørte parter med henblik på at tilpasse sig skiftende omstændigheder;

21. opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten og Rådet til at være særlig opmærksomme på spørgsmålet om ordentlige gennemførelsesplaner for retningslinjerne; anbefaler yderligere uddannelse og bevidstgørelse af EU-Udenrigstjenestens og EU-delegationernes medarbejdere og af medlemsstaternes diplomater; udtrykker særlig bekymring med hensyn til gennemførelsen af retningslinjerne om den humanitære folkeret og retningslinjerne om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling;

Menneskerettighedsdialoger med tredjelande

22. noterer sig, at der fortsat er problemer med at opnå konkrete fremskridt i flere af EU's menneskerettighedsdialoger og -konsultationer; opfordrer EU til at søge nye metoder til at gøre dialogerne med de lande, der giver anledning til bekymring, mere meningsfulde; understreger behovet for at følge en beslutning, ambitiøs og gennemsigtig menneskerettighedspolitik i disse dialoger; opfordrer derfor EU til at drage klare politiske konklusioner, når menneskerettighedsdialogen ikke er konstruktiv, og til i sådanne tilfælde og i tilfælde af vedvarende menneskerettighedskrænkelser at lægge mere vægt på politisk dialog, demarcher og offentligt diplomati; advarer desuden mod at lede menneskerettighedsdiskussionerne væk fra de politiske dialoger på højt niveau;

23. mener, at menneskerettighedsdialoger og -høringer primært bør sigte mod at styrke og støtte civilsamfundet, menneskerettighedsforkæmpere, fagforeninger, journalister, advokater og parlamentarikere, der står frem og protesterer mod overgreb i hjemlandet og kræver, at deres rettigheder respekteres; opfordrer EU til at sikre, at menneskerettighedsdialogerne og -høringerne er ambitiøse og ledsages af klare offentlige benchmarks, på basis af hvilke det kan måles objektivt, om de er vellykkede;

Onsdag den 11. december 2013

24. minder om, at korruption i offentlige og private sektorer fastholder og øger uligheder og forskelsbehandling, når det gælder udøvelse på lige fod af civile, politiske, økonomiske eller sociale og kulturelle rettigheder, og understreger, at det er bevist, at korruption og menneskerettighedskrænkelser omfatter magtmisbrug, manglende ansvarlighed og forskellige former for forskelsbehandling; kræver den størst mulige grad af ansvarlighed og gennemsigtighed i den eksterne bistand og i de offentlige budgetter i forhold til EU-budgettet og den eksterne bistand;

Landestrategier for menneskerettigheder og kontaktpunkter for menneskerettigheder

25. noterer sig EU-Udenrigstjenestens indsats for at færdiggøre den første omgang af EU's landestrategier for menneskerettigheder; gentager sin støtte til målet om at give ejerskab til landestrategien til EU's delegation og medlemsstaternes ambassader på stedet, samtidig med at der sikres kvalitetskontrol på hovedkvarterniveau; beklager dog den manglende gennemsigtighed med hensyn til indholdet af landestrategierne; gentager sin opfordring til, at i det mindste hovedprioriteterne i de enkelte landestrategier offentliggøres, og til, at Parlamentet får adgang til disse strategier, således at det kan foretage en passende kontrol; opfordrer EU til at foretage en offentlig vurdering af de erfaringer, der er gjort under den første omgang af EU's landestrategier for menneskerettigheder, og kortlægge den bedste praksis for næste omgang;

26. glæder sig over det næsten komplette netværk af kontaktpunkter for menneskerettigheder i EU-delegationerne; opfordrer VP/HR og EU-Udenrigstjenesten til at udvikle en plan for, hvordan dette netværk kan bruges, med henblik på at udnytte dets fulde potentiale; opfordrer EU-delegationerne til at offentliggøre kontaktoplysninger for alle kontaktpunkter for menneskerettigheder og EU's forbindelsesofficerer for menneskerettighedsforkæmpere;

Menneskerettigheder i EU's handelspolitik

27. støtter praksissen med at medtage ufravigelige juridisk bindende menneskerettighedsklausuler i EU's internationale aftaler med tredjelande og mener, at der også systematisk bør indsættes menneskerettighedsklausuler i handelsaftaler; opfordrer til en effektiv overvågning af anvendelsen heraf og til tilbagemelding til Parlamentets ansvarlige udvalg om vurderingen heraf og med forslag til respons;

28. påpeger, at Parlamentet bør nægte at godkende internationale aftaler, når der forekommer alvorlige krænkelser af menneskerettighederne;

29. minder om, at den reviderede GSP-ordning træder i kraft den 1. januar 2014; glæder sig over fortsættelsen af GSP +-ordningen, hvorved lande kan få ekstra toldpræferencer, når de har ratificeret og gennemført de 27 centrale konventioner om menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder og miljøet; minder om muligheden for at suspendere GSP-præferencer, GSP+-præferencer og »alt undtagen våben«-ordningen i tilfælde af alvorlige krænkelser af menneskerettighederne; opfordrer Kommissionen til at gøre vurderingerne af, om GSP+-berettigelseskrakterne er opfyldt, offentligt tilgængelige for at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden;

30. opfordrer desuden EU til at fastlægge og vedtage specifikke politiske retningslinjer for en effektiv inddragelse af menneskerettigheder i sine handels- og investeringsaftaler for at opnå metodologisk konsistens og stringens i menneskerettighedskonsekvensanalyserne;

Menneskerettigheder i EU's udviklingspolitik

31. understreger, at Busan-partnerskabet for effektivt udviklingssamarbejde har opfordret det internationale samfund til at vedtage en menneskerettighedsbaseret tilgang til internationalt samarbejde med henblik på at gøre udviklingsindsatsen mere effektiv;

32. opfordrer Kommissionen til at foretage omfattende konsekvensanalyser af EU's udviklingssamarbejdsprojekter, som bør omfatte en vurdering af deres indvirkning på menneskerettighedssituationen, med henblik på at sikre, at EU's indsats på udviklingsområdet ikke bidrager til yderligere marginalisering af grupper, der udsættes for diskrimination, og at EU-midlerne fordeles retfærdigt mellem et lands forskellige regioner på grundlag af disses behov og udviklingsniveau;

Onsdag den 11. december 2013

33. gentager, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten bør have ansvaret for vedtagelsen af en rettighedsbaseret tilgang i den fremtidige programmeringsperiode;

34. er af den opfattelse, at nationale parlamenter og civilsamfundsorganisationer spiller en vigtig rolle i den effektive gennemførelse af menneskerettighedsbestemmelserne, og understreger, at passende betingelser bør gennemføres for deres deltagelse i beslutningstagningen med henblik på at fremme deres reelle engagement i de valg, der træffes i spørgsmål om den udviklingsstrategiske politik;

Den Europæiske Unions politik for overgangsprocesser

35. bemærker, at det i de seneste år meget tydeligt har vist sig, hvor vigtigt det er, at EU's udenrigspolitik håndterer dynamiske overgangsprocesser i tredjelande korrekt; opfordrer EU til fortsat at tage ved lære af tidligere erfaringer, både positive og negative, for at undgå at gentage visse politiske fejltagelser, og til at etablere den bedste praksis med henblik på at påvirke og konsolidere demokratiseringsprocesserne; anerkender behovet for politisk fleksibilitet i forskellige situationer og tilskynder til, at der udvikles politiske værktøjer, som kan anvendes i forskellige overgangsscenarier, for at integrere foranstaltninger til støtte af menneskerettigheder og demokrati i EU's tilgang på en fleksibel og troværdig måde;

36. understreger, at politisk overgang og demokratisering skal kombineres med respekt for menneskerettighederne, fremme af retfærdighed, gennemsigtighed, ansvarlighed, forsoning, retsstatsprincipperne og oprettelse af demokratiske institutioner under behørig hensyntagen til ligestilling og retfærdighed for børn; fremhæver vigtigheden af, at der ydes erstatning for menneskerettighedskrænkelser begået af tidligere regimer; insisterer på, at EU altid bør være fortalere for en kontekstafhængig tilgang til retsopgør samtidig med at det nøje opretholder princippet om ansvarlighed for krænkelser af menneskerettigheder og af den humanitære folkeret;

37. understreger, at EU bør give sin fulde støtte til lande, der har opløst autoritære regimer og undergår en overgang til demokrati, ved at støtte civilsamfundet som en afgørende faktor med hensyn til at fremme retsstaten, ansvarlighed og gennemsigtighed og fremme af sociale bevægelser, som kræver politiske ændringer og politisk deltagelse; minder om, at politiet, militæret og retsvæsenet ofte bruges som mekanismer til udførelse af systematiske krænkelser af menneskerettighederne; understreger derfor, at institutionelle reformer af disse organer skal skabe større ansvarlighed og gennemsigtighed i overgangsprocesserne;

38. betragter EU's eksterne finansielle instrumenter som et vigtigt redskab til at fremme og forsvare EU's værdier i andre lande; glæder sig i den forbindelse over tilsagnet om at sætte menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincipper i centrum for EU's optræden udadtil; opfordrer til forbedringer af sammenhængen og effektiviteten i forskellige tematiske og geografiske instrumenter for at nå dette strategiske mål;

39. opfordrer på det kraftigste EU til at støtte et aktivt og selvstændigt civilsamfund i hele verden, både politisk og økonomisk, navnlig gennem Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR); mener, at åbningen af europæiske udvekslingsprogrammer for studerende for unge fra ikke-EU-lande og oprettelsen af uddannelsesprogrammer for unge fagfolk vil fremme unges aktive deltagelse i opbygningen af demokratiet og styrke civilsamfundet; beklager, at forsamlingsfriheden som en grundlæggende betingelse for enhver demokratisk udvikling og som et særligt følsomt emne i lande i overgangssituationer lader til at være blevet overset i EU's handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at udarbejde retningslinjer for forsamlingsfrihed;

40. glæder sig over oprettelsen af Den Europæiske Demokratifond, som har til formål at yde støtte til dem, der stræber efter demokratiske forandringer, ved at tilbyde dem en fleksibel finansiering skræddersyet til deres behov; opfordrer til at sikre en tilstrækkelig finansiell EU-støtte til Den Europæiske Demokratifond fra EU og medlemsstaterne; minder om, at det er yderst vigtigt at undgå overlappning mellem Den Europæiske Demokratifonds og EU-instrumenternes mandater og aktiviteter, navnlig på menneskerettigheds- og demokratiområdet;

Udvidelsespolitikken, demokratisering og menneskerettigheder

41. understreger udvidelsesprocessens afgørende betydning som et middel til at støtte demokratisering og styrke beskyttelsen af menneskerettighederne;

Onsdag den 11. december 2013

42. glæder sig over Kommissionens beslutning om at sætte retsstatsprincipperne i centrum for udvidelsesprocessen; opfordrer indtrængende EU til fortsat at være på vagt under udvidelsesprocesserne og kræve en nøje gennemførelse af de bestemmelser, der har afgørende betydning for menneskerettighederne, såsom bestemmelserne om aktiv beskyttelse af rettighederne for personer, der tilhører nationale mindretal, for at sikre ligebehandling af disse mindretal med hensyn til uddannelse, sundhedspleje og sociale og andre offentlige tjenester, indførelse af retsstatsprincippet, samtidig med at der ydes en effektiv indsats for at bekæmpe alle former for korruption, effektiv adgang til domstolene, og at der tages skridt med henblik på at garantere de grundlæggende frihedsrettigheder og fuld og reel ligestilling mellem personer tilhørende et nationalt mindretal og personer tilhørende flertallet på alle områder af det sociale, økonomiske, politiske og kulturelle liv;

43. understreger vigtigheden af snarest at finde en fair og varig løsning på konflikten i Mellemøsten med henblik på at opnå en tostatsløsning — en uafhængig, demokratisk og levedygtig palæstinensisk stat og Staten Israel, der kan leve side om side i fred og sikkerhed inden for de internationalt anerkendte grænser fra 1967;

44. konstaterer med bekymring, at overholdelse af mindretallenes rettigheder er en af de centrale udfordringer, der påpeges i Kommissionens udvidelsesstrategi for 2012-2013; opfordrer medlemsstaterne samt kandidatlande og potentielle kandidatlande til at iværksætte en generel offentlig debat om accept af mindretal og deres integrering i uddannelsessystemet, inddragelse i civilsamfundet, forbedrede leveforhold og bevidstgørelse i almindelighed; beklager, at romaerne er særlig dårligt stillet i hele det vestlige Balkan, og at dette har negative følger for partnerskabsprocessen; opfordrer indtrængende de pågældende lande til at gennemføre effektive foranstaltninger med henblik på at løse problemer såsom forskelsbehandling og segregation, adgang til bolig og sundhedspleje; fordømmer tilskyndelsen til had og fordomme i almindelighed og de negative udfald mod og forskelsbehandling på grundlag af køn eller seksuel orientering eller mod sårbare grupper og handicappede; understreger, at dette er et tilbagevendende problem i mange udvidelseslande og i de fleste medlemsstater;

45. bemærker, at der generelt er sket fremskridt for så vidt angår mediefriheden i udvidelseslandene; beklager dog, at der ikke er truffet foranstaltninger til at sikre ytringsfriheden i visse udvidelseslande, hvilket ofte fører til selvcensur, politisk indblanding, økonomisk pres, chikane og anvendelse af vold mod journalister; er i denne henseende alvorligt bekymret over det stigende antal krænkelse af ytrings- og pressefriheden i Tyrkiet;

Udfordringerne ved overgangen til demokrati i naboskabspolitikken

46. anerkender udfordringerne i forbindelse med overgangen til demokrati i de sydlige og østlige nabolande; noterer sig de stigende forskelle mellem de demokratiske reformer i alle EU's nabolande; understreger civilsamfundenes og menneskerettighedsorganisationernes betydning i den demokratiske overgangsproces; opfordrer derfor til, at der sondres mellem den sydlige og østlige dimension af naboskabspolitikken for mere effektivt at kunne sætte ind over for de særlige forhold og behov i hvert af disse geografiske områder;

47. opfordrer EU til at udvise konsekvens som en demokratisk reformvenlig partner i forhold til sine nabolande; støtter i denne forbindelse et yderligere engagement i associeringsprocessen med nabolandene; anerkender konklusionerne fra Vilnius-topmødet og opfordrer til en yderligere styrkelse af forbindelserne mellem EU og de østlige partnerskabslande; støtter de demokratiske og proeuropæiske processer i Ukraine og fordømmer den seneste brug af magt mod fredelige offentlige demonstrationer i Kiev som en krænkelse af de grundlæggende principper om forsamlingsfrihed og ytringsfrihed;

48. glæder sig over den nye EU-strategi, der sigter mod at styrke partnerskabet mellem EU og nabolandene og -samfundene, der bygger på gensidig ansvarlighed og fælles tilslutning til universelle værdier som menneskerettigheder, demokrati, social retfærdighed og retsstaten;

49. noterer sig med bekymring demokratiseringsprocessernes skrøbelighed og forringelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i de fleste nabolande; understreger, at god regeringsførelse, forenings-, ytrings-, tanke-, samvittigheds- samt religions- og forsamlingsfrihed, en fri presse og frie medier, retsstatsprincipper og et uafhængigt retsvæsen er afgørende som fundament for demokratiske overgange; understreger på ny betydningen af at opretholde og fremme ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder sammen med social udvikling og mindske af uligheder; anerkender civilsamfundets centrale rolle i opbygningen af offentlighedens støtte til de demokratiske reformer i nabolandene;

Onsdag den 11. december 2013

50. beklager, at civilsamfundsorganisationerne i nogle lande fortsat støder på alvorlige begrænsninger såsom hindringer for bevægelsesfriheden, retssager mod ngo-ledere og menneskerettighedsforkæmpere, besværlige administrative procedurer, aggressiv brug af injuriestemmelser over for ngo'er eller et totalt forbud mod deres aktiviteter, restriktive regler om kontrol af udenlandsk finansiering eller at stille krav om godkendelse i forbindelse med modtagelse af finansiel støtte; fremhæver i denne forbindelse betydningen af Den Europæiske Demokratifond som en fleksibel og diskret form til støtte af landes prodemokratiske samfundspotentiale før og under demokratiske overgangsprocesser;

51. beklager manglen på fremskridt med hensyn til at nå frem til en bæredygtig politisk løsning, hvad angår »fastlåste konflikter«; understreger, at den politiske dialog bør tage fuldt hensyn til og til fulde respektere de pågældende landes territoriale integritet og internationalt anerkendte grænser; opfordrer indtrængende EU til at medvirke mere aktivt i den forbindelse;

52. understreger de nationale menneskerettighedsinstitutioners (NHRI) betydning i menneskerettighedsarkitekturen på nationalt plan, herunder med hensyn til overvågning af menneskerettighederne og bevidstgørelse samt sikring af klagemuligheder i tilfælde af krænkelse; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til som en prioritet i den eksterne bistand at opstille en politik til støtte for de nationale menneskerettighedsinstitutioner i overensstemmelse med Parisprincipperne, navnlig under ENPI;

53. er fortsat bekymret over manglen på demokrati, retsstatsprincipper, grundlæggende frihedsrettigheder og respekt for menneskerettighederne i Hviderusland;

54. noterer sig med bekymring tilfældene af selektiv retfærdighed i visse østlige nabolande; minder om, at EU vedvarende har anmodet om løsladelse af politiske fanger, såsom Julia Timosjenko i Ukraine; gentager, at det politiske og det strafferetlige ansvar skal være tydeligt adskilt i de lande, der har forpligtet sig til at overholde de demokratiske værdier;

55. støtter alle skridt hen imod politisk dialog, som er afgørende for at komme videre med overgangen til demokrati i Egypten; udtrykker sin dybe bekymring over den seneste tids kriser og den politiske polarisering i landet, herunder gadekampe mellem hæren og tilhængere af Det Muslimske Broderskab, terror og voldsomme sammenstød i Sinai; fordømmer den ekstremistiske vold mod mindretal, herunder det koptiske kristne samfund; giver udtryk for sin solidaritet med det egyptiske folk, der kæmper for demokrati og glæder sig over EU's og VP/HR's indsats for at finde en vej ud af krisen og påpeger endnu en gang det presserende behov for en konstruktiv og inklusiv politisk dialog med henblik på at etablere en klar køreplan for overgangen til et virkeligt og bæredygtigt demokrati; opfordrer alle politiske ledere i landet til at finde en vej ud af det farlige dødvande og blive enige om at gennemføre konkrete tillidsskabende foranstaltninger for at undgå risikoen for flere blodsudgydelser og yderligere polarisering i landet; opfordrer til en hurtig tilbagevenden til en demokratisk proces, herunder afholdelse af frie og retfærdige præsident- og parlamentsvalg på en fuldstændig inklusiv måde; opfordrer indtrængende de egyptiske myndigheder til at fremskynde arbejdet på en inklusiv forfatning med lige rettigheder for alle;

56. opfordrer til, at alle voldshandlinger, seksuelle overgreb og andre former for nedværdigende behandling over for kvindelige demonstranter og kvinderettighedsaktivister omgående bringes til ophør, til, at der iværksættes en seriøs og upartisk efterforskning i alle sådanne sager, og til, at de ansvarlige holdes fuldt ansvarlige;

57. er fortsat meget bekymret over krisen i Syrien; beklager på det kraftigste anvendelsen af kemiske våben og den overdrevne brug af magt og vold mod civilbefolkningen og mindretal i landet, som under ingen omstændigheder kan forsvares, og afskyr omfanget af statens overgreb, der kan udgøre forbrydelser mod menneskeheden; gentager sin stærke tilslutning til opfordringen fra FN's højkommissær for menneskerettigheder til FN's Sikkerhedsråd om at indbringe situationen i Syrien for Den Internationale Straffedomstol (ICC) med henblik på en formel undersøgelse; opfordrer alle væbnede grupper til omgående at bringe volden i landet til ophør; udtrykker dyb bekymring over den fortsatte humanitære krise, herunder flygtningenes situation, og konsekvenserne for nabolandene og stabiliteten i regionen; understreger på ny, at den humanitære bistand til dem, der har behov for basale varer og tjenester i Syrien og dets nabolande, bør være en

Onsdag den 11. december 2013

umiddelbar prioritet for det internationale samfund og EU; mener, at nøglen til at løse konflikten ligger i politiske mekanismer og diplomatiske processer; understreger betydningen af en nøje overholdelse af konventionen om udvikling, fremstilling, oplagring og anvendelse af kemiske våben og destruktoren af dem; glæder sig over FN's Sikkerhedsråds seneste resolution og FN's generalsekretærs forslag om afholdelse af en fredskonference nr. II i Genève i december 2013; fordømmer forfølgelsen af kristne og andre religiøse mindretal i Mellemøsten;

58. minder om sine beslutninger af 25. november 2010 om situationen i Vestsahara ⁽¹⁾ og af 22. oktober 2013 om menneskerettighedssituationen i Sahelregionen ⁽²⁾, og opfordrer til en garanti for det vestsaharanske folks menneskerettigheder og understreger behovet for at behandle disse rettigheder i Vestsahara og i Tindouf-lejrene, herunder foreningsfrihed, ytringsfrihed og retten til at demonstrere; kræver løsladelse af alle vestsaharanske politiske fanger; kræver, at uafhængige observatører, ngo'er og medier får adgang til området; støtter en retfærdig og gensidigt acceptabel politisk løsning om Vestsahara i overensstemmelse med de relevante FN-resolutioner, herunder dem, der giver mulighed for selvbestemmelse;

Retsopgør og udfordringen med postkonfliktfredsopbygning

59. mener, at ansvarlighed for fortidens krænkelser er et integreret element i processen med at skabe en bæredygtig forsoning; opfordrer EU og medlemsstaterne til at støtte og understreger den afgørende betydning af kvinders fuldgældige medvirken i fredsprocessen og den politiske og økonomiske beslutningstagning, navnlig i forbindelse med demokratiske overgangsprocesser og konfliktløsning; opfordrer til, at krigsforbrydere stilles for ICC, og opfordrer medlemsstaterne til med henblik herpå at styrke deres samarbejde med ICC; bifalder, at EU-Udenrigstjenesten agter at udvikle en specifik politik for retsopgør for at hjælpe samfund med at håndtere tidligere tiders misbrug og bekæmpe straffrihed, og opfordrer til en rettidig formulering af en sådan politik; understreger nødvendigheden af at håndtere retsopgør på en måde, som er i overensstemmelse med EU's støtte til international strafferet i almindelighed og ICC i særdeleshed; henleder især opmærksomheden på EU's erfaringer i det vestlige Balkan som en kilde til inspiration; opfordrer EU til aktivt at støtte det nylig oprettede mandat for FN's særlige rapportør for fremme af sandhed, retfærdighed og erstatning og garantier for ikkegentagelse;

60. understreger, at et centralt element i EU's tilgang til retsopgør bør være støtte til institutionelle reformer af retsvæsenet for at få retsstatsprincipperne til at fungere bedre i overensstemmelse med internationale standarder; understreger nødvendigheden af, at kriminelle, hvis forbrydelser ligger længere tilbage i tiden, bliver retsforfulgt ved nationale eller internationale domstole; understreger betydningen af en offentlig dialog med henblik på at konfrontere fortiden og for passende programmer for høring af og kompensation til ofre, herunder skadeserstatning; mener, at det er en prøvelsen for et retsopgørs troværdighed, at overgangsinstitutionernes medarbejdes baggrund kontrolleres;

61. bemærker, at det er særlig kompliceret at udvikle konsekvente politikker for overgange i postkonfliktsammenhænge; understreger derfor nødvendigheden af at sikre overholdelsen af de internationale menneskerettigheder og den humanitære folkeret i situationer med væbnet konflikt og overvågningen heraf og opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at støtte civilsamlingsorganisationer, som arbejder for at fremme væbnede statslige og ikkestatslige aktørers overholdelse af den humanitære folkeret med særligt fokus på kvinders rettigheder og barnets tarv;

62. fordømmer på det kraftigste de alvorlige menneskerettighedskrænkelser, der er begået i væbnede konflikter i den seneste tids kriser, som f.eks. i Syrien, Mali, Den Demokratiske Republik Congo og Den Centralafrikanske Republik, navnlig henrettelser uden rettergang, voldtægt og andre former for seksuel vold, tortur og vilkårlige anholdelser og tilbageholdelser, specielt med hensyn til kvinders og børns situation, idet disse er særligt sårbare; opfordrer EU til at bekæmpe straffrihed i alle disse tilfælde og støtte det indenlandske retsvæsen og ICC's bestræbelser på at retsforfølge gerningsmændene; opfordrer EU til at integrere torturforebyggelsesmekanismer i alle aktiviteter i EU's eksterne forbindelser;

63. opfordrer VP/HR og EU-Udenrigstjenesten til at foretage en grundig gennemgang af politikken for de tragiske begivenheder i Syrien, Libyen og Mali og andre nylige konflikter med henblik på at revidere EU's retningslinjer om den

⁽¹⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 87.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0431.

Onsdag den 11. december 2013

humanitære folkeret og sikre en mere effektiv gennemførelse af disse retningslinjer; opfordrer EU til at støtte det igangværende initiativ fra Den Internationale Røde Kors Komité og den schweiziske regering vedrørende reform af den nuværende internationale forvaltningsramme for den humanitære folkeret; støtter EU i bestræbelserne hen imod en reform af FN's Sikkerhedsråd for at kunne reagere effektivt på aktuelle kriser;

64. glæder sig over lanceringen fra januar 2014 af initiativet »EU Aid Volunteers«, der vil skabe mulighed for, at mere end 8 000 EU-borgere og tredjelandstatsborgere bliver uddannet og udsendt for at varetage humanitære opgaver over hele verden, og bemærker, at andre 10 000 personer forventes at støtte »EU Aid Volunteers« som »onlinefrivillige« med varetagelse af opgaver fra hjemmet via computer;

65. opfordrer EU til at udvikle en fælles EU-holdning til væbnede droner;

Fastlåste overgange og lande, der giver anledning til bekymring

66. gør også opmærksom på de fastlåste overgange i visse lande og regioner, hvor reformbevægelserne og overgangsprocesserne er blevet stoppet eller bremset af det herskende regime; opfordrer EU til at fortsætte sine bestræbelser på at overtale de herskende eliter i disse lande og i andre lande med totalitært styre, der giver anledning til bekymring, til at indlede en reformproces med henblik på at udvikle stærke og stabile demokratier, hvor retsstatsprincipperne, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder overholdes; mener, at disse overtalelsesbestræbelser skal finde sted i alle dialoger med EU's partnere, herunder på allerhøjeste politiske plan, og dække alle relevante områder af EU's eksterne politik, dvs. udvikling, handel osv.;

67. minder om, at de lande og regioner, hvor overgangen er fastlåst, mangler demokratiske reformer og politisk ansvarlighed; gentager, at alle borgere har ret til at deltage fuldt ud og frit i et politisk liv med frie, retfærdige og åbne valg med mere end ét parti og forskellige alternative og med uafhængige medier;

68. giver udtryk for alvorlige betænkeligheder ved de seneste undertrykkende love og den vilkårlige håndhævelse heraf fra de russiske myndigheders side, som ofte fører til chikane af ngo'er, civilsamfundsaktivister, menneskerettighedsforkæmpere, minoriteter og LGBTI-personer, og opfordrer EU til at give udtryk for denne bekymring på alle politiske niveauer; kræver frigivelse af Mikhail Khodorkovskij og andre politiske fanger og fordømmer den politiske udnyttelse af retsvæsenet; opfordrer indtrængende de russiske myndigheder til at indlede en upartisk efterforskning og retsforfølge de ansvarlige for Sergej Magnitskij, Natalia Estemirova, Anna Politkovskaja og Vassilij Aleksanians død; beklager, at Rådet ikke har behandlet Parlamentets henstilling af 23. oktober 2012 om Magnitskijsagen; opfordrer derfor Rådet til at vedtage en beslutning om en fælles EU-liste over embedsmænd, der kan sættes i forbindelse med Sergej Magnitskijs død; tilføjer, at denne rådsbeslutning bør føre til målrettede sanktioner over for disse embedsmænd; udtrykker sin dybeste bekymring over aktiviteterne i højreekstremistiske vagtværn, der kontakter LGBTI-personer online for at antaste og overfalde dem og lægge hundredvis af videoer fra disse handlinger på nettet; opfordrer EU-delegationen og medlemsstaternes ambassader i Rusland til at øge deres støtte til forsvarere af LGBTI-personers menneskerettigheder i overensstemmelse med de relevante retningslinjer;

69. udtrykker bekymring over den øgede undertrykkelse af uafhængige journalister, menneskerettighedsaktivister og politiske systemkritikere i Cuba; henleder opmærksomheden på samvittighedsfangers situation i Cuba, som fortsat dømmes på grundlag af falske anklager eller holdes varetægtsfængslet; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og VP/HR til i FN-regi at fremme nedsettelsen af en uafhængig undersøgelseskommité med det formål at undersøge omstændighederne, under hvilke de cubanske menneskerettighedsforkæmpere og fredelige systemkritikere Oswaldo Payá Sardiñas (Sakharovprismodtager i 2002) og Harold Cepero døde i juli 2012;

70. understreger behovet for international overvågning af menneskerettighedssituationen i Kina og opfordrer EU-medlemsstaterne til at engagere sig aktivt i oprettelse af en sådan overvågning set i lyset af den mislykkede menneskerettighedsdialog mellem EU og Kina for at opnå betydelige og håndgribelige resultater; er fortsat bekymret over de øgede restriktioner over for menneskerettighedsforkæmpere, advokater, civilsamfundsaktivister, journalister og bloggere; støtter det interne ønske blandt den kinesiske befolkning om at få adgang til de grundlæggende frihedsrettigheder, som de har ret til; minder om, at EU kunne optræde som formidler i denne forbindelse ved at skabe større tillid, finde nye former for dialog og forbedre allerede eksisterende instrumenter;

Onsdag den 11. december 2013

71. opfordrer de kinesiske myndigheder til at indgå i et seriøst samarbejde med den tibetanske befolkning for at vurdere de underliggende årsager til det høje antal selvaftbrændinger; fordømmer den ufrivillige genbosætning og flytning af tibetanske nomader, som er en trussel mod overlevelsen af deres livsstil, der er en integreret del af den tibetanske identitet; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til i overensstemmelse med EU-retningslinjerne om religions- og trosfrihed at være særlig opmærksom på spørgsmålet om religiøs undertrykkelse i Tibet og opfordrer Kina til at gøre en ende på sin restriktive politik over for tibetansk buddhisme; understreger behovet for at forbedre uddannelsessystemet, specielt med hensyn til den tosprogede uddannelse i regionen, for at bevare den nationale identitet og arv samt bekæmpe årsagerne til ungdomsarbejdsløshed;

72. udtrykker sin alvorlige bekymring over menneskerettighedssituationen i Iran, den fortsatte undertrykkelse af reformtilhængerne, det stigende antal politiske fanger og samvittighedsfanger samt fanger, der er fængslet på grund af deres tro, og forskelsbehandlingen og forfølgelsen af bahaisamfundet, det fortsat høje antal henrettelser, herunder af mindreårige, udbredt tortur, uretfærdig rettergang, opkrævning af eksorbitante beløb for løsladelse mod kaution samt strenge restriktioner for informations-, ytrings-, forsamlings-, tros-, uddannelses- og bevægelsesfriheden; glæder sig over frigivelsen af en række samvittighedsfanger i Iran, herunder advokat og Sakharoprismodtager Nasrin Sotoudeh; opfordrer de iranske myndigheder til at frigive de tre oppositionsledere, som har været holdt i husarrest i over to år, uden at der er rejst sigtelse mod dem, nemlig Mehdi Karroubi, Zahra Rahnavard og Mir Hossein Mousavi, til at tillade, at FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Iran besøger landet, til at arbejde hen imod et moratorium for dødsstraf og til at afskaffe internetcensuren og tillade ytringsfrihed i Iran; henviser til genoptagelsen af diplomatiske kontakter mellem Iran og det internationale samfund og håber på en tilfredsstillende og gensidig acceptabel afslutning på forhandlingerne mellem E3+3 og Iran om Irans atomprogram;

73. udtrykker sin dybeste bekymring over den forværrede menneskerettighedssituation i Den Demokratiske Folkerepublik Korea (Nordkorea), gør opmærksom på de relevante beslutninger om uopsættelige emner (jf. forretningsordenens artikel 122), som Europa-Parlamentet har vedtaget, og opfordrer Nordkorea til at indlede en meningsfuld menneskerettighedsdialog med Den Europæiske Union; opfordrer Nordkorea til at sætte en stopper for udenretlige drab og tvungne forsvindinger, til at løslade politiske fanger og give landets borgere ret til at rejse frit, både inden for og uden for landet; opfordrer Nordkorea til at tillade ytrings- og pressefrihed for nationale og internationale medier samt ucensureret adgang til internettet for landets borgere; noterer sig, at alle Nordkoreas provokatoriske udspil samt landets restriktive foranstaltninger over for borgerne har afstedkommet udbredt fattigdom og materiel nød;

74. udtrykker dyb bekymring med hensyn til Kashmir, hvor enhver voldshandling over for civile stærkt må beklages; er bekendt med, at der er iværksat en efterforskning i sagen om uidentificerede grave; opfordrer ikke desto mindre indtrængende til, at mekanismer til beskyttelse af menneskerettighederne får en central plads i ethvert forsøg på at fastslå ansvar og sikre ansvarlighed i tilfælde af overgreb på civile;

75. opfordrer EU til at engagere sig i en koordineret og inklusiv strategi i Sahel, dels for at sikre regionen, dels for at fremme menneskerettighederne og dermed sætte en stopper for krænkelse af menneskerettighederne, som f.eks. tortur, vilkårlige arrestationer ofte af medlemmer af oppositionen og journalister, nedkæmpelse af fredelige demonstrationer, vold mod kvinder som f.eks. voldtægt, tvangsægteskaber eller kønslemlæstelse samt diskrimination begrundet i etnisk tilhørsforhold eller tilhørsforhold til en kaste, og på denne måde bidrage til indførelse af en retsstat, der står som garant for de grundlæggende frihedsrettigheder;

76. er dybt foruroliget over den tiltagende tendens til statslig vold mod LGBTI-personer i flere stater syd for Sahara, særligt Uganda, Nigeria, Cameroun og Senegal; fordømmer på det strengeste ethvert forsøg på at vedtage stadig mere undertrykkende love i lande, hvor homoseksualitet er allerede strafbart; opfordrer disse landes parlamentarikere til at ophøre med at reagere på det populistiske og konservative pres fra bl.a. religiøse ledere og til at beskytte alle borgeres, herunder LGBTI-personers, rettigheder; påpeger, at homoseksualitet stadig er strafbart i 76 lande, herunder straffes med dødsstraf i fem lande; beklager igen, at Cotonou-aftalen blev underskrevet uden drøftelse af forskelsbehandling på grund af seksuel orientering som en del af den politiske dialog i forbindelse med aftalen, hvilket Parlamentet havde krævet gentagne gange; minder Kommissionen og Rådet om, at Parlamentet er fast besluttet på at inddrage dette aspekt ved den næste revision af aftalen;

Onsdag den 11. december 2013

77. opfordrer EU til at opbygge en effektiv sanktionspolitik over for alle regimer, der benytter undertrykkende metoder over for civile;

78. opfordrer EU til fortsat aktivt at støtte menneskerettighedsforkæmpere, herunder ved rettidigt at yde dem, der er truet, midlertidigt ophold; opfordrer EU til at udvide sin politik til støtte for menneskerettighedsforkæmpere til også at omfatte whistleblowere og undersøgende journalister, der kan yde et væsentligt bidrag til beskyttelse og fremme af menneskerettigheder;

Valgobservation og støtte til demokratisering

79. glæder sig over EU's fortsatte støtte til valgprocesser i hele verden ved at udsende valgobservationsmissioner (EOM'er) og valgexpertmissioner (EEM'er) samt ved at yde valgassistans og støtte til nationale observatører; bemærker, at disse missioner i den seneste tid har været med til at støtte den demokratiske udvikling i EU's nabolande og har været vidne til en overdragelse af magten til oppositionen (Senegal) og en konsolidering af demokrati efter en konflikt (Sierra Leone);

80. understreger vigtigheden af at følge op på rapporter og anbefalinger fra valgobservationsmissioner; fremhæver sit initiativ om at styrke opfølgningen af EOM'ernes anbefalinger ved at bruge dem som led i »køreplanen for demokratiet« i det pågældende land og give den ledende observatør en særlig rolle med hensyn til at sikre opfølgningen og gennemførelsen af anbefalingerne med støtte fra Parlamentets stående organer;

81. understreger vigtigheden af at styrke parlamenternes operationelle kapacitet mellem valgene; minder i denne sammenhæng om EU's tilsagn fra forummet på højt niveau om bistandseffektivitet om at basere udviklingssamarbejdet på »demokratisk ejerskab«, med særlig henvisning til parlamenternes styrkede rolle; opfordrer indtrængende EU til at arbejde hen imod en rettighedsbaseret tilgang med det formål at integrere menneskerettighedsprincipperne i EU's operationelle aktiviteter og til at forfægte menneskerettighedsspørgsmål på den globale udviklingsdagsorden, således som det har forpligtet sig til i handlingsplanen;

82. minder om tilsagnet fra VP/HR om i forbindelse med valgobservationer at fokusere på kvinders, nationale mindretals og handicappedes deltagelse, både som kandidater og som vælgere; kræver, at der altid tages hensyn til konklusionerne fra EU's valgobservationsmissioner, når der udarbejdes programmer til fremme af kvindernes fulde og ligeværdige deltagelse i valgprocessen, og når henstillingerne fra disse missioner skal gennemføres;

Ytringsfrihed

83. understreger den særlige betydning af ytringsfrihed, herunder frie medier i overgangssituationer; bifalder EU tilsagn om at udarbejde retningslinjer for ytringsfrihed (online og offline) og anbefaler endvidere, at EU udvikler en metode til at overvåge og reagere på ændringer i lovgivningen, som begrænser pluralismen og pressefriheden i tredjelande;

84. udtrykker sin alvorlige og vedvarende bekymring over internetcensur og over det omfang, dette fænomen har taget i forskellige lande; påpeger, at EU i sine politikker bør prioritere gennemførelsen af retten til deltagelse og retten til adgang til information, da disse principper er af grundlæggende betydning for demokratiet og også bør gælde online, og at det bør gøre brug af eksisterende mekanismer til sikring af offentlig ansvarlighed, såsom åbne data; mener, at dette bør være tilfældet i dialoger på alle niveauer med tredjelande, herunder i de bilaterale forbindelser og på højeste niveau; understreger betydningen af onlinemedier for civilsamfundets funktion og effektivitet, herunder for menneskerettighedsforkæmpere, fagforeninger og whistleblowere; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at øge indsatsen for at mainstream digital frihed i EU's eksterne forbindelser;

85. bemærker den beklagelige tendens til at vedtage love, der begrænser ytrings- og forsamlingsfriheden for dem, der støtter LGBTI-personers menneskerettigheder; bemærker, at sådanne love i øjeblikket findes i Litauen og Rusland, er under overvejelse i Ukraine og er blevet foreslået i Georgien, Armenien og Kasakhstan; glæder sig over, at Moldova har ophævet en lov, der forbyder »udbredelse af andre forbindelser end dem, der vedrører ægteskab eller familie«; opfordrer EU's delegationer i de pågældende lande for at tilkendegive EU's særlige bekymring over disse love;

Onsdag den 11. december 2013

EU's støtte til de universelle menneskerettigheder

86. støtter fuldt ud den bekræftende holdning, som EU har indtaget i den strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati med hensyn til fremme og beskyttelse af alle menneskerettigheder, samt løftet om at »fordømme ethvert forsøg på at undergrave respekten for menneskerettighedens universalitet«; gentager sin fulde støtte til, og opfordrer EU til at fastholde, menneskerettighedernes udelelighed og almen gyldighed, der omfatter den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, i overensstemmelse med EU-traktatens artikel 21 (Afsnit V, Kapitel 1 — Almindelige bestemmelser om Unionens optræden udadtil);

FN's menneskerettighedssystem

87. gentager sin støtte til en styrkelse af FN's menneskerettighedssystem som en grundlæggende forudsætning for fremme af de universelle menneskerettigheder; anerkender EU's indsats i FN's Menneskerettighedsråds gennemgang og opfordrer alle medlemmer af Menneskerettighedsrådet til at opretholde de højeste standarder for menneskerettigheder og leve op til de løfter, de afgav, før de blev valgt; mener, at uafhængigheden af FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder og mandatindehaverne for FN's særlige procedurer er en afgørende forudsætning for, at de kan fungere effektivt, og understreger nødvendigheden af ikke-øremærkede midler til at sikre dette;

88. glæder sig over indledningen af anden fase af den universelle regelmæssige gennemgang (UPR) og opfordrer EU til fortsat at fokusere på en forbedring af UPR-proceduren og på, i hvilken grad de UPR-anbefalinger, som landene har accepteret og lovet at udføre, bliver gennemført;

89. opfordrer EU-medlemsstaterne til at bygge videre på deres tilsagn i EU's strategiske ramme om at ratificere og gennemføre de vigtigste internationale menneskerettighedskonventioner ved navnlig at ratificere og gennemføre de ti centrale FN-traktater om menneskerettigheder og de valgfrie protokoller hertil, og til at afgive de relevante erklæringer om at sikre modtagelse af alle individuelle klager og undersøgelsesprocedurer; understreger betydningen af disse ratifikationer for troværdigheden af EU's menneskerettighedspolitik indadtil og udadtil; udtrykker sin dybe bekymring over, at det, at visse EU-medlemsstater til stadighed undlader at fremsende deres periodiske rapporter til de relevante FN-organer med ansvar for overvågning af menneskerettighederne i rette tid, også undergraver troværdigheden af EU's menneskerettighedspolitik i forhold til tredjelande;

90. opfordrer EU til at tilskynde tredjelande til fuldt ud at samarbejde med FN's særlige rapportører og uafhængige menneskerettighedseksperter, herunder ved at udsende stående invitationer og modtage sådanne eksperter;

91. opfordrer EU og dets medlemsstater til at støtte FN's højkommissær for menneskerettigheder i gennemførelsen af hendes rapport fra 2012 om en styrkelse af FN's traktatorganer, der spiller en afgørende rolle i overvågningen af den faktiske gennemførelse af menneskerettighedsforpligtelserne i de lande, der er parter i FN's menneskerettighedstraktater;

92. beklager FN's Menneskerettighedsråds vedtagelse af resolution A/HRC/RES/21/3 om traditionelle værdier, der undergraver princippet om universelle og udelelige menneskerettigheder, og roser EU's modstand mod dette; beklager den manglende opfølgning på resolution A/HRC/RES/17/19 om menneskerettigheder, seksuel orientering og kønsidentitet og opfordrer gruppen af stater, som arbejder på dette spørgsmål, herunder Sydafrika, til at følge op på denne beslutning så hurtigt som muligt; glæder sig over det arbejde, FN's højkommissær for menneskerettigheder har udført til fremme og beskyttelse af alle LGBTI-personers menneskerettigheder, navnlig gennem udtalelser, rapporter og den nye frie og lige kampagne; opfordrer FN's højkommissær at fortsætte dette arbejde og give udtryk for alvorlig bekymring over de såkaldte »antipropagandalove«, der begrænser ytrings- og forsamlingsfriheden;

93. understreger i lyset af principperne om humanitær folkeret, som er fastlagt i Haagbestemmelserne af 1907 (artikel 42-56) og den fjerde Genèvekonvention (GC IV, artikel 27-34 og 47-78) samt bestemmelserne i tillægsprotokol I, at det er nødvendigt, at EU sikrer, at de parter, som hører under kategorien besættelsesmagt, respekterer deres forpligtelser over for befolkningen i de besatte områder; minder om, at besættelsesmagten i henhold til den humanitære folkeret skal

Onsdag den 11. december 2013

sørge for folkesundhedsstandarde og tilbyde fødevarer og lægebehandling til den besatte befolkning; gentager, at det er forbudt at overføre besættelsesmagts civilbefolkning til det besatte område, og at de personer, som beskyldes for strafbare handlinger, skal omfattes af retssager, der overholder internationalt anerkendte juridiske garantier, som f.eks. at blive oplyst om årsagen til deres anholdelse, blive sigtet for en bestemt forbrydelse og hurtigst muligt få en retfærdig rettergang;

Den Internationale Straffedomstol

94. gentager sin stærke støtte til Den Internationale Straffedomstol (ICC); anser det stigende antal af deltagerstater for at være en vigtig udvikling i bestræbelserne på at styrke domstolens universalitet; glæder sig over, at Romstatutten er blevet ratificeret af Guatemala i april 2012 og af Elfenbenskysten i februar 2013;

95. opfordrer EU's udenrigsministre til at vedtage Udenrigsrådets konklusioner, hvori dette bekræfter EU og dets medlemsstaters stærke støtte til Den Internationale Straffedomstol under henvisning til EU's bestræbelser for løbende at gennemgå, ajourføre og udvide sine instrumenter vedrørende Den Internationale Straffedomstol, og udtrykker fornyet vilje til at arbejde hen imod Romstatuttens universalitet med det formål at udvide adgangen til klage og domstolsprøvelse for ofre for alvorlige forbrydelser under folkeretten;

96. beklager, at Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol stadig ikke er medtaget i den nye GSP-forordning på listen over konventioner, der er nødvendige for GSP+-status; konstaterer, at en række GSP+-ansøgere ikke er parter i statutten eller ikke har ratificeret den (f.eks. Armenien og Pakistan); gentager sin henstilling om, at Romstatutten bliver tilføjet til en kommende liste over konventioner;

97. opfordrer EU og dets medlemsstater til at fremhæve behovet for at ratificere og gennemføre statutten og aftalen om domstolens privilegier og immuniteter (APIC) i forhandlinger og politiske dialoger med tredjelande, regionale organisationer og andre regionale grupper og til at medtage bestemmelser om ICC og international retfærdighed i EU's aftaler med tredjelande;

98. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at sikre, at alle EU-delegationer og EU's særlige repræsentanter er fuldt ud informerede om Rådets afgørelse og handlingsplanen for ICC og om EU-værktøjskassen for komplementaritet, og til aktivt at fremme ICC, håndhævelsen af dens afgørelser og bekæmpelse af ustraffethed for forbrydelser, der er omfattet af Romstatutten;

99. opfordrer EU's delegationer og EU's særlige repræsentanter, specielt EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, til i politiske dialoger og møder med tredjelande aktivt at fremme ICC, fuldbyrdelsen af dens afgørelser og bekæmpelsen af straffrihed for forbrydelser, der er omfattet af Romstatutten; foreslår endvidere, at den økonomiske støtte til ICC øges;

100. glæder sig over vedtagelsen af EU's værktøjskasse for fremme af komplementaritet og opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at tage yderligere skridt hen imod en effektiv implementering heraf; opfordrer EU til at sikre, at støtten til ICC mainstreames på passende vis inden for alle relevante områder af EU's udenrigspolitik;

101. opfordrer EU-medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre Romstatutten ved at bringe national lovgivning på linje med alle forpligtelser i statutten og at opfylde ICC's anmodninger om assistance og samarbejde på alle stadier i domstolens behandling af sager, navnlig hvad angår forundersøgelse, efterforskning, anholdelse og overgivelse, beskyttelse af ofre og vidner, midlertidig løsladelse og fuldbyrdelse af domme; beklager, at bidragene til trustfonden for ofre er utilstrækkelige, og opfordrer EU's medlemsstater til at sikre de midler, der er nødvendige for at fonden kan opfylde sit mandat fuldt ud;

102. udtrykker støtte til outreachaktiviteter og offentlige oplysningsaktiviteter, der er behørigt finansieret via domstolens almindelige budget, og understreger disse aktiviteter betydning for at sikre retsplejens synlighed;

103. opfordrer EU-medlemsstaterne til at ratificere de ændringer af Romstatutten, der vedtoges i Kampala, og anbefale tredjelande at ratificere dem;

104. opfordrer EU og dets medlemsstater til at øge bestræbelserne på at bekæmpe ustraffethed inden for EU's egne grænser; tilskynder dem i den forbindelse til at tage hensyn til anbefalingerne fra det europæiske netværk af kontaktpunkter, hvad angår personer, der er ansvarlige for folke drab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser;

Onsdag den 11. december 2013

Dødsstraf

105. gentager sin entydige modstand mod dødsstraf og betragter indførelse af et universelt moratorium med henblik på en global afskaffelse af dødsstraf som en central målsætning for EU's menneskerettighedspolitik; understreger, at det aldrig er blevet dokumenteret, at dødsstraf fungerer som afskrækkelsesmiddel over for forbrydelser, og at dødsstraf ifølge de tilgængelige oplysninger først og fremmest rammer ugunstigt stillede personer; bifalder Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters indsats i FN, der førte til vedtagelsen af Generalforsamlingens resolution om moratoriet for anvendelse af dødsstraf i december 2012; er imidlertid foruroliget over genoptagelsen af henrettelser i en række lande; opfordrer EU til fortsat at gennemføre målrettede kampagner om dødsstraf og til i højere grad at gøre sin indflydelse gældende over for lande, der gør overdreven brug af tilbageholdelse; forventer at blive behørigt konsulteret i forbindelse med revisionen af forordning (EF) nr. 1236/2005 om handel med varer, der kan anvendes til henrettelse eller tortur, som er planlagt for 2013;

106. beklager, at Hviderusland som det sidste land på det europæiske kontinent bevarer dødsstraffen; understreger på ny, at henrettelserne af Dmitri Konovalov og Vladislav Kovalev er dybt beklagelige; gentager sin opfordring til Hviderusland om at indføre et moratorium for dødsstraf, som i sidste ende bør føre til dens afskaffelse;

Erhvervsliv og menneskerettigheder

107. bekræfter, at europæiske virksomheder bør sikre, at deres aktiviteter overholder menneskerettighedsstandarderne, også når de opererer uden for EU; udtrykker bekymring over rapporter om visse EU-virksomheders samarbejde med autoritære regimer, navnlig hvad angår handel med følsomme varer, bl.a. på området for informationsteknologi og kommunikation, der har ført til menneskerettighedskrænkelser;

108. minder om vigtigheden af at fremme virksomheders sociale ansvar, herunder i forbindelse med virksomhed uden for EU, og af at sikre dette ansvar i hele forsyningskæden; er overbevist om, at de europæiske virksomheder og deres datterselskaber og underleverandører bør spille en central rolle med hensyn til fremme og udbredelse af menneskerettighedsstandarder på verdensplan; understreger vigtigheden af meningsfuld rapportering om menneskerettighederne og om de sociale og miljømæssige følger af de projekter, der støttes af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) eller gennem eksportkreditter ydet af europæiske kreditorganisationer; understreger, at finansieringstransaktioner udført af nævnte institutioner bør bidrage til de generelle principper for Unionens optræden udadtil som fastlagt i artikel 21 i TEU;

109. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at aflægge rapport om gennemførelsen af forpligtelserne i EU's handlingsplan vedrørende menneskerettigheder for så vidt angår FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder; beklager det manglende fremskridt fra Kommissionens side med hensyn til at efterkomme Parlamentets anmodning om at fremsætte forslag til lovgivning, der pålægger EU-virksomheder at sikre, at deres indkøb ikke støtter ophavsmænd til konflikter og alvorlige menneskerettighedskrænkelser;

110. minder Kommissionen om dens tilsagn i september 2010 om at undersøge spørgsmålet om tvangsarbejde i fængsler i tredjelande og om at tilpasse EU's reaktion hertil og anmoder Kommissionen om at aflægge rapport til Parlamentet om resultatet af denne proces; opfordrer Kommissionen til at indføre lovgivning, der forbyder import til EU af varer fremstillet ved tvangs- og fængselsarbejde;

Udryddelse af alle former for forskelsbehandling

111. minder om artiklerne i verdenserklæringen om menneskerettigheder om, at alle mennesker er født frie og lige i værdighed og rettigheder og har ret til de deri nævnte rettigheder og friheder uden forskelsbehandling af nogen art; understreger vigtigheden af at bekæmpe alle former for diskrimination, herunder på grundlag af race, hudfarve, køn, seksuel orientering, sprog, religion, kaste, social oprindelse, kultur, alder, fødsel, handicap eller anden samfundsmæssig stilling; gentager sin opfordring til EU om at bekæmpe forskelsbehandling og intolerance som en central del af sin menneskerettighedspolitik og basere denne politik på en inklusiv og omfattende definition af ikkeforskelsbehandling; understreger, at respekten for mindretals rettigheder er et afgørende element for fred, udvikling og demokrati; glæder sig over og opfordrer til at intensivere EU's indsats over for FN og regionale organisationer på dette område;

Onsdag den 11. december 2013

112. opfordrer EU til at være særlig opmærksom på forskelsbehandling på grundlag af former for social lagdeling, såsom tilhørsforhold til en kaste og lignende systemer med arvet status, som har en yderst skadelig og til tider ødelæggende indvirkning på udsigterne til, at alle på lige fod kan nyde godt af menneskerettighederne; mener, at de lande, hvor kastesystemet stadig findes, indtrængende skal opfordres til at forbyde dette og sikre, at love, som er indført til bekæmpelse af kastesystemet, virkelig gennemføres;

Tanke-, samvittigheds-, religions- og trosfrihed

113. understreger, at retten til tanke-, samvittigheds-, religions- og trosfrihed, som er en integreret del af artikel 18 i verdenserklæringen om menneskerettigheder og andre internationale menneskerettighedsinstrumenter, er en grundlæggende menneskerettighed, der er forbundet med andre menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og som omfatter retten til at tro eller ikke at tro og til frit at praktisere teistiske, ikketeistiske og ateistiske overbevisninger, enten privat eller offentligt, alene eller sammen med andre, og retten til at vælge, ændre og opgive eller genoptage en tro efter eget valg; opfordrer EU til at fremme retten til religions- eller trosfrihed i internationale og regionale fora og i bilaterale forbindelser med tredjelande;

114. minder om, at retten til militærnægtelse af samvittighedsgrunde udgør en legitim udøvelse af retten til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed, og opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at opfordre lande, der har en ordning med tvungen værnepligt, til at give mulighed for en alternativ tjeneste af ikkekampbetonet eller civil karakter i offentlighedens interesse, som ikke har karakter af straf, og til at afstå fra at straffe — herunder gennem fængselsdomme — militærnægtere af samvittighedsgrunde for ikke at aftjene deres værnepligt;

115. fordømmer på det kraftigste forskelsbehandling, intolerance, vold og drab på grund af religion eller tro, uanset hvor og mod hvem det foregår; er især bekymret over de stigende forsøg på at løse uoverensstemmelser mellem personer, der er delt langs religiøse linjer, ved at ty til vold og forfølgelse, da sådanne handlinger udgør en hindring for langvarig fred og forsoning; er endvidere bekymret over den tiltagende regerings- og samfundsskabte generelle fjendtlighed i mange lande, hvilket fortsat afskærer religiøse grupper eller trosgrupper, som udgør et mindretal, fra retten til frit at udøve deres religion eller tro eller give udtryk for denne offentligt; bemærker, at social fjendtlighed og overgreb på religiøse grupper eller trosgrupper, som har resulteret i mange dræbte og kvæstede, er i stigning, og at ustraffethed og manglende beskyttelse af religiøse samfund eller trossamfund, der udgør et mindretal, fortsat giver anledning til bekymring;

116. modsætter sig enhver lovgivning, der straffer personer for at skifte religion eller tro; udtrykker dyb bekymring over, at personer som følge af sådan lovgivning i visse lande straffes med fængsel eller endda dødsstraf; er også bekymret over, at personer, der har opgivet deres religion eller skiftet til en anden, er genstand for social fjendtlighed, såsom vold og intimidering; protesterer mod lovgivning, der straffer tilkendegivelser, som skønnes værende blasfemiske, ærekrænkende eller fornærmende over for en religion eller religiøse symboler, billeder, statuer eller følelser; fastslår, at sådan lovgivning ikke overholder anerkendte internationale menneskerettighedsstandarder; fordømmer lovbestemmelser om blasfemi i Afghanistan, Bangladesh, Egypten, Pakistan og Saudi-Arabien, som giver mulighed for fængsling og dødsstraf;

117. glæder sig over nylige EIDHR-opfordringer til forslag, der prioriterer og støtter civilsamfundsaktiviteter, som bekæmper forskelsbehandling på grundlag af religion eller tro; opfordrer EU til at støtte inklusive bestræbelser hen imod dialog og samarbejde på tværs af kulturer og trosretninger på forskellige niveauer under inddragelse af lokalsamfundsledere, kvinder, unge og repræsentanter for etniske mindretal, med det sigte at fremme fredsopbygning og samhørighed i samfundet; opfordrer EU og medlemsstaterne til at indføre støtteordninger til beskyttelse og fremme af religions- eller trosfrihed i lande, hvor denne ret er mest truet;

118. glæder sig over EU's vilje til at fremme retten til religions- eller trosfrihed i internationale og regionale fora, herunder FN, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE), Europarådet og andre regionale mekanismer; opfordrer EU til fortsat at fremlægge sin årlige resolution om religions- eller trosfrihed på FN's Generalforsamling og støtte mandatet for FN's særlige rapportør om religions- eller trosfrihed;

Onsdag den 11. december 2013

Kvindens og børns rettigheder og indflydelse

119. udtrykker sin fulde støtte til FN's arbejde for at opretholde kvinders rettigheder og indflydelse; opfordrer EU til at iværksætte en målrettet kampagne for kvinders politiske og økonomiske deltagelse og til at støtte initiativer mod kønsbaseret vold og kvindedrab; støtter gennemførelsen af handlingsplanen om ligestilling og styrkelse af kvinders indflydelse og status i udviklingssamarbejdet; opfordrer EU's delegationer til at indføre specifikke foranstaltninger vedrørende den eksterne bistands og udviklingssamarbejds rolle i deres lokale strategier for gennemførelse af EU's retningslinjer vedrørende vold mod kvinder og piger og bekæmpelse af alle former for diskrimination mod dem, herunder tvangsægteskaber; understreger, at Kommissionens og medlemsstaternes rolle på dette område såvel i som uden for EU ikke bør begrænse sig til bekæmpelsen af vold mod kvinder i alle dens afskygninger, hvad enten volden er af fysisk, psykisk, social eller økonomisk art, og at det er nødvendigt at prioritere en kønsneutral uddannelse af drenge og piger, og det fra den tidligste barndom; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og Rådet til yderligere at tilskynde tredjelande til at tage hensyn til kvinders rettigheder, når de udarbejder national lovgivning, og til at sikre gennemførelse af alle relevante bestemmelser;

120. gentager sin fordømmelse af misbrug af og alle former for vold mod kvinder, herunder vold i hjemmet; opfordrer derfor alle Europarådets medlemsstater til at undertegne og ratificere konventionen til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder, og opfordrer EU til at indlede processen med tiltrædelse af konventionen med henblik på at sikre sammenhæng mellem EU's interne og eksterne indsats til bekæmpelse af vold mod kvinder; fremhæver betydningen af at gennemføre oplysnings- og bevidstgørelseskampagner i samfund, hvor kønslemlæstelse af kvinder og piger, seksuelle overgreb på unge piger, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, drab på pigebørn og andre kønsbaserede menneskerettighedskrænkelser finder sted, og af at inddrage menneskerettighedsforkæmpere, der allerede kæmper for at få sat en stopper for disse praksisser, i udformningen og gennemførelsen af disse kampagner; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og EU's medlemsstater til fortsat at tage problemet med kønslemlæstelse af kvinder og piger op i forbindelse med deres politiske dialog og politikdialog med partnerlande, hvor denne praksis stadig finder sted;

121. opfordrer EU til at beskytte reproduktive rettigheder yderligere og understreger nødvendigheden af at give disse politikker en central plads i udviklingssamarbejdet med tredjelande; fordømmer på det kraftigste den uværdige praksis med kønslemlæstelse af piger og kvinder i visse områder i Afrika, æresdrab, kønsrelateret abort og tvangsægteskaber; minder om de vigtige konklusioner fra den internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD) i Kairo;

122. støtter FN's generalsekretærs »Education First«-initiativ, eftersom adgang til uddannelse øger beskyttelsen over for trusler mod pigers fremtid, såsom tidlige ægteskaber og graviditet, hiv, fattigdom, vold i hjemmet og seksuel vold, og desuden nedbringer børne- og mødredødeligheden;

123. opfordrer til en forstærket indsats for at sikre, at 2015-målene inden tidsfristens udløb opfyldes i størst muligt omfang, hvad angår ligestilling mellem kønnene, mødres sundhed og adgangen til tilstrækkelige sundhedssystemer, uddannelse og seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder, navnlig for de mest sårbare grupper såsom piger og unge kvinder, på grundlag af et fast tilsagn fra regeringernes side om at øge ansvarligheden og overvågningsmekanismen i forbindelse med eksisterende menneskerettighedsforpligtelser, fremme lige adgang til domstolene for alle borgere og sikre, at alle — også de mest marginaliserede og dårligst stillede — har reel mulighed for at deltage i udviklingen, beslutningstagningen og gennemførelsen; anbefaler kraftigt, at der medtages et selvstændigt mål om kvinders rettigheder og ligestilling blandt udviklingsmålene for tiden efter 2015 med særlig vægt på seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder;

124. opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at sikre, at evalueringsprocessen ICPD+20 resulterer i en omfattende gennemgang af alle aspekter vedrørende fuld udøvelse af seksuelle og reproduktive rettigheder, og bekræfter på ny en stærk og progressiv tilgang til spørgsmålet om seksuelle og reproduktive rettigheder for alle i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder og opfordrer til øget ansvarlighed med hensyn til opnåelsen heraf; opfordrer dem desuden til navnlig at sikre, at evalueringsprocessen gennemføres partcipatorisk og giver forskellige interessenter, herunder civilsamfundet, kvinder, teenagere og unge mennesker, mulighed for at deltage på meningsfuld vis; minder om, at rammen for en sådan evaluering skal være baseret på menneskerettighederne og skal have særligt fokus på seksuelle og reproduktive rettigheder;

125. udtrykker alvorlig bekymring med hensyn til spørgsmålet om voldtægt; beklager den ekstrem høje grad af ustraffethed ved voldtægt i lande som Indien og Pakistan;

Onsdag den 11. december 2013

126. fordømmer den øgede anvendelse af seksuel vold og voldtægt som krigsvåben, specielt i De Store Søers Område; henleder opmærksomheden på, at kønsrelaterede forbrydelser og seksuelle voldsforbrydelser er medtaget i Romstatutten som en krigsforbrydelse, en forbrydelse mod menneskeheden eller en væsentlig bestanddel i folkedrab eller tortur; glæder sig i denne sammenhæng over FN's Sikkerhedsråds resolution 2106 (2013) om forebyggelse af seksuel vold i konfliktsituationer vedtaget den 24. juni 2013, som bekræfter, at ICC spiller en central rolle i kampen mod straffrihed for seksuelle og kønsbaserede forbrydelser; opfordrer EU til at støtte en fuldstændig gennemførelse af disse principper; henviser også igen til EU's tilsagn om at integrere menneskerettigheds- og kønsaspekter i FSFP-missioner i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds skelsættende resolutioner 1325 og 1820 om kvinder, fred og sikkerhed;

127. opfordrer EU til at prioritere kampen mod menneskehandel; understreger nødvendigheden af at tage hensyn til såvel interne som eksterne aspekter, når det gælder bekæmpelse af menneskehandel; opfordrer EU-medlemsstaterne til at gennemføre EU-direktivet (2011/36/EU) og strategien for bekæmpelse af menneskehandel 2012-2016;

128. opfordrer til universel ratificering af FN-konventionen om børns rettigheder; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at gøre en indsats for så vidt angår børns rettigheder, med særligt fokus på vold mod børn, navnlig på spørgsmålene om tvungen børnearbejde, børneægteskab, hvernving af børn til væbnede grupper, deres afvæbning, rehabilitering og efterfølgende reintegration, og til endvidere at placere problemet med hekseanklager mod børn på dagsordenen for menneskerettighedsdialoger med de berørte lande; understreger vigtigheden af at prioritere børns rettigheder i EU's eksterne politik;

129. understreger nødvendigheden af at intensivere indsatsen for at gennemføre den reviderede gennemførelsesstrategi for EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter; opfordrer EU til at uddybe sit samarbejde med FN's særlige repræsentant for børn i væbnede konflikter; glæder sig over, at der i 2012 blev indført en ny budgetpost til støtte til børn, der er ramt af konflikter, gennem humanitær bistand, der skaffer adgang til uddannelse i nødsituationer;

130. minder om sine tidligere henstillinger vedrørende forbedring af egne procedurer i forbindelse med menneskerettighedsspørgsmål og intensivering af sine bestræbelser på at integrere menneskerettighederne effektivt i egne strukturer og processer; beklager, at der ikke er sket nogen forbedringer, hvad angår plenardebatter og -beslutninger om sager vedrørende krænkelser af menneskerettighederne, demokratiet og retsstaten og opfølgningen herpå; glæder sig over bestræbelserne på at forbedre samarbejdet om menneskerettighedsspørgsmål med medlemsstaternes nationale parlamenter;

o

o o

131. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, FN og Europarådet og regeringerne i de lande og territorier, der er nævnt i beslutningen.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0576

Årsberetning om EU's konkurrencepolitik

Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 2013 om årsberetningen om EU's konkurrencepolitik (2013/2075(INI))

(2016/C 468/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2012 (COM(2013)0257) og til arbejdsdokumentet herom fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2013)0159),
- henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 101, 102 og 107,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne fastsat i traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 169/2009 af 26. februar 2009 om anvendelse af konkurrenceregler for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje ⁽²⁾,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse bestemmelser om søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceregler (COM(2013)0404),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om tabsopgørelse i erstatningssøgsmål efter overtrædelser af artikel 101 eller 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C(2013)3440),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, »Offentlig høring. På vej mod en sammenhængende EU-strategi for kollektive retsmidler« (SEC(2011)0173),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. juni 2013 »Mod et samlet europæisk regelsæt for kollektive retsmidler« (COM(2013)0401),
- der henviser til Kommissionens henstilling om fælles principper for påbud og kompenserende kollektive retsmidler i medlemsstaterne vedrørende krænkelse af rettigheder i henhold til EU-retten (C(2013)3539/3),
- der henviser til undersøgelsen fra Temaafdelingen i Generaldirektoratet for Interne Politikker med titlen »Collective redress in Antitrust« i juni 2012,
- der henviser til Kommissionens meddelelse offentliggjort i henhold til artikel 27, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 i sag AT.39740 — Google (2013/C 120/09),
- der henviser til tilsagnene til Kommissionen i henhold til artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 i sag COMP/39.398 — Visa MIF,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EF-fusionsforordningen) ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens høring af 27. marts 2013 om EU-fusionskontrol — udkast til revision af den forenkede procedure og fusionsgennemførelsesforordningen,

⁽¹⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 61 af 5.3.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

Onsdag den 11. december 2013

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. oktober 2008 om statsstøttereglernes anvendelse på foranstaltninger truffet over for pengeinstitutter i forbindelse med den aktuelle globale finanskrisen (bankmeddelelsen) ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. december 2008 med titlen »Rekapitalisering af pengeinstitutter under den aktuelle finanskrisen: Støttens begrænsning til det nødvendige minimum og sikkerhedsforanstaltninger mod uforholdsmæssige konkurrencefordrejninger« (rekapitaliseringsmeddelelsen) ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. februar 2009 om behandlingen af værdiforringede aktiver i Fællesskabets banksektor (værdiforringelsesmeddelelsen) ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. juli 2009 om genoprettelse af rentabiliteten i finanssektoren under den nuværende krise og vurdering af omstrukturingsforanstaltninger på grundlag af statsstøttereglene (omstrukturingsmeddelelsen) ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. december 2008 om midlertidige EF-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise (de oprindelige midlertidige rammebestemmelser) ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 1. december 2010 om midlertidige EU-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise (de nye midlertidige rammebestemmelser til afløsning af dem, der udløb den 31. december 2010) ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om anvendelsen fra den 1. august 2013 af statsstøttere regler til støtteforanstaltninger til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen (den nye bankmeddelelse) ⁽⁷⁾,
- der henviser til oplæg fra Kommissionen til Det Økonomiske og Finansielle Udvalg om revisionen af retningslinjerne for statsstøtte til omstrukturering af banker,
- der henviser til undersøgelsen fra Generaldirektoratet for Interne Politikker, Temaafdelingen om Statsstøtte — Kriseregler for den finansielle sektor og realøkonomien fra juni 2011,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om anvendelsen af Den Europæiske Unions statsstøttere regler for kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens afgørelse 2012/21/EU af 20. december 2011 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽⁹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011) ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Kommissionens forordning (EU) nr. 360/2012 af 25. april 2012 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 270 af 25.10.2008, s. 8.

⁽²⁾ EUT C 10 af 15.1.2009, s. 2.

⁽³⁾ EUT C 72 af 26.3.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 195 af 19.8.2009, s. 9.

⁽⁵⁾ EUT C 16 af 22.1.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 6 af 11.1.2011, s. 5.

⁽⁷⁾ EUT C 216 af 30.7.2013, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT C 8 af 11.1.2012, s. 4.

⁽⁹⁾ EUT L 7 af 11.1.2012, s. 3.

⁽¹⁰⁾ EUT C 8 af 11.1.2012, s. 15.

⁽¹¹⁾ EUT L 114 af 26.4.2012, s. 8.

Onsdag den 11. december 2013

- der henviser til sin beslutning af 15. november 2011 om reform af EU's statsstøtteregler for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse ⁽¹⁾,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse om Modernisering af EU's statsstøttepolitik (COM(2012)0209),
  - der henviser til sin beslutning af 17. januar 2013 om modernisering af EU's statsstøttepolitik ⁽²⁾,
  - der henviser til Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej (COM(2012)0730),
  - der henviser til Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (COM(2012)0725),
  - der henviser til Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til jernbaneselskaber ⁽³⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 12. juni 2013 om regionalpolitikken som en del af bredere statslige støtteordninger ⁽⁴⁾,
  - der henviser til rammeaftalen af 20. november 2010 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen ⁽⁵⁾ (herefter benævnt »rammeaftalen«), navnlig dennes punkt 9, 12, 15 og 16,
  - der henviser til sagen, der blev indbragt i en medlemsstat med påstand om krænkelse af det juridiske grundprincip »nulla poena sine lege«, som går ud på, at en virksomhed ikke kan idømmes bøde for overtrædelse af kartellovgivningen, når størrelsen af disse bøder ikke er fastsat ved lov;
  - der henviser til sine beslutninger af 22. februar 2005 om Kommissionens XXXIII. beretning om konkurrencepolitikken — 2003 ⁽⁶⁾, af 4. april 2006 om Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2004 ⁽⁷⁾, af 19. juni 2007 om Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2005 ⁽⁸⁾, af 10. marts 2009 om beretningerne om konkurrencepolitikken 2006 og 2007 ⁽⁹⁾, af 9. marts 2010 om beretningen om konkurrencepolitikken 2008 ⁽¹⁰⁾, af 20. januar 2011 om beretningen om konkurrencepolitikken 2009 ⁽¹¹⁾, af 2. februar 2012 om årsberetningen om EU's konkurrencepolitik ⁽¹²⁾, og af 12. juni 2013 om årsberetningen om EU's konkurrencepolitik ⁽¹³⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48 og artikel 119, stk. 2,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0357/2013),
- A. henviser til, at der blev ydet et beløb svarende til 1,6 billioner EUR i statsstøtte til banker i EU i perioden fra 2008 til udgangen af 2011, og til, at statsstøtte generelt blev givet ved at undertegne gælds- eller garantiudstedelser eller, i særlige tilfælde, i form af et tilskud;

⁽¹⁾ EUT C 153 E af 31.5.2013, s. 51.
⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0026.
⁽³⁾ EUT C 184 af 22.7.2008, s. 13.
⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0267.
⁽⁵⁾ EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.
⁽⁶⁾ EUT C 304 E af 1.12.2005, s. 114.
⁽⁷⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 143.
⁽⁸⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 105.
⁽⁹⁾ EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 43.
⁽¹⁰⁾ EUT C 349 E af 22.12.2010, s. 16.
⁽¹¹⁾ EUT C 136 E af 11.5.2012, s. 60.
⁽¹²⁾ EUT C 239 E af 20.8.2013, s. 97.
⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0268.

Onsdag den 11. december 2013

- B. henviser til, at de alvorlige kreditstramninger i mange medlemsstater rammer de små og mellemstore virksomheder, der udgør 98 % af virksomhederne i EU;
- C. henviser til, at der hvert år går mellem 181 til 320 mia. EUR — cirka 3 % af BNP i EU — tabt på grund af forekomsten af karteller;
- D. henviser til, at den manglende liberalisering og åbenhed i jernbanepassager- og jernbanegodstransport delvist skyldes, at der ikke findes virkelige uafhængige tilsynsorganer på nationalt plan i nogle medlemsstater;
- E. henviser til, at årsberetningen om EU's konkurrencepolitik bør bruges til at fremme Unionens overordnede konkurrenceevne ved at udvide konkurrencen og åbne for nye aktører og derigennem udvide og uddybe det indre marked og ikke kun omhandle Kommissionens praktiske gennemførelse af konkurrencepolitikken
- F. henviser til, at fjernelse af hindringer for varers, tjenesters, personers og kapitalens frie bevægelighed er en forudsætning for vækst;
- G. henviser til, at sektorer med begrænset konkurrence ofte har et økonomisk resultat, der ligger under, hvad der kan forventes;
- H. der henviser til, at konkurrencepolitikken har til formål at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, at der hersker lige konkurrencevilkår, at forbrugerne beskyttes mod konkurrencebegrænsende handelspraksis, og at prisfastsættelsen sker på optimal vis; der henviser til, at formålet med en konkurrencepolitik ikke er at detailstyre, men at håndhæve klare og rimelige regler, inden for hvilke markeds kræfterne kan fungere effektivt;
- I. der henviser til, at det offentlige indsats samt de offentlige investeringer og tjenesteydelser af almen økonomisk interesse spiller en væsentlig rolle i sikringen af den sociale samhørighed, navnlig i krisetider;
- J. der henviser, at artikel 14 i TEUF fastslår, at den fælles beslutningsprocedure bør anvendes for at sikre vilkår, navnlig af økonomisk og finansiel art, der er gavnlige for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse;
- K. der henviser til, at protokol nr. 26 til TEUF giver de offentlige myndigheder vide skønsmålinger med hensyn til at levere, udlægge og tilrettelægge tjenesteydelser af almen økonomisk interesse;
- L. der henviser til dommen i Altmark-sagen, som fastsætter fire kriterier for at skelne mellem kompensation for offentlige tjenester og statsstøtte;

Konkurrencepolitikken som redskab til at fremme det indre marked

- 1. glæder sig over Kommissionens beretning og dens fokus på konkurrencepolitikens bidrag til fusionskontrol og fjernelse af handelshindringer samt til forhindring af misbrug af dominerende stilling, svigagtige aftaler og konkurrenceforvridende statsstøtte til gavn for det indre marked under hensyntagen til den økonomiske udvikling i verden;
- 2. beklager, at Kommissionen i sin 2012-rapport om konkurrencepolitikken fokuserer kraftigt på ublu konkurrencepraksis, der skyldes statslig adfærd, mens den lægger forholdsvis ringe vægt på ublu praksis, der skyldes selskabsfusioner i det indre marked;
- 3. mener, at konkurrencepolitikken er en drivkraft for økonomisk vækst og jobskabelse, navnlig i krisetider;
- 4. minder om, at konkurrencepolitikken og et velfungerende indre marked er helt afgørende for at håndtere krisen, for at fremme væksten og en stabil beskæftigelse i overensstemmelse med Europa 2020-strategien og for at bidrage til virkeliggørelsen af EU's målsætning;
- 5. er derfor enig med Kommissionen i, at krisen ikke må bruges som en undskyldning for at lempe håndhævelsen af konkurrencereglerne;

Onsdag den 11. december 2013

6. er af den opfattelse, at konkurrencepolitikken bør ændres, så den i højere grad kan bidrage til at løse de problemer, som globaliseringen skaber;
7. mener, at det bør være muligt at medtage fleksibilitetsbestemmelser i EU's nye konkurrencepolitik;
8. erkender, at for mange sektorer stadig i vid udstrækning er opdelt efter nationale grænser og efter kunstige offentlige eller private barrierer, og er enig i, at konkurrencepolitikken spiller en grundlæggende rolle i bekæmpelsen af en sådan opsplitning og i indførelsen af ensartede spilleregler inden for alle sektorer i det indre marked under hensyntagen til de små og mellemstore virksomheders og de endelige forbrugeres særlige behov;
9. understreger, at gennemførelsen af konkurrencepolitikken i bred forstand ikke må styrke allerede etablerede virksomheder og leverandører af varer og tjenester, men som sit overordnede mål snarere skal have at lette adgangen for nye aktører og fremvæksten af nye idéer og teknikker og derved maksimere fordelene for EU's borgere;
10. mener, at konkurrencepolitikken bør bidrage til at fremme og håndhæve åbne standarder og interoperabilitet med henblik på at forhindre, at et mindretal af markedsaktører binder forbrugere og kunder til en bestemt teknologi;
11. mener, at priserne på varer stadig varierer i forskellige medlemsstater, f.eks. priser på lægemidler, som følge af forskellige aftaler mellem medlemsstaterne og lægemiddelindustrien; opfordrer Kommissionen til at undersøge dette problem og fremsætte forslag med henblik på i forbrugernes interesse at skabe et mere gennemskueligt indre marked uden unødige prisforskelle;
12. glæder sig over EU-enhedspatentet som et skridt i retning af virkeliggørelsen af det indre marked og som et middel til at imødegå udfordringerne fra globaliseringen; opfordrer til, at det sikres, at alle medlemsstater kan deltage i det; mener, at det er nødvendigt at afveje intellektuelle ejendomsrettigheder med konkurrencekravene for at beskytte den almene interesse og sikre, at patentindehavere ikke misbruger deres rettigheder til skade for borgerne; opfordrer Kommissionen til at rettsforfølge adfærd, der har til formål på ubehørig vis at forsinke markedsføringen af generiske lægemidler

Legitimiteten og effektiviteten af EU's konkurrencepolitik

13. mener, at der bør være fælles beslutningstagning i forbindelse med fastlæggelsen af rammerne for konkurrencepolitikken; beklager, at artikel 103 og 109 i TEUF kun indebærer høring af Parlamentet; mener, at dette demokratiske underskud er uacceptabelt; foreslår, at underskuddet afhjælpes hurtigst muligt ved hjælp af interinstitutionelle ordninger inden for konkurrencepolitikken, og at det korrigeres i forbindelse med den næste traktatændring; minder om, at Kommissionens ansvarlighed over for Europa-Parlamentet også omfatter konkurrencepolitikken, og at den strukturerede dialog med det ansvarlige medlem af Kommissionen er et vigtigt middel til at foretage en korrekt demokratisk kontrol på dette område;
14. mener ikke, at den form for dialog, som kommissionsmedlemmet med ansvar for konkurrence fører, kan erstatte en reel demokratisk kontrol fra Parlamentets side; understreger, at en parlamentarisk kontrol er desto mere nødvendig, i og med at Kommissionen i henhold til konkurrencepolitikken kontrollerer beslutninger, som træffes af demokratisk valgte nationale og lokale myndigheder; understreger endvidere behovet for at etablere en bedre dialog mellem Kommissionen, medlemsstaterne, de lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet;
15. understreger betydningen af at behandle Parlamentet og Rådet ens for så vidt angår adgang til møder og udlevering af oplysninger til brug ved udformningen af lovgivning eller »blød« lovgivning inden for konkurrencepolitikken, således som det bestemmes i rammeaftalen; beklager, at Kommissionen ikke respekterer dette;
16. understreger nødvendigheden af at fremelske en konkurrencekultur, der fremmer sine egne værdier og bidrager til en positiv holdning til regelefterlevelse, hvilket vil få en forebyggende og gavnlig virkning for udviklingen af konkurrencepolitikken;

Onsdag den 11. december 2013

17. understreger, at EU-konkurrencepolitikens horisontale dimension nødvendiggør, at der er fuld overensstemmelse mellem denne politik og EU-politikken på andre områder, og at det for at sikre et velfungerende indre marked er nødvendigt, at den sektorspecifikke lovgivning er i overensstemmelse med principperne i konkurrencepolitikken;

18. mener, at Kommissionen bør fremsætte et forslag med henblik på at regulere konkurrencespørgsmål i forbindelse med mindretalsaktionærer;

19. tilskynder Kommissionen til fortsat at udarbejde retningslinjer for »blød« lovgivning inden for konkurrencepolitik under behørig hensyntagen til Domstolens eksisterende retspraksis med henblik på at sikre de relevante aktører en vis retssikkerhed; mener imidlertid, at »blød« lovgivning ikke kan erstatte lovgivning på områder, hvor retssikkerheden er vigtig;

20. understreger, at bødeforlæg er et afskrækkende middel, som spiller en vigtig rolle inden for konkurrencepolitikken, og at der er nødvendigt med en hurtig indsats, hvis efterforskningers skal have et positivt udfald; mener, at retssikkerhed, forenklede procedurer og mulighed for førtidig afslutning ved hjælp af passende aftaler er af afgørende betydning og gentager derfor sin opfordring til Kommissionen til at indarbejde bødere reglerne i forordning (EF) nr. 1/2003; mener samtidig, at Kommissionen bør øge antallet af uanmeldte inspektioner og gribe ind, hvor der er mistanke om overtrædelser;

21. mener imidlertid, at anvendelsen af stadig større bøder som det eneste middel i kartelbekæmpelsen måske er for stumt et instrument, ikke mindst som følge af risikoen for tab af arbejdspladser i tilfælde af manglende betalingsevne; understreger, at store bøder ikke må anvendes som en alternativ finanspolitisk indtægtsmulighed; er tilhænger af »gulerods- og stokkemetoden« med både sanktioner med effektiv afskrækkende virkning, navnlig i tilfælde af gentagne overtrædelser, og incitamenter til at overholde bestemmelserne;

22. opfordrer Kommissionen til at sikre, at deres bøde- og håndhævespolitik genskaber balance på markedet og tilskynder virksomhederne til at identificere overtrædelser internt og frivilligt iværksætte genopretningsforanstaltninger; opfordrer Kommissionen til at tage højde for omfanget af uberettigede overskud og tab hos de berørte;

23. gentager, at antallet af anmodninger om bødenedsættelse på grund af manglende betalingsevne er steget, navnlig fra enkeltproduktvirksomheder og fra SMV'er; mener fortsat, at et system med udsættelse af betaling og/eller betaling i rater bør overvejes som et alternativ til bødenedsættelse for at undgå virksomhedslukninger;

24. henviser til, at anvendelsen af loftet på 10 % af omsætningen i hele verden kan medføre kumulative sanktioner for den samme krænkelse som følge af det stigende antal konkurrencemyndigheder i verden; mener derfor, at omsætningen i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde vil være et mere hensigtsmæssigt beregningsgrundlag end omsætningen i hele verden;

25. afventer stadig en tilpasning af bøderetningslinjerne vedrørende enkeltproduktvirksomheder og SMV'er; glæder sig imidlertid over, at Kommissionen for nylig har taget hensyn til de specifikke behov hos enkeltproduktvirksomheder i sin beslutning om vinduesbeslag (COMP/39452 af 28/03/2012);

26. opfordrer Kommissionen til at styrke sit samarbejde med de nationale domstole for at lette privat håndhævelse og sikre en korrekt løsning på tvister om statsstøtte; glæder sig over Kommissionens uddannelsesprogrammer for nationale dommere;

27. glæder sig over retsinstansernes rolle i forbindelse med konkurrencepolitikken og opfordrer dem til at udnytte deres beføjelser til at indhente oplysninger og udtalelser fra Kommissionen samt deltage i EU's uddannelsesaktiviteter; henstiller til Kommissionen at arbejde tæt sammen med retsmyndighederne, gøre aktiv brug af sine beføjelser til at fremsætte bemærkninger til retsmyndighederne som »amicus curiae«, der hurtigt bør offentliggøres på Kommissionens websted, samt at undersøge mulighederne for at tage retslige skridt for at undgå, at EU står uden beskyttelse, og værne om de interesser, som den har til opgave at beskytte;

28. henviser til Kommissionen forslag af 11. juni 2013 om søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af konkurrencereglerne, som det er i gang med at behandle; er fast besluttet på at finde frem til en tilfredsstillende løsning på de problemer, der opstår på dette område;

Onsdag den 11. december 2013

29. påpeger, at EU aktivt bør fremme konvergens mellem konkurrencereglerne på internationalt plan, både med hensyn til indhold og procedurer; mener, at det er vigtigt med et internationalt samarbejde for at sikre konsekvens og interoperabilitet i forbindelse med de forskellige ansvarlige myndigheders gennemførelse af konkurrencepolitikken, hvilket vil medvirke til at gøre efterforskningen mere effektiv og sikre lige vilkår;

30. understreger betydningen af at fremme konvergens mellem konkurrencereglerne på international plan; opfordrer Kommissionen til at indgå bilaterale samarbejdsaftaler om håndhævelse af konkurrencereglerne; er for øjeblikket i gang med behandlingen af den foreslåede aftale mellem EU og Schweiz om samarbejde om gennemførelse af konkurrencelovgivning; er fast besluttet på at finde frem til en tilfredsstillende løsning på de problemer, der opstår på dette område;

31. mener, at bevillingerne til Kommissionens Konkurrencegeneraldirektorat bør tilpasses den øgede arbejdsbyrde og spredningen af opgaver, bl.a. ved at flytte ressourcer fra overflødige eller underudnyttede budgetposter for at gøre det muligt at handle mere proaktivt;

Konkurrencemyndigheder

32. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alle nationale konkurrencemyndigheder og tilsynsmyndigheder er uafhængige af nationale regeringer, hvorfor det er helt afgørende at udnævne ikke-politiske formænd og bestyrelsesmedlemmer, der ikke befinder sig i interessekonflikter; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de nationale konkurrencemyndigheders og tilsynsmyndigheders personale og øvrige ressourcer er tilstrækkelige og tilpasset markedets behov og behovet for, at de skal være i stand til at udføre deres opgaver effektivt;

33. understreger betydningen af fuld åbenhed omkring de nationale konkurrencemyndigheder og tilsynsmyndigheder; kræver, at alle relevante oplysninger om sager og officielle beslutninger offentliggøres og gøres tilgængelige online via en åben database under hensyntagen til forretningshemmeligheder, som i væsentlig grad kan påvirke konkurrencen;

34. støtter det strukturerede samarbejde inden for Det Europæiske Konkurrencenetværk, som giver mulighed for en EU-dækkende sammenhæng i myndighedernes håndhævelse af konkurrencereglerne og opfordrer til, at det videreudvikles, idet nogle markeder har flere nationale dimensioner end andre på grund af forskellige juridiske, økonomiske og kulturelle forhold; mener, at Det Europæiske Konkurrencenetværks arbejdsprogram og mødekonklusioner generelt bør offentliggøres på Konkurrencegeneraldirektoratets websted;

35. mener, at nationale konkurrencemyndigheder og andre nationale sektortilsynsmyndigheder fortsat bør samarbejde om at sikre komplementaritet i foranstaltningerne, navnlig inden for sektorer, hvor liberaliseringen endnu ikke er gennemført eller fuldt ud operativ; foreslår, at der etableres et større net af europæiske konkurrencemyndigheder, der omfatter de nationale konkurrencemyndigheder og sektortilsynsmyndigheder, med henblik på udveksling af bedste praksis;

Statsstøtte og konsekvenserne for realøkonomien

Statsstøtte til banker

36. anerkender statsstøttekontrollens vigtige rolle siden krisens begyndelse som en omstrukturerings- og afviklingsmekanisme for nødlidende banker;

37. mener, at kontrollen med statsstøtte under krisen bør fokusere både på stabilisering af banksystemet og på bekæmpelse af unfair segmentering af kreditvilkårene i realøkonomien og diskrimination af SMV'erne og husholdningerne i det indre marked; opfordrer imidlertid Kommissionen til at sikre, at målet om stabilisering af banksystemet ikke fører til yderligere offentlig gældsætning; opfordrer indtrængende Kommissionen til at knytte forlængelsen af den midlertidige statsstøtte til banksektoren sammen med strengere betingelser for prioritering af privatlån og strengere restriktioner for og åbenhedsregler om bonusordninger, gebyrstrukturer og udlodning af overskud;

38. minder om, at det ved flere lejligheder har opfordret Kommissionen til at revidere reglerne om statsstøtte til banker, der blev indført som en midlertidig foranstaltning i 2008; glæder sig derfor over Kommissionens seneste foranstaltninger på dette område;

Onsdag den 11. december 2013

39. anmoder Kommissionen om jævnligt at fremlægge detaljerede statistikker for de enkelte medlemsstater og foretagender over den statsstøtte, der er ydet til finanssektoren siden krisens start, over de konsoliderede tab og over situationen omkring tilbagebetalinger, samt offentliggøre resultaterne på Kommissionens websted for at sikre fuld åbenhed om omfanget af de offentlige indgreb siden krisens start og deres konsekvenser for skatteyderne;

40. mener, at regnskabsmetoderne bør harmoniseres, før der foretages en vurdering af den statsstøtte, der skal gives til banker, således at f.eks. lån, der refinansieres for anden gang, regnskabsmæssigt behandles på same måde i alle medlemsstater;

41. understreger, at der navnlig i forbindelse med statsstøtte til banker i form af refinansiering af lån i fuld udstrækning skal tages hensyn til modtagerens overlevelsessevne; mener, at refinansiering af lån, når der er tale om multinationale selskaber, skal gøres betinget af salget af aktiver og aktier i selskaber, som de har investeret i;

42. opfordrer Kommissionen til nøje at føre tilsyn med de markeder i banksektoren, hvor der er en stor eller stigende koncentration, især som følge af omstruktureringer som reaktion på krisen; minder om, at oligopolistiske markeder er særligt tilbøjelige til konkurrencebegrænsende praksis; frygter, at denne koncentration i sidste ende vil skade forbrugerne; understreger, at en for stor koncentration udgør en risiko både finanssektoren og realøkonomien;

43. understreger, at konsolideringen inden for banksektoren har øget adskillige større finansieringsinstitutters markedsandel; opfordrer Kommissionen til at føre et nøje tilsyn med sektoren for at styrke konkurrencen og forbrugerbeskyttelsen på de europæiske bankmarkeder, bl.a. inden for investeringsbankerne, hvor detailindlån krydsfinansierer mere risikable investeringsbankaktiviteter;

44. opfordrer Kommissionen til nøje at undersøge finansinstitutters beholdning af aktiver og beholdninger, før der ydes statsstøtte

45. påpeger, at indskydere med op til 100 000 EUR på deres konti i et pengeinstitut bør sikres maksimal beskyttelse og udelukkes fra enhver byrdedelingsordning i forbindelse med omstrukturering eller opløsning af banker;

46. mener, at Kommissionen burde overveje muligheden for undertiden at gøre statsstøtte til bankerne afhængig af, at der ydes lån til SMV'er;

47. understreger, at SMV'ers adgang til finansiering er blevet påvirket uforholdsmæssigt meget siden finanskriserne; påpeger, at SMV'er udgør 98 % af alle virksomheder i euroområdet med ca. tre fjerdedele af euroområdets beskæftigede og generer ca. 60 % af merværdien, og at den manglende adgang til finansiering forhindrer dem i at investere og vokse; opfordrer derfor Kommissionen til at prioritere foranstaltninger til justering af finanslovgivningen med henblik på at fremme væksten og mindske den finansieringskrise, som SMV'erne oplever;

48. understreger, at banker, der modtager statsstøtte, ikke bør øge deres størrelse og kompleksitet; opfordrer Kommissionen til at tilskynde dem til at koncentrere deres forretningsmodel om den levedygtige del af deres aktiviteter, aflønningspolitikken og gebyrstrukturen og til ikke at øge deres eksponering over for offentlig gæld, især hvis de samtidig mindsker kreditgivningen til SMV'er og husholdninger; påpeger, at der er behov for en ny permanent ordning, som kan afhjælpe de mangler, der er konstateret i lovbestemmelserne fra før krisen, navnlig for så vidt angår finanssektoren, som kan rette op på de forvridninger, der er opstået under finanskrisen og den økonomiske krise, og som sikrer, at opmærksomheden navnlig er henledt på konsekvenser og fordele for skatteydere, forbrugere og det indre marked som helhed, når banker modtager statsstøtte;

49. beklager, at SMV'er i medlemsstaterne, der gennemgår tilpasningsprogrammer, har problemer med at få adgang til bankkredit og er tvunget til at betale højere renter blot på grund af deres placering i euroområdet, hvilket skaber forvridninger i det indre marked;

Onsdag den 11. december 2013

50. understreger, at eksterne investorer også bør tilskyndes til at investere så meget som muligt i porteføljeadministrationsselskaber, der er oprettet i henhold til statsstøtteprogrammer som et middel til at udskille værdiforringede aktiver, for at sikre, at der ikke er nogen interessekonflikt mellem investorer, der beholder eller overdrager aktiver, og et givet porteføljeadministrationsselskabs målsætninger;

51. mener, at porteføljeadministrationsselskaber bør forsøge at sælge deres aktiver så hurtigt som muligt for at genoprette normale tilstande på markedet og bringe den offentlige intervention i en bestemt sektor til ophør;

52. mener, at Konkurrenceanalyselaboratoriets erfaring i forbindelse med bankkrisen bør anses for bedste praksis og fremover bør anvendes til at forebygge kriser snarere end til efterfølgende indgriben;

Modernisering af statsstøtte

53. glæder sig på ny over Kommissionens meddelelse om modernisering af statsstøttereglerne (COM(2012)0209) og Rådets vedtagelse for nylig af reviderede statsstøtteregler om gruppefritagelser og procedurer; opfordrer imidlertid Kommissionen til at sikre, at stimuleringen af den økonomiske vækst som et af de overordnede mål med denne reform ikke igen fører til stigende offentlig gældsætning;

54. mener, at virksomhederne bør omstrukturere sig inden for klart definerede grænser, så skadevirkningerne for konkurrenter, der ikke har modtaget støtte i form af offentlige midler, mindskes mest muligt;

55. tilskynder Kommissionen til at undersøge, hvornår virksomheder bliver for store til at gå konkurs, og til at overveje, hvilke foranstaltninger der kan indføres på nationalt plan eller EU-plan med henblik på at forebygge, at virksomheder bliver afhængige af statslige redningspakker;

56. konstaterer, at Kommissionen generelt har til hensigt at fritage flere foranstaltninger fra anmeldelseskravet; understreger imidlertid, at medlemsstaterne på forhånd skal sørge for overholdelse af statsstøttereglerne for de minimis-foranstaltninger og gruppefritagelsesordninger for at sikre en tilstrækkelig kontrol, mens Kommissionen fortsat vil skulle udøve den efterfølgende kontrol i sådanne sager;

57. er enig med Kommissionens i, at statsstøtteprocedurerne skal fremskyndes, så man kan koncentrere sig om komplicerede sager med alvorlige konsekvenser for konkurrencen på det indre marked; henviser til Kommissionens forslag om at øge dens skønsmagter, når den beslutter, hvordan klager skal behandles; opfordrer Kommissionen til at opstille detaljerede kriterier for, hvordan man i denne sammenhæng skal skelne mellem vigtige og mindre vigtige sager; påpeger, at denne sontring kan foretages gennem indførelse af højere tærskler i de minimis-forordningen samt udvidelse af de horisontale kategorier i bemyndigelsesforordningen og i forordningen om generel gruppefritagelse;

58. understreger, at Kommissionen bør etablere et bedre forhold til medlemsstaterne med hensyn til kvaliteten og den rettidige indsendelse af oplysninger og udarbejdelse af anmeldelser; understreger, at det gennem effektive nationale systemer skal sikres, at statsstøtteforanstaltninger, der er fritaget fra kravet om forhåndsanmeldelse, er i overensstemmelse med EU-lovgivningen; påpeger, at denne sontring kan foretages gennem indførelse af højere tærskler i de minimis-forordningen samt udvidelse af de horisontale kategorier i bemyndigelsesforordningen og i forordningen om generel gruppefritagelse;

59. bemærker, at de relevante oplysninger i sager med statsstøttekontrol hidtil udelukkende er kommet fra medlemsstaterne; beder endnu en gang Kommissionen vurdere, om der er behov for yderligere menneskelige ressourcer for at udbygge dens informationsindsamlingsværktøjer og sætte den i stand til at modtage oplysninger direkte fra markedsdeltagerne; mener imidlertid ikke, at Kommissionen skal have mulighed for at inddrage supplerende kvalitets- og effektivitetsovervejelser i vurderingen af foreneligheden, idet disse afgørelser bør overlades til den bevilgende myndighed;

Onsdag den 11. december 2013

60. påpeger den manglende klarhed i nogle medlemsstater om, hvorvidt offentlig finansiering af europæiske forbrugercentre kan betragtes som ubegrundet statsstøtte som defineret i EU's konkurrencelovgivning; er bekymret over, at dette bringer medlemsstaternes støtte til de europæiske forbrugercentre i fare, og at det allerede har medført en midlertidig suspendering af finansieringen af europæiske forbrugercentre; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre en korrekt finansiering af de europæiske forbrugercentre ved snarest muligt at præcisere, at denne type finansiering ikke kan betragtes som statsstøtte i henhold til EU-retten, idet de europæiske forbrugercentre ikke udøver økonomiske aktiviteter, men yder støtte til forbrugerne;

Transportsektoren

61. mener, at Kommissionen yderligere bør styrke sammenhængen mellem konkurrencepolitikken og transportpolitikken for at forbedre konkurrenceevnen i EU's transportsektor;

62. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sørge for åben og retfærdig konkurrence inden for alle transportformer;

63. opfordrer Kommissionen til at udvikle offentlige transportnet med henblik på en forbedret service for kunderne;

64. opfordrer Kommissionen til med henblik på at modvirke den fortsatte stigning i CO₂-emissionerne særlig at koncentrere sig om at opfylde de internationale tilsagn om at begrænse den globale opvarmning til 2° C over det præindustrielle niveau som et mål for 2020;

Jernbanetransport

65. opfordrer Kommissionen til at fuldføre virkeliggørelsen af det fælles europæiske jernbaneområde, sikre fuld åbenhed i pengestrømmen mellem infrastrukturselskaber og jernbanevirksomheder, og kontrollere, at hver enkelt medlemsstat har en stærk og uafhængig national tilsynsmyndighed;

66. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser på at sikre, at der åbnes op for lige konkurrence inden for jernbanesektoren, og der tilbydes en bedre service;

67. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at få vedtaget et lovforslag om en europæisk tilsynsmyndighed, som skal samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder og træde til, hvor sådanne enten ikke findes eller ikke fungerer;

68. understreger, at det indre marked for jernbanegodsbefragtning er påvirket af ukorrekt eller ufuldstændig gennemførelse af EU-lovgivningen i medlemsstaterne og af flaskehalse i den grænseoverskridende transport, som skader konkurrencen og væksten; opfordrer Kommissionen til at undersøge, om de markedsmæssige barrierer, som er indført af operatører, eller de tekniske specifikationer, som varierer fra medlemsstat til medlemsstat som f.eks. sporbredde, energiforsyning, signalanlæg og andre lignende hindringer, der berører interoperabiliteten af og adgangen til infrastrukturen, kan betragtes som overtrædelser af konkurrencereglerne;

Luftfart

69. glæder sig over, at Kommissionen agter at revidere EU's retningslinjer om statsstøtte til luftfart og lufthavne inden udgangen af 2013 for at modvirke enhver form for konkurrenceforvridning og fastsætte lige konkurrencevilkår for alle markedsaktører;

70. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en begrundet oversigt, så det kan fastslås, hvilke luftfartsselskaber der udviser en konkurrencebegrænsende adfærd ved at udnytte særlige vilkår eller misbruge deres dominerende stilling i visse lufthavne;

71. opfordrer Kommissionen til at undersøge, om visse former for praksis vedrørende udpegning af specifikke hovedlufthavne — baseret på betingelserne i de over 1 000 bilaterale luftfartsaftaler, som medlemsstaterne har indgået med tredjelande — fordrejer konkurrencen og er til skade for de europæiske forbrugeres interesser;

Bilsektoren

72. opfordrer Kommissionen til at sikre en fair og ligevægtig forhandlingsposition for producenter og distributører, idet det understreges:

Onsdag den 11. december 2013

- der er nødvendigt at bekæmpe forskelsbehandling inden for onlinedistribution, som er reguleret af gruppefritagelsesforordningen om vertikale begrænsninger (Kommissionens forordning (EU) nr. 330/2010), for at sikre, at distributørerne har mulighed for at anvende innovative distributionsmetoder og for at nå ud til en større og mere varieret kundekreds;
- der er vigtigt, at der er forhandlere på markedet til at sælge nye motorkøretøjer efter udløbet af Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2002 den 31. maj 2013;

Kommissionen opfordres til at insistere på nødvendigheden af at udvikle principper for redelig adfærd mellem producenter og forhandlere med hensyn til indgåelse og overholdelse af vertikale aftaler i motorkøretøjssektoren, særligt med hensyn til beskyttelsen af investeringer efter kontraktens udløb, samt muligheden for at overdrage en virksomhed til et andet medlem af det samme brand-netværk for dermed at fremme åbenhed i det handels- og aftalemæssige forhold mellem parterne;

Skibsbygningssektoren

- 73. opfordrer til, at der gøres en indsats for at sikre den europæiske skibsbygningssektors konkurrenceevne ved at begunstige skibsbygning i EU på baggrund af den stadig skarpere internationale konkurrence;
- 74. understreger nødvendigheden af at sikre de europæiske rederes retssikkerhed og ligebehandling i alle medlemsstater;

Finanssektoren

- 75. opfordrer Kommissionen og de nationale reguleringsmyndigheder til at efterforske mulige hemmelige aftaler mellem selskaber eller misbrug af dominerende markedsstillinger på motorkøretøjsforsikringsmarkedet;

Energisektoren

- 76. bemærker, at et indre marked for energi ikke alene vil resultere i lavere priser for forbrugerne, men også vil styrke EU-virksomheders konkurrenceevne;
- 77. glæder sig over Kommissionens antimonopolindsats inden for energisektoren;
- 78. opfordrer Kommissionen til at tilstræbe en fuldstændig gennemførelse af pakken om det indre energimarked, eftersom der endnu ikke er skabt et åbent og konkurrencedygtigt indre marked i energisektoren; opfordrer Kommissionen til konsekvent at fortsætte med de foranstaltninger, der blev truffet i anledning af sektorundersøgelsen, for at sikre en effektiv gennemførelse af konkurrencereglerne inden for energisektoren; glæder sig i den forbindelse over de løbende konkurrenceretssager inden for energisektoren, som har til formål at virkeliggøre det indre energimarked i 2014 og fjerne de hindringer, som energileverandørerne har genindført;
- 79. mener, at et fælles europæisk energimarked vil sænke energiprisen for både forbrugere og virksomheder og styrke det europæiske erhvervslivs konkurrenceevne på verdensmarkedet; mener, at Kommissionen derfor bør tilskyndes til at udvikle et fælles europæisk energimarked inden udgangen af 2014;
- 80. understreger, at det er af afgørende betydning, at medlemsstaterne og Kommissionen gennemfører den eksisterende lovgivning for energimarkedet rettidigt, korrekt og i fuldstændigt omfang, herunder det regelværk, der skal vedtages i henhold til den tredje pakke om det indre energimarked, med henblik på at opnå et integreret og konkurrencedygtigt indre energimarked i EU senest i 2014;
- 81. anmoder Kommissionen om at sikre, at energiforordninger og -direktiver gennemføres og anvendes korrekt i alle medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at være særlig agtpågivende, når priserne stiger over EU-gennemsnittet, da høje priser forvrider konkurrencen og skader forbrugerne;
- 82. mener, at Kommissionen skal være stringent i forbindelse med gennemførelsen af reformen af energimarkedet, der har til formål at sænke priserne, navnlig i de medlemsstater, der er omfattet af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud;
- 83. opfordrer Kommissionen og de nationale reguleringsmyndigheder til at efterforske mulige hemmelige aftaler mellem virksomheder eller misbrug af dominerende markedsstillinger på detailmarkedet for motorbrændstof;
- 84. glæder sig i den forbindelse over Kommissionens seneste undersøgelser af oliesektoren og erkender, at krænkelse af konkurrencelovgivningen på dette område har massive konsekvenser for forbrugerne;

Onsdag den 11. december 2013

85. opfordrer Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder til at undersøge, om den såkaldte »mandageffekt« — selskabers påståede manipulation med benzinpriserne afhængig af den specifikke ugedag — faktisk eksisterer; opfordrer Kommissionen til at holde nøje øje med konkurrenceniveauet, idet de tre største aktører stadig tegner sig for omkring 75 % (elektricitet) og over 60 % (gas) af markedet på trods af den gradvise åbning af markederne i midten af 1990'erne; opfordrer Kommissionen til at udstede retningslinjer med henblik på at forbedre vedvarende energikilders adgang til energinet;

86. opfordrer Kommissionen til i sin næste årsberetning at undersøge, i hvilket omfang koncentrationen af leverandørerne af kritiske råmaterialer kan skade aktiviteten inden for visse kundesektorer og hindre en mere miljøeffektiv økonomi, eftersom visse af disse materialer er af afgørende betydning for anvendelsen af miljøeffektive teknologier, som er nødvendige for at opfylde miljømålene;

87. fremhæver den rolle, som intelligente net spiller ved at muliggøre tovejskommunikation mellem elektricitetsproducenter og forbrugere, og påpeger, at intelligente net kan give forbrugere mulighed for at kontrollere og tilpasse deres elektricitetsforbrug; understreger, at medlemsstaterne bør stille disse oplysninger til rådighed på websteder for forbrugere og for alle relevante aktører som byggefirmaer, arkitekter og leverandører af varme-, køle- og eludstyr;

Betalingstjenester

88. er bekymret over, at det europæiske marked for elektroniske betalinger stadig er opsplittet, og at en række konkurrenceproblemer fortsat er uløste; henviser til de to forslag fra Kommissionen af 24. juli 2013 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner og om betalingstjenester i det indre marked, som det for øjeblikket har til behandling; er fast besluttet på at finde frem til en tilfredsstillende løsning på de problemer, der opstår på dette område;

89. understreger at ikke alle medlemsstater har udmøntet direktivet om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (2011/7/EU) i national lovgivning på trods af fristen den 31. marts 2013; henviser til, at dette er skadelig for konkurrencen på det indre marked og navnlig berører de små og mellemstore virksomheder;

Telekommunikation

90. opfordrer Kommissionen til at gøre en endnu større indsats på telekommunikationsmarkederne for at medvirke til at få bugt med opsplitningen af dem og undgå, at de markedsførende operatører udnytter deres dominerende stilling; opfordrer den til at sikre, at operatørernes tjenesteydelser, navnlig vedrørende internetadgang, er gennemskelige, sammenlignelige og ikke indeholder konkurrencebegrænsende aftalebestemmelser;

91. glæder sig over Kommissionens støtte til anvendelsen af bredbåndsinfrastruktur i hele Europa, hvilket vil øge den økonomiske konkurrenceevne og den sociale samhørighed; overvejer, hvorvidt digitale tjenester i Europa kan klassificeres som tjenester af almen økonomisk interesse;

92. mener, at konkurrencepolitikken spiller en meget vigtig rolle i forbindelse med etableringen af bredbåndsinfrastruktur i det indre marked ved at sikre en rimelig balance mellem offentlige og private investeringer, så målene i den digitale dagsorden kan virkeliggøres, og der kan opnå dækning i EU's fjernliggende eller tyndt befolkede landdistrikter;

Ny teknologi og internet

93. understreger den store betydning af »fundamentale patenter« for innovationen inden for ikt-sektoren og opfordrer derfor Kommissionen til at handle hurtigt for at sikre, at indehaverne af disse patenter tildeler rimelige, overkommelige og ikke-diskriminerende licenser til andre operatører for at muliggøre yderligere tekniske fremskridt og udvikling af nye produkter til gavn for forbrugerne; påpeger, at konkurrencepolitikken bør omfatte instrumenter til at forhindre, at der indføres kunstige hindringer for sammenkobling, interoperabilitet og udvikling af stordriftsfordele på markederne;

94. glæder sig over udviklingen i Kommissionens undersøgelse af Googles konkurrencebegrænsende praksis og de seneste nyheder om en mulig aftale i foråret 2014; opfordrer Kommissionen til beslutsomt at tage fat på alle de problemer, der er blevet identificeret, og i første række i betragtning af Googles dominans med en markedsandel på over 90 % i de fleste medlemsstater og selskabets mulige misbrug af denne dominerende stilling at foretage det fornødne for at sikre rimelig konkurrence inden for onlinesøgning og på søgeannonceringsmarkederne;

Onsdag den 11. december 2013

95. opfordrer Kommissionen til at teste Googles nye forslag på markedet for at kunne foretage en grundig vurdering af deres tilstrækkelighed og virkning; understreger i betragtning af den betydning, som søgemaskinerne har for den digitale økonomi, at Kommissionen under alle omstændigheder skal sørge for, at Googles i fuld udstrækning giver tilsagn om og gennemfører løsninger på de fire problemområder, som Kommissionen har identificeret; opfordrer Kommissionen til straks at sende en indsigelse til søgeselskabet, hvis dette ikke kan opnås gennem en aftale;

96. minder om, at netneutralitet er meget vigtigt for at sikre, at der ikke forekommer forskelsbehandling mellem internettjenester, og at konkurrencen garanteres fuldt ud;

Statsstøtte til fodbold

97. glæder sig over Kommissionens beslutning om at indlede en undersøgelse af statsstøtte inden for fodbold, eftersom det fører til forvridding af brugen af offentlige midler;

98. mener, at Kommissionen bør foretage en grundig undersøgelse af alle lån og enhver refinansiering af lån til fodboldklubber fra banker, der har modtaget statsstøtte, navnlig at lånerenten sammenlignet med den gennemsnitlige lånerente og lånets størrelse sammenlignet med den pågældende fodboldklubs gæld;

99. opfordrer Kommissionen til på struktureret vis at undersøge forholdet mellem professionel sport og konkurrencepolitikken, navnlig fritagelse fra socialsikrings- og pensionsbidrag, fodboldklubbers opfyldelse af deres skattepligt og opsigelsesbestemmelser;

Fødevarekæden

100. glæder sig over nedsættelsen af en arbejdsgruppe om fødevarer (Food Task Force) i Konkurrencegeneraldirektoratet, der skal følge udviklingen i konkurrencen i fødevarekæden og dens konsekvenser for forbrugerne, og iværksættelsen af en undersøgelse af detailmarkedet; mener ikke, at der skal skabes balance mellem parterne inden for fødevaresektoren, hvis det sker på bekostning af konkurrencepolitikken eller ved hjælp af en rent forretningsmæssig tilgang, der ikke tager hensyn til de væsentlige principper i den;

101. glæder sig over Kommissionens undersøgelse af udbudssiden af markedet for hvidt sukker og glæder sig til resultaterne af undersøgelsen;

Sociale og arbejdsmarkedsmæssige aspekter

102. henviser til, at nærhedsprincippet, demokratisk kontrol og fremme af offentlighedens interesse er principper, der ligger til grund for Den Europæiske Union;

103. understreger, at medlemsstaterne og de lokale myndigheder på linje med de generelle principper i traktaterne (ikke-forskelsbehandling, ligestilling og proportionalitet) skal have frie hænder til at beslutte, hvorledes sociale ydelser af almen interesse finansieres og forvaltes; gør i den forbindelse opmærksomheden på Unionens sociale målsætninger og på behovet for at fremme disse tjenesters kvalitet, tilgængelighed og effektivitet, uanset om de leveres af offentlige eller private tjenesteudbydere;

104. henviser til, at Unionen står over for store udfordringer inden for genindustrialisering, energiomstilling og digitalt udstyr, som kræver betydelige investeringer, og til, at investeringer i almen uddannelse, erhvervsuddannelse og opkvalificering med henblik på at nedbringe ungdomsarbejdsløshed supplerer snarere end modvirker de konkurrencepolitiske målsætninger;

105. påpeger, at konkurrencepolitikken bør gennemføres i overensstemmelse med artikel 9 i TEUF, som fastslår, at Unionen ved fastlæggelse og gennemførelse af sine politikker og aktiviteter skal tage hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau;

106. er overbevist om, at der godt kan føres en social konvergenspolitik i nær tilknytning til en stærk konkurrencefremmende økonomisk politik;

Onsdag den 11. december 2013

107. mener, at sikring af lige konkurrencevilkår for virksomheder på det indre marked også indebærer bekæmpelse af social dumping, som bør anses for en konkurrenceforvridende praksis; mener, at Kommissionen bør holde udkig efter dumpingpraksis inden for EU, hvor et firma internationalt eller nationalt sælger enheder under produktionsprisen for at få en eller flere konkurrenter til at gå fallit; mener, at Kommissionen derfor bør arbejde for et højere konvergensniveau i medlemsstaterne for så vidt angår økonomiske og sociale resultater; understreger behovet for, at strukturelle reformer omfatter en revision af skattesystemet med henblik på at bekæmpe svig, skatteunddragelse og skattely;

o

o o

108. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0577

Bevarelse af mælkeproduktion i bjergområder, ugunstigt stillede områder og EU's fjernområder efter udløbet af mælkekvoten

Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 2013 om bevarelse af mælkeproduktion i bjergområder, ugunstigt stillede områder og randområder efter udløbet af mælkekvoten (2013/2097(INI))

(2016/C 468/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til afsnit III i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedrørende især landbrug,
  - der henviser til artikel 174, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, vedrørende navnlig bjergområder, og til artikel 349 om regioner i den yderste periferi;
  - der henviser til forordning (EF) nr. 247/2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder ⁽¹⁾,
  - der henviser til forordning (EU) nr. 261/2012 ⁽²⁾ om kontraktforhold i mælke- og mejerisektoren,
  - der henviser til forordning (EF) nr. 1234/2007 ⁽³⁾,
  - der henviser til gennemførelsesprotokol til Alpekonventionen af 1991 vedrørende landbrug i bjergområder — Protokol om landbrug i bjergområder, offentliggjort den 30. september 2006 i Den Europæiske Unions Tidende ⁽⁴⁾,
  - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget (NAT-V-028) af 30. maj 2013 om udviklingen i markedssituationen og de deraf følgende betingelser for en gnidningsløs afvikling af mælkekvoteordningen — anden rapport om en »blød landing«,
  - der henviser til rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen »Udviklingen i markedssituationen og de deraf følgende betingelser for en gnidningsløs afvikling af mælkekvoteordningen — anden rapport om en »blød landing««(COM(2012)0741),
  - der henviser til undersøgelsen »Labelling of agricultural and food products of mountain farming«, bestilt af Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (administrativ aftale AGRI-2011-0460/JRC-IPTS No 32349-2011-10),
  - der henviser til undersøgelsen foretaget af Kommissionen om den økonomiske indvirkning af ophævelsen af mælkekvoteordningen — regional analyse af mælkeproduktionen i EU fra februar 2009,
  - der henviser til undersøgelsen foretaget i januar 2008 af Temaafdeling B (struktur- og samhørighedspolitik) om mælkekvoteordningens fremtid — forskellige scenarier,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A7-0383/2013),
- A. der henviser til, at udløbet af mælkekvoteordningen vil berøre hele EU's mælkemarked og navnlig mælkekvægholdere i bjergområder og randområder, hvor det ikke vil være muligt at drage fordel af de vækstmuligheder, som ophævelsen i øvrigt giver anledning til som følge af disse regioners naturlige og permanente ulemper;

⁽¹⁾ EUT L 42 af 14.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 94 af 30.3.2012, s. 38.

⁽³⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 271 af 30.9.2006, s. 63.

Onsdag den 11. december 2013

- B. der henviser til, at områder nord for den 62. breddegrad og visse tilstødende områder betragtes som bjergområder i henhold til artikel 32 i forordning (EU) nr. 1305/2013 og til, at definitionen på og status for regionerne i den yderste periferi (EU's fjernområder) er fastsat i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- C. der henviser til, at beslutninger om fremtiden hos de unge landbrugere i disse områder vil afhænge af bedriftens størrelse og deres økonomiske ressourcer, eftersom bedrifter, der for nylig har investeret i kvoteordningen, efter udløbet i øget grad vil styre mod mere akutte likviditetsproblemer og vil komme under et større økonomisk pres;
- D. der henviser til, at der er alvorlige omkostningsmæssige ulemper forbundet med mælkeproduktion i bjergområder og i EU's fjernområder på grund af de pågældende beliggenheder, og at landbrugere som følge af de yderligere restriktioner og navnlig restriktionerne på arealudnyttelse skal garanteres et økonomisk rentabelt og fordelagtigt arbejde, når mælkekvoterne er udløbet;
- E. der henviser til, at udløbet af kvoterne også kan stille dele af andre ugunstigt stillede områder konkurrencemæssigt dårligere, hvilket vil true produktionens bæredygtighed i disse områder, delvis fordi produktionstætheden er så lav, at afhentnings- og forarbejdningsvirksomhederne i fremtiden risikerer at flytte til mere konkurrencedygtige områder, hvor især udgifterne til afhentning af mælk eller transport af produkterne er lavere;
- F. der henviser til, at en af hovedmålsætningerne i den nye fælles landbrugspolitik er at opretholde et produktivt landbrug i bjergområder, ugunstigt stillede områder og randområder;
- G. der henviser til, at produktions-, afhentnings-, transport- og kommercialiseringsomkostningerne ved mælk og mejeriprodukter uden for produktionsområdet er væsentligt større i disse områder end i de mere gunstigt stillede områder;
- H. der henviser til, at dannelsen af producentsammenslutninger kan bidrage til en reduktion af produktionsomkostningerne og give malkekvægholdere en stærkere forhandlingsposition, navnlig hvad angår fastsættelse af mælkepriserne;
- I. der henviser til, at det på grund af gældende rammebetingelser ofte ikke er muligt at forarbejde mejeriprodukter i umiddelbar nærhed af produktionsstedet; der henviser til, at der skal tages højde for de infrastrukturelle forhold, og at specifikke betegnelser som »bjergprodukt« også skal tillades for produkter, der er forarbejdet inden for en defineret radius rundt om det pågældende bjergområde; der henviser til, at det er af afgørende betydning, at denne foranstaltning finder anvendelse på alle produkter, der er lavet af mælk fra bjergområder;
- J. der henviser til, at mælkeproduktion i mange af disse områder er den væsentligste og mest udbredte landbrugssektor og er central for produktion af mælkeprodukter af høj kvalitet med EU-anerkendte betegnelser; der henviser til, at det er væsentligt at bevare produktionsbaser i alle Unionens områder med henblik på at kunne forsyne de enkelte forbrugsområder uden at foranledige urimelige transport- og miljøomkostninger;
- K. der henviser til, at mælkeproduktionen i mange medlemsstater er en central søjle i den regionale økonomi og en central bidrager til værditilvæksten inden for landbruget;
- L. der henviser til, at udarbejdelse og fremme af mejeriprodukter af høj kvalitet er én mulig måde, hvorpå den øgede mælkeproduktion kan håndteres;
- M. der henviser til, at mælkeproduktionen i mange regioner primært varetages af små og mellemstore familielandbrug;
- N. der henviser til, at 59 % af landbrugsarealerne i bjergområder består af varige græsarealer eller græsningsarealer for malkedyr, idet andre landbrugsaktiviteter stort set ikke er mulige eller holdbare; der henviser til, at 9,5 % af mælken produceres i bjergområder; der henviser til, at orografi og klima begrænser de landbrugsmæssige alternativer, og at den landbrugsmæssige diversitet er meget begrænset;
- O. der henviser til, at der i randområder ikke findes en erstatning for mælkeproduktion, der er en af de primære drivkræfter for økonomien, social stabilitet, miljøkvalitet og arealudnyttelse; der henviser til, at POSEI-programmerne i disse områder udgør de bedste instrumenter til at kanalisere øget bistand med henblik på at bevare produktionsniveauerne;

Onsdag den 11. december 2013

- P. der henviser til, at husdyravl i disse områder ikke blot er en økonomisk aktivitet og en levevej for indbyggerne, men også en central komponent i deres traditionelle kulturer og sociale strukturer, som er tæt knyttet til lokalbefolkningernes liv og traditioner;
- Q. der henviser til, at nedlæggelse af husdyravl og af den tilknyttede produktion af mejeriprodukter i bjergområder, randområder og dele af andre ugunstigt stillede områder ofte fører til landbrugsaktiviteternes ophør, forsømmelse af gode landbrugsmarker og derefter til affolkning og migration fra land- til byområder;
- R. der henviser til, at landbruget i disse områder ofte bidrager til landskabsbevarelse og biodiversitet og begrænser naturskabsfarer og er dermed en hjørnesten i en vellykket regionaludvikling, uden hvilken andre sektorer såsom turisme ikke ville kunne vokse; der henviser til, at landbrugsaktiviteternes ophør i disse områder sandsynligvis vil have alvorlige afledte følger for disse sektorer;
- S. der henviser til, at mælkeproduktion i mange ugunstigt stillede områder sikrer økonomisk og social samhørighed, og at dette ikke må bringes i fare med kvoteordningens ophør; der henviser til, at bevarelse af landbrugslandskabet, turismeindustrien, lokale kredsløb (produktion-forarbejdning-afsætning), job og langsigtede perspektiver for unge skal sikres og fremmes;
- T. der henviser til, at ophævelsen af mælkekvoter vil skabe konkurrence blandt produktionsregionerne i hele Europa; der henviser til, at produktdifferentiering er af afgørende betydning for at fastholde markedsadgangen for bjergområderne og for EU's fjernområder, hvor der produceres mælk eller mejeriprodukter;
1. bemærker, at direkte betalinger fra søjle I i landbrugspolitikken i mange medlemsstater, endda i henhold til den aktuelle reform af den fælles landbrugspolitik, er baseret på historiske referencebeløb, hvad der kan være til alvorlig ulempe for græsarealer og mælkeproduktionen i disse områder; opfordrer medlemsstater, der befinder sig i denne situation, til i overensstemmelse hermed og snarest muligt at indføre en model, som udligner ulemperne for disse områder, i forbindelse med gennemførelsen af landbrugsreformer på nationalt niveau;
2. bemærker, at mælk fra bjergområder udgør ca. 10 % af mælken fra EU-27, men udgør to tredjedele af mælkeproduktionen og omfatter tre fjerdedele af producenterne i Østrig, Slovenien og Finland, og at de tilsvarende tal også er særdeles væsentlige i omkring yderligere 10 andre lande; bemærker ligeledes, at græsarealerne i de fleste af disse fugtige bjergområder og også i randområderne primært anvendes til malkekvægsbestande, hvilket medfører, at landskaberne holdes tilgængelige og beboede og dermed er gavnlige for turismen, biodiversiteten og miljøet;
3. er af den opfattelse, at varige græsarealer og græsningsarealer, der generelt set ikke kan anvendes til andre formål end kvæg-, fåre- og gedeavl i disse områder, aldrig må behandles ringere end andre former for landbrugsjord, hvad angår beregningen af direkte betalinger fra søjle I;
4. anser det for at være af afgørende betydning, at der øremærkes en præmie, der er forbundet med græsfodrede husdyr, under søjle I i den fælles landbrugspolitik og under POSEI i randområderne til bedrifter med græsningsarealer og foderarealer til husdyr; afviser eventuelle nye krav til fodring af drøvtyggere, der kan føre til et sammenbrud i den eksisterende landbrugspraksis;
5. understreger den vigtige rolle, som koblede betalinger under søjle I i landbrugspolitikken spiller; påpeger, at medlemsstaterne i disse områder bør have supplerende muligheder for at koble betalinger, uanset om de er nationale eller EU-finansierede, således som det er aftalt i den aktuelle reform af den fælles landbrugspolitik;
6. fremhæver nødvendigheden af, at der i den fælles landbrugspolitik bestemmelser lægges behørig vægt på små bedrifter i disse områder, eftersom de strukturelt er mere arbejdsintensive, skal betale højere råvarepriser og yder et værdifuldt bidrag til opretholdelsen af beskæftigelsesniveauet og udviklingen af landdistrikterne;
7. bemærker, at udløbet af mælkekvoterne i bjergområder og i EU's fjernområder skal evalueres særskilt i lyset af de særlige forhold i disse områder, såfremt der skal træffes målrettede foranstaltninger for at støtte og bevare produktionen;

Onsdag den 11. december 2013

8. mener, at mælkeproduktionen er uerstattelig i visse randområder, og at Kommissionen og medlemsstaterne følgelig i disse områder bør anvende POSEI-programmerne til at øge støtten inden for direkte betalinger og markedsforanstaltninger og programmerne for udvikling af landdistrikter til at øge støtten inden for rammerne af søjle II i den fælles landbrugspolitik;
9. opfordrer til, at der stilles yderligere foranstaltninger til rådighed som led i udviklingen af den fælles strategiske ramme med anvendelse af det regionale udviklingsprogram, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden; mener, at den fælles strategiske ramme bør fremme regionale udviklingskoncepter og strukturbevarende programmer, der har fokus på beskyttelse af landbruget og styrkelse af den forudgående og efterfølgende værdikæde;
10. opfordrer medlemsstaterne og områderne til i givet fald inden for rammerne af udvikling af landdistrikterne at udarbejde et specifikt program for mælkeproduktion i disse områder;
11. understreger i denne forbindelse behovet for at støtte konsolideringen eller etableringen af projekter, som skaber merværdi, som differentierer produkterne på baggrund af deres oprindelse, og som indeholder nye strategier for værdiforøgelse i bjergområderne og i EU's fjernområder; opfordrer Kommissionen til at stille forslag om vidtrækkende foranstaltninger til støtte for etableringen og gennemførelsen af disse projekter og relaterede kollektive investeringer;
12. opfordrer medlemsstaterne til at modvirke, at græsarealer forsvinder, og til at tage højde for dette aspekt i lovgivningen om arealplanlægning;
13. fremhæver, at foranstaltninger under søjle II, såsom kompensationsgodtgørelse, landbrugsmiljøpræmier, individuel eller kollektiv investeringsbistand til produktion, forarbejdning — uden i forbindelse med EU's fjernområder (som er omfattet af POSEI-ordningen) at glemme muligheden for at få produkter, der anses for at være afgørende for omstillingen af den regionale landbrugsproduktion, medtaget i den særlige forsyningsordning med henblik på at fastholde konkurrenceevnen — og afsætning, etableringsstøtte til unge landbrugere og støtte til fremme af kvalitet, diversificering, innovation og samarbejde (herunder med lokale myndigheder), er af stor betydning for en bæredygtig mælkeproduktion i disse områder; opfordrer derfor indtrængende til, at medlemsstaterne og regionerne gives en retlig ramme, finansiering og de nødvendige muligheder for at sikre udbetaling af tilstrækkelige og klart afgrænsede kompensationsgodtgørelser og til at fremme miljøvenlige, bæredygtige og økologiske former for landbrug; opfordrer til tilstrækkelige kompensationsgodtgørelser fra landbrugspolitikens søjle II til at udligne de højere investeringsomkostninger ved mælkeproduktion i bjergområder og randområder, som skyldes det særlige terræn, disse områders fjerne beliggenhed, jordloddernes ekstreme opdeling og øernes geografiske adskilthed;
14. kræver desuden, at der tilbydes målrettet investeringsstøtte, f.eks. i forbindelse med afskrivninger og renter på landbrugsbygninger, og at der stilles teknologi til rådighed for malkekvægbedrifter med udviklingspotentialer for at sænke produktionsomkostningerne og styrke bedrifternes konkurrenceevne;
15. opfordrer medlemsstaterne til navnlig at fremme særlige foranstaltninger under søjle II, såsom andelssammenlutninger, med henblik på rationel udnyttelse af landbrugsmaskineri eller -bygninger;
16. opfordrer Kommissionen til at omdefinere et sammenhængende udviklingsprojekt for landdistrikter og mælkeproduktion i bjergområder og i EU's fjernområder, ugunstigt stillede mælkeproduktionsområder og medlemsstater, hvor størstedelen af mælken produceres af meget små bedrifter;
17. gør opmærksom på, at mælkeafhentningsomkostningerne og omkostningerne ved transport af det færdige produkt er særligt høje i bjergområder og randområder som følge af de betydelige logistiske problemer forbundet med transporten og de overordnet set små mængder mælk, der produceres på de enkelte bedrifter, hvorfor disse områder er såre geografisk og konkurrencemæssigt ugunstigt stillet; opfordrer til bistand til forarbejdningsanlæg, navnlig anlæg ejet af andelssammenlutninger, for at udligne de højere omkostninger for afhentning og produktion, herunder for råvarer, og transport af de færdige produkter i disse områder i forhold til mere gunstigt stillede områder;
18. understreger, at der er behov for et markedsovervågningsredskab (mælkeobservatorium) for mælkeproduktion med henblik på at indsamle og udbrede data og oplysninger om produktion og forsyning, give tidlig varsling om markedsskævheder under hensyntagen til mangfoldigheden af mejeriprodukter og gennemføre eventuelle kortsigtede analyser i forbindelse med prisudsving for at finjustere tilpasningen af mælkemængderne til efterspørgslen på markedet;

Onsdag den 11. december 2013

19. gør opmærksom på, at forarbejdning på stedet og afsætning på bedrifter eller bjerggræsgange betyder en forhøjet merværdi for småbedrifter og mikrobedrifter i bjergområder, EU's fjernområder og andre ugunstigt stillede områder og forøger disse områders turistpotentiale; understreger, at sådanne initiativer bør finansieres over landbrugspolitikens søjle II;
20. understreger, at de store afstande mellem regionerne i den yderste periferi og forbrugermarkederne skaber et behov for en dobbelt oplagring på linje med moderne logistikplanlægning; opfordrer følgelig indtrængende Kommissionen til inden for rammerne af bestemmelserne om investeringer i disse områder at betragte disse oplagringsfaciliteter, der ligger uden for randområderne, som støtteberettigede;
21. bemærker, at områder med bjerggræsgange samt de af EU's fjernområder, hvor der produceres mælk, især har behov for investeringer og særlige foranstaltninger med henblik på at fastholde eller genoprette et passende miljø for produktion, forarbejdning og salg af mælk;
22. påpeger, at der bør træffes foranstaltninger, således at der er mulighed for håndværksmæssig produktion af typiske produkter;
23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i forbindelse med udarbejdelse af al lovgivning at tage hensyn til nødvendigheden af at undgå overdrevent bureaukrati og til at holde sundheds-, mærknings- og påbudte oplysningskrav inden for rimelighedens grænser for således at sikre, at de er gennemførlige for små producenter og forarbejdere;
24. påpeger, at små landbrugere i bjergområder og ugunstigt stillede områder, som f.eks. de af EU's fjernområder, hvor der produceres mælk eller mejeriprodukter, bør støttes med hensyn til at oprette producentorganisationer, der styrker deres forhandlingsposition, eftersom det er væsentlig for små landbrugere i disse områder, at de fastholder og udvikler mere regionaliserede lokale markeder;
25. understreger, at hygiejne- og afsætningsregler skal kunne tilpasses til markedernes størrelse og krav, og at hygiejnestandarderne følgelig bør være passende og anvendelige for landbrugere og mælkeforarbejdere i bjergområder, ugunstigt stillede områder og randområder;
26. gør opmærksom på, at avlsmetoder med henblik på effektiv mælkeproduktion er særlig omkostningskrævende for mindre landbrug; opfordrer følgelig til fremme af opdræt, således at malkekvægbedrifter i disse områder kan avle deres egne husdyr af god kvalitet til trods herfor;
27. er af den opfattelse, at der bør tilskyndes til etablering af mejeriproducentorganisationer i den hensigt at sikre tilstrækkelig adgang til markedet for alle landbrug og at oprette partnerskaber for fremme af landbrugs- og miljøturisme;
28. gør opmærksom på, at producentorganisationer i tråd med den fælles markedsordning for frugt og grønt bør have mulighed for at oprette EU-finansierede operationelle programmer; mener i denne forbindelse, at producentorganisationer bør have mulighed for at fremme adgang til nye markeder, markedsudvikling, kvalitetskontrol og produktinnovation og reklameinitiativer, navnlig hvad angår den nye betegnelse »bjergprodukt« eller andre valgfrie kvalitetsbetegnelser, som kan godkendes, beskyttede oprindelsesbetegnelser og andre kvalitetsmærker, såvel som for at fremme udviklingen af kvalifikationer og krisestyringsforanstaltninger;
29. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvide deres fælles forskningsprogrammer til at omfatte græsarealer og mælkeproduktion i bjergområder, EU's fjernområder og andre ugunstigt stillede områder og være særligt opmærksomme på disse i forbindelse med de fælles forskningsprojekter og tilskynde til innovative løsninger for disse områder, idet de skal være opmærksomme på behovet for at tackle produktivitets- og klimaændringsudfordringerne; mener, at denne forskning også bør sigte efter at identificere sundhedsmæssige fordele for forbrugerne;
30. opfordrer Kommissionen til nøje at følge udviklingen i mælkeproduktionen i disse områder og evaluere den økonomiske indvirkning af udløbet af mælkekvoterne på malkekvægbedrifter i disse områder; anmoder Kommissionen om at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om dette spørgsmål senest i 2017 sammen med et lovgivningsmæssigt forslag, såfremt mælkeproduktionen er faldet betydeligt i disse regioner;
31. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med producenter, producentorganisationer og afsætningsorganer at udarbejde programmer, der f.eks. er baseret på kapitalrejsningsmodellen, for at afbøde de forventede hurtigt faldende mælkepriser;

Onsdag den 11. december 2013

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at drage omsorg for en mere effektiv gennemførelse af EU's skolemælksprogram og især til i forbindelse med offentlige udbud at gøre det tilladt at henvise specifikt til mælk fra bjergegne med betegnelsen »bjergprodukt«; opfordrer også medlemsstaterne til at bruge korte leveringskæder i skolemælksprogrammerne for at stimulere den lokale mælkeproduktion og begrænse kulstofudledningen fra transporten;
33. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med udarbejdelse og gennemførelse af lovgivning om anvendelse af betegnelsen »bjergprodukt« at tage hensyn til de særlige forhold ved produkter med en beskyttet oprindelsesbetegnelse, som allerede reguleres af specifikke bestemmelser om oprindelse, ved at overveje at indføre fleksible ordninger for bjergområder, som på grund af deres specifikke ulemper, f.eks. vanskelighederne ved at producere foderplanter, risikerer at blive udelukket fra ordningerne i forordning (EU) nr. 1151/2012, hvilket er i strid med forordningens formål;
34. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme og støtte, at forladte enge, øget udbytte af græsarealer og rational anvendelse heraf integreres i produktionscyklussen;
35. henleder opmærksomheden på vigtigheden af foranstaltninger til at støtte unge landbrugeres etablering i bjergområder og i EU's fjernområder, eftersom gennemsnitsalderen i sådanne områder ligger over gennemsnittet;
36. opfordrer medlemsstaterne til at skabe de nødvendige rammer for, at producenter og forarbejdere i bjergområder og ugunstigt stillede områder får adgang til uddannelse og lån;
37. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0578

Resiliens og nedbringelse af katastroferisici i udviklingslande

Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 2013 om EU's strategi til styrkelse af resiliens og nedbringelse af katastroferisici i udviklingslande: anvendelse af erfaringer fra fødevarerikkerhedskriser (2013/2110(INI))

(2016/C 468/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 210 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til den europæiske konsensus om udvikling af 20. december 2005,
- der henviser til den europæiske konsensus om humanitær bistand af 18. december 2007,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. december 2010 »Midtvejsrevision af handlingsplanen under den europæiske konsensus om humanitær bistand — gennemførelse af effektiv principbaseret humanitær EU-indsats« (COM(2010)0722),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »EU's strategi til styrkelse af resiliens: Anvendelse af erfaringer fra fødevarerikkerhedskriser« af 3. oktober 2012 (COM(2012)0586) (herefter benævnt »Meddelelse om resiliens fra 2012«),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 19. juni 2013 med titlen »Action plan for resilience in crisis-prone countries 2013-2020« (SWD(2013)0227),
- der henviser til Rådets konklusioner om EU's strategi til styrkelse af resiliens af 28. maj 2013,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »EU-strategi til støtte for katastroforebyggelse i udviklingslande« af 23. februar 2009 (COM(2009)0084),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 16. februar 2011 med titlen »Implementation plan of the EU strategy for supporting disaster risk reduction in developing countries 2011-2014« (SEC(2011)0215),
- der henviser til Rådets konklusioner af 18. maj 2009 om en EU-strategi til støtte for katastroferisikoreduktion i udviklingslande,
- der henviser til FN's Hyogohandlingsplan for 2005-2015, som blev vedtaget under verdenskonferencen om katastrofebegrænsning i januar 2005 i Hyogo, Japan, og godkendt af FN's Generalforsamling i dens resolution A/RES/60/195, og til midtvejsevalueringen,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. april 2001 »Sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling — en vurdering« (COM(2001)0153),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. august 2012 »Social sikring i Den Europæiske Unions udviklingssamarbejde« (COM(2012)0446),
- der henviser til sin beslutning af 21. september 2010 om Kommissionens meddelelse om en fællesskabsstrategi til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 27. september 2011 med titlen »Hen imod et styrket EU-katastrofeberedskab: civilbeskyttelsens og den humanitære bistands rolle« ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 50 E af 21.2.2012, s. 30.

⁽²⁾ EUT C 56 E af 26.2.2013, s. 31.

Onsdag den 11. december 2013

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. februar 2013 »Et værdigt liv for alle: Fattigdomsudryddelse og en bæredygtig udvikling i verden« (COM(2013)0092),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. oktober 2011 »Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring« (COM(2011)0637) og til Rådets konklusioner derom af 14. maj 2012,
  - der henviser til den nye aftale om engagement i ustabile stater i henhold til Busan-partnerskabet for effektivt udviklingssamarbejde, som blev vedtaget på det femte forum på højt plan for bistandseffektivitet i Busan, Sydkorea, som fandt sted fra den 29. november til den 1. december 2011,
  - der henviser til sin beslutning af 13. juni 2013 om årtusindudviklingsmålene — fastlæggelse af rammen for tiden efter 2015 ⁽¹⁾,
  - der henviser til Rådets konklusioner af 25. juni 2013 om »Den overordnede dagsorden for perioden efter 2015«,
  - der henviser til FN's konference om bæredygtig udvikling — »Den fremtid vi ønsker«, som fandt sted i juni 2012 i Rio de Janeiro, Brasilien (Rio+20) og navnlig til beslutningerne vedrørende nedbringelse af katastroferisici,
  - der henviser til det fjerde møde i Den Globale Platform til mindskelse af katastroferisici, som fandt sted fra den 19.-23. maj 2013 i Genève, Schweiz,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. marts 2013 »Forbedring af mødres og børns ernæring i udviklingsbistand til tredjelande: En EU-rammepolitik« (COM(2013)0141),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A7-0375/2013),
- A. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse om resiliens fra 2012 definerede resiliens som »den evne, man finder hos personer, en husholdning, et samfund, et land eller en region til at tilpasse sig og hurtigt komme på fode igen efter belastninger og voldsomme begivenheder«;
- B. der henviser til, at nedbringelse af katastroferisici er et vigtigt led i opnåelsen af resiliens; der henviser til, at nedbringelse af katastroferisici omfatter analyser og forvaltning af risici med henblik på at reducere sårbarheden over for katastrofer og omfatter aktiviteter, som støtter beredskab, forebyggelse og nedbringelse på alle niveauer fra lokalt til internationalt;
- C. der henviser til, at sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling er et vigtigt værktøj i tilgangen til resiliens, som hjælper med at slå bro over de operationelle og finansieringsmæssige huller mellem nødhjælp og udvikling;
- D. der henviser til, at Hyogohandlingsplanen er et uvurderligt instrument til at fremme dagsordenen for nedbringelse af katastroferisici på verdensplan, og at den udløber i 2015; der henviser til, at det forventes, at rammerne for nedbringelse af katastroferisici efter 2015 vedtages på verdenskonferencen om nedbringelse af katastroferisici i Japan i starten af 2015;
- E. der henviser til, at det i midtvejsevalueringen af den europæiske konsensus om humanitær bistand blev bemærket, at der var gjort fremskridt med hensyn til nedbringelse af katastroferisici, men at det er vigtigt, at der gøres yderligere praktiske fremskridt;
- F. der henviser til, at 4,4 mia. mennesker ifølge FN siden 1992 har været påvirket af katastrofer, at der er forårsaget skader for 2 billioner USD, og at 1,3 mio. mennesker er blevet dræbt; der henviser til, at omkostningerne ved tab som følge af katastrofer beløb sig til over 300 mia. USD i 2011; der henviser til, at man ifølge Den Asiatiske Udviklingsbanks skøn for hver dollar, der investeres i nedbringelse af katastroferisici i et kriseudsat område, sparer mindst 4 dollars i nødhjælp og rehabiliteringsomkostninger i fremtiden;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0283.

Onsdag den 11. december 2013

- G. der henviser til, at forbundne forsyningskæder i den globaliserede verden i dag betyder, at økonomiske tab i én region har globale konsekvenser; det anslås f.eks., at oversvømmelserne i Thailand i 2011 nedbragte den globale industrielle produktion med 2,5 %;
- H. der henviser til, at katastrofeomkostningerne stiger i takt med, at klimaændringer skaber mere alvorlige vejrafhængige begivenheder samt hurtig og utilstrækkeligt forvaltet urbanisering, befolkningstilvækst, jordforringelse og knaphed af naturressourcer; der henviser til, at fødevare- og ernæringskriser bliver stadig hyppigere forekommende i mange regioner i udviklingslandene;
- I. der henviser til, at en indsats for nedbringelse af katastroferisici og styrkelse af resiliens skal være et supplement til, ikke en erstatning for de udviklede landes bestræbelser på at nedbringe deres bidrag til klimaændringerne;
- J. der henviser til, at der i perioder med finansiell konsolidering er et betydeligt behov for at anvende ressourcer mere effektivt; der henviser til, at finansiering af nedbringelse af katastroferisici skal have et langsigtet perspektiv og bør afspejle reelle risici med primært fokus på at hjælpe dem, som er mest sårbare over for voldsomme begivenheder;
- K. der henviser til, at Kina har brugt 3,15 mia. USD på at mindske konsekvenserne af oversvømmelser og dermed har undgået tab til anslået 12 mia. USD; der henviser til, at andre succeshistorier omfatter Bangladesh, Cuba, Vietnam og Madagaskar, som har været i stand til i betydelig grad at nedbringe virkningerne af meteorologiske farer som tropiske storme og oversvømmelser gennem bedre systemer til tidlig varsling, katastrofeberedskab og andre foranstaltninger til nedbringelse af risici;
- L. der henviser til, at investeringer fra den private sektor i de fleste lande udgør en stor del af de samlede investeringer, og at den nationale økonomiske udvikling og resiliens over for katastrofer afhænger af investeringer fra den private sektor, som er følsomme over for katastroferisici;
- M. der henviser til, at FN forudsiger, at verdens befolkning vil stige med 72 % inden 2050, og at størstedelen af byvæksten vil forekomme i de mindst udviklede lande og dermed i høj grad bidrage til antallet af mennesker, som er udsat for katastroferisici;
- N. der henviser til, at katastrofer kan bidrage til en række yderligere problemer såsom ekstrem fattigdom, fødevareusikkerhed og fejlnærning;
- O. der henviser til, at ubæredygtig udviklingsplanlægning og -praksis tidligere har ført til øget sårbarhed over for katastrofer for mange befolkninger; der henviser til, at vurdering af katastroferisici skal være en forudsætning for udviklingsplanlægning og -programmer;
- P. der henviser til, at manglende koordinering mellem EU's medlemsstater og andre donorlande i postkrisesituationer nedbringer virkningen af fælles tiltag; der henviser til, at øget donorkoordinering såvel i postkrisesituationer som i arbejdet med at opbygge resiliens kan medføre betydelige besparelser og øget effektivitet i forhold til udviklingsmål;
- Q. der henviser til, at det nu er slået fast, at den globale vurderingsrapport er en troværdig global kilde til analyse af risici og tendenser vedrørende sårbarhed; der henviser til, at manglen på præcise data om katastrofetak ikke desto mindre fortsat er en stor udfordring;
- R. der henviser til, at regional integration fører til økonomiske, politiske og sociale fremskridt;
- S. der henviser til, at praksis med afgivelse af jord bør være underlagt regulering for at sikre, at den ikke skader landbefolkningen;

Onsdag den 11. december 2013

EU's strategi til styrkelse af resiliens

1. glæder sig over Kommissionens meddelelse om resiliens fra 2012 og målene deri; opfordrer Kommissionen til aktivt at forfølge forslagene i meddelelsen og sikre, at en langsigtet strategi til styrkelse af resiliens og nedbringelse af katastroferisici udvikles videre med inddragelse af både humanitære og udviklingsmæssige indsatser og en klar forbindelse mellem disse;
2. glæder sig over handlingsplanen for resiliens i kriseudsatte lande for 2013-2020 og prioriteterne deri; opfordrer indtrængende Kommissionen til sammen med EU-Udenrigstjenesten at gennemføre forslagene og prioriteterne og sikre, at der hele tiden sker fremskridt med hensyn til at nå målene;
3. er bekymret over, at resiliens og nærmere bestemt nedbringelse af katastroferisici kun nævnes kort i Rådets konklusioner om den overordnede dagsorden for perioden efter 2015; mener, at der i højere grad skal lægges vægt på disse spørgsmål i dagsordenen for perioden efter 2015;
4. opfordrer Kommissionen til aktivt at integrere resiliensforanstaltninger i både den humanitære og den udviklingsmæssige side af programmeringen; understreger, at der er behov for at styrke forbindelsen mellem kortsigtede humanitære aktioner og langsigtet udviklingsprogrammering, og at dette bør passes ind i EU's overordnede resiliensstrategi;
5. mener, at EU's resiliensstrategi primært bør fokusere på de mest sårbare, fattige og marginaliserede befolkningsgrupper, som er mest udsat for risici, navnlig naturkatastrofer, og kun i ringe grad er beskyttet mod sådanne voldsomme begivenheder, herunder langsomt opståede begivenheder; understreger, at en langsigtet resiliensstrategi skal være rettet mod de grundlæggende årsager til sårbarhed over for risici og mod at nedbringe underliggende risikofaktorer betydeligt;
6. understreger, at EU's langsigtede strategi til styrkelse af resiliens bør gøre noget ved forringelsen af økosystemerne, navnlig for landbrugs-, vand-, biodiversitets- og fiskeressourcernes vedkommende, og opfordrer EU til at vedtage en konsekvent politik til at reducere sårbarhed gennem sin strategi for risikobegrænsning, hvilket kan opnås gennem indførelse af bæredygtige landbrugsproduktionsmetoder og -systemer, såsom vekseldrift, agroøkologi, agro-skovbrug, økologisk landbrug og familielandbrug;
7. opfordrer Kommissionen til at målrette sin dagsorden for resiliens mod skrøbelige og kriseudsatte lande samt investere i at styrke lokale institutioner med henblik på at opnå stabilitet og sikre, at de sårbare befolkninger tilbydes basistjenesteydelser;
8. understreger, at LLRD (Sammenkobling af Nødhjælp, Rehabilitering og Udvikling) kan slå bro over gabet mellem nødhjælp og udvikling og dermed sikre synergi mellem humanitært arbejde og udviklingsarbejde; mener, at det er vigtigt at behandle overgangsstrategier samt parallelle forbindelser mellem humanitær bistand og udviklingssamarbejde mere detaljeret, navnlig i katastrofeudsatte lande, langvarige kriser og lande, som er på vej ud af katastrofer;
9. insisterer på, at katastrofeudsatte lande bør spille en førende rolle og bør være hovedaktøren, når det gælder fastsættelse af deres prioriteter og overgangsstrategier fra humanitærhjælp til langsigtede udviklingsstrategier, idet de har bedre forudsætninger for at kende den lokale virkelighed og kunne definere, hvad der er bedst for deres egne samfund;
10. understreger, at klimaændringer forværrer de underliggende risikofaktorer og derfor skal tages i betragtning i resiliensstrategier, navnlig klimatilpasning;

Nedbringelse af katastroferisici som et vigtigt led i resiliens

11. understreger, at investeringer i foranstaltninger til nedbringelse af katastroferisici forud for katastrofer er langt mere omkostningseffektivt end finansiering af katastrofehjælp efter begivenheden; opfordrer derfor til yderligere investeringer i nedbringelse af katastroferisici og resiliensstrategier i udviklingslande, navnlig i de mest sårbare områder, og inddragelse af dette aspekt i nationale udviklingsplaner;

Onsdag den 11. december 2013

12. fremhæver, at en effektiv katastrofehandtering tager hensyn til, at der skal oprettes en ramme, der giver mulighed for umiddelbar mobilisering af alle fornødne ressourcer;
13. understreger, at nedbringelse af katastroferisici bør prioriteres tilsvarende ved fremtidig programmering af udviklingsarbejde og integreres i planlægningen af udviklingsarbejdet og den humanitære indsats i alle skrøbelige og risikoudsatte lande;
14. opfordrer EU, medlemsstaterne og partnerlandenes regeringer til at forbedre og udvikle strategier til nedbringelse af katastroferisici i udviklingslande ved at gennemføre risikovurderingsprogrammer og forbedre systemerne til tidlig varslings, navnlig i skrøbelige og kriseudsatte lande, ved at styrke katastrofeberedskabet med henblik på at sikre en effektive indsats på alle niveauer og ved at støtte mere bæredygtig udviklingsplanlægning i partnerlandene;
15. opfordrer partnerlandene til at indføre regnskabssystemer, som kan registrere lokale tab og dele oplysninger mellem det lokale og nationale plan med henblik på planlægning og statistik; bemærker, at en vis grad af standardisering kan bidrage til bedre registrering af tab på regionalt plan og dermed støtte det regionale samarbejde;
16. opfordrer EU og medlemsstaterne samt partnerlandene til at overveje miljømæssig bæredygtighed og katastrofehandtering i programmer for arealforvaltningsreformer og tinglysningsmekanismer;
17. bemærker, at nedbringelse af katastroferisici og tilpasning til klimaændringer hænger sammen, og opfordrer derfor Kommissionen og alle aktører til yderligere at integrere strategier til nedbringelse af katastroferisici og tilpasning til klimaændringer, såsom bl.a. eksisterende nationale tilpasningshandlingsplaner (NAPA'er), og inkludere dem i deres planlægning til den 11. EUF, søge konkret finansiel støtte, f.eks. gennem den globale klimaændringsalliance, og koordinere arbejdet med at harmonisere disse aktiviteter;
18. støtter en supplerende og sammenhængende tilgang til rammerne for årtusindudviklingsmålene og nedbringelse af katastroferisici i perioden efter 2015; mener, at der i processerne for perioden efter årtusindudviklingsmålene og efter Hyogohandlingsplanen skal tages højde for resultaterne af de aktuelle rammer, og gribes ind over for de oplevelser, som de, der er mest påvirket af katastrofer og kriser, står over for; gentager, at nedbringelse af katastroferisici, forvaltning af klimarisici og resiliens i høj grad skal indarbejdes i rammerne for perioden efter 2015;

Bæredygtig udvikling, social beskyttelse og samfundsresiliens

19. understreger, at resiliensstrategien skal medføre bæredygtige fordele for de mest sårbare dele af samfundet, navnlig for dem, der lever i ekstrem fattigdom, og dem, der lever i uregulerede bosættelser eller slum samt indfødte befolkninger, som er meget udsatte for katastroferisici;
20. understreger, at bæredygtig udvikling skal ses som et vigtigt led i nedbringelse af katastroferisici; anerkender, at der kun kan opnås fremskridt på langt sigt, hvis der tages hånd om de underliggende faktorer, som gør samfund og enkeltpersoner mere sårbare, såsom dårlig miljøforvaltning, utilstrækkelig infrastruktur, jordforringelser og dårlig byplanlægning;
21. er klar over, at en stor del af de husholdninger i udviklingslandene, navnlig i lavindkomstlande, der lever i konstant fattigdom, generelt har ringe eller ingen social beskyttelse og dermed er endnu mere udsatte i forhold til naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer; opfordrer Kommissionen til at fremme aktiviteter til social beskyttelse yderligere i dens udviklingsprogrammer med særlige aktiviteter til at forbedre statsejede systemer, forebyggende foranstaltninger og forsikring mod naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer;
22. opfordrer endvidere til øget opmærksomhed på små katastrofer som et vigtigt mål i resiliensstrategien og bedre synlighed af den skade, som små katastrofer udretter på samfundene, og deres konsekvenser for disse;
23. understreger behovet for at styrke og udvikle uddannelse i forbindelse med katastrofer og nødsituationer og forbedre fordelingen, indsamlingen og formidlingen af oplysninger og viden, som kan hjælpe med at opbygge samfundsresiliens og fremme adfærdsendringer og en katastrofeberedskabskultur;

Onsdag den 11. december 2013

24. understreger den vigtige rolle, som de lokale myndigheder og lokale og nationale civilsamfundsorganisationer kan spille med hensyn til at opbygge resiliens, navnlig i skrøbelige og kriseudsatte lande, og opfordrer de lokale myndigheder til i samråd med lokalsamfundene og civilsamfundets organisationer at udvikle sammenhængende og koordinerede processer til gennemførelse af resiliensstrategier;

25. fremhæver, at der bør indføres stærke ansvarlighedsmekanismer og overvågning med deltagelse af lokale myndigheder, udviklingspartnere, forskere, civilsamfundet, medierne og offentligheden generelt med henblik på at forbedre adgangen til oplysninger og øge opmærksomheden omkring behovet for strategier til nedbringelse af katastroferisici og resiliens; opfordrer til regelmæssig indsamling af oplysninger, blandt andet af meteorologiske oplysninger, oplysninger vedrørende høst, besætninger, markedernes funktion, børns og samfundets fattigstes ernæringsforhold samt oplysninger om eksisterende mekanismer til nedbringelse af katastroferisici og adgang til grundlæggende tjenesteydelser; opfordrer til regelmæssig rapportering og offentliggørelse af disse oplysninger på offentligt tilgængelige platforme for at fremme adgangen til oplysningerne, til tidlige varsling og til forbedring af situationen;

Erfaringer fra fødevaresikkerhedskriser og tidligere katastrofer

26. påpeger, at katastrofer og nødsituationer ofte efterfølges af fødevarekriser og fejlernæring i de berørte dele af befolkningen, navnlig blandt børn; understreger endvidere, at fødevarekriser er katastrofer i sig selv, og at resiliensstrategien, som fokuserer på at forbedre fødevaresikkerhed og ernæring, skal indarbejdes systematisk i programmeringsbeslutninger;

27. opfordrer EU til at tage ved lære af sin samarbejdspolitik igennem de foregående årtier og fremsætte forslag om at fremme udviklingsvenlig politikkoherens i praksis ved at koble udviklingsstøtte sammen med andre EU-politikområder, såsom landbrug, handel, beskæftigelse, klimaændringer og investeringer;

28. opfordrer indtrængende Kommissionen til at integrere problemet med land grabbing i sin politiske dialog med udviklingslandene med henblik på at gøre politikkoherens til hjørnestenen i udviklings samarbejdet på nationalt plan såvel som på internationalt plan og for at undgå ekspropriering af mindre landbrug, øget sårbarhed for de fattige i landdistrikterne og befordring af en ikkebæredygtig anvendelse af jord og vand;

29. bemærker, at fødevare- og ernæringskriser forekommer oftere og oftere i Sahel og på Afrikas Horn, hvor millioner af mennesker mangler adgang til tilstrækkelige fødevarer; påpeger, at fødevarekrisen i 2011 på Afrikas Horn og i 2012 i Sahel viste, at humanitær bistand alene hverken kan bryde cyklussen med kronisk sult og fejlernæring eller tage hånd om de grundlæggende årsager; understreger betydningen af at tage hånd om de grundlæggende årsager til vedvarende fødevaresikkerhed i disse regioner, nemlig ringe adgang til tilstrækkelige grundlæggende tjenesteydelser og uddannelse, akut fattigdom, utilstrækkelig støtte til små landbrug og husdyrhold, problemer med adgang til jord, nedbrydning af miljøet, hurtig befolkningstilvækst, markedssvigt, faldende fødevareproduktion pr. indbygger og dårlig regeringsførelse; understreger, at de grundlæggende årsager til fødevarekriser i dag er mere komplekse end tidligere med f.eks. markedsrelaterede prischok, som forekommer oftere og i højere grad berører fattige mennesker;

30. bemærker, at kronisk fødevare- og ernæringsusikkerhed er den første og vigtigste sårbarhedsfaktor i forhold til fødevarekriser, fordi det reducerer menneskers evne til at forberede sig på risici, modstå kriser og komme sig oven på kriser; bemærker ligeledes, at kronisk fødevare- og ernæringsusikkerhed har langsigtede negative virkninger, som reducerer den menneskelige kapital ved at hæmme børns vækst og påvirke samfundenes udviklingskapacitet; anerkender, at store og meget svingende fødevarepriskriser er dyre og komplekse at løse; påpeger, at Kommissionens resiliensstrategi er et skridt i den rigtige retning, idet den tager hånd om de grundlæggende årsager til sårbarheden, hvoraf den vigtigste er kronisk fødevare- og ernæringsusikkerhed;

31. er af den opfattelse, at EU's handlingsplan for resiliens bør sigte mod at gennemføre udviklingsvenlig politikkoherens og gøre noget ved problemer relateret til fødevaresikkerhed og klimamodstandsdygtighed ved at afskaffe ikkebæredygtig praksis såsom dumping af landbrugsprodukter og uretfærdige handelsbestemmelser; opfordrer EU til at anlægge en holistisk tilgang til bæredygtigt landbrug på nationalt og internationalt plan;

Onsdag den 11. december 2013

32. glæder sig over både den fælles udviklingsmæssige og humanitære tilgang og den regionale tilgang i EU-initiativet »Supporting Horn of African Resilience« (SHARE) og i EU's »Alliance Globale pour l'Initiative Résilience Sahel« (AGIR) for Sahel-regionen; opfordrer til, at der fokuseres endnu mere på disse regioner og på endnu bedre samarbejde og koordinering mellem nationale regeringer, internationale donorer, civilsamfundet og den private sektor om at nedbryde barrierer mellem den udviklingsmæssige og den humanitære tilgang, mellem en »normal« indsats og indsatsen under »kriser«;

33. opfordrer til en effektiv tilgang til resiliens, som skal være multiinstitutionel, koordineret, omfattende og systematisk og omfatte en række elementer som f.eks. tilvejebringelse af forudsigelige og målrettede sociale sikkerhedsnet for de mest sårbare, hvilket ikke kun ville sikre, at husholdningerne har umiddelbar adgang til fødevarer under kriser, men også garantere hurtig genopretning og resiliens over for fremtidige voldsomme begivenheder; opfordrer til, at nedbringelse af underernæring hos børn bliver et centralt element i resiliensen gennem koordinerede nationale planer, hvor navnlig børn under to år og gravide kvinder prioriteres;

34. bemærker, at dokumentation fra Niger, Burkina Faso og Mali viser, at billige agroøkologiske teknikker, navnlig agroskovbrug og beskyttelse af jord og vand, har forbedret små landbrugeres resiliens over for fødevaresikkerhed; understreger imidlertid, at agroøkologisk landbrug alene ikke kan løse de strukturelle årsager til fødevaresikkerhed; opfordrer til, at der indarbejdes ikkelandbrugselementer i landbrugsinterventioner, og at det sikres, at bedre ernæring er et eksplicit mål for landbrugsprogrammer; opfordrer derudover til, at det sikres, at kvindelige landbrugere også drager fordel af programmerne ved at sikre, at der tages højde for de barrierer, som skabes af ulighed mellem kønnene (såsom adgang til jord, kredit, konsulenttjenester og rå- og hjælpestoffer), når der udarbejdes landbrugsprogrammer;

Bedre koordinering af indsatsen og bedre finansieringsmetoder

35. påpeger, at det er afgørende, at medlemsstaterne og EU-institutionerne koordinerer deres udviklingsmæssige og humanitære aktiviteter bedre, og at de samarbejder om at gøre deres bistand mere effektiv; påpeger, at Europa-Parlamentets undersøgelse »Omkostningerne ved ikke-Europa inden for udviklingspolitik« fra juni 2013, hvori det anslås, at der årligt kan spares 800 mio. EUR i transaktionsomkostninger, hvis donorerne koncentrerer deres bistandsindsats om færre lande og aktiviteter, og at der kunne opnås yderligere besparelser på 8,4 mia. EUR årligt gennem bedre tværnationale fordelingsmønstre;

36. noterer sig det vigtige bidrag, der ydes af mobile små husdyrproducenter, i forhold til produktion af kød, mælk og blod i områder, der er dårligt egnede til anden form for landbrug; understreger den vigtige rolle, de spiller i at brødføde samfundene, og deres positive bidrag til fødevaresikkerheden og ernæringen, hvilket har vist sig ved erfaringer fra tørre og halvtørre landområder, der viser, at børn i områder med husdyrhold normalt har bedre fødevaresikkerhed end de, der bor i byer og landsbyer; opfordrer derfor til at tage hensyn til rettigheder og behov hos disse befolkninger i områder med husdyrhold, når der udformes landbrugsinterventioner og -programmer;

37. understreger behovet for at forøge smålandbrugenes kapacitet ved at fremme offentlig-private investeringer, herunder ved at tildele mikrolån til kvinder;

38. mener, at besparelser som følge af bedre donorkoordinering f.eks. kan anvendes til aktiviteter til nedbringelse af katastroferisici, og at disse kan generere et betydeligt afkast og dermed skabe en positiv cirkel;

39. glæder sig over Kommissionens forslag i handlingsplanen om resiliens for 2013 om at afholde et årligt EU-resiliensforum; ser dette som en mulighed for at koordinere resiliensindsatsen blandt offentlige institutioner, herunder nationale parlamenter og Europa-Parlamentet, den private sektor samt ngo'er og civilsamfundet, for at sikre velkoordinerede fremskridt inden for nedbringelse af katastroferisici og resiliens, hvor alle parter arbejder sammen;

40. opfordrer til øget samarbejde mellem den offentlige og den private sektor om nedbringelse af katastroferisici og resiliens; opfordrer Kommissionen til at fremme inddragelsen af den private sektor ved at skabe incitamenter og det rigtige miljø til, at private enheder kan dele deres erfaring om opbygning af resiliens og nedbringelse af risici; opfordrer imidlertid

Onsdag den 11. december 2013

indtrængende Kommissionen til i denne forbindelse at udarbejde et forslag, der fastsætter bestemmelser om offentlig-private partnerskaber, herunder sociale og økologiske konsekvensvurderinger, for at forhindre f.eks. forværring af konflikter om arealanvendelse eller konflikter omkring adgang til vand, navnlig for at beskytte de mindre landbrugere; opfordrer den desuden til at yde støtte til AVS-landene til kritisk at gennemgå kontrakter med multinationale investorer; opfordrer endvidere til at fremme gennemsigtigheden af investeringer og investeringsformål på platforme, som er tilgængelige for civilsamfundet;

41. anbefaler øget samarbejde med lande uden for EU samt internationale og regionale institutioner med hensyn til katastrofeberedskab samt katastrofeindsats og genopbygning; støtter en styrkelse af samarbejdet mellem Kommissionen og FN's kontor for katastroferisikobegrænsning (UNISDR) med henblik på at forbedre EU's indsats inden for nedbringelse af katastroferisici;

42. understreger, at EU og internationale organisationer kan gøre fremskridt inden for nedbringelse af katastroferisici og resiliens i udviklingslandene gennem deres programmer, men at det primært er de nationale regeringers ansvar at sikre deres borgeres sikkerhed, og at der derfor skal være et stærkt politisk engagement i partnerlandene til at støtte og gennemføre aktiviteter, som forbedrer resiliens og nedbringelse af katastroferisici;

o

o o

43. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0579

Kvinder med handicap

Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 2013 om kvinder med handicap (2013/2065(INI))

(2016/C 468/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne, den europæiske menneskerettighedskonvention og EU's charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til FN's konvention om handicappedes rettigheder og dennes ikrafttræden den 21. januar 2011 i medfør af Rådets afgørelse 2010/48/EF af 26. november 2009 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder ⁽¹⁾ og særlig til konventionens artikel 6 om kvinder og piger med handicap,
- der henviser til De Forenede Nationers konvention af 18. december 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW),
- der henviser til fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder,
- der henviser til artikel 10, 19 og 168 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering (COM(2008)0426) og Parlamentets udtalelse herom af 2. april 2009 ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. november 2010 med titlen »Den europæiske handicapstrategi 2010-2020: et nyt tilsagn om et Europa uden barrierer« (COM(2010)0636) og til det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med titlen »Initial plan to implement the European Disability Strategy 2010-2020 — List of Actions 2010-2015« (SEC(2010)1323 og SEC(2010)1324),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2010 med titlen »Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse: En europæisk ramme for social og territorial samhørighed« (COM(2010)0758),
- der henviser til Kommissionens forslag af 3. december 2012 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilgængeligheden af offentlige organers websteder (COM(2012)0721),
- der henviser til Rådets henstilling 98/376/EF af 4. juni 1998 om parkeringskort for mennesker med handicap ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 30. november 2009 om »Fremme af integration på arbejdsmarkedet — Genopretning efter krisen og forberedelse til Lissabondagsordenen for tiden efter 2010«,
- der henviser til udkast til Rådets resolution af 2. juni 2010 om en ny EU-ramme på handicapområdet (10173/2010) og Rådets resolution om handicappedes forhold i Den Europæiske Union (2008/C 75/01),

⁽¹⁾ EUT L 23 af 27.1.2010, s. 35.

⁽²⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽³⁾ EUT C 137 E af 27.5.2010, s. 68.

⁽⁴⁾ EFT L 167 af 12.6.1998, s. 25.

Onsdag den 11. december 2013

- der henviser til Kommissionens rapport om anvendelsen og resultaterne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2006 af 5. juli 2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly (COM(2011)0166),
- der henviser til EU-Domstolens dom i sag C-13/05 vedrørende direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — begrebet handicap ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. juni 1988 om tegnsprog for døve ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. maj 1989 om den sociale situation for handicappede kvinder og kvinder, der bistår handicappede ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. september 1992 om mentalt handicappedes rettigheder ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. december 1995 om handicappedes menneskerettigheder ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin erklæring af 9. maj 1996 om autisters rettigheder ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin holdning af 13. december 1996 om parkeringskort for handicappede — handicappedes rettigheder ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. april 1997 om lige muligheder for handicappede ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. april 2001 med titlen »På vej mod et Europa uden barrierer for handicappede« ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 3. september 2003 om Kommissionens meddelelse med titlen »Mod et juridisk bindende FN-instrument til fremme og beskyttelse af handicappedes rettigheder og værdighed« ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. april 2009 om De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder og den tilhørende valgfrie protokol ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2011 om mobilitet og integrering af personer med handicap og den europæiske handicapstrategi for 2010-2020 ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om begrænsning af uligheder på sundhedsområdet i EU ⁽¹³⁾,
- der henviser til den europæiske ligestillingspagt 2011-2020,
- der henviser til handlingsplanen om ligestilling og styrkelse af kvinders indflydelse 2010-2015,
- der henviser til »2nd Manifesto on the Rights of Women and Girls with Disabilities in the European Union (A toolkit for activists and policymakers)«,

⁽¹⁾ EUT C 224 af 16.9.2006, s. 9.

⁽²⁾ EFT C 187 af 18.7.1988, s. 236.

⁽³⁾ EFT C 158 af 26.6.1989, s. 383.

⁽⁴⁾ EFT C 284 af 2.11.1992, s. 49.

⁽⁵⁾ EFT C 17 af 22.1.1996, s. 196.

⁽⁶⁾ EFT C 152 af 27.5.1996, s. 87.

⁽⁷⁾ EFT C 20 af 20.1.1997, s. 386.

⁽⁸⁾ EFT C 132 af 28.4.1997, s. 313.

⁽⁹⁾ EFT C 21 E af 24.1.2002, s. 246.

⁽¹⁰⁾ EUT C 76 E af 25.3.2004, s. 231.

⁽¹¹⁾ EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 111.

⁽¹²⁾ EUT C 131 E af 8.5.2013, s. 9.

⁽¹³⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 25.

Onsdag den 11. december 2013

- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0329/2013),
- A. der henviser til, at de 80 mio. mennesker med et handicap, der bor i Den Europæiske Union, har et stort behov for et tilgængeligt og fordomsfrit fysisk, intellektuelt og socialt miljø uden barrierer, hindringer og stereotyper, der forhindrer dem i at udnytte deres grundlæggende menneskerettigheder og unionsborgerskab fuldt ud; der henviser til, at 46 mio. af disse 80 mio. mennesker er kvinder og piger, hvilket svarer til 16 % af den samlede kvindelige befolkning i EU;
- B. der henviser til, at skønsmæssigt én milliard mennesker i verden ⁽¹⁾ lever med et handicap, og at 80 % af disse bor i udviklingslandene; der henviser til, at kvinder med handicap er meget ugunstigt stillet på flere måder, eftersom de har store vanskeligheder med at opnå adgang til ordentlige boliger, sundhedspleje, offentlig transport, almen uddannelse og erhvervsuddannelse samt beskæftigelse, oplever forskelsbehandling med hensyn til adgang til kredit og andre produktive ressourcer og sjældent deltager i beslutningstagning;
- C. der henviser til, at antallet af ældre er voksende, hvilket betyder, at antallet af mennesker med handicap, herunder kvinder, vil vokse tilsvarende; der henviser til, at forekomsten af handicap ifølge WHO er højere blandt kvinder, at kvinder er særlig berørte som følge af deres længere forventede levetid, og at antallet af kvinder med handicap derfor vil stige forholds-mæssigt mere;
- D. der henviser til, at stigningen i antallet af handicappede vil øge byrden på omsorgspersoner, navnlig omsorgspersoner, der passer et familiemedlem, og som hovedsageligt er kvinder, der ser sig nødsaget til at nedskære deres arbejdstid eller endog til at forlade arbejdsmarkedet for at tage sig af omsorgskrævende familiemedlemmer;
- E. der henviser til, at handicappede kvinders fulde deltagelse i samfundet og økonomien er en afgørende forudsætning for, at Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst kan lykkes; der henviser til, at mennesker med handicap, også kvinder og piger, skal gives retfærdige og lige muligheder for at deltage i samfundets sociale, økonomiske og politiske liv; der henviser til, at handicappede stadig støder på en lang række hindringer for deres fulde deltagelse i samfundet, hvilket ofte fører til social udstødelse og fattigdom og begrænser deres mulighed for at få fuld glæde af deres unionsborgerskab;
- F. der henviser til, at forskelsbehandling kan føre til social isolation og afsondrethed, psykologiske traumer og tristhed;
- G. der henviser til, at grundlaget for enhver sammenslutning af demokratiske stater er fremme af alle borgeres, dvs. både kvinders og mænds, deltagelse i de demokratiske processer (navnlig valg), etablering — hvor en sådan mangler — af den infrastruktur, der er nødvendig for en sådan deltagelse, og, dermed, fremme af inddragelsen af kvinder med handicap;
- H. der henviser til, at alle berørte aktører skal sikre lige adgang for kvinder og piger med et handicap til offentlige sundhedstjenester af høj kvalitet, f.eks. ved at forbedre erhvervsuddannelse og livslang læring for lægefagligt personale i sådanne kvinders og pigers specifikke behov, herunder med hensyn til seksuel og reproduktiv sundhed;
- I. der henviser til, at kvinder med handicap skal have ret til uddannelse, sundhed, arbejde, mobilitet, familieliv, seksuelle forhold, ægteskab og moderskab og til de beskyttelsesforanstaltninger, der garanterer disse rettigheder;
- J. der henviser til, at fremstilling i det offentlige rum af partnerskab, seksualitet og moderskab som oplevet af kvinder og piger med handicap bidrager til bestræbelserne på at bekæmpe fordomme, vedvarende stereotyper og fejlinformering; der henviser til, at en sådan fremstilling kan ske på mange forskellige måder, navnlig ad kunstnerisk og kulturel vej og via medierne;

⁽¹⁾ Verdensrapporten om handicap (2011), udarbejdet i fællesskab af Verdenssundhedsorganisationen (WHO) og Verdensbanken.

Onsdag den 11. december 2013

- K. der henviser til, at der er langt større sandsynlighed for, at kvinder og piger med handicap bliver udsat for vold, navnlig udnyttelse i hjemmet og seksuel udnyttelse, og til, at det af skøn fremgår, at kvinder med handicap har mellem 1,5 og 10 gange større risiko for at blive misbrugt end ikke handicappede kvinder ⁽¹⁾; der henviser til, at der, afhængigt af om de berørte kvinder bor ude i samfundet eller på institutioner, må træffes specifikke foranstaltninger til imødegåelse af dette fænomen, som der ikke findes nogen undskyldninger for, og som udgør en forbrydelse og en alvorlig krænkelse af menneskerettighederne; der henviser til, at der skal tilvejebringes fuld adgang til støttetjenester for alle kvinder, eftersom kvinder og piger med handicap lider af større følelsesmæssig afhængighed, i højere grad risikerer at blive udsat for alle former for kønsbaseret vold, befinder sig på et lavere personligt og socialt udviklingsniveau og er meget uvidende om seksualitet og de talrige og skadelige myter omkring dette spørgsmål; der henviser til, at tallene viser, at øget fattigdom har ført til, at seksuel udnyttelse af kvinder med handicap er blevet mere almindeligt;
- L. der henviser til, at kvinder og piger med handicap er udsat for mange forskellige former for forskelsbehandling som følge af uligheder mellem kønnene, alder, religion, etnisk tilhørsforhold, kulturel og social adfærd samt stereotyper med hensyn til handicap, som der må tages fat på; der henviser til, at kvinder med handicap ofte forskelsbehandles i forhold til mænd med handicap for så vidt angår adgang til beskæftigelse og uddannelse; der henviser til, at Kommissionen og medlemsstaterne kan imødegå dette fænomen ved at integrere kønsaspektet på alle relevante områder af handicapolitikken;
- M. der henviser til, at det påhviler de offentlige myndigheder at etablere offentlige specialiserede tjenesteydelser af høj kvalitet for at skabe et miljø for kvinder og piger med handicap, der er tilpasset således, at de fuldt ud kan udøve deres rettigheder, påtage sig deres ansvar og træffe egne beslutninger på lige fod med mennesker uden handicap og på denne måde gradvist blive mere selvstændige; der henviser til, at situationen, infrastrukturen, lovgivningen og støttestrukturerne varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat;
- N. der henviser til, at kvinder og piger med handicap kun vil få lige rettigheder, hvis der gennemføres retfærdighed mellem kønnene, og hvis de offentlige forvaltninger bliver tilgængelige for kvinder med handicap på samme vilkår som for personer uden handicap; der dog bemærker, at ligestilling mellem mænd og kvinder i praksis og med hensyn til gennemførelse varierer meget inden for EU;
- O. der henviser til, at den gruppe af mennesker, der har et eller flere fysiske, mentale eller intellektuelle handicap, er yderst uensartet, og at det derfor er nødvendigt at sikre, at disse mennesker behandles alt efter deres individuelle behov;
- P. der henviser til, at arbejdsløsheden blandt handicappede fortsat er uacceptabelt høj; der henviser til, at dette øger sandsynligheden for, at personer med handicap, en sårbar gruppe med større fattigdomsrisiko, bliver ofre for social udstødelse; der henviser til, at det er vanskeligere for kvinder og piger med handicap at få adgang til arbejdsmarkedet, hvilket gør det sværere for dem at føre en ordnet og uafhængig tilværelse; der henviser til, at beskæftigelse ikke blot er en indtægtskilde, men også er blevet et middel til social integration ved at skabe tilknytning til samfundet og medmenneskelige relationer; der henviser til, at kvinder og piger med handicap ofte er ofre for underbetaling; der henviser til, at hindringer for mobilitet samt større afhængighed af familiemedlemmer og omsorgspersoner skal overvindes for at fremme sådanne kvinders og pigers aktive deltagelse i uddannelse, på arbejdsmarkedet og i samfundets sociale og økonomiske liv;
- Q. der henviser til, at jo flere ressourcer medlemsstaterne investerer i integrationen af kvinder med handicap, jo større succes har disse kvinder med at føre en selvstændig tilværelse, der gør det muligt for dem at udvikle deres færdigheder;
- R. der henviser til, at kvinder med handicap, der kommer fra ugunstigt stillede samfundsgrupper, har færre muligheder for at udvikle deres færdigheder og potentiale og blive mere selvstændige;
- S. der henviser til, at den økonomiske krise og nedskæringerne inden for den offentlige sundhedssektor og sociale tjenesteydelser i de fleste medlemsstater har negative konsekvenser for sårbare grupper, særlig kvinder og piger med handicap; der henviser til, at sådanne kvinder og piger allerede før krisen havde en høj fattigdomsrisiko; der henviser til, at disse spareforanstaltninger har betydet færre ansatte inden for specialuddannelse og hjælp til handicappede, lavere

⁽¹⁾ Human Rights Watch: Human Rights for Women and Children with Disabilities (2012), p. 5.

Onsdag den 11. december 2013

social støtte til omsorgspersoner, lavere sociale tilskud til personer med handicap, lavere finansiering af handicapinstitutioner og -organisationer og begrænsninger i handicappedes adgang til offentlig beskæftigelse, hvilket alt sammen har haft alvorlige følger for handicappede kvinders liv og deres muligheder for at føre et selvstændigt liv;

T. der henviser til, at mobilitet, handicap og social inklusion hænger nøje sammen, navnlig med hensyn til kommunikationsfrihed og adgang til kommunikation (herunder blindeskrift, tegnsprog og andre alternative kommunikationsformer), bevægelsesfrihed inden for alle livets områder og adgang til tjenesteydelser; der henviser til, at handicappedes fulde og aktive deltagelse inden for alle samfundsområder må fremmes, og at de bør gives øget adgang til informations- og kommunikationsteknologier, robotteknologi i hjemmet og onlinekommunikationsløsninger;

U. der henviser til, at det ville være mere socialt inkluderende og mindre udgiftskrævende, hvis medlemsstaternes støtte var af en sådan art, at kvinder med handicap kunne blive boende sammen med deres familier i stedet for at blive anbragt på en institution;

1. understreger betydningen af inklusion for alle EU-borgere, uanset eventuelle fysiske, intellektuelle, psykosociale eller mentale handicap, og opfordrer til fastsættelse af specifikke mål til sikring heraf for at forbedre livskvaliteten for handicappede og fremme en sammenhængende politik gennem fuld deltagelse af alle; understreger, at udarbejdelsen af strategier, politikker og lovgivningsmæssige initiativer til sikring af ikkediskrimination og lige muligheder skal ske i aktivt samarbejde med alle involverede aktører, herunder kvinder med handicap;

2. fastholder, at kønsaspektet bør integreres i handicappolitikker, og understreger betydningen af at integrere kønsaspektet i tilknytning til handicap i kønspolitikker, -programmer og -foranstaltninger for at styrke anerkendelsen og forståelsen af intersektionaliteten mellem køn og handicap i EU's og i medlemsstaternes lovgivning og politikker; mener, at kvinder med handicap bør opfordres til at sidde i de relevante organer som konsulenter, rådgivere eller eksperter; beklager, at den europæiske handicapstrategi 2010-2020 ikke indeholder noget integreret kønsperspektiv eller noget separat kapitel om kønsspecifikke handicappolitikker; beklager ligeledes, at strategien for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015 ikke specifikt behandler handicapspørgsmålet, selv om handicappede kvinder ofte ser sig mere ugunstigt stillet end handicappede mænd og oftere risikerer at blive ramt af fattigdom og social udstødelse;

3. opfordrer indtrængende de medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret FN-konventionen om handicappedes rettigheder og den tilhørende valgfrie protokol, til at gøre dette, så den kan gennemføres fuldt ud;

4. fremhæver, at en række undersøgelser har vist, at kvinder med handicap udsættes for dobbelt diskrimination, nemlig på grund af både deres køn og deres handicap, og betoner, at dette forhold har særdeles negative konsekvenser for kvinder og piger med handicap; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i betragtning af den nuværende mangel på specifikke bestemmelser for kvinder med handicap at indarbejde sådanne bestemmelser i det sociale beskyttelsessystem;

5. minder regeringerne om, at forskelsbehandling på grund af handicap er forbudt, og opfordrer medlemsstaterne til at gøre en mere ambitiøs indsats for at fjerne de resterende hindringer;

6. minder om, at inklusion og deltagelse af kvinder og piger med handicap kun kan opnås, hvis det gøres lettere for dem at færdes uhindret i deres fysiske og sociale omgivelser, og opfordrer til, at der gøres en indsats for at nå dette mål;

7. fremhæver den vigtige rolle, som selvhjælpssammenslutninger spiller for at bringe mennesker sammen, navnlig kvinder, der er omsorgspersoner for handicappede i deres familie eller nærmeste vennekreds, samt det bevidstgørelsesarbejde, der udføres af disse sammenslutninger;

8. understreger betydningen af at optimere anvendelsen af EU's finansieringsinstrumenter, navnlig strukturfondene, for at fremme tilgængelighed og ikkediskrimination for personer med handicap, idet opmærksomheden navnlig skal rettes mod kvinder, der ofte rammes af mange forskellige former for diskrimination, og mod foranstaltninger, der tager sigte på at gøre mulighederne for finansiering af sådanne aktioner mere synlige i programmerne efter 2013;

Onsdag den 11. december 2013

9. holder på, at information om de tjenester, der står til rådighed for borgerne (for så vidt angår uddannelse, sundhed, retsvæsen, transport, henvendelser til myndighederne osv.) skal formidles på enkel og sikker vis på alle sprog og i alle mulige former og formater; påpeger, at nævnte tjenester, når de udbydes i form af telefonbetjening eller teleassistance, også skal være tilgængelige for døve og døvblinde kvinder;

10. fastholder, at inklusion forudsætter, at stereotyper imødegås gennem formidling af positive billeder via kulturelle udtryk og bevidstgørelseskampagner, der gør brug af en objektiv fremstilling af kvinder med handicap og af de mange forskellige roller, de kan udfylde i deres dagligdag i samfundet, samt ved at vise handicap i det offentlige rum, da det lige præcis er dette område, der halter bagefter; påpeger, at medierne spiller en vigtig rolle for udbredelsen af oplysninger om kvinder med handicap og bør bidrage til at skabe en positiv ændring i offentlighedens holdning til disse kvinder i overensstemmelse med principperne og værdierne i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap;

11. opfordrer medlemsstaterne til at betragte seksuel vold som en alvorlig forbrydelse, der skal retsforfølges, navnlig hvor ofre er kvinder med handicap, særlig mentale handicap, for at nedbringe det høje antal af indberettede tilfælde af voldtægter, seksuel chikane og vold i store institutioner;

12. understreger, at det for at forhindre, at handicappede piger skjules, forlades, vanrøgtes eller isoleres, er nødvendigt at iværksætte informationskampagner for familier for at oplyse dem om de offentlige støttefaciliteter, der står til rådighed med henblik på sådanne pigers pleje og fremtidige udvikling, og for at bekæmpe fastlåste og diskriminerende kønsstereotyper; mener, at myndighederne, hvis den nærmeste familie ikke er i stand til at passe et handicappet barn, bør udfolde alle bestræbelser på at tilvejebringe alternativ pasning hos en fjernere del af familien eller, hvis dette ikke lykkes, i barnets lokalområde i familiære rammer; bemærker, at det er nødvendigt at fremme anbringelse i plejefamilier og adoption af børn med handicap ved at smidiggøre de bureaukratiske procedurer og tilbyde pleje- eller adoptionsfamilierne information og passende støtte;

13. foreslår, at der på boligområdet tages hensyn til arkitektoniske og andre miljømæssige overvejelser og foranstaltninger for at fremskynde en positiv ændring fra »design, der opfylder særlige behov« til »integrerende og inklusivt design for alle borgere«; bemærker dog samtidig, at målet om at sikre uhindret adgang og de nødvendige tilpasninger med henblik på at nå dette mål ikke kun bør være af arkitektonisk art, og at universelt design, hvormed formålet navnlig er at opfylde handicappede kvinders daglige basale behov, bør være et fast mål og en realitet; understreger behovet for at sikre, at kvinder med handicap har adgang til socialt boligbyggeri, enten alene eller sammen med andre, og for at tilbyde dem økonomisk bistand til fjernelse af hindringer for deres mobilitet i hjemmet, en facilitet, der bør udvides til også at omfatte dem, der bor i lejligheder; understreger derfor på ny betydningen af at sikre, at handicappede får øget adgang til anstændige levevilkår, uanset om det gælder boliger, mobilitet, adgang til offentlige og sociale tjenesteydelser eller deltagelse i det offentlige liv;

14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme uhindret adgang for kvinder og piger med nedsat mobilitet og handicappede kvinder og piger til transportinfrastruktur og køretøjer samt til informations- og reservationsformater; bemærker, at der blandt handicappede brugere af offentlig transport er flere kvinder end mænd; understreger derfor, at det er afgørende, at der tages hensyn til køns- og handicapaspekter i forbindelse med udformningen, gennemførelsen og evalueringen af transportpolitikker for at sikre lige muligheder og ikkediskrimination af kvinder med handicap; anbefaler derfor, at disse kvinder i deres egenskab af eksperter på området inddrages som konsulenter ved udformningen af transportpolitikker;

15. påpeger, at tilgængeligheden til internettet og sociale medier også skal sikres (f.eks. skal alle offentlige websteder være læsbare for mennesker med synshandicap, idet løsningerne også skal fokusere på andre former for handicap end synshandicap, f.eks. tilpasning af svært tilgængeligt indhold til behovene hos personer med intellektuelle handicap og integration af videoer, hvor indholdet forklares ved hjælp af tegnsprog osv.); udtrykker bekymring over, at borgerne endnu ikke er sikret fuld adgang til regeringskontorer og e-forvaltning; holder på, at personer med handicap, herunder ældre personer med hørenedsættelse, hvis antal og andel i samfundet ifølge WHO-skøn er særligt stigende, skal gives adgang til træning i digitale færdigheder; glæder sig derfor over Kommissionens forslag til direktiv om tilgængeligheden af offentlige organers websteder;

Onsdag den 11. december 2013

16. understreger, at demokratisk deltagelse er en del af de grundlæggende og borgerlige rettigheder for kvinder med handicap og skal fremmes og sikres; opfordrer derfor medlemsstaterne og alle relevante offentlige myndigheder til at stille passende tilpassede faciliteter til rådighed og til at styrke kvinders aktive engagement og deltagelse;

17. påpeger, at FN's konvention fremmer en menneskerettighedsmodel med støttet beslutningstagning baseret på den naturlige ligestilling og naturlige værdighed, der tilkommer alle mennesker, i stedet for den forældede model med substitueret beslutningstagning; opfordrer derfor medlemsstaterne til at fremme handicappede kvinders repræsentation i beslutningsprocessen for at sikre, at deres interesser og rettigheder beskyttes;

18. mener, at kvinder og piger med handicap har ret til så vidt muligt at bestemme over deres eget liv og deres egne behov, og at de bør høres og konsulteres og aktivt tilskyndes til at være så selvstændige som muligt, og understreger, at disse rettigheder også bør garanteres i dagligdagen på offentlige specialiserede institutioner; understreger, at personlig assistance er et middel til sikring af et selvstændigt liv og derfor bør fremmes for kvinder med handicap i forbindelse med den støtte, de modtager på uddannelses- eller erhvervsuddannelsesinstitutioner, på arbejdspladser, i familierne og i forbindelse med graviditet og moderskab;

19. minder om, at alle faser i en kvindes liv ikke blot indebærer muligheder, men også ansvar, og at kvinder i denne henseende ofte må bære en uforholdsmæssigt stor del af byrden i forbindelse med graviditet og fødsel, når de skal håndtere de negative virkninger af graviditet, særlig i de tilfælde, hvor fædrene hverken påtager sig deres ansvar eller bidrager til børnenes velfærd og liv, fordi de har forladt deres familier, idet opmærksomheden henledes på, at begge forældre i en familie bør bære lige store dele af ansvaret, medmindre de på forhånd har indgået en gensidig aftale om det modsatte;

20. betoner, at kvinder og piger med handicap skal informeres om deres rettigheder, sådan at de kan træffe egne beslutninger, idet informationen skal formidles på en måde, der er tilgængelig og forståelig for dem, og idet der skal tages hensyn til de forskellige kommunikationsmåder, -midler og -formater, som de vælger, og, hvor det er relevant, til graden af deres mentale handicap;

21. bemærker, at der inden for sundhedssektoren for at sikre, at navnlig kvinder og piger med handicap gives behørig omsorg, er behov for specifik vedvarende og livslang uddannelse inden for sindslidelser/mentale handicap for at forbedre påvisningen af disse lidelser, og således at patienter, der er ramt af sådanne lidelser, kan henvises til behandling hos specialiserede lægetjenester; opfordrer derfor medlemsstaterne til at sørge for specialuddannelse af alle fagfolk, der tager sig af mennesker med handicap, og betoner, at sundhedspersonale og lærere under deres uddannelse skal bibringes kendskab til alle former for handicap, idet der erindres om, at nogle af disse er ret ukendte, selv om de er meget udbredte;

22. bemærker, at uddannelse og erhvervsuddannelse for personer med handicap i visse medlemsstater sker på separat basis og er mangelfuld; understreger betydningen af at integrere kvinder med handicap i de almindelige uddannelses- og erhvervssystemer i alle de tilfælde, hvor deres handicap er foreneligt med en sådan integration;

23. understreger behovet for at støtte indvandrerpiger og -kvinder med handicap for at udvikle deres færdigheder og potentiale inden for rammerne af en erhvervsuddannelse og give dem mulighed for at opnå passende beskæftigelse;

24. bemærker, at de forskellige faser i en kvindes liv — herunder graviditet — indebærer specifikke udfordringer, som må tages op, og at kvinder med handicap i den forbindelse bør have de samme rettigheder og muligheder som kvinder uden handicap for at undgå, at de på nogen måde afskrækkes fra at få børn; understreger desuden, i lyset af de ekstra udfordringer, som kvinder med handicap stilles over for, at disse kvinder bør have ret til længere barselsorlov, så de kan tilpasse sig deres nye situation og skabe et velfungerende familieliv; bemærker, at tvangssterilisering og tvungen abort er former for vold mod kvinder og udgør en umenneskelig eller nedværdigende behandling, som medlemsstaterne bør udrydde og på det kraftigste fordømme;

25. understreger, at kvinder og piger med handicap skal have mulighed for at nyde deres seksualitet lige så frit som mennesker uden handicap, og mener, at kvinder med handicap skal kunne leve og opfylde deres ønske om at få børn eller ikke at få børn på lige fod med kvinder uden handicap; understreger, at piger, teenagepiger og kvinder med handicap, for at de kan tage ansvar for deres seksuelle adfærd, skal have adgang til seksualundervisning givet af fagfolk, der er eksperter på området, f.eks. lokale undervisere i offentlig socialforsorg, idet undervisningen, såfremt det er relevant, skal tilpasses den handicappede kvindes eller piges intellektuelle niveau; påpeger, at disse kvinder og piger skal vide og forstå, hvordan

Onsdag den 11. december 2013

kroppen fungerer (hvordan man bliver gravid, og hvordan man kan undgå det), hvordan man kan sige nej til seksuelle praksisser, man ikke ønsker at deltage i, hvordan man undgår seksuelt overførte sygdomme osv.; understreger behovet for at sikre særlig støtte til kvinder med handicap og deres familier, herunder hjælp til børnepasning, sådan at de kan nyde moderskabet fuldt ud; understreger, at medlemsstaterne på dette punkt skal tage særligt hensyn til mentalt handicappede kvinders behov;

26. mener, at det er afgørende for kvinder og piger med handicap, at de har fuld adgang til lægebehandling, som imødekommer deres særlige behov, herunder gynækologiske undersøgelser, lægeundersøgelser, familieplanlægning og passende støtte under graviditeten; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at deres nationale offentlige sundhedstjenesteydelser omfatter ordentlig adgang til disse tjenesteydelser;

27. understreger betydningen af at udrydde fordomme, negative opfattelser og sociale stigmatiseringer og af at tilskynde til social accept, respekt og tolerance og til, at der sættes pris på den menneskelige mangfoldighed; opfordrer navnlig medlemsstaterne til at gennemføre bevidstgørelseskampagner;

28. understreger, at vold mod kvinder og seksuel vold er en alvorlig krænkelse af de grundlæggende rettigheder; understreger — i betragtning af deres ekstreme sårbarhed — at kvinder og piger med handicap, som bor på plejehjem og psykiatriske hospitaler, skal beskyttes mod seksuelle overgreb og andre former for fysisk mishandling, som de måtte blive udsat for, og peger med bekymring på de manglende data om dette alarmerende fænomen; opfordrer medlemsstaterne til at undersøge, hvor udbredt dette problem er, ved at opfordre kvinder med handicap, som er ofre herfor, til at bryde deres tavshed; tilskynder til, at der indsamles relevante data på en fortrolig måde med henblik på at træffe de rette foranstaltninger til at tage fat på dette problem; opfordrer Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder til at foretage undersøgelser af situationen for piger og kvinder med handicap for så vidt angår vold;

29. opfordrer medlemsstaterne til at forebygge chikane på arbejdspladsen ved hjælp af effektive chikaneprotokoller i overensstemmelse med anvendelsen af direktiv 2000/78/EF med sigte på at begrænse den høje forekomst af voldtægter, seksuel chikane og vold samt tvangssterilisationer, navnlig i store institutioner;

30. understreger, at det i mange udviklingslande stadig er meget vanskeligt at undgå vold, at anmelde sådanne forbrydelser og at få adgang til domstolene samt til juridiske og sociale tjenester;

31. opfordrer EU og medlemsstaterne til at træffe alle passende lovgivningsmæssige, administrative, sociale og uddannelsesmæssige foranstaltninger til at beskytte kvinder og piger med handicap mod alle former for udnyttelse, vold og misbrug både i og uden for hjemmet og til at lette deres adgang til domstolene ved at yde passende lokalsamfundsaseret assistance og støtte under hensyn til deres specifikke behov, herunder i form af hjælpeanordninger, for at undgå isolation og indespærring i hjemmet; mener, at alle sådanne tjenester og programmer desuden bør overvåges nøje af uafhængige myndigheder; beklager, at EU-lovgivning og national lovgivning med henblik på at forhindre udnyttelse, vold og misbrug ofte mangler fokus på handicap;

32. opfordrer indtrængende Kommissionen til at iværksætte en omfattende strategi til bekæmpelse af vold mod kvinder, således som Parlamentet har anmodet om i en række beslutninger, senest i sin betænkning af 5. april 2011 om prioriteringer og udkast til en ny EU-rammepolitik til bekæmpelse af vold mod kvinder⁽¹⁾; understreger på ny behovet for, at Kommissionen forelægger et lovgivningsmæssigt forslag til et strafferetligt instrument til bekæmpelse af kønsbaseret vold, herunder beskyttelse af handicappede kvinders rettigheder i tilfælde af seksuelt misbrug og vold i såvel det offentlige rum som i hjemmet;

33. betoner, at det skal sikres, at kvinder med handicap har økonomisk overkommelig, let og sikker adgang til domstolene, og at de i de enkelte faser i forløbet har adgang til de støtteordninger og -teknologier inden for mundtlig kommunikation, som de selv vælger, herunder tilstedeværelsen af tegnsprogstolke eller hjælpere/tolke for døvblinde, for at sikre, at de kommunikerer korrekt med politi- og retspersonalet; understreger, at der på grund af handicappede kvinders store afhængighed af den person, der tager sig af deres pleje, og som i mange tilfælde også forulemper og misbruger dem,

⁽¹⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 26.

Onsdag den 11. december 2013

skal sørges for uafhængige kommunikationsmidler til kvinder med handicap, der er blevet forulempet, for at give dem mulighed for anmeldelse og øjeblikkelig overflytning til plejecentre, hvor de på fuldtidsbasis kan opholde sig midlertidigt, indtil anmeldelsen er blevet behandlet under anvendelse af de behørigs retsprocedurer; foreslår, at der indføres forsøgsprocedurer, der er specifikt skræddersyet til at imødekomme behovene hos kvinder og piger med handicap, herunder assistance fra ngo'er; understreger, at ingen hindringer må stå i vejen for, at kvinder med handicap har adgang til domstolene; påpeger med hensyn hertil, at der må træffes effektive foranstaltninger for at give kvinder med handicap adgang til den støtte, som de måtte have brug for i forbindelse med udøvelsen af deres rets- og handleevne, og som, når det er nødvendigt, skal afpasses efter deres personlige behov og evner, når de skal træffe beslutninger vedrørende civile og politiske rettigheder; påpeger, at der også er brug for passende effektive beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. uvildige vurderinger af kvinders reelle behov foretaget af uafhængige, anerkendte eksperter, for at forhindre tredjeparter eller institutioner i at udnytte kvinder med handicap under udøvelsen af disses rets- handleevne, og at disse foranstaltninger regelmæssigt skal tages op til fornyet overvejelse;

34. understreger, at enhver sterilisationsaftale, som en kvinde eller pige med handicap indgår, skal være frivillig og skal undersøges af en uvildig tredjepart, som har til opgave at kontrollere, at beslutningen er truffet på et behørigt grundlag, og, såfremt der ikke foreligger alvorlige lægelige indikationer herfor, uden tvang; understreger endvidere, at handicappede kvinder eller piger aldrig må gives svangerskabsforebyggende midler eller underkastes en lovlig afbrydelse af et svangerskab mod deres vilje; mener, at kvinder og piger med handicap skal have ret til at give deres informerede samtykke til og til at forstå enhver lægefaglig praksis; er af den opfattelse, at hvis en kvinde eller pige med handicap er ude af stand til at give sit samtykke, skal menneskerettighederne altid respekteres; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at forhindre og fordømme tvangssterilisering af kvinder med handicap;

35. bemærker, at den anvendte terminologi til beskrivelse af fysisk funktionshæmning og fysiske handicap er forskellig, og at der bør lægges vægt på handicap frem for funktionshæmning i medicinsk henseende i overensstemmelse med den tilgang, der er valgt i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, og som også er blevet fulgt af Den Europæiske Unions Domstol; understreger, at arbejdsgivere bør fokusere på kompetencer og færdigheder hos arbejdstagere eller jobansøgere med handicap;

36. opfordrer medlemsstaterne til at fremme og sikre adgangen til alle former for formel, uformel og livslang læring og til arbejdsmarkedet for kvinder og piger med handicap, idet disse bør tilskyndes til at gennemføre studier og anvende nye informations- og kommunikationsteknologier samt opmuntres til og støttes i at komme ud på arbejdsmarkedet, og understreger, at særlige evner, synspunkter og erfaringer kan berige arbejdsmiljøet betydeligt; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre uddannelse og information af lærere, erhvervslærere, de ansvarlige i de offentlige forvaltninger og arbejdsgivere med henblik på gennemførelsen af sociale integrationsprocesser, som kan udnytte handicappede kvinders potentiale og merværdi; foreslår, at Den Europæiske Socialfond på effektiv vis anvendes til at forbedre niveauerne for handicappede kvinders og pigers inklusion inden for alle vigtige områder af livet, f.eks. adgang til arbejdsmarkedet, såvel som til at mindske ungdomsarbejdsløshed og fattigdom;

37. opfordrer medlemsstaterne til at gøre sig nye overvejelser vedrørende deres retlige og politiske rammer for deltagelse på arbejdsmarkedet af kvinder med handicap og kvinder med intellektuel funktionsnedsættelse og psykiske handicap; fremhæver behovet for at vedtage aktive arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger for kvinder med handicap, som giver muligheder for den enkelte, herunder fleksible beskæftigelsesordninger og deltids- og fuldtidsbeskæftigelse, og behovet for at overveje muligheden for at stimulere små og mellemstore virksomheder (SMV'er) ved hjælp af økonomiske incitamenter og anden støtte med henblik på en bedre forening af arbejdsliv og privatliv; understreger, at kvinder med handicap bør have lige adgang til finansiering af iværksættelse af små virksomheder og andre former for selvstændig erhvervsvirksomhed, og at de også bør have ret til at vælge mellem forskellige former for beskæftigelse; tilskynder medlemsstaterne til at benytte sig af bedste praksis rundt omkring i Europa; opfordrer arbejdsgivere til at foretage rimelige tilpasninger af arbejdspladser og arbejdsforhold for at sætte mere fokus på at skabe incitamenter for handicappede og aktivt optage dem på arbejdsmarkedet, hvor der skal være mulighed for at indbringe individuelle tilfælde af forskelsbehandling for en arbejdsret i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 2000/78/EF;

38. bemærker, at de nuværende uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer overordnet set ikke formår at forhindre et stort frafald blandt personer med handicap, og opfordrer medlemsstaterne til at sætte særligt fokus på handicappede børn eller børn med særlige behov i uddannelsessammenhæng for at forbedre integreringen af disse og bidrage til at bringe skolefrafaldsprocenten ned på under 10 %;

Onsdag den 11. december 2013

39. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sørge for den nødvendige finansiering og støtte til handicapfor- eninger og -organisationer, som spiller en vigtig rolle for fremme af handicappedes rettigheder og for fremhævelse af værdien af deres aktive deltagelse som borgere i samfundet;

40. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sørge for den fornødne specialiserede støtte til handicappede kvinders familier i form af uddannelse af og støtte til omsorgspersoner på alle niveauer og til at oprette aflastningsinstitutioner, hvor personer med handicap kan blive passet midlertidigt, når deres familier måtte have brug for det;

41. henleder opmærksomheden på de eksisterende uligheder mellem medlemsstaternes infrastrukturfaciliteter for mennesker med handicap og understreger, at mobiliteten i EU må sikres for kvinder og piger med handicap overalt, og at bestemmelsesmedlemsstaten skal sørge for at give sådanne kvinder de særlige faciliteter, som de har ret til på lige fod med andre personer med handicap;

42. beklager, at Rådet endnu ikke har færdiggjort sit arbejde med udkastet til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering på trods af Parlamentets holdning fra 2009; opfordrer Rådet til at sikre, at denne lovgivning vedtages inden udgangen af indeværende valgperiode;

43. betoner, at personer med handicap, navnlig kvinder, har langt større risiko for at blive ramt af fattigdom (ifølge OECD lever omkring hver fjerde handicappede i fattigdom); opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at træffe fyldestgørende foranstaltninger til at forhindre kvinder med handicap i at glide ud i fattigdom, og til at sikre, at de modtager handicapydelse og har adgang til sociale og lægefaglige tjenesteydelser ved at udarbejde passende nationale programmer og sikre en effektiv gennemførelse af disse via en løbende overvågning og evaluering; bemærker, at faren for fattigdom og arbejdsløshed er særlig alvorlig, når det drejer sig om enlige mødre med handicappede børn; påpeger, at fremme af ligestilling mellem kønnene og af lige muligheder samt bekæmpelse af den diskrimination, som handicappede børn og deres familier udsættes for, er et redskab til imødegåelse af stigmatisering, fattigdom og social udstødelse, og at der i alle politikker til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse bør tages hensyn til sammenhængen mellem handicap, køn og fattigdom;

44. opfordrer til, at de offentlige sundhedssystemer klassificerer sårbare grupper som brugere med særlige behov, og til, at disse systemer udstyres med de ressourcer og henvisningsmuligheder, der er nødvendige for at sikre en ordentlig pleje;

45. opfordrer til, at der gennem et forebyggelses- og støtteprogram sættes særligt fokus på ældre kvinder, som ofte bor alene og får sygdomme, der medfører handicap;

46. understreger, at indførelsen af spareforanstaltninger i mange lande har medført beskæringer af sociale ydelser og vigtige tjenesteydelser, og at handicappede kvinder i den sammenhæng er en særlig sårbar gruppe; understreger også, at beskæringer i støtten til mennesker med handicap og deres plejepersoner — for størstedelens vedkommende kvinder — vil gå ud over de uddannelsesmæssige, sociale og økonomiske behov, som kvinder med familieansvar har; opfordrer derfor medlemsstaterne til at vedtage foranstaltninger til fjernelse af alle hindringer for effektive og tilgængelige tjenester af høj kvalitet og til overkommelige priser for handicappede kvinder;

47. påpeger, at manglen på økonomisk overkommelige og tilgængelige omsorgs- og assistanceordninger af høj kvalitet for personer med handicap i de fleste EU-lande, og den kendsgerning, at omsorgsarbejde ikke er ligeligt fordelt mellem kvinder og mænd, har en direkte negativ indvirkning på kvinders muligheder for at deltage i alle aspekter af det sociale, økonomiske, kulturelle og politiske liv; opfordrer med hensyn hertil på det kraftigste til, at der sættes særligt fokus på personer — ofte kvinder — der drager omsorg for handicappede, og til, at der tages hensyn til deres engagement i forbindelse med anerkendelsen af deres erhvervs erfaring, og fremhæver endvidere behovet for at opfordre medlemsstaterne til i deres sociale sikringsordninger og i forbindelse med pension at anerkende det engagement og det ulønnede arbejde, der ydes af de personer, som regel kvinder, der passer personer med handicap; understreger, at man skal være særlig opmærksom på disse kvinder for at sikre, at de modtager en ordentlig løn og pension; opfordrer derfor Kommissionen til at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om omsorgspersoners orlov (eller plejeorlov), som giver folk mulighed for at tage orlov for at tage sig af syge eller handicappede familiemedlemmer eller familiemedlemmer med nedsat funktionsevne og/ eller for at beholde deres job, når de tager orlov for at passe plejekrævende familiemedlemmer;

Onsdag den 11. december 2013

48. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle storstilede bevidstgørelseskampagner for at gøre kvinder og piger med handicap mere synlige og fremhæver den værdifulde rolle, som massemedierne og internettet kan spille med hensyn til at tegne et positivt billede af kvinder med handicap og med hensyn til at tilskynde dem til at gøre deres rettigheder gældende;

49. mener, at det er afgørende, at medlemsstaterne sikrer, at kvinder og piger med handicap er lige for loven og har ret til samme retsbeskyttelse og juridiske ydelser uden nogen form for diskrimination; er af den opfattelse, at enhver form for diskrimination på grund af handicap og køn skal forbydes, eftersom sammenfaldet af disse to faktorer forværrer uligheden eksponentielt;

50. opfordrer indtrængende Kommissionen til i forbindelse med midtvejsevalueringen af den europæiske handicapstrategi 2010-2020 og udarbejdelsen af den hertil hørende liste over foranstaltninger for perioden 2015-2020 at udvikle en tilgang, der i højere grad tager hensyn til kønsaspektet;

51. fremhæver atter behovet for, at EU's handicappolitikker lige fra begyndelsen tager hensyn til princippet om ligestilling mellem kønnene for at forhindre, at allerede eksisterende uligheder bevares eller øges i forbindelse med formuleringen af politikker; understreger, at der må fastlægges indikatorer, der afspejler såvel køns- som handicapaspekterne; mener, at manglen på indikatorer gør det vanskeligt at danne sig et præcist billede handicappede kvinders situation; opfordrer Kommissionen til at opfordre kvinder og piger med handicap til at deltage i fremtidige undersøgelser vedrørende kvinder og handicap;

52. opfordrer Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne til at vedtage et horisontalt antidiskriminationsdirektiv, der tager sigte på inden for alle EU's kompetenceområder at fjerne barrierer, som forhindrer handicappede, herunder navnlig handicappede kvinder og piger, i at udnytte deres fulde potentiale for social deltagelse og uafhængighed;

53. opfordrer medlemsstaterne til at støtte frivillige initiativer, der støtter menneskelig mangfoldighed, og til at stille tilstrækkelige midler til rådighed for ngo'er, der beskæftiger sig med dette spørgsmål;

54. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indsamle detaljerede og pålidelige kønsopdelte statistikker til brug for målrettede undersøgelser vedrørende handicappedes reelle situation, eftersom sådanne undersøgelser er en absolut nødvendighed for, at der kan udarbejdes effektive politikker, som tager højde for intersektionaliteten mellem køn, handicap og vold; mener, at kvinder med handicap bør inddrages i inddragelsen af sådanne data; mener ligeledes, at alle undersøgelser vedrørende mennesker med handicap skal tage hensyn til kønsaspektet, og at undersøgelser vedrørende kvinder og piger på samme måde skal tage hensyn til handicapaspektet;

55. understreger, at mangfoldighed beriger samfundet;

56. bemærker, at den menneskelige værdighed er ukrænkelig og skal respekteres og beskyttes;

57. understreger betydningen af at anvende en kønssensitiv tilgang til handicap i udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015;

58. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at integrere handicap i udviklingspolitik og i projekter på en koordineret måde og til at fremme en omfattende strategi for fattigdomsreduktion i de geografiske programmer for handicappede kvinder, der tager sigte på at frigøre deres økonomiske potentiale; understreger, at jordreformer skal sikre ligestilling mellem kønnene for så vidt angår jordejerskab, også for handicappede kvinders vedkommende;

59. anmoder Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten om at indføre overvågningsmekanismer for at evaluere virkningen af deres politikker på handicappede kvinder i de enkelte lande; opfordrer EU til at støtte partnerlandes bestræbelser på at udarbejde og gennemføre arbejdsmarkedslovgivning i overensstemmelse med konventionen om rettigheder for personer med handicap og ILO-konvention 159;

60. opfordrer Kommissionen til at fremme initiativer, der tager sigte på at styrke de berørte parter kapacitet til effektivt at opfylde internationale tilsagn om inklusion af handicappede i udviklingen i overensstemmelse med målene i konventionen om rettigheder for personer med handicap; henstiller, at EU fremmer handicaporganisationers deltagelse i internationale og nationale beslutningstagningsprocesser;

61. påpeger, at farlige situationer og humanitære kriser gør det vanskeligere at sikre handicappede kvinders og pigers sikkerhed og beskyttelse, hvilket i betydelig grad reducerer deres overlevelseschancer; betoner, at kvinder og piger med handicap er mere udsatte end andre personer før, under og efter farlige situationer, f.eks. væbnede konflikter, besættelse af territorier, naturkatastrofer og humanitære kriser; understreger, at det er nødvendigt at bevidstgøre de internationale og nationale organer, der er ansvarlige for folkesundhed, katastrofeberedskab, nødhjælp og humanitær bistand, om

Onsdag den 11. december 2013

handicappede kvinders og pigers rettigheder og specifikke behov og om behovet for at råde over menneskelige og materielle ressourcer til sikring af, at kvinder og piger med handicap nyder godt af universel adgang og lige muligheder i farlige situationer og nødsituationer for på denne måde at undgå mangel på omsorg og/eller uhensigtsmæssige tiltag;

62. betoner, at EU og dets medlemsstater skal anerkende betydningen af at tilskynde til internationalt samarbejde for at støtte nationale bestræbelser på at håndhæve handicappede kvinders og pigers ret til fuldt ud og på lige fod at nyde godt af alle deres rettigheder og grundlæggende rettigheder; understreger, at internationale samarbejdsprogrammer skal være inkluderende med hensyn til kvinder og piger med handicap, hvorfor det er nødvendigt at involvere disses repræsentative organisationer (blandede eller specifikke) direkte i udformningen, udviklingen, opfølgningen og evalueringen af de samarbejdspolitikker, der iværksættes på EU-plan samt på lokalt, nationalt og internationalt plan, ved hjælp af udveksling og distribution af information, erfaringer, uddannelsesprogrammer og bedste praksis;

63. betoner, at EU og dets medlemsstater skal sikre, at deres udviklingssamarbejdspolitikker, — programmer og -projekter integrerer køns- og handicapaspektet som et tværgående aspekt, for på denne måde at sikre, at der udarbejdes specifikke projekter, som fremmer lige muligheder for mennesker med handicap, navnlig kvinder og piger med handicap; mener, at Kommissionen, Europa-Parlamentet og FN, specialagenturer og alle andre internationale, nationale og lokale donoragenturer blandt deres prioriteter skal medtage finansiering af programmer, der er målrettet kvinder og piger med handicap, og afsætte midler hertil i deres generelle programmer samt til programmer eller programdele målrettet kvinder og piger med handicap; mener endvidere, at EU skal medtage handicappede kvinders og pigers rettigheder i sit bilaterale samarbejde og i sit langsigtede samarbejde med lokale myndigheder i tredjelande og tilbyde direkte økonomisk støtte gennem sine multilaterale udviklingssamarbejdspolitikker ved hjælp af økonomiske bidrag til internationale organisationer, gennem samfinansiering med ngo'er i EU og andre steder i verden og gennem politikker forbundet med humanitær bistand;

64. fremhæver betydningen af at fremme europæiske handicappede kvinders aktive inddragelse, via deres repræsentative organisationer (navnlig Det Europæiske Handicapforum og Den Europæiske Kvindelobby samt disses respektive nationale medlemsorganisationer), i opfølgningen af internationale menneskerettighedskonventioner gennem levering af relevante oplysninger i alternative rapporter, som sammenholder handicappede kvinders og pigers situation med deres grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder;

65. mener, at det er vigtigt at sikre, at de periodiske rapporter, som EU og dets medlemsstater i henhold til menneskerettighedstraktater skal aflægge, indeholder oplysninger om hver enkelt af de rettigheder, der tilkommer kvinder og piger med handicap, herunder om den aktuelle faktiske og retlige situation med hensyn hertil, samt oplysninger om de foranstaltninger, der er iværksat for at forbedre deres situation, og om de vanskeligheder og forhindringer, de er stødt på, navnlig i landdistrikterne; mener, at denne praksis bør udvides til at omfatte alle de institutioner, der arbejder for beskyttelse af menneskerettighederne, både i EU og på nationalt plan, herunder repræsentative organisationer for mennesker med handicap og deres familier, for kvinder generelt og for kvinder med handicap;

66. mener med hensyn til situationen for kvinder og piger med handicap, at en af de største udfordringer består i at integrere handicap i alle kønsrelaterede programmer, foranstaltninger og politikker samt i at udtænke og udvikle positive foranstaltninger for at forbedre deres forhold i betragtning af, at de er ugunstigt stillede;

67. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Europarådet og FN's generalsekretær.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0580

En europæisk handlingsplan for detailhandelen til gavn for alle aktører

Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 2013 om en europæisk handlingsplan for detailhandelen til gavn for alle aktører (2013/2093(INI))

(2016/C 468/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 31. januar 2013 »Udvikling af en europæisk handlingsplan for detailhandelen« (COM(2013)0036),
- der henviser til Kommissionens grønbog af 31. januar 2013 om »Illoyal handelspraksis i forsyningskæden for fødevarer og non-food i business-to-business aktiviteter i Europa« (COM(2013)0037),
- der henviser til Kommissionens rapport af 5. juli 2010 »Overvågning af handels- og distributionsmarkedet — Mod et mere effektivt og fair indre marked for handel og distribution frem til 2020« (COM(2010)0355),
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2011 om et mere effektivt og fair detailmarked ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. maj 2012 med titlen »En europæisk forbrugerdagsorden — Øget tillid og vækst« (COM(2012)0225),
- der henviser til sin beslutning af 11. juni 2013 om en ny forbrugerpolitisk strategi ⁽²⁾,
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 29. maj 2012 med titlen: »Consumer Conditions Scoreboard — Consumers at home in the single market: Monitoring the integration of the retail single market and consumer conditions in the Member States« (SWD(2012)0165),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. november 2012 med titlen »Beskyttelse af erhvervsdrivende mod vildledende markedsføring og sikring af en effektiv regelhåndhævelse — Revision af direktiv 2006/114/EF om vildledende og sammenlignende reklame (COM(2012)0702),
- der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2013 om vildledende reklame ⁽³⁾,
- der henviser til forummet på højt plans arbejde for en bedre fungerende fødevareforsyningskæde i Europa og til ekspertgruppen om aftalepraksis mellem virksomheder,
- der henviser til Kommissionens høringsdokument af 4. juli 2013 med titlen: 'Consultation of Social Partners under Article 154 TFEU on enhancing EU cooperation in the prevention and deterrence of undeclared work' (C(2013)4145),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. oktober 2009 med titlen »En bedre fungerende fødevareforsyningskæde i Europa« (COM(2009)0591),
- der henviser til sin beslutning af 7. september 2010 om rimelige indkomster for landbrugere: En bedre fungerende fødevareforsyningskæde i Europa ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 9.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0239.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0436.

⁽⁴⁾ EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 22.

Onsdag den 11. december 2013

- der henviser til sin erklæring af 19. februar 2008 om undersøgelse af og indgreb over for magtmisbrug udøvet af store supermarkeder i Den Europæiske Union ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. januar 2012 »En sammenhængende ramme til styrkelse af tilliden til det digitale indre marked for e-handel og onlinetjenester« (COM(2011)0942),
- der henviser til sine beslutninger af 11. december 2012 ⁽²⁾ og 4. juli 2013 ⁽³⁾ om fuldførelse af det digitale indre marked,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 10. juli 2013 om Kommissionens meddelelse »Udvikling af en europæisk handlingsplan for detailhandelen« ⁽⁴⁾,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 11. juli 2013, om Kommissionens grønbog »Illoyal handelspraksis i forsyningskæden for fødevarer og non-food i business-to-business aktiviteter i Europa« ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsenteringsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler ⁽⁷⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevarerinformation til forbrugerne ⁽⁸⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame ⁽⁹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked ⁽¹¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0374/2013),
- A. henviser til, at betydningen af detailmarkedet næppe kan overvurderes, da det repræsenterer 11 % af BNP i EU og tegner sig for over 15 % af alle job i Europa, herunder både faglært og ufaglært arbejdskraft, samt bidrager til den sociale struktur i samfundet;
- B. der henviser til, at den strategiske betydning af detailhandelen skal anerkendes fuldt ud som en drivkraft for vækst, beskæftigelse, konkurrenceevne og innovation samt for styrkelsen af det europæiske indre marked;
- C. der henviser til, at butikker i et samfund, der i stigende grad er præget af virtuelle kontakter via internettet, stadig er stedet, hvor mennesker mødes, og især hovedgader og bycentre samt markeder med producenters direkte salg kan skabe rammen om fælles oplevelser og være et midtpunkt for den lokale identitet, stolthed over lokalsamfundet og en fælles arv og fælles værdier; der henviser til, at e-handel og fysiske butikker imidlertid ikke udelukker hinanden, men rent faktisk er komplementære;

⁽¹⁾ EUT C 184 E af 6.8.2009, s. 23.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0468.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0327.⁽⁴⁾ <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.int-opinions.26063>.⁽⁵⁾ <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.int-opinions.26065>.⁽⁶⁾ EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64.⁽⁷⁾ EUT L 109 af 6.5.2000, s. 29.⁽⁸⁾ EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18.⁽⁹⁾ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21.⁽¹⁰⁾ EUT L 48 af 23.2.2011, s. 1.⁽¹¹⁾ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

Onsdag den 11. december 2013

D. der henviser til, at den nuværende økonomiske krise har ramt detailhandelen hårdt, og at det især påvirker mindre, uafhængige butikker;

E. der henviser til, at der fortsat eksisterer urimelig handelspraksis, der har en negativ indflydelse på hele forsyningskæden, herunder landmænd og SMV'er; der henviser til, at illoyal handelspraksis også har en negativ indflydelse på forbrugerbeskyttelse samt på vækst og jobskabelse;

1. glæder sig over udarbejdelsen af Kommissionens europæiske handlingsplan for detailhandel;

2. fastslår, at der i handlingsplanen i højere grad skulle have været taget hensyn til konsekvenserne af den aktuelle økonomiske krise på detailhandel og i særdeleshed på mindre, uafhængige butikker;

3. bifalder Kommissionens planer om at oprette en permanent gruppe for detailhandelens konkurrenceevne, men understreger betydningen af, at der bl.a. er en afbalanceret repræsentation af både store og små detailhandlere, leverandører, kooperativer, forbruger-, miljø- og sociale interessegrupper; opfordrer Kommissionen til at vælge en helhedsorienteret tilgang til detailhandelen og undgå dobbeltarbejde og unødvendigt bureaukrati og at sikre samhörighed og tæt koordinering med andre eksisterende fora, såsom den årlige rundbordskonference om detailmarkedet;

4. glæder sig over, at Kommissionen opretter ekspertgruppen på højt plan om innovation i detailsektoren, og opfordrer til, at Kommissionen hurtigst muligt gennemgår gruppens anbefalinger for yderligere at fremme iværksætteri, stimulere innovation og skabe arbejdspladser og vækst i Europa;

5. støtter rundbordskonferencen om detailmarkedet, der er organiseret af Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse som det institutionelle forum, der sigter på at detailhandelen fortsat skal stå højt på EU's politiske dagsorden, i at vurdere fremskridt i forbindelse med gennemførelsen af relevante aspekter af handlingsplanen for detailhandelen, i at rapportere om arbejdet i den permanente gruppe for detailhandelens konkurrenceevne og at bidrage med sidste nyt vedrørende fremskridt, der er sket på andre eksisterende platforme og i uformelle dialogmekanismer; anmoder den permanente gruppe for detailhandelens konkurrenceevne om at arbejde tæt sammen med Europa-Parlamentet i organiseringen af den årlige rundbordskonference om detailmarkedet;

6. opfordrer medlemsstaterne til ikke at komme med tiltag i forbindelse med sparepolitikker, der undergraver forbrugernes tillid og direkte skader detailhandelens interesser, såsom momsstigninger, omklassificering af produkter og produktafgifter eller forøgede butiksaftgifter, gentager betydningen af at forbedre adgangen til finansiering, navnlig for SMV'er inden for detail- og engroshandel; glæder sig i denne henseende over Kommissionens handlingsplan for 2011 og de seneste lovforslag, der sigter på at opretholde kreditstrømmen til SMV'er og forbedre deres adgang til kapitalmarkederne;

7. understreger, at medlemsstaterne skal afholde sig fra diskriminerende foranstaltninger, såsom handel og skattelove, som kun påvirker visse sektorer eller forretningsmodeller og fordrejer konkurrencen;

8. beklager, at visse medlemsstater diskriminerer udenlandske virksomheder ved at skabe nye barrierer, som gør det vanskeligt for dem at etablere sig i en given medlemsstat, hvilket er et klart brud på det indre markeds principper;

9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at give detailhandelssektoren den størst mulige politiske betydning og gøre den til en søjle i det indre marked, herunder det digitale indre marked, og fjerne regulatoriske, administrative og praktiske hindringer, der gør det vanskeligt for virksomheder at etablere sig, udvikle sig og overleve samt for detailhandlere at få fuldt udbytte af det indre marked; mener, at lovgivningen om detailmarkedet bør bygge på kendsgerninger og tage sektorens behov i betragtning samt navnlig bygge på en undersøgelse og forståelse af lovgivningens konsekvenser for små virksomheder;

10. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre det indre markeds regler på en sammenhængende og ensartet måde og til at gennemføre det indre markeds regler og lovgivning fuldt ud; understreger, at krav om supplerende testning og registrering, manglende anerkendelse af attester og standarder, territorielt betingede indskrænkninger i forsyninger og tilsvarende foranstaltninger skaber ekstra omkostninger for forbrugere og detailhandlere, navnlig SMV'er, og begrænser således EU-borgerne i at få fuldt udbytte af det indre marked; opfordrer endvidere Kommissionen til, med henblik på at opnå bedre forvaltning, at praktisere en nultolerancepolitik over for de medlemsstater, der ikke anvender reglerne for det indre marked korrekt, hvis det kræves af traktatbrudsproceduren, og til at øge hastigheden af disse procedurer ved at bruge en "fast-track"-strategi;

Onsdag den 11. december 2013

11. opfordrer til, at resultattavlen for det indre marked udvides til at omfatte gennemførelsen af tjenesteydelsesdirektivet;
12. opfordrer erhvervssammenslutninger og forbrugerforeninger til at sikre flere oplysninger samt mere uddannelse og juridisk rådgivning til de berørte aktører om deres rettigheder og de problemløsningsinstrumenter, de har til rådighed, deriblandt Solvit, og til at støtte indbyrdes udveksling af bedste praksis;
13. glæder sig over Kommissionens planer om at udvikle instrumenter til at lette forbrugernes adgang til gennemskuelige, forståelige, sammenlignelige og pålidelige oplysninger om priser, kvalitet samt varer og tjenesteydelsers bæredygtighed; opfordrer Kommissionen til at etablere en lettilgængelig database med alle mærkningskrav fra EU og på nationalt plan; advarer samtidig mod en mangedobling af etiketter og krav om mærkning og opfordrer til forenkling, herunder ved at samle forskellige aspekter af bæredygtighed på én etiket, og ved at reducere forskellene i de nationale krav til den obligatoriske mærkning samt, hvor det er relevant, fastsætte fælles benchmarks/kriterier på EU-plan;
14. anmoder Kommissionen, når den overvåger gennemførelsen af handlingsplanen, om at lægge særlig vægt på foranstaltninger, der sigter på at støtte den uafhængige forhandler; opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at fremme foranstaltninger rettet mod at give lige adgang og skabe ensartede erhvervsvilkår for den uafhængige detailforhandler i fuld overensstemmelse med principperne om fri og retfærdig konkurrence, såsom tilskyndelse til princippet om »adoption af en butik«, hvor større detailhandlere fungerer som »mentorer« for mindre butikker i lokalområdet, særlig for nye aktører på markedet; fremme af grupper af uafhængige detailhandlere, herunder kooperativer, som kan nyde godt af gensidig bistand og visse stordriftsfordele, samtidig med, at de bevarer deres fulde uafhængighed, og respekt for lokale og regionale myndigheders ret til at stimulere et gunstigt klima for små, uafhængige butikker, der typisk ligger i centrum af byerne, ved at sænke energipriser — herunder også for skilte, der er oplyst om natten — og huslejer gennem offentlig-private partnerskaber og ved, i henhold til gældende bestemmelser om statsstøtte i EU-staterne, konkurrence og offentlige indkøb på det indre marked, at indføre rabatter på lokale afgifter for små virksomheder og uafhængige detailhandlere og ved at fremme samarbejdet mellem de forskellige butikker i området;
15. minder om, at mens det kan være belejligt for nogle forbrugere med butikskoncentrationer uden for bymidten, kan det have negative konsekvenser for miljøet og være en udfordring for andre forbrugere, navnlig for ældre mennesker med nedsat mobilitet eller for dem, som ikke har bil; opfordrer derfor lokale og regionale myndigheder til at have en afbalanceret tilgang, der også tager hensyn til, at i mange regioner, navnlig i lyset af den økonomiske krise, er mætningspunktet allerede nået; understreger, at detailhandlere fortsat bør påtage sig deres del af ansvaret for at fremme bæredygtighed, sand valgfrihed for forbrugerne og adgang til markedet for små butikker; bemærker, at lejer i indkøbscentre uden for bykernerne kan være for høj for mindre, uafhængige butikker og understreger behovet for at sikre lige vilkår for disse butikker, f.eks. ved at basere huslejer på en procentdel af omsætningen i de tilfælde, hvor dette ikke allerede er en eksisterende praksis;
16. anerkender lokale myndigheders kompetencer med hensyn til byplanlægning; understreger dog, at byplanlægning ikke bør bruges som påskud til omgåelse af den fri etableringsret; erindrer i denne sammenhæng om vigtigheden af en effektiv håndhævelse af tjenesteydelsesdirektivet; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fjerne barrierer for fri bevægelighed og åbne deres markeder for at stimulere konkurrenceevne og fremme mangfoldighed i butikker, hvilket er afgørende, hvis indkøbsområder, navnlig i bycentrene, skal forblive attraktive;
17. understreger den vigtige rolle, som partnerskaber mellem det offentlige og private har for at sikre rene, sikre og tilgængelige indkøbsområder i byen og bycentre, bl.a. ved at formindske de negative konsekvenser af ledige bygninger i indkøbsområder ved f.eks. at gøre disse steder tilgængelige for nystartede virksomheder til en husleje, der er lavere end normalt, i henhold til gældende bestemmelser om statsstøtte i EU-staterne og offentlige indkøb;
18. bemærker, at den hurtige udvikling af e-handel har givet betydelige fordele for forbrugere og virksomheder med hensyn til innovation, nye markedsmuligheder og vækst, forbedrede valg, forbedret konkurrence og lavere priser; bemærker dog, at butikker nu står over for nye udfordringer, hvilket derfor gør det stadig vigtigere at have detailhandel gennem flere kanaler; tilskynder, i lyset af detailhandelens sociale og kulturelle rolle, detailhandlerne til at udnytte innovative teknologier

Onsdag den 11. december 2013

bedst muligt og udvikle nye forretningsmodeller orienteret mod det internetbaserede kundegrundlag samtidig med, at der sættes ind for at udvide købsoplevelsen i den fysiske butik, bl.a. ved at øge serviceniveauet både før salget og efter salget;

19. glæder sig over Kommissionens hensigt om at tilskynde til e-handel; beklager imidlertid fraværet af en målsætning om at gøre online-tjenester og varer tilgængelige for forbrugere fra alle medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at foreslå en strategi, der skal forhindre handlende i at indføre diskriminerende politikker i deres e-handelspraksis, og således sikre, at alle EU-borgere har ubegrænset adgang til grænseoverskridende onlinehandel;

20. understreger, at e-handel er vigtig for at sikre forbrugernes valgfrihed og adgang til varer og tjenesteydelser, navnlig i afsides beliggende områder; understreger, at passende foranstaltninger skal træffes for at udvikle e-handlens fulde potentiale, bl.a. ved at forbedre adgangen til internettet i EU's mest afsidesliggende områder; støtter de foranstaltninger, som anbefales i Kommissionen meddelelse af d. 11. januar 2012 om e-handlen for at øge tilliden, forenkle domæneregistreringen på tværs af grænserne, forbedre tjenesterne til sikker onlinebetaling og levering, fremme gældsinddrivelse på tværs af grænserne og forbedre oplysningen til forbrugere om deres rettigheder, navnlig hvad angår tilbagetagelse og ankenuligheder;

21. erindrer om, at det er vigtigt at fjerne de barrierer (sproglige, informationsmæssige og administrative), som begrænser virksomhedernes potentialer inden for e-handel på tværs af grænserne og undergraver forbrugernes tillid til det fælles marked;

22. glæder sig over Kommissionens forslag om multilaterale interbankgebyrer og understreger betydningen af at fjerne regler for kortordninger, der styrker de konkurrencebegrænsende virkninger af de multilaterale interbankgebyrer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte medlemsstater, der allerede har gennemført, konkurrencedygtige og innovative betalingssystemer, og til at anvende disse som eksempler på god praksis i forbindelse med den videre udvikling af et billigt og mere retfærdigt betalingsmarked i EU;

23. påpeger detailsektorens ansvar for bæredygtighed; glæder sig over, at de detailhandlende og leverandørerne er gået i spidsen for at udvise en miljøbevidst holdning, især hvad angår affald, energiforbrug, transport og nedbringelse af CO₂-udledninger; anser yderligere tiltag på dette område for nødvendige;

24. bifalder i særdeleshed detailhandlerne og leverandørernes frivillige initiativer og engagement med hensyn til reduktion af fødevarespild;

25. understreger vigtigheden af at beskytte detailhandelen på offentlige områder, eftersom den hovedsagelig består af tusindvis af familiedrevne mikrovirksomheder og samtidig er et kendetegn for den europæiske økonomi;

26. understreger, at detailforhandlerne benytter sig af forskelligartede og moderne metoder til køb og salg af varer og tjenesteydelser, hvilket bidrager til at give flere valgmuligheder til forbrugeren såvel som fleksible beskæftigelsesmuligheder, navnlig for unge og langtidsledige;

27. tilskynder til øget støtte og fremme af SMV'er og andelsforetagender, navnlig til dem, der udviser innovation og dem, der bidrager til den sociale markedsøkonomi, der håndterer nye markedsbehov, og som udfører miljøvenlige og socialt ansvarlige aktiviteter, med det formål at øge EU-detailsektorens konkurrenceevne, nedbringe priserne for forbrugeren, fremme servicekvaliteten og skabe nye jobmuligheder;

28. erindrer om betydningen af en korrekt gennemførelse af den eksisterende sociale og arbejdsretlige lovgivning; anmoder om lige behandling af de handlende i det indre marked med henblik på at bekæmpe sort arbejde og skatteunddragelser og socialt bedrageri;

29. glæder sig over franchising som en forretningsmodel, der støtter nye virksomheder og ejerne af små virksomheder; bemærker imidlertid, at der i visse tilfælde foreligger urimelige kontraktvilkår og opfordrer til gennemført og retfærdige kontrakter; påkalder Kommissionens og navnlig medlemsstaternes opmærksomhed på de problemer, som franchisetagere, der ønsker at sælge deres virksomhed eller ændre deres virksomhedsform, står med, hvis de forbliver aktive i den samme branche; anmoder om, at Kommissionen undersøger forbuddet mod prisdannelsesmekanismer i forbindelse med

Onsdag den 11. december 2013

franchisesystemer og virkningerne af langsigtede konkurrenceklausuler, købsoptioner og forbuddet mod at være franchisetager af flere mærker samt i den henseende at tage den nuværende fritagelse fra konkurrencereglerne for kontraherende parter, som har en markedsandel på under 30 %, op til fornyet overvejelse;

30. er bekymret over den hastige udvikling af private mærker; understreger, at private etiketter bør udvikles på en sådan måde, at de forbedrer forbrugernes valgmuligheder, navnlig hvad angår gennemsigtighed, oplysningernes kvalitet og diversitet, og de giver SMV'er gode muligheder for at innovere og ekspandere;

31. støtter forummet på højt plans arbejde for en bedre fungerende fødevareforsyningskæde i Europa og dens ekspertgruppe om aftalepraksis mellem virksomheder; mener, at Parlamentet hurtigst muligt bør løse udestående problemer vedrørende dets deltagelse i forummets arbejde; understreger, at illoyal handelspraksis også forekommer i forsyningskæden for non-food; anmoder i den forbindelse Kommissionen og erhvervssammenslutningerne om at søge en konstruktiv dialog på tværs af sektoren i de eksisterende fora, herunder også den årlige rundbordskonference om detailmarkedet og Kommissionens kommende gruppe om detailhandelens konkurrenceevne;

32. glæder sig over principperne for god praksis, listen over eksempler på fair og urimelig praksis i vertikale handelsrelationer i fødevareforsyningskæden og rammerne for gennemførelsen og håndhævelsen af disse principper; bifalder brancheforeningernes anerkendelse af behovet for håndhævelse og understreger, at det er afgørende, hvis en håndhævelsesmekanisme skal have en praktisk effekt, at alle aktører i fødevareforsyningskæden respekterer den, og at alle deltager, herunder landbrugsorganisationer samt fremstillingsindustrien og engrosdistribution; opfordrer Kommissionen til at gennemgå de praktiske virkninger af det frivillige initiativ, herunder håndhævelsen af principperne for god praksis, et år efter dets ikrafttrædelse;

33. bemærker, at der også opstår problemer omkring vertikale handelsrelationer i forbindelse med selektive og eksklusive distributionsarrangementer inden for detailhandel med mærkevarer; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre rettighederne for detailhandlere og butiksindehavere med mere begrænsede forhandlingsmuligheder;

34. mener, at svagere markedsaktører, navnlig landmænd og andre leverandører, ofte betragter det som svært at klage over illoyal handelspraksis og i den forbindelse understreger foreningers vigtige rolle, eftersom de bør kunne forelægge sådanne klager på deres vegne; opfordrer Kommissionen til at undersøge behovet og muligheden for at få en ombudsmand eller adjudicator samt også undersøge, om en sådan institution skal have beføjelse til at komme med tiltag på eget initiativ i tilfælde af evidensbaseret illoyal handelspraksis;

35. opfordrer Kommissionen til at sikre små leverandørers ret til at oprette producentsammenslutninger uden at blive straffet af de nationale konkurrencemyndigheder, der har vurderet betydningen af disse grupper alene på grundlag af den nationale produktion;

36. opfordrer Kommissionen til at styrke den gældende lovgivning om territoriale udbudsbegrænsninger, som leverandører udøver over for deres kunder;

37. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0584

Økoinnovation — arbejdspladser og vækst gennem miljøpolitik

Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om økoinnovation — arbejdspladser og vækst gennem miljøpolitik (2012/2294(INI))

(2016/C 468/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse »Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Innovation for en bæredygtig fremtid — En handlingsplan for miljøinnovation« (COM(2011)0899),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Europa 2020-flagskibsinitiativ: Innovation i EU« (COM(2010)0546),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Flagskibsinitiativet 'Et ressourceeffektivt Europa' under Europa 2020-strategien« (COM(2011)0021),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Fremme af teknologi til bæredygtig udvikling: En EU-handlingsplan for miljøteknologi« (COM(2004)0038),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »En strategisk vision for europæiske standarder: En indsats for at forbedre og fremskynde bæredygtig vækst i den europæiske økonomi inden 2020« (COM(2011)0311),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Rio+20: mod en grøn økonomi og bedre styring« (COM(2011)0363),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050« (COM(2011)0112),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »En dagsorden for nye kvalifikationer og job: et europæisk bidrag til fuld beskæftigelse« (COM(2010)0682),
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) (COM(2011)0809),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation« (COM(2011)0808),
- der henviser til Kommissionens hvidbog »Tilpasning til klimaændringer: et europæisk handlingsgrundlag« (COM(2009)0147),
- der henviser til Kommissionens grøn bog »Fra udfordringer til muligheder: Mod en fælles strategisk ramme for EU-finansiering af forskning og innovation« (COM(2011)0048),
- der henviser til det nye instrument, »ungdomsgarantien«,
- der henviser til sin beslutning af 11. november 2010 om europæiske innovationspartnerskaber inden for flagskibsinitiativet »Innovation i EU« ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. maj 2012 om et ressourceeffektivt Europa ⁽²⁾,

---

⁽¹⁾ EUT C 74 E af 13.3.2012, s. 11.

⁽²⁾ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 59.

Torsdag den 12. december 2013

- der henviser til sin beslutning af 29. september 2011 om udarbejdelsen af en fælles EU-holdning forud for De Forenede Nationers konference om bæredygtig udvikling (Rio+20-topmødet) ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. marts 2012 om en køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om innovativ finansiering på globalt og europæisk plan ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. juni 2011 om investering i fremtiden: en ny flerårig finansiell ramme for et konkurrencedygtigt, bæredygtigt og inklusivt Europa ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om særprogrammet til gennemførelse af horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014 — 2020) (COM(2011)0811),
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et program for miljø- og klimaindsatsen (Life) (COM(2011)0874),
- der henviser til sin beslutning af 12. maj 2011 om innovation i EU: Omdannelse af Europa til en verden efter krisen ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. juni 2012 om et opsving med høj beskæftigelse ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. september 2010 om udvikling af jobpotentialet i en ny, bæredygtig økonomi ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. september 2012 om kvindernes rolle i den grønne økonomi ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. maj 2010 om Kommissionens hvidbog: »Tilpasning til klimaændringer: et europæisk handlingsgrundlag« ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 27. september 2011 om grønbogen »Fra udfordringer til muligheder: Mod en fælles strategisk ramme for EU-finansiering af forskning og innovation« ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Flash Eurobarometer-rapport nr. 315 om »Attitudes of European entrepreneurs towards eco-innovation« (europæiske iværksætteres holdninger til økoinnovation), marts 2011,
- der henviser til rapporten »Analysing and reporting on the results achieved by CIP Eco-Innovation market replication projects«, der blev offentliggjort i maj 2013 af Forvaltningsorganet for Konkurrenceevne og Innovation (EACI),
- der henviser til UNEP, ILO, IOE og ITUC's initiativ til skabelse af grønne arbejdspladser fra 2008, »Green Jobs: Towards Decent Work in a Sustainable, Low-Carbon World«,

⁽¹⁾ EUT C 56 E af 26.2.2013, s. 106.

⁽²⁾ EUT C 251 E af 31.8.2013, s. 75.

⁽³⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 15.

⁽⁴⁾ EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 89.

⁽⁵⁾ EUT C 377 E af 7.12.2012, s. 108.

⁽⁶⁾ EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 81.

⁽⁷⁾ EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 6.

⁽⁸⁾ EUT C 353 E af 3.12.2013, s. 38.

⁽⁹⁾ EUT C 81 E af 15.3.2011, s. 115.

⁽¹⁰⁾ EUT C 56 E af 26.2.2013, s. 1.

Torsdag den 12. december 2013

- der henviser til 2009-rapporten fra Greenpeace og European Renewable Energy Council (EREC) »Working for the climate: renewable energy and the green job revolution«,
  - der henviser til rapporten fra 2007 fra Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation (EFS) og Social Development Agency (SDA) om »Climate Change and Employment: Impact on employment in the European Union-25 of climate change and CO₂ emission reduction measures by 2030«,
  - der henviser til Eurofound's rapport fra januar 2013 med titlen »Grønnere industrier i EU: foregribelse og styring af indvirkningen på antallet og kvaliteten af job« og Eurofound's database med casestudier,
  - der henviser til Eurofound's rapport fra 2011 med titlen »Arbejdsmarkedsrelationerne og bæredygtighed: Arbejdsmarkedsparternes rolle i overgangen til en grøn økonomi«,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Regionaludviklingsudvalget (A7-0333/2013),
- A. der henviser til, at et rent og sundt miljø er en forudsætning for at bevare velstanden og en høj livskvalitet i Europa, men at en stærk og konkurrencedygtig økonomi også er nødvendig;
- B. der henviser til, at miljømæssige udfordringer såsom klimaændringer, ressourceknaphed og forringelse af biodiversiteten kræver en radikal omstilling af vores økonomi, hvori rene teknologier spiller en afgørende rolle;
- C. der henviser til, at den omfattende krise udgør en enestående og historisk chance for at udvirke gennemgribende forandringer i vores økonomier, som kan bane vejen for en bæredygtig langsigtet udvikling;
- D. der henviser til, at væksten inden for grøn teknologi i de senere år har vist, at investering i grøn vækst ikke er en dyr pligt, men en enorm økonomisk mulighed; der henviser til, at hvor næsten alle sektorer har lidt store tab som følge af recessionen, er den grønne sektor fortsat med at vokse, omend i mindre grad;
- E. der påpeger, at det er nødvendigt at skifte den nuværende ressourceintensive økonomi ud med en ressourceeffektiv økonomi ved at omlægge de etablerede industrier til grønne industrier med høj merværdi, der skaber job, samtidig med at de beskytter miljøet;
- F. der henviser til, at miljøvenlige løsninger vil tiltrække en ny generation af højteknologiske produktionsformer og tjenester, øge Europas konkurrenceevne og skabe nye højt kvalificerede job;
- G. der henviser til, at økoinnovationen hjælper Europa med at få mest muligt ud af sine muligheder og samtidig løfte de aktuelle udfordringer ved at støtte nye metoder til at gøre produktionsprocesserne renere, nye ledelsesmetoder og nye teknologier samt nye serviceydelser med henblik på at gøre virksomhederne grønnere;
- H. der påpeger, at ressourcepriserne er steget i stort omfang i de seneste år, og at virksomhedernes konkurrenceevne derfor i stigende grad bestemmes af deres ressourceeffektivitet;
- I. der henviser til, at historien har vist, at det er vanskeligt for myndigheder at forudsige, hvilke innovative teknologier der vil være konkurrencedygtige på markedet;
- J. der påpeger, at skattemæssige incitamenter kan være et nyttigt redskab til at styrke økoinnovationen i Europa;

Torsdag den 12. december 2013

- K. der henviser til, at Europa er førende inden for udvikling af ny teknologi; der påpeger, at der er mange hindringer for udvikling og mere udbredt anvendelse af miljøteknologier, herunder fastlåsning til bestående teknologi, prissignaler, der begunstiger mindre miljøeffektive løsninger, vanskelig adgang til finansiering og ringe bevidsthed hos forbrugerne; der påpeger, at udfordringen derfor består i at forbedre produkters samlede miljøeffektivitet i hele deres livscyklus, sætte skub i efterspørgslen efter bedre produkter og produktionsteknologier og hjælpe forbrugerne med at træffe informerede valg;
- L. der påpeger, at mærker, der anvendes til at indikere produkters og tjenesteydelsers miljømæssige fordele, skal give klar og objektiv information og undgå at vildlede kunden i form af »grønvaske»;
- M. der henviser til, at økovirksomheder i dag tegner sig for 3,4 millioner job og en skønnet årlig omsætning på 319 mia. EUR; der henviser til, at grøn teknologi i mange lande allerede er eller snart vil være den største arbejdsgiver;
- N. der henviser til, at økoinnovation er hjørnестenen i udviklingen af en miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtig vækststrategi for EU, som skal føre til beskæftigelsesmuligheder af høj kvalitet i en række forskellige sektorer;
- O. der henviser til, at resultattavlen for økoinnovation (ECO-IS) for 2010 vidner om et godt præstationsniveau inden for økoinnovation i adskillige medlemsstater, men at der til trods herfor ikke er noget enkelt EU-land eller nogen enkelt gruppe af EU-lande, der på nuværende tidspunkt kan tjene som økoinnovationsmodel i EU;
- P. der henviser til, at Flash Eurobarometer-rapport nr. 315 af 2011 om europæiske iværksætters holdninger til økoinnovation viser, at SMV'er har problemer med forhøjede materielle omkostninger, selvom størsteparten har indført nye eller væsentligt forbedrede økoinnovative fremstillingsprocesser eller -metoder for at nedbringe de materielle omkostninger, samt at de har problemer med utilstrækkelig adgang til eksisterende støtteordninger og skattemæssige incitamenter samt usikkerhed med hensyn til, hvad markedet efterspørger;
- Q. der henviser til, at analysen af økoinnovationsinitiativet fra rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation viser, at de forventede miljømæssige, økonomiske og beskæftigelsesmæssige fordele langt opvejer de offentlige omkostninger;
- R. der henviser til, at måling af økoinnovation er en central forudsætning for overvågning og evaluering af EU-medlemsstaternes resultater og fremskridt i retning af intelligent og bæredygtig vækst i Europa, men at de data, der foreligger om økoinnovation, er begrænsede og af stærkt svingende kvalitet for de forskellige indikatorer;
- S. der henviser til, at politiske beslutningstagere og andre interessenter har forskellige opfattelser af, hvad økoinnovation består i, og hvad den skal sigte imod;
- T. der henviser til, at der bruges forskellige evalueringskriterier til definitionen af udtryk som »økoinnovation« og »intelligente grønne job« (f.eks. inden for ILO, UNEP, CEDEFOP, OECD og Eurostat), hvilket kan resultere i indbyrdes divergerende statistikker om økoinnovation, grønne job og vækst;
- U. der påpeger, at Parlamentet i sin beslutning af 7. september 2010 om udvikling af jobpotentialet i en ny, bæredygtig økonomi henviser til ILO's definition af bæredygtige job og understreger, at økoinnovation spiller en vigtig rolle i alle industri- og fremstillingssektorer;
- V. der henviser til, at økoinnovationsordningen i øjeblikket støtter mere end 240 projekter; der henviser til, at Kommissionen i maj 2013 iværksatte en ny indkaldelse af forslag med henblik på at udvælge yderligere 45 økoinnovationsprojekter med nyskabende miljøløsninger; der henviser til, at det gennem driften og finansieringen af økoinnovationsinitiativet fra rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation har været muligt at støtte lovende europæiske udviklere af økoinnovation ved at yde dem den risikovillige kapital, de ellers ikke ville have adgang til;
- W. der henviser til, at EU's nye Horisont 2020-program for forskning og innovation for perioden 2014-2020 er det finansielle instrument til gennemførelse af flagskibsinitiativet »Innovation i EU«; der henviser til, at økoinnovationsinitiativet under den kommende flerårige finansielle ramme (FFR 2014-2020) også dækkes gennem Life (programmet for miljø- og klimainsatsen 2014-2020);

Torsdag den 12. december 2013

- X. der henviser til den bekymrende stigning i ungdomsarbejdsløsheden og til det store behov for politikker, der kan skabe flere og bedre beskæftigelsesmuligheder for unge;
- Y. der henviser til, at Kommissionens »nye kvalifikationer til nye job«-initiativ, som anerkender samarbejdet med medlemsstaterne, er blevet hilst velkomment af Parlamentet;

Generelle politikker for skabelse af intelligent, bæredygtig vækst og arbejdspladser

1. opfordrer Kommissionen til at fortsætte med at arbejde på en EU-omfattende vision for økoinnovation i forbindelse med omstilling til en ressourceeffektiv lavemissionsøkonomi, men også til at fokusere på konkrete mål, prioritetsområder og milepæle;
2. støtter Kommissionens flagskibsinitiativ i Europa 2020-strategien, der går ud på at gennemføre omstillingen til en bæredygtig økonomi allerede nu; understreger endvidere, at målrettede investeringer i den økologiske omstilling i regionerne i EU er et meget nyttigt instrument til at opnå de strategiske mål om regional konvergens og territorial samhørighed;
3. påpeger potentialet for direkte og indirekte skabelse af kvalitetsjob gennem fuld gennemførelse af Europa 2020-strategien; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at øge deres bestræbelser på dette område; hilser Kommissionens indsats for at fremme en integreret strategi for grøn vækst som led i flagskibsinitiativet »Innovation i EU« og især handlingsplanen for økoinnovation velkommen som et skridt i den rigtige retning;
4. understreger betydningen af lovgivning som middel til at øge efterspørgselen efter miljøteknologier; mener, at den europæiske produktions konkurrenceevne afhænger af Europas position som global frontløber inden for miljøeffektive varer og miljøeffektiv produktion;
5. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle strategier for tilpasning af arbejdsstyrkens kvalifikationer til mulighederne i sektoren for grøn teknologi og i den forbindelse fokusere på de forskellige undersektors behov for kvalificeret arbejdskraft;
6. fremhæver, at omstilling til en grøn, bæredygtig økonomi indebærer miljømæssige og økonomiske fordele på to fronter, dels ved at skabe bæredygtige arbejdspladser både i EU og i udviklingslandene gennem øget deltagelse i innovative brændstof- og materialeproduktioner, dels i form af de beskæftigelsesmuligheder, der er forbundet med forarbejdning og distribution af biomaterialer til erhvervslivet samt offentlige, private og indenlandske forbrugere; understreger, at disse muligheder bør skabe bæredygtige kvalitetsjob for både faglærte og ufaglærte arbejdstagere; erkender, at der bør udarbejdes en stabil, langsigtet lovramme til fremme af bæredygtighed ved hjælp af eksisterende finansielle instrumenter;
7. bemærker de komplekse udfordringer, som kombinationen af bl.a. fødevarerikkerhed, klimaændringer, jordbunds-kvalitet, råmaterialeknaphed og omstillingen til vedvarende energisystemer og energieffektivitet indebærer; erkender, at økoinnovation kan spille en væsentlig rolle med hensyn til at imødegå mange af disse udfordringer; fastholder, at en sådan omstilling kræver en helhedsorienteret tilgang, der omfatter almen og faglig uddannelse, kompetenceudvikling, forskning og innovation, investering og udvikling af infrastrukturen i den private og offentlige sektor, som alle kan bidrage til forskelligartede og bæredygtige beskæftigelsesmuligheder;
8. mener, at innovative virksomheder i EU ikke blot har brug for subsidier, men også for bedre lovgivning, bedre forbindelser til forskningsgrundlaget og en forbedret og mere diversificeret adgang til støtte og finansiering, det være sig i form af tilskud, lån eller egenkapitalfinansiering; opfordrer derfor medlemsstaterne og Kommissionen til at skabe passende betingelser på nationalt og europæisk plan;
9. understreger, at beskæftigelsesmulighederne inden for grøn teknologi ikke bør være begrænset til energiproduktion baseret på vedvarende kilder, forøgelse af energieffektiviteten og transportsektoren, eftersom grøn vækst er en mulighed for alle sektorer, hvis udviklingsmuligheder derfor bør undersøges, ligesom forbrugernes bevidsthed om vigtigheden af at købe »grønne« varer bør højnes;
10. mener, at en hurtig udvikling af ren teknologi er nødvendig for at øge virksomheders konkurrenceevne; opfordrer derfor Kommissionen til at give økoinnovation en central plads i sin industripolitik;
11. opfordrer Kommissionen til at lette udarbejdelsen af mærkningsstandarder og klare definitioner for at gøre det muligt at fastslå og formidle produkters og tjenesteydelsers miljømæssige fordele;

Torsdag den 12. december 2013

12. mener, at en ny, bæredygtig økonomi for EU skal sikre en afbalanceret økonomisk og social udvikling; opfordrer til en ambitiøs og bæredygtig industripolitik med vægten lagt på ressourceeffektivitet; påpeger, at ressource- og materialeeffektivitet vil reducere priserne for industrien og husholdningerne, frigøre ressourcer til andre investeringer og gøre EU's økonomi mindre afhængig af knappe ressourcer og af ressourcemarkeder præget af store udsving; understreger nødvendigheden af, at den grønne økonomi kan tilbyde anstændige, vellønnede job med lige muligheder for både mænd og kvinder og med fokus på miljøbeskyttelse;

13. fremhæver, at selv om økoindustrien i dag giver arbejde til 3,4 mio. personer og har en anslået årlig omsætning på 319 mia. EUR, er dens potentiale for at skabe regional vækst, beskæftigelsesmuligheder og miljøfordele stadig i vid udstrækning uudnyttet, og påpeger i den forbindelse, at omkostningerne ved ikke at foretage sig noget vil være høje;

14. understreger, at vellykket økoinnovation kræver mere målrettede og langsigtede investeringer, navnlig på områderne almen og faglig uddannelse, forskning og udvikling, infrastruktur osv.;

15. bifalder de eksisterende uddannelsesprogrammer på universiteter og arbejdspladser, der fokuserer på økologisk, økonomisk og social bæredygtighed; understreger, at der er nye uddannelsesmæssige behov, der skal opfyldes med hensyn til udvikling af bæredygtige job;

16. er fast overbevist om, at en markedsøkonomibaseret miljøpolitik kan blive en katalysator for vækst og beskæftigelse i alle grene af økonomien; understreger, at forudsigelige, investeringsvenlige rammebetingelser udgør det grundlag, der vil sætte innovative virksomheder i stand til at udnytte disse muligheder bedst muligt til gavn for miljøet og deres ansatte;

17. påpeger, at en omstilling til nye forretningsnicher kan tiltrække den unge generation af arbejdstagere og give nye beskæftigelsesmuligheder på det økoinnovative felt;

Økoinnovationsbegrebet

18. bifalder Kommissionens meddelelse »Innovation for en bæredygtig fremtid — En handlingsplan for miljøinnovation« (COM(2011)0899);

19. understreger de potentielle synergieffekter ved økoinnovation med hensyn til at skabe bæredygtige kvalitetsjob, beskytte miljøet og mindske den økonomiske afhængighed;

20. understreger, at økoinnovationsbegrebet er meget bredt, fordi det defineres som enhver form for innovation, der sigter på at gøre fremskridt i retning af målet om bæredygtig udvikling, gennem nedbringelse af miljøvirkninger og opnåelse af en mere effektiv og ansvarlig brug af ressourcer;

21. opfordrer Kommissionen til at kortlægge de forskellige opfattelser af begrebet økoinnovation og de hermed forbundne udfordringer og til at opbygge en fælles forståelse af de forskellige strategiske muligheder, som økoinnovation indebærer for fremtiden;

22. anser Eurostats definition af »grønne job« (i sektoren for miljøvenlige varer og tjenesteydelser), der for eksempel fremhæver, at »grønne« teknologier og produkter skal have miljøbeskyttelse og ressourceforvaltning som deres primære formål, for at være et nyttigt middel til at undgå indbyrdes divergerende statistikker, men finder det nødvendigt herudover at udvikle en EU-dækkende definition af grønne job og vækst, der f.eks. også kunne inkludere den offentlige transportsektor; anser det for nyttigt som næste skridt at overveje en mere omfattende definition af »grønne job«, der indbefatter yderligere job/aktiviteter;

23. fremhæver, at økoinnovationen har et uudnyttet miljøgavnligt potentiale, da den forventes at bidrage til at reducere drivhusgasemissioner, andre forurenende stoffer og affaldsdannelse gennem blandt andet øget brug af genanvendelige materialer og fremstilling af kvalitetsprodukter, der er mere skånsomme mod miljøet, samt ved at fremme mere miljøvenlige produktionsprocesser og tjenesteydelser; understreger nødvendigheden af at træffe målrettede foranstaltninger over for de flaskehalse og andre hindringer, der gør det vanskeligere at kommercialisere økoinnovation og at internationalisere sådanne produkter og tjenesteydelser;

Torsdag den 12. december 2013

24. opfordrer Kommissionen til at medtage særlige økoinnovationshenstillinger i det europæiske semester for at fremme bæredygtig vækst;
25. påpeger, at økoinnovation åbner indlysende muligheder for nye nichevirksomheder, idet små og mellemstore virksomheder (SMV'er), iværksættere, selvstændige og driftsherrer herigennem kan drage fordel af nye markeder og forretningsmodeller, ligesom eksisterende traditionelle økonomiske sektorer kan få nyt liv ved at gøre eksisterende arbejdspladser grønnere gennem omstilling til bæredygtige og ressourcibesparende produktions- og arbejdsmetoder;
26. opfordrer Kommissionen til at udvikle en systematisk tilgang til økoinnovationspolitik med solide rammebetingelser, der tilvejebringer ensartede grundvilkår for økoinnovation i virksomheder og en infrastruktur, der sætter virksomheder og forbrugere i stand til at træffe bæredygtige valg;
27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde miljøstandarder for offentlige udbud med henblik på at øge de offentlige institutioners rolle som pilotkunder;
28. betoner især betydningen af adgang til relevant uddannelse og dygtiggørelse inden for økoinnovation for at kunne levere den nødvendige kvalificerede arbejdskraft til arbejdsgiverne, udstyre unge mennesker med de kundskaber, færdigheder og kompetencer, de skal have for at blive beskæftigelsesegnede inden for rammerne af nye innovationsmuligheder samt for at lette arbejdstageres omstilling fra sektorer i tilbagegang til nye grønne sektorer; fremhæver i denne henseende de muligheder, som særlige landdistriktsuddannelser (»rural apprenticeships«) og andre former for faglig uddannelse giver for at udvikle disse nye færdigheder;
29. henstiller, at der gøres en indsats for at sikre, at de unges kreative og innovative potentiale bidrager til en bæredygtig udvikling, og at deres adgang til finansiering forbedres.

EU, medlemsstaterne og regionerne

30. påpeger, at økoinnovation er et tværgående politisk felt, og at det derfor er nødvendigt at integrere økoinnovationsbegrebet i alle sektorpolitikker; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i denne forbindelse at tilskynde til samarbejde på tværs af ministerier og politiske niveauer og til løbende at overvåge gennemførelsen af politikkerne;
31. opfordrer alle hovedaktører til at arbejde sammen om grøn vækst, innovation og job i samtlige sektorer og til at gøre brug af de eksisterende instrumenter, som f.eks. teknologiplatforme, ekspertgrupper for kvalifikationsbehov, fælles teknologiinitiativer, lead markets, virksomhedsklynger og industrigrupper på højt plan;
32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udforme ny lovgivning og til at styrke den eksisterende lovgivning på området for udvikling og anvendelse af vedvarende energi og øge energieffektiviteten, således at der skabes retssikkerhed og ensartede spilleregler og sættes skub i offentlige og private investeringer;
33. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre koordineringen af disse politikker og især til at støtte regionale partnerskaber for vækst, innovation, job og lige muligheder for kvinder og mænd samt grænseoverskridende initiativer;
34. henleder opmærksomheden på økoinnovationsbegrebets jobskabespotentiale i en bæredygtig økonomi; opfordrer Kommissionen til at skabe en platform, der giver medlemsstaterne mulighed for at koordinere deres bestræbelser på at skabe ny bæredygtig beskæftigelse og vækst;
35. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udveksle erfaringer og bedste praksis med hensyn til beskæftigelsesmuligheder i forbindelse med håndteringen af klimaændringernes økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger;
36. opfordrer til horisontal integration af økoinnovationsbegrebet i strukturfondene og Samhørighedsfonden; henstiller, at de lokale og regionale myndigheder i overensstemmelse med de enkelte medlemsstaters retlige og institutionelle struktur vedtager udviklingsstrategier i overensstemmelse med målene i Europa 2020-strategien med henblik på at skabe nye job i en bæredygtig økonomi;
37. er af den opfattelse, at såvel den eksisterende som den foreslåede EU-miljølovgivning har et betragteligt potentiale for at skabe nye job på områder såsom luft-, jord- og vandforvaltning samt energi, offentlige tjenesteydelser, landbrug, transport, turisme, skovbrug og miljøforvaltning, og opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre denne lovgivning;

Torsdag den 12. december 2013

38. understreger, at det er nødvendigt at forbedre effektiviteten af EU's CO₂-marked for at skabe investeringssikkerhed for klimavenlige teknologier;
39. kræver, at der skabes en stærkere forbindelse mellem grundforskning og industriel innovation og mellem innovation og fremstillingsprocessen; opfordrer indtrængende Kommissionen til at iværksætte casestudier af forskning/rådgivning i forbindelse med økoinnovation i de enkelte medlemsstater;
40. understreger, at EU's økoinnovation stimulerer til øget ressourceeffektivitet uden for vores grænser og dermed mindsker udpiningen af de globale ressourcer; opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til at styrke deres nationale strategier for ressourceeffektivitet og dele ud af deres viden i internationale fora;
41. understreger, at det er væsentligt at integrere bedste praksis inden for økoinnovation i realøkonomien på en bedre måde for at gøre fremskridtene mere synlige i befolkningens dagligdag;
42. understreger, at forskning udgør grundlaget for innovation og økoinnovation; påpeger økoinnovationens store vækstpotentiale og Europas potentiale for at indtage den globale førerposition på dette område med de muligheder, dette indebærer for nye kvalitetsjob;
43. mener, at økoinnovation helt er i overensstemmelse med investeringsprioriteterne inden for forskning, innovation, klima og miljø i strukturfondenes næste programmeringsperiode;
44. fremhæver den afgørende rolle, som partnerskaber og synergieffekter mellem uddannelsessektoren, erhvervslivet og lokale og regionale myndigheder kan spille med hensyn til at yde den nødvendige erhvervsuddannelse, herunder færdigheder inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik, både for mænd og kvinder, sammen med karrierevejledning, kvalitetsbetonede betalte praktikantophold og uddannelsesmuligheder med en kombination af teori og praksis med henblik på at muliggøre bred adgang til de beskæftigelsesmuligheder og kvalitetsjob, som opstår gennem økoinnovation;
45. opfordrer medlemsstaterne til at give virksomheder, navnlig SMV'er, incitamenter til at øge investeringerne i F&U-aktiviteter i den private sektor; hilser i denne forbindelse handlingsplanen for økoinnovation velkommen;
46. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at forbedre samarbejdet på tværs af grænserne for at sikre udbredelse af teknologi og bedste praksis i hele EU og derved øge Europas konkurrenceevne;
47. opfordrer til fremme af udnyttelsen af de bedste økoinnovationer, navnlig i udviklingslande, hvor f.eks. en mere effektiv proces for fremstilling af trækul, komposteringstoiletter, anvendelsen af vedvarende energikilder, vandrennings-systemer og mange andre innovationer i betydelig grad og til relativt lave omkostninger kan forbedre livskvaliteten, forbedre sundheden og fremme bæredygtig virksomhedsoprettelse og beskæftigelse;
48. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til som led i en socialt ansvarlig omstilling til grønne job af høj kvalitet snarest muligt at anvende Den Europæiske Socialfond til programmer for opkvalificering, faglig uddannelse og efteruddannelse af ansatte.

Finansiering af økoinnovation

49. påpeger de gevinster, der kan opnås gennem finanspolitikkerne, og opfordrer medlemsstaterne til at flytte skatter fra arbejde over på ressourceanvendelse og forurening med henblik på at sætte skub i økoinnovationen;
50. opfordrer indtrængende Kommissionen til at definere miljøskadelige subsidier som »resultatet af en statslig foranstaltning, der indebærer en fordel for forbrugere eller producenter ved at give dem et tilskud til deres indkomst eller mindske deres omkostninger, men som samtidig modvirker en forsvarlig miljømæssig praksis«; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til hurtigst muligt at vedtage konkrete planer for en gradvis udfasning af alle miljøskadelige subsidier i henhold til denne definition;
51. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til gradvist at udfase alle miljøskadelige subsidier inden udgangen af 2020, herunder subsidier og finansiel støtte til fossile brændstoffer samt subsidier, som opmuntrer til ineffektiv udnyttelse af vedvarende ressourcer, samt til at aflægge rapport om de fremskridt, der er gjort via de nationale reformprogrammer;

Torsdag den 12. december 2013

52. fremhæver, at økoinnovation bør kunne opnå støtte fra de kommende EU-instrumenter og -mekanismer, der indgår i flagskibsinitiativerne »Innovation i EU« og »Et ressourceeffektivt Europa«, samt gennem samhørighedspolitikken efter 2013 og Horisont 2020;
53. finder det vigtigt, at økoinnovations- og miljøteknologier er økonomisk og konkurrencemæssigt bæredygtige på lang sigt; finder, at offentlig investeringsstøtte bør tilskynde til miljøvenlige produktionsmetoder i de tilfælde, hvor der ydes offentlig støtte;
54. påskønner mulighederne for at finansiere økoinnovation inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik samt under Cosme-, Horisont 2020- og Lifeprogrammet, men fastholder samtidig, at der bør stilles yderligere midler til rådighed for at øge den praktiske anvendelse af økoinnovationer, der allerede er udviklet;
55. opfordrer Kommissionen til at implementere de nødvendige instrumenter og afsætte tilstrækkelige budgetmidler til at sikre en problemløs overgang mellem rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation og Horisont 2020 for så vidt angår økoinnovation, og til at mindske de proceduremæssige og økonomiske byrder for små og mellemstore virksomheder; påpeger, at ligelig deltagelse af de to køn i beslutningsprocessen i alle faser og aspekter af finansieringen er afgørende;
56. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at medtage økoinnovation i deres strategier for perioden 2014-2020 med henblik på at fremme grøn økonomi, vækst og nye arbejdspladser og således sikre, at oprettelsen af nye virksomheder foregår på lige konkurrencevilkår, samt understøtte samarbejdet mellem uddannelses-, erhvervs- og forskningssektoren;
57. fremhæver, at økoinnovationsinitiativet, selvom de nuværende prioriterede områder for indkaldelsen af økoinnovationsforslag for 2012 er begrænset til en række fokusområder, er et tværgående program, som støtter økoinnovative projekter i forskellige sektorer; fastholder derfor, at alle sektorer og erhvervsaktiviteter bør have mulighed for at opnå støtte;
58. opfordrer Kommissionen til specifikt at programmere klart definerede, målrettede og øgede midler til markedsintroduktionsprojekter, risikokapital, netværk og internationalisering af økoinnovationer og deres kommercialisering i EU gennem SMV'er;
59. mener i betragtning af, at nye virksomhedsmodeller er begyndt at undergrave de traditionelle forsyningskæder, at evnen til at tage højde for globaliseringen og dens virkninger for EU's økonomi og forsyningskæder gennem den næste finansieringsperiode bør afspejles bedre i økoinnovationsinitiativets prioriteter;
60. mener, at SMV'ers og kooperativers potentiale med hensyn til at fremme økoinnovation endnu ikke er fuldt udnyttet; opfordrer derfor til særlige finansieringsmuligheder for SMV'er og kooperativer med hensyn til økoinnovation;
61. er overbevist om, at der er behov for innovative finansieringsredskaber for at forbedre mulighederne for kapacitetsopbygning og netværksdannelse;
62. understreger, at denne forhøjelse af midlerne skal kombineres med en forenkling af finansieringsprocedurerne;
63. påpeger, at den fremtidige samhørighedspolitik omfatter en strategi for intelligent specialisering som en forhåndsbetingelse for, at EU-regionerne kan få støtte; tilskynder regionerne til at lancere oplysningskampagner rettet mod alle målgrupper med henblik på at integrere økoinnovation i de regionale og nationale strategier for intelligent specialisering;

o

o o

64. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0593

Opfordring til et måleligt og bindende engagement mod skatteunddragelse og skatteundgåelse i EU**Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om opfordring til et måleligt og bindende engagement mod skatteunddragelse og skatteundgåelse i EU (2013/2963(RSP))**

(2016/C 468/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. december 2012 om en handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse (COM(2012)0722),
  - der henviser til Kommissionens henstilling af 6. december 2012 om aggressiv skatteplanlægning ⁽¹⁾,
  - der henviser til Kommissionens henstilling af 6. december 2012 vedrørende foranstaltninger, der kan tilskynde tredjelande til at anvende minimumsstandarder for god forvaltningspraksis på skatteområdet ⁽²⁾,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. juni 2012 om konkrete tiltag til at styrke bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse, bl.a. i forbindelse med tredjelande (COM(2012)0351),
  - der henviser til sin beslutning af 21. maj 2013 om bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skattely ⁽³⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 19. april 2012 om efterlysning af konkrete metoder til bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse ⁽⁴⁾,
  - der henviser til Økofinrådets konklusioner og rapport til Det Europæiske Råd om beskatningsspørgsmål som godkendt af Økofinrådet den 22. juni 2012,
  - der henviser til Økofinrådets konklusioner af 14. maj 2013 om skatteunddragelse og skattesvig,
  - der henviser til G20-ledernes erklæring fra topmødet i Skt. Petersborg den 5.-6. september 2013,
  - der henviser til kommunikéet fra mødet mellem G20-landenes finansministre og centralbankchefer i Moskva den 15.-16. februar 2013,
  - der henviser til 2013-rapporten fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling med titlen »Addressing Base Erosion and Profit Shifting« [imødegåelse af problemet med udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud],
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU hvert år skønsmæssigt går glip af 1 billion EUR i potentielle skatteindtægter på grund af skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse, uden at der træffes konkrete foranstaltninger som en reaktion herpå;
- B. der henviser til, at skattesvig og skatteunddragelse er ulovlige aktiviteter bestående i at unddrage sig sine skatteforpligtelser, mens skatteundgåelse er en lovlig udnyttelse af skattesystemet til at mindske eller undgå sine skatteforpligtelser, hvilket undertiden fører til aggressiv skatteplanlægning, som består i på upassende vis at udnytte et skattesystems spidsfindigheder eller den manglende overensstemmelse mellem to eller flere skattesystemer til at mindske sine skatteforpligtelser;
- C. der henviser til, at kun harmonisering af medlemsstaternes skattegrundlag vil kunne forhindre skatteundgåelse;

⁽¹⁾ EUT L 338 af 12.12.2012, s. 41.⁽²⁾ EUT L 338 af 12.12.2012, s. 37.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0205.⁽⁴⁾ EUT C 258 E af 7.9.2013, s. 53.

Torsdag den 12. december 2013

- D. der henviser til, at potentielle indtægtsforøgelser vil gøre det lettere for medlemsstaterne at få deres budgetter til at balancere og at øge de disponible midler til fremme af investeringer, vækst og beskæftigelse, som er afgørende socioøkonomiske faktorer for en bæredygtig EU-strategi til overvindelse af krisen;
- E. der henviser til, at omfanget af skatteunddragelse og skatteundgåelse undergraver borgernes tiltro og tillid til offentlige forvaltningers og deres skattesystemers retfærdighed og legitimitet;
- F. der henviser til, at ensidige nationale foranstaltninger i mange tilfælde har vist sig at være ineffektive og utilstrækkelige, hvilket viser, at der er behov for en samordnet og flerstrengt tilgang baseret på konkrete strategier og mål på nationalt plan, EU-plan og internationalt plan;
- G. der henviser til, at finanspolitisk konsolidering kræver, at der gøres en indsats på såvel udgifts- som indtægtssiden af offentlige budgetter; der henviser til, at en behørig balance mellem skattegrundlag og skatteprocenter er en vigtig forudsætning for finanspolitisk stabilitet og konkurrencedygtighed på nationalt plan og EU-plan;
1. glæder sig over, at Kommissionen og Rådet er rede til at tage fat på spørgsmålet om skattegabet i EU ved bl.a. at fokusere på en styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig, skatteundgåelse og aggressiv skatteplanlægning;
  2. glæder sig over Kommissionens nylige forslag om at udvide den automatiske udveksling af oplysninger, bekæmpe momssvig og ændre direktivet om moder- og datterselskaber, idet formålet med disse forslag er at begrænse skatteundgåelse i EU ved at lukke de eksisterende juridiske smuthuller, som visse selskaber har benyttet sig af for at slippe for at betale deres rimelige bidrag til de offentlige finanser;
  3. erindrer om sin indtrængende opfordring til medlemsstaterne om, at de forpligter sig til at nå et ambitiøst, men realistisk mål om mindst at halvere skattegabet senest i 2020;
  4. fastholder i betragtning af den igangværende økonomiske genrejsning efter krisen, at bindende mål og et reelt engagement i bekæmpelse af skatteunddragelse og skatteundgåelse gennem fjernelse af skattegabet kan skabe en stærkt nødvendig forhøjelse af skatteindtægterne gennem opkrævning af skyldig skat;
  5. opfordrer Kommissionen til at iværksætte en undersøgelse af, hvilke mulige indikatorer der kan danne grundlag for en begrænsning af skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse, og, om nødvendigt, til at opstille et standardiseret sæt indikatorer til brug for måling af skatteunddragelse og skatteundgåelse;
  6. opfordrer Kommissionen til at indføre et sæt konkrete mål for begrænsning af skattegabet på EU-plan og nationalt plan, idet det overordnede mål skal være at begrænse skattegabet senest i 2020;
  7. foreslår, at disse mål om nødvendigt indarbejdes i Europa 2020-strategien, og opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvorvidt de kan tildeles en central rolle i det europæiske semester;
  8. opfordrer Kommissionen til i denne forbindelse også at undersøge, hvorvidt de nationale reformprogrammer og stabilitets- og konvergensprogrammerne kan udvides til også at omfatte disse mål og foranstaltninger med henblik på at nå frem til den påkrævede begrænsning af skattegabet;
  9. understreger, at der er et presserende behov for bedre koordinering, og at en fælles indsats med henblik på at begrænse skattegabet ville give Rådets løfter om at engagere sig i bekæmpelsen af skatteunddragelse og skatteundgåelse vægt;
  10. opfordrer Kommissionen til at aflægge årlig rapport til Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort på EU-plan og globalt plan med hensyn til bekæmpelsen af skattesvig, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning, og til at offentliggøre konkrete eksempler på bedste praksis inden for dette område på sit websted;
  11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling.
-

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0594

Gennemførelsen af de nationale strategier for romaer**Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om fremskridt med hensyn til gennemførelsen af de nationale strategier for romaernes integration (2013/2924(RSP))**

(2016/C 468/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2, 3 og 6 i traktaten om Den Europæiske Union og til artikel 8, 9, 10 og 19, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (i det følgende benævnt »charteret«), særlig artikel 21,
- der henviser til den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination fra 1965, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder fra 1979, FN-konventionen om barnets rettigheder fra 1989 og FN's erklæring om rettigheder for personer, der tilhører nationale, etniske, religiøse eller sproglige mindretal fra 1992,
- der henviser til EU-Domstolens og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols relevante retspraksis,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område,
- der henviser til sin beslutning af 1. juni 2006 om romakvindens situation i EU ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2008/913/RIA om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen (rammeafgørelsen om racisme og fremmedhad),
- der henviser til sin beslutning af 9. september 2010 om situationen for romaerne og retten til fri bevægelighed i EU ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. marts 2011 om EU's strategi for integration af romaer ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. juni 2013 om socialt boligbyggeri i Den Europæiske Union ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2013 om styrkelse af indsatsen mod racisme, fremmedhad og hadforbrydelser ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. april 2011 om en EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration frem til 2020 (COM(2011)0173) og Det Europæiske Råds konklusioner af 24. juni 2011,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. maj 2012 om første trin i gennemførelsen af EU-rammen for de nationale strategier for romaernes integration (COM(2012)0226),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. juni 2013 om skridt fremad i gennemførelsen af de nationale strategier for romaernes integration (COM(2013)0454),

⁽¹⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 283.⁽²⁾ EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 73.⁽³⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 112.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0246.⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0090.

Torsdag den 12. december 2013

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets henstilling af 26. juni 2013 om foranstaltninger i medlemsstaterne til effektiv integration af romaerne (COM(2013)0460),
  - der henviser til sin undersøgelse fra januar 2011 om foranstaltninger til fremme af romaernes situation som EU-borgere i Den Europæiske Union,
  - der henviser til Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheds undersøgelse fra maj 2012 om situationen for romaer i 11 EU-medlemsstater,
  - der henviser til høringen om en EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration, der afholdtes i Parlamentet den 18. september 2013,
  - der henviser til Kommissionens rapport af 4. september 2013 om uligheder på sundhedsområdet i EU (SWD(2013) 0328),
  - der henviser til sin beslutning af 4. juli 2013 om krisens konsekvenser for sårbare gruppers adgang til pleje ⁽¹⁾,
  - der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 20. februar 2013 om investering i sundhed (SWD(2013)0043),
  - der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om begrænsning af uligheder på sundhedsområdet i EU ⁽²⁾,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. oktober 2009 om solidaritet på sundhedsområdet: Begrænsning af uligheder på sundhedsområdet i EU (COM(2009)0567),
  - der henviser til forespørgsel til Kommissionen om fremskridt i gennemførelsen af de nationale strategier for romaernes integration (O-000117/2013 — B7-0528/2013),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union bygger på værdierne om respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, lighed, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne;
- B. der henviser til, at romaerne diskrimineres i hele Europa, og de, hvad angår deres socioøkonomiske og grundlæggende rettigheder, i mange tilfælde er værre stillet end ikke-romaer i tilsvarende situationer;
- C. der henviser til de seneste begivenheder i EU's medlemsstater, voldshandlinger mod romaer, manglen på virkelige integrationspolitikker, brug af fordomsfuld romafjendtlig retorik, strukturel og systemisk diskrimination, klare brud på den europæiske menneskerettighedskonvention og EU's charter om grundlæggende rettigheder samt mangel på retslig efterforskning og retsforfølgning ved krænkelser af grundlæggende rettigheder har vist, at sigøjnerfjendtligheden stadig er udbredt i EU, og at der bør sættes mere energi ind på alle niveauer;
- D. der henviser til fattigdom og social udstødelse har nået et kritisk niveau blandt mange romaer, hvilket begrænser romafamiliernes muligheder og skaber en risiko for, at unge romaer ender i fattigdom meget tidligt;
- E. der henviser til, at den negative holdning blandt ikke-romaer til romaer og åbenlys diskrimination bidrager til romaernes udstødelse;
- F. der henviser til, at den stigende udelukkelse af romaer skader væksten og øger de offentlige budgetunderskud;
- G. der henviser til, at de sociale uligheder og regionale forskelle resulterer i en forringet livskvalitet i landbosamfundene; der henviser til, at dårligt forvaltet byudvikling accentuerer og bidrager til voksende fattigdom i byerne;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0328

⁽²⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 25.

Torsdag den 12. december 2013

- H. der henviser til, at ifølge Kommissionens meddelelse fra 2013 om fremskridt i gennemførelsen af de nationale strategier for romaernes integration har medlemsstaterne gjort meget små fremskridt i gennemførelsen af deres nationale strategier for romaernes integration, selv for etableringen af strukturelle forudsætninger for den reelle gennemførelse heraf;
- I. der henviser til, at den interne taskforce nedsat af Kommissionen i 2010 undersøgte brugen af EU-midler til integration af romaerne i 18 lande og fandt, at medlemsstaterne ikke anvender EU-midlerne korrekt, og at selv om EU-midler har et betydeligt potentiale til at styrke romaernes integration, forhindrer flaskehalse på nationalt, regionalt og lokalt plan fremme af social og økonomisk integration af romaer;
- J. der henviser til, at i de fleste medlemsstater er den legitime repræsentation af romaer og inddragelse af de relevante civilsamfundsorganisationer i planlægningen, gennemførelsen og overvågningen af de nationale strategier fortsat utilstrækkelig;
- K. der henviser til, at inddragelsen af lokale og regionale myndigheder i udviklingen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af romapolitikkerne er af central betydning for en effektiv gennemførelse af de nationale strategier for romaernes integration, eftersom de udgør det forvaltningsniveau, hvor størstedelen af det praktiske ansvar for integration af romaer samles, men at medlemsstaternes engagement er lavt;
- L. der henviser til, at tildelingen af målrettede finansielle ressourcer bør ledsages af en reel politisk vilje i medlemsstaterne, da dette er en absolut forudsætning for en vellykket gennemførelse af strategierne, og at kun nogle få medlemsstater har en integreret tilgang til tildeling af ressourcer fra EU og nationale midler, mens gennemførelsen af den nationale strategi i andre lande er forsinket på grund af underudnyttelsen af EU-midlerne, især fordi der ikke er truffet konkrete foranstaltninger;
- M. der henviser til, at det forsat ikke fremgår klart, hvor mange EU-midler der i alt er afsat specifikt til integration af romaer; der henviser til, at det derfor er afgørende, at Kommissionen fortsætter med at overvåge, hvordan medlemsstaterne bruger EU-midler, og opnår garantier for en korrekt anvendelse af disse midler;
- N. der henviser til, at en forsvarlig overvågning og en systematisk og konsekvent vurdering af resultaterne af romaintegrationsforanstaltningerne er af afgørende betydning for en effektiv gennemførelse af de nationale strategier for romaernes integration, og at under halvdelen af medlemsstaterne har imødeset en ordning for regelmæssig rapportering og evaluering;
- O. der henviser til, at EU-rammen foreskrev oprettelsen af nationale kontaktpunkter for integration af romaer i de enkelte medlemsstater, og understregede, at de skulle være fuldt bemyndiget til at effektivt at koordinere romaernes integration på tværs af politikområder;
- P. der henviser til, at medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at romaerne ikke forskelsbehandles, og at deres menneskerettigheder, som er nedfældet i chartret og den europæiske menneskerettighedskonvention samt i EU-retten, respekteres, beskyttes og fremmes;
- Q. der henviser til, at romaerne udsættes for diskrimination og social udstødelse, og at der bør rettes særlig opmærksomhed mod mindreårige og kvinder inden for romasamfundene, navnlig med hensyn til deres grundlæggende rettigheder, herunder deres ret til uddannelse og til fysisk integritet såvel som forbuddet mod slaveri og tvangsarbejde, som er nedfældet i artikel 3 og 5 i chartret om grundlæggende rettigheder;
- R. der henviser til, at en effektiv bekæmpelse af fordomme og negative holdninger over for romaerne kræver intensive oplysningskampanjer, initiativer til fremme af interkulturel dialog og interkulturelt samarbejde og fremme af flertallets støtte til integration af romaer;
- S. der henviser til, at romaer, der er borgere i Den Europæiske Union, fuldt ud bør nyde og være i stand til at udøve de rettigheder og pligter, der er forbundet med unionsborgerskabet;

Torsdag den 12. december 2013

1. fordømmer kraftigt diskrimination og racisme mod romaer og beklager, at de grundlæggende rettigheder for romaer stadig ikke altid fuldt ud overholdes inden for Den Europæiske Union; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bekæmpe diskrimination og sikre, at de relevante EU-bestemmelser, såsom direktiv 2000/43/EF og 2012/29/EU ⁽¹⁾, gennemføres korrekt;
2. opfordrer Kommissionen til at oprette en effektiv EU-dækkende overvågningsmekanisme vedrørende de grundlæggende rettigheder for romaer, romafjendtlige hændelser og hadforbrydelser mod romaer, og til at gøre en energisk indsats — herunder om nødvendigt gennem overtrædelsesprocedurer — i tilfælde af krænkelse af de grundlæggende rettigheder for romaer i medlemsstaterne, navnlig krænkelse af adgang til og udøvelse af økonomiske og sociale rettigheder, retten til fri bevægelighed og ophold, retten til adgang til sundhedsydelser og uddannelse, retten til ligestilling og ikke-diskrimination (herunder multidiskrimination), retten til beskyttelse af personoplysninger og forbuddet mod oprettelse af registre baseret på etnicitet og race;
3. glæder sig over Kommissionens initiativ til at udvikle et online værktøj, der skal hjælpe de lokale myndigheder med at forstå og anvende de rettigheder til fri bevægelighed for EU-borgere; fordømmer imidlertid ethvert forsøg på ulovligt at begrænse retten til fri bevægelighed for romaer og opfordrer medlemsstaterne til at stoppe ulovlige udvisninger;
4. fordømmer alle former for sigøjnerfjendtlighed og særlig hadefuld tale i den offentlige og politiske debat; opfordrer medlemsstaterne til at bekræfte deres tilsagn om at bekæmpe sigøjnerfjendtligheden i erkendelse af, at den kan hindre en vellykket gennemførelse af de nationale strategier for romaernes integration; opfordrer indtrængende alle parter at afholde sig fra romafjendtlige udsagn, der opildner til had;
5. opfordrer medlemsstaterne til at undersøge og sætte en stopper for etnisk profilanalyse, overgreb fra politiets side og andre menneskerettighedskrænkelser mod romaer og sikre, at krænkelse, der begås på grundlag af fordomme, er strafbare og registreres korrekt og efterforskes effektivt, at ofre får tilbudt ordentlig bistand og beskyttelse, og at der indføres særlige uddannelsesprogrammer for politifolk og andre offentligt ansatte, der arbejder med romasamfund;
6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gribe ind over for romaers manglende fødselsregistrering og fødselsattester i EU;
7. opfordrer medlemsstaterne til at sikre en effektiv reaktion på romaernes udstødelse ved at gennemføre de foranstaltninger, der er fastsat i deres nationale strategier for romaernes integration, med konkrete mål, tidsfrister og budgettildelinger; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at inddrage romarepræsentanter og civilsamfundet i udvikling, forvaltning, gennemførelse, overvågning og evaluering af politikkerne i forbindelse med de nationale strategier for romaernes integration og projekter, som påvirker deres samfund, ved at etablere mekanismer for regelmæssig og gennemskelig dialog i overensstemmelse med principperne i EU's adfærdskodeks for partnerskab; opfordrer medlemsstaterne til i de nationale strategier for romaernes integration præcist at redegøre for, hvordan de har til hensigt at styrke og inddrage romaerne i processen; opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaternes bestræbelser ved at øge bevidstheden blandt romaernes repræsentanter om de muligheder, som de nationale strategier for romaernes integration giver dem, og at tilskynde dem til at spille en mere aktiv rolle i integrationsprocessen;
8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre tilstrækkelige midler til at opbygge et stærkt roma-civilsamfund med kapacitet, viden og ekspertise til at varetage overvågning og evaluering;
9. opfordrer Kommissionen til at opskalere de aktuelle bestræbelser på at arbejde sammen med medlemsstaterne, de lokale myndigheder og andre relevante aktører for at sikre en effektiv kommunikation om gennemførelsen af de nationale strategier og fordelene ved social integration af romaer, til at fremme interkulturel dialog og oplysningskampanjer, der har til formål at bekæmpe romafjendtlige fordomme og negative holdninger ved at ændre befolkningens indstilling, og til at støtte initiativer, der kan skabe flertal bag politikker til fremme af integration af romaer;
10. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at understrege kønsdimensionen i de nationale strategier for romaernes integration og til at inddrage romakvinder såvel som unge romaer i processen med at gennemføre og overvåge de nationale strategier for romaernes integration;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA.

Torsdag den 12. december 2013

11. opfordrer medlemsstaterne til at inddrage de lokale og regionale myndigheder i gennemgangen, forvaltningen, implementeringen og overvågningen af deres nationale strategier og til at bistå og støtte de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med de nødvendige foranstaltninger med henblik på integration af romaerne under alle fire søjler i de nationale strategier for romaernes integration samt i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling;

12. opfordrer medlemsstaterne til at forelægge opdelte data med bistand fra FRA, UNDP og Verdensbanken om romaernes socioøkonomiske situation med angivelse af, i hvilken grad romaerne udsættes for forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse og hadforbrydelser, under fuld overholdelse af alle standarder for databeskyttelse og retten til privatlivets fred, og til i samarbejde med Kommissionen at udvikle de basisindikatorer og målbare mål, der er afgørende for et robust overvågningssystem til sikring af pålidelig feedback om fremskridt i gennemførelse af de nationale strategier for romaernes integration og forbedring af romaernes situation, særligt for børn og kvinder; opfordrer Kommissionen til at forbedre FRA's rolle som koordinator og udnytte dets kapacitet fuldt ud;

13. opfordrer Kommissionen til at opstille en tidsplan og klare og målbare mål og indikatorer for medlemsstaternes gennemførelse af de nationale strategier for romaernes integration i overensstemmelse med Europa 2020-strategien med det formål at bistå medlemsstaterne med at forbedre deres kapacitet til at absorbere EU-midler og forberede landerapporterne og de landespecifikke henstillinger;

14. opfordrer medlemsstaterne til at tage hensyn til fattigdommens flerdimensionale og territoriale aspekter, til at mobilisere tilstrækkelige budgetmidler fra nationale budgetter og EU-programmer — primært fra Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne — bl.a. gennem anvendelse af lokaludvikling styret af lokalsamfundet, fælles handlingsplaner, integrerede territoriale investeringer og integrerede operationer med henblik på at udføre de mål, der er opstillet i deres nationale strategier for romaernes integration, til at udvikle integrerede multisektor- og flerfundsprogrammer rettet mod de dårligst stillede mikroregioner, til også at omfatte integration af romaer i aftalerne for programmeringsperioden 2014-2020 partnerskabsaftaler og til at fastsætte deres operationelle programmer for at fremme lige muligheder og forebyggelse af diskrimination og segregation;

15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre særlige støtteordninger i form af små og fleksible tilskud til lokale projekter og til at mobilisere lokalsamfundene om spørgsmål vedrørende social integration;

16. opfordrer medlemsstaterne til at bringe deres generelle politik vedrørende uddannelse, beskæftigelse, bolig og sundhed i overensstemmelse med målene i de nationale strategier for romaernes integration;

17. opfordrer Kommissionen og dens roma-taskforce til at fortsætte evalueringen af, hvordan medlemsstaterne bruger EU-midler, der er øremærket til integration af romaer, samt hvordan deres nationale politikker påvirker romaernes tilværelse, til at forelægge resultaterne for Parlamentet og Rådet på årsbasis, og til i disse rapporter at redegøre for konkrete muligheder for at sikre en mere effektiv anvendelse af EU-midlerne; opfordrer Kommissionen til at fremme et struktureret input fra eksperter og civilsamfundet og til at sikre et effektivt samarbejde mellem platformen for romaernes integration og de skiftende EU-formandskaber;

18. opfordrer Kommissionen til at foretage en periodisk ekstern evaluering af virkningen af EU-støtten på den sociale integration af romaer og til at identificere god praksis og projekter realiseret med hjælp fra EU-midler og sikre deres holdbarhed på lang sigt;

19. opfordrer medlemsstaterne til at arbejde sammen med de lokale og regionale myndigheder med henblik på at eliminere fysisk segregation, stoppe ulovlige tvangsudsættelser og forhindre, at romaerne, som nu, trues af hjemløshed, og til også at indføre en effektiv og inkluderende boligpolitik, herunder sikre passende boliger, og social- og sundhedsbistand i tilfælde af udsættelser;

20. opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af byplanlægningen i bestræbelserne på at fremme integration og ophævelse af segregation og forbedre infrastrukturen og miljøet i de byer, der er mest markant ramt af sociale skævheder, og opfordrer dem til at styrke forbindelserne mellem byområder og landdistrikter med henblik på at fremme en inkluderende udvikling;

Torsdag den 12. december 2013

21. opfordrer medlemsstaterne til i givet fald at ophæve segregation på undervisningsområdet og ulovlig anbringelse af romabørn i specialskoler og til at skabe de nødvendige infrastrukturer og mekanismer, der kan lette adgangen til undervisning af høj kvalitet for alle romabørn, til at behandle skolefrafald blandt romaelever ved bl.a. at inddrage forældrene i undervisningsprocessen, til at fremme romabørns adgang til førskoleundervisning og udviklingstjenester, til at sikre uddannelse af lærere, således at de er i stand til at håndtere specifikke situationer, der kan opstå, når man arbejder med romabørn, til at etablere inkluderende støttestrukturer såsom vejledning og mentorordninger til romastuderende for at forhindre dem i at forlade gymnasiale og postgymnasiale uddannelser, til at sikre deres adgang til Erasmus-programmet, og til at fremme praktikmuligheder, så de kan opnå passende erhvervs erfaring;

22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at adressere den høje arbejdsløshed blandt romaer og til at fjerne alle hindringer for adgang til beskæftigelse, herunder gennem anvendelse af eksisterende ordninger, såsom ungdomsgarantiordningen og flagskibsinitiativerne under Europa 2020-strategien; opfordrer medlemsstaterne til at skabe mekanismer til bekæmpelse af forskelsbehandling, specialiserede uddannelsesprogrammer og programmer til fremme af adgangen til arbejdsmarkedet, herunder proportionel repræsentation af romaer i de offentlige tjenester, fremme beskæftigelse som selvstændig, mobilise af aktiver med henblik på at skabe flere job i de sektorer, der har højt beskæftigelsespotentiale — såsom den inkluderende grønne økonomi, sundhed og sociale ydelser, og den digitale økonomi — og skabe partnerskaber mellem offentlige myndigheder og arbejdsgivere;

23. opfordrer de europæiske institutioner til at skabe praktikprogrammer og ansætte romaer i alle institutioner;

24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at adressere de eksisterende uligheder på sundhedsområdet, som romaerne udsættes for, og den fremherskende diskrimination med hensyn til deres adgang til sundhedspleje, til at oprette specifikt målrettede programmer og til at tildele tilstrækkelige finansielle ressourcer fra nationale og EU-midler med særlig vægt på børn og mødres sundhed;

25. opfordrer medlemsstaterne til præcist at fastlægge de nationale kontaktpunkter for integration af romaer og disses ansvar i forbindelse med gennemførelsen af de nationale strategier for romaernes integration og sikre, at de har tilstrækkelig autoritet, kapacitet og politisk og finansiell støtte til effektivt at opfylde deres rolle samt passende forbindelser med romasamfundet og civilsamfundets organisationer, til at sikre, at kontaktpunkterne er tilgængelige, ved klart at identificere dem og sikre, at deres kommunikation med interessenter på alle niveauer er gennemsigtig;

26. minder medlemsstaterne om, at god praksis, såsom mæglerprogrammer for romaer og den europæiske alliance af byer og regioner for inklusion af romaer, der gennemføres i Europarådets regi, har stor succes i marken og bør tilskynde medlemsstaterne til at udvise større politisk vilje til fordel for den reelle integration af romaer;

27. glæder sig over vedtagelsen af Kommissionens forslag til Rådets henstilling om foranstaltninger i medlemsstaterne til effektiv integration af romaerne;

28. understreger, at integration er en tovejs-øvelse, og at enhver integrationsindsats indebærer et delt men asymmetrisk ansvar for parterne afhængigt af deres kapacitet og deres økonomiske, politiske og sociale ressourcer;

29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Europarådet.

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0595

Udfaldet af topmødet i Vilnius og fremtiden for det østlige partnerskab, navnlig hvad angår Ukraine**Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om resultaterne af topmødet i Vilnius og fremtiden for det østlige partnerskab, især med hensyn til Ukraine (2013/2983(RSP))**

(2016/C 468/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2013 om den europæiske naboskabspolitik: på vej mod en styrkelse af partnerskabet. Europa-Parlamentets holdning til rapporterne for 2012 ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 12. september 2013 om det pres, som Rusland udøver på landene i det østlige partnerskab (i forbindelse med det kommende topmøde om det østlige partnerskab i Vilnius) ⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 13. januar 2005 om resultatet af valget i Ukraine ⁽³⁾,
  - der henviser til fælleserklæringen fra topmødet i Vilnius den 29. november 2013 om det østlige partnerskab,
  - der henviser til de fælles erklæringer fra topmødet i Warszawa den 30. september 2011 om det østlige partnerskab og fra topmødet i Prag den 7. maj 2009 om det østlige partnerskab,
  - der henviser til den stadige forværring af situationen i Ukraine, som har udviklet sig efter de ukrainske myndigheders beslutning om ikke at undertegne associeringsaftalen på topmødet i Vilnius den 28.-29. november 2013 og har ført til massive folkelige demonstrationer til støtte for, at Ukraine træffer et valg til fordel for Europa, på Euromaidan i Kiev og i byer overalt i Ukraine,
  - der henviser til de fælles erklæringer fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Catherine Ashton, og kommissæren for udvidelse og naboskabspolitik, Štefan Füle, hvori de fordømmer den overdrevne magtanvendelse fra politiets side i Kiev for at opløse demonstrationerne den 30. november 2013,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2, og stk. 4,
- A. der henviser til, at Ukraine og alle andre deltagere på topmødet om det østlige partnerskab i Vilnius bekræftede deres tilslutning til de folkeretlige principper og de grundlæggende værdier, såsom demokrati, retsstatsprincippet og respekten for menneskerettighederne;
- B. der henviser til, at Armeniens beslutning om at trække sig ud af forhandlingerne om associeringsaftalen og den beslutning, som Ukraine traf i sidste øjeblik, om at suspendere forberedelserne til undertegnelsen af associeringsaftalen navnlig forpurrede de seneste års bestræbelser og underminerede de seneste års arbejde, der havde til formål at styrke de bilaterale forbindelser og fremme den europæiske integration;
- C. der henviser til, at den ukrainske regerings afgørelse om at suspendere forberedelserne med henblik på undertegnelse af associeringsaftalen, herunder en aftale om et vidtgående og bredt frihandelsområde, har givet anledning til utilfredshed og massive protester i landet; der henviser til, at ukrainske sikkerhedsstyrker gjorde brutal og uacceptabel anvendelse af magt over for fredelige demonstranter, oppositionspartier og medierne;
- D. der henviser til, at Georgien og Moldova paraferede associeringsaftaler med EU, herunder bestemmelser om etablering af et vidtgående og bredt frihandelsområde, på topmødet om det østlige partnerskab i Vilnius den 29. november 2013;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0446.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0383.⁽³⁾ EUT C 247 E af 6.10.2005, s. 155.

Torsdag den 12. december 2013

E. der henviser til, at den eneste løsning er at forhandle sig frem til en fredelig løsning med alle parter;

1. glæder sig over, at associeringsaftalerne, herunder en aftale om et vidtgående og bredt frihandelsområde, med Georgien og Moldova, som sætter en klar europæisk dagsorden for disse to lande, er blevet parafet; ser frem til undertegnelsen og gennemførelsen af disse aftaler så snart som muligt; opfordrer Kommissionen til i denne forbindelse at lette gennemførelsen af disse aftaler og til at bistå de to landes respektive myndigheder, således at der på kort sigt kan opnås nogle håndgribelige positive virkninger og fordele for de to landes borgere som led i disse aftaler;

2. beklager de ukrainske myndigheders beslutning, som blev truffet under præsident Yanukovychs ledelse på topmødet om det østlige partnerskab i Vilnius, om at trække sig tilbage fra undertegnelsen af associeringsaftalen med Den Europæiske Union på trods af, at der på Unionens side er en klar vilje til at fortsætte associeringsprocessen, forudsat betingelserne er opfyldt; betragter denne beslutning som en stor forspildt chance for forbindelserne mellem Unionen og Ukraine og for Ukraines ambitioner; anerkender Ukraines europæiske ambitioner, som de er kommet til udtryk i det ukrainske civilsamfunds vedvarende demonstrationer på Euromaidan i Kiev og i andre byer overalt i Ukraine, hvor civilsamfundet ikke har tøvet med at gå på gaden i dets misbilligelse af præsident Yanukovychs beslutning, og gentager sit synspunkt om, at en uddybning af forbindelserne mellem Unionen og Ukraine og tilbuddet til Ukraine om et europæisk perspektiv er af stor betydning og i begge parter interesse;

3. beklager de voldelige begivenheder natten mellem den 9. og 10. december 2013, da sikkerhedsstyrkerne angreb oppositionspartiers og uafhængige mediers kontorer og chikanerede demonstranter, og begivenhederne natten mellem den 10. og 11. december 2013, da sikkerhedsstyrker angreb fredelige demonstranter og forsøgte at fjerne dem fra Euromaidan og de omkringliggende gader og nedrive barrikaderne; påpeger, at disse begivenheder endda fandt sted under besøget fra næsteformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Catherine Ashton, og de igangværende bestræbelser på at lette rundbordsdrøftelser; frygter, at disse begivenheder kan medføre en yderligere optrapning af en allerede anspændt situation;

4. minder om, at adskillige kommunikationskanaler, herunder Europa-Parlamentets observatørmision, der ledes af præsidenterne Cox og Kwaśniewski, er åbne mellem EU og Ukraine, og gentager følgelig, at de betænkeligheder, som de ukrainske myndigheder har fremført for at retfærdiggøre denne afgørelse om suspension, der blev truffet i sidste øjeblik, burde have været bragt til udtryk tidligere, således at det havde været muligt at finde en løsning;

5. gentager sin stærke støtte til undertegnelsen af associeringsaftalen så snart som muligt, forudsat at de relevante krav, der blev fastlagt af Rådet for Udenrigsanliggender den 10. december 2012 og understøttet af Europa-Parlamentets beslutning af 13. december 2012, er opfyldt; opfordrer derfor Det Europæiske Råd til på sit møde i december 2013 at sende et stærkt politisk signal om, at Den Europæiske Union fortsat er parat til at forsætte dialogen med Ukraine;

6. opfordrer til, at der omgående iværksættes en ny, fuldgældig EU-mæglingsmission på højeste politiske plan for at opnå og deltage i rundbordsdrøftelser mellem regeringen og den demokratiske opposition samt civilsamfundet og for at sikre et fredeligt resultat af den nuværende krise;

7. udtrykker sin fulde solidaritet med dem, der demonstrerer for en europæisk fremtid; opfordrer de ukrainske myndigheder til fuldt ud at respektere menneskers borgerrettigheder og den grundlæggende forsamlingsfrihed og frihed til fredelig protest; fordømmer på det kraftigste den brutale magtanvendelse imod fredelige demonstrationer og understreger behovet for en øjeblikkelig, effektiv og uafhængig undersøgelse og for retsforfølgning af dem, der er fundet skyldige; kræver øjeblikkelig og betingelsesløs frigivelse af de fredelige demonstranter, der er blevet anholdt de seneste dage; understreger Ukraines internationale forpligtelser i denne henseende; understreger, at sådanne foranstaltninger klart går imod de grundlæggende principper om forsamlings- og ytringsfrihed, og at de derfor er et brud på de universelle og europæiske værdier; minder om, at der i lyset af Ukraines stilling som fungerende formand for Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa føres endnu mere indgående kontrol med landets måde at forsvare og fremme disse værdier på;

8. gentager sin stærke fordømmelse af Ruslands uacceptable politiske og økonomiske pres på Ukraine samt Ruslands trusler om handelssanktioner over for Ukraine; opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at tale til Rusland med én stemme og opfordrer EU og medlemsstaterne til at udvikle og gennemføre en politik med en passende reaktion på disse værktøjer og foranstaltninger, som Rusland tager i anvendelse mod de østlige partnere, navnlig med henblik på at hjælpe Ukraine med at opnå energisikkerhed i lyset af den igangværende krise vedrørende import af naturgas fra Rusland; gentager, at associeringsaftalen er en bilateral aftale, der kun vedrører de to parter, og afviser på det kraftigste ethvert forslag om at knytte en tredjepart til processen;

Torsdag den 12. december 2013

9. opfordrer Kommissionen til at overveje mulige modforanstaltninger, som EU kan gribe til, hvis Rusland ikke overholder Verdenshandelsorganisationens (WTO's) handelsregler af kortsigtede politiske årsager; understreger, at Unionens politiske troværdighed kræver, at den er i stand til at reagere, når den eller dens partnerlande udsættes for et politisk og økonomisk pres;

10. opfordrer indtrængende de ukrainske myndigheder til at gå i dialog med demonstranterne for at undgå en optrapning af volden og en destabilisering af landet og opfordrer indtrængende alle politiske partier til at sikre, at der kan gennemføres en ordentlig, rolig og reflekterende parlamentarisk debat om den økonomiske og politiske situation og mulighederne for fremtidig integration i EU; minder om, at der i ethvert demokrati kan udskrives nyvalg, når der er behov for fornyet legitimitet fra befolkningen;

11. opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at forpligte sig til at være særdeles åbne over for det ukrainske samfund, navnlig gennem en hurtig aftale om en ordning med visumfrihed, styrket forskningssamarbejde, udvidede ungdomsudvekslinger og et øget udbud af studielegater; mener, at der bør gøres yderligere bestræbelser på at medtage Ukraine fuldt ud i EU's indre energimarked;

12. understreger nødvendigheden af, at EU støtter inddragelsen af de internationale finansielle institutioner såsom Den Internationale Valutafond og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling med henblik på at yde finansiell bistand for at hjælpe Ukraine med at tackle dets forværrede økonomiske situation;

13. minder om, at undertegnelsen af associeringsaftalen ikke er noget mål i sig selv, men snarere et middel til at opnå stabilitet på lang sigt og socioøkonomisk fremskridt samt en bæredygtig og systemisk overgang, og at et virkeligt engagement med henblik på en korrekt og hurtig gennemførelse heraf derfor er påkrævet; opfordrer EU til at forhandle med de ukrainske myndigheder om en konkret køreplan for gennemførelsen;

14. beklager, at de armenske myndigheder efter mere end tre års forhandlinger om en associeringsaftale, herunder en aftale om et vidtgående og bredt frihandelsområde, der blev afsluttet med succes, i stedet for besluttede sig for at tilslutte sig toldunionen efter pres fra Rusland; minder de armenske myndigheder om, at protester og demonstrationer imod denne afgørelse er et udtryk for landets borgeres frie vilje, og at de skal respekteres i henhold til de internationale forpligtelser, som Armenien har indgået; minder i denne forbindelse om, at forfølgelse og tilbageholdelser er overtrædelser af forsamlings- og ytringsfriheden, og at undertrykkende foranstaltninger er i modstrid med de nylige ytringer om engagement til fordel for de værdier, som man har tilfælles med EU; opfordrer Armeniens regering til at indlede en inklusiv dialog med civilsamfundet om landets fremtidige kurs;

15. glæder sig over undertegnelsen af aftalen om lempelse af visumreglerne mellem EU og Aserbajdsjan; er bekymret over den bekæmpelse af systemkritiske ytringer, der har fundet sted i landet efter præsidentvalget i oktober 2013, og som har givet sig udslag i vedvarende tilbageholdelse og nyere anholdelser af oppositionsaktivister, forfølgelse af uafhængige ngo'er og medier og afskedigelse af ansatte, der udtaler sig kritisk om regeringen, fra deres job, udelukkende på grundlag af deres politiske aktiviteter; opfordrer indtrængende Aserbajdsjans parlament til at genoverveje sin afgørelse om at annullere sin deltagelse i Den Parlamentariske Forsamling Euronest efter vedtagelsen af Parlamentets beslutning af 23. oktober 2013;

16. glæder sig over Kommissionens lovgivningsmæssige forslag om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 med henblik på at tillade visumfri rejse til Schengenområdet for moldoviske borgere med et biometrisk pas; mener, at denne vigtige foranstaltning vil fremme mellemfolkelige kontakter og bringe Moldovas borgere tættere på EU;

17. glæder sig over undertegnelsen af en rammeaftale med Georgien om deltagelse i Den Europæiske Unions krisestyringsoperationer, som udgør et permanent juridisk grundlag for Georgiens inddragelse i EU's nuværende og kommende krisestyringsindsats overalt i verden;

Torsdag den 12. december 2013

18. mener, at resultatet af og de generelle omstændigheder omkring topmødet i Vilnius understreger nødvendigheden af, at EU skal udforme en mere strategisk og fleksibel politik for at understøtte østlige partners valg af Europa, idet Unionen til fulde skal gøre brug af de tilgængelige redskaber, såsom makroøkonomisk bistand, lettelse af handelsordninger, projekter til at øge energisikkerheden og økonomisk modernisering og hurtig gennemførelse af visumliberalisering i overensstemmelse med europæiske værdier og interesser;

19. støtter en yderligere inddragelse af civilsamfundet i de nationale reformprocesser; tilskynder til øget interparlamentarisk samarbejde med Den Parlamentariske Forsamling Euronest; opfordrer til, at Europa-Parlamentet så snart som muligt sender en mission til Ukraine; glæder sig over inddragelsen af konferencen for lokale og regionale myndigheder i det østlige partnerskab;

20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaterne, Ukraines præsident, østpartnerskabslandenes og Den Russiske Føderations regeringer og parlamenter, Den Parlamentariske Forsamling Euronest samt de parlamentariske forsamlinger i Europarådet og i Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa.

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0596

Statusrapport for Albanien 2013**Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om statusrapport 2013 for Albanien (2013/2879(RSP))**

(2016/C 468/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003 om muligheden for, at landene på Vestbalkan kan indtræde i Den Europæiske Union,
  - der henviser til konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender) af 11. december 2012, bekræftet af Det Europæiske Råd den 14. december 2012,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2010 til Europa-Parlamentet og Rådet »Kommissionens udtalelse om Albaniens ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union« (COM(2010)0680),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. oktober 2013 »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2013-2014« (COM(2013)0700) og arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene »Statusrapport 2013 for Albanien« (SWD(2013)0414),
  - der henviser til de foreløbige resultater og konklusioner fra den internationale valgobservationsmission til Albanien i forbindelse med parlamentsvalget den 23. juni 2013,
  - der henviser til sin beslutning af 22. november 2012 om udvidelse: politikker, kriterier og EU's strategiske interesser ⁽¹⁾ og af 13. december 2012 om statusrapport 2012 for Albanien ⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2013 om budgetmæssig forvaltning af EU-førtiltrædelsesmidler på områderne retsvæsen og bekæmpelse af korruption i kandidatlandene og de potentielle kandidatlande ⁽³⁾ og til sine bemærkninger om Albanien,
  - der henviser til henstillingerne af 28.-29. oktober 2013 fra det sjette møde i Det Parlamentariske Stabiliserings- og Associeringsudvalg EU-Albanien,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at Albanien har vist fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de 12 centrale prioriteringer i Kommissionens udtalelse fra 2010, og at reformprocessen skrider frem på tilfredsstillende vis; der henviser til, at Albanien har vedtaget de resterende centrale reformforanstaltninger vedrørende retsvæsenet, den offentlige forvaltning og det parlamentariske system med konsensus på tværs af partierne; der henviser til, at der stadig er udfordringer, som skal tackles hurtigt og effektivt, således at der kan gøres yderligere fremskridt hen imod EU-medlemskab;
- B. der henviser til, at afholdelsen af parlamentsvalget i juni 2013 i god ro og orden og den fredelige magtoverdragelse har positiv indflydelse på landets demokratiseringsproces og forbedrer dets internationale omdømme;
- C. der henviser til, at EU-tiltrædelsesprocessen er blevet en drivkraft for fortsatte reformer i Albanien, og at borgernes støtte til tiltrædelse af EU stadig er særdeles stor;
- D. der henviser til, at parlamentets nye valgperiode — til trods for de fremskridt, der er opnået indtil videre — atter begyndte med gnidninger mellem de politiske kræfter; der henviser til, at disse begivenheder viser, at det er nødvendigt, at de politiske kræfter snarest muligt fremmer en ånd af dialog, samarbejde og kompromis, især hvad angår forbindelserne mellem de to store politiske kræfter, men ligeledes mellem alle de øvrige aktører i landets samfundsliv;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0453.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0508.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0434.

Torsdag den 12. december 2013

- E. der henviser til, at Europa-Parlamentet har spillet en vigtig rolle i bestræbelserne på at skabe et sundt politisk klima i landet; der henviser til, at en varig politisk dialog er afgørende for at opretholde momentum i reformprocessen og gennemførelsen af EU-dagsordenen;
- F. der henviser til, at EU har gjort retsstatsprincippet til et centralt spørgsmål i udvidelsesprocessen; der henviser til, at domstolenes uafhængighed og bekæmpelsen af korruption, organiseret kriminalitet, menneskehandel, våben- og narkotikasmugling fortsat giver anledning til dyb bekymring; der henviser til, at fremskridt på disse områder er afgørende for at komme videre med EU-integrationsprocessen; der henviser til, at stærk politisk opbakning er et nøgleelement i opnåelsen af fremskridt på disse områder;
- G. der henviser til, at mindretals rettigheder bør styrkes yderligere, navnlig for roma-mindretallet og for lesbiske, bøsse, biseksuelle, transkønnede og interseksuelle (LGBTI); der henviser til, at romaernes levevilkår i Albanien er rystende, og at det er nødvendigt hurtigt at forbedre dem, især for så vidt angår romaernes adgang til registrering, boliger og uddannelse samt inklusion af romabørn i uddannelsessystemet — fra førskoleniveau til videregående uddannelse;
- H. der henviser til, at sociale reformer er lige så vigtige som politiske og retlige reformer; der henviser til, at Albanien stræber efter at øge graden af social sammenhængskraft og har behov for stærk støtte fra EU's side, for at det skal kunne lykkes, samt for en mere mærkbar indsats fra regeringens side for som den tredje part at fremme social dialog sammen med fagforeninger og arbejdsgiverforeninger;
- I. der henviser til, at tilstedeværelsen af en professionel, effektiv og meritbaseret offentlig forvaltning er meget vigtig for ethvert land, der stræber efter at opnå EU-medlemskab;
- J. der henviser til, at korruption og straffrihed fortsat er meget udbredt i det albanske samfund; der henviser til, at statslige institutioner, der tager sig af korruptionsbekæmpelse, fortsat er udsatte over for politisk pression og påvirkning; der henviser til, at korruption i retsvæsenet og kriminalitetsbekæmpende institutioner fortsat er et yderst alvorligt problem;
- K. der henviser til, at det enkelte lands fremskridt hen imod EU-medlemskab afhænger af dets egen indsats for at opfylde Københavnskriterierne samt de betingelser, der er knyttet til stabiliserings- og associeringsprocessen;
- L. der henviser til, at udvidelsespolitikken er nødt til at forblive troværdig og være baseret på objektive kriterier, der skal opfyldes; der henviser til, at Albanien er tæt på at kunne opnå kandidatstatus, eftersom det har opfyldt de kriterier, der er påkrævet for at tage dette skridt;

Generelle betragtninger

1. glæder sig over og støtter analysen og henstillingerne i statusrapport 2013 for Albanien og opfordrer Rådet til at anerkende de opnåede fremskridt ved uden unødigt forsinkelse at tildele Albanien kandidatstatus; opfordrer indtrængende de albanske myndigheder og alle politiske kræfter til at konsolidere de fremskridt, der er gjort hidtil;
2. lykønsker alle politiske kræfter med den generelt rolige afvikling af det nylige parlamentsvalg og det gnidningsløse magtskifte; henstiller til, at den offentlige tillid til valgprocessen styrkes yderligere, *blandt andet* gennem en styrkelse af den centrale valgkommissions institutionelle uafhængighed og de valgtillforordnedes professionalisme; finder det afgørende, at der opretholdes reel politisk dialog og samarbejde mellem alle parter og findes frem til kompromiser, som er nøglen til fremskridt i den politiske proces;
3. understreger, at alle politiske partier og aktører i Albanien, herunder medierne og civilsamfundet, bør gøre en indsats for at forbedre det politiske klima i landet for at åbne mulighed for dialog og gensidig forståelse; anmoder følgelig om et reelt engagement fra alle politiske partiers, ngo'ers, fagforeningers og andre aktørers side;
4. understreger, at forberedelserne til EU-integration bør nyde bred politisk og offentlig opbakning; tilskynder regeringen til på en sammenhængende måde at stræbe efter at gennemføre integrationsreformer, som inddrager alle politiske kræfter og civilsamfundet; mener, at oppositionen også har en vigtig rolle at spille i denne henseende, og anerkender dens indtil videre ansvarlige politiske adfærd; finder det vigtigt, at Albaniens civilsamfund, medier og borgere holder deres ledere ansvarlige for konkrete politiske resultater, især i forbindelse med EU-integrationsprocessen;

Torsdag den 12. december 2013

5. opfordrer den albanske regering til at styrke den administrative kapacitet ved fortsat at gennemføre reformer af den offentlige forvaltning og fremme afpolarisering og viden om EU-lovgivningen og beslutningsprocesserne i EU;
6. bemærker de opmuntrende fremskridt med reformdagsordenen og giver udtryk for tiltro til Albaniens potentiale og kapacitet til og engagement med hensyn til landets videre fremskridt på vej mod EU, forudsat at de politiske kræfter vedbliver med at samarbejde konstruktivt; påskønner vedtagelsen af centrale lovgivningsmæssige reformer, såsom revisionen af parlamentets forretningsorden, vedtagelsen af tjenestemandsløven og ændringerne af loven om forfatningsdomstolen; tilskynder Albanien til at fremvise en resultatliste for den faktiske gennemførelse af disse reformer;
7. bemærker de resterende mangler i gennemførelsen af lovgivningen og understreger, at det er nødvendigt at intensivere gennemførelsen af reformdagsordenen, samt at der tilvejebringes en klar resultatliste; anmoder både det regerende flertal og oppositionen om at fortsætte samarbejdet på tværs af partierne i forbindelse med vedtagelsen og gennemførelsen af de centrale reformer;
8. opfordrer Albanien til at gennemføre tjenestemandsløven rettidigt og effektivt, til rettidigt at vedtage en almindelig forvaltningslov og til at styrke loven om den offentlige forvaltnings organisering og funktion; fremhæver behovet for et stærkere departement for offentlig forvaltning og et fuldt operativt informationssystem til forvaltning af menneskelige ressourcer;
9. udtrykker tilfredshed med, at EU-integration og modernisering af landet fortsat er centrale prioriteringer for den nye regering; opfordrer Albanien til fortsat at levere resultater med hensyn til de centrale prioriteringer i Kommissionens udtalelse fra 2010, navnlig hvad angår respekt for retsstatsprincippet og bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet, blandt andet ved at tilvejebringe en holdbar resultatliste for gennemførelsen og vedtage den manglende lovgivning; opfordrer indtrængende Albanien til at forbedre samarbejdet mellem ministeriet for EU-integration og fagministerierne med henblik på at fremme EU's reformdagsorden;

Politiske kriterier

10. opfordrer til yderligere bestræbelser fra både regeringens og parlamentets side på at styrke retsvæsenets, herunder det øverste domstolsråds, uafhængighed, ansvarlighed, upartiskhed og effektivitet samt en uafhængig statsadvokatur udnævnt på grundlag af gennemsigtige, upartiske og meritbaserede kriterier; opfordrer indtrængende myndighederne til at forbedre adgangen til domstolene og tilsvarende organer for alle, der har behov for det, blandt andet gennem bevidsthedsaktiviteter gennemført af den statslige kommission for retshjælp og oprettelse af de foreslåede lokale retshjælpskontorer; opfordrer myndighederne til at styrke uafhængigheden og effektiviteten af menneskerettighedsstrukturer såsom ombudsmandsinstitutionen og kommissæren for beskyttelse mod forskelsbehandling;
11. fastholder, at det albanske retssystem bør være fuldstændigt uafhængigt, mere forudsigeligt, mere effektivt og mere retfærdigt for at sikre, at borgere og erhvervsliv har tillid til det; opfordrer derfor myndighederne til at garantere, at domstolene afpolitiseres, ved at der indføres en meritbaseret og gennemsigtig proces for udnævnelse af dommere og anklagere såvel som en solid resultatliste over disciplinærsager, og ved, at der sikres rettidig retsforfølgning såvel som ensartet retspraksis, offentliggørelse og let adgang til alle retsafgørelser straks efter vedtagelsen samt vilkårlig fordeling af sagerne blandt alle domstole;
12. understreger, at det er nødvendigt, at der skabes en meritbaseret og professionel offentlig forvaltning, der arbejder gennemsigtigt og kan vedtage love og håndhæve dem; opfordrer til vedtagelse af den nødvendige afledte ret for at sikre en korrekt gennemførelse af tjenestemandsløven, samt til, at der vedtages en ny almindelig forvaltningslov; fremhæver behovet for et stærkere departement for offentlig forvaltning såvel som for et fuldt operativt informationssystem til forvaltning af menneskelige ressourcer; understreger den omstændighed, at der er behov for en yderligere indsats for at afpolitiserer den offentlige forvaltning, bekæmper korruption, styrke meritbaserede udnævnelser, forfremmelser og afskedigelser og øge den offentlige forvaltnings effektivitet og finansielle holdbarhed;
13. glæder sig over, at regeringen agter at påbegynde og fuldføre en stor administrativ og territorial reform inden afholdelsen af lokalvalg i landet i 2015; fremhæver imidlertid, at det er vigtigt at sørge for passende høring af alle lokale aktører og sikre, at reformen lever op til bestemmelserne i den europæiske konvention om lokalt selvstyre, herunder dem, der omhandler beskyttelse af lokalsamfundets rettigheder, og dem, der sikrer lokalforvaltningernes politiske, administrative og økonomiske uafhængighed;

Torsdag den 12. december 2013

14. understreger, at det er nødvendigt yderligere at styrke det politiske engagement i bekæmpelsen af korruption på alle niveauer og forbedre den institutionelle kapacitet og koordination; opfordrer til, at der ydes en større indsats for at sætte en stopper for korruption i lokalforvaltningerne; anerkender resultaterne med hensyn til vedtagelse af strategidokumenter om korruptionsbekæmpelse; bemærker med tilfredshed efterkommelsen af alle henstillinger fra den tredje evalueringsrunde i GRECO, udnævnelsen af en national koordinator for korruptionsbekæmpelse og regeringens planer om at udpege en »vagthund« i samtlige ministerier; fastholder, at det er nødvendigt at gennemføre gældende antikorrupsionslovgivning på en konsekvent måde;

15. opfordrer regeringen til at fastlægge et klart mandat og udarbejde en handlingsplan/strategi for den nationale koordinator for korruptionsbekæmpelse og til at påbegynde udarbejdelsen af et udkast til en ny national strategi for korruptionsbekæmpelse, som indeholder klare resultatindikatorer og mekanismer til opfølgning og overvågning; opfordrer desuden indtrængende de ansvarlige myndigheder til at præcisere, hvilken rolle afdelingen for intern kontrol og korruptionsbekæmpelse skal spille, og øge kapaciteten med hensyn til interne kontrolmekanismer, at give de fælles undersøgelsesenheder tilstrækkelige ressourcer, at overvåge gennemførelsen af en strategi og handlingsplaner for korruptionsbekæmpelse og at frembringe yderligere resultater inden for efterforskning, retsforfølgning og domsfældelse, også i sager om korruption på højt niveau; opfordrer indtrængende de albanske myndigheder til at gøre noget ved sårbarheden over for politiske angreb i de institutioner, der tager sig af korruptionsbekæmpelse;

16. gentager, at det er nødvendigt resolut at håndhæve reformerne og regionalt samarbejde i forbindelse med bekæmpelsen af organiseret kriminalitet samt at tilvejebringe solide resultater med hensyn til efterforskning, retsforfølgning og domsfældelse på alle niveauer, navnlig inden for fremstilling af og handel med narkotika, menneskehandel, herunder med mindreårige, og ulovligt hasardspil; opfordrer indtrængende regeringen til at arbejde for, at der udarbejdes en resultatliste over efterforskning af økonomisk kriminalitet med fokus på tilfælde af uforklarlig velstand og forbindelserne mellem dette og kriminelle aktiviteter samt organiseret kriminalitet; gentager, at det er nødvendigt at styrke samordningen mellem de retshåndhævende myndigheder yderligere;

17. roser ombudsmanden for hans arbejde med at fremme menneskerettighederne, hans åbenhed over for udsatte personer og hans samarbejde med civilsamfundsorganisationer; beklager dybt det forhold, at ombudsmandens årsberetning og særberetninger ikke har været drøftet i parlamentet og derfor ikke kan offentliggøres og ikke nyder officiel anerkendelse; opfordrer indtrængende regeringen og parlamentet til at forbedre samarbejdet med ombudsmandsinstitutionen; beklager dybt, at ombudsmanden hidtil ikke er blevet regelmæssigt og rettidigt informeret eller hørt af regeringen om relevante udkast til retsakter; bemærker med bekymring, at det budget, der er tildelt ombudsmandsinstitutionen fortsat er utilstrækkeligt og er blevet yderligere beskåret; understreger, at institutionen har behov for yderligere økonomisk og politisk støtte fra såvel parlamentet som regeringen for fortsat at kunne udføre sine opgaver; opfordrer til en bred oplysningskampagne, som kan fremhæve denne institutions rolle og betydning;

18. opfordrer parlamentet og regeringen og andre relevante statslige institutioner til at bevare og fremme integriteten og uafhængigheden af centrale institutioner som f.eks. det statslige politi, det øverste domstolsråd, det øverste inspektorat for indberetning og revision af aktiver, myndigheden for audiovisuelle medier og det nationale statistiske institut;

19. er bekymret over, at der stadig findes blodfejder i Albanien, hvilket ikke blot udløser mord og vold, men også tvinger mange børn til at blive hjemme på ubestemt tid og dermed har vidtrækkende sociale konsekvenser, der påvirker mange tusinde menneskers liv; konstaterer, at antallet af drabssager om blodfejder er stigende; opfordrer de albanske myndigheder til at efterkomme FN's krav og ombudsmandens henstillinger om at oprette en pålidelig database, aktivere koordineringsrådet for bekæmpelse af blodfejder, som blev oprettet i 2005, og udarbejde en handlingsplan for imødegåelse af blodfejder;

20. påskønner den forbedrede dialog mellem civilsamfundet og regeringen og understreger, at det er nødvendigt at konsolidere resultaterne og at uddybe og udvide den, både hvad angår demokrati, menneskerettigheder og borgerlige frihedsrettigheder og udarbejdelsen af de lovgivningsmæssige rammer for nye reformer; understreger den afgørende rolle, som civilsamfundet spiller for regionalt samarbejde om sociale og politiske aspekter; opfordrer regeringen til at fremme inddragelsen af civilsamfundsaktører i den politiske beslutningsproces;

21. glæder sig over, at mindretallenes rettigheder overordnet set respekteres, og at der er udbredt religionsfrihed; opfordrer de kompetente myndigheder til yderligere at forbedre atmosfæren af inklusion af og tolerance over for alle landets mindretal; er bekymret over, at befolkningsgrupper såsom romaer, personer med handicap og LGBTI-personer fortsat udsættes for forskelsbehandling, herunder fra visse statslige myndigheders side; understreger, at alle mindretal skal beskyttes; opfordrer indtrængende regeringen til at sikre, at de relevante lovbestemmelser gennemføres fuldt ud, og tilskynder myndighederne til at gøre sig yderligere bestræbelser på at skabe øget bevidsthed om enhver form for

Torsdag den 12. december 2013

forskelsbehandling; bemærker, at det er vigtigt at øge offentlighedens kendskab til de retsmidler, borgerne har til rådighed med henblik på at indgive klager over forskellige former for forskelsbehandling;

22. opfordrer til yderligere foranstaltninger for at sikre roma-mindretallets rettigheder, idet de stadig er udsat for hyppig forskelsbehandling; opfordrer i denne henseende til, at man fremskynder gennemførelsen af handlingsplanen for årtiet for integration af romaer, bevilger tilstrækkelige og passende økonomiske midler og reviderer lovgivningen; understreger, at en af nøglerne til at løse romaernes problemer i Albanien er registrering og tilvejebringelse af adgang til boliger og uddannelse; opfordrer indtrængende regeringen til at træffe resolute foranstaltninger for at tilvejebringe de nødvendige betingelser;

23. opfordrer til en passende revision og gennemførelse af lovgivningen, fremme af oplysnings- og uddannelsesaktiviteter samt andre aktiviteter med sigte på at bekæmpe forskelsbehandling af LGBTI-personer, herunder sanktioner for hadefulde ytringer, og til, at der fremskaffes en resultatliste på dette område;

24. understreger den afgørende betydning, som professionelle, uafhængige og pluralistiske public service-medier og private medier har, som grundpillen i et demokrati; fremhæver betydningen af internetadgang, som er blandt de laveste i regionen, og digital frihed;

25. glæder sig over forbedringerne af de retlige rammer for audiovisuelle medier gennem vedtagelsen af loven om audiovisuelle medier; bemærker, at medielandskabet er pluralistisk og mangfoldigt; er fortsat bekymret over den politiske indflydelse på og indblanding i medierne samt selv censuren, især i de offentlige medier; understreger, at der er behov for en ekstra indsats for fuldt ud at kunne garantere medietilsynsmyndighedernes og de offentlige radio- og tv-selskabers uafhængighed; opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at beskytte journalister og deres undersøgende arbejde; fremhæver betydningen af at sikre og fremme mediepluralisme med henblik på at øge ytringsfriheden og sikre gennemsigtighed med hensyn til medieejerskab og -finansiering; påpeger behovet for en langsigtet strategi for udvikling af public service-medier inden for rammerne af det nye mediesystem;

26. bemærker med tilfredshed den nye administrations beslutning om at øge antallet af kvinder i ledende stillinger i regeringen og håber, at dette vil få en positiv indvirkning på samfundet som helhed; opfordrer til nultolerance over for vold mod kvinder og til, at alle kønsbaserede forskelle i lovgivningen og gennemførelsen heraf fjernes;

27. opfordrer regeringen til at øge indsatsen for at håndhæve lovgivningen og sikre gennemførelsen af politikker vedrørende kvinders rettigheder og ligestilling med særligt fokus på at beskytte kvinder mod alle former for vold og på deres lige deltagelse i det offentlige og det politiske liv; opfordrer til yderligere mainstreaming af ligestillingsaspektet på centralt og lokalt niveau;

28. understreger, at det er nødvendigt at forbedre rettighederne og livskvaliteten for personer, der er afhængige af staten, som f.eks. fanger, forældreløse børn og psykisk syge;

29. opfordrer til en yderligere indsats for at sikre, at strategien og handlingsplanen vedrørende ejendomsret gennemføres effektivt, da dette er en af hjørnesteenene i økonomisk udvikling; bemærker de skridt, der er taget for at løse problemet med ulovlige bygninger, der opføres overalt i landet; er bekymret over, at fremskridtene med hensyn til registrering og tilbagelevering af ejendom har været begrænsede; opfordrer regeringen til at oplyse om en klar plan og tidsplan for håndhævelsen af domme om ejendomsret afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol;

30. opfordrer indtrængende regeringen til at udarbejde politikker for vedvarende energi, tackle problemet med affaldshåndtering på en mere effektiv måde og udvikle miljømæssigt bæredygtig turisme; glæder sig over det nylige initiativ fra civilsamfundets side vedrørende en folkeafstemning om import af affald; glæder sig meget over, at parlamentet den 10. oktober 2013 stemte for at ophæve tilladelsen til at importere affald som fastsat i lov nr. 10463 af 22. september 2011;

31. opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at forebygge en forøgelse af antallet af uberettigede asylprocedurer efter gennemførelsen af visumfritagelsesordninger med EU;

Torsdag den 12. december 2013

Socioøkonomiske reformer

32. opfordrer de kompetente myndigheder til at gribe resolut ind over for utilstrækkelig retshåndhævelse og skatteinddrivelse og den store uformelle økonomi, som alle hæmmer landets sociale sammenhængskraft og økonomisk udsigter; tilskynder den nye regering til at håndhæve foranstaltninger og lovgivning med henblik på at fremme beskæftigelse, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, ret til social sikring, ret til beskyttelse mod enhver form for arbejdsrelateret forskelsbehandling, ligeløn til mænd og kvinder og andre arbejdsrelaterede love, navnlig for unge mennesker og kvinder;

33. bemærker med bekymring, at der ikke er sket fremskridt inden for socialpolitik og beskæftigelse; glæder sig over den nye regerings hensigt om at tage fat på dette problem; er bekendt med de budgetmæssige begrænsninger, men opfordrer alligevel til, at tendensen til at stramme budgettet for gennemførelse af reformer på området for social bistand og beskyttelse vendes; fremhæver det presserende behov for, at der ydes social bistand til de mest udsatte grupper blandt de arbejdsløse; bemærker med alvorlig bekymring, at børnearbejde fortsat er en vigtig udfordring, og opfordrer regeringen til at tage resolut fat på dette spørgsmål;

34. understreger, at Albanien har ratificeret de otte centrale ILO-konventioner om arbejdsmarkedsrettigheder; er bekymret over, at der kun er sket begrænsede fremskridt med hensyn til arbejdstagerrettigheder og fagforeninger; opfordrer regeringen til yderligere at styrke arbejdstager- og fagforeningsrettigheder; opfordrer indtrængende regeringen til at sikre, at arbejdsretten overholdes, både i den private og den offentlige sektor, og til at forbedre trepartsdialogen mellem arbejdsmarkedets parter, både for at styrke fagforeningernes rolle og tilskynde til mere bred støtte til gennemførelsen af reformlovgivningen; bemærker, at dialogen har været afbrudt, siden det nationale arbejdsmarkedsråds mandat udløb i marts 2013, og at topartsdialogen mellem arbejdsmarkedets parter fortsat er begrænset, navnlig i den private sektor; påpeger, at dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og respekten for arbejdstagernes rettigheder er hjørnestene i en social markedsøkonomi;

35. understreger, at der bør sættes særligt fokus på beskyttelsen af børns rettigheder, og opfordrer til, at der investeres i tidlig indlæring, navnlig for børn fra mindretal eller marginaliserede grupper, for at forebygge udstødelse, samt til målrettede foranstaltninger med henblik på at sikre børnepasning, ernæring og støtte til familier for at forhindre, at fattigdom overføres fra generation til generation; understreger, at det er nødvendigt omgående at forbedre situationen for mindrerige i forbindelse med retslige procedurer, så den bringes i overensstemmelse med bedste praksis i EU; fremhæver betydningen af, at der sikres tilstrækkelig finansiering af det offentlige uddannelsessystem; opfordrer indtrængende myndighederne til at vedtage strategien for retfærdig behandling af børn; understreger, at korruption i retsvæsenet fortsat især hindrer håndhævelsen af lovgivningen mod menneskehandel og indsatsen for at beskytte ofre;

Regionalt samarbejde

36. glæder sig over Albaniens stabiliserende rolle på Vestbalkan, særlig i dets forbindelser med nabolandene, hvoraf der i nogle bor betydelige albanske mindretal, og dets bidrag til at skabe harmoni imellem de forskellige religioner;

37. glæder sig over den nye regerings afvisning af nationalistisk diskurs og dens planer om at udvikle en politik for »nul problemer med nabolandene«; fremhæver Albaniens afgørende rolle med hensyn til at skabe gode naboskabsforbindelser på Vestbalkan; tilskynder Albanien til at bibeholde denne konstruktive regionale indstilling;

o

o o

38. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og regeringen og parlamentet i Albanien.

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0597

Forberedelse af Det Europæiske Råds møde (19.-20. december 2013)**Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om forberedelserne til Det Europæiske Råds møde (19.-20. december 2013) (2013/2626(RSP))**

(2016/C 468/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger af 12. juni 2013 om styrkelse af europæisk demokrati i den fremtidige ØMU ⁽¹⁾, af 23. maj 2013 om fremtidige lovgivningsforslag om ØMU: svar på Kommissionens meddelelser ⁽²⁾ og af 21. november 2013 om Kommissionens meddelelse om styrkelse af Den Økonomiske og Monetære Unions (ØMU) sociale dimension ⁽³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der påpeger, at EU-institutionerne og medlemsstaterne har gjort en beslutsom indsats for at genoprette den finansielle troværdighed og stabilitet, navnlig gennem vedtagelsen og gennemførelsen af strukturreformer og vedtagelsen af de nye rammer for økonomisk styring, og at denne indsats skal suppleres af en egentlig bankunion;
- B. der understreger, at der er behov for en bedre koordinering af den økonomiske politik for at styrke konkurrenceevnen, bæredygtigheden og jobskabelsen i EU;
- C. der bemærker, at fællesskabsmetoden er den rette metode, når man skal håndtere de udfordringer, EU og Unionens valuta er konfronteret med;
- D. der konstaterer, at alle afgørelser bør understøttes af parlamentarisk granskning og kontrol på det niveau, hvor afgørelserne træffes;
- E. der understreger, at fuld respekt for og nøje anvendelse af EU-retten er det grundlæggende element i denne politik;
- F. der konstaterer, at det i et ustabilt geostrategisk miljø, hvor der hurtigt sker ændringer, og som er præget af nye sikkerhedsudfordringer, USA's fornyede fokus på Asien og Stillehavsområdet og finanskrisens virkninger, er nødvendigt, at EU påtager sig sit ansvar som en troværdig sikkerhedsgarant med reel strategisk selvstændighed navnlig i sit naboopråde, hvilket vil bidrage til at øge EU's egen sikkerhed;
- G. der bemærker, at den eneste måde, hvorpå stats- og regeringscheferne kan adressere denne geopolitiske udvikling og den ukoordinerede nedgang i forsvarsudgifterne, er at fremskynde koordineringen af forsvarssamarbejdet;

Om bankunionen

1. fastholder, at fællesskabsmetoden er den rette metode, når man skal håndtere de udfordringer, EU og Unionens valuta er konfronteret med, herunder regulering af finansielle tjenesteydelser og bankunionen;
2. minder Det Europæiske Råd om den politiske forpligtelse, der går ud på, at den fælles afviklingsmekanisme bør vedtages inden udgangen af indeværende valgperiode; opfordrer Det Europæiske Råd til at gentage sit krav til Rådet om, at forhandlingerne om indskudsgarantidirektivet og genopretnings- og afviklingsrammen afsluttes med et vellykket resultat inden udgangen af 2013;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0269.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0222.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0515.

Torsdag den 12. december 2013

Om uddybelse af ØMU'en

3. opfordrer Det Europæiske Råd til at forpligte sig politisk med hensyn til den lovgivningsmæssige forberedelse på grundlag af traktaterne af en bedre koordinering af den økonomiske politik; forventer, at Parlamentet og de øvrige EU-institutioner når til enighed om de centrale elementer i en sådan bedre koordinering af den økonomiske politik inden udgangen af indeværende valgperiode;
4. kræver, at der på grundlag af ovennævnte bedre koordinering af den økonomiske politik vedtages en retsakt om »konvergensretningslinjer« efter den almindelige lovgivningsprocedure, i hvilken der for en nærmere bestemt periode fastsættes et meget begrænset antal mål for de mest presserende reformforanstaltninger;
5. gentager sit krav om, at medlemsstaterne sikrer, at de nationale reformprogrammer, der bør udarbejdes på grundlag af ovennævnte konvergensretningslinjer og gennemgås af Kommissionen, drøftes i og vedtages af de nationale parlamenter; anser dette for væsentligt for at styrke ejerskabet til og den demokratiske kontrol med hele processen;
6. anser det for hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne forpligter sig til at gennemføre deres nationale reformprogrammer i fuld udstrækning, efter at de er gennemgået; foreslår, at medlemsstaterne på dette grundlag kan indgå et »konvergenspartnerskab« med EU-institutionerne med mulighed for kriteriebaseret finansiering af reformforanstaltninger;
7. gentager, at et stærkere økonomisk samarbejde bør gå hånd i hånd med en incitamentsbaseret mekanisme; mener, at yderligere finansieringsmidler eller instrumenter som f.eks. en solidaritetsmekanisme skal være en integrerende del af EU-budgettet, men uden for lofterne i den fastlagte flerårige finansielle ramme;
8. minder om, at traktaten om stabilitet, samordning og styring skal integreres i EU-retten senest den 1. januar 2018 på grundlag af en vurdering af erfaringerne med dens gennemførelse som fastsat i artikel 16 i denne traktat;
9. minder om sin principielle holdning om, at den styrkede ØMU ikke bør opdele EU, men tværtimod etablere en dybere integration og stærkere styring, som skal være åben for alle medlemsstater uden for euroområdet på frivillig basis;
10. opfordrer Det Europæiske Råd til i fuldt omfang at efterleve bestemmelsen i artikel 15, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU);

Om forsvarspolitik

11. er af den opfattelse, at det i et ustabilt geostrategisk miljø, hvor der hurtigt sker ændringer, og som er præget af nye sikkerhedsudfordringer, USA's fornyede fokus på Asien og Stillehavsområdet og finanskrisens virkninger, er nødvendigt, at EU — uden at der sker overlapninger i forhold til eksisterende aktiviteter inden for rammerne af NATO — påtager sig sit ansvar som global politisk aktør og troværdig sikkerhedsgarant, navnlig i sine naboområder og med reel strategisk selvstændighed, for at fremme fred og sikkerhed internationalt, beskytte sine interesser i verden og garantere borgernes sikkerhed; understreger i den forbindelse, at EU's politik skal være konsekvent, og at EU hurtigere og mere effektivt skal påtage sig dette ansvar;
12. konstaterer, at EU i øjeblikket er underlagt betydelige finansielle begrænsninger, og at medlemsstaterne af økonomiske, budgetmæssige og politiske årsager, der kan have sammenhæng med krisen i euroområdet eller ej, er inde i en fase med ukoordinerede nedskæringer i deres forsvarsbudgetter; fremhæver de potentielle negative konsekvenser af disse foranstaltninger for deres militære kapacitet og dermed for EU's evne til effektivt at påtage sig sit ansvar med hensyn til fredsbevaring, konfliktforebyggelse og styrkelse af den internationale sikkerhed;
13. er af den opfattelse, at EU's stats- og regeringschefer for at adressere disse udfordringer skal gribe den lejlighed, som Det Europæiske Råds møde i december 2013 frembyder, ved at indtage en klar holdning til fordel for et stærkere europæisk forsvarssystem;
14. glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens meddelelse af 24. juli 2013 med titlen »Hen imod en mere konkurrencedygtig og effektiv forsvars- og sikkerhedssektor« (COM(2013)0542) og den endelige rapport af 15. oktober 2013 fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/formanden for Det Europæiske Forsvarsagentur;

Torsdag den 12. december 2013

15. opfordrer Det Europæiske Råd til at gennemføre de forslag, der er fremsat i Parlamentets betænkninger om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik og det europæiske forsvars teknologiske og industrielle basis (EDTIB);

16. mener, at medlemsstaterne først skal forpligte sig til at afhjælpe den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik operationelle mangler ved at forpligte sig til at yde støtte til både denne politiks civile missioner og militære operationer, navnlig gennem kapacitetsbidrag;

17. understreger, at der ved Lissabontraktaten indførtes flere nye instrumenter vedrørende den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, som endnu ikke er taget i brug; understreger i denne forbindelse behovet for at gennemføre disse bestemmelser med henblik på yderligere at styrke den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik og opfordrer Rådet til i fuldt omfang at udnytte disse instrumenter (såsom permanent struktureret samarbejde mellem medlemsstater (artikel 46, stk. 6, i TEU), opstarts-fonden (artikel 41, stk. 3, i TEU) og muligheden for at overdrage missioner og operationer under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik til navnlig denne gruppe af medlemsstater (artikel 42, stk. 5, og artikel 44, stk. 1, i TEU));

18. understreger betydningen af at iværksætte en proces med strategiske overvejelser med henblik på at fastsætte EU's mål og prioriteringer og fastlægge en køreplan med tidsrammer for et intensiveret forsvarssamarbejde (en hvidbog, der kunne tjene som ramme om overvejelser om nationale processer);

19. opfordrer Rådet til at arbejde for øget samarbejde på forsvarsmaterielområdet navnlig ved at bemyndige Det Europæiske Forsvarsagentur til at spille sin rolle i fuldt omfang med hensyn til at fremme koordineringen, føre tilsyn med forpligtelser, prioritere investeringer i teknologier (bl.a. strategiske forudsætninger som f.eks. optankning i luften, satellitkommunikation, strategisk lufttransport, fjernstyrede luftsystemer, forsvar mod cyberangreb og det fælles europæiske luftrum), nå til enighed om større anvendelse af koalitioner af villige/kernegrupper og finde frem til en brugbar løsning på anvendelsen af kampgrupper;

20. opfordrer medlemsstaterne til at forpligte sig til at yde støtte til en robust teknologisk og industriel basis for det europæiske forsvar, der kan afhjælpe fragmenteringen af de europæiske industrier og øge deres kreativitet og styrke gennem en tættere koordinering af planlægningen af de nationale forsvarsbudgetter (eventuelt via oprettelsen af et »europæisk semester« for forsvarsspørgsmål) og tættere koordinering på industriplan (harmonisering af standarder og certificering af forsvarsudstyr); efterlyser yderligere incitament og støtte til forsvarsindustrien med en forpligtelse til udvikling af centrale forsvarsteknologier og -systemer (skattemæssige incitament, økonomisk støtte til forskning og udvikling og institutionalisering af synergier mellem civile og militære kapaciteter);

21. opfordrer medlemsstaterne til i væsentlig grad at styrke deres samarbejde om og koordinering af de forsvarsmæssige aspekter, der er relevante for en effektiv fælles sikkerheds- og forsvarspolitik; opfordrer medlemsstaterne til at være langt mere ambitiøse, når det gælder sammenlægning og deling;

22. understreger, at EU's styrke sammenlignet med andre organisationer ligger i Unionens enestående muligheder for at mobilisere hele viften af politiske, økonomiske, udviklingsmæssige og humanitære instrumenter for at støtte dens civile og militære krisestyring, missioner og operationer under en enkelt politisk myndighed — næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant — og at denne samlede tilgang, hvad enten der er tale om anvendelse af EU's »bløde magt« eller mere robuste aktioner om nødvendigt, giver EU en enestående og almindeligt anerkendt fleksibilitet og effektivitet;

23. støtter oprettelsen af et Råd af forsvarsministre, således at forsvarsanliggender kan få den vægt, de fortjener;

24. opfordrer stats- og regeringscheferne til — på baggrund af den strategiske betydning af det europæiske forsvar og omfanget af de udfordringer, Unionen står over for — i december 2015 at gennemgå, hvilke fremskridt der er gjort i gennemførelsen af Det Europæiske Råds konklusioner fra mødet i december 2013, på grundlag af en gennemførelsesrapport fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik;

25. er dybt bekymret over den politiske situation i Ukraine i kølvandet på topmødet i Vilnius, opfordrer Det Europæiske Råd til at behandle situationen;

o

o o

26. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd og Kommissionen.

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0598

Konstitutionelle problemer i forbindelse med forvaltning på flere niveauer i Den Europæiske Union

Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om konstitutionelle problemer i forbindelse med forvaltning på flere niveauer i Den Europæiske Union (2012/2078(INI))

(2016/C 468/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til traktaten om oprettelse af den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) ⁽¹⁾,
- der henviser til traktaten om stabilitet, koordinering og styring i Den Økonomiske og Monetære Union (TSSS) ⁽²⁾,
- der henviser til den såkaldte sixpack ⁽³⁾,
- der henviser til den såkaldte twopack ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin holdning af 12. september 2013 om forslag til Rådets forordning om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter ⁽⁶⁾,
- der henviser til rapporten af 5. december 2012 fra formændene for Det Europæiske Råd, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Eurogruppen med titlen »Hen imod en egentlig Økonomisk og Monetær Union« ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. november 2012 med titlen »En plan for en udbygget og egentlig ØMU — Indledning af en europæisk debat« (COM(2012)0777),
- der henviser til sin beslutning af 20. november 2012 med henstillinger til Kommissionen om rapporten fra formændene for Det Europæiske Råd, Europa-Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Eurogruppen med titlen »Hen imod en egentlig økonomisk og monetær union« ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2013 om fremtidige lovgivningsforslag om ØMU ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. juni 2013 om styrkelse af europæisk demokrati i den fremtidige ØMU ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og til udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om Beskæftigelse og sociale Anliggender (A7-0372/2013),

⁽¹⁾ Traktaten om oprettelse af den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM).

⁽²⁾ Traktaten om stabilitet, koordinering og styring i Den Økonomiske og Monetære Union.

⁽³⁾ EUT L 306 af 23.11.2011.

⁽⁴⁾ EUT L 140 af 27.5.2013.

⁽⁵⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0372.

⁽⁷⁾ <https://www.ecb.europa.eu/ssm/pdf/4preport/fourpresidentsreport2012-12-05DA.pdf>.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0430.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0222.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0269.

Torsdag den 12. december 2013

- A. der henviser til, at differentiering er et grundlæggende element i den europæiske integrationsproces og et middel, der muliggør dens udvikling og garanterer materiel respekt af lighedsprincippet forstået som ligebehandling i ens situationer og ulige behandling i uens situationer;
- B. der henviser til, at differentieret integration fortsat bør fungere som en forløber for uddybelsen af den europæiske integration, idet den indledes af en undergruppe af medlemsstater, forbliver åben for alle medlemsstater og sigter mod en fuldstændig integration i traktaterne;
- C. der henviser til, at differentieret integration findes i to former, nemlig i flere hastigheder (»multi-speed«), hvor stater forsøger at opnå samme mål i henhold til forskellige tidsrammer, og i flere lag (»multi-tier«), hvor stater aftaler at have forskellige mål;
- D. der henviser til, at differentiering ikke må undergrave unionsborgerskabet, som er den grundlæggende status for medlemsstaternes statsborgere, og som gør det muligt for alle, der befinder sig i samme situation, inden for traktatens anvendelsesområde at blive behandlet lige efter loven uanset nationalitet;
- E. der henviser til, at enhver differentiering respekterer og dermed styrker enheden af den europæiske retsorden, effektiviteten af den og sammenhængen i den, princippet om ikke-forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed uden indre grænser samt det indre markeds funktion;
- F. der henviser til, at der kan anvendes differentiering i tilfælde, hvor en fælles indsats på et givet tidspunkt ikke er mulig eller gennemførlig;
- G. der henviser til, at differentiering indgår i og altid bør indgå i Den Europæiske Unions fælles institutionelle ramme;
- H. der henviser til, at differentieret integration i henhold til artikel 5 i TEU og Protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet skal respektere nærhedsprincippet;
- I. der henviser til, at traktaterne giver flere muligheder for og instrumenter til differentieret integration, herunder begrænsninger af det territoriale anvendelsesområde, sikkerhedsklausuler, undtagelser, fravalg, tilvalg, udvidet samarbejde og bestemmelser, som er specifikke for medlemsstater, der har euroen som valuta, forudsat at sådanne instrumenter respekterer den europæiske retsordens enhed, dens effektivitet og sammenhæng og indgår i den fælles institutionelle ramme (fællesskabsmetoden);
- J. der henviser til, at visse medlemsstater har fået mulighed for at fravælge deltagelse i forskellige EU-politikker — jf. forskellige protokoller og traktater — hvilket kan udgøre en risiko for den europæiske retsordens enhed, effektivitet og sammenhæng;
- K. der henviser til, at selv om undtagelser i henhold til artikel 27, stk. 2, i TEUF tillader en differentiering mellem visse medlemsstater i en retsakt, der er rettet mod alle medlemsstater, så er målet stadig gradvist at gennemføre det indre marked og sikre det indre markeds funktion;
- L. der henviser til, at TEUF i artikel 114, stk. 4 og 5, artikel 153, stk. 4, artikel 168, stk. 4, artikel 169, stk. 4, og artikel 193, indeholder sikkerhedsklausuler, som giver medlemsstaterne mulighed for at opretholde eller indføre strengere beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med gennemførelsen af en retsakt, der er rettet mod alle medlemsstater;
- M. der henviser til, at et forstærket samarbejde kræver deltagelse af mindst ni medlemsstater inden for et område, hvor Unionen ikke har enekompetence, at det tillader ikke-deltagende medlemsstater at deltage i forhandlinger, men ikke i afstemninger, og at det til enhver tid er åbent for alle medlemsstater;
- N. der henviser til, at proceduren for forstærket samarbejde som en sidste udvej giver mulighed for vedtagelse af foranstaltninger, der er bindende for en undergruppe af medlemsstater efter godkendelse af Rådet med et kvalificeret flertal og, inden for FUSP-området, med enstemmighed;

Torsdag den 12. december 2013

- O. der henviser til, at denne mekanisme allerede anvendes i forbindelse med grænseoverskridende skilsmisseret og patentret i EU og er blevet godkendt af Europa-Parlamentet og Rådet på skatteområdet i forbindelse med indførelsen af en afgift på finansielle transaktioner;
- P. der henviser til, at grupper af stater i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er i stand til at løse særlige opgaver eller udføre særlige missioner, og at der i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik planlægges at oprette en permanent kernegruppe af stater med militær kapacitet;
- Q. der henviser til, at Schengen-aftalen fra 1986 og Schengen-konventionen fra 1990, der blev undertegnet af en undergruppe af medlemsstater, og som erstattede grænsekontrollen mellem dem, aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken fra 1991 mellem en undergruppe af medlemsstater, der udvidede tidligere fællesskabskompetencer/kommissionskompetencer på arbejdsmarkeds- og socialområdet, så det blev muligt at træffe afgørelse med kvalificeret flertal, og Prüm-aftalen fra 2005 mellem en undergruppe af medlemsstater og Norge om dataudveksling og samarbejde om bekæmpelse af terrorisme historisk set er eksempler for differentieret integration;
- R. der henviser til, at Schengen-reglerne blev integreret i traktaterne gennem Amsterdam-traktaten med fravælgelsesmuligheder for Det Forenede Kongerige, Irland og Danmark;
- S. der henviser til, at Det Forenede Kongerige og Irland til enhver tid kan anmode om at deltage i visse eller i samtlige bestemmelser i Schengen-reglerne, og til at Danmark fortsat vil være bundet af den oprindelige Schengen-aftale og -konvention;
- T. der henviser til, at Prüm-konventionen delvist er blevet indarbejdet i EU retlige rammer;
- U. der henviser til, at aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken blev integreret i traktaterne med Amsterdam-traktaten uden mulighed for fravalg;
- V. der henviser til, at traktaterne indeholder forskellige muligheder for at gøre fremskridt inden for og social- og arbejdsmarkedspolitikken, hvis potentiale ikke er blevet udnyttet fuldt ud, særlig i artikel 9, 151 og 153 i TEUF, men også mere generelt i artikel 329 i TEUF; der henviser til, at det således vil være muligt at opnå større social konvergens uden traktatændringer, og uden at det berører nærhedsprincippet;
- W. der henviser til, at den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) og traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union (»finanspagten«) blev indgået på mellemstatsligt niveau uden for rammerne af traktaterne;
- X. der henviser til, at den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF) og ESM er aftaler i henhold til folkeretten mellem de medlemsstater, der har euroen som valuta;
- Y. der henviser til, at der i overensstemmelse med EU-traktaten og TEUF skal foretages det fornødne for at indarbejde indholdet af traktaten om stabilitet, samordning og styring (TSSS), som blev indgået i henhold til folkeretten af samtlige medlemsstater med undtagelse af Det Forenede Kongerige og Den Tjekkiske Republik, i Unionens retlige rammer senest fem år efter dens ikrafttrædelse på grundlag af en vurdering af erfaringerne med gennemførelsen af den;
- Z. der henviser til, at europlus-pagten, Europa 2020-strategien og vækst- og beskæftigelsespagten bør integreres i EU-lovgivningen og bane vejen for indførelse af en konvergenskodeks for medlemsstaternes økonomier;
- AA. der henviser til, at internationale aftaler uden for EU's retlige rammer, som har til formål at gennemføre traktaternes målsætninger, er blevet anvendt som en absolut sidste udvej for en differentieret integration, hvilket indebærer en forpligtelse til at integrere indholdet af den pågældende internationale traktat i traktaterne;
- AB. der henviser til, at oprettelsen af ØMU'en var et kvalitativt fremskridt i integrationen, idet den repræsenterede en forvaltningsmodel med flere niveauer, som har indflydelse på både institutioner og procedurer;
- AC. der henviser til, at én medlemsstat har en permanent fravalgsmulighed i forbindelse med euroen (protokol nr. 15), og at en anden medlemsstat har grundlovsmæssig undtagelse (protokol nr. 16);

Torsdag den 12. december 2013

- AD. der henviser til det pengepolitiske område, hvor bestemmelserne for ECB fastsætter en differentiering i den institutionelle struktur med Styrelsesrådet som det vigtigste beslutningsorgan kun bestående af medlemsstater, der har euroen som valuta, og med Det Generelle Råd, som associerer medlemsstaterne uden for eurozonen, samt i den finansielle struktur med alle medlemsstaternes nationale centralbanker som bidragsydere til ECB's kapital (artikel 28, stk. 1, i statuten for ECB), mens det dog kun er de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, som betaler deres tegnede andel af ECB's kapital (artikel 48, stk. 1, i statuten for ECB);
- AE. der henviser til, at artikel 127, stk. 6, i TEUF giver Rådet beføjelse til at overdrage særlige opgaver til ECB vedrørende tilsyn med kreditinstitutioner og andre finansielle institutioner med undtagelse af forsikringsselskaber og har været anvendt som retsgrundlag for en forordning, som etablerer den fælles tilsynsmekanisme for euroområdet, og som skaber mulighed for en frivillig deltagelse af medlemsstater uden for eurozonen ved at etablere et tæt samarbejde med ECB;
- AF. der henviser til, at artikel 139 i TEUF fritager medlemsstater med dispensation fra at anvende specifikke traktatbestemmelser og fratager dem stemmeretten i forbindelse hermed;
- AG. der henviser til, at artikel 136 og 138 i TEUF indeholder særlige bestemmelser om vedtagelse af foranstaltninger, der gælder for medlemsstater, der har euroen som valuta, idet stemmeretten i Rådet er begrænset til repræsentanterne for disse medlemsstater, mens der foretages afstemning i hele Europa-Parlamentet, hvis en sådan afstemning er påkrævet;
- AH. der henviser til, at artikel 136 i TEUF allerede er blevet anvendt sammen med artikel 121, stk. 6, til vedtagelse af forordninger;
- AI. der henviser til, at der inden for forskning, teknologisk udvikling og rummet i henhold til artikel 184 i TEUF gives mulighed for programmer, der supplerer det flerårige rammeprogram, som eventuelt kun involverer en undergruppe af medlemsstater, der sikrer finansieringen, med forbehold af eventuel deltagelse fra Unionens side, men som vedtages i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure med medvirken af hele Rådet og hele Europa-Parlamentet med forbehold af samtykke fra de medlemsstater, der er omfattet af disse supplerende programmer;
- AJ. der henviser til, at princippet om budgettets enhed i henhold til artikel 21 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ikke forhindrer, at en gruppe medlemsstater afsætter et finansielt bidrag til EU-budgettet eller en specifik indtægt til en specifik udgiftspost, hvilket allerede er tilfældet for f.eks. for højfluxreaktoren i henhold til beslutning 2012/709/Euratom;
- AK. der henviser til, at artikel 137 i TEUF og protokol 14 opretter Eurogruppen som et uformelt organ;
- AL. der henviser til, at en velfungerende ØMU forudsætter en fuldstændig og hurtig gennemførelse af de foranstaltninger, der blev vedtaget inden for rammerne af styrket økonomisk styring, herunder den forstærkede stabilitets- og vækstpakt og det europæiske semester suppleret med vækstfremmende politikker;
- AM. der henviser til, at en mere dybtgående ØMU kræver bedre kompetencer, større finansielle ressourcer og større demokratisk ansvarlighed, og til, at etableringen af den bør ske i to trin, der i første omgang er baseret på omgående og fuld udnyttelse af mulighederne i de gældende traktater, og derefter på en traktatændring, der udarbejdes under et konvent;
- AN. der henviser til, at styringen af ØMU'en for at være effektiv, legitim og demokratisk bør baseres på Unionens institutionelle og retlige rammer;
- AO. der henviser til, at demokratisk legitimitet og ansvarlighed skal sikres på det niveau, hvor beslutningerne træffes;
- AP. der henviser til, at ØMU'en er etableret af Unionen, hvis borgere er direkte repræsenteret på EU-plan af Europa-Parlamentet;

A. PRINCIPPER

1. gentager sin opfordring til en egentlig ØMU, som vil styrke Unionens kompetencer, navnlig inden for den økonomiske politik, dens budgetkapacitet, Kommissionens rolle og demokratiske ansvarlighed og Europa-Parlamentets beføjelser;

Torsdag den 12. december 2013

2. er af den opfattelse, at en sådan styrket budgetkapacitet bør bygge bestemte egne indtægter (herunder en afgift på finansielle transaktioner), som inden for rammerne af EU-budgettet bør understøtte vækst og social samhørighed og afhjælpe skævheder, strukturelle divergenser og finansielle nødsituationer, som er direkte knyttet til den monetære union, uden derved at undergrave budgettets traditionelle funktioner, dvs. finansiering af fælles politikker;
3. glæder sig over Kommissionens udkast; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt og i henhold til den fælles beslutningsprocedure, hvor dette er juridisk muligt, at forelægge forslag til retsakter til gennemførelse heraf, herunder om yderligere samordning af budgetterne, en mere dybtgående politisk samordning på skatte- og beskæftigelsesområdet samt oprettelse af egentlig finanspolitisk kapacitet for ØMU'en med henblik på at støtte gennemførelsen af de politiske valg; understreger, at nogle af disse elementer vil kræve traktatændringer;
4. mener, at der er behov for hurtige foranstaltninger inden for hver enkelt af de fire hovedelementer i rapporten »Hen imod en egentlig Økonomisk og Monetær Union« som blev forelagt af formændene Van Rompuy, Juncker, Barroso og Draghi, bl.a.:
  - a) en integreret finansiell ramme til sikring af finansiell stabilitet, navnlig i euroområdet, og minimering af omkostningerne ved bankkrak for EU-borgerne; en sådan ramme løfter tilsynsansvaret op på EU-niveau og skaber fælles mekanismer til afvikling af banker og garanti for kundernes indskud;
  - b) en integreret ramme for den økonomiske politik med tilstrækkelige mekanismer til sikring af, at der gennemføres nationale og europæiske politikker, som fremmer en bæredygtig vækst, beskæftigelsen og konkurrenceevnen, og som er forenelige med en velfungerende ØMU;
  - c) sikring af den nødvendige demokratiske legitimitet og ansvarlighed i beslutningstagningen inden for rammerne af ØMU'en på grundlag af fælles udøvelse af suverænitæt i forbindelse med fælles politikker og solidaritet;
5. mener, at en bedre og mere tydelig opdeling af kompetencer og ressourcer mellem EU og medlemsstaterne kan og skal underbygges af en stærkere parlamentarisk kontrol med og ansvarlighed over for de nationale kompetencer;
6. gentager, at styringen af en egentlig ØMU for at være virkelig legitim og demokratisk skal placeres inden for Unionens institutionelle rammer;
7. mener, at differentiering er et nyttigt og velegnet middel til at fremme en dybere integration, da den sikrer EU's integritet og kan vise sig at være afgørende for at opnå en egentlig ØMU i Unionen;
8. understreger, at de eksisterende differentierede integrationsprocedurer i traktaterne giver mulighed for at tage et første skridt hen imod etableringen af en egentlig ØMU, der i fuld udstrækning opfylder kravene om større demokratisk ansvarlighed, øgede finansielle ressourcer og bedre beslutningsdygtighed, og opfordrer alle institutionerne til hurtigt at arbejde videre gennem en maksimal udnyttelse af de muligheder og den fleksibilitet, som de gældende traktater indeholder, og til samtidig at forberede de nødvendige traktatændringer med henblik på at garantere retssikkerheden og den demokratiske legitimitet; gentager, at muligheden for en ny regeringsaftale bør udelukkes;
9. understreger, at de traktatændringer, som er nødvendige for virkeliggørelse af en egentlig ØMU og etableringen af en Union af borgere og stater, kan bygge på de eksisterende instrumenter, procedurer, praksisser for og filosofien bag differentieret integration og samtidig forbedre deres effektivitet og sammenhæng, og bekræfter, at det fuldt ud vil udnytte sine beføjelser til at forelægge Rådet forslag til ændring af traktaterne, der efterfølgende skal behandles af et konvent, med henblik på at færdiggøre udformningen af en egentlig ØMU;
10. minder om, at debatten om det flerlagede forvaltningssystem (multi-tier governance) ikke omfatter flerniveaustyring (multi-level governance), der vedrører magtbalancen og medvirken af nationale, regionale og lokale myndigheder
11. understreger, at differentiering for at kunne opfylde sigtet med det, nemlig at fremme integration, sikre EU's enhed og garantere grundlæggende respekt af lighedsprincippet, skal forblive åben for alle og sigte mod i sidste ende at inddrage alle medlemsstater;

Torsdag den 12. december 2013

12. understreger, at der er nødvendigt at sikre en balance mellem beskæftigelsespolitik og økonomisk politik i henhold til artikel 121 og artikel 148 i TEUF, hvis der skal opnås en positiv udvikling i EU;

B. PROCEDURER

13. mener, at differentieringen om muligt helst bør finde sted inden for en retsakt, der er rettet mod alle medlemsstaterne, ved hjælp af undtagelser og beskyttelsesklausuler i stedet for på forhånd at udelukke visse medlemsstater fra retsaktens territoriale anvendelsesområde; understreger dog, at et stort antal undtagelser og sikkerhedsklausuler undergraver EU's enhed og konsekvensen i og effektiviteten af EU-retten;

14. mener, at samordningen af den økonomiske politik, beskæftigelsespolitikken og socialpolitikken henhører under delt kompetence, som ifølge artikel 4, stk. 1, i TEUF omfatter alle områder, som ikke er indeholdt i den udtømmende liste over enekompetencer eller understøttende kompetencer;

15. mener derfor, at de særlige kendetegn ved de foranstaltninger, som vedtages i henhold til artikel 136 i TEUF, ikke blot indebærer, at disse foranstaltninger er specifikke for de medlemsstater, der har euroen som valuta, men også medfører, at de kan være bindende i et større område, og at artikel 136 i TEUF giver Rådet mulighed for efter indstilling fra Kommissionen og med tilslutning alene fra de medlemsstater, der har euroen som valuta, at vedtage bindende økonomisk-politiske retningslinjer for landene i euroområdet inden for rammerne af det europæiske semester;

16. understreger, at der, såfremt nogle medlemsstater ikke ønsker at deltage i vedtagelsen af en retsakt på områder, hvor Unionens ikke har enekompetence, bør etableres et forstærket samarbejde i overensstemmelse med den relevante bestemmelse i traktaten i stedet for indgåelse af internationale aftaler uden for EU-retten;

17. mener, at artikel 352 i TEUF, som giver Rådet beføjelse til at vedtage passende bestemmelser for at nå et af målene i traktaterne, såfremt disse ikke indeholder fornøden hjemmel hertil, kan anvendes sammen med artikel 20 i TEU og dermed give mulighed for at aktivere fleksibilitetsklausulen, såfremt der ikke kan opnås enstemmighed i Rådet gennem mekanismen for forstærket samarbejde;

18. opfordrer medlemsstaterne til at udvide princippet om forstærket samarbejde til social- og beskæftigelsespolitikken i situationer, hvor divergerende politiske opfattelser mellem medlemsstaterne indbyrdes forhindrer nødvendige fremskridt;

19. mener, at det er nødvendigt at inddrage udgifter, der følger af gennemførelsen af et forstærket samarbejde, i EU's budget som andre indtægter eller som specifikke egne indtægter for at sikre overholdelse af principperne i EU's budgetlovgivning og beskytte Europa-Parlamentets centrale position som budgetmyndighed;

20. opfordrer til systematisk at anvende artikel 333, stk. 2, i TEUF, når der etableres et forstærket samarbejde inden for et område, hvor Unionens ikke har enekompetence, og som indebærer en særlig lovgivningsprocedure, og opfordrer Rådet til enstemmigt at vedtage en beslutning blandt de deltagende medlemsstater, hvori det fastlægges, at de under det forstærkede samarbejde agter at handle i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure;

21. opfordrer til, hvor det er muligt, systematisk at anvende passerellebestemmelsen i artikel 48, stk. 7, i TEU i forbindelse med andre procedurer end det forstærkede samarbejde for at styrke den demokratiske legitimitet og effektiviteten af forvaltningen af ØMU'en;

22. mener, at muligheden for at indgå bindende interinstitutionelle aftaler bør udnyttes fuldt ud, når det ikke er muligt at anvende passerellebestemmelsen, som f.eks. i forbindelse med vedtagelsen af retningslinjerne for den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken eller den årlige vækstundersøgelse;

23. minder om, at formålet med artikel 48 i TEU ligeledes er at garantere den demokratiske legitimitet af enhver traktatændring som følge af kravet om obligatorisk inddragelse af Europa-Parlamentet i ændringsproceduren og af de nationale parlamenter i den efterfølgende ratificeringsprocedure;

Torsdag den 12. december 2013

24. er uenig i begrebet »kontraktuelle ordninger« og opfordrer til, at der findes en bedre måde, hvorpå de midler, der er gjort tilgængelige under konkurrenceevne- og konvergensinstrumentet, formelt kan knyttes til strukturreformerne, og gentager, at Unionens manglende kompetencer og beføjelser kan afhjælpes ved at anvende de behørig procedurer i traktaterne eller i mangel af et behørigt retsgrundlag ved at ændre traktaterne;

C. DEMOKRATI OG INSTITUTIONER

25. minder om, at ØMU'en i henhold til artikel 3, stk. 4, i TEU er oprettet af Unionen, og dens funktionsmåde skal bygge på det repræsentative demokrati;

26. understreger, at Europa-Parlamentet er den eneste institution, hvor borgerne er direkte repræsenteret på unionsplan, at det er ØMU'ens parlamentariske organ, og at det er vigtigt at inddrage det på hensigtsmæssig vis for at sikre ØMU'ens demokratiske legitimitet og funktionsmåde, da det er en forudsætning for ethvert yderligere skridt i retning af en bankunion, en finanspolitisk union og en økonomisk union;

27. understreger, at behørig legitimitet og ansvarlighed skal sikres på nationalt plan og på EU-plan af henholdsvis de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet; minder om det princip, der er nedfældet i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i december 2012, om, at det generelle mål gennem hele processen forbliver »at sikre demokratisk legitimitet og ansvarlighed på det plan, hvor beslutningerne træffes og gennemføres«;

28. beklager derfor den manglende parlamentariske kontrol af trojkaen, EFSF og ESM;

29. mener, at enhver formel differentiering af parlamentariske rettigheder på grundlag af Europa-Parlamentets medlemmers oprindelse udgør en forskelsbehandling på grund af nationalitet, der forbydes som et grundlæggende princip i EU og krænker princippet om lighed mellem Unionens borgere som fastlagt i artikel 9 i TEU;

30. mener, at den asymmetri, som skyldes inddragelse af på den ene side repræsentanter fra de medlemsstater, som har euroen som valuta, i Rådet (eller repræsentanter fra de deltagende lande), og på den anden side Europa-Parlamentet og Kommissionen, som repræsenterer alle Unionens borgere og varetager Unionens generelle interesser, i forbindelse med foranstaltninger, der vedtages i overensstemmelse med artikel 136 i TEUF, eller i forbindelse med etableringen af et forstærket samarbejde, i fuldt udstrækning er i overensstemmelse med principperne om differentiering og ikke mindsker, men tværtimod øger legitimiteten af disse foranstaltninger;

31. understreger, at Europa-Parlamentets forretningsorden giver tilstrækkeligt råderum til at organisere specifikke former for differentiering på grundlag af politiske aftaler i og blandt politiske grupper med det formål at sikre en hensigtsmæssig kontrol med ØMU'en; minder om, at det i artikel 3, stk. 4, i EU-traktaten bestemmes, at »Unionen opretter en økonomisk og monetær union, der har euroen som valuta«, og om, at der i protokol nr. 14 om Eurogruppen henvises til »nødvendigheden af at fastlægge særlige bestemmelser med henblik på en styrket dialog mellem de medlemsstater, der har euroen som valuta, indtil euroen bliver valutaen i alle Unionens medlemsstater«; påpeger at det, hvis denne overgangsordning varer ved, vil være nødvendigt i Europa-Parlamentet at finde frem til en hensigtsmæssig ansvarlighedsmekanisme for det nuværende euroområde og de medlemsstater, som har besluttet af indgå i det;

32. mener, at det er vigtigt at uddybe samarbejdet med de nationale parlamenter på grundlag af artikel 9 i protokol nr. 1 til traktaterne, og glæder sig over aftalen om etableringen af en interparlamentarisk konference med henblik på at drøfte budgetmæssige og økonomiske politikker; understreger imidlertid, at et sådant samarbejde ikke bør opfattes, som om der er oprettet et nyt blandet parlamentarisk organ, der både ville være ineffektivt og ulovligt set fra en demokratisk og forfatningsmæssig synsvinkel, og understreger, at der ikke er noget alternativ til en formel styrkelse af Parlamentets fulde legitimitet som parlamentarisk organ på unionsplan med henblik på at styrke den demokratiske forvaltning af ØMU'en

33. understreger, at eurotopmødet og Eurogruppen er uformelle forhandlingsorganer og ikke beslutningstagende institutioner i forbindelse med forvaltningen af Den Økonomiske og Monetære Union;

34. understreger Kommissionens centrale rolle i forbindelse med forvaltningen af ØMU'en, hvilket også bekræftes af finanspagten og ESM-traktaten, idet den garanterer EU-traktaternes retsorden og varetager EU's fælles interesse som helhed;

Torsdag den 12. december 2013

D. DIFFERENTIERET INTEGRATION INDEN FOR RAMMERNE AF DE GÆLDENDE TRAKTATER: PÅ VEJ MOD EN EGENLIG ØMU

35. er af den opfattelse, at fællesskabsmetoden bør anvendes i forbindelse med alle foranstaltninger til styrkelse af ØMU'en; minder om artikel 16 i traktaten om stabilitet, samordning og styring, som bestemmer, at der senest fem år efter datoen for traktatens ikrafttrædelse, på grundlag af en vurdering af erfaringerne med dens gennemførelse, skal tages de nødvendige skridt til at indarbejde traktatens indhold i Den Europæiske Unions retlige rammer i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;

36. understreger, at de medlemsstater, som har euroen som valuta, og dem, som har besluttet at indføre den, skal fordoble deres indsats for at styrke stabiliteten og overholdelsen af traktaterne og for at forbedre konkurrenceevnen, effektiviteten, åbenheden og den demokratiske ansvarlighed; minder om, at euroen er Den Europæiske Unions valuta, og at alle medlemsstater undtagen de medlemsstater, for hvem der gælder en undtagelse, forventes at indføre euroen på et vist tidspunkt;

37. henviser til, at de nationale regeringer og EU-institutionerne for at afhjælpe krisen og som reaktion på strukturelle mangler i ØMU'ens opbygning har gennemført en lang række foranstaltninger for at sikre den finansielle stabilitet og forbedre den økonomiske styring; bemærker, at disse beslutninger, såsom visse bestemmelser i »sixpack'en« og oprettelsen af ESM, kun vedrører eurolandene;

38. glæder sig over oprettelsen af en fælles tilsynsmekanisme, der omfatter euroområdet og er åben for alle andre EU-medlemsstater; understreger, at oprettelsen af en fælles bankafviklingsmekanisme er et nødvendigt skridt i oprettelsen af en egentlig bankunion; mener, at den foreslåede »bankunion« for at afhjælpe de iboende strukturelle mangler ved ØMU'en og effektivt fjerne den udbredte moralske hasard bør baseres på den tidligere reform af Unionens sektor for finansielle tjenesteydelser samt den styrkede økonomiske styring, navnlig i euroområdet, og de nye budgetrammer for det europæiske semester for at sikre den europæiske banksektor større modstandskraft og konkurrenceevne, skabe større tillid til sektoren samt give den øgede kapitalreserver for at hindre, at medlemsstaternes offentlige budgetter skal afholde udgifterne til redningspakker for bankerne i fremtiden;

39. er meget bekymret over forsinkelserne i oprettelsen af bankunionen og indførelsen af de praktiske betingelser for ESM's direkte rekapitalisering af banker; er især foruroliget over den igangværende fragmentering af EU's banksystem; understreger, at en robust og ambitiøs bankunion er et nøgleelement i en mere udbygget og egentlig ØMU og udgør et centralt politisk mål, som Parlamentet har insisteret på i over tre år, navnlig siden vedtagelsen af beslutningen om forordningen om Den Europæiske Banktilsynsmyndighed

40. mener, at bestemmelsen om forordningen om en fælles tilsynsmekanisme, som kræver Europa-Parlamentets samtykke til at udpege formanden og næstformanden for tilsynsrådet, er en vigtig præcedens for en styrkelse af Europa-Parlamentets rolle i en forvaltning af ØMU'en, som er baseret på differentiering;

41. tilslutter sig de nye solidaritetsinstrumenter, som f.eks. instrumentet for konvergens og konkurrenceevne; mener, at instrumentet for konvergens og konkurrenceevne kan fremme ejerskabet og virkningerne af økonomisk politik; understreger, at sådanne instrumenter skal udfærdiges således, at enhver form for retsusikkerhed og uddybning af Unionens demokratiske underskud undgås;

42. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med det europæiske semester at forelægge et forslag om indførelse af en konvergenskodeks på grundlag af Europa 2020-strategien og med en stærk social søjle; kræver, at det i de nationale gennemførelsesprogrammer sikres, at konvergenskodeksen gennemføres i alle medlemsstater og understøttes af en mekanisme, som bygger på incitamenter;

43. understreger, at en mekanisme, som bygger på incitamenter, vil styrke den bindende karakter af samordningen af de økonomiske politikker;

44. påpeger, at etableringen af en håndhævelsesmekanisme, som bygger på incitamenter, med sigte på at øge solidariteten, samhørigheden og konkurrenceevnen skal gå hånd i hånd med yderligere foranstaltninger til samordning af den økonomiske politik, som det fremgår af Kommissionens erklæring i forbindelse med »twopack'en«, for at efterleve princippet om, at »skridt hen imod mere ansvar og økonomisk disciplin skal kombineres med større solidaritet«;

Torsdag den 12. december 2013

45. understreger, at mekanismerne for forudgående samordning samt instrumenter for konvergens- og konkurrenceevne bør finde anvendelse på alle medlemsstater, der har indført euroen som valuta, med mulighed for at andre medlemsstater kan tilslutte sig permanent; opfordrer Kommissionen til i kommende forslag til retsakter at sørge for en sådan obligatorisk validering i de nationale parlamenter og til at sikre større inddragelse af arbejdsmarkedets parter i den økonomiske samordning;

46. mener, at ethvert forslag til et nyt instrument for konvergens og konkurrenceevne bør være baseret på konditionalitet, solidaritet og konvergens; mener, at et sådant instrument først bør indføres, efter at der er foretaget en identificering af sociale skævheder og behov for omfattende langsigtede og bæredygtige væksthæmmende strukturreformer på grundlag af en vurdering af sammenhængen mellem konvergenskodeksen og de nationale gennemførelsesplaner med behørig formel inddragelse af Europa-Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter;

47. mener, at instrumentet for konvergens og konkurrenceevne bør være et middel til at opnå øget budgetkapacitet og være rettet mod betinget støtte til strukturreformer med sigte på at styrke konkurrenceevnen, væksten og den sociale samhørighed, sikre en tættere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater samt tackle skævheder og strukturelle forskelle; betragter sådanne instrumenter som byggesten i opbygningen af reel finanspolitisk kapacitet;

48. anser oprettelsen af dette instrument for at være første skridt hen imod en stærkere finanspolitisk kapacitet for ØMU'en og understreger, at konkurrenceevne- og konvergensinstrumentets finansielle ressourcer skal være en integreret del af EU's budget, men uden for den flerårige finansielle rammes lofter, for at overholde EU's traktater og lovgivning og sikre, at Europa-Parlamentet inddrages fuldt ud som budgetmyndighed, bl.a. ved at tillade enkeltvis vedtagelse af de pågældende budgetbevillinger;

49. opfordrer til inddragelse af ny egen indtægt, som finansieres af bidrag fra de medlemsstater, som deltager i konkurrenceevne- og konvergensinstrumentet, i henhold til en ændret afgørelse om egne indtægter, og ved at tildele indtægterne fra denne nye egen indtægt til udgifterne til konkurrenceevne- og konvergensinstrumentet, og opfordrer til en ændring af afgørelserne om egne indtægter eller, såfremt dette ikke er muligt, til at anvende indtægterne fra afgiften på finansielle transaktioner som andre indtægter for at kompensere for sådanne direkte bidrag;

50. fastholder, at Parlamentets formand bør fremlægge Parlamentets synspunkter vedrørende den årlige vækstundersøgelse på Det Europæiske Råds forårsmøde; er af den opfattelse, at der bør forhandles en interinstitutionel aftale på plads med henblik på at inddrage Parlamentet i godkendelsen af den årlige vækstundersøgelse og af retningslinjerne for den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken;

51. gentager sin opfordring til en styrkelse af ØMU'ens sociale dimension og samtidig bekræfte, at beskæftigelses- og socialpolitik er EU-politik;

52. gentager, at der i henhold til traktaterne skal tages hensyn til fremme af høj beskæftigelse og sikres en tilstrækkelig social beskyttelse i forbindelse med fastlæggelsen og gennemførelsen af Unionens politikker og virksomhed; opfordrer til fastsættelse af beskæftigelsesmæssige og sociale benchmarks, som skal supplere de finanspolitiske og makroøkonomiske indikatorer, og udarbejdelse af statusrapporter om strukturreformer med det formål at sikre et passende og effektivt niveau af sociale investeringer og dermed holdbarheden af en social Europæisk Union på lang sigt

53. glæder sig over, at Kommissionen den 2. juli 2013 i overensstemmelse med aftalerne i »two-pack'en« har nedsat en ekspertgruppe under ledelse af Gertrude Trumpel-Gugerell, som har til opgave at foretage en grundig vurdering af de vigtigste aspekter af en potentiel gældsindfrielsesfond og eurogældsbeviser, herunder eventuelle lovbestemmelser, den finansielle struktur og de supplerende budgetrammer; agter at tage stilling til disse spørgsmål, når ekspertgruppen har fremlagt sin rapport;

54. mener, at de foranstaltninger, der træffes af EFSF/ESM og eventuelle fremtidige strukturer af lignende karakter, bør være underlagt regelmæssig demokratisk kontrol og tilsyn fra Europa-Parlamentets side; mener, at ESM bør fuldstændig indarbejdes i den gældende fællesskabsret;

Torsdag den 12. december 2013

55. påpeger, at trojkaen skal holdes behørigt ansvarlige; er af den mening, at Kommissionen regelmæssigt bør aflægge beretning på trojkaens vegne over for Europa-Parlamentet; minder om, at EU's deltagelse i »trojkasystemet« bør underkastes Parlamentets demokratiske kontrol og ansvarlighedsbestemmelserne;

E. DIFFERENTIERET INTEGRATION OG TRAKTATÆNDRINGER

56. mener, at en fremtidig traktatændring bør bekræfte princippet om en differentieret integration som et middel til at opnå yderligere integration uden at undergrave Unionens enhed;

57. mener, at en fremtidig traktatændring kan medføre et nyt lag af associeret medlemskab, herunder en delvis integration i specifikke EU-politiske områder som et middel til at styrke den europæiske naboskabspolitik;

58. mener, at en fremtidig traktatændring bør bekræfte, at eurotopmødet er en uformel konfiguration af Det Europæiske Råd, som det fremgår af afsnit V i traktaten om stabilitet, koordinering og styring i en Europæiske Union;

59. foreslår, at Eurogruppen gøres til en uformel konfiguration af Rådet (økonomi og finans);

60. opfordrer til, at medlemmer af Kommissionen med ansvar for økonomiske og finansielle anliggender udnævnes til finansministre og fast næstformand i Kommissionen;

61. opfordrer til, at der med begrænsede undtagelser foretages en ændring i afstemningsprocedurerne i Rådet, som kræver enstemmighed, til kvalificeret flertal, og til, at de eksisterende særlige lovgivningsprocedurer konverteres til den almindelige lovgivningsprocedure;

62. opfordrer til, at der indføres et retsgrundlag for oprettelse af EU-agenturer, som kan gennemføre specifikke udøvende funktioner og gennemførelsesfunktioner, som de får pålagt af Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure;

63. mener, at det omvendte kvalificerede flertal ved afstemninger i finanspagten snarere er en politisk erklæring end et effektivt beslutningstagningsinstrument, og opfordrer derfor til integrering af omvendte kvalificerede flertal i traktaterne, navnlig i artikel 121, 126 og 148 i TEUF, således at Kommissionens forslag eller henstillinger kan træde i kraft, såfremt Parlamentet eller Rådet ikke gør indvendinger inden for en nærmere fastsat periode, for at sikre fuldstændig retssikkerhed;

64. opfordrer til en ændring af artikel 136 i TEUF for at åbne op for frivillig deltagelse for de medlemsstater, som ikke har euroen som valuta, med fuld stemmeret i overensstemmelse med proceduren for forstærket samarbejde og opfordrer til ophævelse af begrænsningerne i henhold til artikel 136 i TEUF og opgradering af denne artikel til en overordnet klausul for vedtagelse af retsakter vedrørende samordning og fastlæggelse af juridisk bindende minimumsstandards med hensyn til den økonomiske politik, beskæftigelsespolitikken og socialpolitikken;

65. opfordrer til en udvidelse af retsgrundlaget i artikel 127, stk. 6, i TEUF, så det omfatter alle finansielle institutioner, herunder forsikringselskaber, som er etableret på det indre marked;

66. opfordrer til, at Parlamentet inddrages i udnævnelsen af formanden, næstformanden og de øvrige medlemmer af ECB's direktion i henhold til artikel 283 i TEUF ved at der stilles krav om, at Parlamentet skal godkende Rådets indstillinger;

67. opfordrer til at det næste konvent undersøger muligheden for at indføre en særlig lovgivningsprocedure, som kræver fire femtedele af stemmerne i Rådet og et flertal af Parlamentets medlemmers stemmer i henhold til artikel 312 i TEUF for at vedtage forordningen om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme;

68. opfordrer til at det næste konvent undersøger muligheden for at indføre en særlig lovgivningsprocedure, som kræver fire femtedele af stemmerne i Rådet og et flertal af Parlamentets medlemmers stemmer i henhold til artikel 311 i TEUF for at vedtage afgørelsen om de egne indtægter;

Torsdag den 12. december 2013

69. opfordrer det næste konvent til at undersøge muligheden for, at de medlemsstater, der har euroen som valuta, og for alle de medlemsstater, som ønsker at deltage i dette styrkede budget, stiller særlige egne indtægter til rådighed inden for rammerne af EU-budgettet;
70. mener, at bevillingerne til Unionens agenturers bør indgå som en integreret del af Unionens budget;
71. kræver, at Parlamentet skal godkende traktatændringer med et flertal på to tredjedele af dets medlemmers stemmer;
72. fastholder, at den kommende konvention bør have størst mulig demokratisk legitimitet ved også at inddrage arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre interesserede parter, vedtage sine beslutninger i plenum i henhold til fuldt demokratiske regler, have tilstrækkelig tid til seriøs og grundig overvejelse, arbejde i fuld åbenhed og give offentligheden adgang til alle sine møder;
73. går ind for, at passerellebestemmelsen i artikel 48, stk. 7, i TEU udvides til traktaterne som helhed;

o

o o

74. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og formanden for Det Europæiske Råd.
-

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0599

Europa-Parlamentets forbindelser med de institutioner, der repræsenterer de nationale regeringer**Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om Europa-Parlamentets forbindelser med de institutioner, der repræsenterer de nationale regeringer (2012/2034(INI))**

(2016/C 468/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 15 og 16 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 235 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder den 25. og 26. marts 2010, 17. juni 2010, 16. september 2010, 28. og 29. oktober 2010, 16. og 17. december 2010, 4. februar 2011, 24. og 25. marts 2011, 23. og 24. juni 2011, 23. oktober 2011, 9. december 2011, 1. og 2. marts 2012, 28. og 29. juni 2012, 18. og 19. oktober 2012, 13. og 14. december 2012, 7. og 8. februar 2013, 14. og 15. marts 2013 og 27. og 28. juni 2013,
- der henviser til erklæringerne fra Den Europæiske Unions stats- og regeringschefer efter de uformelle møder mellem medlemmerne af Det Europæiske Råd den 26. oktober 2011 og 30. januar 2012,
- henviser til sin beslutning af 7. maj 2009 om Lissabontraktatens indvirkning på udviklingen af den institutionelle balance i Den Europæiske Union ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. juli 2013 om forbedring af de praktiske retningslinjer for tilrettelæggelsen af valget til Europa-Parlamentet i 2014 ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48, 110 og 127,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0336/2013),
- A. der henviser til, at Det Europæiske Råd med Lissabontraktaten har fået status som EU-institution, uden at dets rolle er blevet ændret, eftersom det i artikel 15 i traktaten om Den Europæiske Union hedder, at »Det Europæiske Råd tilfører Unionen den fremdrift, der er nødvendig for dens udvikling, og fastlægger dens overordnede politiske retningslinjer og prioriteter. Det udøver ingen lovgivende funktioner.«;
- B. der henviser til, at Europa-Parlamentet er sig særdeles bevidst om Det Europæisk Råds uafhængighed og den fremtrædende rolle, som traktaterne således tillægger det;
- C. der henviser til, at Det Europæiske Råd presset af krisen imidlertid har forøget sin rolle betydeligt, idet der er sket en mangedobling af de ekstraordinære møder, og det har taget emner op på sit niveau, der normalt behandles på ministerrådsniveau; der henviser til, at Det Europæiske Råd i denne forbindelse har overskredet den betydningsfulde bestemmelse i traktaten om, at Det Europæiske Råd ikke har nogen lovgivende funktioner;
- D. der henviser til, at fristelsen for stats- og regeringslederne til at ty til mellemstatslige kunstgreb bringer »fællesskabsmetoden« i fare, hvilket er et brud på traktaterne;
- E. der henviser til, at der for at styrke beslutningsprocessens demokratiske karakter skal indføres reelle parlamentariske kontrolordninger;

⁽¹⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 82.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0323.

Torsdag den 12. december 2013

- F. der henviser til, at medlemmerne af Det Europæiske Råd i henhold til Lissabontraktaten individuelt står til regnskab over for deres egne nationale parlamenter, men kollektivt kun står til regnskab over for hinanden;
- G. der henviser til, at formanden for Det Europæiske Råd er blevet tillagt en rolle som initiativtager, som oftest sammen med sine formandskolleger fra de andre institutioner, og at han dermed i praksis er blevet chefforhandler på medlemsstaternes vegne i sager, som siden Lissabontraktatens vedtagelse er underlagt fælles beslutningstagning;
- H. der henviser til, at formanden for Det Europæiske Råd Herman Van Rompuy efter aftale med Europa-Parlamentets myndigheder og især ved skriftveksling har søgt at tage mest muligt hensyn til behovet for information og gennemsigtighed: Han har personligt mødet med udvalgsformænd, ordførere og sherpaer fra Europa-Parlamentet vedrørende en række vigtige emner; han har besvaret skriftlige forespørgsler; han har regelmæssigt aflagt rapport om Det Europæiske Råds møder enten til plenarforsamlingen eller til den udvidede formandskonference, og han har været i kontakt med gruppeformændene utallige gange;
- I. der henviser til, at denne praksis bør formaliseres, således at den kan danne præcedens for fremtiden, og at den også bør forbedres; der henviser til, at Det Europæiske Råd for så vidt angår EU's patentordning har sat spørgsmålstegn ved en lovgivningsmæssig aftale, der er indgået mellem Europa-Parlamentet og Rådet; der henviser til, at Det Europæiske Råd for så vidt angår økonomisk styring har fundet det hensigtsmæssigt at genforhandle bestemmelser, der er identiske med bestemmelser, der allerede var taget i anvendelse ved en tidligere forordning, og til, at Det Europæiske Råd med hensyn til EU's banktilsynsmyndighed med et års mellemrum har vedtaget to modstridende holdninger, hvilket kunne have været undgået, hvis det havde taget mere hensyn til Europa-Parlamentets holdning; der henviser til, at der i forbindelse med den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 fandt et veritabelt lovgivningsmæssigt hold-up sted, eftersom den enstemmighed, der er juridisk påkrævet i Rådet, ikke kunne opnås uden på forhånd at træffe nogle vigtige politiske valg med hensyn til lovgivningsmæssige bestemmelser om de politikker, der skulle finansieres, hvilket reducerede Europa-Parlamentets rolle inden for de pågældende områder således, at det kun kunne ændre i mindre vigtige bestemmelser;
- J. der henviser til, at i alle disse sager, som per definition er de vigtigste, har fraværet af en formaliseret dialog mellem Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd forhindret Europa-Parlamentet i til fulde at udfylde den rolle som medlovgiver, som er nedfældet i traktaterne; der henviser til, at det ofte er forekommet, at de officielle forhandlingspartnere, som Europa-Parlamentets repræsentanter sad overfor, ikke havde beføjelse til reelt at indgå forpligtelser på regeringernes vegne; der henviser til, at det fremgår tydeligere og tydeligere, at formanden for hhv. Rådet og Rådet for Almindelige Anliggender⁽¹⁾, selv om det teoretisk fortsat påhviler dem at forberede Rådets møder, blot spiller en marginal eller teknisk rolle; der henviser til, at den erklæring, som formanden for Europa-Parlamentet traditionelt afgiver ved indledningen af Det Europæiske Råds møder, ikke er en tilstrækkelig foranstaltning;
- K. der henviser til, at Europa-Parlamentet ikke kan indkalde formanden for Det Europæiske Råd til en debat forud for Det Europæiske Råds møder; der henviser til, at Europa-Parlamentet ikke organiserer sig hensigtsmæssigt til de debatter, hvor formanden rapporterer tilbage fra Det Europæiske Råds møder;
- L. der henviser til, at det hilses velkomment, at flere regeringsledere fra EU-medlemsstaterne tager plads i Europa-Parlamentets tilhørerloge i forbindelse med debatter om Europas fremtid;
- M. der henviser til, at Ministerrådets arbejdsprocesser giver anledning til stor bekymring, og at hverken Det Europæiske Råd eller det roterende formandskab lader til at kunne tilføre dets arbejde den ønskværdige standard med hensyn til hastighed, strategi, konsekvens, sammenhæng og gennemsigtighed; der henviser til, at sådanne mangler ved lovgivningsmagtens andet kammer forringer Den Europæiske Unions lovgivning;
- N. der henviser til, at artikel 17, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Union for første gang finder anvendelse på det kommende valg til Europa-Parlamentet; der henviser til, at denne grundlæggende bestemmelse sigter mod at lade borgerne vælge formanden for Kommissionen gennem deres medlemmer af Europa-Parlamentet som en logisk følge af et parlamentarisk styre; der ligeledes henviser til, at det resultat kun kan opnås, hvis de europæiske politiske partier, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd handler i denne ånd og i overensstemmelse med deres respektive ansvarsområder, navnlig under høringerne med henblik på at virkeliggøre erklæring nr. 11, der er knyttet som bilag til Lissabontraktaten;

⁽¹⁾ Se artikel 16 i traktaten om Den Europæiske Union.

Torsdag den 12. december 2013

1. mener i lyset af de sidste fire års erfaringer, at det vil være nødvendigt at forbedre og formalisere arbejdsforbindelserne mellem Det Europæiske Råd og Europa-Parlamentet, og at det kan ske i form af enten en fælles erklæring eller en interinstitutionel aftale eller skriftveksling;
2. er af den opfattelse, at der forud for alle møder i Det Europæiske Råd undtagen i ekstraordinære hastetilfælde bør gennemføres en debat i Europa-Parlamentet, hvor der er mulighed for at vedtage en beslutning, og hvor formanden for Det Europæiske Råd kommer og selv redegør for emnerne på dagsordenen; skønner, at Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd bør organisere deres respektive arbejde på en sådan måde, at Europa-Parlamentet får mulighed for at formidle sine holdninger til disse emner i rette tid, og formanden for Det Europæiske Råd får mulighed for at rapportere tilbage på plenarmødet efter hvert af Det Europæiske Råds møder; understreger, at møderne i Det Europæiske Råd så vidt muligt ikke bør finde sted i de uger, hvor Europa-Parlamentet afholder sine plenarmøder;
3. minder om, at konklusionerne fra Det Europæiske Råd er forhandlingsinstruktioner til ministrene i Rådet, og om, at de aldrig er endegyldige afgørelser, som ikke kan forhandles med Europa-Parlamentet; opfordrer til, at der i konklusionerne fra Det Europæiske Råd indsættes en standardpassus, der henviser til bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union;
4. opfordrer indtrængende til, at Det Europæiske Råd i de tilfælde, hvor der er indgået en aftale mellem hhv. Europa-Parlamentets og Rådets repræsentanter inden for rammerne af en lovgivningsmæssig procedure, afholder sig fra efterfølgende at tage aftalens indhold op igen, medmindre formandskabet udtrykkeligt har erklæret, at aftalen var ad referendum;
5. foreslår, at formanden for Det Europæiske Råd og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik inviteres til sammen med formanden for Kommissionen at deltage i en generel debat om Unionens interne og eksterne situation én gang om året, dog uden at dette overlapper med den allerede eksisterende årlige debat om Unionens tilstand, hvorunder formanden for Kommissionen forelægger sit arbejdsprogram og aflægger rapport om sine aktiviteter for Europa-Parlamentet, som han er ansvarlig over for;
6. minder om, at formanden for Det Europæiske Råd i modsætning til formanden for Kommissionen ikke skal stå til ansvar over for Europa-Parlamentet, og at tilrettelæggelsen af debatter med hans deltagelse bør tage hensyn til dette og samtidig give andre medlemmer af Europa-Parlamentet end gruppeformændene mulighed for at have en dialog med formanden for Det Europæiske Råd; mener til gengæld, at proceduren med forespørgsler til skriftlig besvarelse ikke forekommer hensigtsmæssig;
7. opfordrer til, at der hver gang, hvor Det Europæiske Råd iværksætter en handlingsplan eller en procedure med en forventelig lovgivningsmæssig dimension, i samarbejde med Europa-Parlamentet tages stilling til inddragelse af Europa-Parlamentet på et passende tidspunkt og på en måde, som forekommer hensigtsmæssig i det enkelte tilfælde; fastholder, at formanden for Europa-Parlamentet bør deltage fuldt ud i Det Europæiske Råds møder, når disse behandler interinstitutionelle anliggender, og mener, at Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd som følge heraf skulle foretage en tilpasning af deres interne forretningsorden for således at fastlægge, hvordan deres respektive repræsentanter vælges, tillægges forhandlingsbeføjelser og aflægger rapport om forhandlingerne;
8. opfordrer Det Europæiske Råd til inden valgkampagnen for så vidt angår denne klart at tilkendegive, hvordan det agter at respektere de europæiske borgeres valg **i den procedure, der fører til valg** af formanden for Kommissionen, jf. artikel 17, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Union, i forbindelse med de høringer, der skal finde sted mellem Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd med henblik på at virkeliggøre erklæring nr. 11, der er knyttet som bilag til Lissabontraktaten; minder om, at det er vigtigt at øge valgkampens synlighed og styrke dens europæiske karakter; opfordrer hvert eneste medlem af Det Europæiske Råd til på forhånd at oplyse, hvordan vedkommende agter at respektere deres borgeres valg, når de foreslår en eller flere kandidater fra deres respektive lande til en kommissærpost
9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes stats- og regeringschefer og parlamenter.

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0600

Politik for grøn infrastruktur

Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om grøn infrastruktur — styrkelse af Europas naturkapital (2013/2663(RSP))

(2016/C 468/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til det syvende miljøhandlingsprogram,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om »Grøn infrastruktur — Styrkelse af Europas naturkapital« (COM(2013) 0249),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »EUROPA 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til køreplanen for et ressourceeffektivt Europa (COM(2011)0571),
- der henviser til EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020 (COM(2011)0244),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽²⁾,
- der henviser til Miljørådets konklusioner fra mødet i juni 2011 og fra mødet den 17. december 2012 (punkt 14),
- der henviser til sin beslutning af 20. april 2012 om »Vores livsgaranti, vores naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020« ⁽³⁾, navnlig punkt 50,
- der henviser til undersøgelsen »De økonomiske aspekter af økosystemer og biodiversitet« (TEEB) ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens hvidbog fra 2009 »Tilpasning til klimaændringer: et europæisk handlingsgrundlag« (COM(2009)0147) og dens meddelelse »En EU-strategi for tilpasning til klimaændringer« (COM(2013)0216),
- der henviser til forespørgsel til Kommissionen om Grøn infrastruktur — Styrkelse af Europas naturkapital (O-000094/2013 — B7-0525/2013),
- der henviser til »EU's territoriale dagsorden 2020 — på vej mod et mere konkurrencedygtigt og bæredygtigt Europa med forskelligartede regioner«,
- der henviser til Aichimålene i den globale strategiske plan for biodiversitet 2011-2020, der blev vedtaget af parterne i biodiversitetskonventionen (CBD) i oktober 2010,
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at tilbagegangen i biodiversitet og i vores økosystemer skal standses for at sikre den fortsatte levering af økosystemtjenester og beskyttelse af naturkapital for nuværende og kommende generationer;
- B. der henviser til, at grøn infrastruktur bidrager til at udnytte det fulde potentiale fra de økosystemtjenester, naturen kan yde samfundet;
- C. der henviser til, at tabet af biodiversitet skal bremses for at bevare naturkapitalen for både nuværende og kommende generationer;

⁽¹⁾ EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

⁽³⁾ EUT C 258 E af 7.9.2013, s. 99.

⁽⁴⁾ <http://www.teebweb.org>

Torsdag den 12. december 2013

- D. der henviser til, at menneskeskabt pres truer den biologiske mangfoldighed og økosystemernes integritet i Den Europæiske Union, herunder gennem fragmentering og ødelæggelse af naturlige levesteder, klimaforandringer og intensiveret brug af delvist naturlige levesteder;
- E. der henviser til, at biodiversitet og menneskers trivsel i samfundet er tæt forbundne;
- F. der henviser til, at det for at bevare og styrke biodiversiteten i EU er afgørende at minimere niveauet af fragmentering og forbedre den økologiske sammenhæng;
- G. der henviser til, at Aichimål 11 går ud på at sikre, at »i 2020 er mindst 17 % af landarealet inkl. ferskvandsområder samt 10 % af havarealet og kystområderne, især områder, som er særlig vigtige for biologisk mangfoldighed og økosystemtjenester, beskyttet gennem effektivt og ligeligt forvaltede, økologisk repræsentative og velforbundne systemer af beskyttede områder og andre effektive områdebaserede foranstaltninger, og integreret i bredere hav- og landskaber«;
- H. der henviser til, at grøn infrastruktur og landbrug er meget tæt forbundne, for så vidt angår landbrugsproduktivitet og beskyttelse af landbrugsarv, og som følge af landbrugsaktiviteternes indvirkning på fysisk planlægning og planlægning af arealanvendelse;
- I. der henviser til, at erfaringen viser, at grønne infrastrukturprojekter er en glimrende anledning til at integrere naturen i samfundet, herunder bymiljøer, hvor en stigende del af befolkningen bor, og hvor beboerne udsættes for de alvorlige konsekvenser af »varme-ø-effekten«;
- J. der henviser til, at oplysninger om, hvordan man opretter, beskytter, forbedrer og på effektiv vis anvender grøn infrastruktur mellem landskaber bør udveksles blandt de relevante aktører og offentliggøres;
- K. der henviser til, at erfaringen viser, at planlægning og udvikling af infrastrukturprojekter er vigtige faser, hvor integrationen af økologiske, økonomiske og samfundsmæssige behov skal sikres, både i byen og på landet;
- L. der henviser til, at programmer og projekter om infrastruktur- og byplanlægning eller regional planlægning, som er medfinansieret af EU, skal integrere elementer af grøn infrastruktur samt afbøde indvirkningerne på de eksisterende økosystemer med henblik på at øge de miljømæssige, sociale og økonomiske fordele ved sådanne programmer og projekter;
- M. der henviser til, at grøn infrastruktur vil medføre en lang række økologiske, økonomiske og sociale fordele som følge af naturlige løsninger, der generelt vil være mindre omkostningstunge, mere bæredygtige og desuden kan bidrage til jobskabelse;
- N. der henviser til, at investeringer i grøn infrastruktur normalt har et højt afkast;

Generelle betragtninger

1. glæder sig over meddelelsen om grøn infrastruktur og over, at Kommissionen agter aktivt at forfølge de mål, der er fastsat heri;
2. anerkender grøn infrastrukturens afgørende betydning for effektivt at beskytte Europas naturkapital og bevare naturlige levesteder og arter samt en god miljøtilstand for vandområder;
3. understreger det bidrag, grøn infrastruktur kan yde til Unionens mange 2020-mål, og understreger nødvendigheden af at gennemføre infrastrukturen og integrere den i værktøjerne til gennemførelse af den flerårige finansielle ramme, således at den kan bidrage effektivt til at nå Unionens mål for biodiversitet;
4. påpeger, at udviklingen af grøn infrastruktur vil hjælpe Unionen til at leve op til sine internationale forpligtelser i henhold til Aichi-biodiversitetsmålene og strategiplanen for biodiversitet for perioden 2011-2020;

Torsdag den 12. december 2013

5. glæder sig over grøn infrastrukturens innovative tilgang, der tilstræber omkostningseffektivitet via en række fordele og løsninger, som kan forene miljømæssige, sociale og økonomiske mål;

Integration i forskellige politikområder

6. understreger behovet for at integrere grøn infrastruktur i alle EU's sektorpolitikker og de tilsvarende finansieringsordninger og benytte medlemsstaternes bedste praksis som eksempler;

7. påpeger, at grøn infrastruktur kan spille en særlig vigtig rolle i byerne, hvor en stigende andel af befolkningen lever i dag, og hvor det kan levere tjenester som ren luft, temperaturkontrol, begrænsning af den lokale »varme-ø-effekt«, rekreative områder, beskyttelse mod oversvømmelse, opsamling af regnvand, forebyggelse af oversvømmelser, vedligeholdelse af grundvandsstand, genoprettelse eller standsning af tabet af biodiversitet, afdæmpning af ekstremt vejr og dets konsekvenser, forbedring af borgernes sundhed og af livskvaliteten i almindelighed, bl.a. ved at give adgang til områder for fysisk aktivitet, der er til at betale; understreger sammenhængen mellem grøn infrastruktur og folkesundhed og mener, at investering i grøn infrastruktur også er en investering i folkesundheden;

8. understreger at grøn infrastruktur bidrager som et bærende element i Natura 2000-netværket ved at sigte på at understøtte sammenhæng og robusthed i netværket, der tjener til at bevare vigtige arter og levesteder i Europas natur, og samtidig leverer økosystemtjenester, der anslås at have en værdi på flere hundrede milliarder EUR om året; peger i denne forbindelse på komplementariteten mellem Natura 2000-lovgivningen og initiativet for grøn infrastruktur;

9. opfordrer medlemsstaterne til at integrere og prioritere grøn infrastruktur i fysisk planlægning og planlægning af arealanvendelse ved at rådføre sig med og at bevidstgøre de stedlige interessenter og lokale indbyggere gennem oplysningskampagner, der involverer alle beslutningstagningsniveauer (lokale, regionale og nationale), og anmoder Kommissionen om at støtte vejledning og benchmarking på dette område for at sikre, at grøn infrastruktur bliver en fast bestanddel af fysisk planlægning og territorial udvikling i hele EU; påpeger, at godkendelsesprocedurerne for nye udviklinger eller grå infrastruktur skal sikre fuldstændig vurdering af eventuelle negative indvirkninger på økosystemerne og eksisterende grøn infrastruktur for at undgå og afbøde disse indvirkninger og sikre reelle langsigtede, samfundsmæssige fordele;

10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende alle EU's finansieringsinstrumenter, herunder de, der hører under samhørighedspolitikken og den fælles landbrugspolitik, navnlig de økologiske fokusområder, for om nødvendigt at fremme grøn infrastruktur med henblik på at sikre levering af en bred vifte af økosystemfunktioner og beskyttelse af naturlige processer i landdistrikterne og byområderne; anmoder Kommissionen om at rapportere regelmæssigt til Parlamentet om anvendelsen af midler fra den fælles landbrugspolitik til støtte af grøn infrastruktur; fremhæver i den forbindelse grøn infrastrukturens betydningsfulde rolle for beskyttelsen af bier og dermed for en hensigtsmæssig bestøvningsfunktion;

11. understreger grøn infrastrukturens positive virkninger på modvirkning af klimaændringerne, da den har en positiv indflydelse på kulstoflagre og drivhusgasbalancer, navnlig med hensyn til bevarelse af tørvemoser, delvist naturlige og naturlige skovområder og skove samt andre kulstofrige økosystemer, og derfor bidrager til gennemførelsen af EU's klimapolitik;

12. støtter bestræbelser på at kombinere fysisk planlægning og udvikling af grøn infrastruktur ved kystområder med henblik på at beskytte biodiversiteten og sikre bæredygtig udvikling af områder med kystlandskab;

13. bemærker den afgørende rolle, som grøn infrastruktur har spillet i forbindelse med tilpasning til klimaændringer, da den skaber større økologisk sammenhæng mellem Natura 2000-lokaliteter, fremmer øget bevægelse og ændringer af fordelingen af arter mellem og blandt Natura 2000-lokaliteter, tilpasser biodiversitet på landskabsplan; grøn infrastruktur bidrager således til gennemførelsen af EU's naturpolitikker samt tilskynder til og leverer økosystembaseret tilpasning til andre sektorer, herunder vandforvaltning og fødevarer sikkerhed;

14. finder det afgørende, at medlemsstaterne, og navnlig medlemsstater med grænser mod havet, gennemfører grøn infrastruktur omkring havneområder og udvikler transportsystemer, der fremmer forgrønnelsen af disse områder;

Torsdag den 12. december 2013

15. henleder opmærksomheden på, at nedbringelse af risici i forbindelse med naturkatastrofer, såsom oversvømmelser eller skovbrand, er en af de positive virkninger af at skabe eller genskabe grøn infrastruktur såsom naturlige flodsletter, skove, vådområder etc., der kan forbedre modstandsdygtigheden over for katastrofer og hjælpe med at tilpasse sig klimaændringer, og som kan nedbringe de hermed forbundne omkostninger for samfundet betydeligt;

16. fremhæver, at det er nødvendigt at medtage skovbruget fuldt ud i dette politikområde for at opnå de mange fordele, ud over tømmer og biomasseproduktion, der er i en bæredygtig skovforvaltning og bevaring af naturlige skove, og i at genoprette fragmenterede eller ødelagte skove;

17. glæder sig over initiativet til at fremme grøn infrastruktur som et instrument, der bidrager til vandfiltrering, forebyggelse af erosion og bevarelse af grundvandet og dermed til den korrekte gennemførelse af vandrammedirektivet, oversvømmelsesdirektivet og relevant vandlovgivning, som foreslået i udkastet, samt integreret kystforvaltning og maritim fysisk planlægning;

18. fremhæver vigtigheden af korrekt integrering af kravene om grøn infrastruktur i gennemførelsen af EU's strukturelle instrumenter og samhørighedspolitikens instrumenter, navnlig til finansiering af grøn infrastruktur i byen, og opfordrer de kompetente myndigheder til at fremme relevante foranstaltninger;

19. understreger, at det er nødvendigt at integrere grøn infrastruktur i operationelle programmer under EU's finansieringsinstrumenter for perioden 2014-2020;

20. opfordrer indtrængende Kommissionen til rettidigt, dvs. inden udgangen af 2013, at færdiggøre det vejledende støttemateriale som bebudet i meddelelsen med henblik på at fremme forståelsen og promoveringen af grøn infrastruktur på relevante politikområder og at sikre finansieringsmuligheder via de operationelle programmer;

21. opfordrer medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at gøre god brug af de eksisterende finansieringsmuligheder ved at fremme investeringer i sammenhængende og koordinerede grønne infrastrukturprojekter;

Udvikling af en strategi for grøn infrastruktur

22. understreger, at det er nødvendigt at øge den private sektors deltagelse i investeringer i grøn infrastruktur og opfordrer Kommissionen og EIB til hurtigt at etablere en finansieringsfacilitet og gøre den operationel, herunder innovative finansieringsmekanismer til at støtte investeringer i grøn infrastruktur og andre naturkapitalrelaterede projekter og samtidig vurdere den reelle og langsigtede støtte til funktioner i økosystemet; påpeger, at yderligere finansieringskilder på lokalt, regionalt og nationalt plan også skal udforskes;

23. er overbevist om, at udbygningen af grøn infrastruktur skal understøttes af solide data og dybdegående viden og opfordrer Kommissionen til i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur, medlemsstater og andre interessenter at sikre, at EU styrker sine kapaciteter i forbindelse med kortlægning og vurdering af økosystemer og de tilhørende økosystemtjenester, og at der tages behørigt hensyn til disse oplysninger og denne viden, herunder i forbindelse med planlægning og levering af EU-støttede projekter;

24. opfordrer Kommissionen til at fremme projekter inden for forskning, innovation, kapacitetsopbygning, uddannelse, formidling og udbredelse af viden samt oplysninger til offentligheden på dette område og til at støtte udvekslingen af information og bedste praksis; påpeger, at udviklingen af grøn infrastruktur fremmes af, at personalet har færdigheder og en uddannelse, der gør dem i stand til at beskæftige sig med denne innovative tilgang og til ordentligt at værdsætte økosystemernes fordele, især i sektorerne for vandforsyning og vandrensning, affald, byggeri, katastrofehandtering, landbrug, turisme og sundhed;

25. er af den opfattelse, at det er en grundlæggende forudsætning for gennemførelse af en troværdig grøn infrastrukturpolitik, at grøn infrastruktur integreres i alle politikområder;

26. understreger den rolle, som jordejere og administratorer, civilsamfundsorganisationerne, borger-/gruppevidenskab, borgeransvar og offentlig deltagelse kan spille i forbindelse med planlægning, gennemførelse, vedligeholdelse og overvågning af projekter inden for grøn infrastruktur på det lokale niveau og opfordrer medlemsstaterne til at fremme sådanne processer;

Torsdag den 12. december 2013

27. bifalder udviklingen af en strategi, der består af opbygning af prioriterede akser for grønne infrastrukturprojekter i Europa og understreger behovet for flere interregionale strategier og projekter på tværs af grænserne;
28. støtter TEN-G som bebudet i meddelelsen og opfordrer Kommissionen til at bidrage til udviklingen af en TEN-G-ordning inden 2015;
29. understreger grøn infrastrukturens potentiale for innovation og den centrale rolle, som SMV'er kan spille på dette område; påpeger, at fælles standarder, certificering og mærkning er en støtte til investeringer i grøn infrastruktur, der skaber det nødvendige råderum til initiativtagere;
30. ser frem til evalueringen af biodiversitetsstrategien i 2015, den efterfølgende evaluering af meddelelsen om grøn infrastruktur i 2017 med henblik på i højere grad at medtage grøn infrastruktur i relevante planlagte investeringer på EU-niveau og til midtvejsevaluering af relevante politikområder (sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik, midtvejs-evaluering ved Generaldirektoratet for Regionalpolitik osv.);

o

o o

31. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0601

Den Europæiske Centralbanks årsberetning 2012**Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om Den Europæiske Centralbanks årsberetning 2012 (2013/2076(INI))**

(2016/C 468/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Centralbanks årsberetning 2012,
  - der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 123, 282 og 284, stk. 3,
  - der henviser til statuttten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 15 og 21,
  - der henviser til sin beslutning af 2. april 1998 om demokratisk ansvar i ØMU'ens tredje fase ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 17. april 2013 om Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2011 ⁽²⁾,
  - der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (i det følgende betegnet FTM-forordningen),
  - der henviser til den 83. årsberetning 2012/2013 fra Den Internationale Betalingsbank, der blev offentliggjort den 23. juni 2013,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 119, stk. 1,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0382/2013),
- A. der henviser til, at BNP i euroområdet ifølge 2013-forårsprognosen fra Kommissionens tjenestegrene faldt med 0,6 % i 2012 efter en stigning på 1,4 % 2011 og vil falde med yderligere 0,4 % i 2013, hvorefter det vil stige med 1,2 % i 2014;
- B. der henviser til, at ledigheden i euroområdet ifølge samme prognose steg fra 10,2 % ved udgangen af 2011 til 11,4 % ved udgangen af 2012 og kan stige yderligere til 12,2 % i 2013, inden den falder en smule igen i 2014, og til, at der forekom betydelige forskelle mellem landene i euroområdet, hvor ledigheden svinger fra 4,3 % til 25 % med endnu højere procenter for ungdomsarbejdsløsheden, som steg væsentligt i samme periode;
- C. der henviser til, at ECB sænkede rentesatserne én gang i 2012, i juli (25 basispoint), og atter sænkede dem til det historisk lave niveau på 0,5 % i maj 2013;
- D. der henviser til, at den gennemsnitlige inflationsrate i euroområdet ifølge 2013-forårsprognosen fra Kommissionens tjenestegrene var på 2,5 % i 2012 — en nedgang fra 2,7 % i 2011 — og M3-væksten var på 1,5 % i 2011 — en nedgang fra 1,7 % i 2010;
- E. der henviser til, at eurosystemets konsoliderede balance nåede 3 billioner EUR ved udgangen af 2012, svarende til en stigning på omkring 12 % i løbet af 2012;
- F. der henviser til, at ikke-omsættelige aktiver repræsenterede den største andel af aktiver, der blev stillet som sikkerhed for eurosystemet i løbet af 2012, svarende til omkring 25 % af de samlede aktiver; der henviser til, at ikke-omsættelige værdipapirer sammen med værdipapirer med sikkerhed i aktiver udgør over 40 % af de samlede aktiver, der er stillet som sikkerhed;

⁽¹⁾ EUT C 138 af 4.5.1998, s. 177.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0176.

Torsdag den 12. december 2013

- G. der henviser til, at den samlede omsætning for alle instrumenter på europengemarkedet faldt med 14 % i andet kvartal af 2012 i forhold til andet kvartal af det foregående år;
- H. der henviser til, at de kreditlinjer for likviditetsstøtte i krisesituationer (ELA-kreditlinjer), som de nationale centralbanker har opstillet under budgetposten »Andre tilgodehavender i euro hos kreditinstitutter i euroområdet« på eurosystemet konsoliderede balance, nåede hidtil usete niveauer i løbet af 2012 og beløb sig til 206 mia. EUR ved udgangen af 2012;
- I. der henviser til, at ECB's langfristede markedsoperationer fra februar 2012 tilførte finansielle institutioner i euroområdet 529,5 mia. EUR i lån med en løbetid på tre år og en indledende rentesats på 1 %;
- J. der henviser til, at vækstraten for MFI'ernes kredit til indbyggerne i euroområdet faldt mærkbart fra december 2011 til december 2012, fra 1 % i december 2011 til 0,4 % i december 2012, og at udlån til den private sektor faldt med 0,7 % i december 2012;
- K. der henviser til, at det i 2013-forårsprognosen fra Kommissionens tjenestegrene ligeledes anføres, at den gennemsnitlige offentlige bruttogæld i euroområdet steg fra 88 % af BNP i 2011 til 92,7 % af BNP i 2012, og at det samlede offentlige underskud faldt fra 4,2 % til 3,7 % af BNP;
- L. der henviser til, at ECB's langfristede markedsoperationer i december 2011 og februar 2012 tilførte over 1 billion EUR — henholdsvis 489 mia. EUR og 529,5 mia. EUR — til europæiske banker i form af rentebærende lån med sikkerhedsstillelse med en løbetid på højst tre år og en rentesats, der er indekseret til gennemsnitsrenten på ECB's primære markedsoperationer i løbet af operationernes løbetid;
- M. der henviser til, at den europæiske økonomiske 2012-forårsprognose viste lav tillid hos erhvervslivet og forbrugerne, høj ledighed med en følgende begrænsning af privatforbruget og faldende eksportvækst siden 2010, hvilket har ført til en udjævning af BNP-væksten i løbet af 2011 og 2012;
- N. der henviser til, at små og mellemstore virksomheder (SMV'er) fortsat udgør rygraden i euroområdets økonomi, idet de udgør omkring 98 % af alle euroområdets virksomheder, beskæftiger omkring tre fjerdedele af områdets beskæftigede arbejdstagere og genererer omkring 60 % af merværdien;
- O. der henviser til, at SMV'ernes kreditværdighed og finansielle situation er blevet forringet i mere udpræget grad end, hvad der er tilfældet for de store virksomheders vedkommende, og at de længerevarende perioder med svage økonomiske forhold har forværret de udfordringer vedrørende asymmetrisk information, som SMV'erne står over for;
- P. der henviser til, at SMV'ernes fortjeneste, likviditet, stødpuder og egenkapital i løbet af krisen — ifølge de oplysninger, der fremgår af SAFE-undersøgelsen om virksomheders adgang til finansiering — har udviklet sig mindre gunstigt end det er tilfældet for store virksomheder;
- Q. der henviser til, at artikel 282 i TEUF fastsætter, at hovedmålet for ECB er at fastholde prisstabilitet; der henviser til, at Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) opererer i ECB's regi inden for området finansiell stabilitet;
- R. der henviser til, at Den Internationale Betalingsbank (BIS) i sin årsberetning anfører, at reformindsatsen i medlemsstaterne som følge af den lavrentepolitik, der føres i euroområdet, er blevet betydeligt svækket;
- S. der henviser til, at artikel 123 i TEUF og artikel 21 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank forbyder monetær finansiering af centralregeringer;
- T. der henviser til, at en situation med lav inflation er det bedste bidrag, pengepolitikken kan yde til at skabe gunstige betingelser for økonomisk vækst, jobskabelse, social samhørighed og finansiell stabilitet;

Torsdag den 12. december 2013

- U. der henviser til, at de nationale makrotilsynsmyndigheder i forbindelse med deres tiltag bør tage højde for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's ansvar for det makroprudentielle tilsyn med det finansielle system i EU;
- V. der henviser til, at det er særlig vigtigt at opretholde en løbende tilførsel af kredit til SMV'er, da de beskæftiger 72 % af euroområdet's arbejdsstyrke og står for en signifikant højere grad af bruttojobskabelse (og -afvikling) end store virksomheder;
- W. der henviser til, at henstillingerne i dets tidligere beslutninger om ECB's årsberetninger, vedrørende gennemsigtighed i forbindelse med afstemninger og offentliggørelse af sammenfattede mødeprotokoller, endnu ikke er blevet taget i betragtning;
- X. der henviser til, at indskudsfaciliteten indeholdt 315 754 mio. EUR pr. 28. september 2012;
- Y. der henviser til, at kreditten i euroområdet falder med 2 % årligt, og at faldet er større i visse lande — heriblandt i Spanien, hvor det årlige fald var på 8 % i 2012;
- Z. der henviser til, at SMV'er skal afholde betydeligt højere låneomkostninger alt afhængig af, i hvilket land i euroområdet de er beliggende, hvilket skaber forvriddinger på det indre marked;
- AA. der henviser til, at den kreditstramning, der i øjeblikket berører SMV'er i visse dele af euroområdet, er et af de grundlæggende problemer, der forsinker den økonomiske genopretning;

Pengepolitik

1. glæder sig over de modige foranstaltninger, ECB traf i 2012, som på gennemgribende vis har bidraget til at stabilisere banksektoren, og som hjælper med at bryde forbindelsen mellem banker og stat;
2. er dybt bekymret over, at en vedvarende svag økonomi er ved at blive normen i flere dele af EU, hvilket skaber ustabilitet for euroområdet som helhed og udgør en trussel for den folkelige og politiske opbakning til hele det europæiske projekt;
3. bemærker, at der blev tyet til anvendelse af de primære markedsoperationer, de mellem- og langfristede markedsoperationer med fuld tildeling til fast rente, den marginale udlånsfacilitet, likviditetsstøtte i en krisesituation (ELA) og indskudsfaciliteten i et fortsat vidt omfang i 2012, hvilket indikerer en alvorlig svækkelse af den pengepolitiske transmissionsmekanisme og lånemarkedet mellem bankerne i euroområdet, om end situationen blev væsentlig forbedret som følge af stabiliseringen af »spreads« og Target II-ubalancer i løbet af andet halvår;
4. finder, at de positive virkninger af beslutningerne fra juli 2012 om at sænke ECB's toneangivende renter er begrænsede, da de pengepolitiske transmissionskanaler i mange dele af euroområdet er brudt sammen eller er stærkt beskadigede; minder om, at meget lave rentesatser i det lange løb kan medføre konkurrenceforvridning i erhvervslivet og skade private opsparinger og pensionsordninger;
5. gør opmærksom på, at formanden for ECB i sit indlæg for Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg den 8. juli 2013 bekendtgjorde, at ECB's toneangivende renter — i betragtning af de generelt begrænsede inflationsudsigter, også på mellemlang sigt, på grund af økonomiens bredt funderede sårbarhed og den dæmpede pengemængdevækst — forventedes at forblive på deres nuværende lave eller lavere niveauer i en længere periode;
6. bemærker med bekymring, at banksystemets efterspørgsel efter likviditet fra Eurosystemet steg i 2012 og dermed forstærkede banksystemets afhængighed af indgriben fra Eurosystemet, og advarer mod risikoen ved en sådan afhængighed;
7. mener, at den treårige langfristede markedsoperation, der blev aftalt i marts 2012, bidrog til at stabilisere banksystemet, men at denne kun bør være en midlertidig foranstaltning; konstaterer, at de kreditter, der er tilgængelige for realøkonomien, på trods af den likviditet, der er blevet tilført banksystemet ved hjælp af den langfristede markedsoperation, stadig er under niveauet fra før krisen; forstår, at erhvervslivets kreditefterspørgsel i øjeblikket er meget lav, hvilket gør det vanskeligt for bankerne at udlåne;

Torsdag den 12. december 2013

8. er dybt bekymret over overførslen af risici fra nødlidende banker og regeringer til ECB's balance som følge af ECB's beslutning om at købe »ubegrænsede« mængder af kortfristet statsgæld; understreger, at langfristede markedsoperationer ikke udgør nogen grundlæggende løsning på krisen;

9. mener, at en national centralbanks funktion skal varetages på en måde, der er i fuld overensstemmelse med den funktionelle, institutionelle og finansielle uafhængighed, således at der garanteres en behørig udførelse af dens opgaver i henhold til traktaten og statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank;

10. understreger, at den utilstrækkelige vækst i EU's erhvervssektor ikke hovedsagelig skyldes, at banksektoren ikke tilbyder tilstrækkelige lånemuligheder;

11. er bekymret over, at kreditstramningerne tilsyneladende er meget alvorlige for SMV'er, idet bankerne anser dem for at være forbundet med større risiko for misligholdelse af tilbagebetalingsaftaler end større virksomheder, og da de endvidere ofte er ude af stand til at skifte fra banklån til andre kilder til ekstern finansiering;

12. fremhæver sin foruroligelse over de betydelig fragmenterede lånebetingelser for SMV'er i landene i euroområdet;

13. fremhæver den betydelige — om end begrænsede — rolle, som programmet for værdipapirmarkeder (SMP) spillede frem til september 2012 i imødegåelsen af problemer med visse markedssegmenter for statsobligationer i euroområdet;

14. glæder sig over etableringen af direkte monetære transaktioner — uden forudgående kvantitative begrænsninger — med sigte på at sikre den pengepolitiske transmissionsmekanisme og over beslutningen om at knytte aktiveringen af de direkte monetære transaktioner til de strenge betingelser, der er fastsat i programmet for den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet/den europæiske stabilitetsmekanisme (EFSF/ESM);

15. har forståelse for BIS' advarsler om en for lang periode med en lempelig pengepolitik; følger med interesse de drøftelser, der finder sted i de fleste større centralbanker om den bedste tidsplan for nedtrapning af deres løse pengepolitik; bemærker, at blandt andre bestyrelsen for det amerikanske centralbanksystem agter at gå væk fra den aktuelle politik hurtigst muligt; har forståelse for, at ECB vil blive ved med at føre en akkommoderende politik, så længe banksektoren endnu ikke er fuldt stabiliseret, og så længe der fortsat er risiko for afsmittende virkninger på den offentlige sektor — en politik, som gøres mulig af de lave inflationsrater, der forventes på mellemlang sigt;

16. finder det nødvendigt, at ECB's programmer for likviditetstildeling også i behørig grad håndterer inflationsrelaterede forhold, eksempelvis gennem sterilisation;

17. finder i lyset af den seneste udvikling i USA, at økonomisk genopretning og større økonomisk vækst repræsenterer en fornuftig og solid basis for en gradvis udfasning af de politiske foranstaltninger til kvantitativ lempelse;

18. minder om, at ECB's utraditionelle pengepolitiske foranstaltninger var beregnet som overgangstiltag, og at banksektoren derfor på ingen måde bør betragte dem som et permanent instrument;

19. tilskynder ECB til at sende klare signaler til markedet vedrørende den anslåede periode for aktivering af dens utraditionelle pengepolitiske foranstaltninger og til at påbegynde udfasningen af disse, så snart spændingerne inden for banksektoren er aftaget, og så snart forbindelsen mellem bankerne og staten kan brydes, og så snart de økonomiske indikatorer for vækst og inflation kan begrunde en sådan beslutning;

20. er af den opfattelse, at de pengepolitiske redskaber, som ECB har benyttet siden begyndelsen af krisen, selv om de har været en kærkommen undsætning af trængte finansielle markeder, har vist deres begrænsninger med hensyn til at fremme væksten og forbedre situationen på arbejdsmarkedet; mener derfor, at ECB eventuelt kan undersøge yderligere foranstaltninger;

21. er bekymret over det betydelige omfang af kreditlinjer for kriselikviditetsstøtte, der er ydet af de nationale centralbanker i løbet af 2011, og anmoder om yderligere fremlæggelse af, og supplerende oplysninger om, det præcise omfang af og de underliggende transaktioner forbundet med sådanne kreditlinjer samt de dertil knyttede betingelser;

Torsdag den 12. december 2013

22. erkender, at ECB bør undersøge, hvordan der mere direkte kan sættes fokus på SMV'er, idet den pengepolitiske transmissionsmekanisme ikke fungerer ordentligt; påpeger, at ensartede SMV'er i hele euroområdet i øjeblikket ikke har ensartet adgang til lån, selv om de har ensartede økonomiske udsigter og risici; opfordrer ECB til at gennemføre en politik for at foretage direkte opkøb af solide værdipapirbaserede SMV-lån, navnlig fra visse medlemsstater, hvor den pengepolitiske transmissionsmekanisme er sat ud af kraft; understreger, at denne politik bør begrænses med hensyn til beløb og tid, være fuldt steriliseret og sigte på at mindske risikoen på ECB's balance;

23. mener, at ECB indgående bør overveje muligheden for at iværksætte et specifikt program til at hjælpe SMV'er med at få adgang til kredit i tråd med Bank of Englands ordning for finansiering af udlån;

24. skønner, at Target II-betalingsystemet har spillet en afgørende rolle for beskyttelsen af integriteten af euroområdets finansielle system; bemærker dog, at de betydelige Target II-ubalancer afslører en foruroligende fragmentering af de finansielle markeder i euroområdet såvel som den fortsatte kapitalflugt fra de medlemsstater, der er præget eller truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet;

25. opfordrer ECB til at offentliggøre den juridiske afgørelse om programmet for direkte monetær transaktion (OMT-programmet) med henblik på at kunne foretage en dybere analyse af dets indhold og konsekvenser;

26. understreger, at ELA-kreditlinjer opstilles på Eurosystemets konsoliderede balancer under budgetposten »Andre tilgodehavender i euro hos kreditinstitutter i euroområdet« uden nærmere angivelse eller mere detaljerede oplysninger om sådanne kreditlinjer eller om de underliggende transaktioner og betingelser, der er knyttet til dem; anmoder ECB om at forbedre rapporteringen på sit websted vedrørende udviklingen i forbindelse med kriselikhedstøtten i de enkelte lande;

27. er fortrøstningsfuld over stabiliseringen af niveauerne for Target II-ubalancer i anden halvdel af 2012; understreger, at Target II-betalingsystemet har spillet en afgørende rolle for at bevare integriteten af euroområdets finansielle system; er ikke desto mindre fortsat bekymret over den igangværende fragmentering af de finansielle markeder i euroområdet;

28. minder om ECB's uafhængighed i varetagelsen af dens pengepolitik som fastsat i traktaterne; slår til lyd for, at pengepolitikken skal føres på demokratisk vis og være resultatet af overvejelser af forskellige synspunkter og tilgange med henblik på at øge gennemsigtigheden og dermed den demokratiske ansvarlighed; minder i denne forbindelse om betydningen af den monetære dialog og de skriftlige forespørgsler stillet af MEP'er;

29. er bekymret over eventuelle bivirkninger ved en forlænget og usædvanligt lempelige pengepolitik, såsom aggressiv risikotagning, dannelse af finansielle ubalancer, forvridninger af prissætningen på de finansielle markeder eller tilskyndelser til at forhale den fornødne genoprettelse af balancerne og de fornødne reformer; tilskynder ECB til at finde den rette balance mellem risiciene ved at gå væk fra sin usædvanligt lempelige pengepolitik for tidligt og de risici, der er forbundet med en yderligere udskydning heraf;

30. understreger, at ECB bør være parat til at efterleve de højeste standarder for ansvarlighed over for Parlamentet i varetagelsen af dens pengepolitiske opgaver og dens tilsynsopgaver, og minder i denne forbindelse om betydningen af den monetære dialog og de skriftlige forespørgsler fra MEP'er; minder om den vedvarende opfordring til større gennemsigtighed i ECB, som vil kunne føre til større troværdighed og forudsigelighed, og værdsætter de forbedringer, der allerede er opnået på dette område;

31. mener, at vekselkursen er en afgørende økonomisk politik, der har indvirkning på euroområdets konkurrenceevne; understreger, at det er vigtigt at understøtte euroen som en international valuta;

Torsdag den 12. december 2013

32. opfordrer ECB til i samarbejde med de nationale centralbanker at redegøre for sine politikker vedrørende valutaswap-aftaler, der er beregnet til at bidrage til at bevare den finansielle stabilitet;

Bankunion

33. bemærker, at Det Europæiske System af Centralbanker fortsat er skrøbeligt og har behov for en strukturel reform og konsolidering gennem udviklingen af en egentlig bankunion;

34. glæder sig over de fremskridt, der er opnået i forhandlingerne om forordningen om den fælles tilsynsmekanisme (FTM-forordningen), i henhold til hvilken ECB tildeles beføjelser til at føre tilsyn med euroområdet kreditinstitutter samt med de øvrige kreditinstitutter, der måtte ønske at deltage; er af den overbevisning, at etableringen af FTM vil medvirke til at afbryde forbindelsen mellem banker og stater og bidrage til udarbejdelsen af en fælleseuropæisk tilgang til krisestyring;

35. glæder sig især over sin deltagelse i udnævnelsen af formanden og næstformanden for Tilsynsrådet;

36. mener, at etableringen af FTM bør medvirke til at genoprette tilliden til banksektoren og til på ny at sætte gang i långivningen mellem banker og grænseoverskridende kreditstrømme gennem et uafhængigt, integreret tilsyn med alle de deltagende medlemsstater;

37. opfordrer FTM til at fungere på en måde, der fuldt ud efterlever det fælles regelsæt for finansielle tjenesteydelser og er i fuld overensstemmelse med de principper, der ligger til grund for det indre marked for finansielle tjenesteydelser;

38. mener, at ECB bør se positivt på muligheden for at inddrage medlemsstater uden for euroområdet i FTM i den hensigt at sikre en øget harmonisering af tilsynsmetoderne i EU;

39. fremhæver betydningen af et frugtbart samarbejde mellem ECB og de kompetente nationale myndigheder inden for rammerne af FTM med henblik på at sikre et effektivt og gnidningsløst tilsyn;

40. glæder sig over forberedelsen af en omfattende kvalitetskontrol af aktiver i alle banker, som vil blive underkastet direkte tilsyn inden for rammerne af FTM og indgå i den overordnede stresstest, der skal udføres af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) i samarbejde med FTM i andet kvartal af 2014;

41. bemærker, at styrkelsen af ECB som følge af etableringen af FTM skal afbalanceres gennem større ansvarlighed over for de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet;

42. finder, at gennemsigtighed er afgørende i forbindelse med banktilsyn, sådan som det blev vedtaget i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank;

43. bemærker, at de tilsynsopgaver, som ECB overdrages, skaber nye udfordringer hvad angår interessekonflikter, og glæder sig over de bestemmelser om dette spørgsmål, der er planlagt i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet og ECB; minder om, at ECB for fuldt ud at kunne gennemføre disse bestemmelser bør indføre mere nøjagtige regler, blandt andet om »afkølingsperioder« for ledelsespersonale med banktilsynsopgaver i Eurosystemet;

44. minder om, at det er yderst vigtigt, at ECB sikrer operationel adskillelse af de centrale enheder, som udarbejder udkast til afgørelser på det pengepolitiske og tilsynsmæssige område; understreger, at det er bydende nødvendigt, at de aftaler, der forhandles mellem ECB og Europa-Parlamentet vedrørende praktiske foranstaltninger, sikrer demokratisk ansvarlighed;

45. anser det for presserende at godkende oprettelsen af en fælles afviklingsmekanisme med henblik på at beskytte skatteyderne og forebygge nye bankkriser;

46. understreger, at det med henblik på at forbedre banksystemets modstandsdygtighed er afgørende at styrke dets diversitet ved at understøtte fremvæksten af små og mellemstore lokale banker;

Torsdag den 12. december 2013

Institutionelle anliggender

47. påpeger, at FTM-forordningen giver mulighed for interinstitutionelle ordninger mellem Europa-Parlamentet og ECB om demokratisk ansvarlighed, med vægt på Parlamentets rolle; opfordrer indtrængende ECB til at opfylde de nye krav, især kravene vedrørende demokratisk ansvarlighed og gennemsigtighed i forbindelse med dets tilsynsaktiviteter;

48. opfordrer ECB til at underkaste alle dele af sine aktiviteter en kritisk selvevaluering, herunder af indvirkningen af de tilpasningsprogrammer, den har bistået med at udforme, og af den efterfølgende tilstrækkelighed af de makroøkonomiske formodninger og scenarier, der ligger til grund for disse programmer;

49. opfordrer ECB til at offentliggøre sammenfatninger af mødeprotokollerne fra Styrelsesrådets møder, inklusive argumentering og afstemningslister;

50. er dybt bekymret over den foragt, som Rådet har udvist over for Parlamentets afgørelse af 25. oktober 2012 om udnævnelsen af et nyt medlem af ECB's Direktion ⁽¹⁾, og bemærker, at der bør tages behørigt hensyn til både kandidaternes ekspertise og køn ved udnævnelsen af medlemmer af ECB's øverste ledelse; er af den opfattelse, at EU-institutionerne, herunder ECB, bør foregå med et godt eksempel for så vidt angår ligevægt mellem kønnene, og at det er af afgørende betydning, at repræsentationen af mænd og kvinder på de ledende poster i ECB forbedres; er utilfreds med, at medlemsstaterne ignorerede det negative resultat af afstemningerne i Parlamentet, både i Økonomi- og Valutaudvalget og på plenarmødet, på grund af den manglende hensyntagen til ligevægten mellem kønnene i forbindelse med udnævnelsen af Yves Mersch; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at indarbejde kønsbalanceperspektivet i udnævnelsen af medlemmer af Styrelsesrådet, med mulighed for positiv særbehandling for at opnå en afbalanceret kønsfordeling;

51. minder om, at forløbet af Styrelsesrådets møder i henhold til artikel 10, stk. 4, i protokol nr. 4 til statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank skal holdes fortroligt, mens det kan beslutte at offentliggøre resultatet af sine drøftelser; anmoder ECB om at fremkomme med et begrundet svar på Europa-Parlamentets årlige betænkning om ECB i sine efterfølgende årsberetninger;

o

o o

52. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til Den Europæiske Centralbank.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0396.

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0602

Situationen i Den Centralafrikanske Republik

Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om situationen i Den Centralafrikanske Republik (2013/2980(RSP))

(2016/C 468/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger af 17. januar 2013 ⁽¹⁾ og af 12. september 2013 ⁽²⁾ om situationen i Den Centralafrikanske Republik,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner 2088(2013) af 24. januar 2013, 2121(2013) af 10. oktober 2013 og (2127)2013 af 5. december 2013,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport af 15. november 2013 og til rapport fra Abou Moussa, FN's generalsekretærs repræsentant og chef for FN's regionale kontor for Centralafrika,
- der henviser til den centralafrikanske præsident Nicolas Tiangayes appel til det internationale samfund om hjælp, som han fremsatte fra FN's talerstol,
- der henviser til skrivelse af 20. november 2013 fra de centralafrikanske myndigheder, hvori de anmoder om støtte til MISCA fra de franske styrker,
- der henviser til FN's vicegeneralsekretær Jan Eliassons briefing af Sikkerhedsrådet den 25. november 2013 vedrørende situationen i Den Centralafrikanske Republik,
- der henviser til erklæringer af 21. december 2012, 1. og 11. januar 2013, 25. marts 2013, 21. april 2013, 27. august 2013 og 5. december 2013 fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs- anliggender og sikkerhedspolitik om Den Centralafrikanske Republik,
- der henviser til erklæringer af 21. december 2012 fra EU's kommissær for humanitær bistand og civilbeskyttelse om det nye udbrud af konflikt i Den Centralafrikanske Republik og af 10. september 2013 om den forværende krise i Den Centralafrikanske Republik,
- der henviser til den reviderede Cotonou-aftale,
- der henviser til, at der i maj 2013 oprettedes en international kontaktgruppe i Den Centralafrikanske Republik med henblik på at koordinere den regionale, kontinentale og internationale indsats for at finde en varig løsning på landets tilbagevendende problemer,
- der henviser til den internationale kontaktgruppes møde den 3. maj 2013 i Brazzaville (Republikken Congo), som godkendte køreplanen for overgangsprocessen og oprettede en særlig fond til støtte for Den Centralafrikanske Republik,
- der henviser til den erklæring om Den Centralafrikanske Republik, som den internationale kontaktgruppe vedtog på sit tredje møde i Bangui den 8. november 2013,
- der henviser til Romstatutten fra 1998 om Den Internationale Straffedomstol (ICC), der blev ratificeret af Den Centralafrikanske Republik i 2001,
- der henviser til valgfri protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende inddragelse af børn i væbnede konflikter, der er blevet undertegnet af Den Centralafrikanske Republik,
- der henviser til pressemeddelelse af 13. november 2013 fra Den Afrikanske Unions Freds- og Sikkerhedsråd om situationen i Den Centralafrikanske Republik,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster P7_TA(2013)0033.

⁽²⁾ Vedtagne tekster P7_TA(2013)0389.

Torsdag den 12. december 2013

- der henviser til, at Den Afrikanske Union den 10. oktober 2013 vedtog et nyt operationskoncept,
- der henviser til pressemeddelelsen af 13. november 2013 fra Den Afrikanske Unions Freds- og Sikkerhedsråd, hvori det udtrykker tilfredshed med den forventede optrapning af de franske styrker med henblik på at støtte MISCA bedre,
- der henviser til beslutning af 19. juni 2013 fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU om Den Centralafrikanske Republik,
- der henviser til erklæring af 27. november 2013 fra medformændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU i Addis Abeba (Etiopien),
- der henviser til EU-Rådets konklusioner af 21. oktober 2013 om Den Centralafrikanske Republik,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,

Vold

- A. der henviser til, at Den Centralafrikanske Republik, siden der udbrød kampe i slutningen af 2012 og Séléka-oprørere greb magten fra den forhenværende præsident François Bozizé i marts 2013, er sunket ned i kaos med alvorlig mangel på fødevarer og lægemidler til følge,
- B. der henviser til de mange overgreb, voldtægter, forbrydelser, voldshandlinger, plyndringer og andre overtrædelser af menneskerettighederne, som elementer af Séléka-koalitionen har forøvet siden dens militære sejr og magtovertagelse den 24. marts 2013, både i hovedstaden og provinsen, uden for enhver kontrol; der henviser til, der er i stigende grad bruges børnesoldater og seksuelle overgreb;
- C. der henviser til, at der også begås overgreb af andre væbnede grupper, hvoraf nogle hævder at støtte den forhenværende præsident Bozizé;
- D. der henviser til, at 400 mennesker siden den 5. december 2013 er døde i Bangui inden for 72 timer;
- E. der henviser til, at krigen instrumentaliseres og gøres til en religionskrig, hvilket bevidnes af de kristne samfunds miserable situation, og til, at situationen til trods for de religiøse lederes fælles bestræbelser på at undgå krig mellem de forskellige trossamfund og den traditionelle fredelige sameksistens mellem religioner og samfund risikerer at løbe af sporet, hvis den ikke håndteres korrekt;
- F. der henviser til, at der er risiko for spredning til regionen, hvis Den Centralafrikanske Republik bliver et fristed for terrorister, narkotikahandlere, jihadister og banditter, og for at nabolandene også vil blive berørt; der henvender til, at Camerouns myndigheder midlertidigt har lukket grænsen til Den Centralafrikanske Republik, efter at Séléka-oprørere angreb grænsebyen Tokoto og dræbte en camerounsk grænsebetjent;
- G. der henviser, at disse voldshandlinger blev begået af grupper, der er udrustet med moderne våben og også med visse tunge våben;
- H. der henviser til, at væbnede konflikter i stigende grad er selvfinansierede, da oprørsgrupper, kriminelle netværk, lejesoldater og en grådig overklasse i stigende omfang henter indtægter fra naturressourcer til at finansiere militære aktiviteter;
- I. der henviser til, at de nationale overgangsmyndigheder ikke formår at få kontrol med voldsudøverne og at leve op til deres pligt til at beskytte befolkningen;
- J. der henviser til, at voldshandlingerne i Den Centralafrikanske Republik gør det nødvendigt at reagere omgående for at afværge den risiko for masseforbrydelser, der truer den centralafrikanske befolkning og stabiliteten i landene i regionen;
- K. der henviser til, at situationen i Den Centralafrikanske Republik risikerer at skabe et klima, der forværre omfanget af kriminelle aktiviteter hen over grænserne (uddrag fra FN's Sikkerhedsråds resolution);

Torsdag den 12. december 2013

Sikkerhed

- L. der henviser til, at de 1 300 tropper fra ECCAS (Det Centralafrikanske Økonomiske Fællesskab), der er opstillet i Den Centralafrikanske Republik, ikke har formået at forhindre, at landet er endt i lovløshed;
- M. der henviser til, at FN's Sikkerhedsråd i sin enstemmig vedtagne resolution 2127(2013) gav tilladelse til en øget militær indsats udført af franske og afrikanske tropper med henblik på at genoprette sikkerheden og beskytte civilsamfundet i Den Centralafrikanske Republik, indførte våbenembargo og anmodede FN om at forberede en mulig fredsbevarende mission;
- N. der henviser til, at general Jean-Marie Michel Mokoko (Congo) den 26. november 2013 blev udnævnt til Den Afrikanske Unions særlige repræsentant i Den Centralafrikanske Republik og chef for den afrikanske styre, der er opstillet i landet (MISCA);
- O. der henviser til, at MISCA vil kunne indsættes for en periode af 12 måneder, med en revisionsklausul på seks måneder, med den opgave at beskytte civilbefolkningen, genoprette orden og sikkerhed, stabilisere landet og muliggøre leveringen af humanitær bistand;
- P. der henviser til, at oprettelsen af den fredsbevarende FN-operation, som Den Afrikanske Union har anmodet om, og som er omhandlet i Sikkerhedsrådets resolution 2127, vil sikre en løbende finansiering af operationen;
- Q. der henviser til, at FN-operationen ifølge rapporten fra FN's generalsekretær vil skulle mobilisere mellem 6 000 og 9 000 FN-soldater for at kunne fungere;

Menneskerettigheder

- R. der henviser til, at opløsningen af offentlig orden og sikkerhed i Den Centralafrikanske Republik har ført til en humanitær katastrofe og også udgør en alvorlig trussel mod den regionale sikkerhed;
- S. der henviser til, at drabene på civile, afbrændingen af huse og ødelæggelsen af basal infrastruktur har tvunget en halv million ud af landets 4,6 mio. indbyggere til at flygte;
- T. der henviser til, at den offentlige anklager ved retten i Bangui den 4. september 2013 krævede en 10-årig fængselsstraf for de 24 tidligere Séléka-oprørere, der var rejst anklage mod i den første retssag om de overgreb, der er begået i Den Centralafrikanske Republik;
- U. der henviser til, at mange gerningsmænd til menneskerettighedsovertrædelser og krigsforbrydelser ikke er blevet retsforfulgt; der henviser til, at dette skaber et klima af straffrihed og medvirker til, at der begås nye forbrydelser;

Den humanitære situation

- V. der henviser til, at den seneste vurdering af fødevarer sikkerheden (Emergency Food Security Assessment) anslår, at 484 000 mennesker i landet er udsat for fødevaremangel;
- W. der henviser til, at de humanitære organisationer på grund af usikkerhed og pengemangel som følge af krisens omfang kun arbejder i byerne;
- X. der henviser til, at den ustabile situation har bevirket, at 70 % af børnene ikke længere går i skole;
- Y. der henviser til, at Den Europæiske Union fortsat er i regelmæssig politisk dialog med Den Centralafrikanske Republik og stadig er landets vigtigste donor, idet Unionen har forhøjet sin humanitære bistand med 8 mio. EUR til 20 mio. EUR; der henviser til, at denne EU-bistand ikke er tilstrækkelig, og at andre internationale partnere også må indgå forpligtelser;

Udvikling

- Z. der henviser til, at krisens kompleksitet stiller krav om et globalt, sammenhængende, integreret og multidimensionelt svar, idet en militær intervention ikke alene kan løse problemerne;
- AA. der henviser til, at det er vigtigt at anlægge en bred og holistisk tilgang, som tager højde for sammenhængen mellem forvaltningen af Den Centralafrikanske Republiks naturressourcer, fred, sikkerhed og udviklingsspørgsmål med henblik på at finde langvarige løsninger;

Torsdag den 12. december 2013

- AB. der henviser til, at det er nødvendigt med en betragtelig international økonomisk bistand;
- AC. der henviser til den beslutning, der er truffet af Kimberley-processen om at suspendere Den Centralafrikanske Republik;
- AD. der henviser til, at EU til trods for den usikre situation i Den Centralafrikanske Republik aldrig har suspenderet udviklingssamarbejdet med landet og fortsat er den største donor af humanitær bistand; der henviser til, at EU den 5. december 2013 tilbød den afrikansk ledede internationale støttemission i Den Centralafrikanske Republik 50 mio. EUR for at bidrage til stabilisering af landet og beskyttelse af lokalbefolkningerne samt til at skabe betingelser, der gør det muligt at levere humanitær bistand og at reformere sikkerheds- og forsvarssektoren;

Vold

1. fordømmer kraftigt de alvorlige krænkelse af den humanitære ret og de udbredte menneskerettighedskrænkelser begået af især Séléka- og militsgrupper, navnlig dem, der er kendt under betegnelsen »anti-balaka«, herunder udenretslige drab, summariske henrettelser, bortførelser, vilkårlige fængslinger og tilbageholdelser, tortur, seksuel og kønsrelateret vold samt rekruttering af børnesoldater; udtrykker sin dybe bekymring over den seneste opblussen af volds- og gengældelseshandlinger i Den Centralafrikanske Republik, som risikerer at udarte sig til en ukontrollabel situation omfattende de alvorligste forbrydelser mod folkeretten såsom krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden; er ligeledes bekymret over de mulige følgevirkninger, som truer med at destabilisere hele regionen;
2. gentager sin dybe bekymring over situationen i Den Centralafrikanske Republik, som er karakteriseret ved et fuldstændigt sammenbrud af lov og orden, fravær af retsstatsforhold og intersektorerisk vold; fordømmer den seneste vold, som yderligere har undergravet de mest basale tjenester i landet og forværret den i forvejen udsatte humanitære situation, hele befolkningen lever under;
3. ser i denne forbindelse med tilfredshed på FN's Sikkerhedsråds beslutning om en våbenembargo mod Den Centralafrikanske Republik;

Sikkerhed

4. ser med tilfredshed på vedtagelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 2127(2013) i medfør af FN-pagtens kapitel VII og slår til lyd for en hurtig gennemførelse for at beskytte Den Centralafrikanske Republiks befolkning mod yderligere vold og usikkerhed;
5. ser med tilfredshed på den hurtige indsætte af franske tropper efter godkendelsen heraf i FN's Sikkerhedsråd og deres bestræbelser på at standse volden, beskytte civilbefolkningen og afvæbne militserne;
6. ærer de to franske soldater, der indgik i de afrikanske styrker, og som blev dræbt på førstedagen af deres mission til beskyttelse af civilbefolkningen i Den Centralafrikanske Republik;
7. ser med tilfredshed på de igangværende internationale bestræbelser på at genoprette orden, herunder styrkelsen af Det Centralafrikanske Økonomiske Fællesskabs fredsbevarende styrke, MICOPAX, og dens rekonfiguration til den internationale støttemission i Den Centralafrikanske Republiks (MISCA's) fredsbevarende styrke, som Den Afrikanske Union er ansvarlig for;
8. opfordrer det internationale samfund til at yde alle nødvendige finansielle, troppemæssige og andre bidrag til at udbygge den primært afrikansk-internationale sikkerhedstilstedeværelse og sikre gennemførelsen af dens mandat; ser i denne forbindelse med tilfredshed mod de 50 mio. EUR, der er ydet af EU til støtte af AFISMA-CAR;
9. beklager langsommeligheden i forbindelse med oprettelsen af en fredsbevarende FN-operation og den tid, der var nødvendig, før Sikkerhedsrådet kunne give et mandat i medfør af FN-pagtens kapitel VII;
10. mener desuden, at det er nødvendigt at tage fat på konsekvenserne af konflikten, navnlig gennem en reform af de væbnede styrker og sikkerhedsstyrkerne, afmilitarisering, demobilisering og reintegrering af tidligere oprørskæmpere i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 2121(2013), repatriering af flygtninge, tilbagevendelse af internt fordrevne personer samt gennemførelse af bæredygtige udviklingsprogrammer;

Torsdag den 12. december 2013

11. anmoder Rådet for Den Europæiske Union om at undersøge muligheden for uddannelses- og støtteforanstaltninger til fordel for MISCA, sådan som det var tilfældet med AMISOM, for at øge de afrikanske styrkers evne til selv at styre planlægningen og gennemførelsen af sikkerhedsoperationer;
12. bemærker, at de seneste kriser i Mali og Den Centralafrikanske Republik illustrerer nødvendigheden af, at det afrikanske kontinent besidder en passende kontinental sikkerhedskapacitet; opfordrer med henblik herpå Den Europæiske Union og dens medlemsstater til at intensivere støtten til den faktiske virkeliggørelse af den afrikanske hurtige kriseindsatskapacitet (Caric), der blev skabt i juni 2013, og som er et afgørende element i Den Afrikanske Unions afrikanske beredskabsstyrke, som oprindeligt var planlagt til 2010;
13. ønsker, at det regionale samarbejde i kampen mod »Herrens Modstandshær« vil blive styrket;

Menneskerettigheder

14. understreger, at der ikke kan gælde straffrihed for gerningsmænd til alvorlige krænkelse af menneskerettigheder og folkeretten; opfordrer til, gerningsmændene til disse handlinger anmeldes, identificeres, retsforfølges og straffes i overensstemmelse med national og international strafferet; påpeger i denne forbindelse, at situationen i Den Centralafrikanske Republik allerede er blevet indbragt for ICC, og at der i domstolens statut ikke er fastsat nogen forældelsesfrist for folkemord, forbrydelser mod menneskeheden eller krigsforbrydelser, og ser med tilfredshed på ICC's anklagers erklæring af 7. august 2013;
15. opfordrer til hasteforanstaltninger for at bekæmpe vold mod kvinder og piger, for at sikre dem beskyttelse og sætte en stopper for straffrihed for gerningsmænd til disse forbrydelser;
16. ser navnlig med tilfredshed på FN's Sikkerhedsråds nedsættelse af en undersøgelseskommission, der skal efterforske rapporter om krænkelse af folkeretten og menneskerettigheder i Den Centralafrikanske Republik, uanset af hvilke parter de er begået, siden januar 2013; opfordrer alle parter til at samarbejde fuldt ud med denne kommission for at sikre, at gerningsmændene til disse afskyelige handlinger stilles til ansvar;
17. opfordrer til et fuldstændigt samarbejde med den sanktionskomité, der er nedsat i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 2127(2013);
18. opfordrer myndighederne i Den Centralafrikanske Republik til at opfylde forpligtelserne i Romstatutten om Den Internationale Straffedomstol, som deres land har undertegnet;
19. henstiller til, at de nationale og internationale forpligtelser vedrørende forbud mod rekruttering og brug af børn i væbnede styrker og væbnede grupper overholdes;

Den humanitære situation

20. ser med tilfredshed på, at EU fra den 9. december har etableret en humanitær luftbro gennem ECHO-flyvninger — den humanitære luftransporttjeneste — for at optrappe de internationale bestræbelser på at stabilisere Den Centralafrikanske Republik ved at sikre, at den humanitære bistand når frem til dem, der har det allerstørste behov; ser med tilfredshed på udenrigstjenestens og kommissæren for humanitær bistands indsats for en hurtig reaktion på situationen;
21. opfordrer det internationale samfund til at sætte Den Centralafrikanske Republik øverst på dagsordenen og til at støtte dette skrøbelige land; understreger i denne forbindelse, at det humanitære samfund også bør fastholde sit engagement i Den Centralafrikanske Republik på trods af den nuværende politiske og sikkerhedsmæssige situation og afsætte passende ressourcer for at afhjælpe den sundhedsmæssige og humanitære krise, som landet befinder sig i; er bekymret over den begrænsede humanitære adgang og fordømmer angreb mod humanitære hjælpearbejdere; opfordrer alle parter i konflikten og især Séléka til at tillade en sikker og uhindret adgang for humanitære organisationer og nødhjælpsorganisationer;

Torsdag den 12. december 2013

22. ser med tilfredshed på den øgede EU-støtte til afhjælpning af den humanitære krise i Den Centralafrikanske Republik og opfordrer Den Europæiske Union og dens medlemsstater til som ledende donorer i landet at styrke deres koordinering med andre donorer og internationale institutioner med henblik på at imødekomme de påtrængende humanitære behov på passende vis og lette det centralafrikanske folks lidelser;

Udvikling

23. opfordrer den internationale kontaktgruppe om Den Centralafrikanske Republik til at yde Den Centralafrikanske Republik den fornødne finansielle støtte med henblik på at skabe en bæredygtig økonomisk udvikling, og genoprette en fungerende offentlig forvaltning og offentlige tjenester og oprette fungerende demokratiske institutioner, der er i stand til at beskytte borgerne;

24. fastholder, at en samlet politisk løsning, der indebærer en retfærdig fordeling af indtægter gennem statsbudgettet, er afgørende for at finde løsninger på krisen og bane vejen for en bæredygtig udvikling i regionen;

25. fordømmer den ulovlige udnyttelse naturressourcerne i Den Centralafrikanske Republik;

26. mener, at gennemsigtighed og offentlig kontrol inden for minedriftssektoren er af afgørende betydning for en effektiv minedriftsforvaltning og for offentlighed omkring minedrifts- og eksportvirksomhedernes aktiviteter og indtægter;

27. opfordrer til foranstaltninger, der bør træffes med bistand fra det internationale samfund, med henblik på at styrke bestræbelserne på at løse den politiske krise og opbygge et retsvæsen og en forvaltningsinfrastruktur, idet det i særlig grad bør prioriteres at få genskabt basale tjenester med hensyn til retsforhold, sundhed og uddannelse; opfordrer til foranstaltninger, der sikrer og fremmer retten til uddannelse, og opfordrer regeringen til at intensivere sine bestræbelser på at gennemføre handlingsplanen om uddannelse for alle;

28. fordømmer ødelæggelsen af naturarven, navnlig krybskytteri (resolution fra FN's Sikkerhedsråd);

Politisk proces

29. gentager sin støtte til Den Centralafrikanske Republiks suverænitæt, enhed og territoriale integritet;

30. opfordrer de centralafrikanske myndigheder til omgående at implementere aftalerne om den politiske overgang for at muliggøre afholdelsen af valg og tilbagevenden til forfatningsmæssig orden i februar 2015;

31. gentager sin støtte til premierminister Nicolas Tiangaye, som har det internationale samfunds støtte;

32. slår til lyd for en genetablering af Den Centralafrikanske Republiks offentlige forvaltning med henblik på afholdelse af troværdige og uanfægtede nationale valg, der kan lede landet videre i retning af demokrati; bemærker, at de statslige strukturer og den statslige kontrol til trods for premierminister Tiangayes anstrengelser er opløst i en grad, så der kun er meget lidt tilbage; tilskynder til civilsamfundets deltagelse i debatten om Den Centralafrikanske Republiks fremtid;

33. insisterer på, at overgangsmyndighederne skal sikre kvindernes fulde deltagelse i alle faser af processen (resolution fra FN's Sikkerhedsråd);

34. ser med tilfredshed, at FN har forpligtet sig til at følge forvaltningen af overgangen på nært hold;

o

o o

35. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik Catherine Ashton, FN's Sikkerhedsråd og FN's generalsekretær, Den Afrikanske Unions institutioner, ECCAS, Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og EU's medlemsstater samt Den Centralafrikanske Republiks nationale overgangsråd.

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0603

Organhøst i Kina

Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om organhøst i Kina (2013/2981(RSP))

(2016/C 468/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger af 7. september 2006 ⁽¹⁾ og af 14. marts 2013 ⁽²⁾ om forbindelserne mellem EU og Kina, af 13. december 2012 om årsberetningen om menneskerettigheder og demokrati i verden 2011 og EU's politik om menneskerettigheder og demokrati ⁽³⁾, af 16. december 2010 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2009 og EU's menneskerettighedspolitik ⁽⁴⁾ og af 19. maj 2010 om Kommissionens meddelelse: Handlingsplan for organ donation og -transplantation (2009-2015): styrket samarbejde mellem medlemslandene ⁽⁵⁾,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 3 om ret til respekt for menneskets integritet,
- der henviser til de høringer, der blev afholdt den 21. november 2009, 6. december 2012 og 2. december 2013 af Underudvalget om Menneskerettigheder, og til de respektive vidneudsagn fra David Kilgour, tidligere canadisk statssekretær med ansvar for Asien og Stillehavsregionen, og David Matas, en menneskerettighedsadvokat, om den omfattende organhøst, der er blevet foretaget på modvillige udøvere af Falun Gong-bevægelsen i Kina siden 2000,
- der henviser til konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som blev ratificeret af Kina den 4. oktober 1988,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at Folkerepublikken Kina foretager mere end 10 000 organtransplantationer pr. år, og at 165 kinesiske organtransplantationscentre gør reklame for, at der kan findes et matchende organ inden for to til fire uger, men at Kina, som forholdene er, ikke har et organiseret eller effektivt offentligt system for organ donation eller -distribution; der henviser til, at organtransplantationssystemet i Kina ikke overholder Verdenssundhedsorganisationens krav om gennemsigtighed og sporbarhed i forbindelse med organudtagning, og at den kinesiske regering har gjort modstand mod uafhængig kontrol med systemet; der henviser til, at frivillig og informeret samtykke er en forudsætning for etisk organ donation;
- B. der henviser til, at Folkerepublikken Kina har ekstremt lave antal af frivillige organ donationer på grund af traditionelle opfattelser; der henviser til, at Kina i 1984 gennemførte lovgivning, der gav mulighed for organhøst fra henrettede fanger;
- C. der henviser til, at regeringen i Folkerepublikken Kina ikke i tilstrækkelig grad har gjort rede for kilderne til de ekstra organer, når den er blevet anmodet om oplysninger af Manfred Nowak, FN's tidligere særlige rapportør om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, og de canadiske forskere David Matas, en menneskerettighedsadvokat, og David Kilgour, tidligere statssekretær i Canada med ansvar for Asien og Stillehavsregionen;
- D. der henviser til, at Huang Jiefu, direktør for Kinas organ donationsudvalg og tidligere vicesundhedsminister, på konferencen om organ donation og -transplantation i Madrid i 2010 udtalte, at over 90 % af transplanterede organer, der er udtaget fra døde donorer, kom fra henrettede fanger i Kina, og udtalte endvidere, at alle hospitaler med godkendelse til at foretage organtransplantationer senest i midten af 2014 skal ophøre med at anvende organer fra henrettede fanger og udelukkende anvende de organer, der er doneret frivilligt og tildelt gennem et nyt nationalt system;

⁽¹⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 219.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0097.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0503.

⁽⁴⁾ EUT C 169 E af 15.6.2012, s. 81.

⁽⁵⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 65.

Torsdag den 12. december 2013

- E. der henviser til, at Folkerepublikken Kina har meddelt sin hensigt om at udfase organhøsten fra henrettede fanger i senest 2015 og indføre et elektronisk organtildelingssystem kendt som Kinas reaktionssystem til transplantation af organer, og at den derved er i modstrid med sit udsagn om, at hospitaler med godkendelse til at foretage organtransplantationer skal ophøre med at anvende organer fra henrettede fanger senest i midten af 2014;
- F. der henviser til, at Kinas kommunistiske parti i juli 1999 indledte en intensiv national forfølgelseskampagne, der havde til formål at udrydde den åndelige disciplin Falun Gong, og som medførte anholdelser og tilbageholdelser af hundrede tusinder af udøvere af Falun Gong-bevægelsen; der henviser til, at der er forlydender om, at uighurske og tibetanske fanger også har været udsat for tvungen organtransplantation;
- G. der henviser til, at FN's Komité mod Tortur og FN's særlige rapportør om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf har udtrykt bekymring over beskyldningerne om organhøst fra fanger og har opfordret regeringen i Folkerepublikken Kina til at øge ansvarligheden og gennemsigtigheden i forbindelse med organtransplantationssystemet og straffe de personer, der er ansvarlige for misbrug; der henviser til, at drab på religiøse eller politiske fanger med henblik på at sælge deres organer til transplantation er en frygtelig og uacceptabel krænkelse af den grundlæggende ret til livet;
- H. der henviser til, at FN's generalforsamling den 12. november 2013 valgte Kina til at være medlem af FN's menneskerettighedsråd for en treårig periode, der begynder den 1. januar 2014;
1. udtrykker sin dybe bekymring over de vedvarende og troværdige meldinger om systematisk, statssanktioneret organhøst fra samvittighedsfanger, der ikke har givet deres samtykke, i Folkerepublikken Kina, herunder fra en lang række udøvere af Falun Gong-bevægelsen, der blev sat i fængsel for deres religiøse overbevisning, og fra medlemmer af andre religiøse og etniske minoritetsgrupper;
  2. understreger, at det ikke er acceptabelt, at organhøst fra henrettede fanger først udfases i 2015; opfordrer regeringen i Folkerepublikken Kina til omgående at bringe organhøst fra samvittighedsfanger og medlemmer af religiøse og etniske mindretalsgrupper til ophør;
  3. opfordrer EU og medlemsstaterne til at rejse spørgsmålet om organhøst i Kina; anbefaler, at Unionen og medlemsstaterne offentligt fordømmer misbrug af organtransplantationer i Kina og udbreder kendskabet til dette spørgsmål blandt deres borgere, der rejser til Kina; kræver, at EU gennemfører en tilbundsående og gennemsigtig undersøgelse af fremgangsmåderne i forbindelse med organtransplantationer i Kina, og at de personer, der har beskæftiget sig med sådanne uetiske metoder, retsforfølges;
  4. opfordrer de kinesiske myndigheder til udtømmende at besvare anmodningerne fra FN's særlige rapportør om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og FN's særlige rapportør for religions- og trosfrihed, hvori den kinesiske regering opfordres til at redegøre for kilderne til de ekstra organer efter stigningen i antallet af organtransplantationer og give dem tilladelse til at gennemføre en undersøgelse af praksis omkring organtransplantationer i Kina;
  5. kræver øjeblikkelig løsladelse af alle samvittighedsfanger i Kina, herunder udøvere af Falun Gong-bevægelsen;
  6. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, De Forenede Nationers generalsekretær, De Forenede Nationers Menneskerettighedsråd, Folkerepublikken Kinas regering og Folkerepublikken Kinas Nationale Folkekongres.
-

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0604

Situationen i Sri Lanka

Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om situationen i Sri Lanka (2013/2982(RSP))

(2016/C 468/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger af 22. oktober 2009 ⁽¹⁾ og 12. maj 2011 ⁽²⁾ om situationen i Sri Lanka,
  - der henviser til Sri Lankas erfarings- og forsoningskommissions endelige rapport fra november 2011,
  - der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolutioner af 18. marts 2013 og 22. marts 2012 om fremme af forsoning og ansvarliggørelse i Sri Lanka,
  - der henviser til rapporten fra FN's generalsekretærs interne kontrolkommission om FN's indsats i Sri Lanka af november 2012 vedrørende FN-aktioner i Sri Lanka i de sidste faser af krigen i Sri Lanka og dens eftervirkninger, som undersøgte grundene til, at det internationale samfund ikke formåede at beskytte civile imod de omfattende overtrædelser af humanitær ret og menneskerettighederne,
  - der henviser til erklæring af 31. august 2013 fra FN's menneskerettighedshøjkommissær Navi Pillay og til hendes rapport af 25. september 2013 til FN's Menneskerettighedsråd,
  - der henviser til rapporten fra den franske velgørenhedsorganisation »Action contre la faim« om henrettelsen i 2006 af 17 af dens lokalt ansatte i den nordlige by Muttur,
  - der henviser til den lokale EU-erklæring af 5. december 2012 om retsstatsprincippet i Sri Lanka ⁽³⁾,
  - der henviser til erklæringen af 18. januar 2013 fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Catherine Ashton, på vegne af EU om rigsretssagen mod den tidligere srilankanske højesteretspræsident Shirani Bandaranayake,
  - der henviser til mødet mellem Commonwealth-regeringschefer i Colombo for nylig og den britiske premierminister David Camerons opfordring til at foretage en uafhængig undersøgelse af påstandene om krigsforbrydelser,
  - der henviser til de konventioner, som Sri Lanka er part i, navnlig den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination, konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab, konventionen om barnets rettigheder, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder og konventionen mod korruption,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at den årtier lange konflikt mellem Sri Lankas regering og separatistbevægelsen De Tamilske Tigre (LTTE) i den nordlige del af landet afsluttedes i maj 2009, da De Tamilske Tigre led nederlag og overgav sig, og deres leder døde;

⁽¹⁾ EUT C 265 E af 30.9.2010, s. 29.

⁽²⁾ EUT C 377 E af 7.12.2012, s. 156.

⁽³⁾ http://eeas.europa.eu/delegations/sri_lanka/documents/press_corner/20121205_en.pdf

Torsdag den 12. december 2013

- B. der henviser til, at det skønnes, at hårde kampe i civile områder i konflikten sidste måneder resulterede i titusindvis af civile døde og sårede samt ca. 6 000 savnede;
- C. der henviser til, at FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, og Sri Lankas præsident, Mahinda Rajapaksa, den 23. maj 2009 underskrev en fælles erklæring, hvori den srilankanske regering indvilgede i at træffe foranstaltninger for at sikre ansvarliggørelse for påståede krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden i de afsluttende faser af den 26 år lange interne konflikt;
- D. der henviser til, at præsident Rajapaksa den 15. maj 2010 nedsatte en erfarings- og forsoningskommission (LLRC); der henviser til, at det store antal mennesker, der tilsyneladende er stået frem på eget initiativ for at tale med LLRC, illustrerer et stærkt ønske og behov for en national dialog om konflikten;
- E. der henviser til, at der ifølge rapporten af 26. april 2011 fra FN's ekspertpanel var troværdige rapporter om, at både regeringsstyrkerne og LTTE havde begået krigsforbrydelser i månederne op til maj 2009, hvor regeringsstyrkerne erklærede sejr over separatisterne;
- F. der henviser til, at den alvorlige karakter af påstandene i denne rapport og den fortsatte internationale kampagne for en præcis analyse af begivenhederne, herunder i tilknytning til det seneste Commonwealth-topmøde, understreger behovet for, at dette problem løses, før en varig forsoning kan opnås i Sri Lanka;
- G. der henviser til, at en landsdækkende folketælling nu er indledt i Sri Lanka med henblik på at foretage en pålidelig beregning af omfanget af og omstændighederne ved de civile dødsfald og personskader samt de materielle skader under konflikten i overensstemmelse med en central anbefaling i LLRC-rapporten;
- H. der henviser til, at en præsidentiel undersøgelseskommission blev nedsat i august 2013 for at undersøge og rapportere om forsvindinger i de nordlige og østlige provinser mellem 1990 og 2009;
- I. der henviser til, at Navi Pillay den 25. september 2013 opfordrede den srilankanske regering til at bruge tiden, indtil hun fremlægger sin rapport om Sri Lanka for FN's Menneskerettighedsråd på dets møde i marts 2014, »til at engagere sig i en troværdig national proces med konkrete resultater«, herunder »rettsfølgning af de ansvarlige«, da det internationale samfund i modsat fald har »pligt til at etablere sine egne undersøgelsesmekanismer«;
- J. der henviser til, at den interne kontrollkommission om FN's indsats i Sri Lanka i de sidste faser af krigen kom til den konklusion, at FN-institutionernes manglende evne til »at forfægte rettighederne for de mennesker, de er blevet bemyndiget til at bistå« ... »samlet udgjorde et svigt fra FN's side til at handle inden for rammerne af institutionelle mandater med henblik på at opfylde pligten til at beskytte«;
1. påskønner, at freden er genoprettet i Sri Lanka, hvilket er en stor lettelse for hele befolkningen, og anerkender den indsats, der er blevet foretaget af Sri Lankas regering med støtte fra det internationale samfund til at genopbygge infrastruktur og genbosætte hovedparten af landets 400 000 internt fordrevne;
  2. noterer sig de fremskridt, der er opnået med at nå 2015-målene, tresprogspolitikken — navnlig i forbindelse med undervisningen i singhalesisk, tamil og engelsk til offentligt ansatte — og beslutningen for nylig om en landsdækkende folketælling for at beregne de menneskelige og materielle tab som følge af borgerkrigen;
  3. glæder sig over det første valg nogensinde til provinsrådet i den nordlige provins, der blev afholdt den 21. september 2013, ved hvilket partiet Den Tamilske Nationale Alliance (TNA) vandt med et overvældende flertal;
  4. håber, at fredsdividenden vil give bonus og således yderligere styrke landets udviklingsdagsorden og giver dets borgere og det stigende antal udenlandske besøgende mulighed for at drage fuld fordel af det natur- og kulturpotentiale, det har at byde på; understreger, at langsigtet stabilitet kræver ægte forsoning med fuld deltagelse af de lokale befolkninger;

Torsdag den 12. december 2013

5. konstaterer med bekymring, at tilstedeværelsen af regeringens militære styrker i de tidligere konfliktområder stadig er betydelig, hvilket fører til krænkelse af menneskerettighederne, herunder land grabbing, idet der er mere end tusind verserende retssager, der involverer jordejere, der har mistet deres ejendom, samt bekymrende antal rapporterede seksuelle overfald og andre former for misbrug af kvinder, idet der mindes om, at de titusinder af krigsenker er særlig sårbare;
  6. roser den nationale plan for gennemførelsen af LLRC-anbefalingerne og opfordrer regeringen til at intensivere sine bestræbelser på fuldt ud at gennemføre anbefalingerne, nemlig at gennemføre troværdige undersøgelser af udbredte påstande om udenretslige drab og tvungne forsvindinger, at demilitarisere den nordlige del af Sri Lanka yderligere, at fuldføre uvildige mekanismer til bilæggelse af jordtvister, at revurdere tilbageholdelsespolitikker, at styrke tidligere uafhængige civile institutioner såsom politi, retsvæsen og menneskerettighedskommissionen samt at nå en langsigtet politisk løsning på den videre decentralisering af magten til provinserne; opfordrer til, at præsidentens undersøgelseskommission kommer til at omfatte forsvindinger, ikke kun i de nordlige og østlige provinser, men også i resten af landet;
  7. udtrykker stor bekymring over de fortsatte rapporter om intimidering og krænkelse af menneskerettighederne (herunder af sikkerhedsstyrkerne), udenretslige henrettelser, tortur og krænkelse af ytrings-, forenings- og forsamlingsfriheden, såvel som repressalier mod menneskerettighedsforkæmpere, medlemmer af civilsamfundet og journalister, trusler mod retsvæsenets uafhængighed og retsstatsprincippet samt diskrimination på grundlag af religion eller tro; opfordrer Sri Lankas regering til at træffe de nødvendige foranstaltninger;
  8. Glæder sig over regeringens seneste tiltag om at undersøge regeringsstyrkernes påståede drab på 17 lokale nødhjælpsarbejdere fra den franske velgørenhedsorganisation »Action contre la faim« i den nordlige by Muttur samt drabet på fem unge i Trincomalee i 2006; opfordrer indtrængende myndighederne til at gøre alt i deres magt for at bringe de ansvarlige for massakrerne for en domstol;
  9. opfordrer indtrængende den srilankanske regering til at handle på de opfordringer til ansvarliggørelse for de påståede krænkelse af internationale menneskerettigheder og den humanitære folkeret under krigen ved at iværksætte en uafhængig og troværdig undersøgelse af de påståede krænkelse inden marts 2014 og mener, at FN i modsat fald bør indlede en international undersøgelse;
  10. opfordrer Sri Lankas regering til at udarbejde en effektiv vidnebeskyttelseslov, så vidner til sådanne forbrydelser får tilstrækkelig beskyttelse;
  11. roser de minerydningsaktiviteter, som Sri Lankas hær og internationale ngo'er såsom Halo Trust har gennemført, og anerkender de betydelige midler fra EU og den yderligere finansiering, Det Forenede Kongerige har bebudet; opfordrer indtrængende den srilankanske regering og de væbnede styrker, sammen med EU og dets medlemsstater, til at fortsætte med at stille de nødvendige ressourcer til rådighed til yderligere rydning af landminer, som udgør en alvorlig hindring for rehabiliteringen og den økonomiske genopbygning; opfordrer endnu en gang Sri Lanka til at tiltræde Ottawa-mineforbudstraktaten;
  12. konstaterer med bekymring, at ifølge Europols nylige »rapport om situationen og udviklingen med hensyn til terrorisme i Europa« er LTTE, som har foretaget vilkårlige terrorangreb før, stadig aktive på internationalt plan;
  13. opfordrer FN og dets medlemsstater til omhyggeligt at analysere det internationale samfunds svigt i Sri Lanka og til at træffe passende foranstaltninger for at sikre, at hvis en lignende situation skulle opstå i fremtiden, vil FN kunne opnå meget højere standarder, hvad angår beskyttelse og humanitært ansvar;
  14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, FN's Menneskerettighedsråd samt regeringen og parlamentet i Sri Lanka.
-

Tirsdag den 10. december 2013

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2013)0550

Rapporter om undersøgelsesrejser med henblik på undersøgelse af andragender (fortolkning af forretningsordenens artikel 202, stk. 5)**Europa-Parlamentets afgørelse af 10. december 2013 om rapporter om undersøgelsesrejser med henblik på undersøgelse af andragender (fortolkning af forretningsordenens artikel 202, stk. 5) (2013/2258(REG))**

(2016/C 468/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til skrivelse af 26. november 2013 fra formanden for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,
- der henviser til forretningsordenens artikel 211,

1. vedtager at vedføje følgende fortolkning til artikel 202, stk. 5:

»Undersøgelsesrejser og rapporter om disse rejser har alene til formål at give udvalget de nødvendige oplysninger til, at det kan foretage en viderebehandling af andragendet. Sådanne rapporter udarbejdes på eneansvar af rejsedeltagerne, der skal søge at nå til enighed. I mangel af sådan enighed skal rapporten anføre de forskellige opfattelser af faktiske forhold eller vurderinger. Rapporten forelægges udvalget til godkendelse ved en enkelt afstemning, medmindre formanden, hvis det er hensigtsmæssigt, erklærer, at ændringsforslag kan fremsættes til dele af rapporten. Artikel 52 finder hverken direkte eller tilsvarende anvendelse på disse rapporter. Rapporter, der ikke er godkendt af udvalget, forelægges ikke for formanden.«;

2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

Tirsdag den 10. december 2013

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2013)0519

Programmet for retlige anliggender for perioden 2014 til 2020 ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om programmet for retlige anliggender for perioden 2014 til 2020 (COM(2011)0759 — C7-0439/2011 — 2011/0369(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0759),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 81, stk. 1 og 2, artikel 82, stk. 1, og artikel 84 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0439/2011),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 11. juli 2012 ⁽¹⁾,
  - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 18. juli 2012 ⁽²⁾,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 6. november 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til de fælles drøftelser mellem Retsudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, jf. forretningsordenens artikel 51,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender samt udtalelser fra Budgetudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0396/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 299 af 4.10.2012, s. 103.

⁽²⁾ EUT C 277 af 13.9.2012, s. 43.

Tirsdag den 10. december 2013**P7_TC1-COD(2011)0369**

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om oprettelse af et program for retlige anliggender for perioden 2014 til 2020

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 1382/2013).

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0520

Programmet for rettigheder og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020 ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om programmet for rettigheder og unionsborgerskab for perioden 2014-2020 (COM(2011)0758 — C7-0438/2011 — 2011/0344(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0758),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 19, stk. 2, artikel 21, stk. 2, artikel 114, 168, 169 og 197 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0438/2011),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 26. april 2012 ⁽¹⁾,
  - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 18. juli 2012 ⁽²⁾,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 6. november 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Budgetudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Retsudvalget, Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og Udvalget for Andragender (A7-0397/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0344

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om oprettelse af et program for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 1381/2013).

⁽¹⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 108.

⁽²⁾ EUT C 277 af 13.9.2012, s. 43.

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0521

Autonome handelspræferencer for Republikken Moldova ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 55/2008 om indførelse af autonome handelspræferencer for Republikken Moldova (COM(2013)0678 — C7-0305/2013 — 2013/0325(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/35)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0678),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 207, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0305/2013),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 5. december 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel (A7-0422/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2013)0325

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 55/2008 om indførelse af autonome handelspræferencer for Republikken Moldova

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 1384/2013).

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0522

Fiskeripartnerskabsaftalen mellem EU og Marokko: protokollen om fastsættelse af fiskerimuligheder og finansielle modydelse ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko (14165/2013 — C7-0415/2013 — 2013/0315(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 468/36)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (14165/2013),
  - der henviser til udkast til protokol mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko (14162/2013),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), samt stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0415/2013),
  - der henviser til sin beslutning af 14. december 2011 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 14. december 2011 om den fremtidige protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Budgetudvalget (A7-0417/2013),
1. godkender indgåelsen af protokollen,
  2. gør opmærksom på Parlamentets ret til at blive holdt punktligt og fuldt informeret om anvendelsen af protokollen og resultaterne heraf og insisterer derfor endnu en gang på, at repræsentanter for Europa-Parlamentet bør have mulighed for at deltage som observatører i møder i det fælles udvalg, jf. artikel 10 i fiskeriaftalen; opfordrer desuden til, at Parlamentet forsynes med dokumentation vedrørende retningslinjer, målsætninger og indikatorer for kapitlet om støtte til fiskerisektoren i Marokko samt med al information, der er nødvendig for at kunne føre det fornødne tilsyn med alle aspekter af protokollens artikel 6, inklusive den endelige rapport, som Marokko skal forelægge om gennemførelsen af sektorstøtteprogrammet; gentager sin anmodning til Kommissionen om at forelægge Europa-Parlamentet en fuldstændig rapport om resultaterne og anvendelsen af den nuværende protokol, inden der indledes forhandlinger om en ny protokol;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Kongeriget Marokkos regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 155.

⁽²⁾ EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 8.

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0523

Den Internationale Arbejdsorganisations 1990-konvention vedrørende sikkerhed i forbindelse med anvendelse af kemikalier på arbejdspladsen ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om udkast til Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations 1990-konvention vedrørende sikkerhed i forbindelse med anvendelse af kemikalier på arbejdspladsen (konvention nr. 170) (11463/2013 — C7-0236/2013 — 2012/0320(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 468/37)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (11463/2013),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 114, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 8, første afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0236/2013),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og 90, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0400/2013),
1. godkender udkastet til Rådets afgørelse;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0524

Ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil, til supplerende af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (12324/2013 — C7-0379/2013 — 2013/0083(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 468/38)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12324/2013),
  - der henviser til protokollen om ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil, til supplerende af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet,
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 114, stk. 1, artikel 207 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0379/2013),
  - der henviser til Stockholmprogrammet og handlingsplanen for gennemførelse heraf ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 12. september 2013 om den anden årsrapport om gennemførelsen af strategien for EU's indre sikkerhed ⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2013 om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge: henstillinger om foranstaltninger og initiativer (endelig betænkning) ⁽³⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0359/2013),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Europol og Eurojust.

⁽¹⁾ COM(2010)0171.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0384.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0444.

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0525

Aftale mellem EU og Kina om ændring af indrømmelserne i Bulgariens og Rumæniens lister i tilslutning til deres tiltrædelse af EU ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Folkerepublikken Kina i henhold til artikel XXIV, stk. 6, og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne i Republikken Bulgariens og Rumæniens lister i tilslutning til deres tiltrædelse af Den Europæiske Union (16112/2012 — C7-0285/2013 — 2012/0304(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 468/39)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (16112/2012),
  - der henviser til udkast til aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Folkerepublikken Kina i henhold til artikel XXIV, stk. 6 og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og handel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne i Republikken Bulgariens og Rumæniens lister i tilslutning til deres tiltrædelse af Den Europæiske Union (16118/2012),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 4, første afsnit, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0285/2013),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel og udtalelse fra Udenrigsudvalget (A7-0332/2013),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Folkerepublikken Kinas regeringer og parlamenter.
-

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0526

Import af oksekød fra dyr, der ikke er behandlet med visse væksthormoner, og den af USA anvendte forhøjede told for visse produkter fra Den Europæiske Union ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af et revideret aftalememorandum med Amerikas Forenede Stater om import af oksekød fra dyr, der ikke er behandlet med visse væksthormoner, og den af USA anvendte forhøjede told for visse produkter fra Den Europæiske Union (14374/2013 — C7-0377/2013 — 2013/0324(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 468/40)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (14374/2013),
  - der henviser til udkast til det reviderede aftalememorandum med Amerikas Forenede Stater om import af oksekød fra dyr, der ikke er behandlet med visse væksthormoner, og den af USA anvendte forhøjede told for visse produkter fra Den Europæiske Union (14375/2013),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 4, første afsnit, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0377/2013),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel og udtalelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A7-0427/2013),
1. godkender indgåelsen af det reviderede aftalememorandum;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Amerikas Forenede Staters regeringer og parlamenter
-

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0527

Fiskeripartnerskabsaftale mellem EU og Elfenbenskysten: protokol om fastsættelse af fiskerimuligheder og den finansielle modydelse ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Elfenbenskysten (2013-2018) (08701/2013 — C7-0216/2013 — 2013/0102(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 468/41)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (08701/2013),
  - der henviser til udkast til protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Elfenbenskysten (2013-2018) (08699/2013),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0216/2013),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Budgetudvalget (A7-0416/2013),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
  2. opfordrer Kommissionen til at give Europa-Parlamentet relevante oplysninger om møderne i Den Blandede Komité som fastsat i artikel 9 i aftalen, især de dertil hørende mødeprotokoller og konklusioner, sammen med en årsrapport om resultaterne af den praktiske gennemførelse af det flerårige sektorstøtteprogram, som der henvises til i artikel 3 i protokollen; opfordrer endvidere Kommissionen til i protokollens sidste gyldighedsår og før åbningen af forhandlinger om dens fornyelse at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en efterfølgende vurderingsrapport, der indeholder en cost-benefit-analyse af gennemførelsen af protokollen;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Elfenbenskystens regeringer og parlamenter.
-

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0528

Import af visse fiskevarer til De Kanariske Øer i perioden 2014-2020 *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om forslag til Rådets forordning om åbning og forvaltning af autonome EU-toldkontingenter for import af visse fiskevarer til De Kanariske Øer i perioden 2014-2020 (COM(2013)0552 — C7-0262/2013 — 2013/0266(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2016/C 468/42)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2013)0552),
  - der henviser til artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0262/2013),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A7-0415/2013),
1. godkender Kommissionens forslag;
  2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
  4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0529

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen — ansøgning EGF/2013/001 FI/Nokia, Finland

Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2013/001 FI/Nokia, Finland) (COM(2013)0707 — C7-0359/2013 — 2013/2264(BUD))

(2016/C 468/43)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0707 — C7-0359/2013),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (IIA af 17. maj 2006) ⁽¹⁾, særlig punkt 28,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF-forordningen) ⁽²⁾,
- der henviser til trepartsproceduren, jf. punkt 28 i IIA af 17. maj 2006,
- der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0411/2013),
- A. der henviser til, at Unionen har indført lovgivnings- og budgetinstrumenter for at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af følgerne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstre, med henblik på at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet;
- B. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, vedtaget på samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF);
- C. der henviser til, at Finland indsendte ansøgning EGF/2013/001 FI/Nokia om økonomisk støtte fra EGF som følge af 4 509 afskedigelser hos Nokia, hvoraf 3 719 arbejdstagere er tiltænkt støtte gennem EGF-samfinansierede foranstaltninger, i referenceperioden fra den 1. august 2012 til den 30. november 2012;
- D. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i EGF-forordningen;
- 1. er enig med Kommissionen i, at betingelserne i artikel 2, litra a), i EGF-forordningen er opfyldt, og at Finland således er berettiget til økonomisk støtte i henhold til denne forordning;
- 2. bemærker, at de finske myndigheder indsendte ansøgningen om støtte fra Globaliseringsfonden den 1. februar 2013, og at Kommissionen fremlagde sin vurdering af ansøgningen den 16. oktober 2013; beklager den lange sagsbehandlingstid og ønsker oplyst, hvorfor det tog otte måneder at evaluere netop denne ansøgning, hvorimod en ansøgning vedrørende Nokia i Salo fra 2012 blev evalueret på tre måneder;

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 10. december 2013

3. mener, at afskedigelserne hos Nokia plc, Nokia Siemens Networks og hos 30 af dens leverandører og underleverandører i mobiltelefonsektoren kan kædes sammen med gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, som kan tilskrives globaliseringen, navnlig overflytningen af funktioner inden for sektoren til tredjelande og nedgangen i Nokias markedsandel for almindelige mobiltelefoner og smartphones;
4. bemærker, at Nokia Finland (Salo-området) allerede var genstand for omfattende afskedigelser i 2012 (EGF/2012/006 FI/Nokia Salo), og at denne nye bølge bringer antallet af berørte Nokia-ansatte op på mere end 6 000, hvilket udgør en stor udfordring for de berørte lokaliteter samt for Finlands økonomi som helhed;
5. beklager det faktum, at afskedigelserne hos Nokia har deres oprindelse i Nokias forretningsbeslutning om at flytte sine produktionsanlæg til Asien og er en del af en plan om at nedbringe det samlede antal arbejdspladser inden for Nokia-koncernen med 17 000 ansatte inden udgangen af 2013; bemærker, at denne beslutning har ført til, at EGF er blevet anvendt tre gange til støtte for 6 138 Nokia-ansatte;
6. minder om, at EGF allerede har været til gavn for 1 337 ansatte, der blev afskediget som resultat af Nokias flytning fra Tyskland til Rumænien i 2008; bemærker, at EGF nu fem år senere anvendes for fjerde gang i forbindelse med afskedigelser i Nokia;
7. glæder sig over, at de finske myndigheder påbegyndte implementeringen af den samordnede pakke af individualiserede tilbud, da afskedigelserne gik i gang den 1. august 2012, for at hjælpe de ansatte, før de holdt op med at arbejde for Nokia;
8. bemærker, at den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal samfinansieres, omfatter foranstaltninger til 3 719 afskedigede arbejdstagers tilbagevenden til arbejdsmarkedet, såsom vejledning og andre forberedende foranstaltninger, videreuddannelse og omskoling, fremme af iværksætteri og tjenesteydelser for nye iværksættere, støtte til iværksættelse af selvstændige virksomhedsaktiviteter, mobilitetsstøtte, arbejdsformidling på kontakstedet, løntilskud og virksomhedsbaseret dataindsamlingsystem;
9. glæder sig over, at pakken indeholder innovative tiltag såsom Protomo — en matchservice for nystartede virksomheder;
10. bemærker, at de finansielle ydelser, der skal dækkes af EGF, er begrænsede, og at størstedelen af støtten vil blive afsat til uddannelse og iværksætteri;
11. glæder sig over, at arbejdsmarkedets parter, dvs. Rådet for Finske Industrielle Fagforeninger (f.eks. fagforeningen Pro, fagforeningen for finske metalarbejdere) blev hørt om forberedelsen af EGF-ansøgningen, og at en politik for ligestilling mellem mænd og kvinder såvel som princippet om ikke-forskelsbehandling vil blive holdt i hævd på de forskellige stadier af gennemførelsen af og ved adgangen til EGF;
12. glæder sig over, at afskedigelserne og forberedelsen af den samordnede pakke af individualiserede tilbud bliver varetaget af en engageret arbejdsgruppe, der udgøres af arbejdsmarkedsparterne (herunder Nokia repræsentanter) og regionale myndigheder;
13. minder om vigtigheden af at forbedre alle arbejdstagers beskæftigelsesegnethed ved hjælp af tilpassede uddannelsestilbud og anerkendelse af færdigheder og kompetencer opnået gennem hele arbejdstagerens arbejdsliv; forventer, at uddannelsestilbuddene i den samordnede pakke ikke blot tilpasses de afskedigede arbejdstagers behov, men også det faktiske erhvervsklima;
14. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres gennem EGF, omfatter oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene; understreger, at de finske myndigheder bekræfter, at de støtteberettigede foranstaltninger ikke modtager støtte fra andre EU-finansieringsinstrumenter; gentager sin opfordring til Kommissionen om at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i sine årsberetninger for at sikre fuld overholdelse af de eksisterende forordninger og sikre, at der ikke kan finde nogen overlappning sted mellem EU-finansierede tjenester;

Tirsdag den 10. december 2013

15. anmoder de involverede institutioner om at yde den nødvendige indsats for at forbedre de proceduremæssige bestemmelser for at fremskynde anvendelsen af EGF; bifalder den forbedrede procedure, som Kommissionen har indført efter Parlamentets anmodning om at fremskynde frigivelsen af støtte, og som har til formål at sikre, at Kommissionens vurdering af, hvorvidt EGF-ansøgningen opfylder kriterierne for støtteberettigelse, forelægges budgetmyndigheden sammen med forslaget om at anvende EGF; håber, at der vil blive foretaget yderligere procedureforbedringer i den nye forordning om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020), og at EGF vil blive gjort mere effektiv, gennemsigtig og synlig;
16. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen skal sikres, at EGF støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers tilbagevenden til stabil beskæftigelse; understreger endvidere, at EGF-støtte udelukkende må finansiere aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, der fører til varig, langsigtet beskæftigelse; gentager, at støtte fra EGF ikke må erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
17. glæder sig over den aftale, der er indgået i Rådet om i EGF-forordningen for perioden 2014-2020 at genindføre kriseanvendelseskriteriet, der gør det muligt også at yde økonomisk støtte til arbejdstagere, der er blevet arbejdsløse som følge af den nuværende finansielle og økonomiske krise, ud over dem, som har mistet deres arbejde som følge af ændringer i verdenshandelsmønstrene;
18. godkender den afgørelse, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
19. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
20. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE**

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budget-disciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2013/001 FI/Nokia, Finland)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse 2013/788/EU).

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0530

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen — ansøgning EGF/2013/003 DE/First Solar, Tyskland

Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2013/003 DE/First Solar, Tyskland) (COM(2013)0706 — C7-0358/2013 — 2013/2263(BUD))

(2016/C 468/44)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0706 — C7-0358/2013),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-forordningen),
- der henviser til trepartsproceduren fastsat i punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006,
- der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0408/2013),
- A. der henviser til, at Unionen har indført lovgivnings- og budgetinstrumenter for at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af følgerne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstre, med henblik på at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet;
- B. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, vedtaget på samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF);
- C. der henviser til, at Tyskland indsendte ansøgning EGF/2013/003 DE/First Solar om finansiel støtte fra EGF som følge af 959 afskedigelser i First Solar Manufacturing GmbH, hvoraf 875 arbejdstagere er tiltænkt støtte gennem EGF-samfinansierede foranstaltninger, i referenceperioden 15. november 2012 til den 15. marts 2013;
- D. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i EGF-forordningen;
- 1. er enig med Kommissionen i, at betingelserne for økonomisk støtte der er fastsat i artikel 2, litra a), i EGF-forordningen er opfyldt, og at Tyskland derfor er berettiget til finansiel støtte i henhold til denne forordning;
- 2. bemærker, at de tyske myndigheder indsendte ansøgningen om finansiel støtte fra EGF den 12. april 2013, og at Kommissionens vurdering forelå den 16. oktober 2013; glæder sig over den hurtige evalueringsperiode på seks måneder;

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 10. december 2013

3. bemærker, at afskedigelserne i First Solar Manufacturing GmbH medførte en øjeblikkelig stigning i arbejdsløshedsprocenten på 4 procentpoint, mens det berørte område (delstaten Brandenburg) allerede lider under en arbejdsløshedsprocent, som ligger over middel (11,3 % i forhold til et nationalt gennemsnit på 7,4 % i februar 2013);
4. er af den opfattelse, at afskedigelserne i First Solar Manufacturing GmbH, som beskæftiger sig med produktion af solenergi, er forbundet med store strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, idet der henvises til opbygningen af en enorm overkapacitet inden for solcellemoduler i Kina, samtidig med at efterspørgselen er faldet på verdensplan, hvilket har medført et prisfald på omkring 40 % i forhold til de tidligere år, der tillige har forårsaget en lukning af to fabrikker i 2013;
5. bemærker, at de pågældende afskedigelser er et led i en omfattende omstruktureringsplan, som skar den samlede arbejdsstyrke i First Solar Manufacturing GmbH ned med 30 %, med henblik på at reducere selskabets samlede produktionskapacitet, hvilket resulterede i en lukning af de to anlæg, som er beliggende i Tyskland; understreger den merværdi, som EGF skaber, når der er tale om at reagere på afskedigelser, som sker som en konsekvens af uforudsete markedsændringer, der skyldes globaliseringen;
6. glæder sig over, at de tyske myndigheder for at sikre arbejdstagerne en hurtig hjælp besluttede at sætte de individualiserede tilbud til de berørte arbejdstagere i værk den 1. januar 2013 længe før den endelige afgørelse om bevilling af EGF-støtte til den foreslåede samordnede pakke; bemærker, at de afskedigede arbejdstagere også har nydt godt af ESF-støtte inden deltagelsen i EGF-foranstaltningerne; glæder sig over, at de tyske myndigheder har bekræftet, at der er truffet de nødvendige forholdsregler til at forebygge dobbeltfinansiering med EU-midler;
7. noterer sig, at den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal samfinansieres, indeholder foranstaltninger til at få 875 arbejdstagere i beskæftigelse igen via uddannelseskurser til erhvervelse af kvalifikationer, workshops og peergrupper, ledsageforanstaltninger og jobsøgning i udlandet, grundig iværksætterrådgivning, jobsøgning, aktiveringspræmie, opfølgning og efterbehandling samt dagpenge;
8. bemærker, at mere end halvdelen af EGF-støtten vil blive anvendt til understøttelse, idet det er meningen, at 875 arbejdstagere i løbet af deres aktive deltagelse i foranstaltningerne skal modtage en kortfristet understøttelse (anslåede udgifter 2 714 EUR pr. arbejdstager i over ni måneder); bemærker endvidere, at ansøgningen dækker et fast beløb på 1 869 EUR, der gives som et aktiveringstillæg til 200 arbejdstagere, som efter foranstaltningernes afslutning hurtigt finder et job uden yderligere bistand;
9. minder om, at EGF-støtten primært bør afsættes til jobsøgning og uddannelsesprogrammer i stedet for at bidrage direkte til kontantydelse; mener, at hvis sådanne ydelser medtages i pakken, bør de være af supplerende karakter og bør aldrig erstatte ydelser, som det påhviler medlemsstaterne eller virksomhederne at gennemføre i henhold til national ret eller kollektive overenskomster; understreger i denne sammenhæng, at den nye EGF-forordning for 2014-2020 vil begrænse de finansielle ydelser, som kan omfattes af pakken, til højst 35 % af udgifterne til foranstaltningerne, og at en uforholdsmæssig andel af ydelser ikke vil blive gentaget under den nye forordning;
10. glæder sig over, at arbejdsmarkedets parter har vedtaget en social omstillingsplan for afskedigelserne i First Solar Manufacturing GmbH, og at et transferselskab vil udforme og styre den samordnede pakke af individualiserede tilbud; bemærker, at transferselskabets aktiviteter i de første seks måneder finansieres af First Solar Manufacturing GmbH og af ESF via ESF's føderale program, samt at dets ydelser vil blive udvidet til at omfatte nye foranstaltninger finansieret af EGF; bemærker, at en politik for ligestilling mellem mænd og kvinder såvel som princippet om ikke-forskelsbehandling vil blive holdt i hævd på de forskellige stadier af gennemførelsen af og ved adgangen til EGF
11. minder om vigtigheden af at forbedre alle arbejdstageres beskæftigelsesegnethed ved hjælp af tilpassede uddannelsestilbud og anerkendelse af færdigheder og kompetencer opnået gennem hele arbejdstagerens arbejdsliv; forventer, at uddannelsestilbuddene i den samordnede pakke ikke blot tilpasses de afskedigede arbejdstageres behov, men også det faktiske erhvervsklima;
12. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres gennem EGF, omfatter oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres af de europæiske strukturfondene; understreger, at de tyske myndigheder bekræfter, at de støtteberettigede foranstaltninger ikke modtager støtte fra andre EU-finansieringsinstrumenter; gentager sin opfordring til Kommissionen om at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i sine årsberetninger for at sikre fuld overholdelse af de eksisterende forordninger og sikre, at der ikke kan finde nogen overlapning sted mellem EU-finansierede tjenester;

Tirsdag den 10. december 2013

13. anmoder de involverede institutioner om at yde den nødvendige indsats for at forbedre de proceduremæssige bestemmelser for at fremskynde anvendelsen af EGF; bifalder den forbedrede procedure, som Kommissionen har indført efter Parlamentets anmodning om at fremskynde frigivelsen af støtte, og som har til formål at sikre, at Kommissionens vurdering af, hvorvidt en EGF-ansøgning opfylder kriterierne for støtteberettigelse, forelægges budgetmyndigheden sammen med forslaget om at anvende EGF; håber, at yderligere forbedringer af proceduren vil blive indarbejdet i den nye EGF-forordning (2014-2020), og at EGF vil blive gjort mere effektiv, gennemsigtig og synlig;

14. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen skal sikres, at EGF støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers tilbagevenden til stabil beskæftigelse; understreger endvidere, at EGF-støtte udelukkende må finansiere aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, der fører til varig, langsigtet beskæftigelse; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden hverken må erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;

15. glæder sig over den aftale, der er indgået i Rådet om i EGF-forordningen for perioden 2014-2020 at genindføre kriseanvendelseskriteriet, der gør det muligt også at yde økonomisk støtte til arbejdstagere, der er blevet arbejdsløse som følge af den nuværende finansielle og økonomiske krise, ud over dem, som har mistet deres arbejde som følge af ændringer i verdenshandelsmønstrene;

16. godkender den afgørelse, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;

17. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;

18. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2013/003 DE/First Solar, Tyskland)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse 2013/789/EU).

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0531

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til globaliseringen (ansøgning EGF/2012/011 DK/Vestas, Danmark)

Europa-Parlamentets beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2012/011 DK/Vestas, Danmark) (COM(2013)0703 — C7-0357/2013 — 2013/2262(BUD))

(2016/C 468/45)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0703 — C7-0357/2013),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-forordningen),
- der henviser til trepartsproceduren, jf. punkt 28 i IIA af 17. maj 2006,
- der henviser til skrivelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0410/2013),
- A. der henviser til, at Unionen har indført lovgivnings- og budgetinstrumenter med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, med det formål at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet;
- B. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, vedtaget på samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF);
- C. der henviser til, at Danmark indsendte ansøgning EGF/2012/011 DK/Vestas om finansiel støtte fra EGF som følge af 611 afskedigelser i Vestas Group, hvoraf 611 arbejdstagere er tiltænkt støtte gennem EGF-samfinansierede foranstaltninger, i referenceperioden fra den 18. september 2012 til den 18. december 2012;
- D. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i EGF-forordningen;
- 1. er enig med Kommissionen i, at betingelserne fastsat i artikel 2, litra a), i EGF-forordningen er opfyldt, og at Danmark derfor er berettiget til finansiel støtte i henhold til nævnte forordning;

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 10. december 2013

2. bemærker, at de danske myndigheder indsendte ansøgningen om støtte fra Globaliseringsfonden den 21. december 2012, og at Kommissionen fremlagde sin vurdering af ansøgningen den 16. oktober 2013; bemærker, at vurderingen af denne ansøgning tog meget længere tid end den Vestas-ansøgning, som blev indsendt af Danmark i maj 2012;

3. mener, at afskedigelserne i Vestas Group vedrørende vindmølleproduktion, er forbundet med store strukturændringer i verdenshandelen som følge af globalisering, navnlig en stagnation i efterspørgslen på vindmølleinstallationer i Unionen og en vækst af markedet i Asien, kinesiske vindmølleproducenters indtræden på EU-markedet med mere konkurrencedygtige priser og en væsentlig reduktion af EU-markedets andel af den samlede kapacitet fra 66 % i 2006 til 27,5 % i 2012 ⁽¹⁾;

4. er desuden af den opfattelse, at Unionens vindenergimarked tegner til at vokse yderligere gennem fortsat fremme af vedvarende energikilder på EU-plan, hvilket vil skabe efterspørgsel hos Unionens vindmølleindustri og tilknyttede industrier; påpeger i denne forbindelse de obligatoriske nationale mål for anvendelsen af vedvarende energi i 2020; udtrykker derfor bekymring over netop denne udflytning og peger på de risici, der er forbundet med import af asiatisk producerede vindmøller til det EU-markedet;

5. bemærker, at de pågældende afskedigelser er en direkte følge af den strategiske beslutning, som Vestaskoncernen tog i november 2011, om at omorganisere sin struktur og være tættere på sine kunder på de regionale markeder, navnlig i Kina; bemærker, at det berørte område Ringkøbing-Skjern investerede betydeligt i infrastruktur for at tiltrække en innovativ virksomhed som Vestaskoncernen, og at Vestas' beslutning sætter området i en vanskelig situation;

6. bemærker, at Vestas Group allerede var ramt af omfattende afskedigelser i 2009-2010, og, at tallet for berørte Vestas-ansatte med en ny bølge fra 2012 kommer op på ca. 2 000, hvilket udgør en stor udfordring for de berørte kommuner, der allerede er ramt af en hastig vækst i arbejdsløsheden ⁽²⁾;

7. bemærker, at dette er den tredje EGF-sag, der involverer virksomheden Vestas Group, og den fjerde EGF-sag i vindmøllesektoren (EGF/2010/003 DK/Vestas ⁽³⁾), EGF/2010/022 DK/LM Glasfiber ⁽⁴⁾ og EGF/2010/017 DK/Midtjylland Maskinsektoren ⁽⁵⁾);

8. glæder sig over, at de danske myndigheder for at sikre arbejdstagerne en hurtig hjælp besluttede at sætte de individualiserede tilbud til de berørte arbejdstagere i værk den 1. marts 2013 længe før den endelige afgørelse om bevilling af EGF-støtte til den foreslåede samordnede pakke;

9. bemærker, at den samordnede pakke af individualiserede tjenester, der skal medfinansieres, omfatter foranstaltninger til at få de 611 afskedigede arbejdstagere tilbage i beskæftigelse, bl.a. rådgivning, mentorordninger og coaching, individualiserede målrettede uddannelsespakker (tværkulturelle kurser, sprogkurser, iværksætteruddannelse, standardkurser og uddannelsesprogrammer), iværksætterstøtte, foranstaltninger for personer over 55 år med særlige mentorordninger og genplacering samt opholdsudgifter;

10. glæder sig over, at arbejdstagerne vil følge individualiserede målrettede uddannelsespakker, der opfylder deres behov, som blev defineret i rådgivnings- og coachingfasen;

11. glæder sig over, at den samordnede pakke indeholder foranstaltninger med særlige mentor- og genplaceringsordninger for personer, der er 55 år eller ældre, og som forventes at opleve yderligere vanskeligheder med at finde et nyt arbejde på grund af deres alder;

12. bemærker, at pakken indeholder betydelige finansielle incitamenter til oprettelse af egen virksomhed (op til 25 000 EUR), som nøje vil blive gjort betinget af deltagelse i iværksætterkurser og overvågning ved slutningen af EGF-projektet;

⁽¹⁾ 'World Wind Energy association' *The World Wind Energy Association 2012 Annual Report*, Bonn, maj 2013. http://www.wwindea.org/webimages/WorldWindEnergyReport2012_final.pdf

⁽²⁾ www.dst.dk

⁽³⁾ COM(2012)0502 — afgørelse 2012/731/EU (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 19).

⁽⁴⁾ COM(2011)0258 — afgørelse 2011/469/EU (EUT L 195 af 27.7.2011, s. 53).

⁽⁵⁾ COM(2011)0421 — afgørelse 2011/725/EU (EUT L 289 af 8.11.2011, s. 31).

Tirsdag den 10. december 2013

13. beklager dog, at mere end halvdelen af EGF-støtten vil blive brugt til kontantydelse, idet alle arbejdstagere forventes at modtage dagpenge, som anslås til at være ca. 10 400 EUR pr. arbejdstager;

14. minder om, at EGF-støtten primært bør afsættes til jobsøgning og uddannelsesprogrammer i stedet for at bidrage direkte til kontantydelse; bemærker, at sådan støtte, hvis den medtages i pakken, bør være af supplerende karakter og aldrig bør erstatte ydelser, som det påhviler medlemsstaterne eller virksomhederne at gennemføre i henhold til national ret eller kollektive overenskomster; understreger i denne forbindelse, at den nye EGF-forordning for perioden 2014-2020 vil indføre et loft for kontantydelse, som ikke må udgøre mere end 35 % af udgifterne til pakken, og at en uproportional andel af ydelser ikke vil blive gentaget i den nye forordning;

15. glæder sig over, at arbejdsmarkedets parter, herunder fagforeninger, blev hørt under forberedelsen af EGF-ansøgningen, og at en politik for lighed mellem mænd og kvinder såvel som princippet om ikkeforskelsbehandling vil blive holdt i hævd på de forskellige stadier af gennemførelsen og ved adgangen til EGF;

16. minder om vigtigheden af at forbedre alle arbejdstageres beskæftigelsesegnethed ved hjælp af tilpassede uddannelsestilbud og anerkendelse af færdigheder og kompetencer opnået gennem hele arbejdstagerens arbejdsliv; forventer, at uddannelsestilbuddene i den samordnede pakke ikke blot skræddersys til de afskedigede arbejdstageres behov, men også til det faktiske erhvervsklima;

17. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tjenester, der skal finansieres gennem EGF, omfatter oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres af de europæiske strukturfonde; understreger, at de danske myndigheder bekræfter, at de støtteberettigede foranstaltninger ikke får støtte fra andre af Unionens finansielle instrumenter; gentager sin opfordring til Kommissionen om at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i sine årsberetninger for at sikre fuld overholdelse af de eksisterende forordninger og sikre, at der ikke kan finde nogen overlapning sted mellem EU-finansierede tjenester;

18. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at forbedre de proceduremæssige ordninger for at fremskynde anvendelsen af EGF; bifalder den forbedrede procedure, som Kommissionen har indført efter Parlamentets anmodning om at fremskynde frigivelsen af støtte, og som har til formål at sikre, at Kommissionens vurdering af, hvorvidt ansøgningen opfylder kriterierne for støtteberettigelse, forelægges budgetmyndigheden sammen med forslaget om at anvende EGF; håber, at yderligere forbedringer af proceduren vil blive indarbejdet i den nye EGF-forordning (2014-2020), og at EGF vil blive gjort mere effektiv, gennemsigtig og synlig;

19. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at EGF støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers tilbagevenden til stabil beskæftigelse; understreger endvidere, at EGF-støtte udelukkende må finansiere aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, der fører til varig, langsigtet beskæftigelse; gentager, at støtte fra EGF hverken må erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;

20. glæder sig over den aftale, der er indgået i Rådet om i EGF-forordningen for perioden 2014-2020 at genindføre kriseanvendelseskriteriet, der gør det muligt også at yde økonomisk støtte til arbejdstagere, der er blevet arbejdsløse som følge af den nuværende finansielle og økonomiske krise, ud over dem, som har mistet deres arbejde som følge af ændringer i verdenshandelsmønstrene;

21. godkender den afgørelse, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;

22. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;

23. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 10. december 2013

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2012/011 DK/Vestas, Danmark)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse 2013/787/EU).

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0537

Den fælles fiskeripolitik ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (12007/3/2013 — C7-0375/2013 — 2011/0195(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2016/C 468/46)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (12007/3/2013 — C7-0375/2013),
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 28. marts 2012 ⁽¹⁾,
  - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 4. marts 2012 ⁽²⁾,
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM (2011)0425),
  - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 72,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Fiskeriudvalget (A7-0409/2013),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
  2. godkender Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring og Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
  3. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
  4. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  5. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING**Erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet om dataindsamling**

Europa-Parlamentet og Rådet anmoder Kommissionen om at fremskynde vedtagelsen af et forslag til ændring af Rådets forordning (EU) nr. 199/2008, for at principper og målsætninger for dataindsamling, der er essentielle for at støtte den reviderede fælles fiskeripolitik og fastsat i den nye forordning for den fælles fiskeripolitik, kan træde i kraft så hurtigt som muligt.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183.

⁽²⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 20.

⁽³⁾ Vedtagne tekster af 6.2.2013, P7_TA(2013)0040.

Tirsdag den 10. december 2013

Erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om flerårige planer

Europa-Parlamentet forpligter sig til at samarbejde med Rådet og Kommissionen om at finde en løsning på interinstitutionelle spørgsmål og nå til enighed om en tilgang, som respekterer både Europa-Parlamentets og Rådets retsstilling, med henblik på at lette udarbejdelsen og indførelsen af flerårige planer som en prioritering i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitiks bestemmelser.

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har nedsat en interinstitutionel arbejdsgruppe bestående af repræsentanter fra de tre institutioner, med henblik på at udfinde praktiske løsninger og den mest hensigtsmæssige tilgang.

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0538

Fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (12005/2/2013 — C7-0376/2013 — 2011/0194(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2016/C 468/47)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (12005/2/2013 — C7-0376/2013),
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 28. marts 2012 ⁽¹⁾,
  - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 4. maj 2012 ⁽²⁾,
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM (2011)0416),
  - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 72,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Fiskeriudvalget (A7-0413/2013),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
  2. godkender Parlamentets og Rådets fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
  3. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
  4. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  5. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183.

⁽²⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 20.

⁽³⁾ Vedtagne tekster af 12.9.2012, P7_TA(2012)0333.

Tirsdag den 10. december 2013

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet om kontrolregler på området varers sporbarhed og forbrugeroplysning

Europa-Parlamentet og Rådet opfordrer som en opfølgning på reformen af forordningen om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter Europa-Kommissionen til at forelægge dem et forslag til ændring af kontrolforordningen (forordning (EF) nr. 1224/2009). En sådan ændring bør tage hensyn til, at det er nødvendigt at regulere angivelsen af oplysninger om redskabskategorier for så vidt angår varer, der stammer fra fangst af vildtlevende fisk.

Europa-Parlamentet og Rådet opfordrer også Kommissionen til rettidigt at vedtage de nødvendige ændringer til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 for så vidt angår obligatoriske oplysninger til forbrugerne med det formål at tage hensyn til bestemmelserne i nærværende forordning, kontrolforordningen som ændret og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevareinformation til forbrugerne.

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0539

Særlige betingelser for fiskeriet efter dybhavsbestande i det nordøstlige Atlanterhav og bestemmelser for fiskeriet i internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af særlige betingelser for fiskeriet efter dybhavsbestande i det nordøstlige Atlanterhav og bestemmelser for fiskeriet i internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2347/2002 (COM(2012)0371 — C7-0196/2012 — 2012/0179(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/48)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0371),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0196/2012),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 13. februar 2013 ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til FAO's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri og Europa-Kommissionens adfærdskodeks for bæredygtigt og ansvarligt fiskeri;
  - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (A7-0395/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse for Parlamentet, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag væsentligt eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0179

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om fastlæggelse af særlige betingelser for fiskeriet efter dybhavsbestande i det nordøstlige Atlanterhav og bestemmelser for fiskeriet i internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

⁽¹⁾ EUT C 133 af 9.5.2013, s. 41.

Tirsdag den 10. december 2013

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 ⁽³⁾ skal der træffes foranstaltninger på EU-niveau for adgang til farvande og ressourcer og for bæredygtigt fiskeri for at sikre en rationel og ansvarlig udnyttelse af ressourcerne på et bæredygtigt grundlag. Ifølge forordningens artikel 2 skal der anvendes en forsigtigheds- og økosystembaseret tilgang, ved at der træffes foranstaltninger til at begrænse fiskeriets indvirkning på de marine økosystemer.
- (1a) **Som fastlagt i artikel 11 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal miljøbeskyttelseskrav integreres i udformningen og gennemførelsen af Unionens politikker og aktioner, herunder bevarelse af dybhavsfiskeriet, især med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling. [Ændring 1]**
- (2) ~~EU~~**Unionen** er forpligtet til at gennemføre resolutioner vedtaget af FN's Generalforsamling, navnlig resolution 61/105 og 64/72, hvori stater og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer opfordres til at sørge for at beskytte sårbare dybhavsokosystemer mod ~~de ødelæggende konsekvenser~~**konsekvenserne** af anvendelsen af bundfiskeredskeer samt at arbejde hen imod bæredygtig udnyttelse af dybhavsbestandene. **Henstillinger med foranstaltninger, der er udarbejdet og vedtaget af Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC) for at beskytte sårbare marine dybhavsokosystemer mod de negative virkninger af bundfiskeredskeer, bør i overensstemmelse med punkt 83, litra a, i resolution 61/105 og punkt 119, litra a, og punkt 120 i resolution 64/72, formelt inkorporeres i EU-retten i deres helhed. [Ændring 2]**
- (2a) **Endvidere bør Unionen spille en førende rolle i oprettelsen og gennemførelsen af gode forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig forvaltning af dybhavsfiskeri i internationale fora på linje med de resolutioner, der er vedtaget af FN's Generalforsamlings og FAO, og som afspejles i denne forordning. [Ændring 3]**
- (3) Kommissionen har gennemgået Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 ⁽⁴⁾. Kommissionen fandt navnlig, at anvendelsesområdet for den relevante flåde var for stort, at der manglende vejledning om kontrol i udpegede havne og om prøvetagningsprogrammer, samt at kvaliteten af medlemsstaternes rapportering af indsatsen var for svingende.
- (3a) **Kapaciteten for fartøjer med dybhavsfiskeritilladelse har siden 2002 været begrænset til den samlede kapacitet for alle fartøjer, som i ét af årene 1998, 1999 eller 2000 fangede over 10 ton blandede dybhavsarter. Kommissionens evaluering konkluderede, at dette kapacitetsloft ikke havde nogen væsentlig positiv effekt. I betragtning af tidligere erfaringer og manglen på præcise data for mange former for dybhavsfiskeri er det utilstrækkeligt at forvalte disse former for fiskeri alene ved hjælp af indsatsbegrænsninger. [Ændring 4]**
- (4) For at opretholde den nødvendige reduktion af fiskerikapaciteten, som er opnået indtil nu i dybhavsfiskeriet, bør det fastsættes, at fiskeri efter dybhavsarter gøres betinget af en fiskeritilladelse, som begrænser kapaciteten for de fartøjer, som har tilladelse til at lande dybhavsarter. For at rette forvaltningsforanstaltningerne specifikt mod den del af flåden, som er mest relevant for dybhavsfiskeriet, bør fiskeritilladelserne udstedes i forhold til, hvilke målarter eller

⁽¹⁾ EUT C 133 af 9.5.2013, s. 41.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 10.12.2013.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 af 16. december 2002 om særlige adgangskrav og dertil knyttede betingelser for fiskeri efter dybhavsbestande (EFT L 351 af 28.12.2002, s. 6).

Tirsdag den 10. december 2013

bifangster der berøres af fiskeriet. **Imidlertid bør der tages hensyn til den forpligtelse til at lande alle fangster, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013⁽¹⁾, således at fartøjer, der fanger en mindre mængde dybhavsarter, og som i øjeblikket ikke skal have en dybhavsfiskeritilladelse, ikke fratages deres mulighed for at fortsætte deres traditionelle fiskerivirksomhed.** [Ændring 5]

- (5) Indehavere af en fiskeritilladelse, der giver ret til at fange dybhavsarter, bør samarbejde om videnskabelige forskningsaktiviteter og dermed bidrage til en bedre vurdering af dybhavsbestandene og **forskning i** dybhavsekosystemerne. [Ændring 6]
- (6) Når det gælder fiskeri efter andre målarter i områder omkring kontinentalskrænten, hvor der også må fiskes efter dybhavsarter, bør fartøjsere være i besiddelse af en fiskeritilladelse, der giver ret til bifangster af dybhavsarter.
- (7) Af de redskaber, der anvendes til dybhavsfiskeri, udgør bundtrawl den højeste risiko for sårbare marine økosystemer og fører samtidig til det største antal uønskede fangster af dybhavsarter. Der bør derfor gælde et permanent forbud mod at anvende bundtrawl i fiskeriet efter dybhavsarter. [Ændring 7]
- (8) Anvendelsen af bundsatte hildingsgarn i dybhavsfiskeriet er i øjeblikket omfattet af restriktioner i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1288/2009 om fastlæggelse af tekniske overgangsforanstaltninger fra den 1. januar 2010 til den 30. juni 2011⁽²⁾. I lyset af de høje niveauer af uønskede fangster, der tages ved ubæredygtig anvendelse på dybt vand af disse redskaber og de miljømæssige konsekvenser af tabte og efterladte redskaber, bør der ligeledes gælde et permanent forbud mod bundsatte hildingsgarn i fiskeriet efter dybhavsarter. [Ændring 8]
- (9) ~~Før at give~~ **Det er nødvendigt, at** fiskerne får tilstrækkelig tid til at tilpasse sig de nye krav, ~~og de nuværende fiskeritilladelser til fiskeri med bundtrawl og bundsatte hildingsgarn bør derfor fortsat være gyldige i en nærmere fastlagt periode, så de negative følger for de flåder, der er involveret i denne fiskeriaktivitet, minimeres.~~ [Ændring 9]
- (10) Endvidere bør fartøjer, som ~~skal~~ **ønsker at** skifte redskaber for at kunne forblive i erhvervet, være berettigede til at modtage finansiel bistand fra Den Europæiske Fiskerifond, forudsat at de nye redskaber reducerer fiskeriets indvirkning på ikke-kommercielle arter, og ligeledes forudsat at de nationale operationelle programmer tillader bidrag til sådanne foranstaltninger. [Ændring 10]
- (11) Fartøjer, som fisker efter dybhavsarter ~~med andre typer bundredskaber~~, bør ikke udvide de aktiviteter, der er præciseret i deres tilladelse til at fiske i EU's **Unionens** farvande, medmindre ~~det vurderes, at en udvidelse~~ **på baggrund af en vurdering efter FAO's internationale retningslinjer for forvaltningen af dybhavsfiskeriet på åbent hav fra 2008 (»FAO's retningslinjer fra 2008«) kan påvises, at udvidelsen** ikke medfører en betydelig risiko for en negativ indvirkning på sårbare marine økosystemer. [Ændring 11]
- (12) Den videnskabelige rådgivning om visse dybhavsbestande tyder på, at de er særlig sårbare over for udnyttelse, ~~og at fiskeriet efter disse bestande bør af forsigtighedshensyn begrænses eller reduceres. Fiskerimulighederne for dybhavsarter bør ikke række videre end de niveauer, som fra videnskabeligt hold angives som forsigtighedsniveauer.~~ **og bør sigte mod at nå et niveau, der ligger over det niveau, som kan give det maksimalt bæredygtige udbytte.** I tilfælde af manglende rådgivning, fordi der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger om bestande eller arter, bør der ikke tildeles nogen fiskerimuligheder. **Det bør imidlertid bemærkes, at flere bestande af dybvandsarter af betydelig kommerciel interesse såsom skolæst (Coryphaenoides rupestris), byrkelange (Molva dypterygia) og sort sabelfisk (Aphanopus carbo) ifølge ICES har stabiliseret sig i løbet af de seneste tre år.** [Ændring 12]

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 af ... om den fælles fiskeripolitik og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 samt ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 og Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L ...).

⁽²⁾ EUT L 347 af 24.12.2009, s. 6.

Tirsdag den 10. december 2013

- (13) Den videnskabelige rådgivning viser endvidere, at en begrænsning af fiskeriindsatsen vil være et passende instrument til fastsættelse af fiskerimuligheder for dybhavsfiskeriet. I lyset af de mange forskellige redskaber og fiskerimønstre, som findes inden for dybhavsfiskeriet, og behovet for at udvikle ledsageforanstaltninger til at tackle problemet med miljømæssige svagheder i de enkelte fiskerier, bør en begrænsning af fiskeriindsatsen kun erstatte fangstbegrænsningerne, når det kan sikres, at førstnævnte begrænsning er tilpasset bestemte fiskerier. **Manglen på præcise data for de fleste former for dybhavsfiskeri og deres blandede karakter gør det nødvendigt at iværksætte supplerende forvaltningsforanstaltninger. Fangstbegrænsninger bør i givet fald kombineres med indsatsbegrænsninger. Begge dele bør fastsættes på et niveau, der begrænser indvirkningen på ikke-målarter og sårbare marine økosystemer til et minimum og virker forebyggende.** [Ændring 13]
- (14) For at sikre en tilpasset forvaltning af de enkelte fiskerier bør de berørte medlemsstater have beføjelser til at træffe supplerende bevarelsesforanstaltninger og årligt vurdere, om indsatsniveauet stemmer overens med den videnskabelige rådgivning om bæredygtig udnyttelse. De regionalt tilpassede indsatsniveauer bør ligeledes erstatte det overordnede loft over fiskeriindsatsen, som er godkendt inden for rammerne af NEAFC.
- (15) Eftersom biologiske oplysninger bedst kan indsamles ved hjælp af harmoniserede dataindsamlingsstandarder bør indsamlingen af data om dybhavsmetier integreres i den generelle ramme for indsamling af videnskabelige data, og det bør samtidig sikres, at de yderligere oplysninger, som er nødvendige for at forstå fiskeriets dynamik, tilvejebringes. Af forenklingshensyn bør indsatsrapporteringen fordelt på arter afvikles og erstattes af en analyse af tilbagevendende videnskabelige datainput fra medlemsstaterne, som indeholder et særligt kapitel om dybhavsmetier. **Medlemsstaterne bør sikre overholdelse af forpligtelser vedrørende dataindsamling og indrapportering, navnlig forpligtelser i forbindelse med beskyttelse af sårbare marine økosystemer.** [Ændring 14]
- (15a) **Et stort antal arter fanges i dybhavsfiskeri, herunder sårbare arter af dybhavshajer. Det er nødvendigt at sikre, at forpligtelsen til at lande alle fangster fra dybhavsfiskeri gælder arter, der ikke er omfattet af fangstbegrænsninger, og at der ikke gælder minimumsbestemmelser for dette fiskeri. Hvis denne forpligtelse til at lande fangsterne gennemføres fuldt ud, kan det i høj grad bidrage til at udfylde de nuværende datahuller for denne type fiskeri og sikre en bedre forståelse af, hvilken indvirkning disse former for fiskeri har på den brede vifte af fangede arter.** [Ændring 15]
- (16) Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 ⁽¹⁾ fastlægger kontrol- og håndhævelseskrav for flerårige planer. Dybhavsarter er fra naturens hånd sårbare over for fiskeri og bør have samme opmærksomhed med hensyn til kontrol som andre arter omfattet af bevarelsesforanstaltninger, og som der er vedtaget flerårige forvaltningsplaner for.
- (17) Indehavere af fiskeritilladelser, som giver ret til fangst af dybhavsarter, bør fratages deres tilladelse til at fange dybhavsarter, hvis de ikke overholder de relevante bevarelsesforanstaltninger.
- (18) Konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav blev godkendt ved Rådets afgørelse 81/608/EØF ⁽²⁾ og trådte i kraft den 17. marts 1982. Denne konvention fastlægger en passende ramme for det multilaterale samarbejde om rationel bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne i de internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav. De forvaltningsforanstaltninger, som er vedtaget i NEAFC, omfatter, foruden forsigtighedsforanstaltninger, tekniske foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af arter, der reguleres inden for rammerne af NEAFC, og til beskyttelse af sårbare marine levesteder.
- (19) Kommissionen bør tillægges beføjelse til i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte ledsageforanstaltninger til de årlige indsatsbegrænsninger, hvis medlemsstaterne undlader at træffe dem, eller hvis de foranstaltninger, de vedtager, ikke anses for at være forenelige med eller tilstrækkelige til at opfylde målene i denne forordning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 81/608/EØF af 13. juli 1981 om indgåelse af konvention om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav (EFT L 227 af 12.8.1981, s. 21).

Tirsdag den 10. december 2013

- (20) Kommissionen bør tillægges beføjelse til i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF at vedtage sådanne delegerede retsakter, som måtte være nødvendige for at ændre eller udbygge ikke-væsentlige aspekter af forordningen med hensyn til indsatsbegrænsninger i de tilfælde, hvor medlemsstaterne ikke har vedtaget ledsageforanstaltninger, eller hvor disse ikke er tilstrækkelige, når sådanne indsatsbegrænsninger erstatter fangstbegrænsninger.
- (21) Der bør derfor fastsættes nye regler om regulering af fiskeriet efter dybhavsarter i det nordøstlige Atlanterhav, og forordning (EF) nr. 2347/2002 bør ophæves.
- (22) Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Mål

Formålet med denne forordning er:

- a) at sikre bæredygtig **forvaltning og** udnyttelse af dybhavsarter og samtidig reducere dybhavsfiskeriets indvirkning på havmiljøet mest muligt [Ændring 16]
- aa) at forhindre yderligere negativ indvirkning på sårbare marine økosystemer og sikre en langsigtet bevaring af dybhavsfiskebestandene** [Ændring 17]
- b) at forbedre den videnskabelige viden om dybhavsarter og deres levesteder af de årsager, der er angivet i litra a)
- ba) at minimere og om muligt undgå bifangst** [Ændring 18]
- c) at gennemføre tekniske foranstaltninger for fiskeriforvaltning som anbefalet af Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC)
- ca) at anvende en forsigtigheds- og økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltningen og at sikre, at de EU-foranstaltninger, der er rettet mod bæredygtig forvaltning af dybhavsbestandene, er i overensstemmelse med de resolutioner, som FN's Generalforsamling har vedtaget, navnlig resolution 61/105 og 64/72.** [Ændring 19]

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på fiskeri eller planlagt fiskeri i følgende farvande:

- a) EU's **Unionens** farvande i ICES-underområde II-XI (Det Internationale Havundersøgelsesråd) og i CECAF-område 34.1.1, 34.1.2 og 34.2 (Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav), **herunder fiskeriaktiviteter eller planlagte fiskeriaktiviteter, der udføres eller forudses udført af fiskefartøjer, der sejler under et tredjeland's flag og er registreret i et tredjeland** [Ændring 20]

Tirsdag den 10. december 2013

b) de internationale farvande i CECAF-område 34.1.1, 34.1.2, 34.2 og

c) det NEAFC-reguleret område.

Artikel 3

Definitioner

1. Ved anvendelsen af denne forordning gælder definitionerne i artikel ~~3~~ **4** i forordning (EF) nr. ~~2371/2002...~~/**2013** *[om den fælles fiskeripolitik]* og artikel 2 Rådets forordning (EF) nr. 734/2008 ⁽¹⁾. **[Ændring 21]**

2. Desuden forstås ved:

a) »ICES-områder, ~~-underområder, -afsnit og -underafsnit~~«: områder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 ⁽²⁾ **[Ændring 22]**

b) »CECAF-områder, ~~-underområder og -afsnit~~«: områder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 ⁽³⁾ **[Ændring 23]**

c) »NEAFC-reguleret område«: de farvande, som er underlagt konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, som ligger uden for de farvande, der henhører under de kontraherende parter fiskerijurisdiktion

d) »dybhavsarter«: de arter, der er defineret i bilag I

e) »mest sårbare arter«: de dybhavsarter, der er angivet i tredje kolonne under overskriften »Mest sårbare (x)« i tabellen i bilag I

f) »metier«: fiskeri rettet mod bestemte arter med bestemte redskaber i et bestemt område

g) »dybhavsmetier«: en metier, som er rettet mod dybhavsarter ifølge bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, i denne forordning

h) »fiskeriovervågningscenter«: et operationelt center oprettet af en flagmedlemsstat, der er udstyret med hardware og software, der gør det muligt at foretage automatisk databehandling og elektronisk dataoverførsel

i) »videnskabeligt rådgivningsorgan«: et internationalt videnskabeligt fiskeriorgan, som opfylder de internationale standarder for forskningsbaseret videnskabelig rådgivning

ia) »bæredygtig forvaltning«: udnyttelse af en fiskebestand eller en gruppe af fiskebestande på en måde, der genopretter dem og opretholder fiskebestandene på højere niveauer end dem, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte, og som ikke indvirker negativt på de marine økosystemer. [Ændring 24]

~~j) »maksimalt bæredygtigt udbytte«: den maksimale fangst, der kan tages fra en bestand i en ubegrænset periode. [Ændring 25]~~

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 734/2008 af 15. juli 2008 om beskyttelse af sårbare marine økosystemer i det åbne hav mod bundfiskeredskabers skadelige virkninger (EUT L 201 af 30.7.2008, s. 8).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i visse områder uden for det nordlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 1).

Tirsdag den 10. december 2013

Artikel 3a

Gennemsigtighed, offentlig deltagelse og klageadgang

1. I forbindelse med gennemførelsen af denne forordning finder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1049/2001/EF ⁽²⁾ og 1367/2006/EF ⁽³⁾ vedrørende offentlig adgang til miljøoplysninger anvendelse.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at al databehandling og beslutningstagning i medfør af denne forordning sker i fuld overensstemmelse med konventionen fra FN's Økonomiske Kommission for Europa om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet («Århuskonventionen»), godkendt på Unionens vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF ⁽⁴⁾. [Ændring 26]

Artikel 3b

Identificering af dybhavsarter og de mest sårbare arter

1. Senest ...(*) og derefter hvert andet år gennemgår Kommissionen listen over dybhavsarter i bilag I, herunder udpegningen af de mest sårbare arter.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, i overensstemmelse med artikel 20, vedrørende ændring af listen over dybhavsarter i bilag I, herunder udpegningen af de mest sårbare arter, med henblik på at indarbejde nye videnskabelige oplysninger fra medlemsstaterne, fra det videnskabelige rådgivningsorgan og fra andre relevante informationskilder, herunder IUCN's rødlistevurderinger. Når Kommissionen vedtager sådanne delegerede retsakter, tager den navnlig højde for IUCN's rødlistekriterier, artens sjældenhed, dens sårbarhed over for udnyttelse, og for hvorvidt det videnskabelige rådgivningsorgans anbefaling er et bifangstniveau på nul. [Ændring 27]

KAPITEL II

FISKERITILLADELSER

Artikel 4

Typer fiskeritilladelser

1. For fiskeri efter dybhavsarter, der udøves af et ~~EU-fiskerifartøj~~ **fiskerifartøj**, kræves der en fiskeritilladelse, **som er udstedt af flagmedlemsstaten, og** hvorpå dybhavsarter angives som målarter. [Ændring 28]

2. Ved anvendelsen af stk. 1 fiskes der efter dybhavsarter, hvis:

- a) der er registreret dybhavsarter som målarter i fartøjets fangstkalender, eller
- b) der medføres redskaber om bord, som kun anvendes til at fange dybhavsarter, eller hvis disse redskaber anvendes i det område, fartøjet opererer i, eller

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EUT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264 af 25.9.2006, s. 13).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005 (EUT L 124 af 17.5.2005, s. 1).

(*) Datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Tirsdag den 10. december 2013

- c) fartøjets fører i logbogen registrerer en procentdel af ~~de~~ dybhavsarter ~~på 10 % eller derover~~, **der er anført i bilag I, og som fanges i de farvande, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, og som er lig med eller højere end en af følgende tærskler:**

— 15 % af den samlede fangst i kilo på den pågældende fiskedag

— 8 % af den samlede fangst i kilo på den pågældende fangstrejse,

idet fartøjets fører skønner, hvilken tærskel der skal vælges, eller [Ændring 29]

ca) **fartøjet anvender bundredskaber ved dybder på mindst 600 m. [Ændring 30]**

2a. I forbindelse med beregningen af de i stk. 2, litra c), nævnte procenter, tages der først hensyn til de arter i bilag I, der er genstand for udskudt anvendelse, som angivet i bilagets fjerde kolonne, fra .... (*), [Ændring 31]

3. ~~For fiskeri udøvet af et EU-fiskerifartøj, som ikke er rettet mod dybhavsarter, men som indebærer fangster af dybhavsarter som bifangst, kræves der en fiskeritilladelse, hvorpå der angives dybhavsarter som bifangst. [Ændring 32]~~

4. De to typer fiskeritilladelser, der er omhandlet i henholdsvis stk. 1 og 3, skal tydeligt kunne skelnes fra hinanden i den elektroniske database, der er omhandlet i artikel 116 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

5. Uanset stk. 1 og 3 må fiskerifartøjer fange, opbevare om bord, omlade eller lande dybhavsarter uden fiskeritilladelse, hvis mængden af dybhavsarter er på under 100 kg af enhver blanding af arter pr. fangstrejse. **Oplysninger om enhver sådan fangst, hvad enten den opbevares om bord eller smides ud, herunder artssammensætning, vægt og størrelser, registreres i fartøjets logbog og indberettes til de kompetente myndigheder. [Ændring 33]**

Artikel 5

Kapacitetsforvaltning

1. Den samlede fiskerikapacitet ~~målt i brutotonnage og i kilowatt~~ for alle fiskerifartøjer, som har en fiskeritilladelse udstedt af en medlemsstat, som giver tilladelse til fangst af dybhavsarter, enten som målfangst eller som bifangst, må på intet tidspunkt overstige den samlede fiskerikapacitet for fartøjer i den pågældende medlemsstat, som har landet 10 ton dybhavsarter eller mere i ~~det af de to kalenderår umiddelbart forud for denne forordnings ikrafttræden, hvor tallet er højest~~ **det år mellem 2009-2011, hvor tallet er højest. [Ændring 34]**

1a. **Med henblik på at nå målet i stk. 1 udfører medlemsstaterne årlige kapacitetsvurderinger i overensstemmelse med artikel 22 i forordning (EU) nr. .../2013 [om den fælles fiskeripolitik]. I de deraf følgende rapporter, jf. stk. 2 i ovennævnte artikel, identificeres den strukturelle overkapacitet pr. segment, og der foretages en vurdering af den langsigtede rentabilitet pr. segment. Rapporterne gøres offentligt tilgængelige. [Ændring 35]**

1b. **Når de i stk. 1a omhandlede kapacitetsvurderinger viser, at fiskedødeligheden for dybhavsbestandene ligger over de anbefalede niveauer, udarbejder den pågældende medlemsstat en handlingsplan for det pågældende flådesegment, som den vedlægger rapporten, for at sikre, at fiskedødeligheden for de pågældende bestande er i overensstemmelse med målene i artikel 10. [Ændring 36]**

1c. **De i denne artikel omhandlede kapacitetsvurderinger og handlingsplaner gøres offentligt tilgængelige. [Ændring 37]**

1d. **Når der udveksles fiskerimuligheder til dybhavsarter mellem medlemsstaterne, tillægges givermedlemsstaten den fiskerikapacitet, der svarer til de udvekslede muligheder, i forbindelse med fastsættelsen af den samlede fiskerikapacitet i henhold til stk. 1. [Ændring 38]**

(*) Fem år efter denne forordnings ikrafttræden.

Tirsdag den 10. december 2013

1e. Uanset bestemmelserne i stk. 1 tildeles de regionale fiskerflåder i regionerne i den yderste periferi, hvor der ikke er nogen fastlandssokkel, og hvor der praktisk taget ikke findes alternativer til dybhavsbestandene, en samlet fiskerikapacitet for dybhavsfisk, som på intet tidspunkt må overstige den samlede fiskerikapacitet for den eksisterende fiskerflåde i den enkelte region i den yderste periferi. [Ændring 39]

Artikel 6

Generelle krav til ansøgninger om fiskeritilladelser

1. Hver enkelt ansøgning om en fiskeritilladelse til fangst af dybhavsarter, enten som mållart eller som bifangst, og om årlig fornyelse heraf ledsages af en beskrivelse af det område, som fartøjet ønsker at fiske i, ~~redskabstypen, med angivelse af de omfattede ICES- og CEEAF-underområder, -afsnit og -underafsnit, type og mængde af redskaber,~~ den dybde, der skal fiskes i og de individuelle målarter, samt den kalkulerede hyppighed og varighed af fiskerivirksomheden. Sådanne oplysninger gøres offentligt tilgængelige. [Ændring 40]

1a. Ansøgninger om fiskeritilladelser skal ledsages af en oversigt over det pågældende fiskerfartøjs fangst af dybhavsarter for 2009-2011 i det område, hvortil der søges tilladelse. [Ændring 41]

Artikel 6a

Specifikke krav til beskyttelse af sårbare marine økosystemer

1. Medlemsstaterne gør brug af de bedste tilgængelige videnskabelige og tekniske oplysninger, herunder biogeografiske oplysninger, til identificering af steder, hvor der vides at forekomme sårbare marine økosystemer, eller der er sandsynlighed herfor. Herudover foretager det videnskabelige rådgivende organ en årlig vurdering af de steder, hvor der vides at forekomme sårbare marine økosystemer, eller der er sandsynlighed for det.

2. Hvor der på grundlag af de i stk. 1 omhandlede oplysninger er identificeret områder, hvor der vides at forekomme sårbare marine økosystemer, eller der er sandsynlighed herfor, underretter medlemsstaterne og det videnskabelige rådgivende organ Kommissionen herom på betimelig vis.

3. På baggrund af de bedste tilgængelige videnskabelige og tekniske oplysninger og baseret på de vurderinger og identifikationer, som medlemsstaterne og det videnskabelige rådgivende organ har foretaget, udarbejder Kommissionen senest ... (*) en liste over områder, hvor der vides at forekomme sårbare marine økosystemer, eller der er sandsynlighed herfor. Kommissionen tager denne liste op til revision en gang om året på baggrund af rådgivningen fra det videnskabelige rådgivende organ.

4. Fiskeri med bundredskaber forbydes i de områder, der identificeres i overensstemmelse med stk. 3.

5. De i stk. 4 omhandlede lukninger gælder alle EU-fartøjer, når de finder sted på det åbne hav, og for alle fartøjer, når lukningen finder sted i EU-farvande.

6. Hvis Kommissionen på baggrund af en konsekvensanalyse og efter høring af det videnskabelige rådgivningsorgan fastslår, at der foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at der ikke findes sårbare marine økosystemer i et bestemt område, som er anført på den i stk. 3 omhandlede liste, eller at der er truffet passende bevarings- og forvaltningsforanstaltninger, som sikrer forebyggelse af væsentlige skadelige virkninger på sårbare marine økosystemer i det pågældende område, kan Kommissionen uanset stk. 4 genåbne dette område for fiskeri med bundredskaber.

7. Hvis et fiskerfartøj under sit fiskeri møder tegn på sårbare marine økosystemer, skal det straks indstille fiskeriet i det pågældende område. Det må først genoptage fiskeriet, når det er nået frem til et alternativt område mindst fem sømil fra det fiskeområde, hvor det stødte på disse tegn.

8. Fiskefartøjet skal straks indberette ethvert tegn på sårbare marine økosystemer til de kompetente nationale myndigheder, som igen straks underretter Kommissionen.

(*) Et år efter denne forordnings ikrafttræden.

Tirsdag den 10. december 2013

9. De i stk. 4 og 7 omhandlede områder forbliver lukket for fiskeri, indtil det videnskabelige rådgivningsorgan foretager en vurdering af området og konkluderer, at der ikke findes nogen sårbare marine økosystemer, eller at der er truffet passende bevarings- og forvaltningsforanstaltninger, som sikrer forebyggelse af væsentlige skadelige virkninger på sårbare marine økosystemer i det pågældende område, hvorefter Kommissionen kan genåbne området for fiskeri. [Ændring 42]

Artikel 7

Særlige krav til ansøgninger om og udstedelse af fiskeritilladelser til brug af bundredskaber i fiskeri efter dybhavsarter

1. Ud over kravene i artikel 6 skal hver enkelt ansøgning om en fiskeritilladelse, ~~til fangst af dybhavsarter, jf. artikel 4, stk. 1 udstedt i henhold til artikel 4,~~ som giver tilladelse til brug af bundredskaber i EU's Unionens farvande, jf. artikel 2, litra a), ~~eller i internationalt farvand som anført i artikel 2, litra b) og c),~~ ledsages af en detaljeret fiskeriplan, ~~som gøres offentligt tilgængelig,~~ med angivelse af følgende: [Ændring 43]

a) de steder, hvor ~~dybhavsmetieren har~~ planlagt at fiske ~~målrettet~~ efter dybhavsarter. ~~Stedet eller stederne, og som skal defineres ved koordinater i overensstemmelse med World Geodetic System fra 1984~~ ~~med angivelse af alle de omfattede ICES- og CECAF-underområder, -afsnit og -underafsnit~~ [Ændring 44]

b) eventuelt de steder, hvor dybhavsmetieren har udøvet sine aktiviteter ~~inden for de seneste tre hele kalenderår. Dette sted eller disse steder i 2009-2011, og som~~ defineres ved hjælp af koordinater i overensstemmelse med World Geodetic System fra 1984 og skal afgrænse fiskeriet så nøjagtigt som muligt ~~med angivelse af alle de omfattede ICES- og CECAF-underområder, -afsnit og -underafsnit~~ [Ændring 45]

ba) redskabernes art og den dybde, de skal anvendes på, en liste over målarter og de tekniske foranstaltninger, der skal iværksættes i overensstemmelse med de tekniske foranstaltninger for fiskeriforvaltning som anbefalet af NEAFC og foranstaltninger i henhold til forordning (EF) nr. 734/2008 samt havbundens bathymetriske profil i det planlagte fiskeriområde, hvis sådanne oplysninger ikke allerede er til rådighed for de kompetente myndigheder i den berørte flagstat. [Ændring 46]

1a. Inden der udstedes en tilladelse, kontrollerer medlemsstaterne gennem FOS-registret over sådanne fartøjer, at de indsendte oplysninger i henhold til stk. 1, litra b), er korrekte. Hvis de oplysninger, der tilvejebringes i henhold til stk. 1, litra b), ikke stemmer overens med oplysningerne i FOS-registret, udstedes tilladelsen ikke. [Ændring 47]

1b. Tilladt fiskerivirksomhed begrænses til de eksisterende fiskeriområder, der er oprettet i henhold til stk. 1, litra b). [Ændring 48]

1c. Enhver ændring af fiskeriplanen skal evalueres af flagmedlemsstaten. En ændret fiskeriplan accepteres kun af flagmedlemsstaten, hvis den ikke giver tilladelse til fiskeri i områder, hvor der findes, eller hvor det er sandsynligt, at der findes sårbare marine økosystemer. [Ændring 49]

1d. Manglende overholdelse af fiskeriplanen medfører, at flagmedlemsstaten trækker den fiskeritilladelse, som fiskerfartøjet har fået udstedt, tilbage. [Ændring 50]

1e. Små fartøjer, som på grund af tekniske faktorer såsom den type redskab, der anvendes, eller fartøjets kapacitet ikke har kapacitet til at fange mere en 100 kg dybhavsarter pr. fangstrejse, undtages fra forpligtelsen til at forelægge en fiskeriplan. [Ændring 51]

1f. Ansøgninger om fornyelse af en fiskeritilladelse til dybhavsfiskeri kan fritages for kravet om forelæggelse af en detaljeret fiskeriplan, medmindre der er planlagt ændringer i det pågældende fartøjs fiskerivirksomhed, i hvilket tilfælde der skal forelægges en revideret plan. [Ændring 52]

Tirsdag den 10. december 2013

2. En fiskeritilladelse, som udstedes på grundlag af en ansøgning i henhold til stk. 1, skal indeholde en nøjagtig angivelse af de specifikke bundredskaber, der skal anvendes, og begrænse fiskeriet til det område, hvor det planlagte fiskeri som omhandlet i stk. 1, litra a), og det eksisterende fiskeri som omhandlet i stk. 1, litra b), overlapper hinanden. Det område, hvor det påtænkte fiskeri udøves, kan udvides ud over det område, hvor det eksisterende fiskeri udøves, hvis medlemsstaten på grundlag af en videnskabelig rådgivning har vurderet og dokumenteret, at en sådan udvidelse ikke vil have betydelige skadelige virkninger på sårbare marine økosystemer. Uanset stk. 1 kræver fiskeri med bundredskaber, der skal finde sted i farvande, hvor der ikke er blevet udøvet dybhavsfiskeri i perioden 2009-2011, jf. stk. 1, litra b), en fiskeritilladelse som fastsat i overensstemmelse med artikel 4. Der udstedes ingen fiskeritilladelse, medmindre medlemsstaten på grundlag af de bedste foreliggende videnskabelige data og rådgivning har vurderet og dokumenteret, at de pågældende fiskeriaktiviteter ikke vil få nogen betydelig skadelig indvirkning på det marine økosystem. Vurderingen foretages i overensstemmelse med denne forordning og FAO's retningslinjer fra 2008 og gøres offentligt tilgængelig. Efter høring af den pågældende medlemsstat og det videnskabelige rådgivende organ reviderer Kommissionen denne vurdering for at sikre, at alle områder, hvor der vides at forekomme sårbare marine økosystemer, eller der er sandsynlighed herfor, er blevet identificeret, og at de foreslåede afhjælpnings- og forvaltningsforanstaltninger er tilstrækkelige til at forebygge væsentlige skadelige virkninger på sårbare marine økosystemer. [Ændring 53]

2a. Indtil ... (*) udstedes eller fornyes der ikke fiskeritilladelser til fiskeri efter dybhavsarter, herunder i de områder, der er fastsat i stk. 1, litra b), medmindre medlemsstaten på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning har vurderet og dokumenteret, at de pågældende fiskeriaktiviteter ikke vil have væsentlige skadelige virkninger på det marine økosystem. Vurderingen foretages i overensstemmelse med FAO's retningslinjer fra 2008, herunder som fastsat i bilag IIa, og gøres offentligt tilgængelig. [Ændring 54]

2b. Medlemsstaterne anvender forsigtighedsprincippet, når de foretager konsekvensanalyser. På områder, hvor der ikke er blevet foretaget en konsekvensanalyse, eller hvor der er blevet foretaget en konsekvensanalyse, men ikke i overensstemmelse med FAO's retningslinjer fra 2008, er anvendelse af bundredskaber forbudt. [Ændring 55]

2c. Der udstedes ingen fiskeritilladelser efter artikel 4 til områder, hvor der vides at forekomme sårbare marine økosystemer, eller der er sandsynlighed herfor, medmindre Kommissionen efter høring af det videnskabelige rådgivningsorgan fastslår, at der er tilstrækkelig dokumentation for, at der er truffet passende bevarings- og forvaltningsforanstaltninger, som sikrer forebyggelsen af væsentlige skadelige virkninger på sårbare marine økosystemer. [Ændring 56]

2d. Der kræves en ny konsekvensanalyse, hvis der sker væsentlige ændringer af den måde, fiskeriet med bundredskaber udføres på, eller af den teknologi, der anvendes, eller hvis nye videnskabelige oplysninger viser, at der findes et sårbart marint økosystem i et givet område. [Ændring 57]

2e. Ud over kravene i artikel 6 skal der indberettes oplysninger om al fangst af dybhavsarter, hvad enten de opbevares om bord eller smides ud, herunder artssammensætning, vægt og størrelser. [Ændring 58]

Artikel 8

Fartøjernes deltagelse i indsamling af data om dybhavsfiskeri

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at alle fartøjer, der fanger dybhavsarter, uanset om dette sker i overensstemmelse med en fiskeritilladelse i henhold til artikel 4, registrerer alle fangster af sådanne arter og indberetter dem til den relevante kompetente myndighed. [Ændring 59]

Medlemsstaterne indarbejder i samtlige tilladelser, der udstedes i henhold til artikel 4, de betingelser, som er nødvendige for at sikre, at det pågældende fartøj i samarbejde med det relevante videnskabelige institut deltager i dataindsamlinger, hvis anvendelsesområde omfatter det fiskeri, som der er udstedt tilladelse til.

Medlemsstaterne etablerer de nødvendige systemer for i videst muligt omfang at sikre, at de indsamlede data indberettes til de relevante kompetente myndigheder i takt med, at de dannes, med henblik på at nedbringe risikoen for sårbare marine økosystemer, minimere bifangster og åbne op for bedre fiskeriforvaltning ved hjælp af realtidsovervågning. [Ændring 60]

(*) To år efter denne forordnings ikrafttræden.

Tirsdag den 10. december 2013

De relevante data, der skal registreres og indberettes i overensstemmelse med denne artikel, omfatter som minimum artssammensætning og vægt for alle fangster af dybhavsarter. [Ændring 61]

Artikel 9

Udløb af fiskeritilladelser til fangst af dybhavsarter for fartøjer, som anvender bundtrawl eller bundsatte hildingsgarn

Fiskeritilladelser udstedt i henhold til artikel 4, stk. 1, til fartøjer, som anvender bundtrawl eller bundsatte hildingsgarn, udløber senest to år efter denne forordnings ikrafttræden. Efter denne dato vil der ikke blive udstedt fiskeritilladelser til fangst af dybhavsarter med de pågældende redskaber, og sådanne fiskeritilladelser vil ikke blive fornyet. **Den ... (*) evaluerer Kommissionen gennemførelsen af denne forordning i overensstemmelse med artikel 21. Anvendelsen af alle typer fangstredskaber til fangst af dybhavsarter evalueres med særligt fokus på indvirkningen på de mest sårbare arter og på sårbare marine økosystemer. Hvis denne evaluering viser, at de i bilag I angivne dybhavsbestande, undtagen de arter i bilag I, som er genstand for udskudt anvendelse af artikel 4, stk. 2, litra c), ikke udnyttes inden for det maksimalt bæredygtige udbytte, som kan sikre genopbygning og bevarelse af dybhavsfiskebestandene over et niveau, der kan producere det maksimalt bæredygtige udbytte, og viser, at sårbare marine økosystemer ikke er beskyttet mod væsentlige negative virkninger inden ... (**), fremsætter Kommissionen et forslag til ændring af denne forordning. Dette forslag sikrer, at fiskeritilladelser til fartøjer, der fisker efter dybhavsarter, jf. artikel 4, og anvender bundredskaber eller bundsatte hildingsgarn, ikke fornyes, når de udløber, og at der træffes alle nødvendige foranstaltninger vedrørende bundredskaber, herunder langlinefartøjer, til at sikre beskyttelse af de mest sårbare arter. [Ændring 62]**

KAPITEL III

FISKERIMULIGHEDER OG LEDSAGEFORANSTALTNINGER

Afdeling 1

Generelle bestemmelser

Artikel 10

Principper

1. Fiskerimulighederne fastsættes på grundlag af en udnyttelsesgrad for de berørte dybhavsarter, ~~der sikrer, at bestandene af dybhavsarter gradvis genopbygges til og opretholdes på et højere biomasseniveau end det, der giver det maksimalt bæredygtige udbytte. Denne udnyttelsesgrad skal bidrage til at opnå og opretholde en god miljøtilstand i Unionens havmiljø senest i 2020 og skal være baseret på den bedste tilgængelige videnskabelige information.~~ **[Ændring 63]**

2. Hvis det på grundlag af de bedste tilgængelige videnskabelige oplysninger ikke er muligt at identificere udnyttelsesgraden i overensstemmelse med ~~princippet om det maksimalt bæredygtige udbytte~~ **stk. 1**, fastsættes fiskerimulighederne således: **[Ændring 64]**

- a) når de bedste tilgængelige videnskabelige oplysninger identificerer en udnyttelsesgrad, der stemmer overens med en forsigtighedsbaseret fiskeriforvaltning, må fiskerimulighederne for den relevante fiskeriforvaltningsperiode ikke fastsættes højere end denne grad
- b) når de bedste tilgængelige videnskabelige oplysninger ikke identificerer en udnyttelsesgrad, der stemmer overens med en forsigtighedsbaseret fiskeriforvaltning, fordi der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger om visse bestande eller arter, ~~må der ikke tildeles fiskerimuligheder for det pågældende fiskeri~~ **fiskerimulighederne for den relevante fiskeriforvaltningsperiode ikke sættes højere end de satser, der anvendes i ICES-metoden vedrørende bestande, om hvilke der foreligger begrænsede data. [Ændring 65]**

(*) Fire år efter denne forordnings ikrafttræden.

(**) Fem år efter denne forordnings ikrafttræden.

Tirsdag den 10. december 2013

2a. Hvis ICES ikke har været i stand til at identificere en udnyttelsesgrad som anført i stk. 2, litra a) eller b), herunder for bestande eller arter, om hvilke der foreligger begrænsede data, tildeles der ikke fiskerimuligheder for det pågældende fiskeri. [Ændring 66]

2b. Fiskerimuligheder for dybhavsarter tager hensyn til den sandsynlige sammensætning af fangsten i disse former for fiskeri og sikrer bæredygtigheden af alle udnyttede arter på lang sigt. [Ændring 67]

2c. Når medlemsstaterne fordeler de fiskerimuligheder, de har til rådighed, skal de overholde kriterierne i artikel 17 i forordning (EU) nr. .../2013 [om den fælles fiskeripolitik]. [Ændring 68]

2d. Der udarbejdes og træffes forvaltningsforanstaltninger, herunder fastsættelse af fiskerimuligheder for målarter og bifangstarter inden for blandet fiskeri, områdelukninger og fredningsperioder samt anvendelse af selektive redskaber, for at undgå, minimere og standse bifangster af dybhavsarter og for at sikre, at alle arter, der påvirkes negativt af fiskeriet, opretholdes på lang sigt. [Ændring 69]

Artikel 10a

Bevarelsesforanstaltninger

1. Medlemsstaterne anvender en forsigtigheds- og økosystembaseret tilgang til deres fiskeriforvaltning og træffer foranstaltninger for at sikre en langsigtet bevarelse og bæredygtig forvaltning af dybhavsfiskebestande og ikke-målarter. Disse foranstaltninger rettes mod at genoprette udtømte bestande, at minimere, forebygge og i videst muligt omfang standse bifangster, at beskytte koncentrationer af gydebestande og at sikre en passende beskyttelse og forebyggelse af væsentlige skadelige virkninger på sårbare marine økosystemer. Sådanne foranstaltninger kan omfatte reeltidsbaseret, sæsonbestemt eller permanent forbud mod visse fiskeriaktiviteter eller redskaber i visse områder.

2. Denne forordning skal bidrage til gennemførelsen af Rådets direktiv 92/43/EØF⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF⁽²⁾ og til at opnå og opretholde en god miljøtilstand senest i år 2020 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF⁽³⁾, herunder navnlig at alle bestande af befiskede arter udviser en populationsalder og størrelsesfordeling, som indikerer en sund bestand, og deskriptorer 1, 2, 3, 4, 6, 9 og 10. [Ændring 70]

Artikel 10b

Forpligtelse til at lande alle fangster

Som en undtagelse fra artikel 15 i forordning (EU) nr. .../2013 [om den fælles fiskeripolitik] skal alle fangster af fisk og andre arter end fisk, uanset om de er omfattet af fangstbegrænsninger eller ej, som foretages af et fiskerfartøj med tilladelse til at fange dybhavsarter udstedt i henhold til artikel 4, stk. 1 eller 3, i denne forordning, hentes om bord og beholdes om bord, registreres i logbogen og landes. Minimumsbestemmelserne finder ikke anvendelse på sådanne fartøjer. [Ændring 71]

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

Tirsdag den 10. december 2013

Afdeling 2

~~Forvaltning ved hjælp af~~ Fiskeriindsatsbegrænsninger **og ledsageforanstaltninger** [Ændring 72]

Artikel 11

Fastsættelse af fiskerimuligheder ~~udelukkende ved hjælp af en begrænsning af fiskeriindsatsen~~ [Ændring 73]

1. ~~I stedet for at fastsætte de årlige fiskerimuligheder for dybhavsarter, både ved hjælp af en begrænsning af fiskeriindsatsen og fangstbegrænsninger, kan Rådet i overensstemmelse med traktaten beslutte udelukkende at begrænse fiskeriindsatsen for bestemte fiskerier.~~ **Fiskerimulighederne for dybhavsarter angives i samlet tilladt fangstmængde (TAC).** [Ændring 74]

1a. Ud over TAC'er kan der fastsættes fiskerindsatsbegrænsninger. [Ændring 75]

1b. Fastsættelsen af fiskerimuligheder i henhold til stk. 1 og 1a skal være i overensstemmelse med målene i artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) nr. .../2013 [om den fælles fiskeripolitik]. [Ændring 76]

2. Med henblik på ~~stk. 1~~ **stk. 1a** er det fiskeriindsatsniveau for hver enkelt dybhavsmetier, som anvendes som referenceniveau for de justeringer, der er nødvendige for at følge principperne i artikel 10, det fiskeriindsatsniveau, som på grundlag af videnskabelige oplysninger vurderes at stemme overens med de fangster, der er taget af den relevante dybhavsmetier i ~~de foregående to kalenderår~~ **2009-2011**.

I forbindelse med vurderingen af den i første afsnit nævnte fiskeriindsats, tages der først hensyn til de arter i bilag I, der er genstand for den i artikel 4, stk. 2, litra c), omhandlede udskudte anvendelse, som angivet i bilagets fjerde kolonne, fra ... (*). [Ændring 77]

2a. Fiskeriindsatsbegrænsninger for dybhavsmetier tager hensyn til den sandsynlige sammensætning af fangsten i disse former for fiskeri og fastsættes på et niveau, der kan sikre alle udnyttede arters bæredygtighed på lang sigt. [Ændring 78]

3. Begrænsninger af fiskeriindsatsen, som fastlægges efter stk. 1 og 2, skal angive:

a) den dybhavsmetier, som fiskeriindsatsbegrænsningen gælder for, under henvisning til **typen og mængden af** de tilladte redskaber og målarter og **specifikke arter, dybden, og** de ICES-områder eller CECAF-områder, hvor den tilladte indsats kan udøves ~~og~~ [Ændring 79]

b) en enhed **eller kombination af enheder** for fiskeriindsatsen, som anvendes i forvaltningen, **og** [Ændring 80]

ba) metoder og protokoller til overvågning og rapportering af indsatsens omfang i en fiskeriforvaltningsperiode. [Ændring 81]

Artikel 12

Ledsageforanstaltninger

1. ~~Hvis der i stedet for fangstbegrænsninger er fastsat en begrænsning af den årlige fiskeriindsats, jf. artikel 11, stk. 1, Medlemsstaterne indfører eller viderefører følgende ledsageforanstaltninger for de fartøjer, som fører deres flag:~~ [Ændring 82]

a) foranstaltninger til at ~~undgå en forøgelse af den overordnede fangstkapacitet for de fartøjer, der er omfattet af indsatsbegrænsningen~~ **forebygge eller eliminere overfiskeri og overskydende fiskekapacitet** [Ændring 83]

b) foranstaltninger til at ~~undgå større~~ **forebygge og minimere** bifangster, **især bifangster** af de mest sårbare arter og [Ændring 84]

(*) Fem år efter denne forordnings ikrafttræden.

Tirsdag den 10. december 2013

- c) betingelser for effektiv forebyggelse af udsnid. ~~Formålet med Disse betingelser er~~ **har til formål undgå at fange uønskede arter i det hele taget og stiller krav om** at lande alle de fisk, der tages om bord, medmindre dette er i strid med de gældende regler i den fælles fiskeripolitik, ~~eller medmindre der er bevis for, at arten har en høj overlevelsesprocent på lang sigt efter udsnid~~ [Ændring 85]

ca) foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse ulovligt, ureguleret og urapporteret fiskeri inden for dybhavsmetieren. [Ændring 86]

2. Foranstaltningerne anvendes så længe, det er nødvendigt for at hindre eller imødegå de risici, der er omhandlet i stk. 1, ~~litra a), b) og c).~~ [Ændring 87]

2a. Medlemsstaterne giver omgående Kommissionen meddelelse om de foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med stk. 1. [Ændring 88]

3. Kommissionen vurderer effektiviteten af de ledsageforanstaltninger, som medlemsstaterne har vedtaget, ved vedtagelsen **og derefter en gang om året.** [Ændring 89]

Artikel 13

Kommissionens foranstaltninger, hvis medlemsstaterne ikke har truffet ledsageforanstaltninger, eller hvis disse er utilstrækkelige

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 vedrørende fastsættelse af de nærmere foranstaltninger i artikel 12, stk. 1, litra a), b) og c), der skal ledsage begrænsningen af den årlige fiskeriindsats:

- a) hvis den pågældende medlemsstat ikke underretter Kommissionen om eventuelle foranstaltninger vedtaget efter artikel 12, senest ... (*) [Ændring 90]

- b) hvis de foranstaltninger, der er vedtaget efter artikel 12, ikke længere anvendes, selvom det fortsat er nødvendigt at hindre eller imødegå de risici, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, litra a), b) og c)

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 vedrørende fastsættelse af foranstaltninger som omhandlet i artikel 12, stk. 1, litra a), b) og c), der ledsager begrænsningen af den årlige fiskeriindsats, hvis følgende er gældende på grundlag af en vurdering i henhold til artikel 12, stk. 3:

- a) medlemsstatens foranstaltninger anses ikke for at være forenelige med målene i denne forordning eller

- b) medlemsstatens foranstaltninger anses for at være utilstrækkelige med hensyn til målene i artikel 12, stk. 1, litra a), b) eller c).

3. De ledsageforanstaltninger, som Kommissionen træffer, skal sikre, at forordningens mål nås. Når Kommissionen har vedtaget den delegerede retsakt, finder den pågældende medlemsstats foranstaltninger ikke længere anvendelse.

Artikel 13a

Specifikke EU-foranstaltninger

Med henblik på at forebygge og minimere bifangster, navnlig bifangster af de mest sårbare arter, kan der træffes bestemmelse om ændring af redskaber eller realtidslukninger af områder med høje bifangstrater. [Ændring 91]

KAPITEL IV

KONTROL

Artikel 14

Anvendelse af kontrolkravene på de flerårige planer

1. Med henblik på anvendelsen af forordning ~~(EF) nr. 1224/2009 (EU) nr. .../2013~~ [om den fælles fiskeripolitik] betragtes nærværende forordning som en »flerårig plan«. [Ændring 92]

(*) Tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Tirsdag den 10. december 2013

2. Med henblik på anvendelsen af forordning (EF) nr. 1224/2009 (EU) nr. .../2013 [om den fælles fiskeripolitik] betragtes dybhavsarter som »arter, der er omfattet af en flerårig plan« og »bestande, der er omfattet af en flerårig plan«. [Ændring 93]

Artikel 15

Udpegede havne

1. Medlemsstaterne udpeger de havne, hvor landing eller omladning af dybhavsarter på over 100 kg skal finde sted. Medlemsstaterne sender listen over disse udpegede havne til Kommissionen senest ... (*). [Ændring 94]

2. Der må ikke landes blandede mængder af dybhavsarter på over 100 kg andre steder end i de havne, der er udpeget til landing af dybhavsarter af medlemsstaterne i henhold til stk. 1. [Ændring 95]

3. For at skabe bedre sammenhæng og samordning i hele Unionen træffer Kommissionen foranstaltninger for fartøjer, udpegede havne og relevante kompetente myndigheder for så vidt angår nødvendige inspektions- og overvågningsprocedurer i forbindelse med landing eller omladning af dybhavsarter og med registrering og indberetning af oplysninger om landing eller omladning, herunder som minimum vægt og artssammensætning. [Ændring 96]

4. Fartøjer, der lander eller omlader dybhavsarter skal overholde betingelserne for registrering og indberetning af vægt og artssammensætning af landede eller omladede dybhavsarter og skal overholde alle inspektions- og overvågningsprocedurer vedrørende landing eller omladning af dybhavsarter. [Ændring 97]

Artikel 16

Forhåndsmeddelelse

Uanset artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal førere af et EU-fartøj, som har til hensigt at lande eller omlade 100 kg dybhavsarter eller derover, meddele flagstatens kompetente myndighed denne hensigt, uanset fartøjets længde, uanset fartøjets længde underrette den kompetente myndighed i flagmedlemsstaten samt myndighederne i havnestaten om denne hensigt. Føreren eller enhver anden person, som er ansvarlig for at føre fartøjer med en længde på 12 m eller derover, skal i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009 underrette de kompetente myndigheder mindst fire timer inden det forventede tidspunkt for ankomst i havnen. Små fartøjer uden elektronisk logbog og ikke-industrielle fartøjer bør dog være fritaget for denne underretningsforpligtigelse. [Ændring 98]

Artikel 17

Logbogsregistreringer til havs

Medmindre andet gælder ifølge artikel 14 og 15 i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal førere af fiskerfartøjer, som har en tilladelse i henhold til artikel 4, stk. 1 eller 3, i denne forordning i udøvelsen af en dybhavsmetier eller, når de fisker på dybder over 400 m:

- a) slå en ny streg i papirlogbogen efter hvert træk eller
- b) foretage særskilte registreringer efter hvert træk, hvis de er omfattet af det elektroniske registrerings- og indberetningssystem.

Artikel 18

Inddragelse af fiskeritilladelser

1. Medmindre andet gælder ifølge artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1224/2009, inddrages fiskeritilladelser, der er udstedt i henhold til artikel 4, stk. 1 og 3, i nærværende forordning, i mindst et år i ethvert af følgende tilfælde: [Ændring 99]

(*) 60 dage efter denne forordnings ikrafttræden.

Tirsdag den 10. december 2013

- a) manglende overholdelse af betingelserne i fiskeritilladelsen med hensyn til begrænsninger for anvendelse af redskaber, de områder, som fartøjerne har tilladelse til at operere i, ~~i givet fald eller~~ fangst- eller og indsatsbegrænsninger for de arter, som det er tilladt at fiske efter, ~~eller~~ [Ændring 100]
- b) manglende overholdelse af kravet om at tage en videnskabelig observatør om bord eller kravet om prøvetagning af fangster til videnskabelige formål, jf. artikel 19

ba) manglende indsamling, registrering og indberetning af oplysninger i henhold til artikel 8 [Ændring 101].

bb) manglende opfyldelse af kravene i den fælles fiskeripolitik [Ændring 102]

bc) ethvert af de tilfælde, der er beskrevet i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008⁽¹⁾, navnlig bestemmelserne i kapitel VII-IX. [Ændring 103]

~~2. Stykke 1 finder ikke anvendelse, hvis de mangler, der er omhandlet i nævnte stykke, skyldes force majeure.~~
[Ændring 104]

KAPITEL V

DATAINDSAMLING OG REGELOVERHOLDELSE [Ændring 105]

Artikel 19

Regler om dataindsamling og -indberetning

1. Medlemsstaterne indsamler data om hver dybhavsmetier i overensstemmelse med reglerne om dataindsamling og de præcisionsniveauer, der er fastlagt i det flerårige EU-program for indsamling, forvaltning og anvendelse af biologiske, tekniske, miljømæssige og socioøkonomiske data, der er vedtaget i henhold til forordning (EF) nr. 199/2008⁽²⁾, og i de øvrige foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til nævnte forordning. **Medlemsstaterne sikrer, at de nødvendige systemer etableres for at fremme indberetningen af fangster af målarter og bifangster og indberetning af dokumentation i tilfælde, hvor der konstateres forekomster af sårbare marine økosystemer. Denne indberetning foretages så vidt muligt i realtid.** [Ændring 106]

1a. Medlemsstaterne udformer et program for observatørdækning for at sikre indsamling af pålidelige, rettidige og nøjagtige data om fangster og bifangster af dybhavsarter, forekomst af sårbare marine økosystemer og andre relevante oplysninger for en effektiv gennemførelse af denne forordning. Fartøjer, der anvender bundtrawl eller bundsatte hildingsgarn, med fiskeritilladelse til at fange dybhavsarter, er omfattet af 100 % observatørdækning. Alle andre fartøjer med tilladelse til at fange dybhavsarter skal være omfattet af 10 % observatørdækning. [Ændring 107]

2. Føreren af et fartøj eller en anden person, som er ansvarlig for at føre fartøjet, tager den videnskabelige observatør om bord, som medlemsstaten har udpeget til dette fartøj, ~~medmindre dette af sikkerhedsmæssige årsager ikke er muligt~~
overensstemmelse med betingelserne i stk. 4. Føreren støtter den videnskabelige observatør i udøvelsen af dennes opgaver.
[Ændring 108]

3. Den videnskabelige observatør:

- a) ~~foretager løbende dataindsamling som fastsat i stk. 1~~ **skal være kvalificeret til at varetage sit hverv og sine opgaver som videnskabelig observatør og skal blandt andet være i stand til at identificere arter, der findes i dybhav økosystemer** [Ændring 109]

aa) skal uafhængigt og i samme format som det, der anvendes i fartøjets logbog, indføre de i forordning (EF) nr. 1224/2009 omhandlede fangstoplysninger [Ændring 110]

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik (EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1).

Tirsdag den 10. december 2013

- ab) registrerer eventuelle ændringer af fiskeriplanen, jf. artikel 7 [Ændring 111]
  - ac) dokumenterer tilfælde, hvor fartøjet uventet er stødt på sårbare marine økosystemer, og i den forbindelse indsamle oplysninger, der kan bruges til at beskytte stedet [Ændring 112]
  - ad) registrerer, på hvilke dybder der anvendes redskaber [Ændring 113]
  - ae) fremlægger senest 20 dage efter afslutningen af observationsperioden en rapport for den kompetente flagmedlemsstats ansvarlige myndigheder, hvoraf disse myndigheder sender en kopi til Kommissionen senest 30 dage efter modtagelsen af en skriftlig anmodning fra Kommissionen [Ændring 114]
- b) identificerer og dokumenterer vægten af eventuelle stenkoraller, bløde koraller, svampe eller andre organismer, der tilhører det samme økosystem, og som tages om bord med fartøjets redskaber.
- 3a. Den videnskabelige observatør må ikke være:
- i) beslægtet med skibsføreren eller andre ledende besætningsmedlemmer på det fartøj, observatøren er tilknyttet
  - ii) ansat af skibsføreren på det fartøj, observatøren er tilknyttet
  - iii) ansat af en repræsentant for skibsføreren
  - iv) ansat af en virksomhed, der kontrolleres af skibsføreren eller dennes repræsentant
  - v) beslægtet med skibsførerens repræsentant. [Ændring 115]
4. Ud over deres forpligtelser, jf. stk. 1, er medlemsstaterne omfattet af de særlige dataindsamlings- og indberetningskrav, der er fastsat i bilag II for dybhavsmetieren.
- 4a. Dataindsamling kan gøre det muligt at skabe partnerskaber mellem forskere og fiskere og bidrage til forskningen på områder som havmiljø, bioteknologi, levnedsmiddelvidenskab, forarbejdning og økonomi. [Ændring 116]
5. Data, som indsamles for dybhavsmetieren, herunder alle yderligere data indsamlet i henhold til nærværende forordnings bilag II, behandles i henhold til den dataforvaltningsprocedure, der er fastlagt i kapitel III i forordning (EF) nr. 199/2008.
6. Medlemsstaterne indberetter hver måned efter anmodning fra Kommissionen indsatser og/eller fangstdata for hver metier. Disse indberetninger gøres offentligt tilgængelige. [Ændring 117]

Kapitel Va

FINANSIEL BISTAND [Ændring 118]

Artikel 19a

Finansiel bistand til ændring af fiskeredskaber

1. Fiskerfartøjer, der anvender bundtrawl eller bundsatte hildingsgarn i dybhavsmetieren, er berettigede til at modtage finansiel bistand fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond til ændring af fiskeredskaber og tilhørende fartøjsombygning, nødvendig viden og uddannelse, forudsat at de nye fiskeredskaber har en påviselig forbedret størrelses- og artsselektivitet, en lavere og begrænset indvirkning på det marine miljø og sårbare marine økosystemer og ikke forøger fiskerfartøjets fiskerikapacitet, som vurderet af Kommissionen efter høring af det relevante uafhængige videnskabelige organ.

Tirsdag den 10. december 2013

2. Fiskerfartøjer er berettigede til at modtage finansiel bistand fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond med henblik på at minimere og i videst muligt omfang standse uønsket fangst af dybhavsarter, navnlig de mest sårbare arter.
3. Der ydes kun støtte én gang til det samme EU-fiskerfartøj.
4. Adgangen til finansiel bistand fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond er betinget af, at denne forordning, den fælles fiskeripolitik og Unionens miljølovgivning overholdes fuldt ud. [Ændring 119]

KAPITEL VI

DELEGEREDE RETSAKTER

Artikel 20

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel **3b, stk. 2 og artikel 13**, tillægges for en ubegrænset periode på **tre år fra ... (*)**. **Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder før udløbet af treårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.** [Ændring 120]
3. Den i artikel **3b, stk. 2 og artikel 13** omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel **3b, stk. 2 og artikel 13**, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

KAPITEL VII

EVALUERING OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 21

Evaluering

1. Senest seks år efter denne forordnings ikrafttræden... (**) evaluerer Kommissionen på grundlag af medlemsstaternes indberetninger og den videnskabelige rådgivning, som den anmoder om med henblik herpå, virkningen af foranstaltningerne i denne forordning og beslutter, i hvilket omfang målene i artikel 1, litra a) og b), er nået. [Ændring 121]

(*) Datoen for denne forordnings ikrafttræden.

(**) Fire år efter denne forordnings ikrafttræden.

Tirsdag den 10. december 2013

2. Evalueringen fokuserer på udviklingen inden for følgende emner:
  - a) ~~de fartøjer, som er gået over til at anvende redskaber med en reduceret indvirkning på havbunden, samt udviklingen i deres niveau af udsmid~~ **fremskridt med hensyn til forebyggelse, minimering og i videst muligt omfang eliminering af uønskede fangster** [Ændring 122]
  - b) det område, som fartøjerne i hver dybhavsmetier, opererer i
  - c) fuldstændigheden og pålideligheden af de data, som medlemsstaterne giver videnskabelige organer med henblik på vurdering af bestande eller Kommissionen i tilfælde af særlige dataindsamlinger
  - d) de dybhavsbestande, hvor den videnskabelige rådgivning er forbedret
  - e) ~~fiskerier, der udelukkende forvaltes ved hjælp af en begrænsning af fiskeriindsatsen, og effektiviteten af ledsageforanstaltningerne, når det gælder om at bringe udsmid til ophør og reducere fangster af de mest sårbare arter~~ [Ændring 123]
- ea) **kvaliteten af de konsekvensanalyser, der gennemføres i henhold til artikel 7** [Ændring 124]
- eb) **antallet af fartøjer og havne i Unionen, der direkte påvirkes af denne forordnings gennemførelse** [Ændring 125]
- ec) **effektiviteten af foranstaltninger, der træffes for at sikre dybhavsfiskebestandenes opretholdelse på lang sigt og forebygge bifangst af ikke-målarter, navnlig bifangst af de mest sårbare arter** [Ændring 126]
- ed) **det omfang, i hvilket sårbare marine økosystemer er blevet effektivt beskyttet ved hjælp af begrænsning af tilladt fiskeri til eksisterende dybhavsfiskeriområder, områdelukninger, den såkaldte move-on- rule (flytningsreglen) og/eller ved hjælp af andre foranstaltninger** [Ændring 127]
- ee) **anvendelse af begrænsningen på 600 m dybde.** [Ændring 128]
- 2a. **På grundlag af den i stk. 1 og 2 omhandlede evaluering fremsætter Kommissionen i givet fald senest ... (*) forslag til ændring af denne forordning.** [Ændring 129]

Artikel 22

Overgangsforanstaltninger

De særlige fiskeritilladelser, der er udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 2347/2002, er fortsat gyldige, indtil de erstattes af fiskeritilladelser, der tillader fangst af dybhavsarter, og som udstedes i henhold til nærværende forordning, men er dog under ingen omstændigheder gyldige efter den ~~30. september 2012...~~ (**). [Ændring 130]

Artikel 23

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 2347/2002 ophæves.
2. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning, jf. sammenligningstabellen i bilag III.

(*) Fem år efter denne forordnings ikrafttræden.

(**) Et år efter denne forordnings ikrafttræden.

Tirsdag den 10. december 2013

Artikel 24

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den .

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

[...]

På Rådets vegne

Formanden

[...]

Bilag I

Afdeling 1: Dybhavsarter

Videnskabeligt navn	Almindeligt anvendt navn	Mest sårbare (x)	<u>Udskudt anvendelse af artikel 4, stk. 2, litra c)</u>
<i>Centrophorus granulosus</i>	Ru pighaj	x	
<i>Centrophorus squamosus</i>	Mørk pighaj	x	
<i>Centroscyllium fabricii</i>	Fabricius-sorthaj	x	
<i>Centroscyrnus coelolepis</i>	Portugisisk pighaj	x	
<i>Centroscyrnus crepidater</i>	Langsnudet pighaj	x	
<i>Dalatias licha</i>	Chokoladehaj	x	
<i>Etmopterus princeps</i>	Lyshaj	x	
<i>Apristuris spp</i>	Islandsk kattehaj		
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Kravehaj		
<i>Deania calcea</i>	Næbhaj		
<i>Galeus melastomus</i>	Ringhaj		
<i>Galeus murinus</i>	Rødhaj		
<i>Hexanchus griseus</i>	Seksgællethaj	x	
<i>Etmopterus spinax</i>	Sorthaj		
<i>Oxynotus paradoxus</i>	Spidsfinnet trekantshaj		
<i>Scymnodon ringens</i>	Hajen <i>Scymnodon ringens</i>		
<i>Somniosus microcephalus</i>	Grønlandshaj		
<i>Alepocephalidae</i>	Glathovedfisk		

Tirsdag den 10. december 2013

Videnskabeligt navn	Almindeligt anvendt navn	Mest sårbare (x)	<u>Udskudt anvendelse af artikel 4, stk. 2, litra c)</u>
<i>Alepocephalus bairdii</i>	Bairds glathovedfisk		
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Rissos glathovedfisk		
<i>Aphanopus carbo</i>	Sort sabelfisk		
<i>Argentina silus</i>	Guldlaks		
<i>Beryx spp.</i>	Beryxarter		
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Dybvandskrabbe		x
<i>Chimaera monstrosa</i>	Havmus		x
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Storøjet havmus		x
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Spydnæset havmus		x
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Skolæst		
<i>Epigonus telescopus</i>	Teleskopkardinalfisk	x	
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	Blåkæft		
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Orange savbug	x	
<i>Macrourus berglax</i>	Nordlig skolæst		
<i>Molva dypterygia</i>	Byrkelange		
<i>Mora moro</i>	Dybhavstorsk		x
<i>Antimora rostrata</i>	Blå antimora		x
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Spidstandet blankesten		
<i>Phycis blennoides</i>	Skælbrosme		
<i>Polyprion americanus</i>	Vragfisk		
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Hellefisk		
<i>Cataetyx laticeps</i>			x
<i>Hoplostethus mediterraneus</i>	Middelhavssavbug		x
<i>Macrouridae</i>	Langhalearter		
med undtagelse af <i>coryphaenoides rupestris</i> og <i>macrourus berglax</i>	med undtagelse af skolæst og nordlig skolæst		
<i>Nesiarchus nasutus</i>	Gedde tryne		
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	Chemnitz' pigål		
<i>Raja fyllae</i>	Fyllas rokke		x

Tirsdag den 10. december 2013

Videnskabeligt navn	Almindeligt anvendt navn	Mest sårbare (x)	<u>Udskudt anvendelse af artikel 4, stk. 2, litra c)</u>
<i>Raja hyperborea</i>	Arktisk rokke		
<i>Raja nidarosiensis</i>	Sortbuget rokke		
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	Dragehovedfisk		

Afdeling 2: Arter, som derudover reguleres i NEAFC

~~Brosme~~ <i>brosme</i>	~~Brosme~~	
~~Conger~~ <i>conger</i>	~~Havål~~	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Strømpebåndfisk	x
<i>Lycodes esmarkii</i>	Esmarks ålebrosme	
~~Molva~~ <i>molva</i>	~~Lange~~	
<i>Sebastes viviparus</i>	Lille rødfisk	

[Ændring 131]

Bilag II

Specifikke krav vedrørende dataindsamling og rapportering, jf. artikel 18, stk. 4

- Medlemsstaterne sikrer, at data, som indsamles for et område, der omfatter både EU's farvande og internationale farvande, opdeles yderligere, så de henviser til enten EU's farvande eller internationale farvande hver for sig.
- Når aktiviteterne i en dybhavsmetier overlapper aktiviteterne i en anden metier inden for samme område, foretages dataindsamlingen for førstnævnte aktiviteter særskilt fra dataindsamlingen for sidstnævnte aktiviteter.
- Udsmid er omfattet af krav om prøvetagning i alle dybhavsmetier. Prøvetagningsstrategien for landinger og udsmid omfatter alle de arter, der er anført på listen i bilag I, samt arter, der tilhører havbundens økosystem, som f.eks. dybvandskoraller, svampe eller andre organismer, som tilhører samme økosystem.
- Hvis den gældende flerårige dataindsamlingsplan kræver, at der indsamles oplysninger om fiskeriindsatsen angivet i det antal timer, hvor der er fisket med trawl samt sættetiden for passive redskaber, indsamler medlemsstaten følgende yderligere data, som den er parat til at fremlægge sammen med oplysningerne om fiskeriindsatsen:
  - den geografiske position for fiskeriaktiviteterne for hvert enkelt træk på grundlag af data fra fartøjets overvågningssystem, som sendes af fartøjet til fiskeriovervågningscentret
  - den fiskedybde, som redskaberne anvendes i, hvis fartøjet skal sende indberetninger i en elektronisk logbog. Fartøjets fører indberetter fiskedybder i overensstemmelse med det standardiserede rapporteringsformat.

Tirsdag den 10. december 2013

- 4a. Kommissionen sikrer, at data indsamles rettidigt og på en måde, som er harmoniseret for alle medlemsstater, og at de er nøjagtige, pålidelige og omfattende. [Ændring 132]
- 4b. Kommissionen sikrer, at de indsamlede data opbevares sikkert og gøres offentligt tilgængelige, undtagen under særlige omstændigheder, hvor en passende beskyttelse og tavshedspligt er påkrævet, og hvor årsagerne til sådanne restriktioner meddeles. [Ændring 133]

Bilag IIa

Konsekvensanalyser som omhandlet i artikel 7, stk. 2

Konsekvensanalyserne til fastlæggelse af dybhavsfiskeri som omhandlet i artikel 7, stk. 2, skal blandt andet omfatte følgende:

- 1) arten af gennemført eller påtænkt fiskeri, herunder fartøjstype og redskabstyper, fiskeriområder og de dybder, hvor fiskeriet vil blive udført, individuelle målarter og potentielle bifangstarter, niveauer for fiskeriindsats og fiskeriets varighed
- 2) de bedste tilgængelige videnskabelige oplysninger om fiskebestandenes aktuelle tilstand og grundlæggende information om økosystemer og habitater i fiskeriområdet, som fremtidige ændringer skal sammenlignes med
- 3) identificering, beskrivelse og kortlægning af sårbare marine økosystemer, som allerede er kendt eller sandsynligvis findes i fiskeriområdet
- 4) data og metoder, som anvendes for at identificere, beskrive og vurdere fiskeriets indvirkning, identificering af manglende viden og vurdering af usikkerhedsmomenter i oplysninger, der beskrives i konsekvensanalysen
- 5) indkredsning, beskrivelse og vurdering af forekomst, omfang og varighed af fiskeriets sandsynlige indvirkninger, herunder samlede indvirkninger fra fiskeri, navnlig på sårbare marine økosystemer og lavproduktivitetsfiskeriressourcer i fiskeriområdet
- 6) forslag til afbødnings- og forvaltningsforanstaltninger, som skal anvendes til at forhindre væsentlige skadelige virkninger for sårbare marine økosystemer og sikre langsigtet bevarelse og bæredygtig forvaltning af lavproduktivitetsfiskeriressourcer, samt hvilke foranstaltninger der skal anvendes til at overvåge fiskeriets virkninger. [Ændring 134]

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0540

EU-civilbeskyttelsesordning ***I**Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om en EU-civilbeskyttelsesordning (COM(2011)0934 — C7-0519/2011 — 2011/0461(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2016/C 468/49)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0934),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 196 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0519/2011),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 19. juli 2012 ⁽¹⁾,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 9. oktober 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Udenrigsudvalget, Budgetudvalget og Regionaludviklingsudvalget (A7-0003/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. godkender Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
  3. noterer sig den erklæring fra Kommissionen, der er knyttet som bilag til denne beslutning;
  4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0461**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme**

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse nr. 1313/2013/EU).

⁽¹⁾ EUT C 277 af 13.9.2012, s. 164.

Tirsdag den 10. december 2013

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen noterer sig den i artikel 19, stk. 4-6, og bilag I valgte fremgangsmåde, der modsvarer denne afgørelses særlige karakteristika og ikke har præcedensvirkning for andre finansielle instrumenter.

Erklæring fra Kommissionen

Uden at dette berører den årlige budgetprocedure agter Kommissionen fra januar 2015 at forelægge Europa-Parlamentet en årlig rapport om gennemførelsen af afgørelsen, herunder den i bilag I fastlagte budgetmæssige fordeling. Denne fremgangsmåde er begrundet i civilbeskyttelsespolitikens særlige karakter og har ingen præcedensvirkning for andre finansielle instrumenter.

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0541

Kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (COM(2011)0142 — C7-0085/2011 — 2011/0062(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/50)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0142),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0085/2011),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank af 18. august 2011 ⁽¹⁾,
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 14. juli 2011 ⁽²⁾,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelser af 8. maj 2013 og 27. november 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Retsudvalget (A7-0202/2012),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽³⁾;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0062

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2014/17/EU).

⁽¹⁾ EUT C 240 af 18.8.2011, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 318 af 29.10.2011, s. 133.

⁽³⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 10. september 2013 (Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0341).

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0542

Indførsel af ris med oprindelse i Bangladesh ***I

Europa-Parlamentets ændringer af 10. december 2013 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførsel af ris med oprindelse i Bangladesh (COM(2012)0172 — C7-0102/2012 — 2012/0085(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/51)

Ændring 1

Forslag til forordning

Titel

Kommissionens forslag

Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om indførsel af ris med oprindelse i Bangladesh

Ændring

Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om indførsel af ris med oprindelse i Bangladesh **og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3491/90**

Ændring 2

Forslag til forordning

Betragtning 3

Kommissionens forslag

(3) Med henblik på at sikre præferenceordningens pålidelighed og effektivitet bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til traktatens artikel 290 med henblik på vedtagelsen af regler, der gør deltagelse i ordningen betinget af en garantistillelse. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

Ændring

(3) Med henblik på at sikre præferenceordningens pålidelighed og effektivitet bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til traktatens artikel 290 med henblik på vedtagelsen af regler, der gør deltagelse i ordningen betinget af en garantistillelse **i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1964/2006 af 22. december 2006 om detaljerede regler for åbning og forvaltning af et kontingent for import af ris med oprindelse i Bangladesh i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3491/90** ⁽¹⁾. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

⁽¹⁾ EUT L 408 af 30.12.2006, s. 19.

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0304/2013).

Tirsdag den 10. december 2013

Ændring 3

Forslag til forordning

Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) For at sikre ensartede betingelser for **gennemførelsen** af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat, udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser. Hvor suspension af præferenceordningen skulle blive nødvendig, bør Kommissionen dog **kunne** vedtage **gennemførelsesretsakter** uden at anvende forordning (EU) nr. 182/2011.

Ændring

- (4) For at sikre ensartede betingelser for **vedtagelsen af visse foranstaltninger til gennemførelse** af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat, udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser. Hvor suspension af præferenceordningen skulle blive nødvendig, bør Kommissionen dog vedtage **en gennemførelsesretsakt** uden at anvende forordning (EU) nr. 182/2011.

Ændring 4

Forslag til forordning

Betragtning 7

Kommissionens forslag

- (7) For at sikre at fordelene ved præferenceordningen begrænses til ris med oprindelse i Bangladesh, bør der udstedes et oprindelsescertifikat, **og en eksportafgift på et beløb mindst svarende til den nedsatte importafgift bør opkræves af eksportlandet.**

Ændring

- (7) For at sikre at fordelene ved præferenceordningen begrænses til ris med oprindelse i Bangladesh, bør der udstedes et oprindelsescertifikat.

Tirsdag den 10. december 2013

Ændring 5

Forslag til forordning

Betragtning 7 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (7a) Denne forordning er en del af Unionens fælles handelspolitik, som skal være forenelig med målene i Unionens politik på området for udviklingssamarbejde, jf. traktatens artikel 208, især udryddelse af fattigdom og fremme af en bæredygtig udvikling og god regeringsførelse i udviklingslandene. Den skal således også være i overensstemmelse med kravene fra Verdenshandelsorganisationen (WTO), navnlig med beslutningen om differentieret og gunstigere behandling, gensidighed og øget deltagelse for udviklingslandenes vedkommende (»bemyndigelsesbestemmelsen«), vedtaget i henhold til den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) i 1979, i henhold til hvilken WTO's medlemmer kan indrømme udviklingslandene en differentieret og gunstigere behandling,

Ændring 6

Forslag til forordning

Betragtning 7 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (7b) Denne forordning er også baseret på anerkendelsen af mindre landbrugeres og landarbejderes ret til en anstændig indkomst og til et sikkert og sundt arbejdsmiljø og betragter respekt for denne ret som afgørende for at nå de generelle mål om indrømmelse af handelspræferencer for udviklingslande, og navnlig de mindst udviklede lande. Unionen søger at fastlægge og iværksætte fælles politikker og foranstaltninger for at fremme bæredygtig økonomisk, social og miljømæssig udvikling i udviklingslandene med det overordnede mål at udrydde fattigdom. I denne sammenhæng er ratifikation og effektiv gennemførelse af de grundlæggende internationale konventioner om menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, miljøbeskyttelse og god regeringsførelse afgørende, som afspejlet i den særlige ansporende ordning om supplerende toldpræferencer i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 af 25. oktober 2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 303 af 31.10.2012, s. 1.

Tirsdag den 10. december 2013

Ændring 13**Forslag til forordning****Betragtning 7 c (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (7c) *For at sikre, at denne forordning er i overensstemmelse med de almindelige bestemmelser i artikel 208 i TEUF bør kun ris, der er dyrket, høstet og forarbejdet i overensstemmelse med Den Internationale Arbejdsorganisations konventioner, som er opført i bilag VIII til forordning (EU) nr. 978/2012, og navnlig med konventionen vedrørende tvungent eller pligtmæssigt arbejde (nr. 29), konventionen om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig (nr. 87), konventionen om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger (nr. 98), konventionen vedrørende lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi (nr. 100), konventionen om afskaffelse af tvangsarbejde (nr. 105), konventionen vedrørende forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (nr. 111) og konventionen om forbud mod og omgående indsats til afskaffelse af de værste former for børnearbejde (nr. 182), være omfattet af denne forordning.*

Ændring 7**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

- 1a. *Denne forordning anerkender mindre landbrugeres og landarbejderes ret til en anstændig indkomst og til et sikkert og sundt arbejdsmiljø og betragter respekt for denne ret som afgørende for at nå de generelle mål om indrømmelse af handelspræferencer for udviklingslande, og navnlig de mindst udviklede lande.*

Ændring 8**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 3**

Kommissionens forslag

Ændring

3. *Ved hjælp af en gennemførelsesretsakt vedtaget uden bistand fra den komité, der er nævnt i artikel 323, stk. 1, i forordning nr. XXXX/XXXX, suspenderer* Kommissionen anvendelsen af præferenceordningen som fastsat i stk. 1 i denne artikel, så snart den konstaterer, at de indførsler, der er omfattet af nævnte ordning, i løbet af det pågældende år er nået op på den i stk. 2 anførte mængde.

3. Kommissionen *vedtager en gennemførelsesretsakt om suspension af* anvendelsen af præferenceordningen som fastsat i stk. 1 i denne artikel, så snart den konstaterer, at de indførsler, der er omfattet af nævnte ordning, i løbet af det pågældende år er nået op på den i *denne artikels* stk. 2 anførte mængde. *Gennemførelsesretsakten vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 5a, stk. 2.*

Tirsdag den 10. december 2013

Ændring 9

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 2 — litra a

Kommissionens forslag

a) *at der foreligger bevis på, at en eksportafgift på et beløb svarende til den i stk. 1 omhandlede nedsættelse er blevet opkrævet af Bangladesh,*

Ændring

udgår

Ændring 10

Forslag til forordning

Artikel 4 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. De beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 3, tillægges Kommissionen for en **ubegrænset** periode fra **datoen for denne forordnings ikrafttræden**.

Ændring

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, tillægges Kommissionen for en periode **på fem år fra ... (*)**. **Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlament eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.**

(*) **Datoen for denne forordnings ikrafttræden.**

Ændring 11

Forslag til forordning

Artikel 4 — stk. 5

Kommissionens forslag

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Denne frist forlænges med **to** måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Ændring

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Denne frist forlænges med **fire** måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Tirsdag den 10. december 2013

Ændring 12
Forslag til forordning
Artikel 5 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 5a**Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter nedsat ved artikel [323, stk. 1] i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. [xxxx/yyyy] af ... om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsforordningen) ⁽¹⁾. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når udvalgets udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for udvalget træffer beslutning herom, eller et simpelt flertal af udvalgsmedlemmerne anmoder herom inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.

⁽¹⁾ COD 2010/0385.

Tirsdag den 10. december 2013

P7_TA(2013)0543

Det tidsmæssige forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på præcisering af bestemmelserne om det tidsmæssige forløb for auktioner med kvoter for drivhusgasemissioner (COM(2012)0416 — C7-0203/2012 — 2012/0202(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/52)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0416),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 192, st. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0203/2012),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 14. november 2012 ⁽¹⁾,
  - efter høring af Regionsudvalget,
  - der henviser til sin beslutning af 15. marts 2012 om en køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050 ⁽²⁾,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 20. november 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0046/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽³⁾;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0202

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2013/EU om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på præcisering af bestemmelserne om det tidsmæssige forløb for auktioner med kvoter for drivhusgasemissioner

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse nr. 1359/2013/EU).

⁽¹⁾ EUT C 11 af 15.1.2013, s. 87.

⁽²⁾ EUT C 251 E af 31.8.2013, s. 75.

⁽³⁾ Denne holdning svarer til ændringen vedtaget den 3. juli 2013 (Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0310).

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0551

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse: betingelserne for, hvornår en ydeevnedeklaration for byggevarer kan gøres tilgængelig på et websted

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 30. oktober 2013 om betingelserne for, hvornår en ydeevnedeklaration for byggevarer kan gøres tilgængelig på et websted (C(2013)7086) — 2013/2928(DEA))

(2016/C 468/53)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2013)7086),
- der henviser til Kommissionens skrivelse af 14. november 2013, hvori den anmoder Parlamentet om at erklære, at det ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning,
- der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF ⁽¹⁾ (byggevarerforordningen), særlig artikel 7, stk. 3, og artikel 63, stk. 1,
- der henviser til forretningsordenens artikel 87a, stk. 6,
- der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 87a, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 10. december 2013,
- A. der henviser til, at det er vigtigt at sikre, at den delegerede forordning om e-indkøb træder i kraft hurtigst muligt, i betragtning af at de væsentlige bestemmelser i basisretsakten, herunder bestemmelserne om fastsættelse af ydeevnedekclarationer, finder anvendelse fra den 1. juli 2013;
- B. der henviser til, at muligheden for at gøre disse deklARATIONER tilgængelige på internettet efter lovgiverens ønske vil give fabrikanten af byggevarer mulighed for at reducere omkostningerne og også øge fleksibiliteten i byggesektoren som sådan;
- C. der henviser til, at den delegerede forordning burde have været forberedt af Kommissionen på forhånd med henblik på at undgå den uheldige forsinkelse med hensyn til at give fabrikanten mulighed for en fritagelse fra forpligtelsen til i papirform eller elektronisk at indgive eksemplarer af en ydeevnedeklaration for hver enkelt vare, der gøres tilgængelig på markedet;
- D. der henviser til, at det er yderst vigtigt, at såvel Parlamentet som Rådet kan udøve deres rettigheder som medlovgivere som fastsat i traktaterne, herunder beslutningen om, hvilke elementer der skal delegeres til Kommissionen i fremtidige basisretsakter, og at Parlamentet kan deltage i høringer — på linje med medlemsstaternes eksperter og andre interessenter — forud for vedtagelsen af en delegeret retsakt og på en gennemsigtig måde;
- 1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;
- 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 88 af 4.4.2011, s. 5.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0552

Handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles 2020-programmet) ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles 2020-programmet) (COM(2011)0913 — C7-0510/2011 — 2011/0449(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/54)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0913),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 133 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0510/2011),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank af 2. marts 2012 ⁽¹⁾,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 21. november 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0423/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0449

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles 2020-programmet) og ophævelse af Rådets afgørelse 2001/923/EF, 2001/924/EF, 2006/75/EF, 2006/76/EF, 2006/849/EF og 2006/850/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 331/2014).

⁽¹⁾ EUT C 137 af 12.5.2012, s. 7.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0553

**Ændring af forordning (EU) nr. 99/2013 om det europæiske statistiske program 2013-2017
***I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 99/2013 om det europæiske statistiske program 2013-2017 (COM(2013)0525 — C7-0224/2013 — 2013/0249(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/55)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0525),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 338, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0224/2013),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant med skrivelse af 27. november 2013 gav tilsagn om at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0401/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2013)0249

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af forordning (EU) nr. 99/2013 om det europæiske statistiske program 2013-2017

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 1383/2013).

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0554

Den Internationale Arbejdsorganisations 2011-konvention om ordentlige arbejdsforhold for husarbejdere ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om udkast til Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations 2011-konvention om ordentlige arbejdsforhold for husarbejdere (konvention nr. 189) (11462/2013 — C7-0234/2013 — 2013/0085(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 468/56)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (11462/2013),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 153 sammenholdt med artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), samt artikel 218, stk. 8, første afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0234/2013),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0394/2013),
1. godkender udkastet til Rådets afgørelse;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0555

Rammeaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Armenien om de generelle principper for Republikken Armeniens deltagelse i Unionens programmer ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokol til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side vedrørende en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Armenien om de generelle principper for Republikken Armeniens deltagelse i Unionens programmer (16469/2012 — C7-0009/2013 — 2012/0247(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 468/57)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (16469/2012),
  - der henviser til udkast til protokol til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side (16472/2012),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 114, 168, 169, 172, 173, stk. 3, 188 og 192 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0009/2013),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A7-0406/2013),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Armeniens regeringer og parlamenter.
-

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0556

Aftale mellem EU og Frankrig om anvendelse, med hensyn til Saint-Barthélemy, af EU-lovgivningen om beskatning *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftale mellem Den Europæiske Union og Den Franske Republik om anvendelse, med hensyn til Saint-Barthélemy, af EU-lovgivningen om beskatning af opsparingsindtægter og om administrativt samarbejde inden for beskatning (COM(2013)0555 — C7-0360/2013 — 2013/0269(NLE))

(Høring)

(2016/C 468/58)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (COM(2013)0555),
  - der henviser til udkast til aftale mellem Den Europæiske Union og Den Franske Republik om anvendelse, med hensyn til Saint-Barthélemy, af EU-lovgivningen om beskatning af opsparingsindtægter og om administrativt samarbejde inden for beskatning,
  - der henviser til artikel 113 og 115 samt artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra b), og stk. 8, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0360/2013),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55, artikel 90, stk. 7, og artikel 46, stk. 1,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0404/2013),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0557

Ændring af beslutning 2002/546/EF for så vidt angår dens anvendelsesperiode *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Rådets afgørelse om ændring af beslutning 2002/546/EF for så vidt angår dens anvendelsesperiode (COM(2013)0781 — C7-0420/2013 — 2013/0387(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2016/C 468/59)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2013)0781),
  - der henviser til artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0420/2013),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55 og artikel 46, stk. 1,
  - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0431/2013),
1. godkender Kommissionens forslag;
  2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
  4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0559

Udnævnelse af et medlem af Revisionsretten (Phil Wynn Owen — UK)

Europa-Parlamentets afgørelse af 11. december 2013 om den foreslåede udnævnelse af Phil Wynn Owen til medlem af Revisionsretten (C7-0313/2013 — 2013/0811(NLE))

(Høring)

(2016/C 468/60)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 286, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0313/2013),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 108,
  - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A7-0438/2013),
- A. der henviser til, at Parlamentets Budgetkontroludvalg derefter foretog en bedømmelse af den indstillede kandidats papirer, især på baggrund af de krav, der er fastsat i artikel 286, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- B. der henviser til, at Budgetkontroludvalget på sit møde den 7. november 2013 foretog en høring af den af Rådet foreslåede kandidat til hvervet som medlem af Revisionsretten;
1. afgiver positiv udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af Phil Wynn Owen til medlem af Revisionsretten;
  2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til orientering til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner.
-

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0560

Udnævnelse af et medlem af Revisionsretten (Alex Brenninkmeijer — NL)**Europa-Parlamentets afgørelse af 11. december 2013 om udnævnelsen af Alex Brenninkmeijer til medlem af Revisionsretten (C7-0312/2013 — 2013/0810(NLE))****(Høring)**

(2016/C 468/61)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 286, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0312/2013),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 108,
  - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A7-0433/2013),
- A. der henviser til, at Parlamentets Budgetkontroludvalg derefter foretog en bedømmelse af den indstillede kandidats papirer, især på baggrund af de krav, der er fastsat i artikel 286, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- B. der henviser til, at Budgetkontroludvalget den 7. november 2013 afholdt en høring med den af Rådet indstillede kandidat med henblik på medlemskab af Revisionsretten;
1. afgiver positiv udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af Alex Brenninkmeijer til medlem af Revisionsretten;
  2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til orientering til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner.
-

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0561

Udnævnelse af et medlem af Revisionsretten (Henri Grethen — LU)

Europa-Parlamentets afgørelse af 11. december 2013 om den foreslåede udnævnelse af Henri Grethen til medlem af Revisionsretten (C7-0309/2013 — 2013/0807(NLE))

(Høring)

(2016/C 468/62)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 286, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0309/2013),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 108,
  - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A7-0439/2013),
- A. der henviser til, at Budgetkontroludvalget på sit møde den 7. november 2013 foretog en høring af den af Rådet foreslåede kandidat til hvervet som medlem af Revisionsretten;
- B. der henviser til, at Henrik Grethen opfylder de i artikel 286, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsatte krav;
1. afgiver positiv udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af Henrik Grethen til medlem af Revisionsretten;
  2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til orientering til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0562

Udnævnelse af et medlem af Revisionsretten (Nikolaos Milionis — EL)**Europa-Parlamentets afgørelse af 11. december 2013 om den foreslåede udnævnelse af Nikolaos Milionis til medlem af Revisionsretten (C7-0310/2013 — 2013/0808(NLE))****(Høring)**

(2016/C 468/63)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 286, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0310/2013),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 108,
  - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A7-0436/2013),
- A. der henviser til, at Parlamentets Budgetkontroludvalg derefter foretog en bedømmelse af den indstillede kandidats papirer, især på baggrund af de krav, der er fastsat i artikel 286, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- B. der henviser til, at Budgetkontroludvalget på mødet den 7. november 2013 hørte Rådets kandidat til hvervet som medlem af Revisionsretten;
1. afgiver positiv udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af Nikolaos Milionis til medlem af Revisionsretten;
  2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til orientering til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner.
-

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0563

Udnævnelse af et medlem af Revisionsretten (Danièle Lamarque — FR)

Europa-Parlamentets afgørelse af 11. december 2013 om den foreslåede udnævnelse af Danièle Lamarque til medlem af Revisionsretten (C7-0311/2013 — 2013/0809(NLE))

(Høring)

(2016/C 468/64)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 286, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0311/2013),
- der henviser til forretningsordenens artikel 108,
- der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A7-0437/2013),
- A. der henviser til, at Parlamentets Budgetkontroludvalg foretog en bedømmelse af den indstillede kandidats papirer, især på baggrund af de krav, der er fastsat i artikel 286, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- B. der henviser til, at udvalget den 7. november 2013 afholdt en høring med den af Rådet indstillede kandidat;
- 1. afgiver positiv udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af Danièle Lamarque til medlem af Revisionsretten;
- 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til orientering til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0564

Udnævnelse af formanden for Den Europæiske Centralbanks tilsynsråd**Europa-Parlamentets afgørelse af 11. december 2013 om Den Europæiske Centralbanks forslag til udnævnelsen af formanden for Den Europæiske Centralbanks tilsynsråd (N7-0103/2013 — C7-0424/2013 — 2013/0901(NLE))****(Godkendelse)**

(2016/C 468/65)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Centralbanks forslag af 22. november 2013 til udnævnelsen af formanden for Den Europæiske Centralbanks tilsynsråd (N7-0103/2013),
- der henviser til artikel 26, stk. 3, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter ⁽¹⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank om de praktiske betingelser for udøvelsen af demokratisk ansvarlighed og tilsyn i forbindelse med udførelsen af de opgaver, som overdrages til ECB inden for rammerne af den fælles tilsynsmekanisme ⁽²⁾,
- der henviser til sin forretningsorden,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0452/2013),
- A. der henviser til, at artikel 26, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013 fastsætter, at Den Europæiske Centralbank (ECB) skal forelægge Europa-Parlamentet sit forslag til udnævnelsen af formanden for Den Europæiske Centralbanks tilsynsråd, og at formanden skal udvælges på grundlag af en åben udvælgelsesprøve blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme, som har erfaring inden for bankvæsen og finansielle anliggender, og som ikke er medlemmer af Styrelsesrådet;
- B. der henviser til, at 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013 fastsætter, at udnævnelserne til tilsynsrådet i henhold til denne forordning skal overholde principperne om kønsnæssig balance, erfaring og kvalifikationer;
- C. der henviser til, at ECB ved skrivelse af 22. november 2013 forelagde Europa-Parlamentet et forslag til udnævnelsen af Danièle Nouy som formand for ECB's tilsynsråd for en periode på fem år;
- D. der henviser til, at Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg efterfølgende foretog en bedømmelse af den foreslåede kandidat, navnlig på baggrund af kravene i artikel 26, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013; der henviser til, at udvalget i forbindelse med denne bedømmelse modtog et CV fra den foreslåede kandidat samt hendes svar på et spørgeskema;
- E. der henviser til, at udvalget den 27. november 2013 afholdt en høring med den foreslåede kandidat, som efter en indledende redegørelse besvarede spørgsmål fra udvalgets medlemmer;
- 1. godkender ECB's forslag til udnævnelsen af Danièle Nouy som formand for ECB's tilsynsråd;
- 2. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Den Europæiske Centralbank, Rådet og medlemsstaternes regeringer.

⁽¹⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.⁽²⁾ EUT L 320 af 30.11.2013, s. 1.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0565

Fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne for Unionens optræden udadtil ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne for Unionens optræden udadtil (COM(2011)0842 — C7-0494/2011 — 2011/0415(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/66)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0842),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 209, stk. 1, og artikel 212, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0494/2011),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 9. oktober 2012 ⁽¹⁾,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 4. december 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Udvalget om International Handel og Budgetudvalget (A7-0447/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. godkender Europa-Parlamentets erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
  3. tager Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
  4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0415

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne til finansiering af Unionens optræden udadtil

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 236/2014).

⁽¹⁾ EUT C 391 af 18.12.2012, s. 110.

Onsdag den 11. december 2013

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Europa-Kommissionens erklæring om brugen af gennemførelsesretsakter til fastlæggelse af den nærmere bestemmelse for gennemførelsen af visse regler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om et europæisk naboskabsinstrument og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II)

Europa-Kommissionen mener, at gennemførelsesbestemmelserne for grænseoverskridende samarbejdsprogrammer i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2014 af 11. marts 2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne for Unionens optræden udadtil og andre specifikke, mere detaljerede gennemførelsesbestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om et europæisk naboskabsinstrument og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) har til formål at supplere den grundlæggende retsakt og derfor bør være delegerede retsakter, der vedtages på grundlag af artikel 290 i TEUF. Europa-Kommissionen vil ikke modsætte sig vedtagelsen af den tekst, som medlovgiverne er nået til enighed om. Europa-Kommissionen gør dog opmærksom på, at spørgsmålet om afgrænsningen mellem artikel 290 og 291 i TEUF i øjeblikket er genstand for Domstolens undersøgelse i »biocid-sagen«.

Europa-Kommissionens erklæring vedrørende »tilbageførsler«

I overensstemmelse med forpligtelserne i artikel 21, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 vil Europa-Kommissionen lade udkastet til budgettet indeholde en posteringsmulighed for interne formålsbestemte indtægter og såvidt muligt anføre beløbet.

Budgetmyndigheden vil blive orienteret om størrelsen af de akkumulerede ressourcer hvert år i forbindelse med budgetplanlægningen. Interne formålsbestemte indtægter vil kun blive medtaget i budgetudkastet, i det omfang beløbet er sikkert.

Europa-Parlamentets erklæring om suspension af bistand, der ydes som led i finansieringsinstrumenterne

Europa-Parlamentet gør opmærksom på, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde i perioden 2014-2020, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om et europæisk naboskabsinstrument, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 234/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) ikke indeholder nogen eksplicit henvisning til muligheden for at suspendere bistand, i tilfælde af at modtagerlandet ikke overholder de grundlæggende principper i det pågældende instrument, særlig principperne om demokrati, retsstaten og respekten for menneskerettighederne.

Det er Europa-Parlamentets opfattelse, at en suspension af den bistand, der ydes via disse instrumenter ville ændre den overordnede finansieringsordning, der er aftalt som led i den almindelige lovgivningsprocedure. Som medlovgiver og part i budgetmyndigheden har Europa-Parlamentet derfor i den forbindelse ret til at udøve sine beføjelser fuldt ud, såfremt der træffes en sådan afgørelse.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0566

Stabilitetsinstrumentet ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et stabilitetsinstrument (COM(2011)0845 — C7-0497/2011 — 2011/0413(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/67)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0845),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 209, stk. 1, og artikel 212, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0497/2011),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 4. december 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Udvalget om International Handel og Budgetudvalget (A7-0451/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
  3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0413

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om oprettelse af et instrument, der bidrager til stabilitet og fred

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 230/2014).

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Europa-Kommissionens erklæring om den strategiske dialog med Europa-Parlamentet ⁽¹⁾

Europa-Kommissionen vil på grundlag af artikel 14 i TEU føre en strategisk dialog med Europa-Parlamentet forud for programmeringen inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 230/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til fremme af stabilitet og fred og eventuelt efter en indledende høring af de relevante

---

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen vil være repræsenteret af den ansvarlige kommissær.

Onsdag den 11. december 2013

modtagere. Europa-Kommissionen vil forelægge Europa-Parlamentet de relevante foreliggende programmeringsdokumenter med angivelse af de vejledende bevillinger pr. land/region og, inden for et land/en region, prioriteter, forventede resultater og de vejledende bevillinger pr. prioritet til geografiske programmer samt valg af bistandsmetoder⁽¹⁾. Europa-Kommissionen vil forelægge Europa-Parlamentet de relevante foreliggende programmeringsdokumenter med angivelse af tematiske prioriteter, forventede resultater, valg af bistandsmetoder⁽¹⁾ og de finansielle bevillinger, der er afsat til sådanne prioriteter i de tematiske programmer. Europa-Kommissionen vil tage hensyn til Europa-Parlamentets holdning til spørgsmålet.

Europa-Kommissionen vil føre en strategisk dialog med Europa-Parlamentet i forbindelse med udarbejdelsen af midtvejsrevisionen og forud for enhver væsentlig revision af programmeringsdokumenterne i forordningens gyldighedsperiode.

Europa-Kommissionen vil på Europa-Parlamentets anmodning redegøre for, på hvilke punkter der er taget hensyn til Europa-Parlamentets bemærkninger i forbindelse med programmeringsdokumenterne og enhver anden opfølgning på den strategiske dialog.

⁽¹⁾ Hvis relevant.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0567

Et europæisk naboskabsinstrument ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et europæisk naboskabsinstrument (COM(2011)0839 — C7-0492/2011 — 2011/0405(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/68)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0839),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 209, stk. 1, og artikel 212, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0492/2011),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse af 14. november 2012 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
  - der henviser til udtalelse af 9. oktober 2012 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 4. december 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Udvalget om International Handel, Budgetudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Regionaludviklingsudvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0449/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. godkender Parlamentets erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
  3. tager Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
  4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 11 af 15.1.2013, s. 77.

⁽²⁾ EUT C 391 af 18.12.2012, s. 110.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TC1-COD(2011)0405**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument**

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 232/2014).

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Europa-Kommissionens erklæring om den strategiske dialog med Europa-Parlamentet ⁽¹⁾

Europa-Kommissionen vil på grundlag af artikel 14 i TEU føre en strategisk dialog med Europa-Parlamentet forud for programmeringen inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om et europæisk naboskabsinstrument og eventuelt efter en indledende høring af de relevante modtagere. Europa-Kommissionen vil forelægge Europa-Parlamentet de relevante foreliggende programmeringsdokumenter med angivelse af de vejledende bevillinger pr. land/region og, inden for et land/en region, prioriteter, forventede resultater og de vejledende bevillinger pr. prioritet til geografiske programmer samt valg af bistandsmetoder ⁽²⁾. Europa-Kommissionen vil forelægge Europa-Parlamentet de relevante foreliggende programmeringsdokumenter med angivelse af tematiske prioriteter, forventede resultater, valg af bistandsmetoder² og de finansielle bevillinger, der er afsat til sådanne prioriteter i de tematiske programmer. Europa-Kommissionen vil tage hensyn til Europa-Parlamentets holdning til spørgsmålet.

Europa-Kommissionen vil føre en strategisk dialog med Europa-Parlamentet i forbindelse med udarbejdelsen af midtvejsrevisionen og forud for enhver væsentlig revision af programmeringsdokumenterne i forordningens gyldighedsperiode.

Europa-Kommissionen vil på Europa-Parlamentets anmodning redegøre for, på hvilke punkter der er taget hensyn til Europa-Parlamentets bemærkninger i forbindelse med programmeringsdokumenterne og enhver anden opfølgning på den strategiske dialog.

Europa-Kommissionens erklæring om brugen af gennemførelsesretsakter til fastlæggelse af de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af visse regler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om et europæisk naboskabsinstrument og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II)

Europa-Kommissionen mener, at gennemførelsesbestemmelserne for grænseoverskridende samarbejdsprogrammer i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2014 af 11. marts 2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne for Unionens optræden udadtil og andre specifikke, mere detaljerede gennemførelsesbestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om et europæisk naboskabsinstrument og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om et

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen vil være repræsenteret af den ansvarlige kommissær.

⁽²⁾ Hvis relevant.

Onsdag den 11. december 2013

instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) har til formål at supplere den grundlæggende retsakt og derfor bør være delegerede retsakter, der vedtages på grundlag af artikel 290 i TEUF. Europa-Kommissionen vil ikke modsætte sig vedtagelsen af den tekst, som medlovgiverne er nået til enighed om. Europa-Kommissionen gør dog opmærksom på, at spørgsmålet om afgrænsningen mellem artikel 290 og 291 i TEUF i øjeblikket er genstand for Domstolens undersøgelse i »biocid-sagen«.

Europa-Parlamentets erklæring om suspension af bistand, der ydes i henhold til finansieringsinstrumenterne

Europa-Parlamentet gør opmærksom på, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde i perioden 2014-2020, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om et europæisk naboskabsinstrument, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 234/2014 af 11. marts 2014 om et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) ikke indeholder nogen eksplicit henvisning til muligheden for at suspendere bistand, i tilfælde af at modtagerlandet ikke overholder de grundlæggende principper i det pågældende instrument, særlig principperne om demokrati, retsstaten og respekten for menneskerettighederne.

Det er Europa-Parlamentets opfattelse, at en suspension af den bistand, der ydes i henhold til disse instrumenter, kan ændre den overordnede finansieringsordning, der er aftalt som led i den almindelige lovgivningsprocedure. Som medlovgiver og part i budgetmyndigheden har Europa-Parlamentet derfor i den forbindelse ret til at udøve sine beføjelser fuldt ud, såfremt der træffes en sådan afgørelse.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0568

Instrument til førtiltrædelsesbistand ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) (COM(2011)0838 — C7-0491/2011 — 2011/0404(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/69)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0838),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 212, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0491/2011),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse af 14. november 2012 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
  - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 9. oktober 2012 ⁽²⁾,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 4. december 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Budgetudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Regionaludviklingsudvalget (A7-0445/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. godkender erklæringerne fra Parlamentet og den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, som er vedføjet som bilag til denne beslutning;
  3. noterer sig Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
  4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0404

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 231/2014).

⁽¹⁾ EUT C 11 af 15.1.2013, s. 77.

⁽²⁾ EUT C 391 af 18.12.2012, s. 110.

Onsdag den 11. december 2013

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Europa-Kommissionens erklæring om den strategiske dialog med Europa-Parlamentet ⁽¹⁾

Europa-Kommissionen vil på grundlag af artikel 14 i TEU føre en strategisk dialog med Europa-Parlamentet forud for programmeringen inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) og eventuelt efter en indledende høring af de relevante modtagere. Europa-Kommissionen vil forelægge Europa-Parlamentet de relevante foreliggende programmeringsdokumenter med angivelse af de vejledende bevillinger pr. land/region og, inden for et land/en region, prioriteter, forventede resultater og de vejledende bevillinger pr. prioritet til geografiske programmer samt valg af bistandsmetoder ⁽²⁾. Europa-Kommissionen vil forelægge Europa-Parlamentet de relevante foreliggende programmeringsdokumenter med angivelse af tematiske prioriteter, forventede resultater, valg af bistandsmetoder ² og de finansielle bevillinger, der er afsat til sådanne prioriteter i de tematiske programmer. Europa-Kommissionen vil tage hensyn til Europa-Parlamentets holdning til spørgsmålet.

Europa-Kommissionen vil føre en strategisk dialog med Europa-Parlamentet i forbindelse med udarbejdelsen af midtvejsrevisionen og forud for enhver væsentlig revision af programmeringsdokumenterne i forordningens gyldighedsperiode.

Europa-Kommissionen vil på Europa-Parlamentets anmodning redegøre for, på hvilke punkter der er taget hensyn til Europa-Parlamentets bemærkninger i forbindelse med programmeringsdokumenterne og enhver anden opfølgning på den strategiske dialog.

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om finansiering af horisontale programmer for mindretal

Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen er enige om, at artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 om oprettelse af 11. marts 2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) skal fortolkes således, at den giver mulighed for finansiering af programmer, der har til formål at øge respekten for og beskyttelsen af mindretal i overensstemmelse med Københavnskriterierne, således som det var tilfældet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 af 17. juli 2006 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA).

Europa-Kommissionens erklæring om brugen af gennemførelsesretsakter til fastlæggelse af de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af visse regler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om et europæisk naboskabsinstrument og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II)

Europa-Kommissionen mener, at gennemførelsesbestemmelserne for grænseoverskridende samarbejdsprogrammer i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2014 af 11. marts 2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne for Unionens optræden udadtil og andre specifikke, mere detaljerede gennemførelsesbestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om et europæisk naboskabsinstrument og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) har til formål at supplere den grundlæggende retsakt og derfor bør være delegerede retsakter, der vedtages på grundlag af artikel 290 i TEUF. Europa-Kommissionen vil ikke modsætte sig vedtagelsen af den tekst, som medlovgiverne er nået til enighed om. Europa-Kommissionen gør dog opmærksom på, at spørgsmålet om afgrænsningen mellem artikel 290 og 291 i TEUF i øjeblikket er genstand for Domstolens undersøgelse i »biocid-sagen«.

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen vil være repræsenteret af den ansvarlige kommissær.

⁽²⁾ Hvis relevant.

Onsdag den 11. december 2013

Europa-Parlamentets erklæring om suspension af bistand, der ydes i henhold til finansieringsinstrumenterne

Europa-Parlamentet gør opmærksom på, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om et europæisk naboskabsinstrument, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 234/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) ikke indeholder nogen eksplicit henvisning til muligheden for at suspendere bistand, i tilfælde af at modtagerlandet ikke overholder de grundlæggende principper i det pågældende instrument, særlig principperne om demokrati, retsstaten og respekten for menneskerettighederne.

Det er Europa-Parlamentets opfattelse, at en suspension af den bistand, der ydes i henhold til disse instrumenter kan ændre den overordnede finansieringsordning, der er aftalt som led i den almindelige lovgivningsprocedure. Som medlovgiver og part i budgetmyndigheden har Europa-Parlamentet derfor i den forbindelse ret til at udøve sine beføjelser fuldt ud, såfremt der træffes en sådan afgørelse.

Europa-Parlamentets erklæring vedrørende de modtagerlande, der er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II)

Europa-Parlamentet bemærker, at der overalt i den engelske udgave af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) er brugt udtrykket »beneficiaries in Annex I«. Europa-Parlamentet anser denne term for at gælde for lande.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0569

Partnerskabsinstrumentet for samarbejde med tredjelande ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande (COM(2011)0843 — C7-0495/2011 — 2011/0411(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/70)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0843),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, samt artikel 207, stk. 2, artikel 209, stk. 1, og artikel 212, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0495/2011),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 9. oktober 2012 ⁽¹⁾,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 4. december 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Udvalget om Udvikling og Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0446/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. godkender Parlamentets erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
  3. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
  4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0411

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 234/2014).

⁽¹⁾ EUT C 391 af 18.12.2012, s. 110.

Onsdag den 11. december 2013

BILAG TIL LOVGIVNINGSMÆSSIG BESLUTNING

Europa-Kommissionens erklæring om den strategiske dialog med Europa-Parlamentet ⁽¹⁾

Europa-Kommissionen vil på grundlag af artikel 14 i TEU føre en strategisk dialog med Europa-Parlamentet forud for programmeringen inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 234/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande og eventuelt efter en indledende høring af de relevante modtagere. Europa-Kommissionen vil forelægge Europa-Parlamentet de relevante foreliggende programmeringsdokumenter med angivelse af de vejledende bevillinger pr. land/region og, inden for et land/en region, prioriteter, forventede resultater og de vejledende bevillinger pr. prioritet til geografiske programmer samt valg af bistandsmetoder ⁽²⁾. Europa-Kommissionen vil forelægge Europa-Parlamentet de relevante foreliggende programmeringsdokumenter med angivelse af tematiske prioriteter, forventede resultater, valg af bistandsmetoder ² og de finansielle bevillinger, der er afsat til sådanne prioriteter i de tematiske programmer. Europa-Kommissionen vil tage hensyn til Europa-Parlamentets holdning til spørgsmålet.

Europa-Kommissionen vil føre en strategisk dialog med Europa-Parlamentet i forbindelse med udarbejdelsen af midtvejsrevisionen og forud for enhver væsentlig revision af programmeringsdokumenterne i forordningens gyldighedsperiode.

Europa-Kommissionen vil på Europa-Parlamentets anmodning redegøre for, på hvilke punkter der er taget hensyn til Europa-Parlamentets bemærkninger i forbindelse med programmeringsdokumenterne og enhver anden opfølgning på den strategiske dialog.

Europa-Parlamentets erklæring om suspension af bistand, der ydes i henhold til finansieringsinstrumenterne

Europa-Parlamentet gør opmærksom på, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om et europæisk naboskabsinstrument, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 234/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) ikke indeholder nogen eksplicit henvisning til muligheden for at suspendere bistand, i tilfælde af at modtagerlandet ikke overholder de grundlæggende principper i det pågældende instrument, særlig principperne om demokrati, retsstaten og respekten for menneskerettighederne.

Det er Europa-Parlamentets opfattelse, at en suspension af den bistand, der ydes i henhold til disse instrumenter, kan ændre den overordnede finansieringsordning, der er aftalt som led i den almindelige lovgivningsprocedure. Som medlovgiver og part i budgetmyndigheden har Europa-Parlamentet derfor i den forbindelse ret til at udøve sine beføjelser fuldt ud, såfremt der træffes en sådanafgørelse.

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen vil være repræsenteret af den ansvarlige kommissær.

⁽²⁾ Hvis relevant.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0570

Finansieringsinstrumentet til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (COM(2011)0844 — C7-0496/2011 — 2011/0412(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/71)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0844),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 209 og 212 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0496/2011),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 15. november 2012 ⁽¹⁾,
  - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 9. oktober 2012 ⁽²⁾,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 4. december 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Budgetudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0448/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. godkender Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
  3. noterer sig den erklæring fra Kommissionen, der er knyttet som bilag til denne beslutning;
  4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0412

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om indførelse af et finansieringsinstrument for demokrati og menneskerettigheder på verdensplan

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 235/2014).

⁽¹⁾ EUT C 11 af 15.1.2013, s. 81.

⁽²⁾ EUT C 391 af 18.12.2012, s. 110.

Onsdag den 11. december 2013

BILAG TIL LOVGIVNINGSMÆSSIG BESLUTNING

Europa-Kommissionens erklæring om den strategiske dialog med Europa-Parlamentet ⁽¹⁾

Europa-Kommissionen vil på grundlag af artikel 14 i TEU føre en strategisk dialog med Europa-Parlamentet forud for programmeringen inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 235/2014 af 11. marts 2014 om indførelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan og eventuelt efter en indledende høring af de relevante modtagere. Europa-Kommissionen vil forelægge Europa-Parlamentet de relevante foreliggende programmeringsdokumenter med angivelse af de vejledende bevillinger pr. land/region og, inden for et land/en region, prioriteter, forventede resultater og de vejledende bevillinger pr. prioritet til geografiske programmer samt valg af bistandsmetoder ⁽²⁾. Europa-Kommissionen vil forelægge Europa-Parlamentet de relevante foreliggende programmeringsdokumenter med angivelse af tematiske prioriteter, forventede resultater, valg af bistandsmetoder ² og de finansielle bevillinger, der er afsat til sådanne prioriteter i de tematiske programmer. Europa-Kommissionen vil tage hensyn til Europa-Parlamentets holdning til spørgsmålet.

Europa-Kommissionen vil føre en strategisk dialog med Europa-Parlamentet i forbindelse med udarbejdelsen af midtvejsrevisionen og forud for enhver væsentlig revision af programmeringsdokumenterne i forordningens gyldighedsperiode.

Europa-Kommissionen vil på Europa-Parlamentets anmodning redegøre for, på hvilke punkter der er taget hensyn til Europa-Parlamentets bemærkninger i forbindelse med programmeringsdokumenterne og enhver anden opfølgning på den strategiske dialog.

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om valgobservationsmissioner

Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen understreger Den Europæiske Unions valgobservationsmissioners (EU EOM) vigtige bidrag til Unionens politik for eksterne forbindelser til støtte for demokratiet i partnerlande. EU EOM bidrager til øget gennemsigtighed og tillid til afviklingen af valg og giver en velunderbygget vurdering af valgene samt anbefalinger til, hvordan afviklingen heraf kan forbedres fremover i forbindelse med Unionens samarbejde og politiske dialog med partnerlande. Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen er i den forbindelse enige om, at op til 25 % af budgettet til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 235/2014 af 11. marts 2014 om indførelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan i perioden 2014-2020 bør afsættes til finansieringen af EU EOM afhængigt af de årlige valgprioriteter.

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen vil være repræsenteret af den ansvarlige kommissær.

⁽²⁾ Hvis relevant.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0571

Oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingsarbejde ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingsarbejde (COM(2011)0840 — C7-0493/2011 — 2011/0406(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/72)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0840),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 209, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt Parlamentet forslaget (C7-0493/2011),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 9. oktober 2012 ⁽¹⁾,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 4. december 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udvalget om International Handel, Budgetudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0450/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. godkender Europa-Parlamentets erklæring og Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
  3. tager Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
  4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0406

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingsarbejde for 2014-2020

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 233/2014).

⁽¹⁾ EUT C 391 af 18.12.2012, s. 110.

Onsdag den 11. december 2013

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Europa-Kommissionens erklæring om den strategiske dialog med Europa-Parlamentet ⁽¹⁾

Europa-Kommissionen vil på grundlag af artikel 14 i TEU føre en strategisk dialog med Europa-Parlamentet forud for programmeringen inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020 og om nødvendigt efter en indledende høring af de relevante modtagere. Europa-Kommissionen vil forelægge Europa-Parlamentet de relevante foreliggende programmeringsdokumenter med angivelse af de vejledende bevillinger pr. land/region og, inden for et land/en region, prioriteter, forventede resultater og de vejledende bevillinger pr. prioritet til geografiske programmer samt valg af bistandsmetoder ⁽²⁾. Europa-Kommissionen vil forelægge Europa-Parlamentet de relevante foreliggende programmeringsdokumenter med angivelse af tematiske prioriteter, forventede resultater, valg af bistandsmetoder ² og de finansielle bevillinger, der er afsat til sådanne prioriteter i de tematiske programmer. Europa-Kommissionen vil tage hensyn til Europa-Parlamentets holdning til spørgsmålet.

Europa-Kommissionen vil føre en strategisk dialog med Europa-Parlamentet i forbindelse med udarbejdelsen af midtvejsrevisionen og forud for enhver væsentlig revision af programmeringsdokumenterne i forordningens gyldighedsperiode.

Europa-Kommissionen vil på Europa-Parlamentets anmodning redegøre for, på hvilke punkter der er taget hensyn til Europa-Parlamentets bemærkninger i forbindelse med programmeringsdokumenterne og enhver anden opfølgning på den strategiske dialog.

Erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om artikel 5, stk. 2, litra b), nr. ii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020

Med hensyn til anvendelsen af artikel 5, stk. 2, litra b), nr. ii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020 betragtes følgende lande på tidspunktet, hvor denne forordning træder i kraft, som lande, der undtagelsesvis kan deltage i bilateralt samarbejde, herunder med henblik på udfasningen af udviklingsbistanden: Cuba, Colombia, Ecuador, Peru og Sydafrika.

Europa-Kommissionens erklæring om artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020

Europa-Kommissionen vil indhente Europa-Parlamentets synspunkter, inden den ændrer anvendelsen af artikel 5, stk. 2, litra b), nr. ii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020.

Europa-Kommissionens erklæring om bevillinger til basale ydelser

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020 bør sætte Unionen i stand til at bidrage til opfyldelsen af den fælles EU-forpligtelse til at yde fortsat støtte til menneskelig udvikling for at forbedre menneskers levevilkår i overensstemmelse med årtusindudviklingsmålene. Mindst 20 % af den bistand, der bevilges i henhold til forordningen, vil gå til basale sociale ydelser, navnlig på sundheds- og uddannelsesområdet, og til grundskoleuddannelse, idet det anerkendes, at

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen vil være repræsenteret af den ansvarlige kommissær.

⁽²⁾ Hvis relevant.

Onsdag den 11. december 2013

der er behov for en vis form for fleksibilitet, især hvis der er tale om særlig bistand. Oplysninger om efterlevelsen af denne erklæring vil fremgå af den årlige rapport, der er omhandlet i artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2014 af 11. marts 2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne for Unionens optræden udadtil.

Europa-Parlamentets erklæring om suspension af bistand, der ydes i henhold til finansieringsinstrumenterne

Europa-Parlamentet gør opmærksom på, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om et europæisk naboskabsinstrument, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 234/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) ikke indeholder nogen eksplicit henvisning til muligheden for at suspendere bistand, i tilfælde af at modtagerlandet ikke overholder de grundlæggende principper i det pågældende instrument, særlig principperne om demokrati, retsstaten og respekten for menneskerettighederne.

Det er Europa-Parlamentets opfattelse, at en suspension af den bistand, der ydes i henhold til disse instrumenter, kan ændre den overordnede finansieringsordning, der er aftalt som led i den almindelige lovgivningsprocedure. Som medlovgiver og part i budgetmyndigheden har Europa-Parlamentet derfor i den forbindelse ret til at udøve sine beføjelser fuldt ud, såfremt der træffes en sådanafgørelse.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0572

Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014 — 2020) ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014 — 2020) (COM(2011)0608 — C7-0319/2011 — 2011/0269(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/73)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0608),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 175, 42 og 43 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0319/2011),
  - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 175 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af Folketinget, det nederlandske Førstekammer og det nederlandske Andetkammer og af den svenske Riksdag, ifølge hvilke udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 23. februar 2012 ⁽¹⁾,
  - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 3. maj 2012 ⁽²⁾,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 18. oktober 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55 og 37,
  - der henviser til betænkningen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelserne fra Udvalget om International Handel, Budgetudvalget, Budgetkontroludvalget, Regionaludviklingsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0005/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 143 af 22.5.2012, s. 42.

⁽²⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 159.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TC1-COD(2011)0269

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014 — 2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 1309/2013).

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0573

Obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (COM(2013)0348 — C7-0200/2013 — 2013/0188(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2016/C 468/74)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2013)0348),

— der henviser til artikel 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0200/2013),

— der henviser til forretningsordenens artikel 55,

— der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Budgetkontroludvalget (A7-0376/2013),

1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Onsdag den 11. december 2013

Ændring 1
Forslag til direktiv
Betragtning 1

Kommissionens forslag

- (1) I de seneste år har skattesvig **og** skatteunddragelse givet stadig større udfordringer og er kommet stærkt i fokus inden for Unionen og på globalt plan. De nationale skatteindtægter bliver reduceret meget på grund af indkomst, der ikke angives og ikke beskattes. Derfor er der hurtigst muligt brug for at gøre skatteopkrævningen mere effektiv og virkningsfuld. Den automatiske udveksling af oplysninger er et vigtigt værktøj i den forbindelse, og Kommissionen påpegede i sin meddelelse af 6. december 2012 med en handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse⁽⁸⁾, at det var nødvendigt stærkt at promovere automatisk udveksling af oplysninger som fremtidens europæiske og internationale standard for gennemsigtighed og udveksling af oplysninger på skatteområdet. Det Europæiske Råd **anmodede** på sit møde den 22. maj 2013 om, at den automatiske udveksling af oplysninger på EU-plan og på globalt plan blev udvidet med henblik på at bekæmpe skattesvig, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning.

⁽⁸⁾ COM(2012)0722 final.

Ændring

- (1) I de seneste år har skattesvig, skatteunddragelse **og aggressiv skatteplanlægning** givet stadig større udfordringer og er kommet stærkt i fokus inden for Unionen og på globalt plan, **især i krisetider**. De nationale skatteindtægter bliver reduceret meget på grund af indkomst, der ikke angives og ikke beskattes, **hvilket skaber illoyal konkurrence og medfører tab**. Derfor er der hurtigst muligt brug for at gøre skatteopkrævningen mere effektiv og virkningsfuld. **Der bør indføres effektive systemer for at forbedre effektiviteten af skatteopkrævningen og for at fastlægge, hvilken medlemsstats skattelovgivning der finder anvendelse**. Den automatiske udveksling af oplysninger er et vigtigt værktøj i den forbindelse, og Kommissionen påpegede i sin meddelelse af 6. december 2012 med en handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse⁽⁸⁾, at det var nødvendigt stærkt at promovere automatisk udveksling af oplysninger som fremtidens europæiske og internationale standard for gennemsigtighed og udveksling af oplysninger på skatteområdet. **Både Europa-Parlamentet i sin beslutning af 21. maj 2013 om bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skatte-ly⁽⁹⁾ og Det Europæiske Råd på sit møde den 22. maj 2013 anmodede om, at den automatiske udveksling af oplysninger på EU-plan og på globalt plan blev udvidet med henblik på at bekæmpe skattesvig, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning.**

⁽⁸⁾ COM(2012)0722 final.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0205.

Onsdag den 11. december 2013

Ændring 2

Forslag til direktiv

Betragtning 1 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (1a) Tidligere blev skattepolitik set som et udelukkende nationalt anliggende, hvor Unionen ikke spillede en rolle. I dag skal beskatning som følge af globaliseringen også drøftes på EU-plan. Det ville være mere effektivt for Kommissionen at samordne udvekslingen af skatteoplysninger på vegne af medlemsstaterne end at have en række bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne. Standarderne for automatisk udveksling af oplysninger varierer fra land til land. Dette er unødigt kompliceret og pålægger både medlemsstaterne og finansieringsinstitutterne i Unionen unødvendigt høje omkostninger.

Ændring 3

Forslag til direktiv

Betragtning 1 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (1b) Definitionerne vedrørende direktiv 2011/16/EU bør udformes i samordning med OECD's arbejde på dette område med henblik på at opnå klarere forklaringer, forenkle den lovgivningsmæssige ramme og styrke sammenhængen i ændringerne af nævnte direktiv.

Ændring 4

Forslag til direktiv

Betragtning 3

Kommissionens forslag

Ændring

- (3) Som påpeget i anmodningen fra Det Europæiske Råd er det hensigtsmæssigt at bringe den i henhold til artikel 8, stk. 5, i direktiv 2011/16/EU mulige udvidelse af automatisk udveksling af oplysninger frem. Med et EU-initiativ sikres der en sammenhængende, konsekvent og alsidig tilgang i hele EU til automatisk udveksling af oplysninger i det indre marked, **som vil kunne give omkostningsbesparelser til både skatteadministrationer og erhvervsdrivende.**

- (3) Som påpeget i anmodningen fra Det Europæiske Råd er det hensigtsmæssigt at bringe den i henhold til artikel 8, stk. 5, i direktiv 2011/16/EU mulige udvidelse af automatisk udveksling af oplysninger frem. Med et EU-initiativ sikres der en sammenhængende, konsekvent og alsidig tilgang i hele **Unionen** til automatisk udveksling af oplysninger i det indre marked, **og et EU-initiativ er væsentligt for at forbedre effektiviteten af skattesystemerne og styrke det indre marked, hvor sameksistensen af 28 nationale skattesystemer rejser spørgsmål vedrørende dobbeltbeskatning og konkurrenceforvridning. Medlemsstaterne vil ikke blot få gavn af at udveksle oplysninger på lige fod, men Unionen vil også kunne tage føringen i bestræbelserne på at fremme lignende standarder på internationalt plan.**

Onsdag den 11. december 2013

Ændring 5

Forslag til direktiv

Betragtning 3 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (3a) Medlemsstaterne bør gennemføre et administrativt samarbejde og en udveksling af oplysninger, der ikke krænker skatteydernes proceduremæssige rettigheder eller deres ret til privatlivets fred.

Ændring 6

Forslag til direktiv

Betragtning 3 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (3b) I overensstemmelse med OECD's rapport af 19. juni 2013 og G20-ledernes erklæring af 6. september 2013 i Sankt Petersborg bør en automatisk udveksling af oplysninger baseres på en fælles global model, der sikrer tilstrækkelig fortrolighed og en korrekt anvendelse af de udvekslede oplysninger. Udvidelsen af anvendelsesområdet for den automatiske udveksling af skatteoplysninger vil være Unionens bidrag til arbejdet i OECD og bør øge sandsynligheden for at oprette et sammenhængende globalt system, som er baseret på den nye OECD-standard, der vil blive forelagt i februar 2014.

Ændring 7

Forslag til direktiv

Betragtning 3 c (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (3c) Når der indsendes data til skattemyndighederne med henblik på udveksling af oplysninger med andre lande, er det vigtigt at præcisere, hvordan disse myndigheder må anvende de pågældende data.

Ændring 9

Forslag til direktiv

Betragtning 4 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (4a) For at mindske tvetydigheder og uoverensstemmelser og for at opnå omkostningsbesparelser er det af afgørende betydning, at gennemførelsen af dette direktiv samordnes med gennemførelsen af FATCA.

Onsdag den 11. december 2013

Ændring 10

Forslag til direktiv

Betragtning 5

Kommissionens forslag

- (5) En indgåelse af parallelle og ikke samordnede aftaler medlemsstat for medlemsstat i henhold til artikel 19 i direktiv 2011/16/EU kan føre til fordrejninger, der kan være til skade for det indre markeds funktion. En udvidet automatisk udveksling af oplysninger på grundlag af et for hele Unionen gældende lovgivningsinstrument vil kunne betyde, at medlemsstaterne ikke længere har behov for eller incitament til at påkalde sig denne bestemmelse for at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler, som kan anses for at være hensigtsmæssige angående dette område i mangel af relevant EU-lovgivning.

Ændring

- (5) En indgåelse af parallelle og ikke samordnede aftaler medlemsstat for medlemsstat i henhold til artikel 19 i direktiv 2011/16/EU kan føre til fordrejninger, der kan være til skade for det indre markeds funktion **og for hele Unionens tilgang**. En udvidet automatisk udveksling af oplysninger på grundlag af et for hele Unionen gældende lovgivningsinstrument vil kunne betyde, at medlemsstaterne ikke længere har behov for eller incitament til at påkalde sig denne bestemmelse for at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler, som kan anses for at være hensigtsmæssige angående dette område i mangel af relevant EU-lovgivning. **Derfor vil Unionen også være i en bedre forhandlingsposition med henblik på at fremskynde højere standarder for udveksling af skatteoplysninger på globalt plan.**

Ændring 11

Forslag til direktiv

Betragtning 5 a (ny)

Kommissionens forslag

- (5a) Der arbejdes i OECD med udvikling af bilaterale og multilaterale modelaftaler om udveksling af oplysninger. Desuden er der forhandlinger i gang mellem USA og mange andre lande om gennemførelse af FATCA via bilaterale aftaler. De foreslåede ændringer af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet regulerer i vid udstrækning den samme udveksling af oplysninger, som er omfattet af FATCA og arbejdet inden for rammerne af OECD. Kommissionen bør præcisere forholdet mellem disse lovgivningsmæssige bestemmelser for at sikre, at de nationale skattemyndigheder og de finansieringsinstitutter, der er ansvarlige for at anvende disse ændringer, kan gennemføre dem.

Ændring

- (5a) Der arbejdes i OECD med udvikling af bilaterale og multilaterale modelaftaler om udveksling af oplysninger. Desuden er der forhandlinger i gang mellem USA og mange andre lande om gennemførelse af FATCA via bilaterale aftaler. De foreslåede ændringer af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet regulerer i vid udstrækning den samme udveksling af oplysninger, som er omfattet af FATCA og arbejdet inden for rammerne af OECD. Kommissionen bør præcisere forholdet mellem disse lovgivningsmæssige bestemmelser for at sikre, at de nationale skattemyndigheder og de finansieringsinstitutter, der er ansvarlige for at anvende disse ændringer, kan gennemføre dem.

Ændring 12

Forslag til direktiv

Betragtning 6 a (ny)

Kommissionens forslag

- (6a) De nye indkomst- og kapitalkategorier, for hvilke dette direktiv indfører en obligatorisk udveksling af oplysninger, bør fastlægges i overensstemmelse med fortolkningen af disse i lovgivningen i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne.

Ændring

- (6a) De nye indkomst- og kapitalkategorier, for hvilke dette direktiv indfører en obligatorisk udveksling af oplysninger, bør fastlægges i overensstemmelse med fortolkningen af disse i lovgivningen i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne.

Onsdag den 11. december 2013

Ændring 13**Forslag til direktiv****Betragtning 7 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (7a) *Formålet med den aktuelle levering af oplysninger om indkomst fra kapital og tjenesteydelser til de nationale skattemyndigheder er bl.a. at have et skattegrundlag og et grundlag for udveksling af oplysninger med andre lande. Såfremt pligten til at forelægge oplysninger nu ændres, og der alene indhentes oplysninger med henblik på udveksling af disse, er det vigtigt at præcisere, hvordan de nationale skattemyndigheder må anvende disse oplysninger.*

Ændring 15**Forslag til direktiv****Betragtning 9 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (9a) *Hver medlemsstat bør fastsætte sanktioner for overtrædelser af dette direktiv og bør træffe passende foranstaltninger for at sikre overholdelse heraf.*

Ændring 16**Forslag til direktiv****Betragtning 10**

Kommissionens forslag

Ændring

- (10) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

- (10) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der navnlig er anerkendt i **artikel 16 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. I betragtning af følsomheden af de data, der skal indsamles, bør der lægges særlig vægt på respekten for privatlivets fred og på de berettigede anmodninger om fortrolighed, navnlig under enhver undersøgelsesproces.**

Onsdag den 11. december 2013

Ændring 17**Forslag til direktiv****Artikel 1 — litra b**

Direktiv 2011/16/EU

Artikel 8 — stk. 3a — afsnit 1 — indledning

Kommissionens forslag

3a. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat meddeler ved automatisk udveksling den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat oplysninger for så vidt angår beskatningsperioder fra og med den 1. januar 2014 vedrørende følgende elementer, som betales, garanteres eller opbevares af et finansielt institut til direkte eller indirekte fordel for en ejer, som er en fysisk person hjemmehørende i den pågældende anden medlemsstat:

Ændring

3a. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat meddeler ved automatisk udveksling den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat oplysninger, for så vidt angår beskatningsperioder fra og med den 1. januar 2014 **i overensstemmelse med den nationale lovgivning** vedrørende følgende elementer, som betales, garanteres eller opbevares af et finansielt institut til direkte eller indirekte fordel for en ejer, som er en fysisk person hjemmehørende i den pågældende anden medlemsstat:

Ændring 18**Forslag til direktiv****Artikel 1 — litra b a (nyt)**

Direktiv 2011/16/EU

Artikel 8 — stk. 4

Gældende ordlyd

4. Inden den 1. juli 2016 indgiver medlemsstaterne årligt statistikker til Kommissionen over mængden af automatiske udvekslinger og, i det omfang det er muligt, oplysninger om administrative og andre relevante omkostninger og fordele i forbindelse med de stedfundne udvekslinger og om mulige ændringer for såvel skattemyndighederne som for tredjeparter.

*Ændring***ba) Stk. 4 affattes således:**

»4. Inden den 1. juli 2016 indgiver medlemsstaterne årligt statistikker til Kommissionen over mængden af automatiske udvekslinger og, i det omfang det er muligt, oplysninger om administrative og andre relevante omkostninger og fordele i forbindelse med de stedfundne udvekslinger og om mulige ændringer for såvel skattemyndighederne som for tredjeparter. **Kommissionen underretter Europa-Parlamentet om de modtagne oplysninger.**«

Onsdag den 11. december 2013

Ændring 19

Forslag til direktiv

Artikel 1 — litra c

Direktiv 2011/16/EU

Artikel 8 — stk. 5 — afsnit 1

Kommissionens forslag

5. Inden den 1. juli 2017 aflægges Kommissionen rapport med en oversigt over og en **vurdering** af de modtagne statistikker og oplysninger med hensyn til spørgsmål såsom de administrative og andre relevante omkostninger og fordele ved automatisk udveksling af oplysninger samt praktiske forhold i tilknytning hertil. Kommissionen forelægger eventuelt et forslag for Rådet om de kategorier **og** de betingelser, der er fastsat i stk. 1, herunder betingelsen om, at oplysninger om personer, der er hjemmehørende i andre medlemsstater, skal være tilgængelige, eller om de i stk. 3a nævnte elementer, eller begge.

Ændring

5. Inden den 1. juli 2017 aflægges Kommissionen rapport **til Europa-Parlamentet og Rådet** med en oversigt over og en **konsekvensvurdering** af de modtagne statistikker og oplysninger med hensyn til spørgsmål såsom de administrative og andre relevante omkostninger og fordele ved automatisk udveksling af oplysninger samt praktiske forhold i tilknytning hertil. Kommissionen forelægger eventuelt et forslag **for Europa-Parlamentet og** Rådet om de **kategorier af indkomst og kapital**, de betingelser, der er fastsat i stk. 1, **eller begge**, herunder betingelsen om, at oplysninger om personer, der er hjemmehørende i andre medlemsstater, skal være tilgængelige, eller om de i stk. 3a nævnte elementer, eller begge.

Ændring 21

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 a (nyt)

Direktiv 2011/16/EU

Artikel 18 — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

1a. I artikel 18 indsættes følgende stykke:

»2a. Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelser af dette direktiv og træffer foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelse heraf. Disse sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.«

Onsdag den 11. december 2013

Ændring 22**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 b (nyt)**

Direktiv 2011/16/EU

Artikel 19 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

1b. Følgende artikel indsættes:**»Artikel 19a****Mandat til forhandlinger med tredjelande**

Fra den [datoen for dette direktivs ikrafttræden] tilkommer det alene Kommissionen at forhandle aftaler med tredjelande om automatisk udveksling af oplysninger på vegne af Unionen. Medlemsstaterne indgår fra og med denne dato ingen bilaterale aftaler.»

Ændring 23**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 c (nyt)**

Direktiv 2011/16/EU

Artikel 22 — stk. 1 — litra c a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

1c. I artikel 22, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»ca) at stille alle fornødne menneskelige, teknologiske og finansielle ressourcer til rådighed for gennemførelsen af dette direktiv, i betragtning af omfanget og kompleksiteten af de oplysninger, der den 1. januar 2015 er omfattet af den automatiske udveksling af oplysninger.»

Onsdag den 11. december 2013

Ændring 24**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 d (nyt)**

Direktiv 2011/16/EU

Artikel 23 — stk. 3

Gældende ordlyd

Ændring

1d. Artikel 23, stk. 3, affattes således:

3. Medlemsstaterne sender Kommissionen en årlig vurdering af, om den automatiske udveksling af oplysninger som omhandlet i artikel 8 er effektiv, og de opnåede konkrete resultater. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 26, stk. 2, i hvilken form og efter hvilke retningslinjer denne årlige vurdering skal fremsendes.

»3. Medlemsstaterne sender Kommissionen en årlig vurdering af, om den automatiske udveksling af oplysninger som omhandlet i artikel 8 er effektiv, og de opnåede konkrete resultater. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 26, stk. 2, i hvilken form og efter hvilke retningslinjer denne årlige vurdering skal fremsendes. **Kommissionen underretter Europa-Parlamentet om medlemsstaternes vurdering hvert år.**«

Ændring 25**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 e (nyt)**

Direktiv 2011/16/EU

Artikel 25

Gældende ordlyd

Ændring

1e. Artikel 25 affattes således:

Artikel 25

»Artikel 25

Databeskyttelse

Databeskyttelse

Onsdag den 11. december 2013

Gældende ordlyd

Al udveksling af oplysninger i henhold til dette direktiv er underlagt gennemførelsesbestemmelserne til direktiv 95/46/EF. Medlemsstaterne begrænser dog med henblik på korrekt anvendelse af nærværende direktiv rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 10, artikel 11, stk. 1, og artikel 12 og 21 i direktiv 95/46/EF i det omfang, det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra e), i nævnte direktiv.

Ændring

1. Al udveksling af oplysninger i henhold til dette direktiv er underlagt gennemførelsesbestemmelserne til direktiv 95/46/EF. Medlemsstaterne begrænser dog med henblik på korrekt anvendelse af nærværende direktiv rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 10, artikel 11, stk. 1, og artikel 12 og 21 i direktiv 95/46/EF i det omfang, det **specifikt** er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra e), i nævnte direktiv.

2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at beskytte de udvekslede oplysninger mod uautoriseret adgang fra tredjeparts eller tredjelandets side.»

Ændring 31

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

2a. Senest ...* [12 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] reviderer Kommissionen dette direktivs funktion og forelægger om nødvendigt Rådet et lovgivningsmæssigt forslag for at sikre gennemsigtighed i forbindelse med udveksling af oplysninger.

Onsdag den 11. december 2013

P7_TA(2013)0574

Fællesskabssystem til registrering af transportører af radioaktive materialer ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Rådets forordning om et fællesskabssystem til registrering af transportører af radioaktive materialer (COM(2012)0561 — C7-0320/2012 — 2011/0225(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/75)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2012)0561),
  - der henviser til artikel 31 og 32 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0320/2012),
  - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 91 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 22. februar 2012 ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55 og 37,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed (A7-0385/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P7_TC1-COD(2011)0225

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om et fællesskabssystem til registrering af transportører af radioaktive materialer [Ændring 1]

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab **Den Europæiske Unions funktionsmåde**, særlig artikel 31, stk. 2, og artikel 32 **artikel 91**, [Ændring 2]

under henvisning til forslag fra Kommissionen udarbejdet efter udtalelse fra en gruppe personer udpeget af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg **Europa-Kommissionen**, [Ændring 3]

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

⁽¹⁾ EUT C 143 af 22.5.2012, s. 110.

Onsdag den 11. december 2013

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

~~under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet~~ **efter den almindelige lovgivningsprocedure** ⁽²⁾, og [Ændring 4]

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Traktatens artikel 33 kræver, at medlemsstaterne fastsætter passende bestemmelser til at sikre, at de grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling, overholdes.
- (2) Rådets direktiv 96/29/Euratom ⁽³⁾ fastsætter grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling. Direktivet gælder for alle praksisser, som indebærer risiko for ioniserende stråling fra en kunstig eller naturlig strålskilde, herunder også transport.
- (3) For at sikre overholdelsen af de grundlæggende sikkerhedsnormer er personer, organisationer og virksomheder underlagt lovpligtigt tilsyn i medlemsstaterne. Med henblik herpå fastsætter direktiv 96/29/Euratom, at medlemsstaterne skal have en ordning, hvorefter en række praksisser, der indebærer en risiko for ioniserende stråling, skal anmeldes og opnå forudgående tilladelse, eller at de sørger for at forbyde visse praksisser.
- (4) Da transporterne ofte krydser grænser, kan transportører af radioaktivt materiale være nødt til at overholde adskillige medlemsstaters anmeldelses- og tilladelsesprocedurer. Denne forordning erstatter disse anmeldelses- og tilladelsesordninger i medlemsstaterne med ét fælles registreringssystem, som gælder i hele Det Europæiske Atomenergifællesskab (i det følgende benævnt »Fællesskabet«).
- (4a) Der er behov for at sikre en effektiv og harmoniseret gennemførelse af denne forordning gennem definering af fælles kriterier, som medlemsstaterne bør anvende ved udstedelse af registreringscertifikater, og gennem oprettelse af en mekanisme til gennemførlig og obligatorisk udveksling af oplysninger med andre medlemsstater for at sikre kontrol med transportvirksomhederne, kontrol af overensstemmelse samt effektiv reaktion på nødsituationer. [Ændring 5]**
- (5) For transportvirksomheder, der transporterer gods ad luftvejen eller søvejen, findes sådanne registrerings- og certificeringssystemer allerede. Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 ⁽⁴⁾ fastsætter, at luftfartsselskaber skal have et specifikt luftfartscertifikat til transport af farligt gods. For transport til søs er der ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF ⁽⁵⁾ oprettet et trafikovervågnings- og informationssystem for skibsfarten i Fællesskabet. De certifikater, der udstedes af de civile luftfartsmyndigheder, og indberetningssystemet for skibe anses for på tilfredsstillende vis at implementere anmeldelses- og tilladelseskravene i direktiv 96/29/Euratom. Registrering af luft- og søtransportvirksomheder i henhold til denne forordning er således ikke nødvendig for, at medlemsstaterne kan sikre overholdelsen af de grundlæggende sikkerhedsnormer inden for de pågældende transportformer.
- (6) Transportører af radioaktivt materiale er underlagt en række krav i EU- og Euratom-lovgivningen samt internationale juridiske instrumenter. Den Internationale Atomenergiorganisations (IAEA's) regler for sikker transport af radioaktivt materiale (TS-R-1) og de forskellige transportmåders forskrifter for transport af farligt gods er fortsat gældende direkte eller gennemføres af medlemsstaterne i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF ⁽⁶⁾, for så vidt angår vejtransport, jernbanetransport og transport ad indre vandveje. Direktivets bestemmelser berører imidlertid ikke anvendelsen af andre bestemmelser vedrørende sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen og miljøbeskyttelse.

⁽¹⁾ EUT C 143 af 22.5.2012, s. 110.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 11.12.2013.

⁽³⁾ Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling (EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 af 16. december 1991 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart (EFT L 373 af 31.12.1991, s. 4).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets direktiv 93/75/EØF (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 10).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13).

Onsdag den 11. december 2013

- (6a) *For at tage hensyn til mulige risici i forbindelse med sikkerhedsnormer for beskyttelse af miljøet og arbejdstagernes og offentlighedens sundhed bør beføjelserne til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelse af fælles kriterier, som transportører af radioaktive materialer skal overholde for at opnå et registreringscertifikat. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet. [Ændring 60]*
- (7) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (7a) *Idet det overordnede mål om at reducere industriens administrative byrde anerkendes, bør denne forordnings økonomiske indvirkning på de mange små virksomheder, der transporterer radioaktivt materiale inden for en enkelt medlemsstats territorium, overvåges yderligere af Kommissionen — [Ændring 7]*

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning indfører et fællesskabssystem ~~for til godkendelse og registrering af transportører af radioaktivt materiale, som letter medlemsstaternes opgave med at sikre overholdelsen af de i~~ **på baggrund direktiv 2008/68/EF og direktiv 96/29/Euratom fastsatte grundlæggende sikkerhedsnormer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling. [Ændring 8]**
2. Denne forordning gælder for enhver transportvirksomhed, der transporterer radioaktive materialer **ad vej, med jernbane eller ad indre vandveje** inden for Fællesskabet, fra tredjelande til Fællesskabet og fra Fællesskabet til tredjelande. Den gælder ikke for transportvirksomheder, der transporterer radioaktive materialer ad luftvejen eller søvejen. [Ændring 9]
- 2a. Denne forordning finder anvendelse med forbehold af nationale bestemmelser vedrørende beskyttelse af transport af radioaktive materialer mod tyveri, sabotage eller andre skadevoldende handlinger. [Ændring 10]**

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »transportvirksomhed (transportør)«: enhver person, organisation eller offentlig virksomhed, der udfører transport af radioaktivt materiale i Fællesskabet, uanset transportmåde. Det omfatter transportvirksomheder, der udfører transport for tredjemands regning og/eller for egen regning [Ændring 11]
- b) »kompetent myndighed«: enhver myndighed, som af medlemsstaten udpeges til at udføre opgaver i henhold til denne forordning
- ba) »fælles kriterier«: et sæt sikkerhedsstandarder baseret på modelregulativerne vedrørende transport af farligt gods (europæiske konvention om international transport af farligt gods ad vej (ADR), reglementet for international befording af farligt gods med jernbane (RID) og konventionen om international transport af farligt gods ad indre vandveje (ADN)) direktiv 96/29/Euratom samt direktiv 2008/68/EF, som transportører af radioaktive materialer skal overholde for at få et registreringscertifikat [Ændring 12]
- c) »transport«: enhver transport fra oprindelsesstedet til bestemmelsesstedet, herunder læsning, lagring i transit og losning af radioaktivt materiale **der varetages af transportøren [Ændring 13]**

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Onsdag den 11. december 2013

- d) »radioaktivt materiale«: ~~ethvert materiale, som indeholder radionuklider, hvor både aktivitetskoncentrationen og den samlede aktivitet i sendingen er højere end de værdier, der er angivet i punkt 402-407 i IAEA's regler for sikker transport af radioaktivt materiale, sikkerhedskrav nr. TS-R-1, 2009, Wien har samme betydning som i modelregulativerne vedrørende transport af farligt gods (ADR, RID og ADN), der gennemføres af medlemsstaterne under direktiv 2008/68/EF [Ændring 14]~~
- e) »farligt gods med alvorlige følgevirkninger — radioaktivt materiale«: radioaktive materialer, der potentielt kan **udledes uforsætligt eller** misbruges i terrorøjemed, og som derved kan få alvorlige følgevirkninger såsom et stort antal døde og sårede eller massive ødelæggelser som defineret i tillæg A.9. til IAEA's Nuclear Security Series nr. 9, »Security in the Transport of Radioactive Material«, Wien, 2008 [Ændring 15]
- f) »undtagelseskolli«: ~~ethvert kolli, hvori det tilladte radioaktive indhold ikke overstiger de i tabel V i afsnit IV i IAEA's regler for sikker transport afder indeholder radioaktivt materiale, sikkerhedskrav nr. TS-R-1, 2009, Wien, fastlagte aktivitetsniveauer eller en tiendedel af disse grænseværdier for transport pr. post, og som er mærket som UN nr. 2908, 2909, 2910 eller 2911 som overholder bestemmelserne for kolli, der klassificeres som »undtagelseskolli« i henhold til modelregulativerne vedrørende transport af farligt gods (ADR, RID og ADN), der gennemføres af medlemsstaterne under direktiv 2008/68/EF [Ændring 16]~~
- g) »fissilt materiale«: uran-233, uran-235, plutonium-239 og plutonium-241 eller enhver kombination af disse radionuklider.

Artikel 3

Generelle bestemmelser

1. Virksomheder, der transporterer radioaktive materialer, skal have en gyldig registrering indhentet i overensstemmelse med artikel 5. Registreringen skal tillade transportvirksomheden at udøve transportvirksomhed i hele Den Europæiske Union.
2. Individuelle transportoperationer skal ledsages af en kopi af transportvirksomhedens registreringscertifikat ~~eller den licens eller registrering, der er indhentet i henhold til den gældende nationale procedure i de i stk. 3 omhandlede transporttilfælde. [Ændring 17]~~
3. ~~En indehaver af en gyldig licens eller registrering, der er udstedt i overensstemmelse med direktiv 96/29/Euratom, til håndtering af radioaktivt materiale eller til brug af udstyr, der indeholder radioaktivt materiale eller kilder, må transportere disse materialer eller kilder uden registrering i henhold til denne forordning, hvis transporten er omfattet af en licens eller registrering for alle medlemsstater, hvor transporten finder sted. [Ændring 18]~~
4. Nationale anmeldelses- og tilladelseskra, der går ud over kravene i denne forordning, ~~må kun kan~~ gælde for, **men er ikke begrænset til**, transportører af følgende materialer:
  - (a) fissilt materiale, ~~undtagen naturligt uran eller udammet uran, som kun er blevet bestrålet i en termisk reaktor;~~
  - (b) farligt gods med alvorlige følgevirkninger — radioaktive materialer. [Ændring 52]
5. Der kræves ingen registrering for transportvirksomheder, som udelukkende transporterer undtagelseskolli.

5a. Enhver transport af radioaktive materialer skal være i overensstemmelse med de internationale FN/ECE-forskrifter og -standarder vedrørende farligt og forurenende gods og i henhold til den tilsvarende ADR, RID og ADN som defineret i direktiv 2008/68/EF. [Ændring 19]

Onsdag den 11. december 2013

5b. Ved indgivelse af en registreringsansøgning skal ansøgeren bevise, at denne har den finansielle kapacitet til at betale skadeserstatning i tilfælde af, at der sker en ulykke, som dennes konvoj har ansvar for, i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler. [Ændring 53]

5c. Det er forbudt at transportere radioaktive materialer i konvojer, som transporterer eksplosivt materiale. [Ændring 54]

Artikel 4

Elektronisk system til registrering af transportvirksomheder (ESCREg)

1. Kommissionen indfører ~~opretholder~~, **opretholder** og **sikrer** et elektronisk system til registrering af transportvirksomheder (ESCREg) med henblik på overvågning af og kontrol med ~~transport~~ **registrering** af **transportører af** radioaktivt materiale. Kommissionen fastsætter, hvilke oplysninger der skal indgå i systemet, de tekniske specifikationer og kravene til ESCReg. **For at undgå fejlfortolkninger skal disse specifikationer være fuldstændige og entydige.** [Ændring 20]

1a. ESCReg skal være sikret, driftssikkert og fuldt operationel inden denne forordnings ikrafttræden. Desuden oprettes en informationsudvekslingsmekanisme mellem de kompetente myndigheder og ESCReg for i det mindste at lette grænseoverskridende transport. [Ændring 21]

2. ESCReg skal give begrænset og sikker adgang for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, de registrerede transportvirksomheder og ansøgerne under overholdelse af de relevante bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽¹⁾. De kompetente myndigheder skal have adgang til alle foreliggende data. **ESCREg skal sikre offentlig adgang til listen over registrerede transportører.** [Ændring 22]

3. ~~Kommissionen er ikke ansvarlig~~ **De kompetente myndigheder i medlemsstaterne er ansvarlige** for indholdet og ~~nøjagtigheden~~ af de oplysninger, der formidles via ESCReg, **som skal være nøjagtige, rettidige og gennemsigtige.** [Ændring 23]

Artikel 5

Registreringsprocedure

1. En transportvirksomhed ansøger om registrering gennem ESCReg **hos den kompetente myndighed som omhandlet i stk. 3.** [Ændring 24]

Ansøgeren skal indsende det udfyldte elektroniske ansøgningsskema, der er vist i bilag I. **Online retningslinjer med kontaktdata og oplysninger om, hvordan man kommer i forbindelse med kontaktpunktet eller den kompetente myndighed, skal være til rådighed på alle tidspunkter for at hjælpe ansøgeren.** [Ændring 25]

Der gælder en overgangsperiode på et år efter den ...(*), hvor alle transportører kan ansøge om og opnå et registreringscertifikat i henhold til nærværende forordning. I denne overgangsperiode finder bestemmelserne i direktiv 96/29/Euratom og direktiv 2008/68/EF anvendelse. [Ændring 26]

2. Efter udfyldelse og indsendelse af ansøgningsskemaet modtager ansøgeren en automatisk kvittering for modtagelsen sammen med et ansøgningsnummer. **Den kompetente myndighed modtager samme kvittering. Kommissionen er ansvarlig for at sikre overholdelse af stk. 3 i denne artikel. I tilfælde af afvisning sendes en fejlmeddelelse til ansøgeren med angivelse af årsagerne til, at ansøgningen blev afvist.** [Ændring 27]

3. Hvis ansøgeren er etableret i en eller flere medlemsstater, skal ansøgningen behandles af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor ansøgerens hovedkontor er beliggende.

Hvis ansøgeren er etableret i et tredjeland, skal ansøgningen behandles af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden har til hensigt at bevæge sig in på EU's område første gang.

Den kompetente myndighed i den medlemsstat, der udsteder transportvirksomhedens første registreringscertifikat, udsteder også det nye certifikat i tilfælde af ændring af data i overensstemmelse med artikel 6.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

(*) **Datoen for denne forordnings ikrafttræden.**

Onsdag den 11. december 2013

4. Inden otte uger fra afsendelse af kvitteringen for modtagelse udsteder den kompetente myndighed et registreringscertifikat til transportvirksomheden, hvis den mener, de fremlagte oplysninger er fuldstændige og opfylder kravene i nærværende forordning, ~~direktiv 96/29/Euratom og direktiv 2008/68/EF~~ **samt at ansøger overholder kravene i de fælles kriterier.** [Ændring 28]

5. Transportvirksomhedens registreringscertifikat skal indeholde de i bilag II anførte oplysninger og udstedes i form af et standardiseret registreringscertifikat via ESCReg.

Der sendes via ESCReg automatisk en kopi af transportvirksomhedens registreringscertifikat til ~~alle de~~ kompetente myndigheder i ~~de alle~~ medlemsstater, ~~hvor transportvirksomheden agter at udøve sine aktiviteter.~~ [Ændring 29]

6. **Den kompetente myndighed anmoder ansøgeren om inden for tre uger fra modtagelsen af anmodningen at indsende nødvendige rettelser eller supplerende oplysninger, hvis der er behov for dette.** Hvis den kompetente myndighed afslår at udstede et registreringscertifikat til transportvirksomheden med den begrundelse, at ansøgningen ikke er komplet eller ikke opfylder de gældende krav, giver den ansøgeren skriftligt svar inden otte uger efter afsendelsen af kvitteringen for modtagelsen. ~~Inden afslaget gives, anmoder Den kompetente myndighed ansøgeren om at rette eller supplere ansøgningen inden tre uger fra modtagelsen af anmodningen herom.~~ Den kompetente myndighed begrundes sit afslag. [Ændring 30]

Der sendes via ESCReg automatisk en kopi af afslag og begrundelse til ~~alle de~~ kompetente myndigheder i ~~de alle~~ medlemsstater, ~~hvor transportvirksomheden agter at udøve sine aktiviteter.~~ [Ændring 31]

7. Hvis det afslås at udstede et registreringscertifikat til en transportvirksomhed, kan ansøgeren indgive en klage i overensstemmelse med den relevante nationale lovgivning.

8. Et gyldigt registreringscertifikat skal anerkendes af alle medlemsstater.

9. En transportvirksomheds registreringscertifikat er gyldigt i en periode på fem år og kan fornyes efter ansøgning fra transportvirksomheden.

9a. Den kompetente myndighed opbevarer alle de historiske data for alle ansøgere for at sikre sporbarheden, for at lette en bedre overvågning og for at forhindre enhver forfalskning. [Ændring 32]

Artikel 6

Ændring af data

1. Transportvirksomheden er ansvarlig for at sikre, at de oplysninger, der angives i ansøgningsskemaet vedrørende registrering som transportvirksomhed i Fællesskabet, som er indsendt til ESCReg, til stadighed er korrekte. **En ansøger skal derfor have tilladelse til ubesværet at opdatere sine egne data med en begrænset administrativ byrde.** [Ændring 33]

1a. Den kompetente myndighed, der har udstedt certifikatet, er ansvarlig for gennem inspektioner at kontrollere, at den registrerede transportør fortsat overholder kravene i denne forordning i certifikatets gyldighedsperiode. [Ændring 34]

2. Transportvirksomheden skal ansøge om et nyt certifikat i tilfælde af ændring af oplysningerne i del A i ansøgningsskemaet vedrørende registrering som transportvirksomhed i Fællesskabet.

2a. For at sikre ligebehandling af alle ansøgere, skal de kompetente myndigheder sikre, at kriterierne for udstedelse af registreringsattesten er identiske og i overensstemmelse med IAEA's definitioner, og at registreringsprocessen er harmoniseret. [Ændring 35]

Artikel 7

Sikring af overensstemmelse

1. Hvis en transportvirksomhed ikke opfylder kravene i denne forordning, anvender den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den manglende opfyldelse er opdaget, de håndhævelsesforanstaltninger, som den pågældende medlemsstats lovgivning rummer, f.eks. skriftlig advarsel, uddannelses- og undervisningsforanstaltninger, ~~suspension, tilbagekaldelse eller ændring af registreringen~~ eller retsforfølgning, afhængigt af den sikkerhedsmæssige betydning af overtrædelsen og transportvirksomhedens hidtidige overholdelse.

Onsdag den 11. december 2013

Medlemsstaten, der udstedte certifikatet, skal straks underrettes om disse håndhævelsesforanstaltninger. Inden for højst fire uger skal den underrettede medlemsstat ændre, forny eller tilbagekalde registreringer. Afgørelsen sendes til de kompetente myndigheder i alle medlemsstater via ESCReg. [Ændring 36]

1a. Afhængigt af den sikkerhedsmæssige betydning af overtrædelsen og transportvirksomhedens hidtidige overholdelse kan medlemsstaten, hvor den manglende overholdelse er opdaget, ophæve transportvirksomhedens registrering.

Medlemsstaten, der har udstedt certifikatet, skal straks underrettes om denne ophævelse. Inden for højst fire uger skal den underrettede medlemsstat ændre, forny eller tilbagekalde registreringer. Afgørelsen udstedes til de kompetente myndigheder i alle medlemsstater via ESCReg. [Ændring 37]

2. Den kompetente myndighed i medlemsstaten, hvor den manglende opfyldelse af kravene er konstateret, giver transportvirksomheden og de kompetente myndigheder i ~~de pågældende alle~~ medlemsstater, ~~som transportvirksomheden agtede at transportere radioaktive materialer til,~~ **samt Kommissionen** oplysninger om de anvendte håndhævelsesforanstaltninger og begrundelsen herfor. Hvis transportvirksomheden ikke efterkommer de i medfør af stk. 1 anvendte håndhævelsesforanstaltninger, tilbagekalder registreringen af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor transportvirksomhedens hovedkontor er etableret, eller hvis transportvirksomheden er etableret i et tredjeland, af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden havde til hensigt at bevæge sig ind i Fællesskabets område første gang. [Ændring 38]

3. Den kompetente myndighed giver transportvirksomheden og de øvrige berørte kompetente myndigheder meddelelse om tilbagekaldelsen og begrundelsen herfor. [Ændring 39]

3a. Alle tilfælde af manglende overholdelse rapporteres til Kommissionen og ESCReg. [Ændring 40]

Artikel 8

Kompetente myndigheder og nationalt kontaktpunkt

1. Medlemsstaterne udpeger en kompetent myndighed og et nationalt kontaktpunkt for ~~transport~~ **registrering af transportører** af radioaktive materialer. **Disse oplysninger gøres tilgængelige på ansøgerens registreringsside.** [Ændring 41]

Medlemsstaterne sender senest en måned efter denne forordnings ikrafttræden navn(e), adresse(r) og alle oplysninger, der er nødvendige for hurtig kommunikation med de kompetente myndigheder og med det nationale kontaktpunkt for transport af radioaktive materialer, samt enhver senere ændring af sådanne oplysninger til Kommissionen.

Kommissionen fremsender gennem ESCReg disse oplysninger og eventuelle ændringer deraf til alle kompetente myndigheder i Fællesskabet **og gøre dem offentligt tilgængelige på internettet.** [Ændring 42]

2. ~~Transportvirksomhederne skal via kontaktpunkterne have let adgang til~~ Oplysninger om de enkelte landes regler vedrørende strålingsbeskyttelse, som gælder for transport af radioaktive materialer **skal være lettilgængelige via kontaktpunkterne.** [Ændring 43]

3. På transportvirksomhedens anmodning stiller kontaktpunktet og den pågældende medlemsstats kompetente myndighed fuldstændige oplysninger til rådighed om de gældende krav til transport af radioaktivt materiale på medlemsstatens område.

Oplysningerne skal være let tilgængelige på afstand og ad elektronisk vej samt være ajourført.

Kontaktpunkterne og de kompetente myndigheder skal reagere hurtigst muligt på enhver anmodning om oplysninger og i tilfælde, hvor anmodningen er fejlbehæftet eller ubegrundet, ~~uført~~ **oplyse den anmodende part herom inden for en frist på to uger.** [Ændring 44]

Artikel 9

Samarbejde mellem de kompetente myndigheder

Medlemsstaternes kompetente myndigheder samarbejder med henblik på at harmonisere deres krav til udstedelse af registreringer og sikre harmoniseret anvendelse og håndhævelse af denne forordning.

Onsdag den 11. december 2013

Når der findes flere kompetente myndigheder i samme medlemsstat, skal de være i forbindelse med hinanden og arbejde sammen på grundlag af retlige eller formelle aftaler, som dækker hver enkelt myndigheds ansvarsområde. De skal kommunikere med og give oplysninger til hinanden, til det nationale kontaktpunkt og andre statslige og ikke-statslige organisationer med lignende ansvarsområder.

Artikel 9a

Delegerede retsakter

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 9, der fastsætter de fælles kriterier, der er omhandlet i artikel 2, litra ba). [Ændring 58]

Artikel 9b

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 1. januar 2014.
3. Den i artikel 9a omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9a træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ. [Ændring 59]

Artikel 10

Gennemførelse

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som indfører det elektroniske system til registrering af transportvirksomheder (ESCREg), der er beskrevet i artikel 4.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 11, stk. 2.

Artikel 11

Rådgivende udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg, som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Udvalget rådgiver og bistår Kommissionen i udførelsen af dens opgaver i henhold til denne forordning.
4. Udvalget består af eksperter udpeget af medlemsstaterne og af eksperter udpeget af Kommissionen og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Onsdag den 11. december 2013

Artikel 11a

Revision

Kommissionen reviderer denne forordning senest den ...(*) med henblik på at vurdere effektiviteten heraf og om nødvendigt foreslå yderligere foranstaltninger for at garantere sikker transport af radioaktive materialer inden for Fællesskabet og fra tredjelande. [Ændring 47]

Artikel 12

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Der tages i forbindelse med denne forordnings anvendelse hensyn til tilgængeligheden af et valideret og operationelt registreringssystem. [Ændring 49]

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG I

ANSØGNINGSSKEMA VEDRØRENDE REGISTRERING SOM TRANSPORTVIRKSOMHED I FÆLLESSKABET

DENNE ANSØGNING BEDES SENDT VIA EUROPA-KOMMISSIONENS WEBSTEDS SIKRE ELEKTRONISKE SYSTEM TIL REGISTRERING AF TRANSPORTVIRKSOMHEDER (ESReg)

OPLYSNINGERNE I DEL A KRÆVER NY REGISTRERING, HVIS DE ÆNDRES. Det er transportvirksomhedens ansvar at sørge for, at de oplysninger, der anføres i ansøgningsskemaet vedrørende registrering som transportvirksomhed i Fællesskabet og sendes via dette system, til hver en tid er korrekte.

Europa-Kommissionen behandler oplysningerne i dette ansøgningsskema i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF.

☐ NYT REGISTRERINGSCERTIFIKAT

☐ ÆNDRING AF EN EKSISTERENDE REGISTRERING

☐ FORNYELSE AF EN EKSISTERENDE REGISTRERING

Registreringsattest nummer/numre:

Oplys nærmere, hvorfor det ønskes at ændre en eksisterende registrering.

(*) To år efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 11. december 2013

1. IDENTIFIKATION AF ANSØGEREN:

DEL A	DEL B
VIRKSOMHEDENS NAVN: FULDSTÆNDIG ADRESSE: NATIONALT REGISTRERINGSNUMMER:	1. Navn, stilling, fuldstændig adresse, ~~telefonnummer~~ mobil- og fastnettelefonnummer og e-mail-adresse på den ansvarlige repræsentant for transportvirksomhedens organisation (person med beføjelser til at tegne transportvirksomhedens organisation): 2. Navn, stilling, fuldstændig adresse, ~~telefonnummer~~ mobil- og fastnettelefonnummer og e-mail-adresse på kontaktperson for myndighederne om tekniske og administrative spørgsmål (som har ansvaret for, at reglerne for de aktiviteter, transportvirksomheden udfører, overholdes): 3. Navn, stilling ~~og~~, fuldstændig adresse, mobil- og fastnettelefonnummer og e-mail-adresse på sikkerhedskonsulenten (kun for indlandstransportformer og hvis forskellig fra 1 eller 2): 4. Navn, stilling og fuldstændig adresse, mobil- og fastnettelefonnummer og e-mail-adresse på den ansvarlige for gennemførelsen af strålingsbeskyttelsesprogrammet, hvis forskellig fra 1 eller 2 eller 3 [Ændring 50]

2. ARTEN AF TRANSPORT:

DEL A	DEL B
☐ VEJTRANSPORT ☐ JERNBANE ☐ INDRE VANDVEJE	1 Personale, der indgår i og er uddannet til transport (til information) ☐ 1 til 5 ☐ 5 til 10 ☐ 10 til 20 ☐ >20 2 Transportaktivitetssektor: Generel beskrivelse af arten af de transportaktiviteter, der skal gennemføres (til information) ☐ medicinsk brug ☐ industriel anvendelse, anvendelse til ikke-destruktiv prøvning, forskning ☐ anvendelse i nukleare brændselskredsløb ☐ affald ☐ farligt gods med alvorlige følgevirkninger — radioaktivt materiale

Onsdag den 11. december 2013

3. GEOGRAFISK ANVENDELSESOMRÅDE

Vælg fra listen nedenfor de medlemsstater, i hvilke det planlægges at transportere radioaktivt materiale, og markér arten af aktiviteten

Hvis aktiviteter også foregår i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor ansøgningen om registrering er indgivet, anføres mere specifikke oplysninger for hvert land; dvs. kun transit eller større læsse/lossesteder inden for det enkelte land, hyppighed	
DEL A	DEL B
☐ Østrig ☐ Belgien ☐ Bulgarien ☐ Cypern ☐ Tjekkiet ☐ Danmark ☐ Estland ☐ Finland ☐ Frankrig ☐ Tyskland ☐ Grækenland ☐ Ungarn ☐ Irland ☐ Italien ☐ Letland ☐ Litauen ☐ Luxembourg ☐ Malta ☐ Nederlandene ☐ Polen ☐ Portugal ☐ Rumænien ☐ Slovakiet ☐ Slovenien ☐ Spanien ☐ Sverige ☐ Det Forenede Kongerige	☐ transit ☐ losning ☐ læsning større læsesteder: større lossesteder: hyppighed: ☐ dagligt ☐ ugentligt ☐ månedligt ☐ mindre hyppigt

Onsdag den 11. december 2013

4. FORSENDELSESTYPER

Der ansøges om registrering for:

DEL A KOLLITYPE — klassificering efter TS-R-1	DEL B: Anslåede antal kolli/år
UN 2908 RADIOAKTIVT STOF, UNDTAGELSESKOLLI — TOM EMBALLAGE UN 2909 RADIOAKTIVT STOF, UNDTAGELSESKOLLI — GENSTANDE FREMSTILLET AF NATURLIGT URAN eller UDARMET URAN eller NATURLIGT THORIUM UN 2910 RADIOAKTIVT STOF, UNDTAGELSESKOLLI — BEGRÆNSET MÆNGDE UN 2911 RADIOAKTIVT STOF, UNDTAGELSESKOLLI — INSTRUMENTER eller FORARBEJDEDE GENSTANDE UN 2912 RADIOAKTIVT STOF, LAV SPECIFIK AKTIVITET (LSA-I), ikke-fissilt eller undtaget-fissilt UN 2913 RADIOAKTIVT STOF, OVERFLADE FORURENEDE GENSTANDE (SCO-I eller SCO-II), ikkefissilt eller undtaget-fissilt UN 2915 RADIOAKTIVT STOF, TYPE A KOLLI, ikke-speciel form, ikke-fissilt eller undtaget-fissilt UN 2916 RADIOAKTIVT STOF, TYPE B(U) KOLLI, ikke-fissilt eller undtaget-fissilt UN 2917 RADIOAKTIVT STOF, TYPE B(M) KOLLI, ikke-fissilt eller undtaget-fissilt UN 2919 RADIOAKTIVT MATERIALE, TRANSPORTERES UNDER SÆRLIG ORDNING, ikke-fissilt eller fissilt undtaget UN 2977 RADIOAKTIVT STOF, URANHEXAFLUORID, FISSILT UN 2978 RADIOAKTIVT STOF, URANHEXAFLUORID, ikke-fissilt eller undtaget-fissilt UN 3321 RADIOAKTIVT STOF, LAV SPECIFIK AKTIVITET (LSA-II), ikke-fissilt eller undtaget-fissilt UN 3322 RADIOAKTIVT STOF, LAV SPECIFIK AKTIVITET (LSA-III), ikke-fissilt eller undtaget-fissilt UN 3323 RADIOAKTIVT STOF, TYPE C KOLLI, ikke-fissilt eller undtaget-fissilt UN 3324 RADIOAKTIVT STOF, LAV SPECIFIK AKTIVITET (LSA-II), FISSILT UN 3325 RADIOAKTIVT STOF, LAV SPECIFIK AKTIVITET (LSA-III), FISSILT UN 3326 RADIOAKTIVT STOF, OVERFLADEFORURENEDE GENSTANDE (SCO-I eller SCO-II), FISSILT	

Onsdag den 11. december 2013

DEL A KOLLITYPE — klassificering efter TS-R-1	DEL B: Anslåede antal kolli/år
UN 3327 RADIOAKTIVT STOF, TYPE A KOLLI, FISSILT, ikke-speciel form UN 3328 RADIOAKTIVT STOF, TYPE B(U) KOLLI, FISSILT UN 3329 RADIOAKTIVT STOF, TYPE B(M) KOLLI, FISSILT UN 3330 RADIOAKTIVT STOF, TYPE C KOLLI, FISSILT UN 3331 RADIOAKTIVT STOF, TRANSPORTERET SOM SÆRLIGT ARRANGEMENT, FISSILT UN 3332 RADIOAKTIVT STOF, TYPE A KOLLI, SPECIEL FORM, ikke-fissilt eller undtaget-fissilt UN 3333 RADIOAKTIVT STOF, TYPE A KOLLI, SPECIEL FORM, FISSILT	

5. STRÅLEBESKYTTELSESPROGRAM (SBP)

DEL A: ☐ Ved at afkrydse denne rubrik: erklærer jeg, at vi har en SBP, som er fuldt ud gennemført og håndhæves strengt	DEL B: Reference og dato for det dokument, der beskriver SBP Upload af SBP

6. KVALITETSSIKRINGSPROGRAM (KSP)

Dette KSP skal i kontroløjemed være tilgængeligt for inspektion af den kompetente myndighed (i henhold til punkt 1.7.3 i ADR)

DEL A: ☐ Ved at afkrydse denne rubrik: erklærer jeg, at vi har et KSP, som er fuldt ud gennemført og håndhæves strengt	DEL B: Reference og dokumentets dato

7. Erklæring

- ☐ Undertegnede transportvirksomhed erklærer herved, at jeg overholder alle relevante internationale regler, Fællesskabsregler og nationale regler for transport af radioaktive materialer.
- ☐ Undertegnede transportvirksomhed bekræfter herved, at oplysningerne i denne formular er korrekte.

Dato .....

Navn .....

Underskrift...

_____

Onsdag den 11. december 2013

BILAG II**ELEKTRONISK REGISTRERINGS CERTIFIKAT TIL TRANSPORTØRER AF RADIOAKTIVT MATERIALE**

BEMÆRK:

EN KOPI AF DETTE REGISTRERINGS CERTIFIKAT SKAL LEDSAGE HVER ENKELT TRANSPORT, DER ER OMFATTET AF DENNE FORORDNING.

Dette registreringscertifikat er udstedt i overensstemmelse med Rådets forordning (Euratom) xxxxx

Certifikatet fritager ikke transportvirksomheden for at overholde andre gældende transportbestemmelser.

1) REGISTRERINGSREFERENCENUMMER: BE/xxxx/dd-mm-åååå

2) NAVN PÅ MYNDIGHED/LAND:

3) FIRMANAVN & ADRESSE

4) TRANSPORTMÅDE:

☐ VEJTRANSPORT

☐ JERNBANE

☐ INDRE VANDVEJE

7) MEDLEMSSTATER, hvor certifikatet er gyldigt

8) KOLLITYPE — UN-NR. (se bilag 1- samme format)

9) DATO:

ELEKTRONISK SIGNATUR

GYLDIGHEDSPERIODE: DATO + 5 år

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0581

Den Europæiske Unions Domstol: antallet af dommere ved Retten ***I

Europa-Parlamentets ændringer af 12. december 2013 til udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af protokollen vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol gennem forhøjelse af antallet af dommere ved Retten (02074/2011 — C7-0126/2012 — 2011/0901B(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/76)

Ændring 1

EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG (*)

til Domstolens udkast

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af protokollen vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol **i form af en forhøjelse af antallet af dommere ved Retten**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 19, stk. 2, andet afsnit,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 254, stk. 1, og artikel 281, stk. 2,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106A, stk. 1,

under henvisning til anmodning fra Domstolen,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtning(er):

- (5) Efter den gradvise udvidelse af kompetencen siden dens oprettelse er Retten i dag stillet over for et konstant stigende antal sager.
- (6) Antallet af sager, der anlægges ved denne retsinstans, **stiger hvert år mere og mere**, hvilket **på sigt** indebærer en væsentlig stigning i antallet af verserende sager for den og en forlængelse af sagsbehandlingstiden.
- (7) Denne forlængelse af sagsbehandlingstiden synes ikke at være acceptabel for så vidt angår procesparterne, navnlig set i lyset af de krav, som er fastsat i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og i artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.
- (8) Den situation, som Retten befinder sig i, er strukturelt betinget og skyldes stigningen i antallet og forskelligartetheden af Den Europæiske Unions institutioners, organers, kontorers og agenturers lovgivningsmæssige og regelfastsættende retsakter samt omfanget og kompleksiteten af de sager, som indbringes for Retten, navnlig inden for områderne konkurrence og statsstøtte.

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0252/2013).

(*) Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; udgået tekst er markeret med symbolet ■.

Torsdag den 12. december 2013

- (9) Der bør følgelig vedtages de nødvendige foranstaltninger for at imødegå denne situation, og den mulighed, der er fastsat i traktaterne, for at øge antallet af dommere ved Retten kan med kort varsel reducere såvel antallet af verserende sager som den uforholdsmæssigt langvarige sagsbehandlingstid ved denne retsinstans.
- (9a) *Disse foranstaltninger bør også indebære en varig løsning på spørgsmålet om dommernes oprindelse, eftersom den nuværende ordning, hvor dommerembederne besættes efter medlemsstat, ikke kan finde tilsvarende anvendelse i en situation, hvor der er flere dommere end medlemsstater.*
- (9b) *I henhold til artikel 19, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union består Retten af mindst en dommer fra hver medlemsstat. Eftersom dette allerede sikrer en passende geografisk balance og repræsentation af de nationale retssystemer, bør yderligere dommere udelukkende udpeges på grundlag af deres faglige og personlige kvalifikationer under hensyntagen til deres viden om medlemsstaternes og Den Europæiske Unions retssystemer. Der bør imidlertid ikke udpeges flere end to dommere pr. medlemsstat.*

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Protokol nr. 3 vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol ændres således:

6a) Artikel 47, stk. 1, affattes således:

»Artikel 9a, artikel 14 og 15, artikel 17, stk. 1, 2, 4 og 5, samt artikel 18 finder anvendelse på Retten og dens medlemmer.«

7) Artikel 48 affattes således:

»Retten består af et dommerembede pr. medlemsstat og tolv yderligere dommerembeder. Der kan højst være to dommerembeder pr. medlemsstat.

Samtlige dommerne har samme retsstilling og samme rettigheder og forpligtelser.

Ved den delvise nybesættelse af dommerembederne, der finder sted hvert tredje år, afgår ved et lige antal dommere på skift halvdelen af dommerne, og ved et ulige antal dommer afgår på skift et lige antal dommere og derpå et ulige antal bestående af én dommer mindre.«

7a) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 48a

For så vidt angår det dommerembede, som hver medlemsstat har ret til, tilkommer det den pågældende medlemsstats regering at indstille en kandidat.«

7b) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 48b

1. De yderligere dommerembeder besættes uafhængigt af, hvilken medlemsstat kandidaten kommer fra.

2. I forbindelse med proceduren for besættelse af en eller flere af de 12 yderligere dommerembeder kan samtlige medlemsstater indstille kandidater. Afgående dommere ved Retten kan skriftligt indstille sig selv til formanden for det i artikel 255 i TEUF omhandlede udvalg.

Torsdag den 12. december 2013

3. I forbindelse med proceduren for besættelse af en eller flere af de tolv yderligere dommerembeder afgiver det i artikel 255 i TEUF omhandlede udvalg en udtalelse om de indstillede kandidaters kvalifikationer til at udøve embedet som dommer ved Retten. Udvalget knytter til denne udtalelse om kandidaternes kvalifikationer en liste over kandidater, der besidder de mest hensigtsmæssige erfaringer på højt niveau, i rækkefølge efter fortjeneste. Denne liste indeholder et antal kandidater svarende til mindst det dobbelte af det antal dommerembeder, medlemsstaternes regeringer skal besætte ved fælles overenskomst på betingelse af, at der er et tilstrækkeligt antal kvalificerede kandidater.»

Artikel 3

1. Denne forordning træder i kraft den første dag i måneden efter måneden for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

2. De yderligere tolv dommere, der udnævnes i medfør af og efter ikrafttrædelsen af denne forordning, påbegynder udøvelsen af deres embede umiddelbart efter edsaflæggelsen.

Embedsperioden for seks af disse dommere, der udvælges ved lodtrækning, udløber seks år efter den første delvise nybesættelse af Rettens dommerembeder efter denne forordnings ikrafttræden. De seks øvrige dommeres embedsperiode slutter seks år efter den anden delvise nybesættelse af Rettens dommerembeder efter ikrafttrædelsen af denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den ... .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0582

Ændring af visse direktiver hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. december 2013 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF og direktiv 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte (COM(2013)0577 — C7-0268/2013 — 2013/0280(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2016/C 468/77)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2013)0577),
  - der henviser til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0268/2013),
  - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55, artikel 46, stk. 1, og artikel 37,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0405/2013),
1. godkender Kommissionens forslag;
  2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
  4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0583

Ændring af Rådets direktiv 2010/18/EU på grund af Mayottes ændrede status *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. december 2013 om udkast til Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 2010/18/EU på grund af Mayottes ændrede status (14220/2013 — C7-0355/2013 — 2013/0189(NLE))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2016/C 468/78)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2013)0413) og Rådets udkast (14220/2013),
  - der henviser til artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0355/2013),
  - der henviser til artikel 155, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der er det retsgrundlag, Kommissionen har valgt i forslaget,
  - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55 og 37,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0414/2013),
1. godkender Rådets udkast som ændret;
  2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre sit udkast i væsentlig grad;
  4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Ændring 1

Udkast til direktiv

Titel

Rådets udkast

Forslag til Rådets **direktiv** om ændring af Rådets direktiv 2010/18/EU på grund af Mayottes ændrede status

Ændring

Forslag til Rådets **afgørelse** om ændring af Rådets direktiv 2010/18/EU på grund af Mayottes ændrede status

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 2
Udkast til direktiv
Henvisning 1

Rådets udkast

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 349,

---

Ændring

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel **155, stk. 2, og artikel 349**,

Ændring 4
Udkast til direktiv
Betragtning 1

Rådets udkast

- (1) Det Europæiske Råd har ved afgørelse 2012/419/EU ⁽¹⁾ besluttet at ændre Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union med virkning fra 1. januar 2014. Derfor vil Mayotte fra denne dato ikke længere være et oversøisk territorium, men en region i den yderste periferi, jf. artikel 349 og 355, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Som følge af denne ændring af Mayottes retlige status vil EU-retten være gældende på Mayotte fra 1. januar 2014. Der bør imidlertid, på grund af den særlige strukturelle sociale og økonomiske situation på Mayotte som ny region i den yderste periferi, træffes specifikke foranstaltninger **for så vidt angår de særlige betingelser for gennemførelse af EU-retten**.

⁽¹⁾ EUT L 204 af 31.7.2012, s. 131.

Ændring

- (1) Det Europæiske Råd har ved afgørelse 2012/419/EU ⁽¹⁾ besluttet at ændre Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union med virkning fra 1. januar 2014. Derfor vil Mayotte fra denne dato ikke længere være et oversøisk territorium, men en region i den yderste periferi, jf. artikel 349 og 355, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Som følge af denne ændring af Mayottes retlige status vil EU-retten være gældende på Mayotte fra 1. januar 2014. Der bør imidlertid, på grund af den særlige strukturelle sociale og økonomiske situation på Mayotte som ny region i den yderste periferi, træffes specifikke foranstaltninger.

⁽¹⁾ EUT L 204 af 31.7.2012, s. 131.

Ændring 5
Udkast til direktiv
Indledende formulering

Rådets udkast

VEDTAGET **DETTE DIREKTIV**:

Ændring

VEDTAGET **DENNE AFGØRELSE**:

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 6

Udkast til direktiv

Artikel 1

Direktiv 2010/18/EU

Artikel 3 — stk. 2 — afsnit 2

Rådets udkast

I direktiv 2010¹/18/EU, artikel 3, stk. 2, indsættes som nyt afsnit:

»Uanset første afsnit forlænges den heri nævnte yderligere frist til den 31. december 2018 for Mayotte som en region i den yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF.«

Ændring

I direktiv 2010/18/EU, artikel 3, stk. 2, indsættes som nyt afsnit:

»Den i første afsnit nævnte yderligere frist forlænges til den 31. december 2018 for den franske region i den yderste periferi Mayotte.«

Ændring 7

Udkast til direktiv

Artikel 2

Rådets udkast

Dette direktiv er rettet til Den Franske Republik.

Ændring

Denne afgørelse er rettet til Den Franske Republik.

Ændring 8

Udkast til direktiv

Artikel 3

Rådets udkast

Dette direktiv træder i kraft den 1. januar 2014.

Ændring

Denne afgørelse træder i kraft den 1. januar 2014

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0585

Ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår procedurerne for vedtagelse af visse foranstaltninger ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. december 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår procedurerne for vedtagelse af visse foranstaltninger (13283/1/2013 — C7-0411/2013 — 2011/0039(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2016/C 468/79)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (13283/1/2013 — C7-0411/2013),
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM (2011)0082),
  - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 72,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om International Handel (A7-0421/2013),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
  2. godkender Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
  3. tager medlemsstaternes og Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
  4. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
  5. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  6. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres sammen med alle erklæringerne i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  7. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

BILAG TIL LOVGIVNINGSMÆSSIG BESLUTNING

Fælles erklæring om artikel 15, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1225/2009 og artikel 25, stk. 6, i forordning (EF) nr. 597/2009

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen finder, at indsættelsen af artikel 15, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1225/2009 og artikel 25, stk. 6, i forordning (EF) nr. 597/2009 udelukkende er begrundet på basis af disse forordningers særtræk, inden de ændres ved denne forordning. Følgelig er indførelsen af bestemmelser som f.eks. disse artikler en undtagelse i disse to forordninger og danner ikke præcedens for udformningen af fremtidig lovgivning.

⁽¹⁾ EUT C 251 E af 31.8.2013, s. 126.

Torsdag den 12. december 2013

Af klarhedshensyn er Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen enige om, at artikel 15, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1225/2009 og artikel 25, stk. 6, i forordning (EF) nr. 597/2009 ikke indfører beslutningsprocedurer, som adskiller sig fra eller er i tillæg til de procedurer, som er fastlagt i forordning (EU) nr. 182/2011.

Medlemsstaternes erklæring om anvendelsen af artikel 3, stk. 4, og artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) nr. 182/2011 i forbindelse med antidumping- og udligningstoldprocedurer i henhold til forordning (EF) nr. 1225/2009 og (EF) nr. 597/2009

Hvis en medlemsstat foreslår en ændring med hensyn til enten udkastene til foranstaltninger vedrørende antidumping eller udligningstold, henholdsvis forordning (EF) nr. 1225/2009 og (EF) nr. 597/2009 ("grundforordningerne"), i henhold til artikel 3, stk. 4, eller artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) nr. 182/2011, skal den:

- a) sikre, at ændringen foreslås rettidigt, overholder tidsfristerne i grundforordningen og afspejler behovet for, at Kommissionen har tilstrækkelig tid til at iværksætte enhver nødvendig informationsprocedure og nøje gennemgå forslaget, samt at udvalget undersøger ethvert foreslået ændret udkast til foranstaltning
- b) sikre, at den foreslåede ændring er i overensstemmelse med grundforordningen som fortolket af EU-Domstolen og relevante internationale forpligtelser
- c) fremlægge skriftlig begrundelse, der som minimum angiver, hvorledes den foreslåede ændring er forbundet med grundforordningen og de faktiske omstændigheder, der er blevet konstateret i undersøgelsen, men kan også indeholde andre støtteargumenter, som den medlemsstat, der foreslår ændringen, anser for passende.

Erklæring fra Kommissionen

i forbindelse med antidumping- og udligningstoldprocedurer i henhold til forordning (EF) nr. 1225/2009 og (EF) nr. 597/2009

Kommissionen anerkender betydningen af, at medlemsstaterne modtager oplysninger som fastlagt i forordning (EF) nr. 1225/2009 og (EF) nr. 597/2009 ("grundforordningerne"), så de kan bidrage til at træffe velinformerede beslutninger og tage skridt til at opfylde denne målsætning.

* * *

For at undgå tvivl opfatter Kommissionen referencen til høring i artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) nr. 182/2011 således, at det kræves af Kommissionen, at den med undtagelse af i særligt hastende tilfælde indhenter medlemsstaternes synspunkter inden vedtagelse af midlertidig antidumping- og udligningstold.

* * *

Kommissionen vil sikre, at den effektivt forvalter alle aspekter af antidumping- og udligningstoldprocedurer som fastlagt i forordning (EF) nr. 1225/2009 og (EF) nr. 597/2009, herunder medlemsstaters mulighed for at foreslå ændringer, så det sikres, at tidsfrister og forpligtelser over for interesserede parter i grundforordningerne overholdes, og at alle de reelt indførte foranstaltninger er i overensstemmelse med de faktiske omstændigheder, som er blevet konstateret i undersøgelsen, og grundforordningerne som fortolket af EU-Domstolen og på linje med Unionens internationale forpligtelser.

Torsdag den 12. december 2013

Kommissionens erklæring om kodificering

Vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 37/2014 om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår procedurerne for vedtagelse af visse foranstaltninger og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 38/2014 om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår tillæggelse af delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelse af visse foranstaltninger vil indebære et væsentligt antal ændringer af de pågældende retsakter. For at gøre de pågældende retsakter mere overskuelige vil Kommissionen foreslå en kodificering af retsakterne hurtigst muligt, når disse forordninger er vedtaget og senest den 1. juni 2014.

Kommissionens erklæring om delegerede retsakter

For så vidt angår Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 37/2014 om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår procedurerne for vedtagelse af visse foranstaltninger og Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 38/2014 om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår tillæggelse af delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelse af visse foranstaltninger erindrer Kommissionen om sit tilsagn i stk. 15 i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om at tilsende Parlamentet alle oplysninger og dokumenter vedrørende sine møder med nationale eksperter i forbindelse med udarbejdelsen af delegerede retsakter.

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0586

Ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår tillægelse af delegerede beføjelser med henblik på vedtagelse af visse foranstaltninger ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. december 2013 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår tillægelse af delegerede beføjelser med henblik på vedtagelse af visse foranstaltninger (13284/1/2013 — C7-0408/2013 — 2011/0153(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2016/C 468/80)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (13284/1/2013 — C7-0408/2013),
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM (2011)0349),
  - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 72,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om International Handel (A7-0419/2013),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
  2. godkender Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
  3. tager Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
  4. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
  5. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  6. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres sammen med alle erklæringerne i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  7. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

BILAG TIL LOVGIVNINGSMÆSSIG BESLUTNING

Fælles erklæring om forordning (EØF) nr. 3030/93 og forordning (EF) nr. 517/94

Det noteres, at procedurerne i artikel 2, stk. 6, artikel 6, stk. 2, artikel 8 og 10, artikel 13, stk. 3, artikel 15, stk. 3, 4 og 5 og artikel 19 i forordning (EØF) nr. 3030/93, artikel 4, stk. 3, i bilag IV til forordning (EØF) nr. 3030/93 og artikel 2, artikel 3, stk. 1 og 3, i bilag VII til forordning (EØF) nr. 3030/93 og artikel 3, stk. 3, artikel 5, stk. 2, artikel 12, stk. 3, og artikel 13 og 28 i forordning (EF) nr. 517/94 er konverteret til procedurer for vedtagelse af delegerede retsakter. Det noteres, at nogle af disse artikler omhandler beslutningsprocedurer for vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger inden for handelsbeskyttelse.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 22.11.2012, P7_TA(2012)0447.

Torsdag den 12. december 2013

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen finder, at beskyttelsesforanstaltninger skal behandles som gennemførelsesforanstaltninger. Undtagelsesvis tager foranstaltningerne i de specifikke eksisterende forordninger, der er omhandlet ovenfor, form af delegerede retsakter, idet indførelsen af en beskyttelsesforanstaltning tager form af ændringer af de relevante bilag til grundforordningerne. Dette skyldes den særlige struktur, som er specifik for de eksisterende forordninger, jf. ovenfor, og vil følgelig ikke danne præcedens for udarbejdelse af fremtidige handelsbeskyttelsesinstrumenter og andre beskyttelsesforanstaltninger.

Kommissionens erklæring om kodificering

Vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 37/2014 om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår procedurerne for vedtagelse af visse foranstaltninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 38/2014 om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår tillæggelse af delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelse af visse foranstaltninger indebærer et væsentligt antal ændringer af de pågældende retsakter. For at gøre de pågældende retsakter mere overskuelige vil Kommissionen foreslå en kodificering af retsakterne hurtigst muligt, når disse forordninger er vedtaget og senest den 1. juni 2014.

Kommissionens erklæring om delegerede retsakter

I forbindelse med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 37/2014 om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår procedurerne for vedtagelse af visse foranstaltninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 38/2014 om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår tillæggelse af delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelse af visse foranstaltninger erindrer Kommissionen om sit tilsagn i stk. 15 i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om at tilsende Parlamentet alle oplysninger og dokumenter vedrørende sine møder med nationale eksperter i forbindelse med udarbejdelsen af delegerede retsakter.

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0587

Betalingskonti ***I

Europa-Parlamentets ændringer af 12. december 2013 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til at oprette og anvende betalingskonti med basale funktioner (COM(2013)0266 — C7-0125/2013 — 2013/0139(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/81)

[Ændring 1 — medmindre andet er angivet]

PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG (*)

til Kommissionens forslag

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til at oprette og anvende betalingskonti med basale funktioner

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

[...]

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 26, stk. 2, i TEUF indebærer det indre marked et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital. Opsplitning af det indre marked skader konkurrenceevne, vækst og jobskabelse i Unionen. At fjerne direkte og indirekte hindringer for, at det indre marked kan fungere korrekt, er afgørende for dets gennemførelse. *Unionens* indsats for det indre marked for finansielle detailtjenesteydelser har allerede bidraget væsentligt til at udvikle betalingstjenesteudbydere grænseoverskridende virksomhed, forbedre forbrugernes valgmuligheder og øge kvaliteten og gennemsigtigheden af tilbuddene.
- (2) I den forbindelse er der i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF ⁽²⁾ (»betalingstjenestedirektivet«) fastsat grundlæggende gennemsigtighedskrav til gebyrer, der opkræves af betalingstjenesteudbydere for tjenester i forbindelse med betalingskonti. Indførelsen af

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0398/2013).

(*) Ændringer: Den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv; udgået tekst markeres med symbolet ■.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

Torsdag den 12. december 2013

ensartede regler for ydelse af betalingstjenester og de oplysninger, der skal gives, har i høj grad lettet betalingstjenesteudbyderes virksomhed, reduceret den administrative byrde og bevirket omkostningsbesparelser for betalingstjenesteudbydere.

- (2a) *Et velfungerende indre marked og udviklingen af en moderne og socialt inkluderende økonomi er i stigende grad betinget af et universelt udbud af betalingstjenester. Da betalingstjenesteudbydere, som handler efter markeds-mæssige overvejelser, har tendens til at fokusere på kommercielt attraktive forbrugere og i praksis ikke tilbyder svagtstillede forbrugere samme udvalg af produkter, skal ny lovgivning i denne forbindelse være led i en intelligent økonomisk strategi for Unionen.*
- (3) Der *skal* dog, som anført i Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2012 med henstillinger til Kommissionen om adgang til basale bankydelser ⁽¹⁾, gøres mere for at forbedre og udvikle det indre marked for detailbankydelser.

En sådan udvikling bør gå hånd i hånd med bestræbelserne på at få den finansielle sektor i Unionen til at tjene virksomhederne og forbrugerne. Den manglende gennemsigtighed og sammenlignelighed af gebyrer samt problemerne med at skifte bankkonto forhindrer i øjeblikket fortsat udfoldelsen af et fuldt integreret marked. Problemet med forskellige produktkvaliteter og begrænset konkurrence inden for detailbankydelser skal løses, og der skal sikres standarder af høj kvalitet.

- (4) De nuværende vilkår i det indre marked kan afholde betalingstjenesteudbydere fra at udøve deres frihed til at etablere sig eller levere tjenesteydelser i Unionen på grund af vanskelighederne med at tiltrække kunder, når de går ind på et nyt marked. At gå ind på nye markeder er ofte forbundet med store investeringer. Sådanne investeringer kan kun svare sig, hvis udbyderen har udsigt til tilstrækkelige forretningsmuligheder og en tilsvarende efterspørgsel fra forbrugernes side. Forbrugernes ringe mobilitet for så vidt angår finansielle detailtjenesteydelser skyldes i stor udstrækning den manglende gennemsigtighed og sammenlignelighed af de gebyrer og tjenester, der tilbydes, samt problemerne med flytning af betalingskonti. Disse faktorer kvæler også efterspørgslen. Det gælder navnlig i grænseoverskridende sammenhæng.
- (5) At de eksisterende nationale regelsæt er forskellige, kan desuden medføre betydelige hindringer for gennemførelsen af det indre marked for betalingskonti. De eksisterende nationale bestemmelser vedrørende betalingskonti og særlig vedrørende sammenlignelighed af gebyrer og flytning af betalingskonti afviger fra hinanden. Med hensyn til flytning har manglen på ensartede bindende foranstaltninger på EU-plan ført til forskellig praksis og forskellige foranstaltninger på nationalt plan. Disse forskelle er endnu mere udprægede inden for sammenlignelighed af gebyrer, hvor der ikke findes foranstaltninger på EU-plan, heller ikke selvreguleringsforanstaltninger. Bliver disse forskelle mere markante i fremtiden, fordi bankerne er tilbøjelige til at tilpasse deres praksis til de nationale markeder, vil det øge omkostningerne ved udøvelse af virksomhed på tværs af grænserne sammenlignet med de hjemlige udbyderes omkostninger og dermed gøre det mindre attraktivt at udøve grænseoverskridende virksomhed. Den grænseoverskridende virksomhed i det indre marked hæmmes også af de hindringer, der for forbrugerne er forbundet med at åbne en betalingskonto i udlandet. De nuværende restriktive kriterier kan forhindre europæiske borgere i at bevæge sig frit i Unionen. Hvis alle forbrugere får adgang til at oprette og anvende en betalingskonto, vil de kunne deltage i og drage fordel af det indre marked.
- (6) Da visse potentielle kunder ikke åbner en konto, enten fordi de får afslag, eller fordi de ikke tilbydes passende produkter, udnyttes den potentielle efterspørgsel efter betalingskontoydelser i Unionen i øjeblikket ikke fuldt ud. Større forbrugerdeltagelse i det indre marked vil give betalingstjenesteudbydere en yderligere tilskyndelse til at gå ind på nye markeder. At skabe de vilkår, der gør det muligt for alle forbrugere at oprette og anvende en betalingskonto, er også nødvendigt for at fremme deres deltagelse i det indre marked og give dem mulighed for at nyde godt af de fordele, det har ført med sig.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0293.

Torsdag den 12. december 2013

- (7) Gennemsigtighed og sammenlignelighed af gebyrer har været genstand for et selvreguleringsinitiativ iværksat af banksektoren. Man nåede dog ikke til endelig enighed om disse retningslinjer. Med hensyn til flytning udgør de fælles principper, som European Banking Industry Committee fastlagde i 2008, en standardmekanisme for flytning af bankkonti mellem betalingstjenesteudbydere, som er etableret i samme medlemsstat. Men da principperne ikke er bindende, er de blevet anvendt på en uensartet måde i *Unionen* og med ineffektive resultater. De fælles principper vedrører desuden kun flytning af bankkonti på nationalt plan, ikke på tværs af grænserne. Med hensyn til adgang til at oprette og anvende en basal betalingskonto opfordredes medlemsstaterne i Kommissionens henstilling 2011/442/EU [...] ⁽¹⁾ til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre anvendelsen heraf senest seks måneder efter offentliggørelsen. Til dags dato efterlever kun nogle få medlemsstater henstillingens hovedprincipper.
- (8) **Med henblik på at muliggøre effektiv og problemfri finansiell mobilitet på lang sigt** er det derfor afgørende, at der indføres ensartede regler for at løse problemet med den ringe forbrugermobilitet og især for at forbedre sammenligningen af betalingskontoydelser og -gebyrer og tilskynde til flytning af betalingskonti samt for at undgå, at forbrugere, der ønsker at købe en betalingskonto i udlandet, forskelsbehandles på grundlag af bopæl. Herudover er det meget vigtigt, at der træffes passende foranstaltninger til at fremme forbrugernes deltagelse i markedet for betalingskonti. Disse foranstaltninger vil tilskynde betalingstjenesteudbydere til at deltage i det indre marked og sikre lige konkurrencevilkår, hvilket vil skærpe konkurrencen og effektivisere ressourcefordelingen i *Unionens* marked for finansielle detailtjenesteydelser til gavn for virksomheder og forbrugere. Gennemsigtige oplysninger om gebyrer og flytningsmuligheder kombineret med retten til basale kontoydelser vil desuden gøre det nemmere for EU-borgere at bevæge sig frit og gøre indkøb i *Unionen* og dermed drage fordel af et fuldt fungerende indre marked for finansielle detailtjenesteydelser og bidrage til **væksten inden for e-handel og til det indre markeds** videre udvikling.
- (8a) **Det er endvidere afgørende at sikre, at dette direktiv ikke hæmmer innovationen inden for finansielle detailtjenesteydelser. Hvert år bliver nye teknologier tilgængelige, hvilket kan gøre den nuværende betalingskontomodel forældet. Mobilbanktjenester, peer-to-peer-tjenester og forudbetalte betalingskort skal især fremmes som alternativer til traditionelle banktjenesteydelser.**
- (9) Nærværende direktiv finder anvendelse på betalingskonti, der indehaves af forbrugere. Konti, der indehaves af virksomheder, også små og mellemstore virksomheder, medmindre de ejes personligt, falder derfor uden for dets anvendelsesområde. Desuden omfatter direktivet ikke opsparingskonti, der kan have mere begrænsede betalingsfunktioner. **Dette direktiv omfatter heller ikke kreditkort, som ikke er afgørende for at opfylde dets mål om at styrke den finansielle inklusion og det indre markeds funktion.**
- (10) Definitionerne i direktivet stemmer overens med dem, der findes i anden EU-lovgivning, især definitionerne i direktiv 2007/64/EF og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 ⁽²⁾.
- (11) Det er vigtigt for forbrugerne at kunne forstå gebyrer, således at de kan sammenligne tilbud fra forskellige betalingstjenesteudbydere og træffe informerede beslutninger om, hvilken konto der bedst modsvarer deres behov. Gebyrer kan ikke sammenlignes, hvis betalingstjenesteudbyderne anvender forskellig terminologi for de samme tjenester og præsenterer oplysningerne forskelligt. Standardiseret terminologi kombineret med oplysninger om gebyrer for de mest repræsentative tjenester, **der er knyttet til betalingskonti** på en ensartet måde, kan være en hjælp til forbrugerne til både at forstå og sammenligne gebyrer.

⁽¹⁾ EUT L 190 af 21.7.2011, s. 87,

⁽²⁾ EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22.

Torsdag den 12. december 2013

- (12) Hvad der vil gavne forbrugerne mest, er **oplysninger**, som er **så** kortfattede **som muligt, standardiserede og** nemme at sammenligne, fra de forskellige betalingstjenesteudbydere. De værktøjer, der stilles til rådighed for forbrugerne til sammenligning af tilbud, **bør være mangesidede, og der skal gennemføres forbrugerundersøgelser. På dette trin** bør terminologien for gebyrer kun standardiseres for de mest repræsentative termer og definitioner i medlemsstaterne, så man **fremmer en hurtig gennemførelse.**
- (13) Terminologien for gebyrer bør fastlægges af kompetente nationale myndigheder, så der kan tages hensyn til de lokale markeders særkendetegn. ■ Terminologien for gebyrer bør, når det er muligt, standardiseres på EU-plan for at muliggøre sammenligning i hele Unionen. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (Europæiske Banktilsynsmyndighed 'EBA') bør etablere retningslinjer, som medlemsstaterne kan støtte sig til, når de fastlægger de ■ tjenester, **som er mest udbredte, og som medfører de største udgifter for forbrugerne** på nationalt plan. **For at sikre, at den standardiserede terminologi anvendes effektivt, bør sådanne definitioner være tilstrækkeligt brede.**
- (14) Når de kompetente nationale myndigheder har fastlagt en foreløbig liste over de mest repræsentative tjenester, **der er knyttet til betalingskonti** på nationalt plan, med tilhørende udtryk og definitioner, bør Kommissionen gennemgå dem for ved hjælp af delegerede retsakter at identificere de tjenester, der er fælles for et flertal af medlemsstaterne, og foreslå standardiserede udtryk ■ på EU-plan.
- (15) For at gøre det nemmere for forbrugerne at sammenligne gebyrer for betalingskonti i det indre marked bør betalingstjenesteudbyderne stille **et omfattende gebyroplysningsdokument, som indeholder gebyrerne for alle de tjenester i tilknytning til betalingskontoen, som er anført på listen over de mest repræsentative tjenester, samt eventuelle yderligere gebyrer, der kan opkræves for kontoen,** til rådighed for forbrugerne. **Gebyroplysningsdokumentet bør anvende de standardiserede termer og definitioner, der er fastlagt på EU-plan, når det er muligt.** Dette forventes også at bidrage til at skabe lige vilkår for kreditinstitutter, der konkurrerer med hinanden på markedet for betalingskonti. ■ For at hjælpe forbrugerne med at forstå de gebyrer, de skal betale for deres betalingskonto, bør der stilles et glossar med **tydelige, ikke-tekniske og utvetydige** forklaringer af mindst de ■ tjenesteydelser, der er **knyttet til betalingskontoen og de dertilhørende definitioner og forklaringer,** til rådighed for dem. Glossaret bør fungere som et nyttigt værktøj til at fremme en bedre forståelse af gebyrer og dermed medvirke til at sætte forbrugerne i stand til at vælge fra et bredere udvalg af betalingskontotilbud. Betalingstjenesteudbyderne bør også forpligtes til **vederlagsfrit** og mindst én gang om året at oplyse forbrugerne om alle de gebyrer **og den rente, der gælder** i forbindelse med deres konto. Disse oplysninger bør gives i form af en til formålet udarbejdet sammenfatning. Den bør indeholde en fuldstændig oversigt over de **påløbne renter,** opkrævede gebyrer **og forhåndsmeddelelser vedrørende ændringer af gebyrer eller rentesatser.** ■ **Forbrugeren bør ligeledes gives de nødvendige oplysninger for at forstå, hvad der er betalt for, og tage stilling til, om han/hun bør ændre sit forbrugsmønster eller skifte til en anden udbyder.** ■
- (16) For at imødekomme forbrugernes behov er det nødvendigt at sikre, at oplysninger om gebyrer for betalingskonti er præcise, klare og sammenlignelige. EBA bør derfor **efter høring af de nationale myndigheder og efter gennemførelse af forbrugerundersøgelser udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende et standardiseret præsenteringsformat** til gebyroplysningsdokumentet og gebyropgørelsen **samt fælles symboler,** så det sikres, at de er forståelige og sammenlignelige for forbrugerne. ■ Gebyroplysningsdokumentet og gebyropgørelsen bør klart kunne skelnes fra anden kommunikation. ■
- (17) For at sikre ensartet anvendelse af den gældende EU-terminologi i hele Unionen bør medlemsstaterne forpligte betalingstjenesteudbyderne til at anvende EU-terminologien sammen med den resterende standardiserede nationale terminologi, som er udpeget i den foreløbige liste, når de kommunikerer med forbrugerne, herunder i gebyroplysningsdokumentet og gebyropgørelsen. Betalingstjenesteudbydere **bør kunne** anvende handelsnavne for **deres** tjenesteydelser **eller betalingskonti** ■ i gebyroplysningsdokumentet og gebyropgørelsen, **forudsat at dette sker som supplement til den standardiserede terminologi og som en sekundær betegnelse for de tilbudte tjenesteydelser eller den tilbudte konto.**

Torsdag den 12. december 2013

- (18) **Uafhængige** sammenligningswebsteder er et effektivt middel for forbrugerne til at vurdere forskellige betalingskontotilbud et enkelt sted. **Sådanne** websteder kan tilvejebringe den rette balance mellem behovet for klare og kortfattede, men ikke desto mindre fuldstændige og fuldt dækkende oplysninger, idet de giver brugerne mulighed for at få mere detaljerede oplysninger, hvis de ønsker det. Webstederne kan også reducere udgifterne til søgning af information, da forbrugerne ikke behøver at indhente oplysninger hos de forskellige betalingstjenesteudbydere. **Det er vigtigt, at de oplysninger, der gives på sådanne websteder, er troværdige, objektive og gennemsigtige, og at forbrugerne oplyses om deres tilgængelighed. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse aktivt informere offentligheden om sådanne websteder.**
- (19) For at kunne indhente objektive oplysninger om **opkrævede** gebyrer og **gældende renter for betalingskonti** bør forbrugerne have adgang til sammenligningswebsteder, som er **offentligt tilgængelige og** uafhængige af betalingstjenesteudbydere. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at **forbrugerne har fri adgang til** mindst ét **uafhængigt og offentligt tilgængeligt** websted på deres respektive områder. Sammenligningswebsteder kan drives af **eller på vegne af** de kompetente myndigheder, andre offentlige myndigheder og/eller akkrediterede private operatører. Medlemsstaterne bør **for at øge forbrugernes tillid til yderligere tilgængelige sammenligningswebsteder** indføre en frivillig akkrediteringsordning, således at private operatører, der driver sammenligningswebsteder, kan ansøge om akkreditering i henhold til bestemte kvalitetskriterier. Hvis der ikke er blevet akkrediteret noget privat drevet websted, bør der oprettes et sammenligningswebsted, som drives af **eller på vegne af** en kompetent myndighed eller en anden offentlig myndighed. Et sådant websted bør også efterleve kvalitetskriterierne.
- (20) Det er almindelig praksis, at betalingstjenesteudbydere tilbyder en betalingskonto som en del af en pakke sammen med andre finansielle produkter eller tjenesteydelser. Denne praksis kan være et middel for betalingstjenesteudbydere til at diversificere deres udbud og konkurrere med hinanden, hvilket i sidste ende kan komme forbrugerne til gode. Kommissionens undersøgelse fra 2009 vedrørende koblingssalg i den finansielle sektor samt relevante høringer og forbrugerklager har imidlertid vist, at betalingstjenesteudbydere i nogle tilfælde tilbyder betalingskonti i pakker med andre produkter, som forbrugerne ikke har anmodet om, og som ikke er væsentlige for betalingskonti, f. eks. boligforsikring. Det er desuden blevet bemærket, at denne praksis kan gøre priserne mindre gennemsigtige og sammenlignelige, begrænse forbrugernes købsmuligheder og indvirke negativt på deres mobilitet. Når betalings-tjenesteudbydere tilbyder betalingskonti som en del af en pakke, bør medlemsstaterne derfor sikre, at forbrugerne får oplysninger om, **hvorvidt det er muligt at købe betalingskontoen separat, og i så fald om de gældende priser og gebyrer, der er forbundet med hver af de øvrige finansielle produkter eller tjenesteydelser i pakken.**
- (21) Forbrugerne har kun incitament til at flytte deres konti, hvis proceduren ikke indebærer en uforholdsmæssigt stor administrativ og finansiell byrde. Proceduren for flytning af en betalingskonto til en anden betalingstjenesteudbyder bør være klar, hurtig og sikker. Hvis betalingstjenesteudbydere opkræver **gebyrer** i forbindelse med flytnings-service, bør **de være rimelige og i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, i direktiv 2007/64/EF.** For at kunne indvirke positivt på konkurrencen bør flytning også lettes grænseoverskridende. Da grænseoverskridende flytning kan være mere kompleks end flytning på nationalt plan og kan betyde, at betalingstjenesteudbydere må tilpasse og forbedre deres interne procedurer, bør der **fastsættes længere overgangsperioder for så vidt angår en flytningsservice mellem betalingstjenesteudbydere, der er etableret i forskellige medlemsstater.**
- (21a) **Medlemsstaterne bør i forbindelse med flytning mellem to betalingstjenesteudbydere, der begge er etableret på deres område, have lov til at iværksætte eller opretholde andre ordninger end dem, der er fastsat i dette direktiv, hvis det er i forbrugernes klare interesse.**
- (22) Flytningsproceduren bør være så ligetil som muligt for forbrugeren. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at den modtagende betalingstjenesteudbyder påtager sig ansvaret for at indlede og afvikle proceduren på forbrugernes vegne.

Torsdag den 12. december 2013

- (23) **Den modtagende betalingstjenesteudbyder** bør **som hovedregel, og forudsat at forbrugeren har givet sit samtykke, på forbrugers vegne** foretage flytningen af **dennes** tilbagevendende betalinger og overføre den **eventuelt** resterende **positive** saldo, ideelt set ved et enkelt møde med den modtagende betalingstjenesteudbyder. Med henblik herpå bør forbrugere kunne underskrive en tilladelse **til at give eller undlade at give samtykke** til udførelse af de nævnte opgaver. Forud herfor bør forbrugeren underrettes om alle etaper af den procedure, der er nødvendig for at gennemføre flytningen.
- (24) Det er nødvendigt for en vellykket flytning, at den overførende betalingstjenesteudbyder samarbejder i forbindelse med proceduren. Den modtagende betalingstjenesteudbyder bør **kunne anmode enten forbrugeren eller om nødvendigt den overførende betalingstjenesteudbyder om at fremlægge** de oplysninger, den anser for at være nødvendige for at kunne iværksætte de tilbagevendende betalinger på den nye betalingskonto. Disse oplysninger bør imidlertid ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at foretage flytningen, og den modtagende betalingstjenesteudbyder bør ikke anmode om overflødige oplysninger.
- (25) Forbrugere bør ikke pålægges strafafgifter eller på anden måde lide økonomiske tab på grund af fejldirigering af indgående kreditoverførsler eller direkte debiteringer. Dette er særlig vigtigt for visse kategorier af betalere og betalingsmodtagere såsom forsyningsvirksomheder, der lagrer forbrugernes kontooplysninger elektronisk (f.eks. i databaser) og udfører mange periodiske transaktioner, som involverer et stort antal forbrugere.
- (26) Medlemsstaterne bør sikre, at forbrugere, der ønsker at åbne en betalingskonto, ikke forskelsbehandles på grundlag af nationalitet eller bopæl. Selvom det er vigtigt, at betalingstjenesteudbydere sikrer, at deres kunder ikke anvender det finansielle system til ulovlige formål som f.eks. svig, hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, bør de ikke stille hindringer i vejen for forbrugere, der ønsker at drage fordel af det indre marked ved at købe betalingskonti i udlandet.
- (27) Forbrugere, der er lovligt bosiddende i Unionen **bør ikke forskelsbehandles på grund af nationalitet eller bopæl eller af nogen af de øvrige grunde, der er anført i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, når de ansøger om, opretter eller anvender en betalingskonto i Unionen. Adgang til at oprette og anvende betalingskonti med basale funktioner bør desuden sikres af medlemsstaterne**, uanset **forbrugers** økonomiske situation, f.eks. **deres beskæftigelsesstatus, indkomstniveau, kredithistorik** eller personlig konkurs.
- (28) Medlemsstaterne bør sikre, at **alle de betalingstjenesteudbydere, som leverer almindelige finansielle detailtjenesteydelser og tilbyder betalingskonti som en integreret del af deres normale virksomhed**, tilbyder forbrugere betalingskonti med basale funktioner **som omhandlet i dette direktiv**. Adgangen hertil bør ikke være for vanskelig og bør ikke indebære uforholdsmæssigt store udgifter for forbrugere. **Retten til at få adgang til en betalingskonto med basale funktioner i enhver medlemsstat bør indrømmes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF⁽¹⁾, navnlig for så vidt angår kundelegitimationsprocedurer. Bestemmelserne i dette direktiv bør samtidig ikke lægges til grund for afvisning af kommercielt mindre attraktive kunder. Der bør fastlægges en mekanisme, som bistår forbrugere uden fast adresse, asylansøgere og forbrugere, som ikke har fået opholdstilladelse, men som ikke kan udvises af retlige grunde, i forbindelse med opfyldelsen af kravene i kapitel II i direktiv 2005/60/EF.**
- (28a) **For at sikre, at brugere af betalingskonti med basale funktioner bliver serviceret på en hensigtsmæssig måde, bør medlemsstaterne pålægge udbydere at sikre, at det relevante personale er tilstrækkeligt uddannet, og at potentielle interessekonflikter ikke påvirker disse kunder på en negativ måde.**

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).

Torsdag den 12. december 2013

- (29) **Medlemsstaterne bør kunne kræve, at betalingstjenesteudbyderne kontrollerer, hvorvidt forbrugeren i forvejen er indehaver af en aktiv og tilsvarende betalingskonto på det samme område, og pålægge forbrugeren at underskrive en tro og love-erklæring herom. Betalingstjenesteudbyderne bør ikke kunne afvise en ansøgning om adgang til at oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner, bortset fra i de tilfælde der specifikt er anført i dette direktiv.**
- (29a) **Medlemsstaterne bør sikre, at betalingstjenesteudbyderne behandler ansøgninger inden for de i dette direktiv fastsatte frister, og at betalingstjenesteudbyderne i tilfælde af afvisning oplyser forbrugeren om de specifikke årsager hertil, medmindre dette vil være i strid med målene vedrørende national sikkerhed eller økonomisk kriminalitet.**
- (30) Forbrugere bør sikres adgang til en række basale betalingstjenester. **Medlemsstaterne bør sikre, at der, forudsat at forbrugeren anvender en betalingskonto med basale funktioner til personlig brug, ikke er nogen grænser for antallet af transaktioner, forbrugeren kan foretage i henhold til de i dette direktiv fastsatte specifikke regler for prisfastsættelse. Ved fastsættelse af, hvad der bør betragtes som personlig brug, bør medlemsstaterne tage højde for eksisterende forbrugeradfærd og fælles kommerciel praksis.** Blandt de tjenester, der er knyttet til basale betalingskonti, bør man finde muligheden for at indsætte og hæve penge. Forbrugere bør kunne foretage væsentlige betalingstransaktioner som modtagelse af indkomst eller ydelser, betaling af regninger eller afgifter og køb af varer og tjenesteydelser, herunder også via direkte debitering, kreditoverførsel og anvendelse af betalingskort. Disse tjenesteydelser bør gøre det muligt at købe varer og tjenesteydelser over internettet og give forbrugere mulighed for at initiere betalingsordrer via betalingstjenesteudbyderens internetbank, når en sådan forefindes. Betalingskonti med basale funktioner bør dog ikke være til ren online brug, da dette ville skabe en hindring for forbrugere, der ikke har internetadgang. Forbrugere bør ikke gives kassekredit i forbindelse med en betalingskonto med basale funktioner. Medlemsstaterne kan dog give betalingstjenesteudbyderne tilladelse til at tilbyde **kassekredit og andre kredittjenester som klart adskilte tjenester til kunder med basale betalingskonti, forudsat at adgangen til eller anvendelsen af betalingskontoen med basale funktioner ikke begrænses af eller betinges af købet af sådanne kredittjenester.** Eventuelle gebyrer for sådanne tjenester bør være gennemsigtige og mindst lige så gunstige som udbyderens almindelige prispolitik.
- (31) For at sikre, at basale betalingskonti er tilgængelige for så mange forbrugere som muligt, bør de tilbydes vederlagsfrit eller til et rimeligt gebyr. **Medlemsstaterne bør pålægge betalingstjenesteudbydere at sikre, at betalingskontoen med basale funktioner altid er den betalingskonto med det laveste gebyr for ydelse af den minimumspakke af betalingstjenester, der er fastlagt i medlemsstaten.** Desuden bør alle øvrige gebyrer, som forbrugeren afkræves ved manglende overholdelse af aftalevilkårene, være rimelige **og aldrig højere end de gebyrer, der er omfattet af udbyderens almindelige prispolitik.**
- (32) Betalingstjenesteudbyderen bør kun afslå at åbne — og bør kun opsige — en aftale om en betalingskonto med basale funktioner under særlige omstændigheder, f.eks. **i tilfælde af** manglende efterlevelse af lovgivningen om hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme eller om forebyggelse og efterforskning af kriminalitet. Selv i disse tilfælde er et afslag kun berettiget, hvis forbrugeren ikke efterlever bestemmelserne i den pågældende lovgivning, ikke fordi proceduren med at kontrollere, hvorvidt lovgivningen efterleves, er for besværlig eller dyr.
- (33) **Medlemsstaterne bør sikre, at der er truffet passende foranstaltninger til at øge opmærksomheden omkring tilgængelige betalingskonti med basale funktioner samt procedurerne og betingelserne for deres anvendelse som fastsat i dette direktiv. Medlemsstaterne bør sikre, at kommunikationsforanstaltningerne er tilstrækkelige og målrettede, og at der især tager hånd om bankløse, svagtstillede og mobile forbrugere. Betalingstjenesteudbyderne bør aktivt oplyse forbrugere om de specifikke funktioner, der er forbundet med de tilbudte betalingskonti med basale funktioner, de dertilhørende gebyrer og vilkårene for deres anvendelse, og yde passende assistance i denne forbindelse, og ligeledes om hvordan forbrugere kan udøve deres ret til at åbne en betalingskonto med basale funktioner. Forbrugere bør navnlig oplyses om, at køb af yderligere tjenester ikke er en forudsætning for at kunne oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner. For at mindske risikoen for,**

Torsdag den 12. december 2013

at forbrugere bliver økonomisk ekskluderet, bør medlemsstaterne forbedre den generelle viden om økonomiske spørgsmål, herunder gennem skoleundervisning, og bekæmpe overdreven gældsætning. Medlemsstaterne bør endvidere fremme betalingstjenesteudbyderes initiativer med henblik på at lette kombinationen af leveringen af betalingskonti med basale funktioner med uafhængig formidling af finansiell viden.

- (34) Medlemsstaterne bør udpege kompetente myndigheder, som beføjelse til at sikre håndhævelse af dette direktiv, og som gives undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser. De udpegede kompetente myndigheder bør **være uafhængige af betalingstjenesteudbydere og bør** have de nødvendige ressourcer til at udføre deres opgaver. Medlemsstaterne bør kunne udpege forskellige kompetente myndigheder for at håndhæve de vidtrækkende forpligtelser, der er fastlagt i dette direktiv.
- (35) Forbrugerne bør have adgang til effektive udenretslige klageprocedurer til bilæggelse af tvister, der opstår i forbindelse med rettigheder og forpligtelser i henhold til dette direktiv. **Adgangen til alternative konfliktløsningsprocedurer bør være let, og de kompetente myndigheder bør opfylde en række kriterier såsom ligelig repræsentation af udbydere og brugere.** Dette er allerede sikret ved direktiv 2013/.../EU for så vidt angår relevante aftalerelaterede tvister. Forbrugerne bør dog også have adgang til udenretslige klageprocedurer i tilfælde af tvister, der opstår inden aftaleindgåelsen vedrørende rettigheder og forpligtelser, som er fastsat i dette direktiv, f.eks. hvis de nægtes adgang til at oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner. Efterlevelse af bestemmelserne i dette direktiv kræver behandling af forbrugernes personoplysninger. Denne behandling er underlagt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾. Nærværende direktiv bør derfor være i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og den nationale lovgivning, hvorved dette er gennemført i national ret.
- (36) For at opfylde målene fastsat i dette direktiv bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår fastlæggelse af den standardiserede EU-terminologi for betalingstjenester, som er fælles for en række medlemsstater, og de dertil hørende definitioner.
- I**
- (38) Senest tre år efter dette direktivs ikrafttræden og derefter hvert **I** år bør medlemsstaterne udarbejde pålidelige årlige statistikker om den måde, hvorpå de ved dette direktiv indførte foranstaltninger fungerer. De bør hertil anvende alle relevante informationskilder og meddele oplysningerne til Kommissionen. **Kommissionen bør fremlægge en årlig rapport på grundlag af de modtagne oplysninger.**
- (39) Dette direktiv bør tages op til revision **fire** år efter ikrafttrædelsen for at tage højde for markedsudviklingen, f.eks. nye typer betalingskonti og betalingstjenester, samt udviklingen på andre områder af EU-lovgivningen og medlemsstaternes erfaringer. Ved revisionen bør det vurderes, om de indførte foranstaltninger har forbedret forbrugernes forståelse af betalingskontogebyrer og sammenligneligheden af betalingskonti, og om de har gjort det nemmere at skifte konto. Det bør også opgøres, hvor mange basale betalingskonti der er blevet åbnet, herunder af tidligere bankløse forbrugere, **hvor lang tid sådanne konti indehaves, antallet af afslag på åbning af betalingskonti med basale funktioner og antallet af opsigelser af sådanne konti og begrundelsen herfor samt de dertilhørende gebyrer.** Desuden bør det vurderes, hvorvidt de længere frister for betalingstjenesteudbydere, der foretager flytning på tværs af grænserne, skal opretholdes i en længere periode. Det bør også vurderes, om bestemmelserne om de oplysninger, betalingstjenesteudbydere skal give, når de tilbyder pakkeprodukter, er tilstrækkelige, eller om der er behov for yderligere foranstaltninger. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der ledsages af lovgivningsforslag, hvis det er relevant.
- (40) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

Torsdag den 12. december 2013

- (41) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (41a) *En medlemsstat bør med forbehold for Kommissionens godkendelse kunne beslutte at fritage betalingstjenesteudbydere fra at tilbyde en betalingskonto med basale funktioner. Kommissionen bør kun godkende fritagelserne, hvis der sikres lige konkurrencevilkår blandt alle betalingstjenesteudbydere, forbrugernes ret til at oprette og anvende en konto ikke undermineres, og hvis kunder med en basal konto ikke risikerer at blive stigmatiseret. Godkendelsen må ikke medføre en situation, hvor kun en enkelt betalingstjenesteudbyder tilbyder denne betalingskonto med basale funktioner i en medlemsstat — [Ændring 3]*

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter regler for gennemsigtighed og sammenlignelighed af gebyrer, der pålægges forbrugerne i forbindelse med betalingskonti, der indehaves i Den Europæiske Union, og som udbydes af betalingstjenesteudbydere, der er etableret i Unionen, samt regler for flytning af betalingskonti inden for Unionen.
  2. Dette direktiv fastsætter desuden en ramme for de regler og vilkår, efter hvilke medlemsstaterne skal sikre forbrugernes ret til at åbne og anvende betalingskonti med basale funktioner i Unionen.
  3. Åbning og anvendelse af en betalingskonto med basale funktioner i medfør af dette direktiv skal være i overensstemmelse med kapitel II i direktiv 2005/60/EF.
- 3a. Uden at det berører artikel 15 til 19 forstås en betalingskonto med basale funktioner i dette direktiv som en betalingskonto.**
4. Dette direktiv finder anvendelse på betalingstjenesteudbydere, som er etableret i Unionen.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »forbruger«: enhver fysisk person, der ikke handler som led i sit erhverv
- aa) »lovligt bosiddende«: status for en unionsborger eller tredjelandstatsborger, som opholder sig lovligt på Unionens område, herunder mulige asylansøgere i henhold til Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, den dertilhørende protokol af 31. januar 1967 og andre relevante internationale traktater
- b) »betalingskonto«: en konto oprettet i en eller flere betalingstjenestebrugeres navn med henblik på at udføre betalingstransaktioner
- c) »betalingstjeneste«: en betalingstjeneste som defineret i artikel 4, nr. 3), i direktiv 2007/64/EF
- ca) »tjenesteydelser knyttet til en betalingskonto«: alle de tjenesteydelser, der er knyttet til driften af en betalingskonto, herunder betalingstjenester og betalingstransaktioner inden for anvendelsesområdet for artikel 3, litra g), i direktiv 2007/64/EF

Torsdag den 12. december 2013

- d) »betalingstransaktion«: handling, der initieres af en betaler eller en betalingsmodtager med henblik på at indbetale, overføre eller hæve midler uden hensyn til eventuelle underliggende forpligtelser mellem betaleren og betalingsmodtageren
- e) »betalingstjenesteudbyder«: en udbyder af betalingstjenester som defineret i artikel 4, nr. 9, i direktiv 2007/64/EF, **undtagen ved anvendelse af kapitel IV, hvor der er tale om alle de betalingstjenesteudbydere, der er etableret på medlemsstaternes område, som leverer almindelige finansielle detailtjenesteydelser og tilbyder betalingskonti som en integreret del af deres normale virksomhed**
- f) »betalingsinstrument«: et betalingsinstrument som defineret i artikel 4, nr. 23), i direktiv 2007/64/EF
- g) »overførende betalingstjenesteudbyder«: den betalingstjenesteudbyder, der overfører oplysningerne om alle eller nogle af de tilbagevendende betalinger
- h) »modtagende betalingstjenesteudbyder«: den betalingstjenesteudbyder, der modtager oplysningerne om alle eller nogle af de tilbagevendende betalinger
- i) »betaler«: en fysisk eller juridisk person, der er indehaver af en betalingskonto og tillader en betalingsordre fra denne betalingskonto, eller, hvis der ikke er nogen betalingskonto, en fysisk eller juridisk person, der udsteder en betalingsordre til en betalingsmodtagers betalingskonto
- j) »betalingsmodtager«: en fysisk eller juridisk person, som er den tiltænkte modtager af de midler, der indgår i en betalingstransaktion
- k) »gebyrer«: **alle** de omkostninger **og strafafgifter**, forbrugeren i givet fald skal betale betalingstjenesteudbyderen for **eller vedrørende de tjenester, der er knyttet til** en betalingskonto
- ka) »kreditrentesats«: **enhver rentesats, der betales til forbrugeren i forbindelse med opbevaring af midler på en betalingskonto**
- l) »varigt medium«: en indretning, som sætter forbrugeren eller betalingstjenesteudbyderen i stand til at lagre oplysninger, sendt til *forbrugeren* personligt, på en måde, der muliggør senere konsultation i en periode, som er afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger
- m) »flytning«: efter anmodning fra en forbruger overførsel fra en betalingstjenesteudbyder til en anden af oplysningerne om alle eller nogle af de stående ordrer om kreditoverførsler, tilbagevendende direkte debiteringer og tilbagevendende indgående kreditoverførsler, der udføres på en betalingskonto, med eller uden overførsel af den positive saldo fra en betalingskonto til en anden eller lukning af den tidligere konto. **Flytning indebærer ikke overførsel af kontrakt fra den overførende betalingstjenesteudbyder til den modtagende betalingstjenesteudbyder**
- n) »direkte debitering«: en betalingstjeneste, hvorved en betalers betalingskonto debiteres, når betalingsmodtageren med samtykke fra betaleren har initieret en betalingstransaktion
- o) »kreditoverførsel«: en   betalingstjeneste med henblik på at kreditere en betalingsmodtagers betalingskonto med en betalingstransaktion eller en række betalingstransaktioner fra en betalers betalingskonto, foretaget af den betalingstjenesteudbyder, som forvalter betalerens betalingskonto, på grundlag af instruks fra betaleren
- p) »stående ordre«: en tjeneste, hvorved en betalingsmodtagers betalingskonto med regelmæssige mellemrum krediteres med en række betalingstransaktioner fra en betalers betalingskonto, foretaget af den betalingstjenesteudbyder, som forvalter betalerens betalingskonto, på grundlag af instruks fra betaleren
- q) »midler«: sedler, mønter og kontopenge samt elektroniske penge som defineret i artikel 2, nr. 2), i direktiv 2009/110/EF
- r) »rammeaftale«: en aftale om betalingstjenester, der regulerer den fremtidige udførelse af særskilte og successive betalingstransaktioner, og som kan indeholde forpligtelser og betingelser for oprettelse af en betalingskonto
- ra) »arbejdsdag«: **arbejdsdag som defineret i artikel 4, stk. 27, i direktiv 2007/64/EF.**

Torsdag den 12. december 2013

Artikel 3

Standardiseret terminologi i forbindelse med betalingskonti

1. Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 20 omhandlede kompetente myndigheder opretter en foreløbig liste over **de mest repræsentative tjenester, der er knyttet til betalingskonti på nationalt plan. Listen skal som minimum omfatte de ti mest repræsentative tjenester, der er tilgængelige på nationalt plan. Den** skal indeholde udtryk og definitioner for hver af de identificerede tjenesteydelser, **hvorved der på alle officielle sprog i en medlemsstat kun skal anvendes et udtryk for hver tjeneste.**

2. Med henblik på stk. 1 tager de kompetente myndigheder de tjenester i betragtning:

a) som forbrugerne oftest anvender i forbindelse med deres betalingskonto

b) der **både samlet set og pr. enhed** medfører de største udgifter for forbrugerne

For at sikre en tilfredsstillende anvendelse af disse kriterier med henblik på gennemførelse af stk. 1 udarbejder EBA retningslinjer i medfør af artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at bistå de kompetente myndigheder.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de foreløbige lister, der er omhandlet i stk. 1, senest ... [12 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden]. **Medlemsstaterne skal på anmodning give Kommissionen underretning om supplerende oplysninger vedrørende de data, på grundlag af hvilke de har udarbejdet disse lister for så vidt angår de i stk. 2 omhandlede kriterier.**

4. Kommissionen tillægges i overensstemmelse med artikel 24 beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, **der fastlægger en standardiseret EU-terminologi for de tjenester, der er knyttet til de betalingskonti**, som er fælles for i det mindste et flertal af medlemsstaterne, på grundlag af de foreløbige lister, der er forelagt i medfør af stk. 3. Den standardiserede EU-terminologi skal **være klar og kortfattet og skal** omfatte fælles udtryk og definitioner for de fælles tjenester **på alle officielle sprog i hver medlemsstat, hvorved der kun skal anvendes et udtryk for hver tjeneste.**

5. Efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende af de delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 4, indarbejder medlemsstaterne hver især straks **og under alle omstændigheder inden for en måned** den i henhold til stk. 4 vedtagne standardiserede EU-terminologi i den foreløbige liste, jf. stk. 1, og offentliggør denne liste.

Artikel 4

Gebyroplysningsdokument og glossar

1. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere **i god tid**, inden de indgår en aftale om en betalingskonto med en forbruger, til denne udleverer et **omfattende** gebyroplysningsdokument. **Gebyroplysningsdokumentet skal anføre alle de tilgængelige tjenester, der er knyttet til den betalingskonto, der er opført på listen over de mest repræsentative tjenester jf. artikel 3, stk. 5, og gebyrerne for alle tjenester. Den skal endvidere indeholde eventuelle yderligere gebyrer og rentesatser, som kan komme til at gælde for kontoen. For at kunne skelne gebyroplysningsdokumentet fra kommercielle eller kontraktlige dokumenter skal det være påført et fælles symbol øverst på den første side. Medlemsstaterne skal sikre, at betalingstjenesteudbyderne oplyser forbrugerne om eventuelle ændringer af gebyrer og stille et ajourført gebyroplysningsdokument til rådighed for forbrugeren, når det er hensigtsmæssigt.**

Hvis et gebyr for en tjeneste kun er gyldigt for visse kommunikationskanaler, f.eks. online eller gennem en filial, eller såfremt gebyret varierer afhængigt af den anvendte kanal, skal dette tydeligt anføres i gebyroplysningsdokumentet.

1a. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbyderne ikke opkræver gebyrer, som ikke er anført i gebyroplysningsdokumentet.

2. Tilbydes en eller flere **betalingstjenester** som en del af en pakke af **betalingstjenester**, skal det af gebyroplysningsdokumentet fremgå **■**, **hvad gebyret for hele pakken er**, hvilke **og hvor mange** tjenesteydelser der er omfattet af pakken, **og** hvad gebyret for tjenester, som ikke er **omfattet af gebyret for pakken**, i givet fald er.

Torsdag den 12. december 2013

5. Medlemsstaterne forpligter betalingstjenesteudbydere til at **stille et glossar over alle de i artikel 1 omhandlede tjenester med dertilhørende definitioner og forklaringer til rådighed for forbrugerne.**

Medlemsstaterne sikrer, at glossaret, jf. første afsnit, er udarbejdet i et klart, utvetydigt og ikke-teknisk sprog, og at det ikke er vildledende.

6. Betalingstjenesteudbydere skal stille gebyroplysningsdokumentet og glossaret **permanent** til rådighed for **forbrugere og potentielle forbrugere** i elektronisk form på deres websteder, **hvor det skal være let tilgængeligt, herunder til ikke-kunder. Betalingstjenesteudbydere skal stille gebyroplysningsdokumentet og glossaret til rådighed** vederlagsfrit, på et varigt medium og på et sted, som er tilgængeligt for forbrugerne, **og glossaret skal på anmodning stilles til rådighed på et varigt medium.**

7. **EBA skal efter høring af de nationale myndigheder og efter gennemførelse af forbrugerundersøgelser udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende et standardiseret præsentationsformat af gebyroplysningsdokumentet og det fælles symbol herfor.**

EBA skal forelægge disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den ... [12 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 5

Gebyropgørelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere **mindst én gang om året vederlagsfrit** udleverer en opgørelse til forbrugerne over alle de gebyrer **og rentesatser**, der **gælder for** deres betalingskonto.

Den kommunikationskanal, der skal anvendes til at udlevere en opgørelse over gebyrer til forbrugerne, aftales mellem de kontraherende parter. Opgørelsen skal på en forbrugers anmodning gøres tilgængelig i papirform.

2. Den i stk. 1 omhandlede opgørelse skal indeholde følgende oplysninger:

- a) det gebyr, der er opkrævet for hver enkelt tjeneste, **og** det antal gange, tjenesten blev anvendt i den relevante periode, **eller det gebyr, der opkræves for hele pakken, hvis tjenesterne er kombineret i en pakke**
- b) det samlede påløbne gebyrbeløb for hver tjeneste, som blev ydet i den relevante periode, **og som i givet fald tager højde for de specifikke gebyrstrukturer i forbindelse med pakker af tjenesteydelser**
- ba) **den overtræksrente, der gælder for kontoen, det antal af dage, kontoen var overtrukket, og de samlede betalte renter i forbindelse med overtrækket i den relevante periode**
- bb) **den kreditrentesats, der gælder for kontoen, den gennemsnitlige saldo og det samlede påløbne rentebeløb for den relevante periode**
- c) **den samlede saldo (positiv eller negativ) efter fradrag af alle gebyrer og anvendelse af påløbne rentebeløb i forbindelse med anvendelsen af kontoen i den relevante periode**
- ca) **forhåndsmeddelelser vedrørende planlagte ændringer af gebyrer og rentesatser i den følgende periode.**

4. **EBA skal efter høring af de nationale myndigheder og efter gennemførelse af forbrugerundersøgelser udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende et standardiseret præsentationsformat af gebyropgørelsen og det fælles symbol herfor.**

Torsdag den 12. december 2013

EBA skal forelægge disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den ... [12 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 6

Standardiseret terminologi i forbindelse med kommunikation

1. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere **i al kommunikation til forbrugerne, herunder aftalemæssig kommunikation og markedsføringskommunikation**, når det er relevant, anvender **den standardiserede terminologi**, der er omfattet af den fuldstændige liste over de mest repræsentative **tjenester, der er knyttet til en betalingskonto**, jf. artikel 3, stk. 5.
2. Betalingstjenesteudbydere kan også anvende handelsnavne for deres tjenesteydelser eller **betalingskonti** i deres **markedsføringskommunikation til kunderne**, forudsat at de, når det er relevant, **tydeligt** gør opmærksom på de hertil svarende udtryk **ved hjælp af den standardiserede terminologi, som er indarbejdet** i den i artikel 3, stk. 5, omhandlede **fuldstændige** liste. Betalingstjenesteudbydere **kan** anvende **sådanne** handelsnavne i gebyroplysningsdokumentet **eller** gebyropgørelsen, **forudsat at dette sker som supplement til den standardiserede terminologi og som en sekundær betegnelse for de tilbudte tjenesteydelser eller den tilbudte konto.**

Artikel 7

Sammenligningswebsteder på nationalt plan

1. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugerne i overensstemmelse med stk. 2 **eller** 3 har **gratis** adgang til mindst et websted, der **som minimum skal omfatte følgende**:
  - a) **sammenligning af betalte eller opkrævede renter på betalingskontoen**, gebyrer, som betalingstjenesteudbydere opkræver for tjenester i forbindelse med betalingskonti på nationalt plan
  - b) **sammenligning af bestemmende faktorer for det serviceniveau, som betalingstjenesteudbyderen yder, herunder antallet og placeringen af filialer samt antallet af pengeautomater gennem hvilke tjenester kan vurderes**
  - c) **angivelse af supplerende oplysninger om Unionens standardiserede terminologi, adgang til betalingskonti, herunder betalingskonti med basale funktioner og procedurer for flytning på EU-plan og nationalt plan. Sådanne oplysninger kan formidles via links til eksterne websteder.**
2. Medlemsstaterne opretter en obligatorisk akkrediteringsordning for websteder, der drives af private operatører, og som sammenligner **de sammenligningselementer, der er beskrevet i artikel 7, stk. 1, litra a) og b)**, i forbindelse med betalingskonti. For at blive akkrediteret skal sammenligningswebsteder, der drives af private operatører:
  - a) være **retligt, finansielt og** operationelt uafhængige af betalingstjenesteudbydere
    - aa) **tydeligt angive deres ejere og finansiering**
    - ab) **fastsætte klare, objektive kriterier, som sammenligningen vil bygge på**
    - ac) **være upartisk, således at annoncer fra betalingstjenesteudbydere, deres agenter, tilknyttede virksomheder eller mærker ikke vises på webstedet eller på prissammenligningssider**
  - b) anvende et letforståeligt **og utvetydigt** sprog og, **i givet fald**, Unionens i artikel 3, stk. 5, omhandlede **standardiserede terminologi**
  - c) levere **præcise og** ajourførte oplysninger **med angivelse af tidspunktet for den seneste ajourføring**
  - d) give **brugerne objektive og udtømmende resultater under fuld hensyntagen til eventuelle søgekriterier, som brugerne har valgt, og, såfremt de fremlagte oplysninger ikke giver et fuldstændigt billede af markedet, en tydelig erklæring derom, inden resultaterne vises**

Torsdag den 12. december 2013

da) *acceptere anmodninger om medtagelse på webstedet fra enhver betalingstjenesteudbyder i den pågældende medlemsstat*

e) have en effektiv procedure for behandling af forespørgsler og klager.

Hvis betalingstjenesteudbydere opkræves betaling for at blive anført på sådanne websteder, skal opkrævningen være ikkediskriminerende og offentliggøres på webstedet.

3. Er der ikke akkrediteret noget websted i henhold til stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at der oprettes et websted, som drives af *eller på vegne af* den i artikel 20 omhandlede kompetente myndighed eller en anden kompetent offentlig myndighed. Er der akkrediteret et websted i henhold til stk. 2, kan medlemsstaterne beslutte at oprette et yderligere websted, som drives af den i artikel 20 omhandlede kompetente myndighed eller en anden kompetent offentlig myndighed. Websteder, der drives af en kompetent myndighed i medfør af stk. 1, skal opfylde kravene i stk. 2, litra a) til e).

4. Medlemsstaterne *skal* afslå akkreditering af private operatører eller inddrage en sådan, hvis kravene i stk. 2 *gentagne gange eller på vedvarende vis* ikke er opfyldt.

4a. *Betalingstjenesteudbydere kan ikke drages til ansvar for ukorrekte eller forældede oplysninger vedrørende dem eller deres tjenester, som findes på krediterede eller ikke-krediterede sammenligningswebsteder, hvis webstedsudbyderen ikke har berigtiget sådanne oplysninger på betalingstjenesteudbyderens anmodning.*

4b. *Medlemsstaterne sikrer, at forbrugerne informeres om tilgængeligheden af webstederne, jf. stk. 1, og om akkrediterede websteder i overensstemmelse med artikel 2 eller 3.*

■

Artikel 7a

EU-sammenligningswebsted

1. *Medlemsstaterne underretter EBA om de sammenligningswebsteder, der drives i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1 og 2 og 3.*

2. *Senest den ... [tre år efter dette direktivs ikrafttræden] skal EBA oprette et offentligt tilgængeligt EU-sammenligningswebsted, som gør det muligt for forbrugere at sammenligne de betalingskonti, der tilbydes på det indre marked. Som supplement til disse oplysninger skal EU-sammenligningswebstedet forsyne forbrugerne med et glossar indeholdende standardiseret EU-terminologi, som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, samt praktiske retningslinjer for grænseoverskridende flytning af betalingskonti.*

Artikel 8

Pakketilbud

Uden at det berører artikel 4, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at en betalingstjenesteudbyder, der tilbyder en betalingskonto sammen med en anden *finansiell* tjenesteydelse eller et andet produkt som en del af en pakke, oplyser forbrugeren om, hvorvidt betalingskontoen kan købes separat, og giver *i så fald* særskilte oplysninger om omkostninger og gebyrer i forbindelse med de *andre finansielle* produkter og tjenesteydelser i pakken.

■

KAPITEL III

FLYTNING

Artikel 9

Ydelse af flytningsservice

Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere yder flytningsservice som beskrevet i artikel 10 til alle forbrugere, der har en betalingskonto hos en *anden* betalingstjenesteudbyder i Unionen, *og som har aftalt at åbne en ny betalingskonto hos den modtagende betalingstjenesteudbyder.*

Torsdag den 12. december 2013

Medlemsstaterne kan for så vidt angår flytning, hvis begge betalingstjenesteudbydere er etableret på deres område, iværksætte eller opretholde ordninger, som adskiller sig fra dem, der er fastsat i artikel 10, hvis dette er i forbrugernes klare interesse, og flytningen er afsluttet inden for højst de samme overordnede tidsrammer som beskrevet i artikel 10.

Artikel 10

Flytningsservice

1. Medlemsstaterne sikrer, at en flytning initieres af den modtagende betalingstjenesteudbyder og sker i overensstemmelse med reglerne i stk. 2 til 7.

2. En flytning initieres af den modtagende betalingstjenesteudbyder. **For at dette sker, indhenter** den modtagende betalingstjenesteudbyder forbrugers skriftlige tilladelse til at udføre flytningen. **I tilfælde af fælleskonti skal en skriftlig tilladelse indhentes fra alle indehavere af kontoen.**

Tilladelsen skal affattes på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor flytningen initieres, eller på ethvert andet sprog, som er aftalt mellem parterne.

Tilladelsen skal give forbrugeren mulighed for specifikt at give **eller afvise at give** samtykke til den overførende betalingstjenesteudbyders udførelse af hver af de opgaver, der er anført i stk. 3, litra e) og f), og til den modtagende betalingstjenesteudbyders udførelse af hver af de opgaver, der er anført i stk. 4, litra c) og d), samt stk. 5. Tilladelsen skal give forbrugeren mulighed for specifikt at anmode om, at den overførende betalingstjenesteudbyder fremsender de i stk. 3, litra a) og b), anførte oplysninger.

I tilladelsen skal det også præciseres, fra hvilken dato tilbagevendende betalinger ønskes foretaget fra den konto, der er åbnet hos den modtagende betalingstjenesteudbyder. **Den pågældende dato skal være mindst syv arbejdsdage efter den dato, hvor den overførende betalingstjenesteudbyder modtager anmodningen om at foretage flytningen fra den modtagende betalingstjenesteudbyder i henhold til artikel 10, stk. 6.**

3. Senest **to arbejdsdage** efter modtagelsen af den i stk. 2 omhandlede tilladelse anmoder den modtagende betalingstjenesteudbyder den overførende betalingstjenesteudbyder om at:

- a) sende en liste over alle eksisterende stående ordrer om kreditoverførsler og mandater til direkte debitering, **hvor sådanne forefindes**, initieret af debitor til den modtagende betalingstjenesteudbyder og til forbrugeren, hvis denne specifikt har anmodet herom i medfør af stk. 2
- b) sende alle tilgængelige oplysninger om indgående kreditoverførsler og direkte debiteringer initieret af kreditor, udført på forbrugers konto i de foregående 13 måneder, til den modtagende betalingstjenesteudbyder og til forbrugeren, hvis denne specifikt har anmodet herom i medfør af stk. 2
- c) sende **sådanne** yderligere oplysninger, som **er nødvendige, for at** den modtagende betalingstjenesteudbyder **kan** foretage flytningen, til den modtagende betalingstjenesteudbyder
- d) **ophøre med at acceptere direkte debiteringer og indgående kreditoverførsler fra** den dato, der er anført i tilladelsen, hvis den overførende betalingstjenesteudbyder ikke har et system til automatisk omdirigering af **indgående kreditoverførsler** og direkte debiteringer til forbrugers konto hos den modtagende betalingstjenesteudbyder
- e) hvis forbrugeren specifikt har givet sit samtykke hertil i medfør af stk. 2, overføre en eventuel resterende positiv saldo til den konto, der er åbnet/indehaves hos den modtagende betalingstjenesteudbyder, på den af forbrugeren anførte dato
- f) hvis forbrugeren specifikt har givet sit samtykke hertil i medfør af stk. 2, lukke kontoen hos den overførende betalingstjenesteudbyder på den af forbrugeren anførte dato

fa) annullere stående ordrer og kreditoverførsler med udførelsesdato fra den i tilladelsen anførte dato.

Torsdag den 12. december 2013

4. Efter at have modtaget de hos den overførende betalingstjenesteudbyder indhentede oplysninger, jf. stk. 3, skal den modtagende betalingstjenesteudbyder:

- a) inden for syv **arbejdsdage** oprette de af forbrugeren ønskede stående ordrer om kreditoverførsler og udføre dem fra den i tilladelsen anførte dato
- b) acceptere direkte debiteringer fra den i tilladelsen anførte dato

ba) oplyse forbrugerne, hvor det er relevant, om deres rettigheder vedrørende direkte debiteringer i SEPA, jf. artikel 5, stk. 3, litra d), i forordning (EU) nr. 260/2012

- c) hvis forbrugeren specifikt har givet sit samtykke hertil i medfør af stk. 2, meddele betalere, der foretager tilbagevendende kreditoverførsler til forbrugers betalingskonto, oplysningerne om dennes konto hos den modtagende betalingstjenesteudbyder. Hvis den modtagende betalingstjenesteudbyder ikke har alle de oplysninger, der skal meddeles betaleren, anmoder den **inden for to dage** forbrugeren eller, **om nødvendigt og med forbrugers samtykke**, den overførende betalingstjenesteudbyder om at levere de manglende oplysninger
- d) hvis forbrugeren specifikt har givet sit samtykke hertil i medfør af stk. 2, meddele betalingsmodtagere, der foretager direkte debiteringer fra forbrugers konto, oplysningerne om dennes konto hos den modtagende betalingstjenesteudbyder, og fra hvilken dato der kan foretages direkte debiteringer fra denne konto. Hvis den modtagende betalingstjenesteudbyder ikke har alle de oplysninger, der skal meddeles betalingsmodtageren, anmoder den **inden for to dage enten** forbrugeren eller, **om nødvendigt og med forbrugers samtykke**, den overførende betalingstjenesteudbyder om at levere de manglende oplysninger
- e) hvis forbrugeren **anmodes om** at meddele de i litra c) og d) **manglende oplysninger**, give forbrugeren standardbreve, **affattet på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor flytningen initieres, eller på ethvert andet sprog, som er aftalt mellem parterne**, med de nye kontooplysninger og den i tilladelsen anførte startdato.

4a. Medlemsstaterne sikrer, at der på nationalt plan fastsættes frister for betalere og betalingsmodtagere for at tage hensyn til forbrugers nye kontooplysninger, som fremsendes af den modtagende betalingstjenesteudbyder. Medlemsstaterne sikrer ligeledes, at forbrugerne gøres bekendt med sådanne dermed forbundne frister og forpligtelser.

5. Hvis forbrugeren specifikt har givet sit samtykke hertil i medfør af stk. 2, kan den modtagende betalingstjenesteudbyder udføre yderligere opgaver, som er nødvendige for at kunne foretage flytningen.

6. Efter at have modtaget en anmodning fra den modtagende betalingstjenesteudbyder skal den overførende betalingstjenesteudbyder:

- a) sende de i stk. 3, litra a), b) og c), omhandlede oplysninger til den modtagende betalingstjenesteudbyder inden for syv **arbejdsdage** efter modtagelsen af anmodningen
- b) **standse indgående kreditoverførsler** og ophøre med at acceptere direkte debiteringer på betalingskontoen **fra** den af den modtagende betalingstjenesteudbyder ønskede dato, hvis den overførende betalingstjenesteudbyder ikke har et system til automatisk omdirigering af **indgående kreditoverførsler** og direkte debiteringer til forbrugers konto hos den modtagende betalingstjenesteudbyder
- c) overføre den **eventuelt** resterende positive saldo fra betalingskontoen til kontoen hos den modtagende betalings-tjenesteudbyder
- d) lukke betalingskontoen, **så snart trinnene i litra a), b), og c) er fuldført**
- e) i medfør af stk. 5 udføre yderligere opgaver, som er nødvendige for at kunne foretage flytningen.

6a. Den overførende betalingstjenesteudbyder skal ikke pålægges at lukke betalingskontoen i overensstemmelse med stk. 6, litra d), hvis forbrugeren har udestående forpligtelser over for betalingstjenesteudbyderen. Betalingstjenesteudbyderen underretter straks forbrugeren, hvis sådanne udestående forpligtelser forhindrer, at betalingskontoen lukkes.

Torsdag den 12. december 2013

7. Den overførende betalingstjenesteudbyder må ikke spærre betalingsinstrumenter inden den dato, der er aftalt med den modtagende betalingstjenesteudbyder, **således at ydelsen af betalingstjenester til forbrugeren ikke afbrydes under flytningsprocessen**, jf. dog artikel 55, stk. 2, i direktiv 2007/64/EF.

8. Medlemsstaterne sikrer, at **alle** bestemmelserne i stk. 1 til 7, **undtagen dem i stk. 4, litra c) og d)**, også finder anvendelse, når flytningen initieres af en betalingstjenesteudbyder, der er etableret i en anden medlemsstat.

9. I det i stk. 8 omhandlede tilfælde er de frister, der er anført i stk. 3, 4 og 6, dobbelt så lange, **undtagen for så vidt angår transaktioner inden for anvendelsesområdet i artikel 1 i forordning (EU) nr. 260/2012, hvis både den overførende og modtagende betalingskonto er denomineret i euro**. Denne bestemmelse tages op til fornyet overvejelse i henhold til artikel 27.

Artikel 11

Gebyrer i forbindelse med flytningsservice

1. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugerne vederlagsfrit har adgang til deres personoplysninger vedrørende eksisterende stående ordrer og direkte debiteringer hos både den overførende og den modtagende betalingstjenesteudbyder.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den overførende betalingstjenesteudbyder leverer de oplysninger, den modtagende betalingstjenesteudbyder anmoder om i henhold til artikel 10, stk. 6, litra a), uden modydelse fra forbrugeren og den modtagende betalingstjenesteudbyder.

3. Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle gebyrer, som den overførende betalingstjenesteudbyder afkræver forbrugeren for opsigelse af betalingskontoen hos den pågældende udbyder, fastlægges i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, i direktiv 2007/64/EF.

4. Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle gebyrer, som den overførende eller den modtagende betalingstjenesteudbyder afkræver forbrugeren for en tjeneste i henhold til artikel 10, bortset fra de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede, er **rimelige**.

Artikel 11a

Automatisk omdirigering

Medmindre Kommissionen efter gennemførelse af en konsekvensvurdering af lovgivning træffer anden afgørelse, sikrer medlemsstaterne, at der senest den ... [seks år efter dette direktivs ikrafttræden] etableres en facilitet til automatisk omdirigering af betalinger fra en betalingskonto til en anden i samme medlemsstat kombineret med automatiske meddelelser til betalingsmodtagere eller betalere, når deres overførsler omdirigeres.

Artikel 12

Økonomiske tab for forbrugerne

1. Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle **gebyrer eller andre** økonomiske tab, som forbrugeren påføres som følge af, at en betalingstjenesteudbyder, der er involveret i flytningen, ikke efterlever sine forpligtelser i henhold til artikel 10, refunderes af den pågældende betalingstjenesteudbyder **senest tre arbejdsdage, efter at den manglende efterlevelse er konstateret. Bevisbyrden påhviler betalingstjenesteudbyderen, som skal påvise, at de i artikel 10 fastlagte betingelser er opfyldt.**

2. Forbrugerne må ikke lide økonomiske tab som følge af en betalers eller en betalingsmodtagers fejlagtige eller forsinkede ajourføring af deres betalingskontooplysninger. **Medlemsstaterne sikrer, at betalere og betalingsmodtagere holdes ansvarlige, hvis de ikke overholder de af medlemsstaterne fastsatte frister i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4a.**

Artikel 13

Oplysning om flytningsservice

1. Medlemsstaterne sørger for, at betalingstjenesteudbydere stiller følgende oplysninger om flytningsservice til rådighed for forbrugerne:

Torsdag den 12. december 2013

- a) den overførende og den modtagende betalingstjenesteudbyders opgaver i forbindelse med hver etape af flytningsproceduren, jf. artikel 10
  - b) den tid, der er afsat til gennemførelse af hver af de pågældende etaper
  - c) de gebyrer, der i givet fald opkræves for flytningen
  - d) hvilke oplysninger forbrugeren i givet fald vil blive anmodet om at levere
  - e) den i artikel 21 omhandlede ordning for alternativ tvistbilæggelse.
2. Oplysningerne skal stilles til rådighed på et varigt medium i alle betalingstjenesteudbyderens afdelinger, vederlagsfrit og tilgængeligt for forbrugerne, og skal desuden til enhver tid foreligge i elektronisk form på deres websteder.

KAPITEL IV

ADGANG TIL AT OPRETTE OG ANVENDE BETALINGSKONTI

Artikel 14

Ikke-forskelsbehandling

Medlemsstaterne sikrer, at forbrugere, der er lovligt bosiddende i Unionen, ikke forskelsbehandles på grundlag af nationalitet eller bopæl **eller på grundlag af enhver anden grund, jf. artikel 21 i Den Europæiske Unions charter for grundlæggende rettigheder**, når de ansøger om eller anvender en betalingskonto i Unionen. **Betingelserne for at have en basal betalingskonto bør på ingen måde medføre forskelsbehandling. Forskelsbehandling i form af f.eks. et kort med et andet udseende, en anderledes konto eller et anderledes kortnummer er ikke tilladt.**

Artikel 15

Retten til at oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at **alle de betalingstjenesteudbydere, der leverer generelle detailbetalingstjenester, og som udbyder betalingskonti som en integreret del af deres normale virksomhed**, tilbyder forbrugerne en betalingskonto med basale funktioner. Medlemsstaterne sikrer, at betalingskonti med basale funktioner ikke kun tilbydes af betalingstjenesteudbydere, der udelukkende stiller kontoen til rådighed **gennem en internetydelse**.

En medlemsstat kan med forbehold for Kommissionens godkendelse beslutte at fritage betalingstjenesteudbydere fra den i første afsnit omhandlede forpligtelse. En sådan fritagelse skal bygge på objektive og restriktive kriterier. Kommissionen godkender fritagelserne, hvis der sikres lige konkurrencevilkår blandt alle betalingstjenesteudbydere, forbrugernes ret til at oprette og anvende en konto ikke undermineres, og hvis fritagelsen ikke medfører en situation i den pågældende medlemsstat, hvor kunder med basale konti risikerer at blive stigmatiseret. [Ændring 4/rev og 5/rev]

1a. Medlemsstaterne kan i henhold til stk. 1 indrømme en fritagelse for en forpligtelse, hvis betalingstjenesteudbyderne:

- a) er anført i artikel 2, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾
- b) udøver deres virksomhed uden sigte på fortjeneste
- c) kræver medlemskab på grundlag af definerede kriterier såsom erhvervsmæssig beskæftigelse.

Enhver sådan fritagelse er med forbehold af forbrugernes ret til at oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.06.13, s. 338).

Torsdag den 12. december 2013

2. Medlemsstaterne sikrer, at **der etableres et system på deres område til at sikre forbrugernes** ret til at åbne og anvende en betalingskonto med basale funktioner **som omhandlet i artikel 14, som opfylder følgende betingelser:**

a) en sådan ret gælder uanset forbrugerens bopæl, **uden at det berører stk. 2a**

aa) **der skal oprettes en mekanisme, som bistår forbrugere uden fast adresse, asylansøgere og forbrugere, som ikke har fået opholdstilladelse, men som ikke kan udvises af retlige grunde, i forbindelse med opfyldelsen af kravene i kapitel II i direktiv 2005/60/EF**

b) udøvelsen af denne ret **må** ikke gøres urimeligt vanskelig eller besværlig for forbrugeren

ba) **der skal oprettes en mekanisme, der sikrer, at bankløse, svagtstillede forbrugere samt mobile forbrugere oplyses om, at der findes betalingskonti med basale funktioner**

bb) **den i artikel 10 og 11 i dette direktiv omhandlede flytningsservice finder ligeledes anvendelse, hvis en forbruger ønsker at skifte til en betalingskonto med basale funktioner fra en anden betalingskonto inden for flytningsservicens anvendelsesområde.**

2a. Medlemsstaterne pålægger med henblik på at udøve den i stk. 2 fastsatte rettighed forbrugerne at have en reel tilknytning til den medlemsstat, hvor de ønsker at åbne og anvende en betalingskonto med basale funktioner.

Hvis det pålægges forbrugeren at påvise en sådan tilknytning, skal medlemsstaten sikre, at dette ikke er besværligt for forbrugeren. Medlemsstaterne sikrer med henblik herpå, at de kompetente myndigheder udarbejder en liste, som fastlægger den form, som en sådan tilknytning kan antage. Denne liste skal som minimum indeholde statsborgerskab, familiemæssige bånd, naturlige tilhørsforhold, arbejdssted, lærlingeuddannelse eller praktikophold, forfølgelse af jobmuligheder eller andre erhvervsmæssige tilknytninger, studiested eller erhvervsuddannelse, bopæl, ejendom og eventuelle udestående ansøgninger om asyl eller indvandring.

EBA udarbejder retningslinjer i medfør af artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at bistå de kompetente myndigheder i gennemførelsen af nærværende stykke.

Betalingstjenesteudbydere tager forbrugerens oplysninger i betragtning og kan pålægge forbrugeren at være fysisk til stede eller retligt repræsenteret af en tredje person i den nærmest beliggende filial for at åbne en konto.

Medlemsstaterne sikrer, at det er muligt for forbrugerne at påvise en reel tilknytning senest en måned, efter at kontoen på forhånd er blevet åbnet på afstand. Forud for en sådan kontrol, herunder personlig tilstedeværelse, hvis det er nødvendigt, skal betalingstjenesteudbydere kunne begrænse anvendelsen af kontoen.

2b. Forud for åbningen af en bankkonto med basale funktioner kan medlemsstaterne kræve, at betalingstjenesteudbydere skal kontrollere, hvorvidt forbrugeren er indehaver af en aktiv og modsvarende betalingskonto på den pågældende medlemsstats område og kræve, at forbrugeren underskriver en tro og love-erklæring herom.

3. Betalingstjenesteudbydere må ikke afslå en ansøgning om adgang til at oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner, undtagen i følgende tilfælde:

a) **den kundelegitimation, der udføres i henhold til kapitel II i direktiv 2005/60/EF, viser en betydelig risiko for, at kontoen vil blive brugt i strid med EU-lovgivningen.**

b) **medlemsstaten har benyttet sig af muligheden omhandlet i denne artikels stk. 2b**, hvor forbrugeren allerede har en betalingskonto hos en betalingstjenesteudbyder på samme område, som giver ham/hende mulighed for at anvende de i artikel 16, stk. 1, anførte betalingstjenester.

Torsdag den 12. december 2013

4. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere behandler ansøgninger om adgang til at oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner senest syv arbejdsdage, efter de har modtaget en fuldstændig ansøgning, herunder bevis på identitet. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbyderen i de i stk. 3 nævnte tilfælde straks meddeler forbrugeren afslaget **og de konkrete årsager hertil, skriftligt og vederlagsfrit**, medmindre dette ville være i strid med målene om national sikkerhed eller økonomisk kriminalitet. Forbrugeren skal desuden informeres om mindst ét tilgængeligt gratis eller prisoverkommeligt retsmiddel eller rådgivningstilbud samt tilgængelige alternative metoder til bilæggelse af tvister.

5. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbyderen i det i stk. 3, litra b), anførte tilfælde træffer passende foranstaltninger i henhold til kapitel III i direktiv 2005/60/EF.

6. Medlemsstaterne sikrer, at adgang til at oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner ikke gøres betinget af køb af yderligere tjenester **eller andele hos betalingstjenesteudbyderen**.

Artikel 16

Kendetegn for en betalingskonto med basale funktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at en betalingskonto med basale funktioner omfatter følgende **■** tjenester:

a) tjenester, der gør det muligt at oprette, anvende og lukke en betalingskonto

b) tjenester, der gør det muligt at indsætte penge på en betalingskonto

c) tjenester, der gør det muligt at hæve kontanter i Unionen fra en betalingskonto, **ved banksranken og ved automatiske pengeautomater inden for eller uden for bankens åbningstider**

d) udførelse af følgende betalingstransaktioner i Unionen:

i) **SEPA-debiteringer** og direkte debiteringer **i anden valuta end euro**

ii) **SEPA-betalingstransaktioner** og betalingstransaktioner **i anden valuta end euro** med et **betalingsinstrument (f.eks. ved betalingskort eller softwareprodukt)**, herunder onlinebetalinger

iii) **SEPA-kreditoverførsler** og kreditoverførsler **i anden valuta end euro**, herunder stående ordrer, ved terminaler, skranker og via betalingstjenesteudbyderens onlinefaciliteter.

2. Medlemsstaterne sikrer, forudsat at forbrugeren anvender en betalingskonto med basale funktioner til personligt brug, er der ikke nogen grænse for det antal af transaktioner, der ydes til forbrugeren, i henhold til de specifikke prisregler, som er fastsat i artikel 17. Ved fastsættelse af, hvad der skal betragtes som personlig brug, skal medlemsstaterne tage højde for eksisterende forbrugeraadfærd og fælles kommerciel praksis.

3. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugeren kan styre og initiere betalingstransaktioner fra sin betalingskonto med basale funktioner via betalingstjenesteudbyderens **filialer eller ■** bank, hvis en sådan forefindes.

4. Medlemsstater sikrer, at **en betalingskonto med basale funktioner ikke omfatter nogen kassekredit ud over, hvor det skønnes nødvendigt, en midlertidig stødpudefacilitet for mindre beløb**. Medlemsstaterne kan give betalingstjenesteudbyderne tilladelse til at tilbyde kunder med basale betalingskonti kassekredit og andre kreditprodukter som klart adskilte tjenester. Adgang til eller anvendelse af en betalingskonto med basale funktioner må ikke være begrænset eller gøres betinget af køb af sådanne kredittjenester. De gebyrer, der opkræves for disse tjenester, skal være gennemsnitlige og mindst lige så gunstige som udbyderens almindelige prispolitik.

Torsdag den 12. december 2013

4a. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24 med henblik på at ajourføre listen over de tjenester, der er omfattet af en betalingskonto med basale funktioner, under hensyntagen til udviklingen inden for betalingsmidler og -teknologi.

Artikel 17

Tilhørende gebyrer

1. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere tilbyder de i artikel 16 nævnte tjenester vederlagsfrit eller til et rimeligt gebyr. **Medlemsstaterne pålægger betalingstjenesteudbydere at sikre, at betalingskontoen med basale funktioner blandt de produkter, som de tilbyder, altid er den betalingskonto med det laveste gebyr for levering af en minimumspakke af betalingstjenester, der er angivet i medlemsstaten, jf. artikel 16, stk. 1 og 2.**
2. Medlemsstaterne sikrer, at de gebyrer, der pålægges forbrugeren ved manglende overholdelse af forpligtelserne i rammeaftalen, er rimelige **og aldrig højere end udbyderens normale prispolitik.**

■

Artikel 18

Rammeaftaler og opsigelse

1. Rammeaftaler, der giver adgang til at oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner, er omfattet af bestemmelserne i direktiv 2007/64/EF, medmindre andet er anført i stk. 2 og 3.
  2. En betalingstjenesteudbyder kan **kun** opsiges en rammeaftale ensidigt, hvis mindst en af følgende betingelser er opfyldt:
    - a) forbrugeren har forsætligt anvendt kontoen til **ulovlige formål**
    - b) der har ikke været nogen transaktioner på kontoen i over **24** på hinanden følgende måneder, **og forfaldne gebyrer til betalingstjenesteudbyderen er ikke betalt**
    - c) forbrugeren har bevidst afgivet forkerte oplysninger med henblik på at åbne en betalingskonto med basale funktioner i tilfælde, hvor de rigtige oplysninger ville have medført, **at ansøgningen var blevet afvist**
  - ca) forbrugeren kan ikke dokumentere en reel tilknytning til den pågældende medlemsstat, jf. artikel 15, stk. 2a, senest en måned efter at kontoen på forhånd er blevet åbnet på afstand**
  - d) forbrugeren er ikke længere lovligt bosiddende i Unionen eller har efterfølgende åbnet en anden betalingskonto i den medlemsstat, hvor han allerede havde en betalingskonto med basale funktioner.
3. Medlemsstaterne sikrer, at en betalingstjenesteudbyder, der opsiges en aftale om en betalingskonto med basale funktioner, meddeler forbrugeren begrundelsen for opsigelsen skriftligt og vederlagsfrit, **mindst et tilgængeligt gratis eller prisoverkommeligt retsmiddel og alternative metoder til bilæggelse af tvister senest en måned** inden opsigelsen får virkning, **medmindre dette vil være i strid med målene om national sikkerhed.**

Artikel 19

Generelle oplysninger om betalingskonti med basale funktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at der forefindes **passende** foranstaltninger til bevidstgørelse ■ om, at der findes betalingskonti med basale funktioner, priserne herfor, de procedurer, der skal følges for at udøve retten til at oprette og anvende betalingskonti med basale funktioner, og hvordan man får adgang til alternativ tvistbilæggelse. **Medlemsstaterne sikrer, at kommunikationsforanstaltningerne er tilstrækkelige og målrettede, og at der især tager hånd om bankløse, svagtstillede og mobile forbrugere.**
2. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere **aktivt stiller tilgængelige oplysninger til rådighed for** forbrugerne **og yder passende bistand vedrørende** de specifikke funktioner, der er forbundet med de tilbudte betalingskonti med basale funktioner, de tilhørende gebyrer og vilkårene for deres anvendelse. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at forbrugeren oplyses om, at køb af yderligere tjenester ikke er en forudsætning for at kunne oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner.

Torsdag den 12. december 2013

2a. Medlemsstaterne pålægger uddannelsesinstitutioner og rådgivningsinstanser at udvikle tjenester til de mest svagtstillede kunder, således de vejledes og bistås med henblik på at opnå ansvarlig økonomisk forvaltning af deres midler. Medlemsstaterne skal fremme tiltag til at opnå dette og forbedre den finansielle uddannelse i bl.a. skolerne. Risikoen for økonomisk udstødelse skal minimeres for alle forbrugere. Medlemsstaterne skal endvidere fremme betalingstjenesteudbyderes initiativer med henblik på at kombinere tilbuddet om betalingskonti med basale funktioner og uafhængige tjenester til bevidstgørelse om økonomiske forhold.

2b. Medlemsstaterne sikrer, at de betalingstjenesteudbydere, som er pålagt at tilbyde en betalingskonto med basale funktioner, hvert år udsender oplysninger om, hvor mange betalingskonti med basale funktioner der er ansøgt om, givet afslag på, åbnet og lukket i det pågældende år. De relevante data skal indsamles og offentliggøres på filial- og virksomhedsniveau.

2c. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder offentliggør, herunder på deres websted, en vurdering af hver betalingstjenesteudbyders resultater med hensyn til dennes efterlevelse af kravet om ret til adgang til oprettelse og anvendelse. Med henblik herpå rangordnes de relevante betalingstjenesteudbydere uafhængigt ud fra deres resultater inden for levering af betalingskonti med basale funktioner, og en kreditvurdering af de ti bedste banker efter markedsandel offentliggøres årligt. Alle relevante data forelægges Kommissionen og EBA.

KAPITEL V

KOMPETENTE MYNDIGHEDER OG ALTERNATIV TVISTBILÆGGELSE

Artikel 20

Kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger kompetente myndigheder, der skal sikre og overvåge, at dette direktiv reelt efterleves. Disse kompetente myndigheder træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre efterlevelsen. De skal være uafhængige af betalingstjenesteudbyderne. De skal være kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 4, nr. 2), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

2. De i stk. 1 omhandlede kompetente myndigheder skal **være uafhængige af betalingstjenesteudbydere** og have alle de beføjelser og ressourcer, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver. Er mere end én kompetent myndighed beføjet til at sikre og overvåge den reelle efterlevelse af dette direktiv, sikrer medlemsstaterne, at disse myndigheder indgår i et tæt samarbejde, så de kan udføre deres respektive opgaver effektivt. **Disse myndigheder arbejder tæt sammen med de kompetente myndigheder i andre medlemsstater for at sikre en korrekt og fuldstændig anvendelse af de i dette direktiv fastlagte foranstaltninger.**

2a. **De i stk. 1 nævnte myndigheder skal jævnligt høre relevante aktører, herunder forbrugerrepræsentanter, for at sikre og overvåge effektiv efterlevelse af dette direktiv, uden at dette berører det i stk. 1 omhandlede krav om uafhængighed.**

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke kompetente myndigheder der er udpeget, jf. stk. 1, senest ... [et år efter dette direktivs ikrafttræden]. De underretter Kommissionen om en eventuel kompetencefordeling mellem de pågældende myndigheder. De underretter straks Kommissionen om senere ændringer med hensyn til udpegningen af disse myndigheder og deres respektive kompetencer.

Artikel 21

Alternativ tvistbilæggelse

1. Medlemsstaterne **opretter tilstrækkelige og** effektive udenretslige klageprocedurer med henblik på bilæggelse af tvister mellem forbrugere og betalingstjenesteudbydere vedrørende rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv. **Medlemsstaterne udpeger med henblik herpå eksisterende organer og opretter, hvor det er hensigtsmæssigt, nye organer.**

Torsdag den 12. december 2013

1a. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere tilslutter sig et eller flere alternative tvistbilæggesorganer, som opfylder følgende kriterier:

- a) fristen for sagsanlæg suspenderes, mens den alternative tvistbilæggesprocedure pågår
- b) proceduren er vederlagsfri eller med moderate omkostninger, som fastsat i national lovgivning
- c) parterne kan få adgang til proceduren med andre midler end elektroniske
- d) der er en ligelig repræsentation af udbydere, forbrugere og andre brugere.

1b. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere tilslutter sig et eller flere alternative tvistbilæggesorganer.

1c. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og EBA de organer, der er omhandlet i stk. 1, senest den ... [seks måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden]. De giver omgående Kommissionen meddelelse om senere ændringer vedrørende disse organer.

1d. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbydere oplyser forbrugerne om, hvilke alternative tvistbilæggesorganer de hører under, og som er kompetente til at behandle potentielle tvister mellem dem og forbrugerne. De skal ligeledes angive, om de giver tilsagn om eller er forpligtet til at benytte disse instanser til at løse tvister med forbrugere.

1e. De i stk. 1, litra b), omhandlede oplysninger skal være klare og forståelige og lettilgængelige på udbyderens websted, hvis et sådant findes, og i de generelle vilkår og betingelser, der gælder for købs- og tjenesteydelsesaftaler mellem udbyderen og forbrugeren.

KAPITEL VI

SANKTIONER

Artikel 22

Administrative foranstaltninger og **anvendelse af administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger**

1. Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke administrative **strafafgifter og andre administrative foranstaltninger** , der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Disse administrative **strafafgifter og andre administrative foranstaltninger** skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Eventuelle bøder skal i videst muligt omfang fastsættes på EU-plan for at sikre en effektiv gennemførelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv.

2. EBA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer til de kompetente myndigheder om typer af administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger samt størrelsen af de administrative bøder.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder straks offentliggør alle sanktioner eller andre foranstaltninger, der er pålagt som følge af overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, herunder oplysninger om overtrædelsens type og art.

Medlemsstaterne giver senest den ... [18 måneder efter datoen for dette direktiv ikrafttræden] Kommissionen meddelelse om bestemmelserne vedrørende strafafgifter og om eventuelle senere ændringer deraf.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 23

Delegerede retsakter

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24 vedrørende artikel 3, stk. 4.

Torsdag den 12. december 2013

Artikel 24

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 23, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for dette direktivs ikrafttræden.
3. Den i artikel 23 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 23 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på **tre** måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med **tre** måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 26

Evaluerings

1. Medlemsstaterne giver **årligt og** senest ... [tre år efter dette direktivs ikrafttræden] **Kommissionen underretning om følgende:**
  - a) betalingstjenesteudbydernes efterlevelse af bestemmelserne i artikel 3 til 6
  - b) antal akkrediterede sammenligningswebsteder, der er oprettet i medfør af artikel 7 **og bedste praksis vedrørende brugertilfredshed med sammenligningswebsteder**
  - c) antal flyttede betalingskonti, **den gennemsnitlige tid, det tager at gennemføre flytningsprocessen, det gennemsnitlige samlede** gebyr, der er opkrævet for flytning, og antal afslag på flytning **samt de mest almindelige problemer, som forbrugerne støder på i forbindelse med flytning**
  - d) antal åbnede betalingskonti med basale funktioner, **hvor lang tid sådanne konti indehaves**, antal afslag **og opsigelser** og begrundelsen herfor samt gebyrerne i den forbindelse
- da) **foranstaltninger iværksat med henblik på at bistå svagtstillede samfundsgrupper i budgetspørgsmål og spørgsmål om insolvens.**
2. **Kommissionen forelægger en årlig rapport på grundlag af de modtagne oplysninger fra medlemsstaterne.**

Artikel 27

Revisionsklausul

1. Senest den ... [fire år efter dette direktivs ikrafttræden] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv, eventuelt ledsaget af et forslag.

Rapporten skal indeholde:

- a) **en liste over alle de overtrædelsesprocedurer, som Kommissionen har indledt for forkert eller ufuldstændig gennemførelse af dette direktiv**

Torsdag den 12. december 2013

- b) *en vurdering af dette direktivs indvirkning på harmoniseringen og integrationen af detailbankydelse i Unionen samt om konkurrence og gennemsnitlige gebyrer i medlemsstaterne*
- c) *strategier til at øge gennemsigtigheden af kvaliteten og sammenligneligheden af ydelse af betalingstjenester i hele Unionen, herunder gennemsigtighed af forretningsmodeller, investeringsstrategier og virksomhedernes sociale ansvar*
- d) *en vurdering af omkostninger og fordele i forbindelse med gennemførelsen af fuld portabilitet i hele Unionen for betalingskontonumre, herunder en køreplan med konkrete og nødvendige skridt for en sådan gennemførelse*
- e) *en vurdering af kendetegnene for de forbrugere, som har åbnet bankkonti med basale funktioner siden gennemførelsen af dette direktiv*
- f) *eksempler på bedste praksis blandt medlemsstaterne for at begrænse udelukkelsen af forbrugere fra adgang til betalingstjenester*
- g) *en vurdering af de gebyrer, som opkræves for basale betalingskonti, under hensyntagen til kriterierne i artikel 17, stk. 3*
- h) *en vurdering af mulighederne for at fastsætte en øvre grænse for hele Unionen for så vidt angår de samlede årlige gebyrer i forbindelse med åbning og anvendelse af en betalingskonto med basale funktioner, samt hvordan en sådan grænse tilpasses nationale omstændigheder*
- i) *en vurdering af den virkning, som bankkonti med basale funktioner har på markedet for andre betalingskonti, som tilbyder tilsvarende tjenester.*

2. Ved revisionen vurderes det, bl.a. på grundlag af de oplysninger, der er modtaget fra medlemsstaterne i henhold til 26, hvorvidt listen over tjenester, der er omfattet af en betalingskonto med basale funktioner, skal ændres og ajourføres, idet der tages hensyn til udviklingen inden for betalingsmidler og -teknologi.

3. Ved revisionen vurderes det endvidere, om der er behov for yderligere foranstaltninger vedrørende sammenligningswebsteder og pakketilbud ud over dem, der er truffet i medfør af artikel 7 og 8.

Artikel 28

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den ... [to år efter dette direktivs ikrafttræden] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Hvis de dokumenter, der ledsager medlemsstaternes underretning om gennemførelsesforanstaltninger, ikke er tilstrækkelige til fuldt ud at vurdere gennemførelsesbestemmelsernes overholdelse af visse bestemmelser i nærværende direktiv, kan Kommissionen efter EBA's anmodning og med henblik på udførelsen af dens opgaver i henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010 eller på eget initiativ pålægge medlemsstaterne at fremlægge mere detaljerede oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv og disse foranstaltninger.

2. De anvender disse love og bestemmelser fra et år efter direktivets ikrafttræden.

Uanset første afsnit skal medlemsstaterne anvende kapitel III fra den ... [18 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] i forbindelse med flytning af tjenester mellem betalingstjenesteudbydere i samme medlemsstat og, for så vidt angår de betalingskonti, som er denomineret i euro, mellem de betalingstjenesteudbydere, der er etableret i Unionen med hensyn til de betalingstjenester, som er denomineret i euro.

Uanset første afsnit og medmindre Kommissionen træffer anden afgørelse gennem udkast til konsekvensvurdering af love, skal medlemsstaterne anvende bestemmelserne i kapitel III fra den ... [48 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] i forbindelse med flytning af en tjeneste mellem betalingstjenesteudbydere i Unionen for så vidt angår de betalingskonti, der er denomineret i en anden valuta end euro.

Uanset første afsnit skal medlemsstaterne anvende artikel 4, stk. 1 til 6, artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 6, stk. 1 og 2 senest 18 måneder efter offentliggørelsen af den i artikel 3, stk. 5, omhandlede liste.

Torsdag den 12. december 2013

Uanset første afsnit skal medlemsstater, som senest den 1. januar 2014 har iværksat et nationalt lovgivningssystem, der sikrer lovligt bosiddende forbrugere på deres område adgang til betalingskonti med basale funktioner, anvende bestemmelserne i kapitel IV fra den ... [24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

3. Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 29

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 30

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i ..., den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0588

Maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning ***I

Europa-Parlamentets ændringer af 12. december 2013 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammerne for maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning (COM(2013)0133 — C7-0065/2013 — 2013/0074(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/82)

Ændring 1

Forslag til direktiv

Henvisning 1 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

under henvisning til Rådets afgørelse 2010/631/EU af 13. september 2010 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen om integreret kystzoneforvaltning i Middelhavet til konventionen om beskyttelse af Middelhavets havmiljø og kystområder ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 279 af 23.10.2010, s. 1.

Ændring 2

Forslag til direktiv

Betragtning 1

Kommissionens forslag

Ændring

- (1) Den intense og stærkt stigende efterspørgsel efter det maritime rum til forskellige formål som f.eks. anlæg til vedvarende energi, søfart, fiskeri, foranstaltninger til bevarelse af økosystemer, turistaktiviteter og akvakultur-anlæg og presset på kystressourcerne som følge af disse aktiviteter nødvendiggør en integreret planlægnings- og forvaltningsstrategi.

- (1) Den intense og stærkt stigende efterspørgsel efter det maritime rum til forskellige formål som f.eks. anlæg til vedvarende energi, **efterforskning efter og udnyttelse af olie og gas**, søfart, fiskeri, foranstaltninger til bevarelse af økosystemer **og biodiversitet, udvinding af råstoffer**, turistaktiviteter og akvakulturanlæg og presset på kystressourcerne som følge af disse aktiviteter nødvendiggør en integreret planlægnings- og forvaltningsstrategi.

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0379/2013).

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 3**Forslag til direktiv****Betragtning 2***Kommissionens forslag*

- (2) Der er netop opstillet en sådan strategi for havforvaltning i den integrerede EU-havpolitik, der understøttes af en miljøsøjle i form af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger. Formålet med den integrerede havpolitik er at støtte en bæredygtig udvikling af havbaserede aktiviteter og at udarbejde en koordineret, sammenhængende og gennemsigtig beslutningsprocedure for de EU-sektorpolitikker, der har indflydelse på hav-, kyst- og ømråderne samt regionerne og øerne i EU's yderste periferi, bl.a. i form af havområdestrategier og makroregionale strategier.

Ændring

- (2) Der er netop opstillet en sådan strategi for havforvaltning **og maritim forvaltning** i den integrerede EU-havpolitik, der understøttes af en miljøsøjle i form af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger. Formålet med den integrerede havpolitik er at støtte en bæredygtig udvikling af havbaserede aktiviteter og at udarbejde en koordineret, sammenhængende og gennemsigtig beslutningsprocedure for de EU-sektorpolitikker, der har indflydelse på hav-, kyst- og ømråderne samt regionerne og øerne i EU's yderste periferi, bl.a. i form af havområdestrategier og makroregionale strategier.

Ændring 4**Forslag til direktiv****Betragtning 3***Kommissionens forslag*

- (3) I den integrerede havpolitik udpeges maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning som horisontale politiske værktøjer, der giver de offentlige myndigheder og de berørte parter mulighed for at anvende en koordineret **og** integreret strategi. En økosystembaseret tilgang vil bidrage til at fremme en bæredygtig vækst i de maritime erhverv og kystsamfundene og en bæredygtig udnyttelse af hav- og kystressourcerne.

Ændring

- (3) I den integrerede havpolitik udpeges maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning som horisontale politiske værktøjer, der giver de offentlige myndigheder og de berørte parter mulighed for at anvende en koordineret, integreret **og grænseoverskridende** strategi. En økosystembaseret tilgang vil bidrage til at fremme en bæredygtig vækst i de maritime erhverv og kystsamfundene og en bæredygtig udnyttelse af hav- og kystressourcerne.

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 5
Forslag til direktiv
Betragtning 5

Kommissionens forslag

- (5) I sin nylige meddelelse »Blå vækst — mulighederne for bæredygtig vækst i den maritime økonomi« har Kommissionen udpeget en række igangværende EU-initiativer, som har til formål at gennemføre Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. I samme meddelelse udpeges der ligeledes en række sektorspecifikke aktiviteter, som initiativerne om blå vækst skal sætte fokus på i fremtiden, og som den maritime fysiske planlægning og strategierne for integreret kystzoneforvaltning skal yde den fornødne støtte til.

Ændring

- (5) I sin nylige meddelelse »Blå vækst — mulighederne for bæredygtig vækst i den maritime økonomi« har Kommissionen udpeget en række igangværende EU-initiativer, som har til formål at gennemføre Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. I samme meddelelse udpeges der ligeledes en række sektorspecifikke aktiviteter, som initiativerne om blå vækst skal sætte fokus på i fremtiden, og som den maritime fysiske planlægning og strategierne for integreret kystzoneforvaltning skal yde den fornødne støtte til. **Medlemsstaternes klare støtte på disse nærmere bestemte strategiske områder vil betyde juridisk sikkerhed og forudsigelighed for offentlige og private aktørers investeringer, som vil have løftestangseffekt på alle sektorpolitikker i forbindelse med hav- og kystområderne.**

Ændring 6
Forslag til direktiv
Betragtning 7

Kommissionens forslag

- (7) I De Forenede Nationers Havretskonvention (UNCLOS) anføres det i præamblen, at spørgsmål vedrørende udnyttelsen af havområder er indbyrdes tæt forbundne og skal betragtes som en helhed. Opstilling af planer for det maritime rum og udarbejdelsen af en struktur for udnyttelsen de rettigheder, der indrømmes i henhold til UNCLOS, er den logiske følge heraf og et praktisk redskab, der kan hjælpe medlemsstaterne med at opfylde deres forpligtelser.

Ændring

- (7) I De Forenede Nationers Havretskonvention (UNCLOS) anføres det i præamblen, at spørgsmål vedrørende udnyttelsen af havområder er indbyrdes tæt forbundne og skal betragtes som en helhed. Opstilling af planer for det maritime rum og udarbejdelsen af en struktur for udnyttelsen de rettigheder, der indrømmes i henhold til UNCLOS, er den logiske følge heraf og et praktisk redskab, der kan hjælpe medlemsstaterne **og de kompetente subnationale myndigheder** med at opfylde deres forpligtelser.

Ændring 7
Forslag til direktiv
Betragtning 10

Kommissionens forslag

- (10) For at sikre konsekvens og juridisk klarhed bør det geografiske anvendelsesområde for den maritime fysiske planlægning og **strategierne for** integreret kystzoneforvaltning defineres i overensstemmelse med Unionens gældende retsinstrumenter og den internationale søret.

Ændring

- (10) For at sikre konsekvens og juridisk klarhed bør det geografiske anvendelsesområde for den maritime fysiske planlægning og integreret kystzoneforvaltning defineres i overensstemmelse med Unionens gældende retsinstrumenter og den internationale søret, **navnlig UNCLOS.**

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 8
Forslag til direktiv
Betragtning 12

Kommissionens forslag

- (12) Selvom det er hensigtsmæssigt, at det er Unionen, der fastsætter **reglerne** for den maritime fysiske planlægning og strategierne for integreret kystzoneforvaltning, er det medlemsstaterne og deres ansvarlige myndigheder, der for deres farvande og kystzoner har ansvaret for at udarbejde og fastlægge indholdet af sådanne planer og strategier, herunder fordelingen af det maritime rum på de forskellige sektoraktiviteter.

Ændring

- (12) Selvom det er hensigtsmæssigt, at det er Unionen, der fastsætter **en gennemsigtig og sammenhængende ramme** for den maritime fysiske planlægning og strategierne for integreret kystzoneforvaltning, er det medlemsstaterne og deres ansvarlige myndigheder, der for deres farvande og kystzoner har ansvaret for at udarbejde og fastlægge indholdet af sådanne planer og strategier, herunder fordelingen af det maritime rum på de forskellige sektoraktiviteter **og maritime anvendelser**.

Ændring 9
Forslag til direktiv
Betragtning 13

Kommissionens forslag

- (13) For at efterleve proportionalitets- og nærhedsprincippet og holde yderligere administration på et minimum bør gennemførelsen af dette direktiv i videst muligt omfang bygge på eksisterende nationale regler og mekanismer. Strategierne for integreret kystzoneforvaltning bør bygge på de principper og elementer, der er fastsat i Rådets henstilling 2002/413/EF og Rådets afgørelse 2010/631/EU.

Ændring

- (13) For at efterleve proportionalitets- og nærhedsprincippet og holde yderligere administration på et minimum bør gennemførelsen af dette direktiv i videst muligt omfang bygge på eksisterende nationale **og regionale havkonventionsrelaterede** regler og mekanismer. Strategierne for integreret kystzoneforvaltning bør bygge på de principper og elementer, der er fastsat i **Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2002/413/EF af 30. maj 2002 om gennemførelse af integreret kystzoneforvaltning i Europa** ^(18 bis) og Rådets afgørelse 2010/631/EU.

^(18 bis) EFT L 148 af 6.6.2002, s. 24.

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 10
Forslag til direktiv
Betragtning 15

Kommissionens forslag

- (15) Der bør i forbindelse med den maritime fysiske planlægning og den integrerede kystzoneforvaltning anvendes en økosystembaseret tilgang som omhandlet i artikel 1, stk. 3, i direktiv 2008/56/EF, således at det sikres, at det samlede pres fra alle aktiviteter holdes inden for niveauer, der er forenelige med opnåelsen af en god miljøtilstand, og at de marine økosystemers evne til at håndtere menneskeskabte forandringer ikke bringes i fare, samtidig med at nuværende og kommende generationer kan udnytte havets goder og ydelser bæredygtigt.

Ændring

- (15) Der bør i forbindelse med den maritime fysiske planlægning og den integrerede kystzoneforvaltning anvendes en økosystembaseret tilgang som omhandlet i artikel 1, stk. 3, i direktiv 2008/56/EF, **og der bør tages højde for nærhedsprincippet, forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats som omhandlet i artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**, således at det sikres, at det samlede pres fra alle **kyst- og havbaserede** aktiviteter holdes inden for niveauer, der er forenelige med opnåelsen af en god miljøtilstand **og med bevarelsen af naturressourcerne**, og at de marine økosystemers evne til at håndtere menneskeskabte forandringer ikke bringes i fare, samtidig med at nuværende og kommende generationer kan udnytte havets goder og ydelser bæredygtigt.

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 11
Forslag til direktiv
Betragtning 16

Kommissionens forslag

- (16) Maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning vil bl.a. bidrage til at realisere målene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ⁽¹⁹⁾, Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽²⁰⁾, Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 884/2004/EF af 29. april 2004 om ændring af beslutning nr. 1692/96/EF om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet ⁽²¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger, EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020 ⁽²²⁾, Køreplanen til et ressourceeffektivt Europa ⁽²³⁾ og EU-strategien for tilpasning til klimaændringer ⁽²⁴⁾ samt i givet fald de mål, der er fastsat inden for rammerne af EU's regionalpolitik, herunder havområdestrategierne og de makroregionale strategier.

⁽¹⁹⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁰⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²¹⁾ EUT L 167 af 30.4.2005, s. 1.

⁽²²⁾ KOM(2011) 244 endelig.

⁽²³⁾ KOM(2011) 571 endelig.

⁽²⁴⁾ COM(2013) XXX.

Ændring

- (16) Maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning vil bl.a. bidrage til at realisere målene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ⁽¹⁹⁾, Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽²⁰⁾, **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle ^(20 bis), Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ^(20 ter)**, Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 884/2004/EF af 29. april 2004 om ændring af beslutning nr. 1692/96/EF om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet ⁽²¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger, EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020 ⁽²²⁾, Køreplanen til et ressourceeffektivt Europa ⁽²³⁾ og EU-strategien for tilpasning til klimaændringer ⁽²⁴⁾ **og Kommissionens meddelelse COM(2009)0008 om EU's søtransportpolitik frem til 2018 — strategiske mål og anbefalinger** samt i givet fald de mål, der er fastsat inden for rammerne af EU's regionalpolitik, herunder havområdestrategierne og de makroregionale strategier.

⁽¹⁹⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁰⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

^(20 bis) **EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7.**

^(20 ter) **EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.**

⁽²¹⁾ EUT L 167 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²²⁾ COM(2011)0244.

⁽²³⁾ COM(2011)0571.

⁽²⁴⁾ COM(2013) XXX.

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 12

Forslag til direktiv

Betragtning 17

Kommissionens forslag

- (17) Hav- og kystbaserede aktiviteter er ofte indbyrdes tæt forbundne. Planerne for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning bør derfor koordineres indbyrdes eller integreres med hinanden for at sikre en bæredygtig udnyttelse af det maritime rum og forvaltning af kystzonerne, som tager hensyn til sociale, økonomiske og miljømæssige faktorer.

Ændring

- (17) Hav- og kystbaserede aktiviteter er ofte indbyrdes tæt forbundne **og afhængige**. Planerne for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning bør derfor koordineres **og samordnes** indbyrdes eller integreres med hinanden for at sikre en bæredygtig udnyttelse af det maritime rum og forvaltning af kystzonerne, som tager hensyn til sociale, økonomiske og miljømæssige faktorer **og mål**.

Ændring 13

Forslag til direktiv

Betragtning 18

Kommissionens forslag

- (18) For at kunne realisere de mål, der er fastsat i dette direktiv, bør de fysiske planer og strategierne for integreret kystzoneforvaltning omfatte hele cyklussen lige fra problemformulering, indsamling af oplysninger, planlægning og beslutningstagning til gennemførelse og overvågning af gennemførelsen, og de bør baseres på den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation. Der bør i videst muligt omfang gøres brug af de mekanismer, der er indført ved gældende eller kommende lovgivning, bl.a. afgørelse 2010/477/EU om kriterier og metodiske standarder for god miljøtilstand i havområder eller Kommissionens initiativ »Viden om havene 2020«⁽²⁵⁾.

⁽²⁵⁾ KOM(2010) 461 endelig.

Ændring

- (18) For at kunne realisere de mål, der er fastsat i dette direktiv, bør de fysiske planer og strategierne for integreret kystzoneforvaltning omfatte hele cyklussen lige fra problemformulering, indsamling af oplysninger, planlægning og beslutningstagning til gennemførelse og overvågning af gennemførelsen, **revision eller ajourføring**, og de bør baseres på den bedste **og nyeste** tilgængelige videnskabelige dokumentation. Der bør i videst muligt omfang gøres brug af de mekanismer, der er indført ved gældende eller kommende lovgivning, bl. a. afgørelse 2010/477/EU om kriterier og metodiske standarder for god miljøtilstand i havområder eller Kommissionens initiativ »Viden om havene 2020«⁽²⁵⁾.

⁽²⁵⁾ COM(2010)0461.

Ændring 14

Forslag til direktiv

Betragtning 19

Kommissionens forslag

- (19) **Det** vigtigste formål med maritim fysisk planlægning er at kortlægge og forvalte anvendelsen af det maritime rum og identificere konflikter på det maritime område. For at nå **dette** mål skal medlemsstaterne som et minimum sikre, at planlægningsprocessen resulterer i en detaljeret kortlægning af de forskellige former for anvendelse af det maritime rum, idet der tages højde for langsigtede ændringer som følge af klimaændringerne.

Ændring

- (19) **De** vigtigste formål med maritim fysisk planlægning er at kortlægge og forvalte anvendelsen af det maritime rum og identificere **og minimere tværsektorale** konflikter på det maritime område **og fremme bæredygtig vækst inden for den maritime sektor**. For at nå **disse** mål skal medlemsstaterne som et minimum sikre, at planlægningsprocessen resulterer i en detaljeret kortlægning af de forskellige former for anvendelse af det maritime rum, idet der tages højde for langsigtede ændringer som følge af klimaændringerne.

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 15

Forslag til direktiv

Betragtning 20

Kommissionens forslag

- (20) Medlemsstaterne bør ikke blot høre, men også koordinere deres planer og strategier med myndighederne i de relevante medlemsstater eller tredjelande i den pågældende havregion, subregion eller kystzone i overensstemmelse med disse medlemsstaters og tredjelandes rettigheder og forpligtelser i henhold til EU-lovgivningen eller international ret. Et effektivt samarbejde på tværs af grænserne medlemsstaterne imellem og med tilstødende tredjelande kræver, at der udpeges ansvarlige myndigheder i hver medlemsstat. Medlemsstaterne bør derfor udpege *en eller flere* myndigheder, der skal være ansvarlige for samarbejdet med de øvrige medlemsstater og tredjelande. Eftersom der er stor forskel på de forskellige havregioner, subregioner og kystzoner, er det ikke hensigtsmæssigt at fastsætte detaljerede bestemmelser for disse samarbejdsmekanismer i dette direktiv.

Ændring

- (20) Medlemsstaterne bør ikke blot høre, men også **så vidt muligt** koordinere deres planer og strategier med myndighederne i de relevante medlemsstater eller tredjelande i den pågældende havregion, subregion eller kystzone i overensstemmelse med disse medlemsstaters og tredjelandes rettigheder og forpligtelser i henhold til EU-lovgivningen eller international ret. Et effektivt samarbejde på tværs af grænserne medlemsstaterne imellem og med tilstødende tredjelande kræver, at der udpeges ansvarlige myndigheder i hver medlemsstat. Medlemsstaterne bør derfor udpege **kompetente** myndigheder, der skal være ansvarlige for samarbejdet med de øvrige medlemsstater og tredjelande. Eftersom der er stor forskel på de forskellige havregioner, subregioner og kystzoner, er det ikke hensigtsmæssigt at fastsætte detaljerede bestemmelser for disse samarbejdsmekanismer i dette direktiv.

Ændring 16

Forslag til direktiv

Betragtning 21 a (ny)

Kommissionens forslag

- (21a) For at kunne tilpasse kystzonerne til klimaforandringerne og bekæmpe erosion eller for stor landhævning, risici for havets indtrængen, forringelse af miljøtilstanden og tab af biodiversitet i økosystemerne ved kysten er det vigtigt med en korrekt, bæredygtig og miljøvenlig håndtering af kystaflejringer, hvorved situationen i sårbare områder, der er særlig udsatte for risici, kan blive genoprettet. Undersøiske sedimentaflejringer på fastlandssoklen kan udnyttes, hvis der er mangel på sedimentressourcer i kystsystemerne.

Ændring

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 17
Forslag til direktiv
Betragtning 22

Kommissionens forslag

- (22) Forvaltningen af hav- og kystzoner er en kompleks opgave, som inddrager myndighederne, de erhvervsdrivende og de øvrige interessenter på forskellige niveauer. Hvis der skal opnås en bæredygtig udvikling på en effektiv måde, er det vigtigt, at de berørte parter, myndighederne og offentligheden høres i overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning på et hensigtsmæssigt stadium i forberedelsen af de fysiske planer for det maritime rum og de strategier for integreret kystzoneforvaltning, der skal udarbejdes i henhold til dette direktiv. **Artikel 2, stk. 2, i direktiv 2003/35/EF er et godt eksempel på bestemmelser om offentlige høringer.**

Ændring

- (22) Forvaltningen af hav- og kystzoner er en kompleks opgave, som inddrager myndighederne, de erhvervsdrivende og de øvrige interessenter på forskellige niveauer. Hvis der skal opnås en bæredygtig udvikling på en effektiv måde, er det vigtigt, at de berørte parter, myndighederne og offentligheden høres i overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning på et hensigtsmæssigt stadium i forberedelsen af de fysiske planer for det maritime rum og de strategier for integreret kystzoneforvaltning, der skal udarbejdes i henhold til dette direktiv.

Ændring 18
Forslag til direktiv
Betragtning 25

Kommissionens forslag

- (25) For at sikre, at planerne og strategierne udarbejdes på grundlag af pålidelige oplysninger og for at undgå yderligere administration er det meget vigtigt, at medlemsstaterne indsamler de bedste tilgængelige oplysninger ved at gøre brug af eksisterende instrumenter og værktøjer til dataindsamling, så som dem, der er udviklet som led i initiativet »Viden om havene 2020«.

Ændring

- (25) For at sikre, at planerne og strategierne udarbejdes på grundlag af pålidelige oplysninger og for at undgå yderligere administration er det meget vigtigt, at medlemsstaterne indsamler **og anvender** de bedste tilgængelige oplysninger ved at **tilskynde de relevante aktører til at dele deres data og oplysninger og** gøre brug af eksisterende instrumenter og værktøjer til dataindsamling, så som dem, der er udviklet som led i initiativet »Viden om havene 2020«.

Ændring 19
Forslag til direktiv
Betragtning 25 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (25a) **For at støtte en bred og koordineret anvendelse af dette direktiv på Unionens område bør der under eksisterende finansielle instrumenter findes ressourcer til støtte af demonstrationsprogrammer og udveksling af bedste praksis for lovende fremgangsmåder for strategier, fysiske planer og forvaltningsplaner for kystzoner og det maritime rum.**

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 20**Forslag til direktiv****Betragtning 28***Kommissionens forslag*

- (28) Det er yderst vigtigt, at direktivets bestemmelser gennemføres rettidigt, eftersom EU har vedtaget en række politiske initiativer, der skal gennemføres senest i 2020, og som dette direktiv har til formål at støtte. Der bør derfor vedtages en kortest mulig frist for gennemførelsen af dette direktiv —

Ændring

- (28) Det er yderst vigtigt, at direktivets bestemmelser gennemføres rettidigt, eftersom EU har vedtaget en række politiske initiativer, der skal gennemføres senest i 2020, og som dette direktiv har til formål at støtte **og supplere**. Der bør derfor vedtages en kortest mulig frist for gennemførelsen af dette direktiv —

Ændring 21**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. Ved dette direktiv fastlægges der en ramme for maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning, som har til formål at fremme en bæredygtig økonomisk vækst i de maritime erhverv og kystsamfundene og en bæredygtig udnyttelse af hav- og kystressourcerne.

Ændring

1. Ved dette direktiv fastlægges der en ramme for maritim fysisk planlægning og – **med inddragelse af en** integreret kystzoneforvaltning, som har til formål at fremme en bæredygtig **udvikling og** økonomisk vækst i de maritime erhverv og kystsamfundene og en bæredygtig udnyttelse af hav- og kystressourcerne **gennem særlig støtte til de prioriterede områder, der er nærmere bestemt i Kommissionens meddelelse af 13. september 2012 med titlen »Blå vækst — mulighederne for bæredygtig vækst i den maritime økonomi«.**

Ændring 22**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Inden for rammerne af EU's havpolitik forpligtes medlemsstaterne i henhold til **denne ramme** til at udarbejde og gennemføre fysiske planer for det maritime rum og strategier for integreret kystzoneforvaltning med det sigte at nå de mål, der er fastsat i artikel 5.

Ændring

2. Inden for rammerne af EU's havpolitik forpligtes medlemsstaterne i henhold til **rammen i dette direktiv** til at udarbejde og gennemføre fysiske planer for det maritime rum og strategier for integreret kystzoneforvaltning med det sigte at nå de mål, der er fastsat i artikel 5, **samtidig med at der tages hensyn til samspillet mellem land og hav og styrket grænseoverskridende samarbejde på grundlag af de respektive bestemmelser i UNCLOS.**

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 23

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Bestemmelserne i dette direktiv anvendes på marine farvande og kystzoner.

Ændring

1. Bestemmelserne i dette direktiv anvendes på **alle Unionens** marine farvande og kystzoner **i overensstemmelse med den eksisterende europæiske og nationale lovgivning.**

Ændring 24

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på aktiviteter, der alene tjener forsvarsformål eller den nationale sikkerhed. Medlemsstaterne bestræber sig ikke desto mindre på at sikre, at sådanne aktiviteter udføres på en sådan måde, at de er forenelige med målene i dette direktiv.

Ændring

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på aktiviteter, der alene tjener forsvarsformål eller den nationale sikkerhed. Medlemsstaterne bestræber sig ikke desto mindre på at sikre, at sådanne aktiviteter, **i det omfang det er rimeligt og praktisk muligt**, udføres på en sådan måde, at de er forenelige med målene i dette direktiv.

Ændring 25

Forslag til direktiv

Artikel 3 — nr. 1

Kommissionens forslag

1. »Kystzone«: det geomorfologiske område på begge sider af kystlinjen, **der** på havsiden **slutter ved den yderste grænse for medlemsstaternes** territorialfarvande **og på landsiden ved den grænse, som medlemsstaterne fastsætter i deres strategier for integreret kystzoneforvaltning.**

Ændring

1. »Kystzone«: **kystlinjen og** det geomorfologiske område på begge sider af kystlinjen **som fastsat af medlemsstaterne i deres respektive lovgivning, og hvor grænsen** på havsiden **ikke går ud over deres** territorialfarvande.

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 26

Forslag til direktiv

Artikel 3 — nr. 2

Kommissionens forslag

2. »Integreret havpolitik«: en EU-politik, som **har til formål** at fremme en koordineret og sammenhængende **beslutnings-tagning** med henblik på at maksimere den bæredygtige udvikling, økonomiske vækst og sociale samhørighed i medlemsstaterne, navnlig Unionens kystområder, ømråder og regioner i den yderste periferi, samt maritime sektorer, gennem sammenhængende og koordinerede havrelaterede politikker og relevant internationalt samarbejde.

Ændring

2. »Integreret havpolitik«: en EU-politik, som **er fastlagt for** at fremme en koordineret og sammenhængende **tværsektoriel og grænseoverskridende havforvaltning** med henblik på at maksimere den bæredygtige udvikling, økonomiske vækst og sociale samhørighed i medlemsstaterne, navnlig Unionens kystområder, ømråder og regioner i den yderste periferi, samt maritime sektorer, gennem sammenhængende og koordinerede havrelaterede politikker og relevant internationalt samarbejde.

Ændring 27

Forslag til direktiv

Artikel 3 — nr. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- 2a. »Fysiske planer for det maritime rum«: en plan eller planer fremkommet efter en offentlig procedure, der omfatter analyse og planlægning af den rumlige og tidsmæssige fordeling af menneskelige aktiviteter i havområderne med det formål at opnå økonomiske, miljømæssige og sociale mål som fastlagt i dette direktiv og i overensstemmelse med de relevante nationale politikker med henblik på at kortlægge udnyttelsen af det maritime rum til forskellige havbaserede aktiviteter, navnlig ved at fremme flere former for udnyttelse.

Ændring 28

Forslag til direktiv

Artikel 3 — nr. 2 b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- 2b. »Integrerede strategier for kystzoneforvaltning«: de formelle og uformelle metoder og/eller strategier til integreret forvaltning af alle politiske procedurer, der berører kystzonerne, og som har til formål at styre og koordinere samspillet mellem land- og havbaserede aktiviteter i kystzonerne henblik på at sikre en bæredygtig udvikling af kyst- og havområderne. Sådanne strategier sikrer, at der er sammenhæng på tværs af sektorerne mellem de forskellige forvaltnings- og udviklingsbeslutninger for at forhindre, eller i det mindste begrænse, konflikter om udnyttelsen af kystområderne.

Torsdag den 12. december 2013

Særskilt afstemning

Forslag til direktiv

Artikel 3 — nr. 3

Kommissionens forslag

3. »Havregion **eller subregion**«: havregioner **og subregioner** som omhandlet i artikel 4 i direktiv 2008/56/EF.

Ændring

3. »Havregion«: havregioner som omhandlet i artikel 4 i direktiv 2008/56/EF.

Ændring 29

Forslag til direktiv

Artikel 3 — nr. 4

Kommissionens forslag

4. »Marine farvande«: farvande, havbund og undergrund **som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2008/56/EF.**

Ændring

4. »Marine farvande«: farvande, havbund og undergrund **på havsiden af den basislinje, hvorfra bredden af de territoriale farvande måles, til den yderste grænse af det område, hvor en medlemsstat har og/eller udøver jurisdiktion i overensstemmelse med UNCLOS, med undtagelse af vandområderne omkring de lande og territorier, der er nævnt i bilag II til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og de franske oversøiske departementer og administrative enheder.**

Ændring 31

Forslag til direktiv

Artikel 3 — nr. 7

Kommissionens forslag

7. »God miljøtilstand«: miljøtilstand som omhandlet i artikel 3, stk. 5, i direktiv 2008/56/EF.

Ændring

7. »God miljøtilstand«: miljøtilstand som omhandlet i artikel 3, stk. 5, i direktiv 2008/56/EF **og Kommissionens afgørelse 2010/477/EU.**

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 32

Forslag til direktiv

Artikel 4 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Hver medlemsstat udarbejder og gennemfører en eller **flere** fysiske planer for det maritime rum og **en eller flere** strategier for integreret kystzoneforvaltning. **Disse kan udarbejdes i særskilte dokumenter.**

Ændring

1. Hver medlemsstat udarbejder og gennemfører **maritim fysisk planlægning**. Hvis en medlemsstat ikke integrerer samspillet mellem land og hav i sin fysiske plan for det maritime rum, skal dette samspil forvaltes gennem integreret kystzoneforvaltning. Medlemsstaterne beslutter, om de vil følge en integreret model eller udarbejde fysiske planer for det maritime rum og strategier for integreret kystzoneforvaltning særskilt.

Ændring 33

Forslag til direktiv

Artikel 4 — stk. 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

1a. Medlemsstaterne eller de kompetente regionale eller lokale myndigheder er ansvarlige for at udforme og beslutte indholdet af sådanne planer og strategier, herunder tildeling af maritimt rum til de forskellige sektoraktiviteter samt hav-baserede og marine aktiviteter.

Ændring

1a. Medlemsstaterne eller de kompetente regionale eller lokale myndigheder er ansvarlige for at udforme og beslutte indholdet af sådanne planer og strategier, herunder tildeling af maritimt rum til de forskellige sektoraktiviteter samt hav-baserede og marine aktiviteter.

Ændring 34

Forslag til direktiv

Artikel 4 — stk. 3

Kommissionens forslag

3. Ved udarbejdelsen af planerne og strategierne skal medlemsstaterne tage behørigt hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i de forskellige **havregioner** og subregioner, de respektive sektoraktiviteter, de berørte marine farvande og kystzoner og **potentielle virkninger** af klimaændringerne.

Ændring

3. Ved udarbejdelsen af planerne og strategierne skal medlemsstaterne tage behørigt hensyn til de særlige forhold, **behov og muligheder**, der gør sig gældende i de forskellige **hav- og kystregioner** og subregioner, de respektive **eksisterende og fremtidige** sektoraktiviteter, de berørte marine farvande og kystzoner og **virkningerne** af klimaændringerne.

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 35

Forslag til direktiv

Artikel 4 — stk. 3 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

3a. Artikel 349 i TEUF skal navnlig i forbindelse med regionerne i den yderste periferi overholdes under hensyntagen til disse regioners særlige karakteristika og begrænsninger.

Ændring 36

Forslag til direktiv

Artikel 5

Kommissionens forslag

Ændring

De fysiske planer for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning skal bygge på en **økosystem-baseret tilgang, der letter sameksistensen og hindrer** konflikter mellem **konkurrerende** sektoraktiviteter i de marine farvande og kystzonerne, og **som tager sigte på at bidrage til at:**

1. De fysiske planer for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning skal bygge på **den økosystem-baserede tilgang, under hensyntagen til økonomiske, sociale og miljømæssige kriterier på samme niveau for at støtte bæredygtig udvikling og vækst i den maritime sektor. De skal fremme sameksistensen af de relevante sektoraktiviteter på en kompatibel måde, minimere** konflikter mellem **disse** sektoraktiviteter i de marine farvande og kystzonerne, og **fremme det grænseoverskridende samarbejde og de forskellige sektors udnyttelse af det samme maritime rum.**

2. De fysiske planer for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning tager sigte på at bidrage til følgende EU-mål:

- a) sikre EU's energiforsyning ved at fremme udviklingen af havenergikilder og nye og vedvarende former for energi, sammenkoblingen af energinet og energieffektivitet
- b) fremme udviklingen af søtransport **og tilvejebringe effektive og rentable skibsruter** i hele Europa, herunder adgang til havne og **transportsikkerhed**
- c) fremme en bæredygtig udvikling og vækst i **fiskeri- og akvakultursektoren** og fremme beskæftigelsen i fiskeriet og de dermed forbundne sektorer

- a) sikre EU's energiforsyning ved at fremme udviklingen af havenergikilder og nye og vedvarende former for energi, sammenkoblingen af energinet og energieffektivitet
- b) fremme udviklingen af søtransport i hele Europa, herunder adgang til havne, **transportsikkerhed, multimodale forbindelser og bæredygtighed**
- c) fremme en bæredygtig udvikling i **fiskerisektoren** og **bæredygtig** vækst i akvakultursektoren og fremme beskæftigelsen i fiskeriet og de dermed forbundne sektorer

Torsdag den 12. december 2013

Kommissionens forslag

- d) sikre bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøet og en fornuftig og rationel udnyttelse af naturressourcerne, særlig med henblik på at opnå en god miljøtilstand, standse tabet af biodiversitet og forringelsen af økosystemtjenesterne og reducere risikoen for forurening af **havmiljøet**
- e) sikre, at kyst- og havområderne **er** modstandsdygtige over for klimaændringer.

Ændring

- d) sikre bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøet **gennem et repræsentativt og sammenhængende netværk af beskyttede områder** og en fornuftig, **forsigtig** og rationel udnyttelse af naturressourcerne, særlig med henblik på at opnå en god miljøtilstand, standse tabet af biodiversitet og forringelsen af økosystemtjenesterne og reducere **og forebygge** risikoen for forurening af **hav- og kystområder**
- e) sikre, at kyst- og havområderne **bliver mere** modstandsdygtige over for **virkningerne af** klimaændringer, **for at beskytte sårbare kystområder**.

3. De fysiske planer for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning kan tage sigte på at fremme nationale mål, såsom at:

- a) fremme en bæredygtig råstofudvinding
- b) fremme en bæredygtig turisme
- c) sikre bevarelse og beskyttelse af kulturarven
- d) garantere offentligheden anvendelse heraf til fritidsformål og andre formål
- e) bevare de traditionelle socioøkonomiske forhold knyttet til den maritime økonomi.

Ændring 37

Forslag til direktiv

Artikel 6 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. De fysiske planer for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning skal indeholde de operationelle etaper, der skal gennemføres for at nå målene i artikel 5, idet der tages hensyn til **alle** de relevante aktiviteter og foranstaltninger, der finder anvendelse på dem.

Ændring

1. Den enkelte medlemsstat fastsætter proceduremæssige etaper, der skal gennemføres for at nå målene i artikel 5, idet der tages hensyn til de relevante aktiviteter, **anvendelser** og foranstaltninger, der finder anvendelse på dem.

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 38

Forslag til direktiv

Artikel 6 — stk. 2 — litra b

Kommissionens forslag

- b) sikre **et effektivt grænseoverskridende samarbejde medlemsstaterne imellem og mellem de nationale myndigheder og de** interessenter, der er berørt af de relevante sektorpolitikker

Ændring

- b) sikre **effektiv inddragelse af** de interessenter, der er berørt af de relevante sektorpolitikker **i overensstemmelse med artikel 9**

Ændring 39

Forslag til direktiv

Artikel 6 — stk. 2 — litra b a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- ba) **sikre effektivt grænseoverskridende samarbejde mellem medlemsstaterne i henhold til artikel 12**

Ændring 40

Forslag til direktiv

Artikel 6 — stk. 2 — litra c

Kommissionens forslag

- c) identificere planernes og strategiernes grænseoverskridende virkninger på de marine farvande og kystzoner, der henhører under tredjelands højhedsområde eller jurisdiktion i samme havregion eller subregion og berørte kystzoner og håndtere disse virkninger i samarbejde med disse landes ansvarlige myndigheder, jf. artikel **12 og** 13.

Ændring

- c) identificere planernes og strategiernes grænseoverskridende virkninger på de marine farvande og kystzoner, der henhører under tredjelands højhedsområde eller jurisdiktion i samme havregion eller subregion og berørte kystzoner og håndtere disse virkninger i samarbejde med disse landes ansvarlige myndigheder, jf. artikel 13.

Ændring 41

Forslag til direktiv

Artikel 6 — stk. 2 — litra c a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- ca) **på den ene side være baseret på de bedste tilgængelige data og på den anden side garantere den nødvendige fleksibilitet for at tage højde for fremtidig udvikling**

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 42

Forslag til direktiv

Artikel 7 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. De fysiske planer for det maritime rum skal som et minimum indeholde en kortlægning af de marine farvande, som fastlægger den faktiske og potentielle rumlige og tidsmæssige fordeling af alle relevante maritime aktiviteter med henblik på at nå **målene** i artikel 5.

Ændring

1. De fysiske planer for det maritime rum skal som et minimum indeholde en kortlægning af de marine farvande, som fastlægger den faktiske, **tilsigtede** og potentielle rumlige og tidsmæssige fordeling af alle relevante maritime **anvendelser og aktiviteter og hovedbestanddele i økosystemet** med henblik på at nå **EU-målene** i artikel 5.

Ændring 43

Forslag til direktiv

Artikel 7 — stk. 2 — indledning

Kommissionens forslag

2. Ved udarbejdelsen af de fysiske planer for det maritime rum skal medlemsstaterne **mindst** tage følgende aktiviteter i betragtning:

Ændring

2. Ved udarbejdelsen af de fysiske planer for det maritime rum skal medlemsstaterne **bl.a.** tage følgende **anvendelser og aktiviteter** i betragtning:

Ændring 44

Forslag til direktiv

Artikel 7 — stk. 2 — litra a-g og litra h-j (nye)

Kommissionens forslag

a) anlæg til udvinding af energi **og** produktion af vedvarende energi

b) anlæg til udvinding af olie **og** gas og infrastrukturer i forbindelse hermed

c) skibsruter

d) undersøiske kabel- og rørforbindelser

e) fiskepladser

f) havbrug

Ændring

a) anlæg til udvinding af energi, produktion af vedvarende energi **og transport heraf til landjorden**

b) anlæg til **efterforskning efter og** udvinding af olie, gas og **andre råstoffer samt** infrastrukturer i forbindelse hermed

c) skibsruter

d) undersøiske kabel- og rørforbindelser

e) **eksisterende og potentielle** fiskepladser

f) havbrug

Torsdag den 12. december 2013

Kommissionens forslag

g) naturbeskyttelsesområder.

Ændring

g) **natur- og artsbeskyttelsesområder, Natura 2000-områder, andre følsomme marine økosystemer og tilgrænsende områder, i overensstemmelse med EU-retten og national ret**

h) **hav- og kystturisme**i) **kulturarvssteder**j) **militære øvelsesområder.**

Ændring 45

Forslag til direktiv

Artikel 8 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. **Strategierne for** integreret kystzoneforvaltning skal **som et minimum indeholde en liste over** eksisterende foranstaltninger, der anvendes på kystzoner, og en analyse af, om der er behov for yderligere tiltag for at nå målene i artikel 5. **Der skal i forbindelse med disse strategier fastlægges** en integreret gennemførelse af de tværsektorielle politikker, og der skal tages højde for samspillet mellem land- og havbaserede aktiviteter.

Ændring

1. **Ved udarbejdelsen af** integreret kystzoneforvaltning skal **medlemsstaterne afgøre, om de vil bruge et sæt af praksisser eller en eller flere strategier. De skal identificere** eksisterende foranstaltninger, der anvendes på kystzoner, og **udarbejde** en analyse af, om der er behov for yderligere tiltag for at nå målene i artikel 5. **Integreret kystzoneforvaltning** skal **styrke** en integreret gennemførelse af de tværsektorielle politikker, og der skal tages højde for samspillet mellem land- og havbaserede aktiviteter **for at sikre samspillet mellem hav- og kystzonerne.**

Ændring 46

Forslag til direktiv

Artikel 8 — stk. 2 — indledning

Kommissionens forslag

2. Ved udarbejdelsen af strategierne for integreret kystzoneforvaltning skal medlemsstaterne **mindst** tage følgende **aktiviteter** i betragtning:

Ændring

2. Ved udarbejdelsen af strategierne for integreret kystzoneforvaltning skal medlemsstaterne tage følgende i betragtning:

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 47**Forslag til direktiv****Artikel 8 — stk. 2 — litra a**

Kommissionens forslag

Ændring

---

a) udnyttelsen af specifikke naturressourcer, herunder anlæg til udvinding af energi og produktion af vedvarende energi

---

*udgår***Ændring 48****Forslag til direktiv****Artikel 8 — stk. 2 — litra a a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

---

*aa) allerede indførte metoder og strategier i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2002/413/EF***Ændring 49****Forslag til direktiv****Artikel 8 — stk. 2 — litra a b (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

---

*ab) eksisterende formelle og uformelle metoder, netværk samt grænseoverskridende samarbejds mekanismer***Ændring 50****Forslag til direktiv****Artikel 8 — stk. 2 — litra a c (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

---

*ac) relevante aktiviteter, anlæg, faciliteter og infrastrukturer***Ændring 51****Forslag til direktiv****Artikel 8 — stk. 2 — litra b**

Kommissionens forslag

Ændring

---

b) udviklingen af infrastruktur, energifaciliteter, transport, havne, maritime anlæg og andre strukturer, også grøn infrastruktur

---

udgår

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 52

Forslag til direktiv

Artikel 8 — stk. 2 — litra c

Kommissionens forslag

c) *landbrug og industri*

Ændring

udgår

Ændring 53

Forslag til direktiv

Artikel 8 — stk. 2 — litra d

Kommissionens forslag

d) *fiskeri og akvakultur*

Ændring

udgår

Ændring 54

Forslag til direktiv

Artikel 8 — stk. 2 — litra e

Kommissionens forslag

e) bevarelse, genopretning og forvaltning af kystøkosystemer, økosystemtjenester og naturen, kystlandskaber og øer

Ændring

e) **beskyttelse**, bevarelse, genopretning og forvaltning af kystøkosystemer, **beskyttede deltaer og vådområder**, økosystemtjenester og naturen, kystlandskaber og øer

Ændring 55

Forslag til direktiv

Artikel 8 — stk. 2 — litra f

Kommissionens forslag

f) afbødning af og tilpasning til klimaændringerne.

Ændring

f) afbødning af og tilpasning til klimaændringerne, **især forøgelse af økosystemets modstanddygtighed**.

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 56

Forslag til direktiv

Artikel 9 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Medlemsstaterne indfører metoder til at inddrage **alle interesserede parter** på et tidligt tidspunkt i udarbejdelsen af de fysiske planer for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning.

Ændring

Medlemsstaterne indfører metoder til at inddrage **offentligheden ved at informere og høre de relevante interessenter og myndigheder samt den berørte offentlighed** på et tidligt tidspunkt i udarbejdelsen af de fysiske planer for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning. **Medlemsstaterne skal også sikre, at disse interessenter og myndigheder, samt den berørte offentlighed, får adgang til de endelige resultater.**

Ændring 57

Forslag til direktiv

Artikel 9 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Det skal sikres, at alle relevante berørte parter og myndigheder og den berørte offentlighed høres om udkastet til planerne og strategierne og har adgang til resultaterne, så snart de foreligger.

Ændring

udgår

Ændring 58

Forslag til direktiv

Artikel 9 — stk. 3

Kommissionens forslag

3. Ved udarbejdelsen af de metoder, der skal sikre den offentlige deltagelse, skal medlemsstaterne handle i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen.

Ændring

udgår

Ændring 59

Forslag til direktiv

Artikel 10 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Medlemsstaterne tilrettelægger indsamling af de bedste tilgængelige data og udveksling af de oplysninger, der er nødvendige for den maritime fysiske planlægning og strategierne for integreret kystzoneforvaltning.

Ændring

1. Medlemsstaterne tilrettelægger indsamling **og anvendelse** af de bedste tilgængelige data og udveksling af de oplysninger, der er nødvendige for den maritime fysiske planlægning og **gennemførelsen af** strategierne for integreret kystzoneforvaltning.

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 60

Forslag til direktiv

Artikel 10 — stk. 3

Kommissionens forslag

3. Ved tilrettelæggelsen af dataindsamlingen og udvekslingen af oplysninger som omhandlet i stk. 1 skal medlemsstaterne i videst muligt omfang gøre brug af de instrumenter og værktøjer, der er udviklet inden for rammerne af den integrerede havpolitik.

Ændring

3. Ved tilrettelæggelsen af dataindsamlingen og udvekslingen af oplysninger som omhandlet i stk. 1 skal medlemsstaterne i videst muligt omfang gøre brug af de instrumenter og værktøjer, der er udviklet inden for rammerne af den integrerede havpolitik **og andre relevante EU-politikker, såsom dem, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire)** ^(27 bis).

^(27 bis) EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1.

Ændring 61

Forslag til direktiv

Artikel 11

Kommissionens forslag

Planerne for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning er omfattet af bestemmelserne i direktiv 2001/42/EF.

Ændring

Planerne for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning er omfattet af bestemmelserne i direktiv 2001/42/EF **og artikel 6 i direktiv 92/43/EØF, hvis det er relevant.**

Ændring 62

Forslag til direktiv

Artikel 12 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. De medlemsstater, der grænser op til en kystzone eller et havområde henhørende under en anden medlemsstat, **samarbejder** med denne anden medlemsstat for at sikre, at planerne for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning er sammenhængende og koordineres på tværs af kystzonen eller den pågældende havregion og/eller subregion. I dette samarbejde skal der navnlig tages højde for tværnationale spørgsmål, som f.eks. grænseoverskridende infrastruktur.

Ændring

1. De medlemsstater, der grænser op til en kystzone eller et havområde henhørende under en anden medlemsstat, **skal tage alle nødvendige skridt for at samarbejde** med denne anden medlemsstat for at sikre, at planerne for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning er sammenhængende og koordineres på tværs af kystzonen eller den pågældende havregion og/eller subregion. I dette samarbejde skal der navnlig tages højde for tværnationale spørgsmål, som f.eks. grænseoverskridende infrastruktur, **og sigtes mod en fælles vision for hver enkelt eksisterende og kommende havområdestrategi.**

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 63

Forslag til direktiv

Artikel 12 — stk. 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

1a. For at muliggøre samarbejdet bør medlemsstaterne, hvis det er muligt, koordinere tidsplanen for nye fysiske planer for det maritime rum eller revisionen af eksisterende planer.

Ændring 64

Forslag til direktiv

Artikel 12 — stk. 2 — litra a

Kommissionens forslag

Ændring

a) regionale institutionelle samarbejdsstrukturer, der dækker den berørte kystzone, havregion eller subregion, eller

a) regionale **havkonventioner eller andre regionale** institutionelle samarbejdsstrukturer, der dækker den berørte kystzone, havregion eller subregion, eller

Ændring 65

Forslag til direktiv

Artikel 12 — stk. 2 — litra b

Kommissionens forslag

Ændring

b) et netværk, der består af medlemsstaternes ansvarlige myndigheder, og som dækker den berørte havregion og/eller subregion.

b) et netværk, der består af medlemsstaternes ansvarlige myndigheder, og som dækker den berørte **kystzone**, havregion og/eller subregion, **eller**

Ændring 66

Forslag til direktiv

Artikel 12 — stk. 2 — litra b a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

ba) enhver anden model, som opfylder kravene i stk. 1.

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 67

Forslag til direktiv

Artikel 13

Kommissionens forslag

Medlemsstater, der grænser op til en kystzone eller et havområde henhørende under et tredjeland, bestræber sig på at koordinere deres planer for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning med det pågældende tredjeland i den berørte havregion, subregion eller kystzone.

Ændring

Medlemsstater, der grænser op til en kystzone eller et havområde henhørende under et tredjeland, **hører i overensstemmelse med international havret og internationale søfartskonventioner dette land og** bestræber sig på at **samarbejde og** koordinere deres planer for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning med det pågældende tredjeland i den berørte havregion, subregion eller kystzone.

Ændring 87

Forslag til direktiv

Artikel 14

Kommissionens forslag

1. Hver medlemsstat udpeger for hver kystzone og havregion **eller subregion** den eller de myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af dette direktiv, herunder for at sikre samarbejdet med andre medlemsstater som omhandlet i artikel 12 og samarbejdet med tredjelande som omhandlet i artikel 13.

2. Hver medlemsstat sender Kommissionen en liste over de ansvarlige myndigheder sammen med de oplysninger, der er anført i bilag I til dette direktiv.

3. Samtidig sender hver medlemsstat Kommissionen en liste over deres ansvarlige myndigheder i de internationale organer, som de deltager i, og som er relevante for gennemførelsen af dette direktiv.

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver ændring i de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 1, senest seks måneder efter at en sådan ændring er trådt i kraft.

Ændring

1. Hver medlemsstat udpeger for hver kystzone og havregion den eller de myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af dette direktiv, herunder for at sikre samarbejdet med andre medlemsstater som omhandlet i artikel 12 og samarbejdet med tredjelande som omhandlet i artikel 13.

2. Hver medlemsstat sender Kommissionen en liste over de ansvarlige myndigheder sammen med de oplysninger, der er anført i bilag I til dette direktiv.

3. Samtidig sender hver medlemsstat Kommissionen en liste over deres ansvarlige myndigheder i de internationale organer, som de deltager i, og som er relevante for gennemførelsen af dette direktiv.

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver ændring i de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 1, senest seks måneder efter at en sådan ændring er trådt i kraft.

4a. I overensstemmelse med nærhedsprincippet kan hver medlemsstat udpege sine ansvarlige myndigheder under hensyntagen til de forskellige institutionelle og styringsmæssige niveauer.

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 68**Forslag til direktiv****Artikel 15 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Rapporten skal som et minimum indeholde oplysninger om gennemførelsen af artikel 6-13.

Ændring

2. Rapporten skal som et minimum indeholde oplysninger om gennemførelsen af artikel 6-13. **Hvis det er muligt, harmoniseres rapportens form og indhold med de relevante specifikationer i direktiv 2008/56/EF.**

Ændring 69**Forslag til direktiv****Artikel 15 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den gør rede for de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af direktivet.

Ændring

3. Kommissionen forelægger **senest et år efter fristen for udarbejdelsen af de fysiske planer for det maritime rum og strategierne for integreret kystzoneforvaltning** Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den gør rede for de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af direktivet.

Ændring 70**Forslag til direktiv****Artikel 16 — stk. 1 — indledning***Kommissionens forslag*

1. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage bestemmelser om:

Ændring

1. Kommissionen kan, **uden at det berører specifikationer vedrørende substantielle relaterede planer og strategier**, ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage bestemmelser om:

Ændring 71**Forslag til direktiv****Artikel 16 — stk. 1 — litra a — indledning***Kommissionens forslag*

a) de **operationelle** specifikationer for forvaltningen af oplysningerne i artikel 10, forudsat at sådanne specifikationer ikke er fastsat ved anden EU-lovgivning, som f.eks. direktiv 2007/2/EF eller 2008/56/EF, for så vidt angår

Ændring

a) de **procesrelaterede** specifikationer for forvaltningen af oplysningerne i artikel 10, forudsat at sådanne specifikationer ikke er fastsat ved anden EU-lovgivning, som f.eks. direktiv 2007/2/EF eller 2008/56/EF, for så vidt angår

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 72

Forslag til direktiv

Artikel 16 — stk. 1 — litra a — led 1

Kommissionens forslag

— udveksling af data og samkøring med eksisterende **procedurer** for dataforvaltning og -indsamling og

Ændring

— **en effektiv** udveksling af data og samkøring med eksisterende **systemer** for dataforvaltning og -indsamling og

Ændring 73

Forslag til direktiv

Artikel 16 — stk. 1 — litra b — indledning

Kommissionens forslag

b) de **operationelle** skridt **i** udarbejdelsen af fysiske planer for det maritime rum og strategier for integreret kystzoneforvaltning og rapporteringen herom, for så vidt angår:

Ændring

b) de **procesrelaterede** skridt, **som bidrager til** udarbejdelsen af fysiske planer for det maritime rum og strategier for integreret kystzoneforvaltning og rapporteringen herom, for så vidt angår:

Ændring 74

Forslag til direktiv

Artikel 16 — stk. 1 — litra b — led 3

Kommissionens forslag

— **reglerne** for samarbejdet på tværs af grænserne

Ændring

— **de mest effektive regler** for samarbejdet på tværs af grænserne.

Ændring 75

Forslag til direktiv

Artikel 16 — stk. 1 — litra b — led 4

Kommissionens forslag

— **offentlig høring**

Ændring

udgår

Ændring 76

Forslag til direktiv

Artikel 17 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Når der henvises til **stk. 1**, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Ændring

2. Når der henvises til **dette stykke**, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 77**Forslag til direktiv****Artikel 18 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Når medlemsstaterne vedtager de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Ændring

2. Når medlemsstaterne vedtager de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, **efter dette direktivs ikrafttræden**, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Ændring 78**Forslag til direktiv****Artikel 18 — stk. 4***Kommissionens forslag*

4. De fysiske planer for det maritime rum og strategier for integreret kystzoneforvaltning, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, skal fastlægges inden for en periode på **36** måneder fra dette direktivs ikrafttræden.

Ændring

4. De fysiske planer for det maritime rum og strategier for integreret kystzoneforvaltning, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, skal fastlægges inden for en periode på **48** måneder fra dette direktivs ikrafttræden.

Ændring 79**Forslag til direktiv****Artikel 18 — stk. 5***Kommissionens forslag*

5. De rapporter, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, skal forelægges senest **42** måneder efter dette direktivs ikrafttræden og derefter hvert 6. år.

Ændring

5. De rapporter, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, skal forelægges senest **54** måneder efter dette direktivs ikrafttræden og derefter hvert 6. år.

Ændring 80**Forslag til direktiv****Artikel 18 — stk. 6***Kommissionens forslag*

6. De statusrapporter, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3, skal forelægges senest 6 måneder efter dette direktivs ikrafttræden og derefter hvert **6.** år.

Ændring

6. De statusrapporter, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3, skal forelægges senest 6 måneder efter dette direktivs ikrafttræden og derefter hvert **4.** år.

Torsdag den 12. december 2013

Ændring 81

Forslag til direktiv

Artikel 18 — stk. 6 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

6a. Gennemførelsesforpligtelserne i dette direktiv gælder ikke for indlandsstater.

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0589

Ændring af visse direktiver vedrørende miljø, landbrug, social- og arbejdsmarkedspolitik og folkesundhed som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Unionen ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af visse direktiver vedrørende miljø, landbrug, social- og arbejdsmarkedspolitik og folkesundhed som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Unionen (COM(2013)0418 — C7-0176/2013 — 2013/0192(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/83)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0418),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 43, stk. 2, artikel 114, artikel 153, stk. 2, artikel 168 og artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0176/2013),
  - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
  - der henviser til Rådets skrivelse af 10. oktober 2013 ⁽¹⁾,
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 18. september 2013 ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55 og 37,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og til udtalelse fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0399/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2013)0192

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om ændring af visse direktiver vedrørende miljø, landbrug, social- og arbejdsmarkedspolitik og folkesundhed som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Unionen

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

⁽¹⁾ Punkt 4 i referatet af 21. oktober 2013 (P7_PV(2013)10-21).

⁽²⁾ EUT C 341 af 21.11.2013, s. 97.

Torsdag den 12. december 2013

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, artikel 114, artikel 153, stk. 2, artikel 168 og artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved afgørelse 2012/419/EU ⁽³⁾ besluttede Det Europæiske Råd at ændre Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union fra den 1. januar 2014. Fra dette tidspunkt vil Mayotte derfor ophøre med at være et oversøisk **land eller territorium i henhold til artikel 198 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)** og blive en region i den yderste periferi, jf. artikel 349 og artikel 355, stk. 1, i ~~traktaten~~ TEUF. **Som følge af denne ændring af Mayottes retlige status vil EU-retten vil finde anvendelse på Mayotte fra denne dato den 1. januar 2014.** Det er hensigtsmæssigt at fastsætte visse specifikke foranstaltninger på grund af den særlige **strukturelle, sociale, miljømæssige og økonomiske** situation for Mayotte **og dets nye status som en region i den yderste periferi** på en række områder. [Ændring 1]
- (2) Der bør tages hensyn til Mayottes særlige situation med hensyn til miljøets tilstand, som kræver betydelige forbedringer for at opfylde de miljømål, der er fastsat i EU-retten. Specifikke foranstaltninger, som skal forbedre miljøet gradvist, bør vedtages med specifikke frister.
- (3) For at efterkomme kravene i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand ⁽⁴⁾ skal der på Mayotte træffes foranstaltninger for at sikre, at byområder bliver forsynet med kloaknet til opsamling af byspildevand. Sådanne foranstaltninger kræver infrastrukturarbejder, som bør følge passende administrative og planlægningsmæssige procedurer og desuden kræver etablering af systemer til måling og overvågning af udledninger af byspildevand. Frankrig bør derfor indrømmes en passende frist til at opfylde disse krav.
- (4) På landbrugsområdet, og for så vidt angår Rådets direktiv 1999/74/EF af 19. juli 1999 om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner ⁽⁵⁾, skal det bemærkes, at æglæggende høner produceres i bure, der ikke er stimulusberigede, på Mayotte. I betragtning af **de økonomiske og sociale begrænsninger på Mayotte** og de omfattende investeringer og det omfattende forberedende arbejde, der kræves for at erstatte bure, der ikke er stimulusberigede, med bure, der er stimulusberigede, eller alternative systemer, er det, hvad angår høner, der er æglæggende den 1. januar 2014, nødvendigt at udsætte forbuddet mod brug af bure, der ikke er stimulusberigede, i en periode på op til ~~12 måneder~~ **fire år** fra nævnte dato. Det bør således kunne undgås at erstatte burene i hønernes æglægningscyklus. For at forhindre fordrejninger af konkurrencen bør æg fra anlæg, hvor der bruges bure, der ikke er stimulusberigede, kun sælges på det lokale marked på Mayotte. For at lette den nødvendige kontrol bør æg produceret i bure, der ikke er stimulusberigede, forsynes med et særligt mærke. [Ændring 2]
- (5) For så vidt angår Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽⁶⁾, kræver korrekt gennemførelse af nævnte direktiv med hensyn til vandområdeplaner, at Frankrig vedtager og gennemfører planer indeholdende tekniske og administrative foranstaltninger til opnåelse af god vandtilstand for og forebyggelse af forringelse af alle overfladevandområder. Der bør indrømmes en tilstrækkelig frist til vedtagelse og gennemførelse af sådanne foranstaltninger.

⁽¹⁾ EUT C 341 af 21.11.2013, s. 97.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.12.2013.

⁽³⁾ EUT L 204 af 31.7.2012, s. 131.

⁽⁴⁾ EFT L 135 af 30.5.1991, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 203 af 3.8.1999, s. 53.

⁽⁶⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

Torsdag den 12. december 2013

- (6) For så vidt angår Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF af 15. februar 2006 om forvaltning af badevandskvalitet og om ophævelse af direktiv 76/160/EØF⁽¹⁾, kræver overfladevandets tilstand på Mayotte betydelige forbedringer for at leve op til kravene i nævnte direktiv. Badevandets kvalitet er direkte afhængig af rensningen af byspildevand, og bestemmelserne i direktiv 2006/7/EF kan kun efterkommes gradvist, hvis byområder, som har betydning for kvaliteten af byspildevandet, lever op til kravene i direktiv 91/271/EØF. Der skal derfor vedtages specifikke frister for at give Frankrig mulighed for at opfylde EU-standarderne for badevandskvalitet **på Mayotte som en ny region i den yderste periferi og på grund af dennes særlige sociale, miljømæssige og økonomiske situation.** [Ændring 3]
- (7) På området for social- og arbejdsmarkedspolitik bør der tages hensyn til vanskelighederne med at efterleve Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/25/EF af 5. april 2006 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling)⁽²⁾ på Mayotte fra den 1. januar 2014. På Mayotte er der **på grund af den aktuelle særlige sociale og økonomiske situation** ikke adgang til tekniske faciliteter til indførelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterleve nævnte direktiv, for så vidt angår kunstig optisk stråling. Det er derfor ~~muligt~~ **hensigtsmæssigt** at indrømme Frankrig en undtagelse fra visse bestemmelser i nævnte direktiv indtil den 31. december 2017, såfremt disse strukturer ikke forefindes på Mayotte, og uden at dette berører de generelle principper om beskyttelse og forebyggelse, som gælder på området for arbejdstagernes sundhed og sikkerhed. [Ændring 4]
- (8) For at sikre et højt niveau af beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen bør høring af arbejdsmarkedets parter sikres, risiciene forbundet med undtagelsen reduceres til et minimum og de pågældende arbejdstagere være omfattet af en forbedret sundhedsovervågning. Det er af stor betydning at reducere undtagelsens varighed så meget som muligt. De nationale undtagelsesforanstaltninger bør derfor revideres hvert år og ophæves så snart de omstændigheder, som berettiger dem, ikke længere er til stede.
- (9) For så vidt angår Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser⁽³⁾, forudsætter gennemførelsen en række tilpasninger, som skal sikre kontinuitet i behandlingen og oplysninger til patienterne. Det er derfor hensigtsmæssigt at indrømme Frankrig en periode på yderligere 30 måneder regnet fra den 1. januar 2014 til at lade de bestemmelser, som er nødvendige for at efterleve nævnte direktiv, træde i kraft for så vidt angår Mayotte.
- (10) Direktiv 91/271/EØF, 1999/74/EF, 2000/60/EF, 2006/7/EF, 2006/25/EF og 2011/24/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed -

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 91/271/EØF

I direktiv 91/271/EØF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3 indsættes følgende som stk. 1a:

»1a) Uanset stk. 1, første og andet afsnit, sikrer Frankrig, for så vidt angår Mayotte, at alle byområder bliver forsynet med kloaknet til opsamling af byspildevand:

— senest den 31. december 2020 for byområder med over ~~10 000~~ **15 000** PE, hvilket vil dække mindst 70 % af den mængde, der genereres på Mayotte [Ændring 5]

— senest den 31. december 2027 for alle byområder **med over 2 000 PE.**« [Ændring 6]

2) I artikel 4 indsættes følgende som stk. 1a:

⁽¹⁾ EUT L 64 af 4.3.2006, s. 37.

⁽²⁾ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 38.

⁽³⁾ EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45.

Torsdag den 12. december 2013

»1a) Uanset stk. 1 sikrer Frankrig, for så vidt angår Mayotte, at byspildevand, der tilledes kloaknet, før udledningen underkastes sekundær rensning eller en tilsvarende rensning:

— senest den 31. december 2020 for byområder med over 15 000 PE, hvilket sammen med de i artikel 5, stk. 2a, omhandlede byområder vil dække mindst 70 % af den mængde, der genereres på Mayotte

— senest den 31. december 2027 for alle byområder **med over 2 000 PE.**« [Ændring 7]

3) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Som stk. 2a indsættes:

»2a) Uanset stk. 2 sikrer Frankrig, for så vidt angår Mayotte, at byspildevand, der tilledes kloaknet, renses mere vidtgående end beskrevet i artikel 4, før det udledes til følsomme områder:

— senest den 31. december 2020 for byområder med over ~~10 000~~ **15 000** PE, hvilket sammen med de i artikel 4, stk. 1a, omhandlede byområder vil dække mindst 70 % af den mængde, der genereres på Mayotte.« [Ændring 8]

— senest den 31. december 2027 for ~~alle~~ byområder **med over 2 000 PE.** [Ændring 9]

3a) I artikel 7 indsættes følgende stykke:

»Uanset stk. 1 fastsættes fristen heri, for så vidt angår Mayotte, til den 31. december 2027.« [Ændring 10]

4) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Uanset første afsnit skal Frankrig, for så vidt angår Mayotte, senest den 30. juni 2014 udarbejde et program for gennemførelsen af dette direktiv

«

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Uanset første afsnit skal Frankrig, for så vidt angår Mayotte, senest den 31. december 2014 give Kommissionen oplysninger om dette program.«

Artikel 2

Ændring af direktiv 1999/74/EF

I artikel 5 i direktiv 1999/74/EC indsættes følgende stykke:

»3. Uanset stk. 2 kan høner, der er æglæggende ~~den 1. januar 2014 og produceres i de i dette kapitel omhandlede bure,~~ fortsat produceres i **de i dette kapitel sådanne omhandlede** bure indtil den 31. december ~~2014~~ **2017** på Mayotte.” [Ændring 11]

Fra den 1. januar 2014 forbydes bygning og ibrugtagning for første gang af bure som omhandlet i dette kapitel på Mayotte.

Æg fra virksomheder, der producerer æglæggende høner i de i dette kapitel omhandlede bure, må kun sælges på det lokale marked på Mayotte. Sådanne æg og deres emballage skal være tydeligt mærket med et særligt mærke, der gør den nødvendige kontrol mulig. En tydelig beskrivelse af dette særlige mærke skal være meddelt Kommissionen senest den 1. januar 2014.«

Torsdag den 12. december 2013

Artikel 3

Ændringer af direktiv 2000/60/EF

I direktiv 2000/60/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»For så vidt angår Mayotte, er den i litra a), nr. ii), litra a), nr. iii), litra b), nr. ii) og litra c) omhandlede frist den 22. december 2021.«

b) Den indledende tekst i stk. 4 affattes således:

»Fristerne i stk. 1 kan med henblik på en gradvis opfyldelse af målene for forekomster af vand forlænges, under forudsætning af at der ikke sker yderligere forringelse af det pågældende vandområdes tilstand, og følgende betingelser alle er opfyldt:«

2) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 7 tilføjes følgende afsnit:

»For så vidt angår Mayotte, er de i første afsnit omhandlede frister henholdsvis den 22. december 2015 og den 22. december 2018.«

b) I stk. 8 tilføjes følgende afsnit:

»For så vidt angår Mayotte, er den i første afsnit omhandlede frist den 22. december 2021.«

3) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 6 tilføjes følgende afsnit:

»For så vidt angår Mayotte, er den i første afsnit omhandlede frist den 22. december 2015.«

b) I stk. 7 tilføjes følgende afsnit:

»For så vidt angår Mayotte, er den i første afsnit omhandlede frist den 22. december 2021.«

Artikel 4

Ændringer af direktiv 2006/7/EF

I direktiv 2006/7/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»For så vidt angår Mayotte, er den i første afsnit omhandlede frist den 31. december 2019.«

b) I stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

»For så vidt angår Mayotte, er den i første afsnit omhandlede frist den 31. december 2031.«

2) I artikel 6, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»For så vidt angår Mayotte, er den i første afsnit omhandlede frist den 30. juni 2015.«

3) I artikel 13, stk. 2, indsættes følgende afsnit:

»For så vidt angår Mayotte, er den i første afsnit omhandlede frist den 30. juni 2014.«

Artikel 5

Ændring af direktiv 2006/25/EF

I direktiv 2006/25/EF indsættes som artikel 14a:

»Artikel 14a

1. Med forbehold af de generelle principper om beskyttelse og forebyggelse, som gælder på området for arbejdstagernes sundhed og sikkerhed, kan Frankrig indtil den 31. december 2017 som en undtagelse undlade at anvende de bestemmelser, som er nødvendige for at efterleve dette direktiv, på Mayotte, såfremt en sådan anvendelse kræver specifikke tekniske faciliteter, og der ikke er adgang til sådanne faciliteter på Mayotte.

Torsdag den 12. december 2013

Første afsnit finder ikke anvendelse på forpligtelserne i artikel 5, stk. 1, i dette direktiv og ej heller på de bestemmelser i dette direktiv, som afspejler de generelle principper, der er fastsat i direktiv 89/391/EØF.

2. Alle undtagelser fra dette direktiv, der følger af anvendelsen af de foranstaltninger, der allerede gælder den 1. januar 2014, eller vedtagelsen af nye foranstaltninger, skal være genstand for en forudgående høring af arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med national lovgivning og praksis. Sådanne undtagelser skal anvendes på betingelser, som under hensyntagen til de særlige forhold på Mayotte sikrer, at de deraf følgende risici for arbejdstagerne reduceres til et minimum, og at de pågældende arbejdstagere er omfattet af en forbedret sundhedsovervågning.

3. De nationale undtagelsesforanstaltninger revideres hvert år efter høring af arbejdsmarkedets parter og trækkes tilbage så snart de omstændigheder, som berettiger dem, ikke længere er til stede.»

Artikel 6

Ændring af direktiv 2011/24/EU

I artikel 21 i direktiv 2011/24/EU indsættes som stk. 3:

»3. Uanset stk. 1, første punktum, sætter Frankrig senest den 30. juni 2016 de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for efterkomme dette direktiv, for så vidt angår Mayotte.«

Artikel 7

Gennemførelse

1. Frankrig vedtager og offentliggør de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv:

- a) for så vidt angår artikel 1, stk. 1, 2 og 3, senest den 31. december 2018
- b) for så vidt angår artikel 1, stk. 4, senest på de i henholdsvis litra a) og litra b) i nævnte artikel og stykke omhandlede datoer
- c) for så vidt angår artikel 2, senest den 1. januar 2014
- d) for så vidt angår artikel 3, stk. 1, senest den 31. december 2018
- e) for så vidt angår artikel 3, stk. 2 og 3, senest på de i nævnte stykker omhandlede datoer
- f) for så vidt angår artikel 4, stk. 1, litra a), senest den 31. december 2018
- g) for så vidt angår artikel 4, stk. 1, litra b), senest den 30. juni 2021
- h) for så vidt angår artikel 4, stk. 2 og 3, senest på de i nævnte stykker omhandlede datoer
- i) for så vidt angår artikel 5, senest den 1. januar 2014, medmindre Frankrig ikke gør brug af den i nævnte artikel omhandlede mulighed
- j) for så vidt angår artikel 6, senest på den i nævnte artikel omhandlede dato.

Frankrig meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af Frankrig.

2. Frankrig meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som landet udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Torsdag den 12. december 2013

Artikel 8

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på ~~tyvendedagen~~ **dagen** efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Det finder anvendelse fra den 1. januar 2014. [Ændring 12]

Artikel 9

Adressat

Dette direktiv er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i ..., den

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0590

EU-initiativ vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2020-2033 ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et EU-initiativ vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2020-2033 (COM(2012)0407 — C7-0198/2012 — 2012/0199(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/84)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0407),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 167, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0198/2012),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelser fra Regionsudvalget af 15. februar 2012 ⁽¹⁾ og 30. november 2012 ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A7-0226/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0199

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2014/EU om et EU-initiativ vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2020-2033 og om ophævelse af afgørelse nr. 1622/2006/EF

[Ændring 84 (*)]

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 167, stk. 5, første led,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelserne fra Regionsudvalget ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 113 af 18.4.2012, s. 17.

⁽²⁾ EUT C 17 af 19.1.2013, s. 97.

(*) Ændringer: Den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv; udgået tekst markeres med symbolet ■.

⁽¹⁾ **EUT C 113 af 18.4.2012, s. 17 og** EUT C 17 af 19.1.2013, s. 97.

Torsdag den 12. december 2013

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) tager sigte på en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk og pålægger bl.a. Unionen at bidrage til, at medlemsstaternes kulturer kan udfolde sig, idet den respekterer den nationale og regionale mangfoldighed og samtidig fremhæver den fælles kulturarv. I denne forbindelse støtter og udbygger Unionen om nødvendigt medlemsstaternes indsats for at forbedre kendskabet til og formidlingen af de europæiske folkeslags kultur og historie.
- (2) I Kommissionens meddelelse **■** om en europæisk kulturdagsorden i en stadig mere globaliseret verden, som blev godkendt **■** ved Rådets resolution af 16. november 2007⁽²⁾ og ved **Europa-Parlamentets beslutning af 10. april 2008**⁽³⁾, fastlægges målene for Unionens fremtidige aktiviteter på kulturområdet. Disse aktiviteter skal fremme kulturel mangfoldighed og interkulturel dialog. De skal fremme kulturen som en katalysator for kreativitet som led i strategien for vækst og beskæftigelse og som et afgørende element i EU's eksterne forbindelser.
- (2a) **UNESCO'S konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed, der trådte i kraft den 18. marts 2007, og som Unionen har tiltrådt, har til formål at beskytte og fremme den kulturelle mangfoldighed, fremme tværkultur og højne bevidstheden om værdien af denne mangfoldighed på lokalt, nationalt og internationalt niveau.**
- (3) Ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1622/2006/EF⁽⁴⁾ **■** lanceredes en fællesskabsaktion vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« for perioden 2007-2019.
- (4) Evalueringerne af de europæiske kulturhovedstæder og en offentlig høring om initiativets fremtid efter 2019 viste, at kulturhovedstæderne med tiden er blevet et af de mest ambitiøse kulturinitiativer i Europa og et af de initiativer, som de europæiske borgere værdsætter mest.
- (5) I tillæg til de mål, der oprindeligt blev opstillet for de europæiske kulturhovedstæder, nemlig at fremhæve de europæiske kulturers rigdom og mangfoldighed samt deres fælles træk og medvirke til at give de europæiske borgere større forståelse for hinanden, har de byer, som har båret titlen, også gradvist tilføjet en ny dimension ved at anvende titlens løftestangseffekt til at stimulere byens mere generelle udvikling **i overensstemmelse med deres respektive strategier og prioriteter.**
- (6) **Målene for initiativet vedrørende de europæiske kulturhovedstæder** er i fuld overensstemmelse med målene for programmet Et Kreativt Europa **oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1295/2013**⁽⁵⁾, som tager sigte på at **beskytte, udvikle og fremme Europas kulturelle og sproglige mangfoldighed, fremme Europas kulturarv og styrke de europæiske kulturelle og kreative sektorer, og navnlig den audiovisuelle sektors konkurrenceevne med henblik på at støtte intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. De bidrager endvidere til at styrke følelsen af at tilhøre et fælles kulturelt område og stimulerer den interkulturelle dialog og gensidige forståelse.**
- (6a) **For at opfylde disse mål er det vigtigt, at de byer, der bærer titlen, bestræber sig på at knytte bånd mellem på den ene side deres kulturelle og kreative sektorer og på den anden side sektorerne for bl.a. uddannelse, forskning, miljø, byplanlægning og kulturturisme. De hidtidige erfaringer har navnlig vist de europæiske kulturhovedstæders potentiale som katalysatorer for lokal udvikling og kulturturisme som fremhævet af Kommissionen i**

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.12.2013.

⁽²⁾ EUT C 287 af 29.11.2007, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 247 E af 15.10.2009, s. 32.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1622/2006/EF af 24. oktober 2006 om en fællesskabsaktion vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2007-2019 (EUT L 304 af 3.11.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1295/2013 af 11. december 2013 om fastsættelse af programmet Et Kreativt Europa (2014 — 2020) og om ophævelse af afgørelserne nr. 1718/2006/EF, nr. 1855/2006/EF og nr. 1041/2009/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 221).**

Torsdag den 12. december 2013

dens meddelelse af 30. juni 2010, »En ny turismepolitik for Europa — verdens førende rejsemål«, der blev hilst velkommen af Rådet i dets konklusioner af 12. oktober 2010 ⁽¹⁾ og støttet af Europa-Parlamentet i dets beslutning af 27. september 2011 ⁽²⁾.

- (6b) *Det er desuden vigtigt, at de byer, der bærer titlen, søger at fremme social inklusion og lige muligheder og gør deres bedste for at sikre den bredest mulige inddragelse af alle civilsamfundets komponenter i udarbejdelsen og gennemførelsen af kulturprogrammet, med særligt fokus på marginaliserede og ugunstigt stillede grupper.*
- (7) Evalueringerne og den offentlige høring har **på overbevisende måde** vist, at de europæiske kulturhovedstæder indeholder mange potentielle fordele, når de **planlægges med omhu**. De har først og fremmest karakter af et kulturinitiativ, men ■ kan også **medføre** betydelige sociale og økonomiske fordele, navnlig hvis de indgår i en langsigtet kulturbaseret udviklingsstrategi for den pågældende by.
- (8) **Kulturhovedstadsarrangementet** er samtidig en stor udfordring. Det er krævende at iscenesætte et helt års program med kulturelle aktiviteter, og visse **europæiske** kulturhovedstæder har haft mere held end andre med at udnytte titlens potentiale. Initiativet bør derfor styrkes for at hjælpe byerne med at få mest muligt ud af titlen.
- (9) Titlen som europæisk kulturhovedstad bør fortsat være forbeholdt byer, **uanset deres størrelse**, men med henblik på at nå et bredere publikum og forstærke virkningerne **bør de pågældende** byer stadig **have** mulighed for at inddrage det omkringliggende område.
- (10) Tildelingen af titlen som europæisk kulturhovedstad bør fortsat være baseret på et kulturprogram, som er tilrettelagt specifikt for **kulturhovedstaden**, og **som bør** have en ■ stærk europæisk dimension. Programmet **bør også** være et led i en langsigtet strategi **med varig indvirkning på udviklingen af det lokale økonomiske, kulturelle og sociale miljø**.
- (11) Den tottrins udvælgelsesproces, som gennemføres af en ■ jury bestående af uafhængige eksperter (**»juryen«**) på grundlag af en kronologisk liste over medlemsstater, har vist sig at være retfærdig og gennemsigtig. Den har givet byerne mulighed for at forbedre deres ansøgninger i perioden mellem den foreløbige og den endelige udvælgelsesfase på grundlag af ekspertrådgivning fra juryen, og den har sikret en rimelig fordeling af **europæiske kulturhovedstæder** mellem medlemsstaterne. **Desuden bør udskiftningen af jurymedlemmer ske gradvis for at opretholde foranstaltningens kontinuitet og undgå det tab af erfaring og knowhow, som ville blive resultatet, hvis alle jurymedlemmer blev udskiftet samtidigt.**
- (11a) **Den nationale ekspertise bør fortsat sikres ved at give medlemsstaterne mulighed for at udnævne op til to eksperter til juryen med ansvar for udvælgelsen og overvågningen af byer.**
- (12) Kriterierne bør **gøres** mere udtrykkelige med henblik på at give kandidatbyerne bedre vejledning **om de målsætninger og krav, de skal opfylde for at blive udpeget til europæisk kulturhovedstad**. **Udvælgelseskriterierne bør også være lettere at måle for** at hjælpe juryen med udvælgelsen og overvågningen af byerne. **Der bør i den forbindelse navnlig fokuseres på kandidatbyernes planer for opfølgende aktiviteter som led i en langsigtet kulturpolitisk strategi, der kan skabe varige kulturelle, økonomiske og sociale virkninger.**
- (13) Forberedelsesfasen mellem udpegelsen af en by og titelåret, er af afgørende betydning for en vellykket gennemførelse af arrangementet. Der er bred enighed blandt de interesserede parter om, at de ledsageforanstaltninger, der er indført ved afgørelse nr. 1622/2006/EF, har været meget gavnlige for byerne. Disse foranstaltninger bør videreudvikles, navnlig ved hjælp af hyppigere overvågningsmøder og besøg af jurymedlemmerne i byerne og gennem en endnu bedre erfaringsudveksling mellem tidligere, nuværende og fremtidige **europæiske** kulturhovedstæder og kandidatbyer. **De udpegede byer kan også knytte yderligere bånd med andre europæiske kulturhovedstæder.**

⁽¹⁾ 14944/10.

⁽²⁾ EUT C 56 E af 26.2.2013, s. 41.

Torsdag den 12. december 2013

- (14) Melina Mercouri-prisen, som kan tildeles af Kommissionen, har fået en stærk symbolværdi, som er langt større end det konkrete prisbeløb. For at sikre at de udpegede byer opfylder deres forpligtelser, bør betingelserne for udbetalingen af prisen imidlertid gøres strengere og klarere.
- (14a) **Kandidatbyerne bør i relevant omfang undersøge muligheden for at ansøge om økonomisk støtte fra Unionens programmer og fonde.**
- (15) Det er vigtigt, at det pågældende byer i al deres kommunikation gør det klart, at de europæiske kulturhovedstæder er et **EU-tiltag**.
- (16) Kommissionens evalueringer af resultaterne af tidligere europæiske kulturhovedstæder giver ingen primære data om titlens virkninger og er baseret på oplysninger, der er indsamlet på lokalt plan. Byerne bør derfor selv være hovedaktører i evalueringsprocessen og etablere effektive måleinstrumenter.
- (17) **De tidligere erfaringer** har vist, at kandidatlandenes deltagelse kan **gøre det lettere** at bringe disse lande tættere på Unionen ved at fremhæve de europæiske kulturers fælles træk. Kulturhovedstadsforanstaltningen bør derfor igen åbnes for deltagelse af kandidatlande og potentielle kandidatlande efter 2019.
- (17a) **Af hensyn til ligestillingen med medlemsstaternes byer bør hver enkelt by i kandidatlande og potentielle kandidatlande imidlertid kun kunne deltage i én konkurrence i perioden 2020-2033. Ligeledes af hensyn til ligestillingen med medlemsstaterne bør hvert kandidatland eller potentielt kandidatland desuden kun kunne have en titelindehaver én gang i perioden 2020-2033. Byer i de kandidatlande og potentielle kandidatlande, som allerede er blevet tildelt en titelindehaver i denne afgørelses gyldighedsperiode, bør derfor ikke kunne deltage i efterfølgende konkurrencer inden for den samme periode.**
- (18) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne afgørelse og især bestemmelserne om udpegelse af de europæiske kulturhovedstæder bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (19) Afgørelse nr. 1622/2006/EF bør ophæves og afløses af nærværende afgørelse. Bestemmelserne bør dog stadig finde anvendelse på alle de europæiske kulturhovedstæder, der allerede er udpeget eller er ved at blive udpeget for perioden frem til 2019.
- (20) Målene for denne afgørelse, **nemlig at bevare og fremme mangfoldigheden af kulturer i Europa, fremhæve deres fælles træk samt fremme kulturens bidrag til byernes udvikling på lang sigt**, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, **navnlig** på grund af behovet for fælles, klare og gennemsigtige kriterier og procedurer for udvælgelsen og overvågningen af de europæiske kulturhovedstæder samt for en stærkere samordning mellem medlemsstaterne, **men kan på grund af handlingens omfang og forventede virkninger**, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Oprettelse

■ Et EU-initiativ **med titlen** »Den Europæiske Kulturhovedstad« (**»initiativet«**) 2020-2033 **oprettes herved for årene 2020-2033.**

Artikel 2

Mål

1. Initiativets generelle mål er følgende:

- a) at bevare og fremme **mangfoldigheden af kulturer i Europa** og fremhæve deres fælles træk **samt at forøge borgernes følelse af at tilhøre et fælles kulturområde**

Torsdag den 12. december 2013

b) at fremme kulturens bidrag til byernes udvikling på lang sigt **i overensstemmelse med deres respektive strategier og prioriteter.**

2. Initiativets specifikke mål er følgende:

a) at øge udvalget, mangfoldigheden og den europæiske dimension af byernes kulturudbud, bl.a. gennem tværnationalt samarbejde

b) at forbedre adgangen til og deltagelsen i kulturlivet

c) at styrke den kulturelle sektors kapacitet og dens forbindelser med andre sektorer

d) at **højne** byernes internationale profil ved hjælp af kulturtiltag.

Artikel 3

Adgang til initiativet

-1. Konkurrencen om titlen som europæisk kulturhovedstad er kun åben for byer, som kan inddrage deres omkringliggende område.

-1a. Antallet af europæiske kulturhovedstæder i et givet år (»titelåret«) kan ikke overstige tre.

Der kan hvert år højst udpeges én by fra hver af de to medlemsstater, der er angivet i tidsplanen i bilaget (»tidsplanen«), og, i de relevante år, én by fra kandidatlande og potentielle kandidatlande eller én by fra et land, som tiltræder Unionen under de omstændigheder, som er beskrevet i stk. 3.

1. Byer i medlemsstaterne kan udpeges til europæisk kulturhovedstad i ét år i **henhold til tidsplanen.**

■

■

3. Byer i kandidatlande og potentielle kandidatlande, **som deltager i programmet Et Kreativt Europa eller i efterfølgende EU-programmer for kulturstøtte på datoen for offentliggørelse af indkaldelsen af ansøgninger, jf. artikel 10, kan ansøge om titlen som europæisk kulturhovedstad for ét år inden for rammerne af en konkurrence, som afholdes hvert tredje år i henhold til tidsplanen.**

■ Byer i kandidatlande og potentielle kandidatlande **kan kun deltage i én konkurrence i perioden 2020-2033.**

Hvert kandidatland eller potentielt kandidatland kan desuden kun have en titelindehaver én gang i perioden 2020-2033.

3a. Byer i lande, som tiltræder Unionen efter denne afgørelses vedtagelse, men inden den 31. december 2026, kan udpeges til europæisk kulturhovedstad efter de regler og procedurer, der gælder for medlemsstater syv år efter tiltrædelsen. Tidsplanen ajourføres i overensstemmelse hermed. Lande, som tiltræder Unionen efter den 31. december 2026, kan ikke deltage i dette kulturhovedstadsinitiativ som medlemsstater.

I de år, hvor der i henhold til tidsplanen allerede er tre europæiske kulturhovedstæder, kan byerne i de lande, som tiltræder Unionen, dog først tildeles titlen som europæisk kulturhovedstad i det næste ledige år i tidsplanen i den rækkefølge, hvori de tiltræder.

Hvis en by fra et land, som tiltræder Unionen, tidligere har deltaget i en konkurrence for kandidatlande og potentielle kandidatlande, kan den ikke deltage i nogen efterfølgende konkurrence for medlemsstater. Hvis en by i et tiltrædende land er blevet udpeget til europæisk kulturhovedstad i perioden 2020-2033 i henhold til stk. 3, kan dette land efter sin tiltrædelse ikke indstille nogen anden af sine byer til europæisk kulturhovedstad inden for rammerne af dette initiativ.

Torsdag den 12. december 2013

Hvis mere end ét land tiltræder Unionen på samme tidspunkt, og der ikke kan opnås enighed mellem disse lande om rækkefølgen af deres deltagelse, afgør Rådet spørgsmålet ved lodtrækning.

Artikel 4

Ansøgninger

■

2. Kommissionen udarbejder på grundlag af udvælgelseskriterierne i artikel 5 en fælles ansøgningsformular (**»ansøgningsformularen«**), som skal anvendes af alle kandidatbyer. **Hvis en by inddrager sit omkringliggende område, skal ansøgningen indgives under byens navn.**

3. Ansøgningerne skal bygge på et kulturprogram med en stærk europæisk dimension. **Kulturprogrammet** skal være af mindst ét års varighed og udarbejdes specifikt til det år, hvor titlen som europæisk kulturhovedstad indehaves, i overensstemmelse med kriterierne i artikel 5. ■

Artikel 5

Kriterier

Kriterierne for vurdering af ansøgninger (**»kriterierne«**) er inddelt i seks kategorier: **»bidrag til den langsigtede strategi«**, **»den europæiske dimension«**, **»det kulturelle og kunstneriske indhold«**, **»gennemførelseskapacitet«**, **»rækkevidde«** og **»forvaltning«**.

1. For så vidt angår **bidraget til den langsigtede strategi** skal følgende faktorer **tages i betragtning**:

- a) **det forhold, at der findes en kulturstrategi** for ■ byen ■ på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen, **som omfatter kulturhovedstadsinitiativet og planer for ■ videreførelse af de kulturelle aktiviteter efter titelåret**
- b) planer for styrkelse af den kulturelle og kreative sektors kapacitet, **herunder udvikling af den langsigtede forbindelse mellem den pågældende bys kulturelle, økonomiske og sociale sektorer**

■

- d) de forventede langsigtede kulturelle, sociale og økonomiske virkninger, **herunder byudvikling**, som titlen vil have for byen
- e) planer for overvågning og evaluering af titlens virkninger for byen **og for formidling af resultaterne af evalueringen.**

■

4. For så vidt angår den europæiske dimension skal følgende faktorer vurderes:

- a) omfanget og kvaliteten af aktiviteter, der fremmer Europas kulturelle mangfoldighed, **tværkulturel dialog og øget gensidig forståelse mellem de europæiske borgere**
- b) omfanget og kvaliteten af aktiviteter, der fremhæver fælles træk ved de europæiske kulturer, den europæiske kulturarv og historie, **den europæiske integration og de aktuelle europæiske temaer**
- c) omfanget og kvaliteten af aktiviteter med deltagelse af europæiske kunstnere, samarbejde med arrangører eller byer i andre lande, **herunder om muligt andre europæiske kulturhovedstæder** og tværnationale partnerskaber
- d) strategien for at tiltrække den brede europæiske **og internationale** offentligheds interesse

4a. For så vidt angår det kulturelle og kunstneriske indhold skal følgende faktorer vurderes:

- a) **tilstedeværelsen af en klar og sammenhængende kunstnerisk vision og strategi for kulturprogrammet for det pågældende år**
- b) **lokale kunstneres og kulturorganisationers inddragelse i udformningen og gennemførelsen af kulturprogrammet**
- c) **udvalget og mangfoldigheden af de foreslåede aktiviteter og deres overordnede kunstneriske kvalitet**

Torsdag den 12. december 2013

d) *evnen til at kombinere lokal kulturarv og traditionelle kunstformer med nye, innovative og eksperimenterende kulturelle udtryksformer.*

4b. *For så vidt angår gennemførelseskapacitet skal kandidatbyerne godtgøre, at:*

a) *ansøgningen har bred politisk opbakning og bygger på et fast tilsagn fra de lokale, regionale og nationale myndigheder*

b) *byen råder over eller vil råde over den fornødne bæredygtige infrastruktur til at være titelindehaver.*

5. For så vidt angår rækkevidde skal følgende faktorer vurderes:

a) lokalbefolkningens og civilsamfundets inddragelse i forberedelsen af ansøgningen og gennemførelsen af kulturhovedstadsarrangementet

b) etableringen af nye og bæredygtige muligheder for, at et stort antal borgere kan opleve og deltage i kulturelle aktiviteter, navnlig unge, **frivillige**, marginaliserede og dårligt stillede, herunder mindretal. Der skal **også** tages særligt hensyn til adgangen til disse aktiviteter for handicappede og ældre

c) den samlede strategi for publikumsudvikling og navnlig forbindelse med uddannelsessektoren og deltagelse af skoler.

6. For så vidt angår forvaltning skal følgende faktorer vurderes:

a) gennemførligheden af **fund-raising-strategien** og det foreslåede budget, **som, hvor det er hensigtsmæssigt, omfatter planer om at ansøge om finansiel støtte fra Unionens programmer og fonde**. Budgettet skal dække udgifter under forberedelsesfasen i titelåret, **evalueringen**, udgifter i forbindelse med opfølgningsaktiviteter **og beredskabsplaner**

b) den påtænkte **forvaltnings- og gennemførelsesstruktur** for gennemførelsen af kulturhovedstadsarrangementet, **som skal omfatte et passende samarbejde mellem den lokale myndighed og gennemførelsesstrukturen, herunder det kunstneriske team**

c) **udnævnelsesprocedurerne** for **de overordnede og kunstneriske ledere** og **deres** ansvarsområder

d) **markedsførings- og kommunikationsstrategien**, som skal være omfattende og fremhæve, at de europæiske kulturhovedstæder er et EU-initiativ

da) **tilstedeværelsen af en gennemførelsesstruktur, hvis personale har de rette kvalifikationer og erfaringer til at kunne planlægge, forvalte og gennemføre kulturprogrammet i titelåret.**

Artikel 6

Ekspertjury

1. Der oprettes en **jury** bestående af uafhængige eksperter (i det følgende benævnt »**juryen**») til gennemførelse af udvælgelses- og overvågningsprocedurerne.

1a. **Juryen består af ti eksperter, der udpeges af EU-institutioner og -organer i henhold til stk. 2 (»europæiske eksperter«).**

I tillæg hertil skal den pågældende medlemsstat med henblik på udvælgelse og overvågning af en by fra medlemsstaten have ret til at udpege højst to eksperter (»nationale eksperter») i henhold til sine egne procedurer og i samråd med Kommissionen.

2. **■**

Kommissionen foretager **på baggrund af en indkaldelse af interessetilkendegivelser en** foreløbig udvælgelse af en pulje af potentielle **europæiske eksperter**.

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vælger derefter hver tre eksperter fra **puljen** og udnævner dem i overensstemmelse med deres respektive procedurer. Regionsudvalget vælger én ekspert **fra puljen** og udnævner **den pågældende ekspert** i overensstemmelse med sin procedure.

Torsdag den 12. december 2013

Ved udvælgelsen af de europæiske eksperter drager **disse EU-institutioner og -organer hver især** omsorg for, at **deres kompetencer** er komplementære, og at **der** er **en** geografisk afbalanceret **fordeling og ligevægt mellem kønnene i sammensætningen af juryen som helhed.**

2a. Alle eksperter skal være statsborgere i Unionen. De skal være uafhængige og have en betragtelig erfaring og ekspertviden inden for kultur, kulturel udvikling af byer eller inden for gennemførelse af et europæisk kulturhovedstadsarrangement eller internationale kulturelle arrangementer af tilsvarende størrelsesorden. Eksperterne skal ligeledes være i stand til afsætte et passende antal arbejdsdage pr. år til at arbejde for juryen.

Juryen vælger selv sin formand.

3. De europæiske eksperter udnævnes for en periode på tre år.

Med forbehold for stk. 1, for så vidt angår den første oprettelse af juryen, udnævner Europa-Parlamentet sine eksperter for tre år, Rådet for ét år, Kommissionen for to år og Regionsudvalget **■** for ét år.

4. Alle eksperter i juryen skal oplyse om enhver eksisterende eller potentiel interessekonflikt i relation til en bestemt kandidatby. Hvis **en ekspert** fremsætter en sådan erklæring, eller hvis der opdages en interessekonflikt, **træder den pågældende ekspert tilbage, og den relevante EU-institution, det relevante EU-organ eller den relevante medlemsstat udskifter denne ekspert i den resterende del af mandatperioden efter den relevante procedure.**

5. Kommissionen offentliggør alle juryens rapporter på **sit** websted.

Artikel 7

Indgivelse af ansøgninger i medlemsstaterne

1. Den enkelte medlemsstat er ansvarlig for tilrettelæggelsen af konkurrencen mellem sit lands byer i henhold til tidsplanen.

2. Medlemsstaterne offentliggør en indkaldelse af ansøgninger mindst seks år inden titelåret.

Som en undtagelse offentliggør de medlemsstater, som har ret til at indstille en by til europæisk kulturhovedstad i 2020, en sådan indkaldelse hurtigst muligt efter ... (*)

Hver indkaldelse af ansøgninger fra kandidatbyer skal indeholde ansøgningsformularen.

Fristen for indgivelse af ansøgninger **fra kandidatbyer** er **tidligst** ti måneder regnet fra offentliggørelsen af **hver indkaldelse** af ansøgninger.

3. Den berørte medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om ansøgningerne.

Artikel 8

Foreløbig udvælgelse i medlemsstaterne

1. Den berørte medlemsstat indkalder mindst fem år inden titelåret juryen og kandidatbyerne til et møde med henblik på at foretage en foreløbig udvælgelse.

2. Efter at have vurderet ansøgningerne ud fra kriterierne ■ udarbejder juryen en liste over indstillede byer ■ og aflægger en foreløbig udvælgelsesrapport om alle ■ ansøgninger, bl.a. med henstillinger til de indstillede byer på listen.

3. ■ Juryen sender sin foreløbige udvælgelsesrapport til de berørte medlemsstater og Kommissionen. Hver berørt medlemsstat godkender formelt listen over indstillede byer på grundlag af juryens rapport.

(*) **Datoen for denne afgørelses ikrafttræden.**

Torsdag den 12. december 2013

Artikel 9

Udvælgelse i medlemsstaterne

1. De indstillede byer på listen **foretager den endelige udarbejdelse af og reviderer deres** ansøgninger **med henblik på at opfylde** kriterierne og **tage hensyn til henstillingerne i** den foreløbige **udvælgelsesrapport** og **forelægger** disse **for** den berørte medlemsstat, som herefter **sender dem til** Kommissionen.
2. **Senest** ni måneder efter mødet om den foreløbige udvælgelse indkalder **den** berørte **medlemsstat juryen** og de indstillede byer til et møde med henblik på at foretage den endelige udvælgelse.

Om nødvendigt kan den berørte medlemsstat i samråd med Kommissionen forlænge tidsfristen inden for en rimelig periode.

3. **Juryen** evaluerer de **endeligt udarbejdede og reviderede** ansøgninger.
4. **Juryen** udarbejder en **udvælgelsesrapport** om ansøgningerne med en henstilling vedrørende udpegelse af én by i den berørte medlemsstat som europæisk kulturhovedstad. Hvis ingen af byerne opfylder **alle** kriterierne, kan **juryen dog** anbefale, at titlen ikke bør tildeles det pågældende år.

Udvælgelsesrapporten skal endvidere **omfatte** henstillinger til den udvalgte by om, hvilke fremskridt der skal gøres inden titelåret.

Juryen sender sin foreløbige udvælgelsesrapport til den berørte medlemsstat og til Kommissionen. █

Artikel 10

Foreløbig udvælgelse og udvælgelse i kandidatlande og potentielle kandidatlande

1. Kommissionen er ansvarlig for tilrettelæggelse af konkurrencen mellem byer i kandidatlande og potentielle kandidatlande.
2. **Mindst** seks år inden arrangementet offentliggør Kommissionen en indkaldelse af ansøgninger i *Den Europæiske Unions Tidende*. █

Hver indkaldelse af ansøgninger fra kandidatbyer skal indeholde ansøgningsformularen.

Fristen for indgivelse af ansøgninger er tidligst ti måneder regnet fra offentliggørelsen af indkaldelsen af ansøgninger.

█

4. **Mindst** fem år inden arrangementet foretager **juryen** en foreløbig udvælgelse på grundlag af **ansøgningsformularen**. Der afholdes intet møde med kandidatbyerne.

Efter at have vurderet ansøgningerne ud fra kriterierne █ **udarbejder juryen** en liste over indstillede byer █ og **aflægger** en **foreløbig udvælgelsesrapport** om alle █ ansøgninger, **bl.a. med** henstillinger til **de indstillede byer** på listen. **Juryen sender sin foreløbige udvælgelsesrapport** til Kommissionen.

5. De indstillede byer **på listen foretager den endelige udarbejdelse af og reviderer deres** ansøgninger **med henblik på at opfylde** kriterierne og **tage hensyn til henstillingerne i rapporten om den foreløbige udvælgelse** og **forelægger** disse **for** Kommissionen.

Senest ni måneder efter **mødet om** den foreløbige udvælgelse indkalder Kommissionen **juryen** og de indstillede byer til et møde **med henblik på** at foretage den endelige udvælgelse. **Om nødvendigt kan Kommissionen forlænge denne tidsfrist inden for en rimelig periode.**

Juryen evaluerer de **endeligt udarbejdede og reviderede** ansøgninger.

Juryen udarbejder en **udvælgelsesrapport** om de indstillede byers ansøgninger med en henstilling vedrørende udpegelse som europæisk kulturhovedstad af højst én by i et kandidatland eller potentielt kandidatland.

Torsdag den 12. december 2013

Hvis ingen af byerne opfylder **alle** kriterierne, kan **juryen dog** anbefale, at titlen ikke bør tildeles det pågældende år.

Udvælgelsesrapporten skal endvidere **omfatte** henstillinger til den udvalgte by om, hvilke fremskridt der skal gøres inden titelåret.

Juryen sender sin foreløbige udvælgelsesrapport til Kommissionen ■.

Artikel 11

Udpegelse

Kommissionen udpeger ved hjælp af gennemførelsesretsakter officielt de europæiske kulturhovedstæder under hensyntagen til henstillingerne fra **juryen**. Kommissionen informerer Europa-Parlamentet, Rådet og Regionsudvalget om udpegelsen.

Artikel 12

Samarbejde mellem de udpegede byer

De byer, der er blevet udpeget ■ i det samme år, skal søge at udvikle forbindelser mellem deres kulturprogrammer, **og** samarbejdet **kan overvejes inden for rammerne af** overvågningsproceduren i artikel 13.

Artikel 13

Overvågning

1. **Juryen** overvåger forberedelserne i de europæiske kulturhovedstæder og yder støtte og vejledning fra det tidspunkt, hvor de er udpeget og indtil titelåret.

2. Kommissionen indkalder i denne henseende ■ til tre møder **for juryen og de udpegede byer**: Det første møde finder sted tre år inden titelåret. Det andet møde finder sted 18 måneder inden titelåret, og det tredje møde finder sted to måneder inden titelåret. Den berørte medlemsstat eller det berørte **kandidatland eller potentielle kandidatland** kan udpege en observatør til disse møder.

Byerne udarbejder en statusrapport, som forelægges Kommissionen seks uger inden hvert møde.

Juryen gør på disse møder status over forberedelserne og rådgiver med henblik på at hjælpe byerne med at udvikle et **kulturprogram** af høj kvalitet og en effektiv strategi. Juryen lægger særlig vægt på de henstillinger, der er fremsat i udvælgelsesrapporten og i de tidligere overvågningsrapporter.

3. Efter hvert møde udarbejder **juryen** en rapport om forberedelserne og de foranstaltninger, der bør træffes.

Juryen sender sine overvågningsrapporter til Kommissionen, de berørte byer **samt til** de berørte medlemsstater eller det berørte land. ■

4. Kommissionen kan ud over overvågningsmøderne tilrettelægge besøg i de udpegede byer for **juryen**, når det er nødvendigt.

Artikel 14

Pris

1. ■ Kommissionen **kan** tildele **en udpeget by** en økonomisk pris (»prisen«) til ære for Melina Mercouri, **forudsat at der er afsat midler hertil i den relevante flerårige finansielle ramme**.

De juridiske og finansielle aspekter af prisen behandles inden for rammerne af det respektive EU-program vedrørende kulturstøtte.

2. ■ Prisen **kommer** til udbetaling senest ved udgangen af **marts** måned i titelåret, forudsat at byen opfylder de forpligtelser, der blev indgået i ansøgningsfasen, **opfylder kriterierne** og **tager hensyn til** henstillinger fremsat ■ i ■ udvælgelses- og **overvågningsrapporterne**.

Torsdag den 12. december 2013

Forpligtelser, der er indgået i ansøgningsfasen, betragtes som opfyldt af den udpegede by, hvis der ikke er sket væsentlige ændringer i programmet og strategien i tidsrummet mellem ansøgningsfasen og titelåret, og navnlig hvis:

- a) *budgettet blev fastholdt på et niveau, der gør det muligt at gennemføre et kulturprogram af høj kvalitet i overensstemmelse med ansøgning og kriterier*
- b) det kunstneriske teams uafhængighed respekteres *på passende måde*
- c) den endelige version af kulturprogrammet har en tilstrækkelig stærk europæisk dimension
- d) det forhold, at de europæiske kulturhovedstæder er *en EU-foranstaltning*, fremgår tydeligt af *den udpegede bys markedsførings- og kommunikationsstrategi og kommunikationsmateriale*
- e) der foreligger planer for overvågning og evaluering af titlens virkninger for den pågældende by.

Artikel 15

Bestemmelser om den praktiske gennemførelse

Kommissionen skal navnlig:

- a) sikre den overordnede sammenhæng i initiativet
- b) sikre koordinering mellem medlemsstaterne og *juryen*
- c) udarbejde retningslinjer til støtte for udvælgelses- og overvågningsprocedurerne på baggrund af målene og kriterierne og i tæt samarbejde med *juryen*
- d) *yde teknisk bistand til juryen*
- e) offentliggøre alle relevante oplysninger og bidrage til synligheden af *foranstaltningen* på europæisk og internationalt plan
- f) fremme udvekslingen af erfaringer og *god* praksis mellem tidligere, nuværende og fremtidige *europæiske* kulturhovedstæder og kandidatbyer *samt fremme større udbredelse af byernes evalueringsrapporter og indhøstede erfaringer.*

Artikel 16

Evaluering

1. Evalueringen af resultaterne af »Den Europæiske Kulturhovedstad« henhører under den pågældende bys ansvar.

Kommissionen udarbejder fælles retningslinjer og indikatorer for byerne på grundlag af **■** mål og kriterier med henblik på at sikre en sammenhængende tilgang til evalueringsproceduren.

Byerne skal udarbejde deres evalueringsrapporter **og sende dem** til Kommissionen senest den 31. **december** i året efter titelåret. Kommissionen offentliggør **evalueringsrapporterne på sit websted.**

2. **■** I tillæg til byernes egne evalueringer **udarbejder Kommissionen** regelmæssigt en ekstern og uafhængig evaluering af resultaterne af **foranstaltningen. ■**

Den eksterne og uafhængige evaluering skal fokusere på at placere alle de tidligere europæiske kulturhovedstæder i en europæisk sammenhæng for at gøre det muligt at sammenligne dem og drage nyttige erfaringer for de fremtidige europæiske kulturhovedstæder og for alle europæiske byer. **Den skal også omfatte en vurdering af initiativet** i dets helhed, herunder effektiviteten af procedurerne vedrørende **dets** forvaltning, **dets** virkninger, og spørgsmålet om, hvordan det kan forbedres.

Torsdag den 12. december 2013

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Regionsudvalget ***følgende rapporter på grundlag af disse evalueringer, i givet fald ledsaget af relevante forslag:***

- a) en første foreløbig ***rapport*** senest den 31. december 2024
- b) en anden foreløbig ***rapport*** senest den 31. december 2029
- c) en efterfølgende ***rapport*** senest den 31. december 2034.

Artikel 17

Ophævelse og overgangsbestemmelser

Afgørelse nr. 1622/2006/EF ophæves. Bestemmelserne i nævnte afgørelse finder dog stadig anvendelse på byer, der er blevet udpeget eller er ved at blive udpeget til europæiske kulturhovedstæder i årene fra 2012 til 2019.

Artikel 18

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

Tidsplan

2020	Kroatien	Irland	
2021	Rumænien	Grækenland	<i>Kandidatland eller potentielt kandidatland</i>
2022	Litauen	Luxembourg	
2023	Ungarn	Det Forenede Kongerige	
2024	Estland	Østrig	<i>Kandidatland eller potentielt kandidatland</i>
2025	Slovenien	Tyskland	
2026	Slovakiet	Finland	
2027	Letland	Portugal	<i>Kandidatland eller potentielt kandidatland</i>
2028	Tjekkiet	Frankrig	

Torsdag den 12. december 2013

2029	Polen	Sverige	I
2030	Cypern	Belgien	<i>Kandidatland eller potentielt kandidatland</i>
2031	Malta	Spanien	
2032	Bulgarien	Danmark	I
2033	Nederlandene	Italien	<i>Kandidatland eller potentielt kandidatland</i>

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0591

Ændring af visse forordninger vedrørende fiskeri og dyresundhed som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Unionen ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af visse forordninger vedrørende fiskeri og dyresundhed som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Unionen (COM(2013)0417 — C7-0175/2013 — 2013/0191(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 468/85)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0417),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 43, stk. 2, og artikel 168, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0175/2013),
  - der henviser til artikel 349 og artikel 355, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
  - der henviser til Rådets skrivelse af 10. oktober 2013 ⁽¹⁾,
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 18. september 2013 ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55 og artikel 37,
  - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A7-0425/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse for Parlamentet, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2013)0191

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. december 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af visse forordninger vedrørende fiskeri og dyresundhed som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Unionen

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, og artikel 168, stk. 4, litra b) **og artikel 349, [Ændring 1]**

⁽¹⁾ Punkt 4 i protokollen af 21. oktober 2013 (P7_PV(2013)10-21).

⁽²⁾ EUT C 341 af 21.11.2013, s. 97.

Torsdag den 12. december 2013

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved afgørelse 2012/419/EU ⁽³⁾ ændrede Det Europæiske Råd Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union fra den 1. januar 2014. Fra dette tidspunkt vil Mayotte derfor ophøre med at være et oversøisk territorium og blive en region i den yderste periferi, jf. artikel 349 og artikel 355, stk. 1, i **traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde** (TEUF). **Som følge af denne ændring i Mayottes retlige status vil EU-retten vil finde anvendelse på Mayotte fra den 1. januar 2014. Det er hensigtsmæssigt at fastsætte visse specifikke foranstaltninger på grund af den særlige strukturelle, sociale og økonomiske situation for Mayotte på en række områder, der forværres af dens fjerne beliggenhed, status som øsamfund, lille areal samt vanskelige topografiske og klimatiske forhold.** [Ændring 2]
- (2) På fiskeri- og dyresundhedsområdet bør følgende forordninger ændres.
- (3) For så vidt angår Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer ⁽⁴⁾, bør farvandet omkring Mayotte indgå i forordningens anvendelsesområde og anvendelse af snurpenot for tun og stimer af tunlignende fisk inden for 24 sømil fra øens basislinjer bør forbydes for at beskytte stimer af store vandrefisk i nærheden af Mayotte. **[Denne ændring vedrører ikke alle sprog]**
- (4) For så vidt angår Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter ⁽⁵⁾, vil anvendelse af reglerne om mærkning af fiskevarer i betragtning af de meget opsplittede og underudviklede markedsføringsordninger på Mayotte pålægge detailhandlere en byrde, der ikke står i forhold til de oplysninger, der sendes til forbrugerne. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om en midlertidig undtagelse fra reglerne om mærkning af fiskevarer, som udbydes til detailsalg til den endelige forbruger på Mayotte.
- (5) For så vidt angår Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽⁶⁾, bør der indføres særlige foranstaltninger vedrørende flåderegistret og adgangsordningen.
- (6) For det første består en vigtig del af den flåde, der fører Frankrigs flag og driver virksomhed fra det franske departement Mayotte, af fartøjer på mindre end **9 10** meter, som er spredt over hele øen, som ikke har specifikke landingssteder, og som mangler at blive identificeret, målt og forsynet med minimalt sikkerhedsudstyr for at blive optaget i registret over Unionens fiskerifartøjer; som følge heraf vil Frankrig ikke kunne færdiggøre dette register før den 31. december ~~2016~~ **2020**. Frankrig bør imidlertid etablere et midlertidigt flåderegister, der sikrer minimal identifikation af fartøjerne i denne kategori for at undgå vækst i antallet af uregistrerede fiskerifartøjer. **[Ændring 4]**
- (7) For det andet er det for at beskytte de **økologisk og** biologisk følsomme farvande omkring Mayotte og opretholde den lokale økonomi på øen under hensyntagen til dens strukturelle, sociale og økonomiske situation nødvendigt at begrænse visse fiskeriaktiviteter i de pågældende farvande til fartøjer, som er registreret i havne på øen. **[Ændring 5]**

⁽¹⁾ EUT C 341 af 21.11.2013, s. 97

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.12.2013.

⁽³⁾ EUT L 204 af 31.7.2012, s. 131.

⁽⁴⁾ EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22.

⁽⁶⁾ EFT L 320 af 5.12.2001, s. 7.

Torsdag den 12. december 2013

- (8) For så vidt angår Rådets forordning (EF) nr. 639/2004 af 30. marts 2004 om forvaltning af fiskerflåder, der er registreret i regioner i Fællesskabets yderste periferi ⁽¹⁾, er det et særligt kendetegn ved Mayotte, at der ikke er fastsat nogen mål for øens flåde i henhold til forordning (EF) nr. 2371/2002, som henviser til det flerårige udviklingsprogram for 1997-2002. Med hensyn til bevarelse af fiskeressourcerne er det hensigtsmæssigt at fastfryse flådernes fiskerikapacitet på de nuværende niveauer, især for kategorien for store fartøjer med en stor fiskerikapacitet. For mindre fartøjer er det, i betragtning af at Frankrig har forelagt Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean (IOTC) en udviklingsplan med angivelse af den forventede udvikling i flåden baseret på Mayotte, som ingen af de kontraherende parter i IOTC, herunder Unionen, har gjort indsigelse mod, hensigtsmæssigt **på grund af de aktuelle specifikke sociale og økonomiske omstændigheder i Mayotte** at benytte de i planen omhandlede målsætninger som referenceniveauer for kapaciteten for den flåde, der er registreret i havne på Mayotte, og at gøre det muligt for Frankrig at øge flåden op til målsætningerne i nævnte udviklingsplan. [**Ændring 6**]
- (9) For så vidt angår forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, der ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 ⁽²⁾, bør det bemærkes, at Mayotte ikke har nogen industriel kapacitet til forarbejdning af animalske biprodukter. Det er derfor hensigtsmæssigt at indrømme Frankrig en periode på fem år til at oprette den infrastruktur, der er nødvendig for identifikation, håndtering, transport, behandling og bortskaffelse af animalske biprodukter på Mayotte i fuld overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1069/2009.
- (10) For så vidt angår Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 ⁽³⁾, fremgår det, at Frankrig ikke vil være i stand til at overholde alle Unionens kontrolforpligtelser for segmentet »Mayotte. Pelagiske og demersale arter. Længde < 9 10 m« for flåden på Mayotte senest på den dato, hvor Mayotte bliver en region i den yderste periferi. Fartøjerne i denne kategori er spredt over hele øen, har ingen specifikke landingssteder og er endnu ikke blevet identificeret. Det er desuden nødvendigt at uddanne fiskerne og kontrollørerne, og der skal etableres passende administrativ og fysisk infrastruktur. Det er derfor nødvendigt at fastsætte bestemmelser om en midlertidig undtagelse fra visse regler vedrørende kontrol af fiskefartøjer og deres egenskaber, deres aktiviteter på havet, deres redskaber og deres fangster på alle stadier fra selve fartøjet til salgsmarkedet, for så vidt angår denne fartøjskategori. For imidlertid at nå i det mindste nogle af de vigtigste mål i forordning (EF) nr. 1224/2009 bør Frankrig oprette et nationalt kontrolsystem, som gør det muligt at kontrollere og overvåge aktiviteterne i denne fartøjskategori og overholde de internationale rapporteringsforpligtelser i Unionen. [**Ændring 7**]
- (11) Forordning (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 104/2000, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 639/2004, (EF) nr. 1069/2009 og (EF) nr. 1224/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EF) nr. 850/98

I forordning (EF) nr. 850/98 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2, stk. 1, litra h), affattes således:

»h) Region 8:

Alle farvande ud for de franske departementer Réunion og Mayotte, som henhører under Frankrigs højhedsområde eller jurisdiktion.«

⁽¹⁾ EUT L 102 af 7.4.2004, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 300 af 14.11.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

Torsdag den 12. december 2013

1a) I artikel 2 indsættes følgende stykke:

»3a. **»Mayottes marine naturpark«: Mayottes marine naturpark dækker hele den eksklusive økonomiske zone omkring Mayotte, dvs. 68 381 km². På landsiden strækker parken sig til oven for kystlinjen, hvilket svarer til grænsen for det offentlige havområde.**« [Ændring 8]

2) Følgende artikel indsættes efter artikel 34:

»Artikel 34a

Begrænsninger i fiskeriet i zonen på 24 sømil omkring øen Mayotte

Det er forbudt for fartøjer at anvende nogen form for snurpenot for tun og stimer af tunlignende fisk i områderne på 24 sømil fra øen Mayottes kyster målt fra de basislinjer, der benyttes til fastsættelse af territorialfarvandene. **[Denne ændring vedrører ikke alle sprog]**

Fiskeri med drivende anordninger til fiskekoncentration og fiskeri efter store havpattedyr og hvalhajer er forbudt i hele Mayottes marine naturpark.« [Ændring 10]

Artikel 2

Ændring af forordning (EF) nr. 104/2000

I artikel 4 i forordning (EF) nr. 104/2000 indsættes følgende stykke efter stk. 3:

»3a. Indtil den ~~16~~ **31.** december ~~2016~~ **2021** finder stk. 1, 2 og 3 ikke anvendelse på produkter, som udbydes til detailsalg til den endelige forbruger på Mayotte.« [Ændring 11]

Artikel 3

Ændringer af forordning (EF) nr. 2371/2002

I forordning (EF) nr. 2371/2002 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 15 tilføjes følgende stykker:

»5. "Uanset stk. 1 fritages Frankrig indtil den 31. december ~~2016~~ **2021** fra forpligtelsen til i sit register over EU-fiskerifartøjer at inkludere de fartøjer, der har en længde overalt på under ~~9~~ **10** meter og opererer fra Mayotte. **[Ændring 12]**

6. Indtil den 31. december ~~2016~~ **2021** fører Frankrig et foreløbigt register over fiskerifartøjer, som har en længde overalt på under ~~9~~ **10** meter og opererer fra Mayotte. Dette register skal for hvert fartøj mindst indeholde navn, længde og en identifikationskode.« [Ændring 13]

2) Følgende artikel indsættes efter artikel 18:

»Artikel 18a

Mayotte

Uanset artikel 17 kan Frankrig i farvandene indtil 100 sømil fra basislinjerne for Mayotte **og i hele Mayottes maritime naturpark træffe de nødvendige foranstaltninger til bevarelse af de naturværdier, der beskyttes i lovgivningen om oprettelse af denne naturpark, herunder** begrænse fiskeriet til fiskerifartøjer, der er registreret i havne i Mayotte, enten i registret over Unionens fartøjer eller i det i artikel 15, stk. 6, omhandlede foreløbige register, dog med undtagelse af EU-fartøjer, der inden for de sidste to år indtil den 1. januar 2014 drev fiskeri i disse farvande i mindst 40 dage, hvis disse fartøjers fiskeriindsats ikke overstiger den traditionelle fiskeriindsats.« [Ændring 14]

Torsdag den 12. december 2013

Artikel 4

Ændring af forordning (EF) nr. 639/2004

I forordning (EF) nr. 639/2004 indsættes følgende artikel 1a efter artikel 1:

»Artikel 1a

Mayottes flåde

1. Uanset artikel 1, stk. 1, litra a), er referenceniveauerne for fiskerfartøjer, der er registreret i havne i Mayotte, enten i registret over Unionens fartøjer eller i det i artikel 15, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2371/2002 omhandlede foreløbige register, kapaciteten for nævnte flåde den 31. december 2013.

For fiskerfartøjer, der har en længde overalt på mellem 8 og 12 meter og anvender langliner, og fiskerfartøjer, der har en længde overalt på under ~~9~~ **10** meter, er referenceniveauet kapaciteten i den udviklingsplan, som Frankrig forelagde Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean den 7. januar 2011. [**Ændring 15**]

2. Uanset artikel 13 i forordning (EF) nr. 2371/2002 bemyndiges Frankrig til at indføre ny kapacitet i de fartøjskategorier, der er defineret for fiskerfartøjer, der har en længde overalt på mellem 8 og 12 meter og anvender langliner, og fartøjer, der har en længde overalt på under ~~9~~ **10** meter, uden inddragelse af en tilsvarende kapacitet.« [**Ændring 16**]

Artikel 5

Ændring af forordning (EF) nr. 1069/2009

Artikel 56 i forordning (EF) nr. 1069/2009 affattes således:

»Artikel 56

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 4. marts 2011.

Artikel 4 anvendes dog for Mayotte fra den 1. januar ~~2019~~ **2021**. Animalske biprodukter og afledte produkter, der produceres i Mayotte inden den 1. januar ~~2019~~ **2021**, bortskaffes i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, litra b). [**Ændring 17**]

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.«

Artikel 6

Ændring af forordning (EF) nr. 1224/2009

I forordning (EF) nr. 1224/2009 indsættes følgende artikel efter artikel 2:

»Artikel 2a

Anvendelse af Fællesskabets kontrolsystem for visse fartøjskategorier i ~~det franske oversøiske departement~~ Mayotte **som region i den yderste periferi** [**Ændring 18**]

1. Indtil den 31. december ~~2016~~ **2021** finder artikel 5, stk. 3, samt artikel 6, 8, 41, 56, 58 til 62, 66, 68 og 109 ikke anvendelse på Frankrig for fiskerfartøjer, som har en længde overalt på under ~~9~~ **10** meter og opererer fra Mayotte, deres aktiviteter og deres fangster. [**Ændring 19**]

2. Senest den 1. januar ~~2014~~ **2015** opretter Frankrig en national kontrolordning, der gælder for fiskerfartøjer, som har en længde overalt på under ~~9~~ **10** meter og opererer fra Mayotte. Denne ordning skal opfylde følgende krav: [**Ændring 20**]

a) en enkelt myndighed, der er beliggende i Mayotte, koordinerer alle lokale myndigheders kontrolaktiviteter

b) kontrol, inspektion og håndhævelse udføres uden forskelsbehandling

Torsdag den 12. december 2013

- c) ordningen sikrer kontrollen med fangster af de arter, der er omfattet af forvaltning under Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean, og af arter, der er omfattet af beskyttelse
  - d) ordningen sikrer kontrol af adgang til farvandene omkring Mayotte, særlig til områder, der er omfattet af adgangsbegrænsninger for visse fartøjskategorier
  - e) ordningen skal prioritere målsætningen vedrørende kortlægning af fiskeri omkring øen med henblik på at forberede en målrettet indsats på kontrolområdet.
3. Senest den 30. september ~~2014~~ **2015** forelægger Frankrig Kommissionen en handlingsplan med de foranstaltninger, der skal træffes for at sikre fuld gennemførelse af forordning (EF) nr. 1224/2009 fra den 1. januar ~~2017~~ **2018** for fiskerfartøjer, som har en længde overalt på under ~~9~~ **10** meter og opererer fra ~~det franske departement~~ Mayotte **som region i den yderste periferi**. Handlingsplanen skal være genstand for en dialog mellem Frankrig og Kommissionen. Frankrig træffer alle nødvendige foranstaltninger til at gennemføre en sådan handlingsplan.« [~~Ændring 21~~]

Artikel 7

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft ~~på tyvendagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende~~ **den 1. januar 2014**. [~~Ændring 22~~]

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Torsdag den 12. december 2013

P7_TA(2013)0592

Kommissionens delegerede forordning om ændring af bilag I, II og IV til Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer**Europa-Parlamentets afgørelse af 12. december 2013 om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 30. oktober 2013 om ændring af bilag I, II og IV til Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer (C(2013)07167 — 2013/2929(DEA))**

(2016/C 468/86)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2013)07167),
  - der henviser til Kommissionens skrivelse af 25. november 2013, hvori den anmoder Parlamentet om at erklære, at det ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning,
  - der henviser til skrivelse af 2. december 2013 fra Udvalget om International Handel til Udvalgsformandskonferencens formand,
  - der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 af 25. oktober 2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 2, artikel 5, stk. 3 og artikel 17, stk. 2;
  - der henviser til forretningsordenens artikel 87a, stk. 6,
- A. der henviser til, at Kommissionen har understreget, at det er væsentligt for Parlamentet at vedtage sin afgørelse inden den 16. december 2013, eftersom der er nødvendigt at offentliggøre den delegerede forordning inden den 1. januar 2014 og dermed give Myanmar/Burma mulighed for en rettidig genindtræden i og Sydsudan mulighed for at komme med i GSP-ordningen;
1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;
  2. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 303 af 31.10.2012, s. 1.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA